
ANDOVER-HARVARD LIBRARY
AH 5ZYB Q

Harvard Divinity School

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ,

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ἙΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS TESTAMENTUM,

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

HOLMESII ET LAMBERTI BOS.

TOM. III.

GLASGUÆ:
Ex Prelo Academico;
IMPENSIS RIVINGTONS & COCHRAN, LONGMAN, HURST & SOC., G. & W. B. WHITTAKER, R. PRIESTLEY, ET G. COWIE & SOC., LONDINI; BELL & BRADFUTE, ET A. BLACK, EDINBURGI.

1822.

INDEX CAPITUM

VOLUMINIS TERTII.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΤΟ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμὶν,

2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν·

5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.

6 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Μὴ λέγε, Ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις.

8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς μὲ, καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου.

10 Ἰδοὺ καθέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκριζοῦν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολύειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύειν.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων, Τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα, Βακτηρίαν καρυΐνην.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς.

13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς μὲ, λέγων, Τί
σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα, Λέβητα
ὑποκαιόμενον, καὶ τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Βοῤ-
ῥᾶ.
14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Ἀπὸ προσώπου Βοῤῥᾶ ἐκκαυθή-
σεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν.
15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, λέγει Κύριος· καὶ
ἥξουσι καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν
θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν
πυλῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πό-
λεις Ἰούδα.
16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς
μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης τῆς
κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν
με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις,
καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτῶν.
17 Καὶ σὺ περίζωσαι τὴν ὀσ-
φύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ εἰπὸν
πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι·
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐ-
τῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον αὐ-
τῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ ἐξαι-
ρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.
18 Ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σή-
μερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυρὰν,
καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν, ὀχυρὸν
πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα, καὶ
τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ τῷ
λαῷ τῆς γῆς.
19 Καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ
οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ, διότι με-
τὰ σοῦ ἐγώ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί
σε, εἶπε Κύριος.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' εἶπε, Τάδε λέγει Κύ-
ριος,
2 Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός
σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου,
τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.
3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυ-
ρίῳ, ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ·
πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημ-
μελήσουσι, κακὰ ἥξει ἐπ' αὐ-
τοὺς, φησὶ Κύριος.
4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἶ-
κος Ἰακὼβ, καὶ πᾶσα πατριὰ
οἴκου Ἰσραήλ.
5 Τάδε λέγει Κύριος, Τί εὕρο-
σαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ
πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν
μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθη-
σαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ
ἐματαιώθησαν;
6 Καὶ οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι
Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας
ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ
καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ
ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν
αὐτῇ ἀνὴρ οὐθὲν, καὶ οὐ κατῴ-
κησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ;
7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν
Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ
ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθετε,
καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ
τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς
βδέλυγμα.
8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, Ποῦ
ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι
τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσταντό με,
καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμὲ,
καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ

Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν.

9 Διατοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.

10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε ταῦτα·

11 Εἰ ἀλλάξωνται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται.

12 Ἐξίστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς, λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.

14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενής ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο;

15 Ἐπ' αὐτὸν ὠρύοντο λέοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἳ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε, καὶ κατέπαιζόν σου.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σου·

18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοὶ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, καὶ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, καὶ εἶπας, Οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία;

22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθυνῇς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἐρεῖς, Οὐκ ἐμιάνθην, καὶ ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδούς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ, καὶ γνῶθι τί ἐποίησας· ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν.

25 Ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριοῦμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοτρίους, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνη κλέπτου
ὅταν ἁλῷ, οὕτως αἰσχυνθήσονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βα-
σιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ
οἱ προφῆται αὐτῶν.
27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν, Ὅτι πα-
τήρ μου εἶ σὺ, καὶ τῷ λίθῳ, Σὺ
ἐγέννησάς με· καὶ ἔστρεψαν ἐπ'
ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐ-
τῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κα-
κῶν αὐτῶν ἐροῦσιν, Ἀνάστα καὶ
σῶσον ἡμᾶς.
28 Καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σου,
οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστ-
ήσονται καὶ σώσουσιν ἐν καιρῷ
τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ'
ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν
θεοί σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν
διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθυον τῇ
Βάαλ.
29 Ἱνατί λαλεῖτε πρὸς μέ;
πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε, καὶ
πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ,
λέγει Κύριος.
30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα
ὑμῶν, παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε,
μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προ-
φήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων,
καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.
31 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·
τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος
ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κε-
χερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός
μου, Οὐ κυριευθησόμεθα, καὶ οὐχ
ἥξομεν πρὸς σὲ ἔτι;
32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν
κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν
στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός
μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν
οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
33 Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις
ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, τοῦ ζητῆσαι
ἀγάπησιν; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ
καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι
τὰς ὁδούς σου,
34 Καὶ ἐν ταῖς χερσί σου εὐ-
ρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθώων·
οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτοὺς,
ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυΐ.
35 Καὶ εἶπας, Ἀθῷός εἰμι,
ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐ-
τοῦ ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι
πρὸς σὲ, ἐν τῷ λέγειν σε, Οὐχ
ἥμαρτον·
36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα
τοῦ δευτερῶσαι τὰς ὁδούς σου·
καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυν-
θήσῃ, καθὼς κατῃσχύνθης ἀπὸ
Ἀσσούρ·
37 Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ,
καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος
τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐοδω-
θήσῃ ἐν αὐτῇ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ἘΑΝ ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ γένηται ἀνδρὶ
ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνα-
κάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μι-
αινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐ-
κείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν
ποιμέσι πολλοῖς, καὶ ἀνέκαμπ-
τες πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.
2 Ἆρον τοὺς ὀφθαλμούς σου
εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὶ ἐξε-
φύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας
αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημουμένη,
καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς
πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακί-
αις σου.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολ-
λοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὄ-
ψις πόρνης ἐγένετό σοι, ἀπηναι-
σχύντησας πρὸς πάντας.
4 Οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας,
καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς
παρθενίας σου;
5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα,
ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῖκος; ἰδοὺ
ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πο-
νηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης.
6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασι-
λέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ κα-
τοικία τοῦ Ἰσραήλ; ἐπορεύθη-
σαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώ-
δους, καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.
7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορνεῦ-
σαι αὐτὴν ταῦτα πάντα, Πρὸς
μὲ ἀνάστρεψον· καὶ οὐκ ἀνέσ-
τρεψε· καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν
αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα.
8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάντων
ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ
κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέσ-
τειλα αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ
ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη,
καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτή.
9 Καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορ-
νεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ
ξύλον καὶ τὸν λίθον.
10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ
ἐπεστράφη πρὸς μὲ ἡ ἀσύνθετος
Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐ-
τῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰού-
δα.
12 Πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς
λόγους τούτους πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ
ἐρεῖς, Ἐπιστράφηθι πρὸς μὲ ἡ
κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύ-
ριος· καὶ μὴ στηριῶ τὸ πρόσω-
πόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεήμων
ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ
μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Πλὴν, γνῶθι τὴν ἀδικίαν
σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου
ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς ὁδούς
σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω
παντὸς ξύλου ἀλσώδους, τῆς δὲ
φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέ-
γει Κύριος.
14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεσ-
τηκότες, λέγει Κύριος, διότι ἐγὼ
κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ λήψο-
μαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο
ἐκ πατριᾶς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς
Σιών,
15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας
κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποι-
μανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ'
ἐπιστήμης.
16 Καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆ-
τε, καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς,
λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Κιβωτὸς
διαθήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀν-
αβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνο-
μασθήσεται, οὐδὲ ἐπισκεφθήσε-
ται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.
17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέ-
σουσι τὴν Ἱερουσαλὴμ, Θρόνον
Κυρίου· καὶ συναχθήσονται πάν-
τα τὰ ἔθνη εἰς αὐτὴν, καὶ οὐ
πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυ-
μημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς.
18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις

συνελεύσονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἥξου-
σιν ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ,
καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ
τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα
τοὺς πατέρας αὐτῶν·
19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο,
Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα,
καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν,
κληρονομίαν Θεοῦ παντοκράτο-
ρος ἐθνῶν· καὶ εἶπα, Πατέρα
καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ
ἀποστραφήσεσθε.
20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς
τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτη-
σεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, λέ-
γει Κύριος.
21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη
κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ ἁγίου
αὐτῶν.
22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστ-
ρέφοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συν-
τρίμματα ὑμῶν. Ἰδοὺ δοῦλοι
ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι· ὅτι σὺ Κύριος
ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.
23 Ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ
βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων,
πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ
σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.
24 Ἡ δὲ αἰσχύνη κατηνάλω-
σε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ
πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσ-
χους αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
τῶν.
25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσ-
χύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡ-
μᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἔναντι
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς,
καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ νεότη-
τος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της· καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΕΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος, πρὸς μὲ, ἐπιστρα-
φήσεται· καὶ ἐὰν περιέλῃ τὰ
βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος
αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου
μου εὐλαβηθῇ,
2 Καὶ ὀμόσῃ, Ζῇ Κύριος, με-
τὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν δι-
καιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν
αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσου-
σι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τοῖς
ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοι-
κοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Νεώσατε
ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ σπεί-
ρητε ἐπ' ἀκάνθαις.
4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑ-
μῶν, καὶ περιτέμεσθε τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰούδα,
καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ,
μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου,
καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσ-
ται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου
πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.
5 Ἀναγγείλατε ἐν τῇ Ἰούδᾳ,
καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ·
εἴπατε, Σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς
σάλπιγγι, κεκράξατε μέγα· εἴ-
πατε, Συνάχθητε, καὶ εἰσέλθω-
μεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχή-
ρεις.
6 Ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς
Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆτε, ὅτι
κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ Βοῤῥᾶ,
καὶ συντριβὴν μεγάλην.

7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν· καὶ αἱ πόλεις καθαιρεθήσονται, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς.

8 Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

10 Καὶ εἶπα, Ὦ δέσποτα Κύριε, ἆρά γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται, καὶ ἰδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν;

11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδ' εἰς ἅγιον.

12 Πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς αὐτούς.

13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν.

14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλὴμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;

15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δὰν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ.

16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἥκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.

17 Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν, ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας, λέγει Κύριος.

18 Αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρὰ, ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρδίας σου.

19 Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, κραυγὴν πολέμου

20 Καὶ ταλαιπωρίας, συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ, διεσπάσθησαν αἱ δέῤῥεις μου.

21 Ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων;

22 Διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν· υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοὶ, σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθὲν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέ-

μοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς
ταρασσομένους.
25 Ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο.
26 Εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμη-
λος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις
ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσ-
ώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου
ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθη-
σαν.
27 Τάδε λέγει Κύριος, Ἔρη-
μος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλει-
αν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.
28 Ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ
γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς
ἄνωθεν· διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ
μετανοήσω, ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀ-
ποστρέψω ἀπ' αὐτῆς.
29 Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως, καὶ
ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε
πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ
σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκ-
ρύβησαν, καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας
ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατε-
λείφθη, οὐ κατῴκει ἐν αὐταῖς
ἄνθρωπος.
30 Καὶ σὺ τί ποιήσεις; ἐὰν
περιβάλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ
κόσμῳ χρυσῷ· ἐὰν ἐγχρίσῃ στί-
βι τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς μά-
ταιον ὡραϊσμός σου· ἀπώσαντό
σε οἱ ἐρασταί σου, τὴν ψυχήν
σου ζητοῦσιν.
31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης
ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου, ὡς
πρωτοτοκούσης· φωνὴ θυγατρὸς
Σιὼν ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσει
τὰς χεῖρας αὐτῆς· Οἴμοι ἐγὼ,
ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ
τοῖς ἀνῃρημένοις.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς
ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδετε,
καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς
πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν εὕρητε,
εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν
πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσομαι αὐ-
τοῖς, λέγει Κύριος.
2 Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διατοῦ-
το οὐκ ἐν ψεύδεσιν ὀμνύουσι;
3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς
πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτοὺς,
καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας
αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασ-
θαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν,
καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.
4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἴσως πτω-
χοί εἰσι, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν,
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ
κρίσιν Θεοῦ.
5 Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἁδ-
ρούς, καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι
αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου,
καὶ κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυ-
μαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν, διέῤῥη-
ξαν δεσμούς.
6 Διατοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς
λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ λύκος
ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐ-
τοὺς, καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν
ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες
οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θη-
ρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσε-
βείας αὐτῶν, ἴσχυσαν, ἐν ταῖς
ἀποστροφαῖς αὐτῶν.
7 Ποίᾳ τούτων ἵλεως γένω-
μαί σοι; οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν
με, καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς οὐκ οὖσι
θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτούς. καὶ

ἐμοιχῶντο, καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον.

8 Ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσίν.

11 Ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος Ἰούδα.

12 Ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα.

13 Οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.

14 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφάγεται αὐτούς.

15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόῤῥωθεν οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ·

16 Πάντες ἰσχυροὶ,

17 Καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν, καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν.

19 Καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε, Τίνος ἕνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν.

20 Ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακὼβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.

22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε, λέγει Κύριος; ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ, πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ, καὶ ταραχθήσεται, καὶ οὐ δυνήσεται· καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό.

23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθὴς, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν,

24 Καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον,

κατὰ καιρὸν πληρώσεως προσ-
τάγματος θερισμοῦ, καὶ ἐφύ-
λαξεν ἡμῖν.
25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν
ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν
ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ᾽ ὑμῶν.
26 Ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ
μου ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας ἔστη-
σαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας, καὶ
συνελαμβάνοσαν.
27 Ὡς παγὶς ἐφεσταμένη
πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι
αὐτῶν πλήρεις δόλου· διατοῦτο
ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλούτη-
σαν,
28 Καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ
ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ, καὶ κρί-
σιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν.
29 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπι-
σκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθ-
νει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχή μου;
30 Ἔκστασις καὶ φρικτὰ
ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.
31 Οἱ προφῆται προφητεύου-
σιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρό-
τησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ
λαός μου ἠγάπησεν οὕτως· καὶ
τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦ-
τα;

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ἘΝΙΣΧΥ'ΣΑΤΕ υἱοὶ Βεν-
ιαμὶν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνατε σάλ-
πιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ
ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέ-
κυφεν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ συντριβὴ
μεγάλη γίνεται·
2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος
θύγατερ Σιών.
3 Εἰς αὐτὴν ἥξουσι ποιμένες,
καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· καὶ πή-
ξουσιν ἐπ᾽ αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ,
καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χει-
ρὶ αὐτοῦ.
4 Παρασκευάσασθε ἐπ᾽ αὐτὴν
εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀνα-
βῶμεν ἐπ᾽ αὐτὴν μεσημβρίας·
οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέ-
ρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς
ἡμέρας.
5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν
ἐπ᾽ αὐτὴν νυκτὶ, καὶ διαφθείρω-
μεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.
6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκ-
χεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν· ὦ
πόλις ψευδὴς, ὅλη καταδυνασ-
τεία ἐν αὐτῇ.
7 Ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ,
οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς, ἀσέ-
βεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθή-
σεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τῆς διαπαντός· πόνῳ καὶ μάσ-
τιγι.
8 Παιδευθήσῃ Ἱερουσαλὴμ,
μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ
σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν,
ἥτις οὐ κατοικισθῇ.
9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμ-
πελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν
ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.
10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ
διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσε-
ται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα
αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκού-
ειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο
αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμὸν, οὐ μὴ βου-
ληθῶσιν αὐτό.
11 Καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλη-

σα, καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέ-
λεσα αὐτούς· ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια
ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεα-
νίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυ-
νὴ συλληφθήσονται, πρεσβύτερος
μετὰ πλήρους ἡμερῶν.
12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ
οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὶ
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπιτοαυ-
τό· ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
ταύτην, λέγει Κύριος.
13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν
καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετε-
λέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ
ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐ-
ποίησαν ψευδῆ.
14 Καὶ ἰῶντο σύντριμμα τοῦ
λαοῦ μου, ἐξουθενοῦντες καὶ λέ-
γοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ ποῦ
ἐστιν εἰρήνη;
15 Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ἐξε-
λίποσαν· καὶ οὐδ' ὡς καταισ-
χυνόμενοι κατῃσχύνθησαν, καὶ
τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνω-
σαν· διατοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ
πτώσει αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται, εἶπε Κύ-
ριος.
16 Τάδε λέγει Κύριος, Στῆτε
ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ
ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰω-
νίους· καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ
ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζετε ἐν
αὐτῇ, καὶ εὑρήσετε ἁγνισμὸν
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν,
Οὐ πορευσόμεθα.
17 Καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκο-
πούς· Ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς
σάλπιγγος· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀ-
κουσόμεθα.
18 Διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθ-
νη, καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποί-
μνια αὐτῶν.
19 Ἄκουε γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπά-
γω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ,
τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν,
ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσ-
χον, καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαν-
το.
20 Ἱνατί μοι λίβανον ἐκ Σα-
βὰ φέρετε, καὶ κινάμωμον ἐκ
γῆς μακρόθεν; τὰ ὁλοκαυτώμα-
τα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτὰ, καὶ αἱ
θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν μοι.
21 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν
λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσ-
θενήσουσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα,
γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀ-
πολοῦνται.
22 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ
ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς·
23 Τόξον καὶ ζιβύνην κρατή-
σουσιν· ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ
ἐλεήσει· φωνὴ αὐτοῦ, ὡς θάλασ-
σα κυμαίνουσα· ἐφ' ἵπποις καὶ
ἅρμασι παρατάξεται ὡς πῦρ
εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ θύγατερ
Σιών.
24 Ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν
αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες
ἡμῶν, θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς,
ὠδῖνες ὡς τικτούσης.
25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε,
ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροι-
κεῖ κυκλόθεν.
26 Θύγατερ λαοῦ μου περί-
ζωσαι σάκκον, κατάπασαι ἐν
σποδῷ, πένθος ἀγαπητοῦ ποίη-
σαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν, ὅτι

ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 Δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν,

28 Πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρὸς, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτοὺς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

2 ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία.

3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Μὴ πεποίθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἐστίν.

5 Ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

6 Καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 Καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε,

9 Καὶ φονεύετε, καὶ μοιχᾶσθε, καὶ κλέπτετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ, καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, ὧν οὐκ οἴδατε,

10 Τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴπατε, Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

11 Μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλὼ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραήλ.

13 Καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλώ.

15 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ

προσώπου μου, καθὼς ἀπέῤῥιψα
τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, πᾶν τὸ
σπέρμα Ἐφραΐμ.
16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου πε-
ρὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ
ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτούς, καὶ
μὴ εὔχου, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι
περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.
17 Ἢ οὐχ ὁρᾷς, τί αὐτοὶ ποι-
οῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ
ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ;
18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι
ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν
καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν τρίβουσι σταῖς, τοῦ ποιῆ-
σαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς
ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με.
19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζου-
σι, λέγει Κύριος; οὐχὶ ἑαυτούς,
ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν;
20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός μου
χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ
κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ
ἀγροῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ γεννή-
ματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται
καὶ οὐ σβεσθήσεται.
21 Τάδε λέγει Κύριος, Τὰ
ὁλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγε-
τε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, καὶ
φάγετε κρέα.
22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς
τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνε-
τειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀ-
νήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπ-
του, περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ
θυσίας.
23 Ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο
ἐνετειλάμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀ-
κούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ
ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν, καὶ ὑμεῖς
ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ πορεύ-
εσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου,
αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν
εὖ ᾖ ὑμῖν.
24 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ
οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ'
ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι
τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς,
καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπίσθεν·
καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν,
25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν
οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς
ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου,
τοὺς προφήτας, ἡμέρας καὶ ὄρ-
θρου, καὶ ἀπέστειλα,
26 Καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου,
καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν,
καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον
αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν.
27, 28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τοῦ-
τον τὸν λόγον, Τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ
οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου,
οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ
πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν.
29 Κεῖρε τὴν κεφαλήν σου,
καὶ ἀπόῤῥιπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ
χειλέων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε
Κύριος, καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν
τὴν ποιοῦσαν ταῦτα.
30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα
τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει
Κύριος· ἔταξαν τὰ βδελύγματα
αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκλη-
ται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ
μιᾶναι αὐτόν.
31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βω-
μὸν τοῦ Ταφέθ, ὅς ἐστιν ἐν φά-
ραγγι υἱοῦ Ἐννόμ, τοῦ κατα-

καίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ
ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διε-
νοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ
ἐροῦσιν ἔτι, Βωμὸς τοῦ Ταφὲθ
καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννὸμ, ἀλλ'
Ἡ φάραγξ τῶν ἀνῃρημένων· καὶ
θάψουσιν ἐν τῷ Ταφὲθ, διὰ τὸ
μὴ ὑπάρχειν τόπον.
33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ
λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πε-
τεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θη-
ρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ
ἀποσοβῶν.
34 Καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων
Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ
φωνὴν εὐφραινομένων, καὶ φωνὴν
χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου, καὶ
φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν
ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ἘΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει
Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀστᾶ τῶν
βασιλέων Ἰούδα, καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ
ὀστᾶ τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀστᾶ
προφητῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν
κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ
τῶν τάφων αὐτῶν,
2 Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς
τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ
πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας, καὶ
πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ
οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς
ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν
ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχον-
το, καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς·
οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσον-
ται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,
3 Ὅτι εἵλοντο τὸν θάνατον ἢ
τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς κατα-
λοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τό-
πῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.
4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ
ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει;
5 Διατί ἀπέστρεψεν ὁ λαός
μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ,
καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προ-
αιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν
τοῦ ἐπιστρέψαι;
6 Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκού-
σατε· οὐχ οὕτω λαλήσουσιν, Οὐκ
ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ
τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί
ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ
τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος κά-
θιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.
7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγὼν
καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρουθία
ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων ἑαυ-
τῶν, ὁ δὲ λαός μου οὗτος οὐκ
ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίου.
8 Πῶς ἐρεῖτε, Ὅτι σοφοί ἐσ-
μεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίου μεθ'
ἡμῶν ἐστιν; εἰς μάτην ἐγενήθη
σχοῖνος ψευδὴς γραμματεῦσιν.
9 Ἠσχύνθησαν σοφοὶ, καὶ ἐπ-
τοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, ὅτι τὸν
νόμον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σο-
φία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς;
10 Διατοῦτο δώσω τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τοὺς
ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις,
καὶ συνάξουσι τὰ γεννήματα
αὐτῶν, λέγει Κύριος.
13 Οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς

ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν
ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κα-
τεῤῥύηκεν.
14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα;
συνάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς
τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἀ-
ποῤῥιφῶμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀ-
πέῤῥιψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν
ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν
ἐναντίον αὐτοῦ.
15 Συνήχθημεν εἰς εἰρήνην,
καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰά-
σεως, καὶ ἰδοὺ σπουδή.
16 Ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα φω-
νὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ· ἀπὸ
φωνῆς χρεμετισμοῦ ἱππασίας ἵπ-
πων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ, καὶ
ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν,
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλ-
λω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας,
οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾷσαι, καὶ δήξον-
ται ὑμᾶς
18 Ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρ-
δίας ὑμῶν ἀπορουμένης.
19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγα-
τρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρό-
θεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν
Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διότι παρώργισάν με ἐν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν
ματαίοις ἀλλοτρίοις.
20 Διῆλθε θέρος, παρῆλθεν
ἀμητὸς, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθη-
μεν.
21 Ἐπὶ συντρίμματι θυγα-
τρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην· ἐν
ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες
ὡς τικτούσης.
22 Καὶ μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν
ἐν Γαλαὰδ, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διατί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυ-
γατρὸς λαοῦ μου;

ΚΕΦ. θ. 9.

1 ΤΙ'Σ δώσει κεφαλῇ μου
ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν
δακρύων; καὶ κλαύσομαι τὸν
λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ
νυκτὸς, τοὺς τετραυματισμένους
θυγατρὸς λαοῦ μου.
2 Τίς δῴη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ
σταθμὸν ἔσχατον, καὶ καταλεί-
ψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπελεύ-
σομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες
μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούντων,
3 Καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν
αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος, καὶ οὐ
πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθο-
σαν, καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν, φησὶ
Κύριος.
4 Ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελ-
φοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι
πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ πτερνιεῖ,
καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσε-
ται.
5 Ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου
αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀλήθειαν
οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμάθηκεν ἡ
γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ,
ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τοῦ
ἐπιστρέψαι.
6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος
ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με,
φησὶ Κύριος.
7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς,
καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς ὅτι ποιήσω
ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγα-
τρὸς λαοῦ μου.

8 Βολὶς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν λαῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἕως κτηνῶν, ἐξέστησαν, ᾤχοντο.

11 Καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν, καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν θήσομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

12 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετὸς, καὶ συνέτω τοῦτο; καὶ ᾧ λόγος στόματος Κυρίου πρὸς αὐτὸν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν, ἕνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη, ὡς ἔρημος, παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν;

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,

14 Ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν·

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς,

16 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Καλέσατε τὰς θρηνούσας, καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθεγξάσθωσαν,

18 Καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕδωρ,

19 Ὅτι φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη ἐν Σιών· Πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατῃσχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν;

20 Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.

21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἔξωθεν, καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.

22 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

23 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

24 Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν·

26 Ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωὰβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκὶ, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ι'. 10.

1 ἈΚΟΥ'ΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

2 Τάδε λέγει Κύριος, Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος, καὶ χώνευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα, ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά·

5 Θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται· ἀργύριον τορευτόν ἐστιν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον προσβλητόν ἐστιν.

9 Ἀπὸ Θαρσὶς ἥξει χρυσίον Μωφὰζ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά.

5 Αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.

11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανὸν,

13 Καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσεν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται.

16 Οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου, κατοικοῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς.

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοι-

κοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλί-
ψει, ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου.
19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου,
ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου· κἀγὼ
εἶπα, Ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά
σου, καὶ κατέλαβέ σε.
20 Ἡ σκηνή σου ἐταλαιπώ-
ρησεν, ὤλετο· καὶ πᾶσαι αἱ δέῤ-
ῥεις σου διεσπάσθησαν· οἱ υἱοί
μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ
εἰσὶν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς
σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέῤῥεών
μου.
21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύ-
σαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζή-
τησαν· διατοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶ-
σα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθησαν.
22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται
καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς Βοῤ-
ῥᾶ, τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ἰούδα
εἰς ἀφανισμὸν, καὶ κοίτην στρου-
θῶν.
23 Οἶδα Κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ
ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀ-
νὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει
πορείαν αὐτοῦ.
24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε,
πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ,
ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς.
25 Ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ
ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε, καὶ ἐπὶ
γενεὰς αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπε-
καλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν
Ἰακὼβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν,
καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ Ὁ ΓΕΝΟ-
ΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΠΡΟΣ ἹΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕ-
ΓΩΝ,
2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις
πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσα-
λὴμ,
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος,
ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς
διαθήκης ταύτης,
4 Ἧς ἐνετειλάμην τοῖς πατ-
ράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνήγα-
γον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ
καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων,
Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ
ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντεί-
λωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς
λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
Θεόν·
5 Ὅπως στήσω τὸν ὅρκον
μου, ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑ-
μῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέου-
σαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ
ἡμέρα αὕτη· καὶ ἀπεκρίθην, καὶ
εἶπα, Γένοιτο Κύριε.
6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους
ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱε-
ρουσαλὴμ, λέγων, Ἀκούσατε
τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύ-
της, καὶ ποιήσατε αὐτούς.
8 Καὶ οὐκ ἐποίησαν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Εὑρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν
Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν
Ἱερουσαλήμ.
10 Ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς
ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν
πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσα-
κοῦσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ
αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἀλ-
λοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς.

καὶ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ
καὶ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην
μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πα-
τέρας αὐτῶν.
11 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν
λαὸν τοῦτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δυν-
ήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν· καὶ
κεκράξονται πρὸς μὲ, καὶ οὐκ
εἰσακούσομαι αὐτῶν.
12 Καὶ πορεύσονται πόλεις
Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ κεκράξονται πρὸς
τοὺς θεοὺς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν
αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς
ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν.
13 Ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν
πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα,
καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐτάξατε βωμοὺς θυ-
μιᾷν τῇ Βάαλ.
14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου πε-
ρὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀ-
ξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ
προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι
ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί
με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.
15 Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ
οἴκῳ μου ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ
εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν
ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τού-
ταις διαφεύξῃ;
16 Ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον τῷ
εἴδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄνομά
σου, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς,
ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτὴν, μεγάλη
ἡ θλῖψις ἐπὶ σὲ, ἠχρειώθησαν οἱ
κλάδοι αὐτῆς·
17 Καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύ-
σας σε, ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ
ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ
καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅ, τι ἐποίησαν
ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ
θυμιᾷν αὐτοὺς τῇ Βάαλ.
18 Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ
γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπιτη-
δεύματα αὐτῶν·
19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον
ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγ-
νων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισ-
μὸν πονηρὸν, λέγοντες, Δεῦτε
καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν
ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν
αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐ-
κέτι.
20 Κύριε κρίνων δίκαια, δοκι-
μάζων νεφροὺς καὶ καρδίας,
ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ
αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα
τὸ δικαίωμά μου.
21 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ
τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου,
τοὺς λέγοντας, Οὐ μὴ προφητεύ-
σεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ
μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡ-
μῶν·
22 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι
ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν
ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ.
23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ
ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀνα-
θὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐ-
τῶν.

ΚΕΦ. ιβʹ. 12.

1 ΔΙ'ΚΑΙΟΣ εἶ Κύριε, ὅτι
ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν
κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί

ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθή-
νησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθε-
τήματα;
2 Ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐῤ-
ῥιζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ
ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ
τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω
ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.
3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις με,
δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου
ἐναντίον σου· ἅγνισον αὐτοὺς εἰς
ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.
4 Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ,
καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ
ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν
κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσ-
θησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι
εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς
ἡμῶν.
5 Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ
ἐκλυουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ
ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρήνης
σου πέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν
φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου;
6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ
ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗ-
τοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόη-
σαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχ-
θησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς,
ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ καλά.
7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν
μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν
μου, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην
ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῆς.
8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου
ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν
ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ
τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν·
9 Μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κλη-
ρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπήλαιον κύ-
κλῳ αὐτῆς; βαδίσατε, συναγά-
γετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.
10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν
τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν
τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν με-
ρίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρη-
μον ἄβατον,
11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπω-
λείας· δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσ-
θη πᾶσα ἡ γῆ; ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.
12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες,
ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου κατα-
φάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως
ἄκρου τῆς γῆς· οὐκ ἔστιν εἰρήνη
πάσῃ σαρκί.
13 Σπείρατε πυροὺς, καὶ ἀ-
κάνθας θερίζετε, οἱ κλῆροι αὐτῶν
οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς· αἰσχύν-
θητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ
ὀνειδισμοῦ ἔναντι Κυρίου.
14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν,
πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς
κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ
λαῷ μου Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀ-
ποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐ-
τῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ
μέσου αὐτῶν·
15 Καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβα-
λεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ
ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ
αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρο-
νομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς
τὴν γῆν αὐτοῦ.
16 Καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες
μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου,
τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου, Ζῇ
Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν
μου ὀμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκο-
δομηθήσεται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι,
καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει
καὶ ἀπωλείᾳ.

ΚΕΦ. ιγ΄. 13.

1 ΤΑ'ΔΕ λέγει Κύριος, Βάδι-
σον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζω-
μα λινοῦν, καὶ περίθου περὶ τὴν
ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ δι-
ελεύσεται.
2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζω-
μα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, καὶ
περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου.
3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
4 Λάβε τὸ περίζωμα τὸ περὶ
τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι,
καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην,
καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ
τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας.
5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυψα
αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνε-
τείλατό μοι Κύριος.
6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας
πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μὲ, Ἀνάστηθι, βάδισον ἐπὶ τὸν
Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ
περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ
κατακρύψαι ἐκεῖ.
7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐ-
φράτην ποταμὸν, καὶ ὤρυξα,
καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ
τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ,
καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ
χρησθῇ εἰς οὐθέν.
8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτω
φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν
ὕβριν Ἱερουσαλὴμ,
10 Τὴν πολλὴν ταύτην ὕβ-
ριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπα-
κούειν τῶν λόγων μου, καὶ πε-
ριελθόντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων
τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ
προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἔσονται
ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ οὐ
χρησθήσεται εἰς οὐθέν.
11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται
τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ
ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς
ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα, τοῦ γε-
νέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν,
καὶ εἰς καύχημα, καὶ εἰς δόξαν,
καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου.
12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τοῦτον, Πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσε-
ται οἴνου· καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι
πρὸς σὲ, Μὴ γνόντες οὐ γνωσό-
μεθα, ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθή-
σεται οἴνου;
13 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν
γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βασιλεῖς
αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς τοῦ
Δαυῒδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῶν, καὶ
τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας,
καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ,
μεθύσματι·
14 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς
ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ·
οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει Κύριος,
καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτει-
ρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.
15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασ-
θε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος
ἐλάλησε.
16 Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν

δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι, καὶ
πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν
ἐπ' ὄρη σκοτεινά· καὶ ἀναμενεῖτε
εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου,
καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.
17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κε-
κρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ
κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποί-
μνιον Κυρίου.
18 Εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ
τοῖς δυναστεύουσι, Ταπεινώθητε
καὶ καθίσατε, ὅτι καθῃρέθη ἀπὸ
κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης
ὑμῶν.
19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον, συ-
νεκλείσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοί-
γων· ἀπῳκίσθη Ἰούδας, συνετέ-
λεσαν ἀποικίαν τελείαν.
20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχο-
μένους ἀπὸ Βοῤῥᾶ· ποῦ ἐστι τὸ
ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα
δόξης σου;
21 Τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτων-
ταί σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς
ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν· οὐκ
ὠδῖνες καθέξουσί σε καθὼς γυναῖ-
κα τίκτουσαν;
22 Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου, Διατί ἀπήντησέ μοι
ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδι-
κίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά
σου, παραδειγματισθῆναι τὰς
πτέρνας σου.
23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ
δέρμα αὐτοῦ, καὶ πάρδαλις τὰ
ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς
δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες
τὰ κακά.
24 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὡς
φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου
εἰς ἔρημον.
25 Οὗτος ὁ κλῆρός σου, καὶ
μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ, λέ-
γει Κύριος· ὡς ἐπελάθου μου,
καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι,
26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ
ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου,
27 Καὶ ἡ μοιχεία σου, καὶ
χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλ-
λοτρίωσις τῆς πορνείας σου· ἐπὶ
τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἑώρακα τὰ βδελύγματά σου·
οὐαί σοι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι οὐκ
ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου· ἕως τίνος
ἔτι;

ΚΕΦ. ιδʹ. 14.

1 ΚΑῚ ἘΓΈΝΕΤΟ ΛΌΓΟΣ
ΚΥΡΊΟΥ ΠΡῸΣ ἹΕΡΕΜΊ-
ΑΝ ΠΕΡῚ ΤΗ͂Σ ἈΒΡΟΧΊΑΣ.
2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ
αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, καὶ
ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ
κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη.
3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς
ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐ-
τῶν ἐφ' ὕδωρ· ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ
φρέατα, καὶ οὐχ εὕροσαν ὕδωρ,
καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐ-
τῶν κενά.
4 Καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέ-
λιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ᾐσχύν-
θησαν οἱ γεωργοὶ, ἐπεκάλυψαν
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
5 Καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον,
καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βο-
τάνη.
6 Ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ
νάπας, καὶ εἵλκυσαν ἄνεμον,

ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος.

7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· Κύριε ποίησον ἡμῖν ἕνεκέν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.

8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, καὶ σώζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἱνατί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;

9 Μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σώζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ Κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ᾽ ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ, Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ εὐόδωσεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά,

12 Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ Ὢν Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ μαντείας, καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, οἳ λέγουσι, Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται,

16 Καὶ ὁ λαὸς, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐῤῥιμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκχεῶ ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον, Καταγάγετε ἐπ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.

18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας· καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν.

19 Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου; ἱνατί ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν

ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχή.

20 Ἔγνωμεν Κύριε ἁμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου.

21 Κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ᾽ ἡμῶν.

22 Μή ἐστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

ΚΕΦ. ιε´. 15.

1 ΚΑΙ᾽ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἐὰν στῇ Μωυσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή μου πρὸς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἐξελθέτωσαν.

2 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, Ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμόν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.

3 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ᾽ αὐτοὺς τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν, καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν καὶ διαφθοράν.

4 Καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, διὰ Μανασσῆ υἱὸν Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλήμ; καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι;

6 Σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω πορεύσῃ· καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ διαφθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς.

7 Καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.

8 Ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκους, ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέῤῥιψα ἐπ᾽ αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδήν.

9 Ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἑπτὰ, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσούσης τῆς ἡμέρας, κατῃσχύνθη καὶ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

10 Οἴμοι ἐγὼ μῆτερ, ὡς τινά με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ; οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με οὐδείς· ἡ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

11 Γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν· εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν.

12 Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος,

καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχύς σου.

13 Καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα, διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

14 Καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου, ἐν τῇ γῇ ᾗ οὐκ ᾔδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ᾽ ὑμᾶς καυθήσεται.

15 Κύριε μνήσθητί μου, καὶ ἐπίσκεψαί με, καὶ ἀθῴωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με, μὴ εἰς μακροθυμίαν· γνῶθι, ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμὸν

16 Ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου· συντέλεσον αὐτούς· καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ᾽ ἐμοὶ Κύριε παντοκράτωρ.

17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου· καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην.

18 Ἱνατί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου; ἡ πληγή μου στερεὰ, πόθεν ἰαθήσομαι; γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς, οὐκ ἔχον πίστιν.

19 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ· καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σὲ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς.

20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ, ὡς τεῖχος ὀχυρὸν, χαλκοῦν· καὶ πολεμήσουσι πρὸς σὲ, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ, διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν σε,

21 Καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

ΚΕΦ. ιϛ΄. 16.

1 ΚΑΙ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,

2 Καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι υἱὸς, οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐτοὺς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ,

4 Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται· καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτοὺς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου.

6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτοὺς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ξυρηθήσονται,

7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ

τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν
ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ
πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.
8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσε-
λεύσῃ σὺ, συγκαθίσαι μετ' αὐ-
τῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.
9 Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ κατα-
λύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώ-
πιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χα-
ρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φων-
ὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης.
10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεί-
λῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, καὶ εἴπωσι πρὸς
σὲ, Διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ'
ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα;
τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ
ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν
ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πα-
τέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ
ᾤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων,
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ προσ-
εκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγ-
κατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου
οὐκ ἐφυλάξαντο·
12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε
ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν· καὶ
ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος
ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας
ὑμῶν τῆς πονηρᾶς, τοῦ μὴ ὑπα-
κούειν μου.
13 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ
τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν ἣν
οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες
ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς
ἑτέροις, οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔ-
λεος.
14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ
ἐροῦσιν ἔτι Ζῇ Κύριος ὁ ἀναγα-
γὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου,
15 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀν-
ήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ
γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· καὶ
ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατ-
ράσιν αὐτῶν.
16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς
ἁλιεῖς τοὺς πολλοὺς, λέγει Κύ-
ριος, καὶ ἁλιεύσουσιν αὐτούς·
καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω
τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς, καὶ θη-
ρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς
ὄρους, καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ,
καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πε-
τρῶν.
17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ
πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν
ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.
18 Καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς
τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁ-
μαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβή-
λωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνη-
σιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐ-
τῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν,
ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κλη-
ρονομίαν μου.
19 Κύριε σὺ ἰσχύς μου, καὶ
βοήθειά μου, καὶ καταφυγή μου
ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ ἔθνη
ἥξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,
καὶ ἐροῦσιν, Ὡς ψευδῆ ἐκτήσαν-
το οἱ πατέρες ἡμῶν εἴδωλα, καὶ
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα;
20 Εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρω-
πος θεοὺς, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θε-
οί.

21 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται, ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

5 ᾿ΕΠΙΚΑΤΑ´ΡΑΤΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ᾿ ἄνθρωπον, καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρίκη ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν ἁλίμοις, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἁλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοικεῖται.

7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ᾿ ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ῥίζαν αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα, καὶ ἔσται ἐπ᾿ αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν.

9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστι καὶ τίς γνώσεται αὐτόν;

10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας, καὶ δοκιμάζων νεφροὺς, τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.

11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε, ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως· ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτὸν, καὶ ἐπ᾿ ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.

12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος, ἁγίασμα ἡμῶν,

13 Ὑπομονὴ Ἰσραήλ· Κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.

14 Ἴασαί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ.

15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς μὲ, Ποῦ ἐστιν ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.

16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα· σὺ ἐπίστῃ· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, πρὸ προσώπου σου ἐστί.

17 Μὴ γενηθῇς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.

18 Καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν αὐτοὶ, καὶ μὴ πτοηθείην ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ᾿ αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν, δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς.

19 Τάδε λέγει Κύριος, Βάδισον, καὶ στῆθι ἐν ταῖς πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ,

20 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία, καὶ

πᾶσα Ἱερουσαλὴμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις·

21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ,

22 Καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

23 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν, τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου, καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

24 Καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακούσητέ μου, λέγει Κύριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,

25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὶν, καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Νότον, φέροντες ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μάννα καὶ λίβανον, φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.

27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων.

4 Καὶ ἔπεσε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι.

5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ; ἰδοὺ, ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως, ὑμεῖς ἐστε ἐν χερσί μου.

7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς, καὶ τοῦ ἀπολλύειν,

8 Καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος

ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

9 Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν, τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι,

10 Καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

11 Καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, Ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν· ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραήλ;

14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ, ἢ χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου, μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον;

15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν,

16 Τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμὸν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

19 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου.

20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ, ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι· μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν.

21 Διατοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνῃρημένοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

22 Γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν· ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ εἰς θάνατον· μὴ ἀθωώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρός με, Βάδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσείθ· καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ,

3 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ.

4 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθώων,

5 Καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ οὐκ ἐνετειλάμην, οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

6 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννὼμ, ἀλλ' ἢ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα, καὶ τὴν βουλὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

8 Καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συρισμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ᾗ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

10 Καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ,

11 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι

τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπτουσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις.

14 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, τοῦ προφητεῦσαι· καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαὸν,

15 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν, ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν ἐντολῶν μου.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ' ἤκουσε Πασχὼρ ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ ἱερεύς· καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου, τοῦ Ἱερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταῤῥάκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερῴου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχὼρ τὸν Ἱερεμίαν ἐκ τοῦ καταῤῥάκτου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὐχὶ Πασχὼρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἢ Μέτοικον.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου· καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται· καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις.

5 Καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

6 Καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ, καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ.

7 Ἠπάτησάς με Κύριε, καὶ ἠπατήθην, ἐκράτησας, καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος.

8 Ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν

10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολ-
λῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν,
Ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστῶμεν
ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι
αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν
αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυ-
νησόμεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα
τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.
11 Ὁ δὲ Κύριος μετ' ἐμοῦ κα-
θὼς μαχητὴς ἰσχύων· διατοῦτο
ἐδίωξαν, καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο·
ἠσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνό-
ησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἳ δι' αἰῶ-
νος οὐκ ἐπιλησθήσονται.
12 Κύριε δοκιμάζων δίκαια,
συνιῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, Ἴδοι-
μι τὴν παρὰ σου ἐκδίκησιν ἐν αὐ-
τοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα
τὰ ἀπολογήματά μου.
13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσα-
τε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυ-
χὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευ-
ομένων.
14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα,
ἐν ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα ἐν
ᾗ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔσ-
τω ἐπευκτή.
15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρω-
πος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πα-
τρί μου λέγων, Ἐτέχθη σοι ἄρ-
σην· εὐφραινόμενος
16 Ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,
ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψε
Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετεμε-
λήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ
πρωῒ, καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημ-
βρίας,
17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν
μήτρᾳ, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ
μου τάφος μου, καὶ ἡ μήτρα
συλλήψεως αἰωνίας.
18 Ἱνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ
μήτρας, τοῦ βλέπειν κόπους καὶ
πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύ-
νῃ αἱ ἡμέραι μου;

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ Ὁ ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ
ἹΕΡΕΜΙΑΝ, ὍΤΕ ἈΠΕΣ-
ΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ἈΥΤΟΝ Ὁ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕΚΙΑΣ
ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΥἹΟΝ ΜΕΛ-
ΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟΦΟΝΙΑΝ
ΥἹΟΝ ΒΑΣΑΙΟΥ ΤΟΝ ἹΕ-
ΡΕΑ ΛΕΓΩΝ,
2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν
Κύριον· ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς· εἰ ποιήσει
Κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ'
ἡμῶν.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱε-
ρεμίας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδε-
κίαν βασιλέα Ἰούδα,
4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ
πολεμικὰ, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε
ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους
τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξω-
θεν τοῦ τείχους· καὶ συνάξω αὐ-
τοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως
ταύτης,
5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν
χειρὶ ἐκτεταμένῃ καὶ ἐν βραχίονι
κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς
μεγάλης.
6 Καὶ πατάξω πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν
θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦν-
ται.
7 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέ-

γει Κύριος, Δώσω τὸν Σεδεκίαν
βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας
αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν καταλειφ-
θέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ
τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ
καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας, εἰς χεῖ-
ρας ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων
τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακό-
ψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μα-
χαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς,
καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς.
8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον
ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν
τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ θανάτου.
9 Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ
καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος
προσχωρῆσαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους
τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς, ζή-
σεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
εἰς σκῦλα, καὶ ζήσεται.
10 Διότι ἐστήρικα τὸ πρόσω-
πόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς
κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά· εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος πα-
ραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐ-
τὴν ἐν πυρί.
11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα,
ἀκούσατε λόγον Κυρίου.
12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει
Κύριος, Κρίνατε πρωῒ κρίμα, καὶ
κατευθύνατε, καὶ ἐξέλεσθε διηρ-
πασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος
αὐτὸν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ
ἡ ὀργή μου, καὶ καυθήσεται, καὶ
οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.
13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κα-
τοικοῦντα τὴν κοιλάδα σὸρ, τὴν
πεδινὴν, τοὺς λέγοντας, Τίς
πτοήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσε-
ται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡ-
μῶν;
14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ
δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται πάντα
τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΤΑ'ΔΕ λέγει Κύριος, Πο-
ρεύου καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ λαλή-
σεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον,
2 Καὶ ἐρεῖς, Ἄκουε λόγον
Κυρίου Βασιλεῦ Ἰούδα· ὁ καθή-
μενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ
οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου, καὶ οἱ
εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύ-
ταις·
3 Τάδε λέγει Κύριος, Ποιεῖτε
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαι-
ρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀ-
δικοῦντος αὐτὸν, καὶ προσήλυτον
καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ κατα-
δυναστεύετε, καὶ μὴ ἀσεβεῖτε,
καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ.
4 Διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήση-
τε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ εἰσε-
λεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴ-
κου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι
ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκό-
τες ἐφ' ἁρμάτων καὶ ἵππων, αὐ-
τοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ
λαὸς αὐτῶν.
5 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς
λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ
ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρή-
μωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.
6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος κα-
τὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα,
Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβά-
νου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον, πό-
λεις μὴ κατοικηθησομένας,

7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύοντα ἄνδρα, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Διατί ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλὴμ υἱὸν Ἰωσία τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι,

12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ οὗ μετῴκισα αὐτὸν, ἐκεῖ ἀποθανεῖται, καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι.

13 Ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεὰν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.

14 Ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῷα ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσι, καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ, καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.

15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Ἄχαζ τῷ πατρί σου; οὐ φάγονται, καὶ οὐ πίονται· βέλτιόν σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην.

16 Οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ, οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ τοῦτό ἐστι τὸ μὴ γνῶναί σε ἐμὲ, λέγει Κύριος;

17 Ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί σου, οὐδὲ ἡ καρδία σου καλὴ, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου, καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῷον τοῦ ἐκχέαι αὐτὸ, καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φόνον, τοῦ ποιεῖν αὐτά.

18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, οὐ κόψονται αὐτὸν, Ὦ ἀδελφὲ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτὸν, Οἴμοι Κύριε.

19 Ταφὴν ὄνου ταφήσεται, συμψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ.

20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον, καὶ κράξον, καὶ εἰς τὴν Βασὰν δὸς τὴν φωνήν σου, καὶ βόησον εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί σου.

21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἶπας, Οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.

22 Πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλούντων σε.

23 Κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, κα-

ταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὠδῖνας ὡς τικτούσης.

24 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε,

25 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν σου, ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων,

26 Καὶ ἀποῤῥίψω σε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν, οὗ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

27 Εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.

28 Ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξεῤῥίφη, καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδει.

29 Γῆ, γῆ ἄκουε λόγον Κυρίου,

30 Γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰούδᾳ.

ΚΕΦ. κγ'. 23.

1 Ὦ ΠΟΙΜΕΝΕΣ οἱ ἀπολλύοντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτῶν.

2 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου, Ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξώσατε αὐτὰ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται, καὶ πληθυνθήσονται.

4 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας, οἳ ποιμανοῦσιν αὐτοὺς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.

5 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθὼς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεδὲκ ἐν τοῖς προφήταις.

9 Συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ, ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.

10 Ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὕτως.

11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.

12 Διατοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν

γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα· ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βάαλ, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ ἑώρακα φρικτὰ, μοιχωμένους, καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι, καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πολλῶν, τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν, ὥσπερ Γόμοῤῥα.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ.

16 Οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι, καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου.

17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον Κυρίου, Εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις ταῖς θελήμασιν αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά.

18 Ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι Κυρίου, καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο, καὶ ἤκουσεν;

19 Ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ Κυρίου, καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμὸν, συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει.

20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιήσῃ αὐτὸ, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ, ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό.

21 Οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφήτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευον.

22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου, καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς πόῤῥωθεν.

24 Εἰ κρυβήσεταί τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύριος.

25 Ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγοντες, Ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον.

26 Ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν,

27 Τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν ταῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες

αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάαλ;

28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιόν ἐστι, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτὸν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας· τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον; οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.

29 Οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου, ὥσπερ πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν;

30 Ἰδοὺ ἐγὼ διατοῦτο πρὸς τοὺς προφήτας, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστον παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

31 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης, καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν.

32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ οὐ διηγοῦντο αὐτὰ, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάναις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσι τὸν λαὸν τοῦτον.

33 Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς οὗτος, ἢ ἱερεὺς, ἢ προφήτης, Τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

34 Ὁ προφήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς, οἳ ἂν εἴπωσι, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

35 Οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ.

37 Καὶ διατί ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

38 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀνθ' ὧν εἴπατε τὸν λόγον τοῦτον, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, Οὐκ ἐρεῖτε, Λῆμμα Κυρίου,

39 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ῥάσσω ὑμᾶς, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

7 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

8 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΕΔΕΙΞΕ' μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων, κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα,

καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς
τεχνίτας, καὶ τοὺς δεσμώτας,
καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βα-
βυλῶνα.
2 Ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων
χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ σῦκα
τὰ πρώϊμα· καὶ ὁ κάλαθος ὁ
ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ
οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐ-
τῶν.
3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Τί σὺ ὁρᾷς Ἱερεμία; καὶ εἶπα,
Σῦκα· σῦκα τὰ χρηστὰ, χρησ-
τὰ λίαν· καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ
λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πο-
νηρίας αὐτῶν.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὡς τὰ σῦκα τὰ χρησ-
τὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι
τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδαίους,
οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου
τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀ-
γαθά.
6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς
μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ
ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ταύτην εἰς ἀγαθά· καὶ ἀν-
οικοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ
καθελῶ αὐτοὺς, καὶ καταφυ-
τεύσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐκτί-
λω.
7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ, ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονταί μοι εἰς
λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς Θεὸν, ὅτι ἐπιστραφήσονται
ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐ-
τῶν.
8 Καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονη-
ρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονη-
ρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος,
Οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν
βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς με-
γιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατά-
λοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπο-
λελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ,
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπ-
τῳ.
9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς δια-
σκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασι-
λείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς
ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς παραβολὴν,
καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν
ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα αὐτοὺς
ἐκεῖ.
10 Καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς
τὸν λιμὸν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ
τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπω-
σιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐ-
τοῖς.

ΚΕΦ. κε΄. 25.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ Ὁ ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΡΟΣ ἹΕΡΕΜΙΑΝ ἐπὶ
πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακεὶμ
υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,
2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα
τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, λέ-
γων,
3 Ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰω-
σία, υἱοῦ Ἀμὼς, βασιλέως Ἰού-
δα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλά-
λησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, καὶ
λέγων,
4 Καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς
τοὺς δούλους μου τοὺς προφή-
τας, ὄρθρου ἀποστέλλων, καὶ οὐκ

εἰσηκούσατε, καὶ οὐ προσέσχετε
τοῖς ὠσὶν ὑμῶν,
5 Λέγων, Ἀποστράφητε ἕ-
καστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοι-
κήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα
ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.
6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς,
καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως
μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κα-
κῶσαι ὑμᾶς.
7 Καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου.
8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε
τοῖς λόγοις μου,
9 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ
λήψομαι πατριὰν ἀπὸ Βοῤῥᾶ,
καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν
ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας αὐτὴν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξε-
ρημώσω αὐτοὺς, καὶ δώσω αὐ-
τοὺς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συ-
ριγμὸν, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰώνιον.
10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν
φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφρο-
σύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν
νύμφης, ὀσμὴν μύρου, καὶ φῶς
λύχνου.
11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς
ἀφανισμὸν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη.
12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ
ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ
ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι αὐτοὺς
εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον,
13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου,
οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάν-
τα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβ-
λίῳ τούτῳ.
34 Ἃ ἘΠΡΟΦΗ'ΤΕΥΣΕΝ
'ΙΕΡΕΜΙ'ΑΣ 'ΕΠΙ' ΤΑ' ἜΘ-
ΝΗ ΤΑ' ΑΙ'ΛΑ'Μ.
35 Τάδε λέγει Κύριος, Συντε-
τρίβη τὸ τόξον Αἰλὰμ, ἀρχὴ δυ-
ναστείας αὐτῶν.
36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ
τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσά-
ρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δια-
σπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέ-
μοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος
ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι
Αἰλάμ.
37 Καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναν-
τίον τῶν ἐχθρῶν, αὐτῶν, τῶν ζη-
τούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ
ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀρ-
γὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαπο-
στελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαι-
ράν μου, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐ-
τούς.
38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου
ἐν Αἰλὰμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖ-
θεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας.
39 Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου
τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Αἰλὰμ, λέγει Κύ-
ριος.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 'ΕΝ ἀρχῇ βασιλεύοντος Σε-
δεκίου βασιλέως, ἐγένετο ὁ λόγος
οὗτος περὶ Αἰλάμ.
2 ΤΗ͂ι ΑΙ'ΓΥΠΤΩι 'ΕΠΙ'
ΔΥ'ΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ' ΝΕΧΑΩ'
ΒΑΣΙΛΕ'ΩΣ ΑΙ'ΓΥΠΤΟΥ, ἣ
ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν
Χαρμεὶς, ἣν ἐπάταξε Ναβουχο-

δονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον,

4 Καὶ ἐπισάξατε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς, καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται, φυγῇ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βοῤῥᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησε, καὶ πεπτώκασι.

7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ;

8 Ὕδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται· καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν, καὶ ἀπολῶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

9 Ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἅρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων, καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον·

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται, καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ.

11 Ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ λάβε ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

12 Ἤκουσαν ἔθνη φωνήν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἔπεσαν ἀμφότεροι.

13 Ἃ ἘΛΆΛΗΣΕ ΚΎΡΙΟΣ ἐν χειρὶ Ἱερεμίου, τοῦ ἐλθεῖν τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μαγδωλὸν, καὶ παραγγείλατε εἰς Μέμφιν· εἴπατε, Ἐπίστηθι, καὶ ἑτοίμασον, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμίλακά σου.

15 Διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ Ἆπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν· ὅτι Κύριος παρέλυσεν αὐτόν.

16 Καὶ τὸ πλῆθός σου ἠσθένησε, καὶ ἔπεσε· καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει, Ἀναστῶμεν, καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν ἐσβιεὶ μωήδ.

18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἥξει.

19 Σκεύη ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θύγατερ Αἰ-

γύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ κληθήσεται Οὐαὶ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

20 Δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν,

21 Καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν, καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

22 Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύσονται, ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ' αὐτὴν ὡς κόπτοντες ξύλα

23 Ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός.

24 Κατῃσχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ Βοῤῥᾶ.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ, καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ.

27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δοῦλός μου Ἰακὼβ, μηδὲ πτοηθῇς Ἰσραήλ· διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζων σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἀναστρέψει Ἰακὼβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν.

28 Μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακὼβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι· ἡ ἀπτόητος καὶ τρυφερὰ παρεδόθη· ὅτι ποιήσω ἔθνει συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀθῷον οὐκ ἀθωώσω σε.

ΚΕΦ. κζ'. 27.

1 ΛΟ'ΓΟΣ ΚΥΡΙ'ΟΥ ὋΝ 'ΕΛΑ'ΛΗΣΕΝ 'ΕΠΙ` ΒΑΒΥΛΩ͂ΝΑ.

2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ μὴ κρύψητε· εἴπατε, Ἑάλωκε Βαβυλὼν, κατῃσχύνθη Βῆλος, ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαιρωδὰχ,

3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ Βοῤῥᾶ, οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους.

4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται, τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες.

5 Ἕως Σιὼν ἐρωτήσουσι τὴν ὁδὸν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι, καὶ ἥξουσι, καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύριον τὸν Θεόν· διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται.

6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτοὺς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτοὺς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ᾤχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

7 Πάντες οἱ εὑρίσκοντες αὐτοὺς, ἀνήλισκον αὐτούς· οἱ ἐχ-

θροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνῶμεν
αὐτοὺς, ἀνθ' ὧν ἥμαρτον τῷ Κυ-
ρίῳ· νομὴ δικαιοσύνης τῷ συν-
αγαγόντι τοὺς πατέρας αὐ-
τῶν.
8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου
Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλ-
δαίων, καὶ ἐξέλθατε, καὶ γίνεσθε
ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον
προβάτων.
9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ
Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ
γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ παρατάξονται
αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἁλώσεται, ὡς βο-
λὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπι-
στρέψει κενή.
10 Καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς
προνομὴν, πάντες οἱ προνομεύον-
τες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται.
11 Ὅτι ηὐφραίνεσθε, καὶ κα-
τικαυχᾶσθε, διαρπάζοντες τὴν
κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτᾶ-
τε, ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐ-
κερατίζετε ὡς ταῦροι.
12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν
σφόδρα, ἐντράπη ἡ τεκοῦσα ὑ-
μᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχάτη
ἐθνῶν, ἔρημος
13 Ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου, οὐ κατ-
οικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφα-
νισμὸν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διοδεύων
διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει, καὶ
συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν
αὐτῆς.
14 Παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες
τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν, μὴ
φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑ-
μῶν,
15 Καὶ κατακρατήσατε αὐτήν·
παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς,
ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ
κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι
ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστιν· ἐκ-
δικεῖτε ἐπ' αὐτὴν, καθὼς ἐποίησε,
ποιήσατε αὐτῇ.
16 Ἐξολοθρεύσατε σπέρμα ἐκ
Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον
ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου
μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος
εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψου-
σι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐ-
τοῦ φεύξεται.
17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσ-
ραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν· ὁ
πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς
Ἀσσοὺρ, καὶ οὗτος ὕστερον τὰ
ὀστᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος.
18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν
γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ
τὸν βασιλέα Ἀσσούρ.
19 Καὶ ἀποκαταστήσω τὸν
Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ
νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ
ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν τῷ Γα-
λαὰδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ.
20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ζητή-
σουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ
οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἁμαρτίας
Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι
ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμέ-
νοις
21 Ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύ-
ριος· πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν,
καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ'
αὐτήν· ἐκδίκησον μάχαιρα, καὶ
ἀφάνισον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει
κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί
σοι.

22 Φωνὴ πολέμου καὶ συντρι-
βὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
23 Πῶς ἐκλάσθη καὶ συνε-
τρίβη ἡ σφυρὰ πάσης τῆς γῆς;
πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βα-
βυλὼν ἐν ἔθνεσιν;
24 Ἐπιβήσονταί σοι, καὶ οὐ
γνώσῃ, ὦ Βαβυλὼν καὶ ἁλώσῃ·
εὑρέθης, καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ
Κυρίῳ ἀντέστης.
25 Ἤνοιξε Κύριος τὸν θησαυρὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη
ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυ-
ρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,
26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ
αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας
αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς
σπήλαιον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐ-
τήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς κατά-
λειμμα·
27 Ἀναξηράνατε αὐτῆς πάν-
τας τοὺς καρποὺς, καὶ καταβή-
τωσαν εἰς σφαγήν· οὐαὶ αὐτοῖς,
ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ
καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.
28 Φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀ-
νασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος,
τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιὼν τὴν
ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ
ἡμῶν.
29 Παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι
τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτὴν
κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασω-
ζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κα-
τὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι
πρὸς Κύριον ἀντέστη Θεὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραήλ.
30 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ
νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατεί-
αις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται,
εἶπε Κύριος.
31 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑ-
βρίστριαν, λέγει Κύριος· ὅτι ἥκει
ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδι-
κήσεώς σου.
32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου,
καὶ πεσεῖται· καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ
ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ
ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ κατα-
φάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐ-
τῆς.
33 Τάδε λέγει Κύριος, Κατα-
δεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες
οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς,
κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ
ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.
34 Καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς
ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς
τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξά-
ρῃ τὴν γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοῖς
κατοικοῦσι Βαβυλῶνα,
35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλ-
δαίους, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς
μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς
συνετοὺς αὐτῆς·
36 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχη-
τὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσον-
ται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐ-
τῶν.
37 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχη-
τὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικ-
τον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσον-
ται ὡσεὶ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ
τοὺς θησαυροὺς, καὶ διασκορπισ-
θήσονται
38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ
καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῶν

γλυπτῶν ἐστι, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, οὗ κατεκαυχῶντο.

39 Διατοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα.

40 Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

42 Τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἰταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἱππάσονται, παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ, θύγατερ Βαβυλῶνος.

43 Ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

44 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς Γαιθὰν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 Διατοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.

46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἁλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΤΑ'ΔΕ λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν, καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

3 Τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθέσθω ᾧ ἐστιν ὅπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς, καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.

4 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ κατακεκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.

5 Διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσραήλ.

6 Φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποῤῥιφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστι παρὰ Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.

7 Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν ἐν χειρὶ Κυρίου, μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διατοῦτο ἐσαλεύθησαν·

8 Καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυλὼν, καὶ συνετρίβη· θρηνεῖτε αὐτὴν, λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴπως ἰαθήσεται.

9 Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρων.

10 Ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε, καὶ ἀναγγείλωμεν ἐν Σιὼν τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11 Παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας· ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστιν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλακὰς, ἑτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα,

13 Κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

14 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων, καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες.

15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἑτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανὸν,

16 Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.

17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 Μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.

19 Οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς.

21 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν.

22 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

23 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.

24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βα-

βυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιὼν κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον·

26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἁγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν, βασιλεῖς ἄρατε παρ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις· ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος.

28 Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς αὐτοῦ.

29 Ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν·

30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες· ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.

31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ.

32 Ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος, ὡς ἅλων ὥριμος ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρὸν, καὶ ἥξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς.

34 Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτὸν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιέ με, ὡς δράκων ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου·

35 Ἔξωσάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιὼν, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ.

36 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.

37 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

38 Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων.

39 Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω αὐτοὺς, ὅπως καρωθῶσι, καὶ

ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον, καὶ οὐ
μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος.
40 Καὶ καταβιβάσω αὐτοὺς
ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς
κριοὺς μετ' ἐρίφων.
41 Πῶς ἑάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ
καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς
ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν;
42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ
θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐ-
τῆς, καὶ κατεκαλύφθη,
43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐ-
τῆς ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος,
οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς,
οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς
ἀνθρώπου.
44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα, καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ
τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ
συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ
ἔθνη,
49 Καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦν-
ται τραυματίαι πάσης τῆς γῆς.
50 Ἀνασῳζόμενοι ἐκ γῆς πο-
ρεύεσθε, καὶ μὴ ἵστασθε· οἱ μα-
κρόθεν μνήσθητε τοῦ Κυρίου, καὶ
Ἱερουσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν
καρδίαν ὑμῶν,
51 Ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκούσα-
μεν ὀνειδισμὸν ἡμῶν, κατεκάλυ-
ψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν,
εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια
ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.
52 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδι-
κήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς,
καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πε-
σοῦνται τραυματίαι.
53 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν
ὡς ὁ οὐρανὸς, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώ-
σῃ τὰ τείχη ἰσχύϊ αὐτῆς, παρ'
ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐ-
τὴν, λέγει Κύριος.
54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυ-
λῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν
γῇ Χαλδαίων,
55 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύριος
τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ'
αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν
ὡς ὕδατα πολλά· ἔδωκεν εἰς ὄ-
λεθρον φωνὴν αὐτῆς.
56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα
ταλαιπωρία, ἑάλωσαν οἱ μαχη-
ταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόξον
αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδω-
σιν αὐτοῖς.
57 Κύριος ἀνταποδίδωσι, καὶ
μεθύσει μέθῃ τοὺς ἡγεμόνας αὐ-
τῆς, καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, καὶ
τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς, λέγει ὁ
βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ.
58 Τάδε λέγει Κύριος, Τεῖχος
Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατα-
σκαπτόμενον κατασκαφήσεται,
καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ
ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιά-
σουσι λαοὶ εἰς κενὸν, καὶ ἔθνη ἐν
ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.
59 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὋΝ ἘΝΕ-
ΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ἹΕΡΕ-
ΜΙΑ, ΤΩ ΠΡΟΦΗΤΗ, εἰπεῖν
τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Νηρείου, υἱοῦ
Μαασαίου, ὅτι ἐπορεύετο παρὰ
Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς
Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρ-
τῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ
Σαραίας ἄρχων δώρων.
60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἥξει ἐπὶ Βα-
βυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας τοὺς
λόγους τούτους τοὺς γεγραμμέ-
νους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς
Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυ-
λῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ
πάντας τοὺς λόγους τούτους,
62 Καὶ ἐρεῖς, Κύριε Κύριε, σὺ
ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον,
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, καὶ τοῦ
μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι
ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.
63 Καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ
ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο,
καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ
ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐ-
φράτου,
64 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως κατα-
δύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ
ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κα-
κῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

ΚΕΦ. κθ'. 29.

1 ἘΠΙ´ ΤΟΥ´Σ ἈΛΛΟΦΥ´-
ΛΟΥΣ ΤΑ´ΔΕ ΛΕ´ΓΕΙ ΚΥ´-
ΡΙΟΣ·
2 Ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ
Βοῤῥᾶ, καὶ ἔσται εἰς χειμάῤῥουν
κατακλύζοντα, καὶ κατακλύ-
σει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρω-
ποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
3 Ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτοῦ,
ἀπὸ τῶν ὅπλων τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἁρμά-
των αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ·
οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ'
υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χει-
ρῶν αὐτῶν
4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομέ-
νῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς
ἀλλοφύλους· καὶ ἀφανιῶ τὴν
Τύρον, καὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ
πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς
βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει
Κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν
νήσων.
5 Ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γά-
ζαν, ἀπεῤῥίφη Ἀσκάλων, καὶ οἱ
κατάλοιποι Ἐνακίμ.
6 Ἕως τίνος κόψεις ἡ μά-
χαιρα τοῦ Κυρίου; ἕως τίνος
οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι
εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι,
καὶ ἐπάρθητι.
7 Πῶς ἡσυχάσει, καὶ Κύριος
ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκά-
λωνα, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασ-
σίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπε-
γερθῆναι;
7 ΤΗ͂ ἸΔΟΥΜΑΙ´Α, τάδε
λέγει Κύριος, Οὐκ ἔστιν ἔτι σο-
φία ἐν Θαιμὰν, ἀπώλετο βου-
λὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σοφία αὐ-
τῶν,
8 Ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν·
βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοι-
κοῦντες ἐν Δαιδὰμ, ὅτι δύσκολα
ἐποίησεν· ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν
χρόνῳ, ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐ-
τόν.
9 Ὅτι τρυγηταὶ ἦλθον, οἳ οὐ
καταλείψουσί σοι κατάλειμμα·
ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσουσι
χεῖρα αὐτῶν.
10 Ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν
Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ
αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται,
ὤλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ, γείτονός μου, καὶ οὐκ ἔσ-
τιν
11 Ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σου,
ἵνα ζήσηται· καὶ ἐγὼ ζήσομαι,

καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποίθασιν.

12 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος, Οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῇς,

13 Ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς κατάραν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλε· Συνάχθητε, καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτὴν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον.

15 Μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις.

16 Ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελῶ σε.

17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ.

18 Ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

19 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθάμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

20 Διατοῦτο ἀκούσατε βουλὴν Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμὰν, Ἐὰν μὴ συμψησθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν,

21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ θαλάσσης οὐκ ἠκούσθη.

22 Ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται, καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.

ΚΕΦ. λ' 30.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διατί παρέλαβε Μελχὸλ τὴν Γαλαὰδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει;

2 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ῥαββὰθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

3 Ἀλάλαξον Ἐσεβὼν, ὅτι ὤλετο Γαΐ· κεκράξατε θυγατέρες Ῥαββὰθ, περιζώσασθε σάκκους καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὸλ βαδιεῖται ἐν ἀποικίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.

4 Τί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς πε-
δίοις Ἐνακείμ; θύγατερ ἰτα-
μίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς,
ἡ λέγουσα, Τίς εἰσελεύσεται ἐπ'
ἐμέ;
5 Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ
σὲ, εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς
περιοίκου σου, καὶ διασπαρήσεσ-
θε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ συνάγων.
28 ΤΗ͂ ΚΗΔΑ'Ρ ΤΗ͂ ΒΑ-
ΣΙΛΙ'ΣΣΗ, ΤΗ͂Σ ΑΥ'ΛΗ͂Σ,
ἫΝ ἘΠΑ'ΤΑΞΕ ΝΑΒΟΥΧΟ-
ΔΟΝΟ'ΣΟΡ ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ ΒΑ-
ΒΥΛΩ͂ΝΟΣ, οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κη-
δὰρ, καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς
Κεδέμ.
29 Σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῶν λήψονται· ἱμά-
τια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῶν, καὶ καμήλους αὐτῶν λή-
ψονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε
ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν.
30 Φεύγετε, λίαν ἐμβαθύνατε
εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐ-
λῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλὴν, καὶ
ἐλογίσατο λογισμόν.
31 Ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι
ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν, καθήμενον
εἰς ἀναψυχὴν, οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι,
οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοὶ, μόνοι
καταλύουσι.
32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐ-
τῶν εἰς προνομὴν, καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ
λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι
κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐ-
τῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴ-
σω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύ-
ριος.
33 Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατρι-
βὴ στρουθῶν, καὶ ἄβατος ἕως
αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄν-
θρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει
ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.
23 ΤΗ͂ ΔΑΜΑΣΚΩ͂. Κα-
τησχύνθη Ἡμὰθ, καὶ Ἀρφὰθ,
ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηρὰν, ἐξέσ-
τησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασ-
θαι οὐ μὴ δύνωνται.
24 Ἐξελύθη Δαμασκὸς, ἀ-
πεστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπε-
λάβετο αὐτῆς.
25 Πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε
πόλιν ἐμὴν, κώμην ἠγάπη-
σαν;
26 Διατοῦτο πεσοῦνται νεα-
νίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί
σου πεσοῦνται, φησὶ Κύριος.
27 Καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει
Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται
ἄμφοδα υἱοῦ Ἄδερ.

ΚΕΦ. λα'. 31.

1 ΤΗ͂ ΜΩΑ'Β οὕτως εἶπε
Κύριος, Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι
ὤλετο, ἐλήφθη Καριαθαὶμ, ἠσ-
χύνθη Ἀμὰθ καὶ Ἀγάθ.
2 Οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μω-
ὰβ, γαυρίαμα ἐν Ἐσεβὼν, ἐλο-
γίσατο ἐπ' αὐτὴν κακά· ἐκόψα-
μεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦ-
σιν παύσεται· ὄπισθέν σου βαδιεῖ-
ται μάχαιρα,
3 Ὅτι φωνὴ κεκραγότων ἐξ
Ὡρωναῒμ, ὄλεθρον καὶ σύντριμ-
μα μέγα.
4 Συνετρίβη Μωὰβ, ἀναγγεί-
λατε εἰς Ζογόρα,
5 Ὅτι ἐπλήσθη Ἀλὼθ ἐν

κλαυθμῷ· ἀναβήσεται κλαίων ἐν
ὁδῷ Ὡρωναΐμ, κραυγὴν συντρίμ-
ματος ἠκούσατε.
6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε ὥσπερ
ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.
7 Ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυ-
ρώματί σου, καὶ σὺ συλληφθή-
σῃ· καὶ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν
ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ
οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.
8 Καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν
πόλιν, οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολεῖ-
ται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολοθρευθήσε-
ται ἡ πεδινὴ, καθὼς εἶπε Κύ-
ριος.
9 Δότε σημεῖα τῇ Μωὰβ, ὅτι
ἀφῇ ἀφθήσεται, καὶ πᾶσαι αἱ
πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσον-
ται· πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;
10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν
τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς, ἐξαίρων
μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος.
11 Ἀνεπαύσατο Μωὰβ ἐκ
παιδαρίου, καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἐξ
ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς
ἀποικισμὸν οὐκ ᾤχετο· διατοῦτο
ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ
ὀσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπε.
12 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι αὐ-
τοῦ ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ
κλινοῦσιν αὐτὸν, καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ λεπτυνοῦσι, καὶ τὰ κέρα-
τα αὐτοῦ συγκόψουσι,
13 Καὶ καταισχυνθήσεται
Μωὰβ ἀπὸ Χαμὼς, ὥσπερ κα-
τῃσχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ
Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτοῖς.
14 Πῶς ἐρεῖτε, Ἰσχυροί ἐσ-
μεν, καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ
πολεμικά;
15 Ὤλετο Μωὰβ πόλις αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐ-
τοῦ κατέβησαν εἰς σφαγήν.
16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωὰβ ἐλ-
θεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα
σφόδρα.
17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες
κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες εἰδότες
ὄνομα αὐτοῦ· εἴπατε, Πῶς συνε-
τρίβη βακτηρία εὐκλεὴς, ῥάβδος
μεγαλώματος;
18 Κατάβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ
κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη.
Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο
Μωὰβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμε-
νος ὀχύρωμά σου.
19 Ἐφ' ὁδοῦ στῆθι, καὶ ἔπιδε
καθημένη ἐν Ἀροὴρ, καὶ ἐρώτη-
σον φεύγοντα, καὶ σωζόμενον,
καὶ εἰπὸν, Τί ἐγένετο;
20 Κατῃσχύνθη Μωὰβ, ὅτι
συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ κέκρα-
ξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρνὼν, ὅτι ὤ-
λετο Μωὰβ,
21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν
γῆν Μισὼρ ἐπὶ Χελὼν, καὶ Ῥε-
φὰς, καὶ Μωφὰς,
22 Καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, καὶ ἐπὶ
Ναβαῦ, καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλα-
θαΐμ,
23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαΐμ, καὶ
ἐπ' οἶκον Γαιμὼλ, καὶ ἐπ' οἶκον
Μαὼν,
24 Καὶ ἐπὶ Καριὼθ, καὶ ἐπὶ
Βοσὸρ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πό-
λεις Μωὰβ τὰς πόῤῥω καὶ τὰς
ἐγγύς.
25 Κατεάχθη κέρας Μωὰβ,
καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρί-
βη·

26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς σου εὑρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν.

28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωάβ· ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραὶ νοσσεύουσαι ἐν πέτραις, στόματι βοθύνου.

29 Καὶ ἤκουσα ὕβριν Μωὰβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτοῦ, καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

30 Ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ οὐχ οὕτως ἐποίησε;

31 Διατοῦτο ἐπὶ Μωὰβ ὀλολύζετε πάντοθεν· βοήσατε ἐπ᾽ ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπελος Ἀσερημὰ, κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν, πόλεις Ἰαζὴρ ἥψαντο, ἐπὶ ὀπώραν σου, ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὄλεθρος ἐπέπεσε.

33 Συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου· πρωῒ οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δείλης οὐκ ἐποίησαν, αἰδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβὼν ἕως Αἰτὰμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὡρωναΐμ, καὶ ἀγγελίαν σαλασία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβρεὶν εἰς κατάκαυμα ἔσται.

35 Καὶ ἀπολῶ τὸν Μωὰβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὸν βωμὸν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ.

36 Διατοῦτο καρδία τοῦ Μωὰβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι, καρδία μου ἐπ᾽ ἀνθρώπους κειράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει· διατοῦτο ἃ περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου.

37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρηθήσονται, καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος σάκκος.

38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωὰβ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα, φησὶ Κύριος, ὡς ἀγγεῖον, οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ.

39 Πῶς κατήλλαξε; πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ; ᾐσχύνθη, καὶ ἐγένετο Μωὰβ εἰς γέλωτα, καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς.

40 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,

41 Ἐλήφθη Καριὼθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήφθη,

42 Καὶ ἀπολεῖται Μωὰβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον ἐμεγαλύνθη.

43 Παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος Μωάβ.

44 Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι· ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωὰβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

ΚΕΦ. λβ'. 32.

1 ΟΥ῞ΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ

Θεὸς Ἰσραὴλ, Λάβε τὸ ποτήριον
τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ
χειρός μου, καὶ ποτιεῖς πάντα
τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω
σε πρὸς αὐτούς.
16 Καὶ πίονται, καὶ ἐξεμοῦν-
ται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσ-
ώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀπ-
οστέλλω ἀναμέσον αὐτῶν.
17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον
ἐκ χειρὸς Κυρίου, καὶ ἐπότισα
τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέ με
Κύριος πρὸς αὐτὰ,
18 Τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς Ἰού-
δα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τοῦ θεῖ-
ναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς
ἄβατον, καὶ εἰς συριγμὸν,
19 Καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα
Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐ-
τοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ,
καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
20 Καὶ πάντας τοὺς συμμίκ-
τους, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς
ἀλλοφύλων, καὶ τὴν Ἀσκάλω-
να, καὶ τὴν Γάζαν, καὶ τὴν
Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον
Ἀζώτου,
21 Καὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ
τὴν Μωαβῖτιν, καὶ τοὺς υἱοὺς
Ἀμμὼν,
22 Καὶ βασιλεῖς Τύρου, καὶ
βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς
τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης,
23 Καὶ τὴν Δαιδὰν, καὶ τὴν
Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶς, καὶ πᾶν
περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ,
24 Καὶ πάντας τοὺς συμμίκ-
τους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ
ἐρήμῳ,
25 Καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰ-
λὰμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περ-
σῶν,
26 Καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ
ἀπηλιώτου τοὺς πόῤῥω καὶ τοὺς
ἐγγὺς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας
τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Οὕτως
εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Πίε-
τε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε,
καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆ-
τε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαί-
ρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέ-
σον ὑμῶν.
28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βού-
λωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ
τῆς χειρός σου, ὥστε πιεῖν, καὶ
ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Πιόν-
τες πίεσθε,
29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσ-
θη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὴν, ἐγὼ
ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς
καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι
μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας
τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς.
30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ'
αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ
ἐρεῖς, Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρη-
ματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ
δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρη-
ματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ
αἶδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθή-
σονται· καὶ ἐπὶ καθημένους ἐπὶ
τὴν γῆν ἥκει ὄλεθρος
31 Ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι
κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι·
κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρ-
κα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς
μάχαιραν, λέγει Κύριος.
32 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ
κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ
ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη

ἐκπορεύονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς.

33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται.

34 Ἀλαλάξατε ποιμένες, καὶ κεκράξατε, καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοὶ,

35 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.

36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν·

37 Καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.

38 Ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.

ΚΕΦ. λγ'. 33.

1 ΈΝ ἈΡΧΗ͂ ΒΑΣΙΛΕ'ΩΣ 'ΙΩΑΚΕΙ'Μ ΥἹΟΥ͂ 'ΙΩΣΙ'Α, 'ΕΓΕΝΗ'ΘΗ 'Ο ΛΟ'ΓΟΣ ΟΥ̃ΤΟΣ ΠΑΡΑ' ΚΥΡΙ'ΟΥ·

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα.

3 Ἴσως ἀκούσονται, καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

4 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

5 Εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου,

6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλὼ, καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.

7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἱερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ Κυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο Ἱερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, λέγων, Θανάτῳ ἀποθανῇ,

9 Ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου, λέγων, Ὥσπερ Σηλὼ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες

Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης τῆς καινῆς.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσε κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε.

13 Καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

15 Ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ,

18 Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

19 Μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρίμ, καὶ ἐπροφήτευσε περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου·

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,

23 Καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.

24 Πλὴν χεὶρ Ἀχικὰμ υἱοῦ Σαφὰν ἦν μετὰ Ἱερεμίου, τοῦ μὴ

παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

ΚΕΦ. λδ´. 34.

1 ΟΥ῞ΤΩΣ εἶπε Κύριος, Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς καὶ κλοιοὺς, καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου.
3 Καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωὰβ, καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος, ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.
4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς Κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς Κυρίους ὑμῶν,
5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου·
6 Ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.
8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτοὺς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων, Οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.
10 Ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.
11 Καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐργάσηται αὐτῷ, καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐργᾶται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ.
12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
14 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, φησὶ Κύριος, καὶ προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ.
16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν, λεγόντων, Ἰδοὺ σκεύη οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος· ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.
17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
18 Εἰ προφῆταί εἰσι, καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀ-

πεπτωκότωσάν μοι, ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος.

19 Καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν,

20 Ὧν οὐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπῴκισε τὸν Ἰεχονίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. λϛ'. 35.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ, εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

3 Ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου,

4 Καὶ Ἰεχονίαν, καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.

5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου,

6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ.

8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον.

9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γνώσονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.

10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἱερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ ᾤχετο Ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγων,

13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς·

14 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ Ἀνανίᾳ, Οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος, καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ.

16 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ.

17 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.

ΚΕΦ. λϛʹ. 36.

1 ΚΑΙ` οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν,

2 Ὕστερον ἐξελθόντος Ἱεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης, καὶ τῶν εὐνούχων, καὶ παντὸς ἐλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασὰν υἱοῦ Σαφὰν, καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων,

4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπῴκισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ,

5 Οἰκοδομήσατε οἴκους, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν,

6 Καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε.

7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ· καὶ προσεύξεσθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν.

8 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε. εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε,

9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

10 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

11 Καὶ λογιοῦμαι ἐφ᾽ ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κακὰ, τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.

12 Καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν.

13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὑρήσετέ με· ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,

14 Καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν.

15 Ὅτι εἴπατε, Κατέστησεν ἡμῖν Κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι·

21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιὰβ, καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.

22 Καὶ λήψονται ἀπ᾽ αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶνι, λέγοντες, Ποιήσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε, καὶ ὡς Ἀχιὰβ. οὓς

ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ,

23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ Κύριος.

24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην ἐρεῖς,

25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου· καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα εἰπὲ,

26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα, καὶ εἰς τὸν καταῤῥάκτην.

27 Καὶ νῦν διατί συνελοιδορήσατε Ἱερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθὼθ, τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν;

28 Οὐ διατοῦτο ἀπέστειλεν; ὅτι διὰ τοῦ μηνὸς τούτου ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων, Μακράν ἐστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίου.

30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

31 Ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην, Ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκοις,

32 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν, τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται.

ΚΕΦ. λζ'. 37.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ Ὁ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ἹΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, ΕἸΠΕΙΝ,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Γράψον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίου.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε Κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.

4 ΚΑῚ ΟΥ̓͂ΤΟΙ ΟἹ ΛΟΓΟΙ ΟΥ̓͂Σ ἘΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ἘΠῚ ἸΣΡΑῊΛ ΚΑῚ ἸΟΥΔΑ.

5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.

6 Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου, ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὺν καὶ σωτηρίαν; διότι ἑώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἴκτερον.

7 Ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔστι τοιαύτη· καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαῤῥήξω· καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις,

9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν· καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου,

13 Οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης, ὠφέλειά σοι οὐκ ἔστι.

14 Πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδείαν στερεάν· ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου.

16 Διατοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται·

15 Ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου· ἐποίησαν ταῦτά σοι·

16 Καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς προνομήν.

17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε, φησὶ Κύριος· ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θήρευμα ὑμῶν ἐστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν.

18 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακὼβ, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθιδεῖται.

19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ᾄδοντες, φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι.

20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς,

21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψουσι πρὸς μέ· ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρὸς μέ; φησὶ Κύριος·

23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμώδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἥξει.

24 Οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσει, καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

ΚΕΦ. ληʹ. 38.

1 ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ,

3 Κύριος πόῤῥωθεν ὤφθη αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε· διατοῦτο εἵλκυσά σε εἰς οἰκτείρημα.

4 Ὅτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰ-
κοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραήλ·
ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου, καὶ
ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παι-
ζόντων.
5 Ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμπελῶ-
νας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυτεύ-
σατε καὶ αἰνέσατε,
6 Ὅτι ἐστὶν ἡμέρα κλήσεως
ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφρα-
ὶμ, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε εἰς
Σιὼν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν.
7 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ
Ἰακὼβ, Εὐφράνθητε, καὶ χρεμε-
τίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν· ἀ-
κουστὰ ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε·
εἴπατε, Ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
8 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ
Βοῤῥᾶ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ'
ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φα-
σέκ· καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον πο-
λὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε.
9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ
ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς,
αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν
ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν
ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσ-
ραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραὶμ
πρωτότοκός μου ἐστίν.
10 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου
ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους
τὰς μακρόθεν· εἴπατε, Ὁ λικμή-
σας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐ-
τὸν, καὶ φυλάξει αὐτὸν, ὡς ὁ
βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ.
11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος
τὸν Ἰακὼβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ
χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.
12 Καὶ ἥξουσι, καὶ εὐφρανθή-
σονται ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ ἥξου-
σιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν
σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ
κτηνῶν, καὶ προβάτων· καὶ ἔσ-
ται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον
ἔγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν
ἔτι.
13 Τότε χαρήσονται παρθένοι
ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ
πρεσβῦται χαρήσονται, καὶ
στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς
χαρμονὴν, καὶ ποιήσω αὐτοὺς
εὐφραινομένους.
14 Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν
ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευὶ, καὶ
ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμ-
πλησθήσεται· οὕτως εἶπε Κύριος.
15 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη
θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυρ-
μοῦ· Ῥαχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ
ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν.
16 Οὕτως εἶπε Κύριος, Δια-
λειπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυθ-
μοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ
δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς τοῖς
σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν
ἐκ γῆς ἐχθρῶν.
17 Μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις.
18 Ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραὶμ
ὀδυρομένου, Ἐπαίδευσάς με, καὶ
ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μόσχος
οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν με,
καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ
Θεός μου·
19 Ὅτι ὕστερον αἰχμαλω-
σίας μου μετενόησα, καὶ ὕστερον
τοῦ γνῶναί με, ἐστέναξα ἐφ' ἡ-
μέρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξά
σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμὸν ἐκ νεό-
τητός μου.
20 Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραὶμ,
ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ'

ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνείᾳ
μνησθήσομαι αὐτοῦ, διατοῦτο ἔσ-
πευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω
αὐτὸν, φησὶ Κύριος.
21 Στῆσον σεαυτὴν Σιὼν,
ποίησον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν
σου εἰς τοὺς ὤμους· ὁδὸν ἣ ἐπο-
ρεύθης, ἀποστράφηθι παρθένος
Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς
πόλεις σου πενθοῦσα.
22 Ἕως πότε ἀποστρέψεις
θυγάτηρ ἠτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε
Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευ-
σιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύ-
σονται ἄνθρωποι.
23 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἔτι ἐροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἐν
γῇ Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ,
ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλω-
σίαν αὐτοῦ, Εὐλογημένος Κύριος
ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐ-
τοῦ.
24 Καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς
πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ αὐτοῦ, ἅμα γεωργῷ, καὶ ἀρ-
θήσεται ἐν ποιμνίῳ.
25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυ-
χὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυ-
χὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.
26 Διατοῦτο ἐξηγέρθην, καὶ
εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι
ἐγενήθη.
27 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ
τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν,
σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα
κτήνους.
28 Καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγό-
ρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ
κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ'
αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ κατα-
φυτεύειν, φησὶ Κύριος.
29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
οὐ μὴ εἴπωσιν, Οἱ πατέρες ἔφα-
γον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν
τέκνων ἡμωδίασαν.
30 Ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν τῇ
ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται,
καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφα-
κα αἱμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐ-
τοῦ.
31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φη-
σὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα
διαθήκην καινὴν,
32 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς
χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ
ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ
ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύ-
ριος.
33 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου,
ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ
Κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου
εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς,
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκασ-
τος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέ-
γων, Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάν-
τες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐ-
τῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι
ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐ-
τῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν
οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
37 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς
τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ
ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς
γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδο-

κριμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν.

35 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτὸς, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ·

36 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεὴλ, ἕως πύλης τῆς γωνίας·

39 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρὴβ, καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων,

40 Καὶ πάντες Ἀσαρημὼθ ἕως Νάχαλ Κέδρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς, ἁγίασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ, καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΚΕΦ. λθ΄. 39.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ, οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·

2 Καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥ ἐστιν ἐν οἴκῳ βασιλέως,

3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων, Διατί σὺ προφητεύεις; λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτὴν,

4 Καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται.

5 Καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθιεῖται·

6 ΚΑῚ Ὁ ΛΌΓΟΣ ΚΥΡΊΟΥ ΕΓΕΝΉΘΗ ΠΡῸΣ ἹΕΡΕΜΊΑΝ, ΛΈΓΩΝ,

7 Ἰδοὺ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ, λέγων, Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς μὲ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπε, Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὶν τὸν ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτὸν, καὶ σὺ πρεσβύτερος· καὶ ἔγνων, ὅτι λόγος Κυρίου ἐστὶ,

9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός

μου, καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σί-
κλους καὶ δέκα ἀργυρίου,
10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον,
καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ διεμαρ-
τυράμην μάρτυρας, καὶ ἔστησα
τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.
11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς
κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον,
12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βα-
ρούχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μαασαίου,
κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεὴλ υἱοῦ
ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ κατ'
ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν πα-
ρεστηκότων καὶ γραφόντων ἐν
τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως, καὶ
κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων
τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαρούχ
κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέγων,
14 Οὕτως εἶπε Κύριος παντο-
κράτωρ, Λάβε τὸ βιβλίον τῆς
κτήσεως τοῦτο, καὶ τὸ βιβλίον
τὸ ἀνεγνωσμένον, καὶ θήσεις αὐ-
τὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα
διαμείνῃ ἡμέρας πλείους.
15 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἔτι κτισθήσονται ἀγροὶ, καὶ οἰ-
κίαι, καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ.
16 Καὶ προσευξάμην πρὸς
Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βι-
βλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρούχ
υἱὸν Νηρίου, λέγων,
17 Ὁ ὢν Κύριε, σὺ ἐποίησας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσ-
χύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τῷ
βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ
μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ
σοῦ οὐθὲν,
18 Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας,
καὶ ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέ-
ρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν
μετ' αὐτούς· ὁ Θεὸς ὁ μέγας,
ὁ ἰσχυρὸς,
19 Κύριος μεγάλης βουλῆς,
καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ
μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ με-
γαλώνυμος Κύριος· οἱ ὀφθαλμοί
σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων, δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
20 Ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι· καὶ ἐποίη-
σας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα
αὕτη,
21 Καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν
σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν
σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ
κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψη-
λῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις,
22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν
γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι.
23 Καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔλα-
βον αὐτὴν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς προστάγ-
μασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν· ἅπαν-
τα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίη-
σαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆναι
αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦ-
τα.
24 Ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν
πόλιν συλλαβεῖν αὐτὴν, καὶ ἡ
πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαί-
ων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας, καὶ τοῦ
λιμοῦ· ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγέ-
νετο.
25 Καὶ σὺ λέγεις πρὸς μὲ,
Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀρ-
γυρίου· καὶ ἔγραψα βιβλίον,

καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ ἐπιμαρ-
τυράμην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις
ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.
26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πά-
σης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβή-
σεταί τι;
28 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα
παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ
λήψεται αὐτὴν,
29 Καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι
πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύ-
την, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν
ταύτην ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύ-
σουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶ-
σαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ
Βάαλ, καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς
ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικράναι
με·
30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες
τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου
ἐκ νεότητος αὐτῶν.
31 Ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργήν μου,
καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις
αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδόμη-
σαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου μου,
32 Διὰ πάσας τὰς πονηρίας
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ὧν
ἐποίησαν πικράναι με, αὐτοὶ καὶ
οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχον-
τες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν,
καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες
Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ,
33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς μὲ
νῶτον, καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ ἐδί-
δαξα αὐτοὺς ὄρθρου, καὶ οὐκ ἤ-
κουσαν ἔτι λαβεῖν παιδείαν.
34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα
αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη
τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκα-
θαρσίαις αὐτῶν.
35 Καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς βω-
μοὺς τῇ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι
υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ
συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη
ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ
βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐφα-
μαρτεῖν τὸν Ἰούδαν.
36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν,
ἣν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν
μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν
ἀποστολῇ.
37 Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς
ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὗ διέσπειρα
αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ
θυμῷ μου, καὶ ἐν παροξυσμῷ με-
γάλῳ· καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ
αὐτοὺς πεποιθότας·
38 Καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν,
καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
39 Καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέ-
ραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῆ-
ναί με πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ
εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκ-
νοις αὐτῶν μετ' αὐτούς.
40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς δια-
θήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποσ-
τρέψω ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ τὸν
φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν
αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι
αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.
41 Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀ-

γαθῶσαι αὐτοὺς, καὶ φυτεύσω
αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίσ-
τει, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου,
καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ.
42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ με-
γάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω
ἐπ' αὐτούς πάντα τὰ ἀγαθὰ,
ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.
43 Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγ-
ροὶ ἐν τῇ γῇ, ᾗ σὺ λέγεις, Ἄβα-
τος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ
κτήνους, καὶ παρεδόθησαν εἰς
χεῖρας Χαλδαίων.
44 Καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν
ἀργυρίῳ· καὶ γράψεις βιβλίον
καὶ σφραγιῇ, καὶ διαμαρτύρῃ
μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὶν, καὶ
κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν
πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ
ὄρους, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφηλὰ,
καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγὲβ, ὅτι ἀπ-
οστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

ΚΕΦ. μʹ. 40.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, καὶ αὐ-
τὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν
γῆν, καὶ πλάσσων αὐτὴν, τοῦ
ἀνορθῶσαι αὐτὴν, Κύριος ὄνομα
αὐτῷ·
3 Κέκραξον πρὸς μὲ, καὶ ἀ-
ποκριθήσομαί σοι, καὶ ἀπαγγε-
λῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἃ
οὐκ ἔγνως αὐτά·
4 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος πε-
ρὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης,
καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰούδα
τῶν καθῃρημένων εἰς χάρακας
καὶ προμαχῶνας,
5 Τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς
Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι αὐ-
τὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων,
οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου, καὶ
ἐν θυμῷ μου· καὶ ἀπέστρεψα τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, περὶ
πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν.
6 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συν-
ούλωσιν καὶ ἴαμα, καὶ φανερώσω
αὐτοῖς, καὶ ἰατρεύσω αὐτὴν, καὶ
ποιήσω καὶ εἰρήνην καὶ πίστιν.
7 Καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποι-
κίαν Ἰούδα, καὶ ἀποικίαν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς
καθὼς καὶ τὸ πρότερον.
8 Καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ
πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν
ἡμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνησ-
θήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥ-
μαρτόν μοι, καὶ ἀπέστησαν ἀπ'
ἐμοῦ.
9 Καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην
καὶ αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότη-
τα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵ-
τινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀ-
γαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβη-
θήσονται καὶ πικρανθήσονται πε-
ρὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ
πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιή-
σω αὐτοῖς.
10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι
ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τού-
τῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, Ἔρημός
ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν,
ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν
Ἱερουσαλὴμ, ταῖς ἠρημωμέναις,
παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ
κτήνη·
11 Φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ φω-
νὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίου,

καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ εἰσοίσουσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον, εἶπε Κύριος.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα,

13 Ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφηλὰ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγὲβ, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν, καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα· ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε Κύριος.

ΚΕΦ. μα'. 41.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου· (καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα·) λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Βάδισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτὴν, καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ,

3 Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλλήψει συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 Ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα· Οὕτως λέγει Κύριος,

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σὲ, Οὐαὶ Κύριε, καὶ ἕως ᾅδου κόψονταί σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Λαχὶς, καὶ ἐπὶ Ἀζηκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὀχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν,

9 Τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα.

10 Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα

αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, καὶ ἔωσαν

11 Αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

12 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

13 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξειλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων,

14 Ὅταν πληρωθῇ ἓξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον ὃς πραθήσεταί σοι, καὶ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον· καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπιστρέψατε, καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου, τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμὸν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς·

18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,

19 Τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸν λαὸν,

20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

21 Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.

22 Ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν, καὶ λήψονται αὐτὴν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

ΚΕΦ. μβ΄. 42.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ Ὁ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ἹΕΡΕΜΙΑΝ παρὰ Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, λέγων,

2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.

3 Καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἱερεμὶν υἱοῦ Χαβασὶν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς

υἱοὺς, αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβεὶν,

4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἰωνὰν, υἱοῦ Ἀνανίου, υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅς ἐστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ Σελὼμ, τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν.

5 Καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου, καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.

6 Καὶ εἶπον, Οὐ μὴ πίωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν, λέγων, Οὐ μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, ἕως αἰῶνος,

7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε, καὶ ἀμπελὼν οὐκ ἔσται ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,

9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελὼν, καὶ ἀγρὸς, καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν.

10 Καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἴπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ εἰσήλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ᾠκοῦμεν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

13 Οὕτως λέγει Κύριος, Πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου;

14 Ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ οὐκ ἠκούσατε.

15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας, λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε.

16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσέ μου.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.

18 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν

τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐ-
τῶν,
19 Οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἀνὴρ τῶν
υἱῶν Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ πα-
ρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

ΚΕΦ. μγ'. 43.

1 ἘΝ Τῼ͂ ἘΝΙΑΥΤῼ͂
Τῼ͂ ΤΕΤΑΡΤῼ ἸΩΑΚΕΙΜ
υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,
ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων,
2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον βι-
βλίου, καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ
πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλά-
λησα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλή-
σαντός μου πρὸς σὲ, ἀφ' ἡμερῶν
Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.
3 Ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος
Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐγὼ
λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα
ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐ-
τῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσο-
μαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν.
4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν
Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου· καὶ ἔγρα-
ψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου
πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς
ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, εἰς χαρτίον
βιβλίου.
5 Καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας τῷ
Βαροὺχ, λέγων, Ἐγὼ φυλάσσο-
μαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς
οἶκον Κυρίου·
6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρ-
τίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ
ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νηστεί-
ας, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς Ἰούδα τῶν
ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀν-
αγνώσῃ αὐτοῖς.
7 Ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν
κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀ-
ποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐ-
τῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας
ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου,
ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ-
τον.
8 Καὶ ἐποίησε Βαροὺχ κατὰ
πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερε-
μίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βι-
βλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴ-
κῳ Κυρίου.
9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ
ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακεὶμ ἐν
τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, ἐξεκκλησία-
σαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυ-
ρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ οἶκος Ἰούδα.
10 Καὶ ἀνεγίνωσκε Βαροὺχ ἐν
τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερεμί-
ου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γα-
μαρίου υἱοῦ Σαφὰν τοῦ γραμμα-
τέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν
προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυ-
ρίου τῆς καινῆς, καὶ ἐν ὠσὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ.
11 Καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς
Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν ἅπαντας
τοὺς λόγους Κυρίου, ἐκ τοῦ βι-
βλίου,
12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ
βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ
γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάν-
τες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλι-
σαμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δα-
λαίας υἱὸς Σελεμίου, καὶ Ἰω-
νάθαν υἱὸς Ἀκχοβὼρ, καὶ Γα-

μαρίας υἱὸς Σαφὰν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες·

13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαροὺχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, τὸν Ἰουδὶν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσὶ, λέγοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ ἧκε· καὶ ἔλαβε Βαροὺχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρούχ.

16 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.

17 Καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώτησαν, λέγοντες, Ποῦ ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;

18 Καὶ εἶπε Βαροὺχ, Ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

19 Καὶ εἶπον τῷ Βαροὺχ, Βάδισον, καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερεμίας, ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς.

20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά· καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὶν, λαβεῖν τὸ χαρτίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

25 Καὶ Ἐλνάθαν καὶ Γοδολίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ, πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον.

26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμιὴλ, υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Ἐσριὴλ, συλλαβεῖν τὸν Βαροὺχ, καὶ τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατεκρύβησαν.

27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαροὺχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, λέγων,

28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ,

29 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων, Διατί ἔγραψας ἐπ᾽ αὐτῷ, λέγων, Εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ᾽ αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη;

30 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐῤῥιμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός·

31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

32 Καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρτίον ἕτερον, καὶ ἔγραψεν ἐπ᾽ αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς οὗτοι.

ΚΕΦ. μδ´. 44.

1 ΚΑΙ` ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακεὶμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰούδα.

2 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων, Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.

5 Καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ, τοῦ ἐκζητῆσαί με, Ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν· ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,

8 Καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί.

9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ᾽ ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι· ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες ἐκκεκεντημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀνα-

στήσονται, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ,

12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὶν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρουΐα υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω· καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ συνέλαβε Σαρουΐα τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

15 Καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὴν χερὶθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν, Εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου; καὶ εἶπεν, Ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, παραδοθήσῃ.

18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Τί ἠδίκησά σε, καὶ τοὺς παῖδάς σου, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς;

19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 Καὶ νῦν Κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου· καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.

21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας, ἔξωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

ΚΕΦ. με'. 45.

1 ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχὼρ, καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σεμελίου, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαὸν, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους, ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὕρημα, καὶ ζήσεται·

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν·

4 Καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν

ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἢ πονηρά.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.

6 Καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὶν,

8 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν,

9 Ἐπονηρεύσω, ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων, Λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, Ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων· καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως.

13 Καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσιλεισὴλ, τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου;

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ζῇ Κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε, καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, ζήσεται ἡ ψυχή σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.

18 Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν

Ἰουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δῶσιν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονταί μου.

20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Οὐ μὴ παραδῶσί σε· ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σὲ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου.

21 Καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος·

22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ αὗται ἔλεγον, Ἠπάτησάν σε, καὶ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου· καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ,

23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σου, καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται.

24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

25 Καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωσι πρὸς σὲ, καὶ εἴπωσί σοι, Ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ βασιλεύς;

26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως, πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.

27 Καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς· καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. μς'. 46.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα, παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν.

2 Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐῤῥάγη ἡ πόλις,

3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργανασὰρ, καὶ Σαμαγὼθ, καὶ Ναβουσάχαρ, καὶ Ναβουσαρὶς, Ναγαργὰς, Νασεῤῥαβαμὰθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος.

4 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ, υἱοῦ Σαφὰν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

16 Πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά.

17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς· καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου εἰς εὕρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοὶ, φησὶ Κύριος.

ΚΕΦ. μζʹ. 47.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδὰν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἠγμένων εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριος ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον·

3 Καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

4 Ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ·

5 Εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε, ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ, υἱοῦ Σαφὰν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ παρακατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐ κατῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμὲθ, καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ, καὶ Ἐζονίας, υἱὸς τοῦ Μωχαθὶ, αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, λέγων, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων, κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν.

10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ, στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βά-

λετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωὰβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδᾳ, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικάμ.

12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφὰ, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ,

14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ γνώσει γινώσκεις, ὅτι Βελεισσὰ βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας.

15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφᾶ, Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα.

16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν, Μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις ὑπὲρ Ἰσμαήλ.

ΚΕΦ. μη'. 48.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλεασὰ, ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,

3 Καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφὰ, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω.

5 Καὶ ἤλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχὲμ, καὶ ἀπὸ Σαλὴμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρημένοι πώγωνας, καὶ διεῤῥηγμένοι τὰ ἱμάτια, καὶ κοπτόμενοι, καὶ μάννα, καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαήλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰσέλθετε πρὸς Γοδολίαν.

7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ.

8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθησαν ἐκεῖ, καὶ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ, Μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαὶ, μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ παρῆλθε, καὶ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔῤῥιψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν, ὃ

ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.

10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεικὰμ, καὶ ᾤχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμάν.

11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ,

12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, καὶ ᾤχοντο πολεμεῖν αὐτὸν, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαών.

13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωάναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,

14 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωάναν.

15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ᾤχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμάν.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαὼν,

17 Καὶ ᾤχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωχαμαὰ, τῇ πρὸς Βηθλεὲμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον

18 Ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων· ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

ΚΕΦ. μθ'. 49.

1 ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν, καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,

2 Πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι.

3 Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας, Ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθήσεται Κύριος ὁ Θεὸς, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.

5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν.

6 Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλ-

λομέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμε-
θα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι
ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέ-
κα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν.
8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν,
καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως,
καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ
καὶ ἕως μεγάλου,
9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως
εἶπε Κύριος,
10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε
ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑ-
μᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυ-
τεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω,
ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κα-
κοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.
11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώ-
που βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ
ὑμεῖς φοβεῖσθε· ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύ-
ριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ, ἐξαιρεῖσ-
θαι ὑμᾶς, καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ
χειρὸς αὐτῶν.
12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ
ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω
ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.
13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, Οὐ
μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ,
πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυ-
ρίου,
14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου
εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν,
πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλπιγγος
οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ ἐν ἄρτοις
οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκή-
σομεν·
15 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον
Κυρίου· οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν
ὑμεῖς δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς
Αἴγυπτον, καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ
κατοικεῖν,
16 Καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν
ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
αὐτῆς, εὑρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰ-
γύπτου, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς
λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐ-
τοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω
ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀπο-
θανεῖσθε.
17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄν-
θρωποι, καὶ πάντες οἱ ἀλλογε-
νεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐ-
τῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν
ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ,
καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται
αὐτῶν οὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν
κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐ-
τούς.
18 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ
τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ,
οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ'
ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴ-
γυπτον· καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον,
καὶ ὑποχείριοι, καὶ εἰς ἀρὰν,
καὶ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ οὐ μὴ ἴδη-
τε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον.
19 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ'
ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους Ἰούδα·
μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον· καὶ
νῦν γνόντες γνώσεσθε,
20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυ-
χαῖς ὑμῶν, ἀποστείλαντές με,
λέγοντες, Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν
πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα
ἃ ἐὰν λαλήσει σοι Κύριος ποιήσο-
μεν·
21 Καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς
φωνῆς Κυρίου, ἧς ἀπέστειλέ με
πρὸς ὑμᾶς.
22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐς

λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

ΚΕΦ. ν'. 50.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτοὺς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,

2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ, λέγοντες, Ψεῦδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς, λέγων, Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

3 Ἀλλ' ἢ Βαροὺχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.

4 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν, καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,

6 Τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδὰν μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχικὰμ, καὶ Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν Τάφνας, λέγων,

9 Λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα,

10 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα ἐπ' αὐτούς,

11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν.

12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,

13 Καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιουπόλεως, τοὺς ἐν Ὢν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

ΚΕΦ. να'. 51.

1 Ὁ ΛΟ'ΓΟΣ Ὁ ΓΕΝΟ'ΜΕΝΟΣ ΠΡΟ'Σ ἹΕΡΕΜΙ'ΑΝ ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ τοῖς καθη-

μένοις ἐν Μαγδαλῷ, καὶ ἐν Τάφ-
ναις, καὶ ἐν γῇ Παθούρης, λέ-
γων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἑωράκατε πάν-
τα τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα· καὶ ἰδού εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ
ἐνοίκων
3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας
αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶ-
ναί με, πορευθέντες θυμιᾷν θεοῖς
ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε.
4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας
ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, λέγων,
Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς
μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.
5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ
οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀπο-
στρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν,
πρὸς τὸ μὴ θυμιᾷν θεοῖς ἑτέροις.
6 Καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ
ὁ θυμός μου, καὶ ἐξεκαύθη ἐν πύ-
λαις Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσα-
λήμ· καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμω-
σιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη.
7 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος
παντοκράτωρ, Ἱνατί ὑμεῖς ποι-
εῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς
ὑμῶν; ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον
καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θηλά-
ζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς τὸ
μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα,
8 Παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμιᾷν
θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
εἰς ἣν ἤλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα
κοπῆτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς κα-
τάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς.
9 Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν
κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ
τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα,
καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων
ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν γυ-
ναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ
Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ;
10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀν-
τείχοντο τῶν προσταγμάτων
μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον
τῶν πατέρων αὐτῶν.
11 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσ-
ωπόν μου τοῦ ἀπολέσαι
12 Πάντας τοὺς καταλοίπους
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ
ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως με-
γάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισ-
μὸν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς
κατάραν.
13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς
καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς
ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ.
14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος
οὐδεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα τῶν
παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα,
ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυ-
χαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι
ἐκεῖ· οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ'
ἢ οἱ ἀνασεσωσμένοι.
15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱε-
ρεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόν-
τες, ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες
αὐτῶν, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες,
συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπ-
τῳ, ἐν Παθουρῇ, λέγοντες,
16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας

πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου,

17 Ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμιᾷν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς, καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων, καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ, καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν.

18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, ἠλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς;

20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων,

21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντές ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ;

22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποιήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον, καὶ εἰς ἀρὰν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιᾶτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.

24 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξὶν, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι, Ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὡμολογήκαμεν, θυμιᾷν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε.

26 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γίνηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν, Ζῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι· καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείπωσι.

28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώ-

σονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ
καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμ-
μενεῖ.
29 Καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑ-
μῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ'
ὑμᾶς εἰς πονηρά.
30 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρῆ βασιλέα
Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐ-
τοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητοῦντος
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα
τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς
χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασι-
λέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ,
καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὋΝ ἘΛΑΛΗ-
ΣΕΝ ἹΕΡΕΜΙΑΣ Ὁ ΠΡΟ-
ΦΗΤΗΣ πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νη-
ρίου, ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους
τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στό-
ματος Ἱερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱῷ Ἰωσία
βασιλέως Ἰούδα·
2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοὶ
Βαρούχ,
3 Ὅτι εἶπας, Οἴμοι οἴμοι, ὅτι
προσέθηκε Κύριος κόπον ἐπὶ πόνον
μοι, ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς,
ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον·
4 Εἰπὸν αὐτῷ, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Ἰδοὺ οὓς ἐγὼ ᾠκοδόμησα,
ἐγὼ καθαιρῶ· καὶ οὓς ἐγὼ ἐφύ-
τευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω.
5 Καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ
μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὅτι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν
σάρκα, λέγει Κύριος· καὶ δώσω
τὴν ψυχήν σου εἰς εὕρημα ἐν
παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν βαδίσῃς ἐ-
κεῖ.

ΚΕΦ. νβ'. 52.

1 ὌΝΤΟΣ εἰκοστοῦ καὶ ἑνὸς
ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευ-
σεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάαλ, θυγά-
τηρ Ἱερεμίου, ἐκ Λοβενά.
4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐν-
νάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν
μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μη-
νὸς, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, καὶ
περιῳκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέ-
δοις λίθοις κύκλῳ.
5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνο-
χὴν, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βα-
σιλεῖ Σεδεκίᾳ,
6 Ἐν τῇ ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς,
καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πό-
λει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ
τῆς γῆς.
7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ
ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης, ἀναμέσον τοῦ τεί-
χους, καὶ τοῦ προτειχίσματος,
ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασι-
λέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς
πόλεως κύκλῳ, καὶ ἐπορεύθησαν
ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβα.
8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις
τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασι-
λέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν
τῷ πέραν Ἱεριχὼ, καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ'
αὐτοῦ.
9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα,
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βα-
σιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθὰ,

καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρί-
σεως.
10 Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας
τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν
Δεβλαθά.
11 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδε-
κίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐ-
τὸν ἐν πέδαις· καὶ ἤγαγεν αὐ-
τὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βα-
βυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς
οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς
ἀπέθανε.
12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δε-
κάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβου-
ζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, ἑστη-
κὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασι-
λέως Βαβυλῶνος, εἰς Ἱερουσα-
λὴμ,
13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον
Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασι-
λέως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς
πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν με-
γάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί·
14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσα-
λὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύνα-
μις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ
ἀρχιμαγείρου.
16 Καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ
λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος
εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωρ-
γούς.
17 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς
χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ τὰς βάσεις, καὶ τὴν θάλασ-
σαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ
Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι,
καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν,
καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.
18 Καὶ τὴν στεφάνην, καὶ
τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας,
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλ-
κᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐ-
τοῖς,
19 Καὶ τὰς ἀπφὼθ, καὶ τὰς
μασμαρὼθ, καὶ τοὺς ὑποχυτῆ-
ρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς
θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν
χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ
ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος.
20 Καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ
θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι δώ-
δεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θα-
λάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυρίου, οὗ
οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐ-
τῶν.
21 Καὶ οἱ στύλοι τριακοντα-
πέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου
τοῦ ἑνὸς, καὶ σπαρτίον δώδεκα
πήχεων περιεκύκλου αὐτὸν, καὶ
τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσ-
σάρων κύκλῳ,
22 Καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς
χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχεων τὸ
μῆκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ
ἑνὸς, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ
τοῦ γείσους κύκλῳ τὰ πάντα
χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ
στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ῥοαὶ τῷ
πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσι.
23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐννενή-
κονταὲξ τὸ ἓν μέρος, καὶ ἦσαν
αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ
δικτύου κύκλῳ.
24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγει-
ρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν
ἱερέα τὸν δευτερεύοντα, καὶ τοὺς
φυλάττοντας τὴν ὁδὸν,
25 Καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν
ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πο-
λεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνο-
μαστοὺς, τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ

βασιλέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμματεύοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·

26 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ βασιλέως, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά.

27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθὰ, ἐν γῇ Αἱμάθ.

31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐκειρεν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετο,

32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι,

33 Καὶ ἤλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔζησε.

34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διαπαντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπε,

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα, πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

2 ΒΗΘ. Κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐκ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

3 ΓΙΜΕΛ. Μετῳκίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων.

4 ΔΑΛΕΘ. Ὁδοὶ Σιὼν πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς

ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.

5 Η. Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν, ὅτι Κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐξῆρθη ἐκ θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὑρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ κατὰ πρόσωπον διώκοντος.

7 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς· πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ κατοικεσίᾳ αὐτῆς.

8 ΗΘ. Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διατοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἐταπείνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καί γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

9 ΤΗΘ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς· οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἴδε Κύριε τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

10 ΙΩΔ. Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 ΧΑΦ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν· ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη·

12 ΛΑΜΕΔ. Οἱ πρὸς ὑμᾶς, πάντες παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη· φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με Κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτό· διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἀπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω· ἔδωκέ με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην.

14 ΝΟΥΝ. Ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσί μου συνεπλάκησαν· ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου· ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου· ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσί μου ὀδύνας, οὐ δυνήσομαι στῆναι.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυρούς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου· ληνὸν ἐπάτησε Κύριος παρθένῳ θυγατρὶ Ἰούδα· ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω.

16 ΑΙΝ. Ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ὁ

ἐπιστρέψων ψυχήν μου· ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠφανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

17 ΦΗ. Διεπέτασε Σιὼν χεῖρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰακὼβ, κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν· ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμέσον αὐτῶν.

18 ΤΣΑΔΗ. Δίκαιός ἐστι Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα· ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

19 ΚΩΦ. Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοὶ, ὅτι παραπικραίνουσα παρεπικράνθην, ἔξωθεν ἠτέκνωσέ με μάχαιρα, ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

21 ΧΣΕΝ. Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στενάζω ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας· ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.

22 ΘΑΥ. Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ Κύριος τὴν θυγατέρα Σιών; κατέῤῥιψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.

2 ΒΗΘ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ κατεπόντισε Κύριος, οὐ φεισάμενος· πάντα τὰ ὡραῖα Ἰακὼβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσε βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.

3 ΓΙΜΕΛ. Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἐστερέωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιὼν, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

5 Η. Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ διεπέτασεν ὡς

ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ· ἐπελάθετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιὼν ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα.

7 ΖΑΙΝ. Ἀπώσατο Κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρεων αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 ΗΘ. Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιών· ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ προτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν.

9 ΤΗΘ. Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ ἔστι νόμος, καί γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρὰ Κυρίου.

10 ΙΩΔ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιὼν, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἱερουσαλήμ.

11 ΧΑΦ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

12 ΛΑΜΕΔ. Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, Ποῦ σῖτος, καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

13 ΜΗΜ. Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ Ἱερουσαλήμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θύγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου, τίς ἰάσεταί σε;

14 ΝΟΥΝ. Προφῆταί σου εἴδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ εἴδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλήμ. Αὕτη ἡ πόλις, ἐροῦσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς;

16 ΑΙΝ. Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπίομεν αὐτήν· πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὕρομεν αὐτὴν, εἴδομεν.

17 ΦΗ. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε, καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρὸν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

18 ΤΣΑΔΗ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τείχη Σιὼν καταγάγετε ὡς χειμάῤῥους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δῷς

ἔκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

19 ΚΩΦ. Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως, εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστούς; ἀποκτενεῖς ἐν ἁγιάσματι Κυρίου ἱερέα καὶ προφήτην;

21 ΧΣΕΝ. Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας, οὐκ ἐφείσω.

22 ΘΑΥ. Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἐγίνοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΑΛΕΦ. ἘΓΩ' ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.

2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς.

3 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,

4 Ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ δέρμα μου, ὀστέα μου συνέτριψεν.

5 ΒΗΘ. Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἐκύκλωσε κεφαλήν μου, καὶ ἐμόχθησεν

6 Ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

7 Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνε χαλκόν μου.

8 ΓΙΜΕΛ. Καί γε κεκράξομαι καὶ βοήσω, ἀπέφραξε προσευχήν μου.

9 ΔΑΛΕΘ. Ἀνῳκοδόμησεν ὁδούς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, ἐτάραξεν

10 Ἄρκος ἐνεδρεύουσα, αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις,

11 Κατεδίωξεν ἀφεστηκότα, καὶ κατέπαυσέ με, ἔθετό με ἠφανισμένην.

12 Η. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.

13 Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ.

14 Ἐγενήθην γέλως παντὶ λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν.

15 ΟΥΑΥ. Ἐχόρτασέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς,

16 Καὶ ἐξέβαλε ψήφῳ ὀδόντας μου· ἐψώμισέ με σποδόν,

17 Καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχήν μου· ἐπελαθόμην ἀγαθά.

18 Καὶ ἀπώλετο νῖκός μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ Κυρίου.

19 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου, καὶ ἐκ διωγμοῦ πικρία καὶ χολή μου

20 Μνησθήσεται, καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή μου.

21 Ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διατοῦτο ὑπομενῶ.

22 ΗΘ. Τὰ ἐλέη Κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ· μῆνας εἰς τὰς πρωΐας ἐλέησον Κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ.

23 Καινὰ εἰς τὰς πρωΐας, πολλὴ ἡ πίστις σου.

24 Μερίς μου Κύριος, εἶπεν ἡ ψυχή μου· διατοῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ.

25 ΤΗΘ. Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν, ψυχῇ ἣ ζητήσει αὐτὸν,

26 Ἀγαθόν· καὶ ὑπομενεῖ, καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου.

27 ΤΗΘ. Ἀγαθὸν ἀνδρὶ, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ,

28 Καθήσεται κατὰ μόνας, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ.

30 ΙΩΔ. Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν·

31 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος.

32 ΧΑΦ. Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτειρήσει, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ,

33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐταπείνωσεν υἱοὺς ἀνδρός.

34 ΛΑΜΕΔ. Τοῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς,

35 Τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου,

36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, Κύριος οὐκ εἶπε.

37 Τίς οὕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; Κύριος οὐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

39 ΜΗΜ. Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

40 ΝΟΥΝ. Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιστρέψομεν ἕως Κυρίου.

41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ.

42 Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐχ ἱλάσθης.

43 ΣΑΜΕΧ. Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, οὐκ ἐφείσω.

44 Ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, καμμύσαι με

45 Καὶ ἀπωσθῆναι. ΑΙΝ. Ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή.

48 Ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

49 ΦΗ. Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν,

50 Ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

51 Ὁ ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχήν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

52 ΤΣΑΔΗ. Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον· πάντες οἱ ἐχθροί μου δωρεὰν

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· εἶπα, Ἀπῶσμαι.

55 ΚΩΦ. Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου·

56 Φωνήν μου ἤκουσας· μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου εἰς τὴν δέησίν μου·

57 Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεκαλεσάμην σε εἶπάς μοι, Μὴ φοβοῦ.

58 ΡΗΧΣ. Ἐδίκασας Κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μου.

59 Ἴδες Κύριε τὰς ταραχάς μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου.

60 Εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

61 ΧΣΕΝ. Ἤκουσας τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ,

62 Χείλη ἐπανισταμένων μοι, καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,

63 Καθέδραν αὐτῶν, καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

65 ΘΑΥ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν, καρδίας μου μόχθον.

66 Σὺ αὐτοὺς καταδιώξεις ἐν ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ Κύριε.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἀμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

2 ΒΗΘ. Οἱ υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμέως;

3 ΓΙΜΕΛ. Καί γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς, ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαοῦ μου εἰς ἀνίατον, ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει, νήπια ᾔτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς.

5 Η. Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κόκκων, περιεβάλλοντο κοπρίας.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεστραμμένης ὥσπερ σπουδῇ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

7 ΖΑΙΝ. Ἐκαθαριώθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώθησαν, ὑπὲρ λίθου σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

8 ΗΘ. Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσ-

βόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον.

9 ΤΗΘ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι ῥομφαίας, ἢ οἱ τραυματίαι λιμοῦ· ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.

10 ΙΩΔ. Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

11 ΧΑΦ. Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιὼν, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

12 ΛΑΜΕΔ. Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς, τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

14 ΝΟΥΝ. Ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς, ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἀπόστητε ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτοὺς, ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἅπτεσθε, ὅτι ἀνήφθησαν, καί γε ἐσαλεύθησαν· εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

16 ΑΙΝ. Πρόσωπον Κυρίου μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων οὐκ ἔλαβον, προφήτας οὐκ ἠλέησαν.

17 ΦΗ. Ἔτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν. ΤΣΑΔΗ. Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον,

18 Ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν, τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν. ΚΩΦ. Ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

20 ΡΗΧΣ. Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὗ εἴπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

21 ΧΣΕΝ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καί γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς.

22 ΘΑΥ. Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιὼν, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσαι σε· ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε, ὅ, τι ἐγενήθη ἡμῖν· ἐπίβλεψον, καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.

2 Κληρονομία ἡμῶν μετεσ-

τράφη ἀλλοτρίοις, αἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις.

3 Ὀρφανοὶ ἐγεννήθημεν, οὐχ ὑπάρχει πατὴρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι.

4 Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν

5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν.

6 Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν.

8 Δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.

10 Τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ.

11 Γυναῖκας ἐν Σιὼν ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα.

12 Ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν.

13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν.

14 Καὶ πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν.

15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν·

16 Ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς· οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν.

17 Περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδύνη, ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

18 Ἐπ' ὄρος Σιὼν, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ.

19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

20 Ἱνατί εἰς νῖκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν;

21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Κύριε πρὸς σὲ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα· καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν.

22 Ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

ΙΕΣΕΚΙΗΛ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἠνοίχθησαν

οἱ οὐρανοί, καὶ ἴδον ὁράσεις
Θεοῦ.
2 Πέμπτῃ τοῦ μηνός· τοῦτο
τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμα-
λωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ·
3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεί, τὸν
ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἐγένετο
ἐπ᾽ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.
4 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα
ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ
νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ
φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ
ἐξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ
αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέ-
σῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐ-
τῷ.
5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα
τεσσάρων ζώων· καὶ αὕτη ἡ ὅρα-
σις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀνθρώπου
ἐπ᾽ αὐτοῖς.
6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ
ἑνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ
ἑνί.
7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθά,
καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν,
καὶ σπινθῆρες, ὡς ἐξαστράπτων
χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυ-
γες αὐτῶν.
8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκά-
τωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ
τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν.
9 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο
ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον
ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν
ἐπορεύοντο.
10 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώ-
πων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου,
καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ
δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσω-
πον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς
τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ
τοῖς τέσσαρσι.
11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν
ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρ-
σιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι
πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκά-
λυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐ-
τῶν.
12 Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν ἦν
τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύον-
το, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων
ὅρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς και-
ομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συσ-
τρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων,
καὶ φέγγος τοῦ πυρός, καὶ ἐκ
τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή.
15 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς
εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν
ζώων τοῖς τέσσαρσι.
16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν
ὡς εἶδος θαρσείς· καὶ ὁμοίωμα ἓν
τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐ-
τῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν
τροχῷ.
17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐ-
τῶν ἐπορεύοντο· οὐκ ἐπέστρεφον
ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά,
18 Οὐδ᾽ οἱ νῶτοι αὐτῶν· καὶ
ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον αὐτά,
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφ-
θαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρ-
σι.
19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ
ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχό-
μενοι αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν
τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο
οἱ τροχοί.
20 Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ
τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπο-

ρύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξῄροντο
σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν
τοῖς τροχοῖς.
21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ
ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι
αὐτὰ εἱστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ
ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξῄ-
ροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα
ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.
22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφα-
λῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στε-
ρέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλλου,
ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων
αὐτῶν ἐπάνωθεν.
23 Καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στε-
ρεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν
ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι ἑτέ-
ρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο ἐπι-
καλύπτουσαι τὰ σώματα αὐ-
τῶν.
24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν
πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσ-
θαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὕδατος πολ-
λοῦ· καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ,
κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν
τοῦ στερεώματος
26 Τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς
αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπφεί-
ρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρό-
νου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου
ἄνωθεν.
27 Καὶ ἴδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου
ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω,
καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἕως
κάτω ἴδον ὅρασιν πυρὸς, καὶ τὸ
φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ,
28 Ὡς ὅρασις τόξου ὅταν ᾖ
ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ,
οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυ-
κλόθεν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΑΥ"ΤΗ ἡ ὅρασις ὁμοιώμα-
τος δόξης Κυρίου· καὶ ἴδον,· καὶ
πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ
ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος· καὶ
εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου,
στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ
λαλήσω πρὸς σέ.
2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα,
καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐξῆρέ με,
καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας
μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦν-
τος πρός με.
3 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγώ σε
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς
παραπικραίνοντάς με, οἵτινες
παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ
πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας.
4 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τά-
δε λέγει Κύριος,
5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτο-
ηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστὶ, καὶ γνώσονται ὅτι προφή-
της εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ
φοβηθῇς αὐτοὺς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν· διότι παροι-
στρήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ
σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων
σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐ-
τῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προ-
σώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι
οἶκος παραπικραίνων ἐστί.
7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους
μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἄρα ἀκού-
σωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος πα-
ραπικραίνων ἐστί.
6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε
τοῦ λαλοῦντος πρὸς σὲ, μὴ γίνου

παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ
παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα
σου, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι.
9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκ-
τεταμένη πρὸς μὲ, καὶ ἐν αὐτῇ
κεφαλὶς βιβλίου.
10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώ-
πιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γε-
γραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ
ὀπίσω· καὶ ἐγέγραπτο θρῆνος
καὶ μέλος καὶ οὐαί.
1 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλί-
δα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
2 Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου,
καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

ΚΕΦ. γ'. 3.

3 ΚΑΙ' εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται,
καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται
τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς διδο-
μένης εἰς σέ· καὶ ἔφαγον αὐτὴν,
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου,
ὡς μέλι γλυκάζον.
4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, βάδιζε καὶ εἴσελθε πρὸς
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ λά-
λησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐ-
τούς
5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύ-
γλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ·
6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς
ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους,
οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄν-
τας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λό-
γους· καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξα-
πέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν
σου.
7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ
μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου,
διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν
μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ
φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάρ-
διοι.
8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσω-
πόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν
προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νῖκός
σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ
νίκους αὐτῶν·
9 Καὶ ἔσται διαπαντὸς κρα-
ταιότερον πέτρας· μὴ φοβηθῇς
ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστί.
10 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, πάντας τοὺς λόγους οὓς
λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς
τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὠσί
σου ἄκουε.
11 Καὶ βάδιζε, εἴσελθε εἰς τὴν
αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς
τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀ-
κούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.
12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα,
καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φω-
νὴν σεισμοῦ μεγάλου, Εὐλογη-
μένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ.
13 Καὶ ἴδον φωνὴν τῶν πτε-
ρύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων
ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ
τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν,
καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ.
14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με,
καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην
ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ
χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ κρα-
ταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ· καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν· ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

19 Καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ.

20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

21 Σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.

22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου· καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ.

23 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἱστήκει, καθὼς ἡ ὅρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα Κυρίου, ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ, καὶ εἶπέ μοι, Εἴσελθε, καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοὶ, καὶ δήσουσί σε ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.

26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφωθήσῃ, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σὲ, ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον, καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ

διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς, καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ.

3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν, καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερὸν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμοὺς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς, καὶ κριθὰς, καὶ κύαμον, καὶ φακὸν, καὶ κέγχρον, καὶ ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

10 Καὶ τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι, καὶ τὸ ἕκτον τοῦ εἲν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτὰ, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

13 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τούς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ

φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται·

17 Ὅπως ἐνδεεῖς γίνωνται ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου· καὶ λήψῃ ζυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτούς.

2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι· καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου.

4 Καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι, καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρί· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ· καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

5 Τάδε λέγει Κύριος, Αὕτη ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν, καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας.

6 Καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμιμά μου τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε,

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν.

9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου.

10 Διατοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον.

11 Διατοῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἦ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἅγιά μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, κἀγὼ ἀπώσομαί σε, οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμὸς, κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω.

12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοὺς, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυ-
μός μου, καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐ-
τοὺς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ
Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου,
ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν
μου ἐπ' αὐτούς.
14 Καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον,
καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ
σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος.
15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δη-
λαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ
σου, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρί-
ματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου· ἐγὼ
Κύριος λελάληκα.
16 Καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με
βελίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ
συντρίψω στήριγμα ἄρτου σου.
17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ
λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ τι-
μωρήσομαί σε, καὶ θάνατος καὶ
αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ, καὶ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλό-
θεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. ς'. 6.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσρα-
ὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ.
3 Καὶ ἐρεῖς, Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ
ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε
λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς
βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ
ταῖς νάπαις, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολο-
θρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν.
4 Καὶ συντριβήσονται τὰ θυ-
σιαστήρια ὑμῶν, καὶ τὰ τεμένη
ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ τραυμα-
τίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων
ὑμῶν,
5 Καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ
ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων
ὑμῶν,
6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ
ὑμῶν· αἱ πόλεις ἐξερημωθήσον-
ται, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσε-
ται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ θυ-
σιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβή-
σονται τὰ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ
ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν·
7 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι
ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε,
ὅτι ἐγὼ Κύριος.
8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν
ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορ-
πισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις,
9 Καὶ μνησθήσονταί μου οἱ
ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν, οὗ ᾐχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ·
ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ
ἐκπορνευούσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύ-
ουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν· καὶ κόψονται πρόσωπα
αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμα-
σιν αὐτῶν.
10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι
ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
11 Τάδε λέγει Κύριος, Κρό-
τησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ
ποδὶ, καὶ εἰπὸν, Εὖγε εὖγε ἐπὶ
πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσ-
ραήλ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ
καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται.
12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πε-
σεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ
τελευτήσει· καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν
λιμῷ συντελεσθήσεται· καὶ συν-
τελέσω τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν, κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

14 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐκ πάσης τῆς κατοικεσίας αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρας ἥκει, τὸ πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς.

3 Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ σὲ

7 Τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· ἥκει ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ μετὰ ὠδίνων.

8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σὲ, καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ

9 Πάντα τὰ βδελύγματά σου, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.

7 Νῦν τὸ πέρας πρὸς σὲ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου,

4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

5 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει.

10 Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν,

11 Ἡ ὕβρις ἐξανέστηκε, καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

12 Ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνείτω·

13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει.

14 Σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι, καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.

15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων· καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.

17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ.

18 Καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμ-

βος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.

19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο.

20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἕνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά.

22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου, καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά·

23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν· διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας:

24 Καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν.

25 Καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει, καὶ ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται.

26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται· καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται· καὶ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προφήτου, καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως. καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων.

27 Ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμὸν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.

2 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου.

3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς, καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης εἰς Βοῤῥᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου.

4 Καὶ ἰδοὺ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνατολάς.

6 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου· καὶ ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας.

7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς.

8 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὄρυξον· καὶ ὤρυξα, καὶ ἰδοὺ θύρα.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Εἴσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας, ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε.

10 Καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ μάταια βδελύγματα, καὶ πάντα τὰ εἴδωλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοὺς κύκλῳ.

11 Καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ τοῦ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἱστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινε.

12 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν, Οὐχ ὁρᾷ ὁ Κύριος, ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσι.

14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας, καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰλὰμ, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου· μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας· καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες.

18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΚΑΙ' ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεύη τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.

3 Καὶ δόξα Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβὶμ, ἡ οὖσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην,

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δίελθε μέσην Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς

σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀν-
δρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ
τῶν κατοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις
ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν
μέσῳ αὐτῶν.
5 Καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός
μου, Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς
τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ
φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν,
καὶ μὴ ἐλεήσητε.
6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον
καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυ-
ναῖκας ἀποκτείνατε εἰς ἐξάλει-
ψιν· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὕς ἐστι
τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· ἀπὸ
τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε· καὶ ἤρξ-
αντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσ-
βυτέρων οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μιά-
νατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε τὰς
ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ
κόπτετε.
8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν
αὐτοὺς, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν
μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶπα,
Οἴμοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς
καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ
ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱε-
ρουσαλήμ;
9 Καὶ εἶπε πρός με, Ἀδικία
τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα με-
μεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι
ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ
ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ
ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, Ἐγκατα-
λέλοιπε Κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ
ὁ Κύριος.
10 Καὶ οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφ-
θαλμὸς, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν
δέδωκα.
11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυ-
κὼς τὸν ποδήρη, καὶ ἐζωσμένος
τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ
ἀπεκρίνατο λέγων, Πεποίηκα
καθὼς ἐνετείλω μοι.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑΙ' ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω
τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κε-
φαλῆς τῶν χερουβὶμ, ὡς λίθος
σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ'
αὐτῶν.
2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα
τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν, Εἴ-
σελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν,
τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβὶμ, καὶ
πλῆσον τὰς δράκας σου ἀνθρά-
κων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερου-
βὶμ, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν
πόλιν· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.
3 Καὶ τὰ χερουβὶμ εἱστήκει
ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπο-
ρεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη
ἔπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.
4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου
ἀπὸ τῶν χερουβὶμ εἰς τὸ αἴθριον
τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν οἶκον
ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη
τοῦ φέγγους τῆς δόξης Κυρίου.
5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων
τῶν χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς
αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, ὡς φωνὴ
Θεοῦ σαδδαῒ λαλοῦντος.
6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλ-
λεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδε-
δυκότι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν,
λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν
τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ,
καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος
τῶν τροχῶν.
7 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος

εἰς μέσον τῶν χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

8 Καὶ ἴδον τὰ χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἱστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβίμ· τροχὸς εἷς ἐχόμενος χεροὺβ ἑνός· καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος.

10 Καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά.

12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγὲλ ἀκούοντός μου.

15 Καὶ τὰ χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβὶμ, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, εἱστήκεισαν· καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ᾽ αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβίμ.

19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν ὃ ἴδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ, καὶ ἔγνων ὅτι χερουβίμ ἐστι.

21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἃ ἴδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

ΚΕΦ. ια΄. 11.

1 ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες· καὶ ἴδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἐζέρ, καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαναίου, τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ
λογιζόμενοι μάταια καὶ βου-
λευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ·
3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ προσφά-
τως ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι; αὕ-
τη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ τὰ
κρέα.
4 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπ᾽
αὐτοὺς, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώ-
που.
5 Καὶ ἔπεσεν ἐπ᾽ ἐμὲ πνεῦμα
Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Λέγε,
Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως εἴπα-
τε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβού-
λια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ
ἐπίσταμαι.
6 Ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνεπλή-
σατε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τραυμα-
τιῶν.
7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος,
Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπατά-
ξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσι
τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ λέβης ἐστὶ,
καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.
8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ᾽ ὑμᾶς, λέγει
Κύριος.
9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου
αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς
χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ ποιήσω
ἐν ὑμῖν κρίματα.
10 Ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἐπὶ
τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ
ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος.
13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφη-
τεύειν με, καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ
Βαναίου ἀπέθανε· καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα
φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπα, Οἴμοι
οἴμοι Κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς
σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσ-
ραήλ;
14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί
σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλω-
σίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ
Ἰσραὴλ συντετέλεσται, οἷς εἶπαν
αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσα-
λὴμ, Μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς
κληρονομίαν.
16 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ὅτι ἀπώσομαι αὐ-
τοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ διασκορ-
πιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν γῆν, καὶ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικ-
ρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἐὰν εἰσέλ-
θωσιν ἐκεῖ.
17 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Καὶ εἰσδέξομαι αὐ-
τοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσ-
πειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς· καὶ δώ-
σω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσρα-
ήλ.
18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ,
καὶ ἐξαροῦσι πάντα τὰ βδελύγ-
ματα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.
19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω
ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκσπάσω τὴν καρ-
δίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς
αὐτῶν, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
σαρκίνην·
20 Ὅπως ἐν τοῖς προστάγ-
μασί μου πορεύωνται, καὶ τὰ
δικαιώματά μου φυλάσσωνται
καὶ ποιῶσιν αὐτὰ, καὶ ἔσονται

μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

21 Καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος.

22 Καὶ ἐξῆραν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν.

23 Καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως.

24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ· καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς ἶδον.

25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου οὓς ἔδειξέ μοι.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἳ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν, καὶ οὐ βλέπουσι, καὶ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν, καὶ οὐκ ἀκούουσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

3 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἑσπέρας, ὡς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος ἐνώπιον αὐτῶν.

5 Διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ

6 Ἐνώπιον αὐτῶν· ἐπ' ὤμων ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι· κα σκεύη ἐξήνεγκα αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον, καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὤμων ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τοπρωῒ πρὸς μὲ, λέγων,

9 Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπικραίνων, Τί σὺ ποιεῖς;

10 Εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,

11 Εἰπὸν, Ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ, ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως ἔσται αὐτῷ· ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.

12 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοί

τοίχου, καὶ διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν
αὐτὸν δι' αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ
ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν
γῆν οὐκ ὄψεται.
13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν
μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσε-
ται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω
αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν
Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψε-
ται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσει.
14 Καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ
αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ
πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους
αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνε-
μον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὀπί-
σω αὐτῶν.
15 Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ
Κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσαι με
αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασ-
περῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας,
καὶ ἐκ λιμοῦ, καὶ ἐκ θανάτου,
ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς
ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ
εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον
σου μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, καὶ
τὸ ὕδωρ μετὰ βασάνου καὶ θλί-
ψεως πίεσαι.
19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τῆς γῆς, Τάδε λέγει Κύριος τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς
γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, Τοὺς ἄρτους
αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται,
καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφα-
νισμοῦ πίονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ
γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀ-
σεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦν-
τες ἐν αὐτῇ.
20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ
κατοικούμεναι ἐξερημωθήσονται,
καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔσται,
καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύ-
ριος.
21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
22 Υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ παρ-
αβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, λέγοντες, Μακραὶ αἱ ἡ-
μέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις;
23 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐ-
τοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἀ-
ποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύ-
την, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν
παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς,
Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ λό-
γος πάσης ὁράσεως.
24 Ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα
ὅρασις ψευδὴς, καὶ μαντευόμενος
τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.
25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω
τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ
ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι·
ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ
παραπικραίνων, λαλήσω λόγον
καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.
26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
27 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγον-
τες λέγουσιν, Ἡ ὅρασις ἣν οὗτος
ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς
καιροὺς μακροὺς οὗτος προφη-
τεύει.
28 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐ-
τοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, οὐ μὴ
μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λό-

γει μου, ἕως ἂν λαλήσω· λαλή-
σω καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιγ΄. 13.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον
ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ προφητεύσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτοὺς, Ἀκούσατε λόγον Κυ-
ρίου·
3 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ
τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας
αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέ-
πουσιν.
4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρή-
μοις οἱ προφῆταί σου Ἰσραήλ·
5 Οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώμα-
τι· καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· οὐκ ἀνέσ-
τησαν οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρᾳ
Κυρίου,
6 Βλέποντες ψευδῆ, μαντευό-
μενοι μάταια, οἱ λέγοντες, Λέ-
γει Κύριος, καὶ Κύριος οὐκ ἀπ-
έσταλκεν αὐτοὺς, καὶ ἤρξαντο
τοῦ ἀναστῆσαι λόγον.
7 Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ἑωρά-
κατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰ-
ρήκατε;
8 Καὶ διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι
ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι
ὑμῶν μάταιαι, διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ
ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος.
9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὁρῶντας
ψευδῆ, καὶ τοὺς ἀποφθεγγομέ-
νους μάταια· ἐν παιδείᾳ τοῦ λα-
οῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γρα-
φῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσον-
ται, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ
οὐκ εἰσελεύσονται, καὶ γνώσον-
ται, διότι ἐγὼ Κύριος·
10 Ἀνθ' ὧν ἐπλάνησαν τὸν
λαόν μου, λέγοντες, Εἰρήνη, καὶ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη· καὶ οὗτος οἰκο-
δομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ ἀλεί-
φουσιν αὐτὸν, πεσεῖται.
11 Εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφον-
τας, Πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς
κατακλύζων, καὶ δώσω λίθους
πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους
αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦ-
μα ἐξαῖρον, καὶ ῥαγήσεται.
12 Καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖ-
χος, καὶ οὐκ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς,
Ποῦ ἐστιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν ἣν ἠ-
λείψατε;
13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν
μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατα-
κλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται· καὶ
τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν
θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν.
14 Καὶ κατασκάψω τὸν τοῖ-
χον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται·
καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια
αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντε-
λεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐ-
πιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.
15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν
μου ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀλείφοντας αὐτὸν, πεσεῖται· καὶ
εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Οὐκ ἔστιν ὁ
τοῖχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐ-
τόν,
16 Προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ
προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.
17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, στή-

ρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, τὰς προφητευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὰς,

18 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτούσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς, καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, τοῦ διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου· καὶ ψυχὰς περιεποιοῦντο.

19 Καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου, ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ᾽ ἃ ὑμεῖς ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς· καὶ διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν.

21 Καὶ διαῤῥήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστροφήν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ᾽ ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου, καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτὸν, καὶ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτόν·

23 Διατοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε, καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι· καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. ιδ᾽. 14.

1 ΚΑΙ᾽ ἦλθον πρὸς μὲ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἄνδρες τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς μὲ λόγος Κυρίου, λέγων,

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

4 Διατοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ,

5 Ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

6 Διατοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτη-

δευμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέ-
ψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν.
7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν
προσηλύτων τῶν προσηλυτευόν-
των ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλ-
λοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῆται
τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν
τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ
προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς
τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι
αὐτὸν ἐν ἐμοί, ἐγὼ Κύριος ἀπο-
κριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται
ἐν αὐτῷ.
8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον
καὶ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ ἐξαρῶ
αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου,
καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανή-
σῃ καὶ λαλήσῃ, ἐγὼ Κύριος πε-
πλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον,
καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ'
αὐτὸν, καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέ-
σου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ.
10 Καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν
αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ
ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ ἀδί-
κημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσ-
ται·
11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ
οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι
τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν· καὶ
ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, λέγει
Κύριος.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
13 Υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἣ ἐὰν
ἁμάρτῃ μοι τοῦ παραπεσεῖν πα-
ράπτωμα, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπ' αὐτὴν, καὶ συντρίψω
αὐτῆς στήριγμα ἄρτου, καὶ ἐξα-
ποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, καὶ
ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
κτήνη.
14 Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄν-
δρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε
καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ, αὐτοὶ ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται,
λέγει Κύριος.
15 Ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ
ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμω-
ρήσομαι αὐτὴν, καὶ ἔσται εἰς
ἀφανισμὸν, οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων
ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων,
16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι
ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, Ζῶ ἐγὼ, λέ-
γει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες
σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι
σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς
ὄλεθρον.
17 Ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπά-
γω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἴ-
πω, Ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς
γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρω-
πον καὶ κτῆνος,
18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι
ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱοὺς οὐδὲ
θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι
σωθήσονται.
19 Ἢ καὶ θάνατον ἐξαπο-
στέλλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ
ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὴν
ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ
αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,
20 Καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ
Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέ-

ρεις ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,

22 Καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ, οἱ ἀνασεσωσμένοι αὐτῆς, οἳ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν.

23 Καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιε'. 15

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ;

3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος;

4 Πάρεξ ὃ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος· μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν;

5 Οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὁλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν· μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἔτι ἔσται εἰς ἐργασίαν;

6 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς.

8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ις'. 16.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χαναάν· ὁ πατήρ σου Ἀμοῤῥαῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.

4 Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησας τοὺς μαστούς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης, οὐδὲ ἁλὶ ἡλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης,

5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ, τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί· καὶ ἀπεῤῥίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐτέχθης.

6 Καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ, καὶ ἴδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου· καὶ εἶπά σοι, Ἐκ τοῦ αἵματός σου ζωὴ,

7 Πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλε· σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα.

8 Καὶ διῆλθον διὰ σοῦ, καὶ ἴδον σε· καὶ ἰδοὺ καιρός σου, καὶ καιρὸς καταλυόντων· καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὤμοσά σοι· καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος· καὶ ἐγένου μοι,

9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ.

10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον· καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ, καὶ περιέβαλόν σε τριχαπτῷ.

11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου·

12 Καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὦτά σου, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου.

13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα, καὶ τριχαπτὰ, καὶ ποικίλα, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ᾗ ἔταξα ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον·

16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα ῥαπτὰ, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ᾽ αὐτὰ, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ γένηται.

17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς.

18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐτὰς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν.

19 Καὶ τοὺς ἄρτους μου οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέγει Κύριος,

20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας.

21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα

σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε αὐτὰ αὐτοῖς.

22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, λέγει Κύριος,

24 Καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ,

25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου, καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ, καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου,

26 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσαι με.

27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου, καὶ παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς ἠσέβησας.

28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσοὺρ, καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω.

29 Καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.

30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου·

31 Τὸ πορνεῖον ᾠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.

32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα,

33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα· καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.

34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.

35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον Κυρίου.

36 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς·

37 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου,

38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου.

39 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθελοῦσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου· καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν, καὶ ἀσχημονοῦσαν.

40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσί σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.

41 Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους σου πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ πορνείας, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσω οὐκέτι.

42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ· καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι.

43 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ τὰς ὁδούς σου εἰς κεφαλήν σου δέδωκα, λέγει Κύριος· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου.

44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ, λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ,

45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μητρός σου· σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμοῤῥαῖος.

46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου· καὶ ἡ ἀδελφή σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου, Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

47 Καὶ οὐδ' ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν, καὶ ὑπέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

48 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου.

49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου, ὑπερηφανία, ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο.

50 Καὶ ἐμεγαλαύχουν, καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἐξῆρα αὐτὰς καθὼς εἶδον.

51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἥμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας.

52 Καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου, ἐν ᾗ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν·

καὶ σὺ αἰσχύνθητι, καὶ λάβε
τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί
σε τὰς ἀδελφάς σου.
53 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀ-
ποστροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποστρο-
φὴν Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων
αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀ-
ποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν
θυγατέρων αὐτῆς· καὶ ἀποστρέ-
ψω τὴν ἀποστροφήν σου ἐν μέσῳ
αὐτῶν·
54 Ὅπως κομίσῃ τὴν βάσανόν
σου, καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων
ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι
με.
55 Καὶ ἡ ἀδελφή σου Σόδομα
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκα-
τασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ'
ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες
σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς
ἀπ' ἀρχῆς ἦτε.
56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ
ἀδελφή σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στό-
ματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερη-
φανίας σου,
57 Πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι
τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον νῦν
ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας, καὶ
πάντων τῶν κυκλῳ αὐτῆς θυγα-
τέρων ἀλλοφύλων τῶν περιεχου-
σῶν σε κύκλῳ.
58 Τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς
ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτὰς,
λέγει Κύριος.
59 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας,
ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παρα-
βῆναι τὴν διαθήκην μου.
60 Καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς
διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν
ἡμέραις νηπιότητός σου, καὶ
ἀναστήσω σοι διαθήκην αἰώνιον.
61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν
σου, καὶ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀνα-
λαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς
πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέ-
ραις σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς
οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης
σου.
62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν
διαθήκην μου μετὰ σοῦ, καὶ
ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος·
63 Ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσ-
χυνθῇς, καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι ἀνοῖξαι
τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί
με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίη-
σας, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι
διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπ-
τέρυγος, ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει,
πλήρης ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ ἥγη-
μα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον, καὶ
ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου,
4 Τὰ ἄκρα τῆς ἁπαλότητος
ἀπέκνισε, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς
γῆν Χαναὰν, εἰς πόλιν τετει-
χισμένην ἔθετο αὐτά.
5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρ-
ματος τῆς γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ
εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὕδατι
πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν
αὐτό.
6 Καὶ ἀνέτειλε, καὶ ἐγένετο
εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μι-
κρὰν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν τὰ

κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτό· καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον, καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας, καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι· καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν, καὶ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.

8 Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται, τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς, καὶ φέρειν καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,

14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἱστάνειν αὐτήν.

15 Καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει.

17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων, τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς.

18 Καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδοὺ δέδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ σωθήσεται.

19 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, ἐὰν μὴ τὴν ὁρκωμοσίαν μου ἣν ἠτίμωσε, καὶ τὴν διαθήκην μου ἣν παρέβη, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν

τὸ δίκτυον, καὶ ἁλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ.

21 Ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται· καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

22 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς, καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ᾽ ὄρος ὑψηλὸν,

23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν ὄρει μετεώρῳ Ἰσραήλ· καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστὸν, καὶ ποιήσει καρπὸν, καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρνεον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται· τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται.

24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν, καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν;

3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ·

4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθανεῖται.

5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

6 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνῃ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ οὖσαν οὐ προσεγγιεῖ,

7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἁρπᾶται, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ,

8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται, καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

9 Καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται, καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται, τοῦ ποιῆσαι αὐτά· δίκαιος οὗτός ἐστι, ζωῇ ζήσεται, λέγει Κύριος.

10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα,

11 Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε,

12 Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα

κατεδυνάστευσε, καὶ ἅρπαγμα
ἥρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ
ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἴδωλα ἔθε-
το τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀνο-
μίαν πεποίηκε,
13 Μετὰ τόκου ἔδωκε, καὶ
πλεονασμὸν ἔλαβεν· οὗτος ζωῇ
οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας
ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θανα-
τωθήσεται· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ᾽
αὐτὸν ἔσται.
14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν, καὶ
ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ
φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιήσῃ κατ᾽ αὐ-
τὰς,
15 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρω-
κε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ
ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου
Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε,
16 Καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυ-
νάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ
ἐνεχύρασε, καὶ ἅρπαγμα οὐχ
ἥρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ
πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περι-
έβαλε,
17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρε-
ψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον οὐδὲ
πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύ-
νην ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προ-
στάγμασί μου ἐπορεύθη· οὐ τε-
λευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐ-
τοῦ, ζωῇ ζήσεται.
18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν
θλίψει θλίψῃ καὶ ἁρπάσῃ ἅρ-
παγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέ-
σῳ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἀποθανεῖ-
ται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.
19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ὅτι οὐκ
ἔλαβε τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ
πατρός; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην
καὶ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ
νόμιμά μου συνετήρησε, καὶ
ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῇ ζήσεται.
20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνου-
σα, ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λή-
ψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς,
οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδι-
κίαν τοῦ υἱοῦ· δικαιοσύνη δικαίῳ
ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀ-
νόμῳ ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται.
21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέ-
ψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐ-
τοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξηται
πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ
ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος,
ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθά-
νῃ.
22 Πάντα τὰ παραπτώμα-
τα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησ-
θήσονται· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ
ᾗ ἐποίησε, ζήσεται.
23 Μὴ θελήσει θελήσω τὸν
θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύ-
ριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ
τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν
αὐτόν;
24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δί-
καιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ,
καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πά-
σας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ
ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐ-
τοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶ-
σιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ
ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις αὐτοῦ αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐ-
ταῖς ἀποθανεῖται.
25 Καὶ εἴπατε, Οὐ κατευθύ-
νει ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἀκούσατε δὴ
πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· μὴ ἡ ὁδὸς
μου οὐ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς
ὑμῶν κατευθύνει;
26 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν

δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται.

27 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε,

28 Καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου, μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραήλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;

30 Ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

31 Ἀποῤῥίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;

32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ σὺ λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἐρεῖς, Τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη; ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθε τοῦ ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε.

4 Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς· λέοντα ἔταξεν αὐτόν.

6 Καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε,

7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρύματος αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη.

9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρᾳ, ἦλθε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.

10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν· καὶ εἶδε τὸ μέγεθος

αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς.

12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐῤῥίφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξεδικήθησαν, καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν.

13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶ, καὶ ἔσται εἰς θρῆνον.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; Ζῶ ἐγὼ, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει Κύριος.

4 Εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδικήσει, υἱὲ ἀνθρώπου; τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς,

5 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾑρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακὼβ, καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν, λέγων, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·

6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν·

7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ἕκαστος βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀποῤῥιψάτω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαίνεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου, τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέῤῥιψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ συντελέσαι ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον,

11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

12 Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς, τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον

ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐτοὺς, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε· καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς.

14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν, τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν·

16 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο.

17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμίσγεσθε, καὶ μὴ μιαίνεσθε.

19 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐτά·

20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

21 Καὶ παρεπίκρανάν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ, ἃ ποιήσει ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

23 Ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις,

24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ, καὶ δι-

καιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς.

27 Διατοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἴδον πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον, καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Τί ἐστιν Ἀβαμὰ, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμὰ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

30 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε, καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,

31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραήλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

32 Καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις.

33 Διατοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,

34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ.

35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.

36 Ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ,

38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικισίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.

39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν·

40 Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύ-

σουσί μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιάσμασιν ὑμῶν.

41 Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν.

42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν.

44 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει Κύριος.

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

46 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ θαιμὰν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρὸμ, καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγὲβ,

47 Καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγὲβ, Ἄκουε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βοῤῥᾶ.

48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτὸ, οὐ σβεσθήσεται.

49 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Κύριε· αὐτοὶ λέγουσί πρὸς μὲ, Οὐχὶ παραβολή ἐστι λεγομένη αὕτη;

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Διατοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ, καὶ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον·

4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βοῤῥᾶ,

5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου κατα-

στέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου,
καὶ ἐν ὀδύναις στενάξεις κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
7 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς
σὲ, Ἕνεκα τίνος σὺ στενάζεις;
καὶ ἐρεῖς, Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διό-
τι ἔρχεται, καὶ θραυσθήσεται
πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι χεῖρες
παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει
πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα,
καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται
ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει
Κύριος.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
9 Υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον,
καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος,
Εἰπὸν, Ῥομφαία, ῥομφαία, ὀξύ-
νου καὶ θυμώθητι,
10 Ὅπως σφάξῃς σφάγια,
ὀξύνου ὅπως γένῃ εἰς στίλβωσιν,
ἑτοίμη εἰς παράλυσιν· σφάζε,
ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν ξύλον.
11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην
τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ· ἐξη-
κονήθη ἡ ῥομφαία, ἐστὶν ἑτοίμη,
τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀπο-
κεντοῦντος.
12 Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον,
υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη ἐγένετο
ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι
τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραήλ·
παροικήσουσιν, ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ λαῷ μου· διατοῦτο
κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου,
13 Ὅτι δεδικαίωται· καὶ τί
εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται,
λέγει Κύριος Κύριος.
14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προ-
φήτευσον, καὶ κρότησον χεῖρα
ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασίασον ῥομ-
φαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυ-
ματιῶν ἐστι, ῥομφαία τραυμα-
τιῶν ἡ μεγάλη· καὶ ἐκστήσει
αὐτοὺς,
15 Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρ-
δία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦν-
τες ἐπὶ πᾶσαν πύλην, παραδέ-
δονται εἰς σφάγια ῥομφαίας· εὖ
γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὖ γέγονεν
εἰς στίλβωσιν.
16 Καὶ διαπορεύου, ὀξύνου ἐκ
δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὗ ἂν τὸ
πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται.
17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά
μου πρὸς χεῖρά μου, καὶ ἐναφή-
σω θυμόν μου, ἐγὼ Κύριος λελά-
ληκα.
18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, διά-
ταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς, τοῦ εἰ-
σελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βα-
βυλῶνος, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύ-
σονται αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ
ὁδοῦ πόλεως, ἐπ' ἀρχῆς ὁδοῦ δια-
τάξεις,
20 Τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ
Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ
τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ Ἱερουσα-
λὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.
21 Διότι στήσεται βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁ-
δὸν, ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ
μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀνα-
βράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι
ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ κατασκο-
πήσασθαι.
22 Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐγένετο
τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
τοῦ βαλεῖν χάρακα, τοῦ διανοῖ-
ξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν
μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χά-
ρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ

βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις.

23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τούτοις ἁλώσεσθε.

25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας,

26 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφείλου τὴν κίδαριν, καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον, αὕτη οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν.

27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν θήσομαι αὐτὴν, οὐαὶ αὐτῇ, τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν· καὶ ἐρεῖς, Ῥομφαία, ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβῃς,

29 Ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε ψευδῆ, τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν ἀνόμων, ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας.

30 Ἀπόστρεφε, μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε.

31 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ, καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράς.

32 Ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου· οὐ μὴ γένηταί σου μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὦ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τοῦ ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς, καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα καθ' ἑαυτῆς, τοῦ μιαίνειν αὐτήν,

4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας, παραπέπτωκας, καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίεις, ἐμιαίνου· καὶ ἤγγισας τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἤγαγες καιρὸν ἐτῶν σου· διατοῦτο δέδωκά σε εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις,

5 Ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίξονται ἐν σοὶ, ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ, καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις.

6 Ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου
Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τοὺς συγ-
γενεῖς αὐτοῦ συνεφύροντο ἐν σοὶ,
ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.
7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκα-
κολόγουν ἐν σοὶ, καὶ πρὸς τὸν
προσήλυτον, ἀνεστρέφοντο ἐν ἀ-
δικίαις ἐν σοὶ, ὀρφανὸν καὶ χήραν
κατεδυνάστευον,
8 Καὶ τὰ ἅγιά μου ἐξουδέ-
νουν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβε-
βήλουν ἐν σοί.
9 Ἄνδρες λῃσταὶ ἐν σοὶ, ὅπως
ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ
τῶν ὀρέων ἤσθιον ἐπὶ σοὶ, ἀνόσια
ἐποίουν ἐν μέσῳ σου.
10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκά-
λυψαν ἐν σοὶ, καὶ ἐν ἀκαθαρσί-
αις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν
σοί.
11 Ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ ἠνομοῦσαν, καὶ
ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμί-
αινεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος
τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν
σοί.
12 Δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ,
ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ
πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ,
καὶ συνετελέσω συντέλειαν κα-
κίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ,
ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει Κύριος.
13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά
μου ἐφ' οἷς συντετέλεσαι οἷς ἐ-
ποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί σου
τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου,
14 Εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία
σου; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές
σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ
ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα,
καὶ ποιήσω.
15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς
χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρ-
σία σου ἐκ σοῦ.
16 Καὶ κατακληρονομήσω ἐν
σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐθνῶν,
καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγό-
νασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμε-
μιγμένοι πάντες χαλκῷ, καὶ
σιδήρῳ, καὶ κασσιτέρῳ, καὶ μο-
λίβῳ, ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμε-
μιγμένος ἐστί.
19 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐγέ-
νεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν, δια-
τοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς
μέσον Ἱερουσαλήμ.
20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυ-
ρος, καὶ χαλκὸς, καὶ σίδηρος,
καὶ κασσίτερος, καὶ μόλιβος εἰς
μέσον καμίνου, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς
αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, οὕτως
εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου, καὶ συν-
άξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς,
21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν
πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσ-
θε ἐν μέσῳ αὐτῆς.
22 Ὃν τρόπον χωνεύεται ἀρ-
γύριον ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως
χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος
ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐφ' ὑμᾶς.
23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
24 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτῇ,
Σὺ εἶ γῆ ἡ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ
ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς.
25 Ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μ-

σῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι
ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, ψυ-
χὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ,
καὶ τιμὰς λαμβάνοντες· καὶ
χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέ-
σῳ σου.
26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτη-
σαν νόμον μου, καὶ ἐβεβήλουν τὰ
ἅγιά μου· ἀναμέσον ἁγίου καὶ
βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀνα-
μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθα-
ροῦ οὐ διέστελλον, καὶ ἀπὸ τῶν
σαββάτων μου παρεκάλυπτον
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβε-
βηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.
27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέ-
σῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπάζοντες
ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα,
ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσι.
28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς
ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται,
ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι
ψευδῆ, λέγοντες, Τάδε λέγει
Κύριος· καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλη-
σε.
29 Λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες
ἀδικίᾳ, καὶ διαρπάζοντες ἁρ-
πάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα
καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς τὸν
προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι
μετὰ κρίματος.
30 Καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄν-
δρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, καὶ
ἑστῶτα πρὸ προσώπου μου ὁλο-
σχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς,
τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐ-
τὴν, καὶ οὐχ εὗρον.
31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν θυ-
μόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ
συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς
κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει
Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. κγ'. 23.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες
ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς,
3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπ-
τῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ
ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ
διεπαρθενεύθησαν.
4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν
Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολι-
βὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· καὶ ἐγένον-
τό μοι, καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυ-
γατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν,
Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ, καὶ Ἱερου-
σαλὴμ ἦν Ὀολιβά.
5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς
ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυ-
ρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ,
6 Ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡ-
γουμένους καὶ στρατηγούς· νεα-
νίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες ἱπ-
πεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.
7 Καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐ-
τῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ
Ἀσσυρίων πάντες· καὶ ἐπὶ πάν-
τας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐν-
θυμήμασιν αὐτοῖς ἐμιαίνετο.
8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ
Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι
μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι
αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν
αὐτὴν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν
αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.
9 Διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν
εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς,
εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ'
οὓς ἐπετίθετο.
10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν
αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγα-

τέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν
ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγέ-
νετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ
ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς
τὰς θυγατέρας.
11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς
Ὀολιβὰ, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν
αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ τὴν πορ-
νείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.
12 Ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσ-
συρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ
στρατηγοὺς, τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς,
ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς
ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων· νεανίσ-
κοι ἐπίλεκτοι πάντες.
13 Καὶ ἴδον ὅτι μεμίανται ὁδὸς
μία τῶν δύο.
14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν
πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας
ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου,
εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημέ-
νους ἐν γραφίδι,
15 Ἐζωσμένους ποικίλματα
ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, παραβαπ-
τὰ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν,
ὄψις τρισσὴ πάντων, ὁμοίωμα
υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος
αὐτοῦ·
16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς
τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς· καὶ
ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐ-
τοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.
17 Καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν
υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην κα-
ταλυόντων, καὶ ἐμίαινον αὐτὴν
ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμιάν-
θη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυ-
χὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.
18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορ-
νείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν
αἰσχύνην αὐτῆς· καὶ ἀπέστη ἡ
ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον
ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς
ἀδελφῆς αὐτῆς.
19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορ-
νείαν σου, τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέραν
νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας
ἐν Αἰγύπτῳ,
20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλ-
δαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐ-
τῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα
αὐτῶν,
21 Καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν
νεότητός σου, ἃ ἐποίεις ἐν Αἰ-
γύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου,
οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου.
22 Διατοῦτο Ὀολιβὰ, τάδε
λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω
τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σὲ, ἀφ' ὧν
ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν,
καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλό-
θεν,
23 Υἱοὺς Βαβυλῶνος, καὶ
πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φα-
κοὺκ, καὶ Σουὲ, καὶ Ὑχουὲ, καὶ
πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐ-
τῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἡγε-
μόνας καὶ στρατηγοὺς, πάντας
τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς, ἱππεύ-
οντας ἐφ' ἵππων.
24 Καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ σὲ
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ἅρματα καὶ τροχοὶ
μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ
πέλται καὶ βαλεῖ φυλακὴν ἐπὶ
σὲ κύκλῳ· καὶ δώσω πρὸ προσ-
ώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδική-
σουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν.
25 Καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου
ἐν σοὶ, καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν
ὀργῇ θυμοῦ· μυκτῆρά σου καὶ
ὦτά σου ἀφελοῦσι, καὶ τοὺς κα-
ταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ κατα-
βαλοῦσιν· αὐτοὶ υἱούς σου καὶ

θυγατέρας σου λήψονται, καὶ
τοὺς καταλοίπους σου πῦρ κα-
ταφάγεται.
26 Καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱμα-
τισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ
σκεύη τῆς καυχήσεώς σου.
27 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσε-
βείας σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν πορ-
νείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ
οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου
ἐπ' αὐτοὺς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ
μνησθῇς οὐκέτι.
28 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε
εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ' ὧν
ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν.
29 Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν
μίσει, καὶ λήψονται πάντας
τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχ-
θους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ αἰσ-
χύνουσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται
αἰσχύνη πορνείας σου· καὶ ἀσέ-
βειά σου, καὶ ἡ πορνεία σου
30 Ἐποίησέ ταῦτά σοι, ἐν τῷ
ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν, καὶ
ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐ-
τῶν.
31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς
σου ἐπορεύθης· καὶ δώσω τὸ πο-
τήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου.
32 Τάδε λέγει Κύριος, Τὸ πο-
τήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι,
τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ, καὶ τὸ
πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην.
33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ,
καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ, πο-
τήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας,
34 Πίεσαι αὐτό· καὶ τὰς ἑορ-
τὰς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς
ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελάλη-
κα, λέγει Κύριος.
35 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου, καὶ
ἀπέῤῥιψάς με ὀπίσω τοῦ σώμα-
τός σου, καὶ σὺ λάβε τὴν ἀσέ-
βειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.
36 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με,
Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν
Ὀολὰν καὶ τὴν Ὀολιβὰν, καὶ
ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας
αὐτῶν;
37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα
ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνθυμήματα
αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον
αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.
38 Ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν
μοι, τὰ ἅγιά μου ἐμίαινον, καὶ
τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν,
39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς
τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ
ἅγιά μου, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά·
καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ
τοῦ οἴκου μου.
40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς
ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέ-
λους ἐξαπέστελλον πρὸς αὐτοὺς,
καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς,
εὐθὺς ἐλούου, καὶ ἐστιβίζου τοὺς
ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐκόσμου
κόσμῳ,
41 Καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης
ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκοσ-
μημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς,
καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν
μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.
42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνε-
κρούοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ
πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας ἐκ
τῆς ἐρήμου· καὶ ἐδίδοσαν ψέλ-
λια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ
στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν.

43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι; καὶ ἔργα πόρνης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε;

44 Καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ὃν τρόπον εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὀολὰν, καὶ πρὸς Ὀολιβὰν, τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν.

45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.

46 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν,

47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων, καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσι.

48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν.

49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. κδʹ. 24.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρείσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον·

3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπίστησον τὸν λέβητα, καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ,

4 Καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτόμημα καλὸν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστῶν,

5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων· καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν· ἔζεσε καὶ ἥψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς.

6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ὦ πόλις αἱμάτων, λέβης, ἐν ᾧ ἐστιν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος.

7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό· οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν,

8 Τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν, τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό.

9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλόν·

10 Καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα, καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως τακῇ τὰ κρέα, καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμός,

11 Καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἄνθρα-

καις, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερ-
μανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ τα-
κῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς,
καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς,
12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐ-
τῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς.
13 Καταισχυνθήσεται ὁ ἰὸς
αὐτῆς, ἀνθ᾽ ὧν ἐμιαίνου σύ· καὶ
τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἕως οὗ
ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου;
14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ
ἥξει, καὶ ποιήσω, οὐ διαστελῶ,
οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδούς
σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου
κρινῶ σε, λέγει Κύριος· διατοῦτο
ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά
σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά
σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ
ὀνομαστὴ, καὶ πολλὴ τοῦ παρα-
πικραίνειν.
15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
16 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ
λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήμα-
τα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρα-
τάξει, οὐ μὴ κοπῇς, οὐδ᾽ οὐ μὴ
κλαυσθῇς,
17 Στεναγμὸς αἵματος, ὀσ-
φύος πένθος ἐστι· οὐκ ἔσται τὸ
τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον
ἐπὶ σὲ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν
τοῖς ποσί σου· οὐ μὴ παρακλη-
θῇς ἐν χείλεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον
ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.
18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν
λαὸν τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐνετεί-
λατό μοι ἑσπέρας, καὶ ἐποίησα
τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι.
19 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ λαὸς,
Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι
ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;
20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς,
Λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς μὲ,
λέγων,
21 Εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου, φρύ-
αγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήμα-
τα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν
φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ
οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομ-
φαίᾳ πεσοῦνται.
22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον
πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν
οὐ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον
ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε,
23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπο-
δήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν·
οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύ-
σητε, καὶ ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς
ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέ-
σετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ.
24 Καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν
εἰς τέρας· κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησα, ποιήσετε, ὅτα ἔλθῃ
ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.
25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν
ἰσχὺν παρ᾽ αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν
τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπι-
θυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ
τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς
αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν,
26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥξει ὁ
ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ, τοῦ ἀναγ-
γεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα;
27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δια-
νοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς
τὸν ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, κα
οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς οὐκέτι, κα

ἴσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς,

3 Καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐπιχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου, ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

4 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδὲμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου.

5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομὰς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

7 Διατοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπε Μωὰβ, Ἰδοὺ, οὐχ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα;

9 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωὰβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν, οἶκον Βεθασιμοὺθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας,

10 Τοὺς υἱοὺς Κεδὲμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών.

11 Καὶ εἰς Μωὰβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον· καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.

14 Καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ ἐξανίστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς, τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἑνὸς,

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖ-
ρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους,
καὶ ἐξολοθρεύσω Κρῆτας, καὶ
ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς
κατοικοῦντας τὴν παραλίαν.
17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκ-
δικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώ-
σονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ
δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐ-
τούς.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ
ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λό-
γος Κυρίου πρός μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ἀνθ' οὗ εἶπε
Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, Εὖγε συν-
ετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη, ἐπεσ-
τράφη πρὸς μὲ, ἡ πλήρης ἠρή-
μωται·
3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὸρ, καὶ
ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς
ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμα-
σιν αὐτῆς.
4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τεί-
χη Σὸρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς
πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν
χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώ-
σω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν.
5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν
μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελά-
ληκα, λέγει Κύριος· καὶ ἔσται
εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσι.
6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν
πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθήσονται,
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.
7 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὸρ τὸν
Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυ-
λῶνος ἀπὸ τοῦ Βοῤῥᾶ, βασιλεὺς
βασιλέων ἐστὶ, μεθ' ἵππων καὶ
ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συνα-
γωγῆς ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα.
8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου
τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνε-
λεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ σὲ προφυλα-
κὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ
ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα,
καὶ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς
λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου
δώσει.
9 Τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς
πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς
μαχαίραις αὐτοῦ.
10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ
κονιορτὸς αὐτῶν· καὶ ἀπὸ τῆς
φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ
τῶν τροχῶν τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ
σεισθήσεται τὰ τείχη σου, εἰσ-
πορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας
σου, ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν
ἐκ πεδίου.
11 Ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵπ-
πων αὐτοῦ καταπατήσουσί σου
πάσας τὰς πλατείας· τὸν λαόν
σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ τὴν
ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ
τὴν γῆν κατάξει.
12 Καὶ προνομεύσει τὴν δύνα-
μίν σου, καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρ-
χοντά σου, καὶ καταβαλεῖ τὰ
τείχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου
τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ· καὶ
τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα
σου, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον
τῆς θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ.
13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος
τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ
τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀ-
κουσθῇ ἔτι.

14 Καὶ δώσω σε λεωπετρίαν,
ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ, οὐ μὴ
οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύριος
ἐλάλησα, λέγει Κύριος.
15 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος τῇ Σὸρ, Οὐκ ἀπὸ φωνῆς
τῆς πτώσεώς σου, ἐν τῷ στενά-
ξαι τραυματίας, ἐν τῷ σπᾶσαι
μάχαιραν ἐν μέσῳ σου, σεισθή-
σονται αἱ νῆσοι;
16 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ
τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρ-
χοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσ-
σης, καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας
ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν
ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν
ἐκδύσονται· ἐκστάσει ἐκστήσον-
ται, ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται, καὶ
φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐ-
τῶν, καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σὲ,
17 Καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ θρῆ-
νον, καὶ ἐροῦσί σοι, Πῶς κατελύ-
θης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ ἐπαι-
νετὴ, ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς
πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν;
18 Καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι
ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου·
19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ὅταν δῶ πόλιν ἠρημω-
μένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ
κατοικισθησομένας, ἐν τῷ ἀνα-
γαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον,
καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πο-
λὺ,
20 Καὶ καταβιβάσω σε πρὸς
τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον
πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικιῶ
σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον
αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς
βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῇς,
μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς ζωῆς,
21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ
οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα,
λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. κζ΄. 27.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λάβε
ἐπὶ Σὸρ θρῆνον,
3 Καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατοι-
κούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θα-
λάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν,
ἀπὸ νήσων πολλῶν, Τάδε λέγει
Κύριος τῇ Σὸρ, Σὺ εἶπας, Ἐγὼ
περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου,
4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ
Βεελεὶμ υἱοί σου περιέθηκάν σοι
κάλλος.
5 Κέδρος ἐκ Σενὶρ ᾠκοδομή-
θη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσ-
σου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήφθησαν,
τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστοὺς ἐλατί-
νους,
6 Ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίη-
σαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά σου
ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους
ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χε-
τιείμ.
7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ
Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ,
τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν, καὶ πε-
ριβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύ-
ραν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεισαὶ, καὶ
ἐγένετο περιβόλαιά σου.
8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατ-
οικοῦντες Σιδῶνα, καὶ Ἀράδιοι
ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σο-
φοί σου Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, οὗτοι
κυβερνῆταί σου.
9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων,
καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, οἳ ἦσαν ἐν
σοὶ, οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν

σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγίνοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν.

10 Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοὶ, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου.

11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δύναμίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου· φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων σου κύκλῳ, οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

13 Ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.

14 Ἐξ οἴκου Θογαρμὰ ἵπποι καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθούς σου,

16 Ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσὶς, καὶ Ῥαμὸθ, καὶ Χορχὸρ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν πράσει σίτου καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου.

18 Δαμασκὸς ἔμποροί σου, ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου· οἶνος ἐκ Χελβὼν, καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν.

19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ τροχιὰς ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστί.

20 Δαιδὰν ἔμποροί σου, μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα.

21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδὰρ, οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρός σου, καμήλους καὶ ἀμνοὺς καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονταί σε.

22 Ἔμποροι Σαββὰ, καὶ Ῥαμμὰ, οὗτοι ἔμποροί σου, μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων, καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

23 Χαῤῥὰ, καὶ Χαναὰ, οὗτοι ἔμποροί σου· Ἀσσοὺρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου,

24 Φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινίοις, καὶ κυπαρίσσινα.

25 Πλοῖα ἔμποροί σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου· καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε οἱ κωπηλάται σου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νότου συνέτριψέ σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

27 Ἦσαν δυνάμεις σου, καὶ ὁ μισθός σου, καὶ τῶν συμμίκτων σου, καὶ οἱ κωπηλάται σου, καὶ

οἱ κυβερνῆταί σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.

28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ κυβερνῆταί σου φόβῳ φοβηθήσονται.

29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται,

30 Καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκράξονται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ σποδὸν στρώσονται.

32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον, θρήνημα Σόρ· Πόσον τινὰ

33 Εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτησας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς.

34 Νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου· ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου.

35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσε τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' οὗ ὑψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας, Θεός εἰμι ἐγὼ, κατοικίαν Θεοῦ κατῴκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεὸς, καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ·

3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;

4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;

5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου.

6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,

7 Ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν,

8 Καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

9 Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός εἰμι ἐγὼ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ Θεός.

10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων

ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου, καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως, καὶ στέφανος κάλλους

13 Ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης· πάντα λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον, καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον καὶ ἴασπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί.

14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ μετὰ τοῦ χερουβ, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμιεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἥμαρτες, καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγαγέ σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔῤῥιψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγμα-

18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου, ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεταί σε· καὶ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὁρώντων σε.

19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάξουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν,

22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σιδὼν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί.

23 Αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ γνώσονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος.

24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, τῶν ἀτιμασάντων αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν· καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ.

26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾽ αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

ΚΕΦ. κθ. 29.

1 ΈΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ ἐπ᾽ Αἴγυπτον ὅλην,

3 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, Ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου,

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα·

6 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀνθ᾽ ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

7 Ὅτε ἐπελάβετό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ᾽ αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σὲ, συνετρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη.

9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, Οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοὺς,

10 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδωλοῦ καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιόπων.

10 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτὴν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,

14 Καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχ-
μαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ
κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ Φαθω-
ρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν,
καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ
15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς·
οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη·
καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω,
τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν
τοῖς ἔθνεσι.
16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμ-
νήσκουσαν ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκο-
λουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν,
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύ-
ριος.
17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ
καὶ εἰκοστῷ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς μὲ, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβουχο-
δονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατ-
εδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ
δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου, πᾶ-
σα κεφαλὴ φαλακρὰ, καὶ πᾶς
ὦμος μαδῶν· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγε-
νήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ
ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς
ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν.
19 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδο-
νόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν
Αἰγύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν
προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει
τὰ σκῦλα αὐτῆς· καὶ ἔσται μισ-
θὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
20 Ἀντὶ τῆς λειτουργίας
αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον,
δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου·
τάδε λέγει Κύριος Κύριος.
21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνα-
τελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνε-
ῳγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λ'. 30.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον,
καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος,
Ὦ ὢ ἡμέρα,
3 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυ-
ρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἐθ-
νῶν ἔσται·
4 Καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ' Αἰ-
γυπτίους, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν
γῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ συμπεσοῦνται
τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐ-
τῆς.
5 Πέρσαι, καὶ Κρῆτες, καὶ
Λυδοὶ, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες
οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἱῶν τῆς
διαθήκης μου, μαχαίρᾳ πεσοῦν-
ται ἐν αὐτῇ.
6 Καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντι-
στηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ κα-
ταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος
αὐτῆς ἀπὸ Μαγδωλοῦ ἕως Συή-
νης, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐ-
τῇ, λέγει Κύριος.
7 Καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ
χωρῶν ἠρημωμένων, καὶ αἱ πό-
λεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρη-
μωμένων ἔσονται.
8 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπ-
τον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ
βοηθοῦντες αὐτῇ.
9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξε-
λεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες
ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσ-

ται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἥκει.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

11 Αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι γῆν· καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν.

12 Καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι.

14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.

15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως.

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

17 Νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.

18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου· καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται.

19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν, τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

22 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ,

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον

εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς
εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λα'. 31.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκά-
τῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ, μιᾷ
τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς
Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ
τῷ πλήθει αὐτοῦ, Τίνι ὡμοίωσας
σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;
3 Ἰδοὺ Ἀσσοὺρ κυπάρισσος ἐν
τῷ Λιβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς πα-
ραφυάσι, καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέ-
θει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ
ἀρχὴ αὐτοῦ,
4 Ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ
ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτὸν, τοὺς πο-
ταμοὺς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ
τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συσ-
τήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς
πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου.
5 Ἕνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ
μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλατύν-
θησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδα-
τος πολλοῦ.
6 Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ
ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν
κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα
τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ
αὐτοῦ κατῴκησε πᾶν πλῆθος ἐθ-
νῶν.
7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ
ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν
αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολύ.
8 Καὶ κυπάρισσοι τοιαῦται ἐν
τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ
πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παρα-
φυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται οὐκ
ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐ-
τοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ
τοῦ Θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν
τῷ κάλλει αὐτοῦ,
9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων
αὐτοῦ· καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ
ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυ-
φῆς τοῦ Θεοῦ.
10 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ
μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν
σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον
ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν·
11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς
χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποί-
ησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.
12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν
ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ
κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων·
ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν
οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη
τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πε-
δίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ
τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ
λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐ-
τόν.
13 Ἐπὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ
ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη
αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ,
14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ
μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα
τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδωκαν τὴν
ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν,
καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐ-
τῶν πρὸς αὐτά· πάντες οἱ πίνον-
τες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς
θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ

υἱῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.
15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ᾅδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος· καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.
16 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.
17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ᾅδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.
18 Τίνι ὡμοιώθης; κατάβηθι, καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας· οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. λβ'. 32.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ, καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου.
3 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου.
4 Καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς.
5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου.
6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ,
7 Καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς.
8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ· καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος Κύριος.
9 Καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως.
10 Καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετᾶσθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου.
11 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολοθρεύσω Κρῆτας, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν.

17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ἀνθ' οὗ εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, Εὖγε συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς μὲ, ἡ πλήρης ἠρήμωται·

3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὸρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς.

4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τείχη Σὸρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν.

5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος· καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσι.

6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθήσονται, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

7 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὸρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βοῤῥᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἐστὶ, μεθ' ἵππων καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα.

8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ σὲ προφυλακὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα, καὶ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει.

9 Τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ.

10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν· καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη σου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου, ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου.

11 Ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσί σου πάσας τὰς πλατείας· τὸν λαόν σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει.

12 Καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν σου, καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ καταβαλεῖ τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ· καὶ τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα σου, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ.

13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἔτι.

14 Καὶ δώσω σε λεωπετρίαν,
ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ, οὐ μὴ
οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύριος
ἐλάλησα, λέγει Κύριος.
15 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος τῇ Σὸρ, Οὐκ ἀπὸ φωνῆς
τῆς πτώσεώς σου, ἐν τῷ στενά-
ξαι τραυματίας, ἐν τῷ σπᾶσαι
μάχαιραν ἐν μέσῳ σου, σεισθή-
σονται αἱ νῆσοι;
16 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ
τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρ-
χοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσ-
σης, καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας
ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν
ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν
ἐκδύσονται· ἐκστάσει ἐκστήσον-
ται, ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται, καὶ
φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐ-
τῶν, καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σὲ,
17 Καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ θρῆ-
νον, καὶ ἐροῦσί σοι, Πῶς κατελύ-
θης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ ἐπαι-
νετὴ, ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς
πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν;
18 Καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι
ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου·
19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ὅταν δῶ πόλιν ἠρημω-
μένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ
κατοικισθησομένας, ἐν τῷ ἀνα-
γαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον,
καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πο-
λὺ,
20 Καὶ καταβιβάσω σε πρὸς
τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον
πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικιῶ
σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον
αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς
βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῇς,
μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς ζωῆς,
21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ
οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα,
λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. κζ'. 27.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λάβε
ἐπὶ Σὸρ θρῆνον,
3 Καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατοι-
κούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θα-
λάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν,
ἀπὸ νήσων πολλῶν, Τάδε λέγει
Κύριος τῇ Σὸρ, Σὺ εἶπας, Ἐγὼ
περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου,
4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ
Βεελεὶμ υἱοί σου περιέθηκάν σοι
κάλλος.
5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ᾠκοδομή-
θη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσ-
σου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήφθησαν,
τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστοὺς ἐλατί-
νους,
6 Ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίη-
σαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά σου
ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους
ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χε-
ττιείμ.
7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ
Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ,
τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν, καὶ πε-
ριβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύ-
ραν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεισαὶ, καὶ
ἐγένετο περιβόλαιά σου.
8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατ-
οικοῦντες Σιδῶνα, καὶ Ἀράδιοι
ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σο-
φοί σου Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, οὗτοι
κυβερνῆταί σου.
9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων,
καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, οἳ ἦσαν ἐν
σοὶ, οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν

σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς
θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται
αὐτῶν ἐγίνοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς
δυσμῶν.
10 Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ
Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου,
ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας
καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν
ἐν σοὶ, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν
σου.
11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δύνα-
μίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου·
φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦ-
σαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέ-
μασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων σου κύκλῳ,
οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλ-
λος.
12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου
ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου,
ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδη-
ρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλιβον
ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
13 Ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἡ σύμπα-
σα, καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι
ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀν-
θρώπων, καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδω-
καν τὴν ἐμπορίαν σου.
14 Ἐξ οἴκου Θογαρμὰ ἵπποι
καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν
σου.
15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου,
ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπο-
ρίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους,
καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντιδίδους
τοὺς μισθούς σου,
16 Ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου
ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου
σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα
ἐκ Θαρσὶς, καὶ Ῥαμὸθ, καὶ Χορ-
χὸρ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν πρά-
σει σίτου καὶ μύρων καὶ κασίας,
καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ
ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικ-
τόν σου.
18 Δαμασκὸς ἔμποροί σου,
ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου·
οἶνος ἐκ Χελβὼν, καὶ ἔρια ἐκ
Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγο-
ράν σου ἔδωκαν.
19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασ-
μένος, καὶ τροχιὰς ἐν τῷ συμ-
μίκτῳ σου ἐστί.
20 Δαιδὰν ἔμποροί σου, μετὰ
κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα.
21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ
ἄρχοντες Κηδὰρ, οὗτοι ἔμποροί
σου διὰ χειρός σου, καμήλους καὶ
ἀμνοὺς καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπο-
ρεύονταί σε.
22 Ἔμποροι Σαββὰ, καὶ
Ῥαμμὰ, οὗτοι ἔμποροί σου, με-
τὰ πρώτων ἡδυσμάτων, καὶ λί-
θων χρηστῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν
τὴν ἀγοράν σου.
23 Χαῤῥὰ, καὶ Χαναὰ, οὗτοι
ἔμποροί σου· Ἀσσοὺρ καὶ Χαρ-
μὰν ἔμποροί σου,
24 Φέροντες ἐμπορίαν ὑάκιν-
θον, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς
δεδεμένους σχοινίοις, καὶ κυπα-
ρίσσινα.
25 Πλοῖα ἔμποροί σου, ἐν τῷ
πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου·
καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης
σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε
οἱ κωπηλάται σου, τὸ πνεῦμα
τοῦ Νότου συνέτριψέ σε ἐν καρ-
δίᾳ θαλάσσης.
27 Ἦσαν δυνάμεις σου, καὶ ὁ
μισθός σου, καὶ τῶν συμμίκτων
σου, καὶ οἱ κωπηλάται σου, καὶ

οἱ κυβερνῆταί σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.

28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ κυβερνῆταί σου φόβῳ φοβηθήσονται.

29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται,

30 Καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκράξονται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ σποδὸν στρώσονται.

32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον, θρήνημα Σόρ· Πόσον τινὰ

33 Εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτησας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς.

34 Νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου· ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου.

35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσε τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. κή. 28.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' οὗ ὑψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας, Θεός εἰμι ἐγὼ, κατοικίαν Θεοῦ κατῴκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεὸς, καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ·

3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;

4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;

5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου.

6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,

7 Ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν,

8 Καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

9 Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός εἰμι ἐγὼ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ Θεός.

10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων

ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου, καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως, καὶ στέφανος κάλλους

13 Ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης· πάντα λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον, καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον καὶ ἴασπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί.

14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ μετὰ τοῦ χερουβ, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμιεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἥμαρτες, καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγαγέ σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔῤῥιψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι.

18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου, ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεταί σε· καὶ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὁρώντων σε.

19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάξουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν,

22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σιδὼν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί.

23 Αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ γνώσονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος.

24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, τῶν ἀτιμασάντων αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν· καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ.

26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾿ αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

ΚΕΦ. κθ'. 29.

1 ἘΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφήτευσον ἐπ᾿ αὐτὸν καὶ ἐπ᾿ Αἴγυπτον ὅλην,

3 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, Ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου,

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα·

6 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀνθ᾿ ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

7 Ὅτε ἐπελάβετό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ᾿ αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σὲ, συνετρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη.

9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, Οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοὺς,

10 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδωλοῦ καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιόπων.

10 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτὴν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,

14 Καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ

15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς· οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη· καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.

16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ, καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν.

19 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς· καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,

20 Ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου· τάδε λέγει Κύριος Κύριος.

21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεῳγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λ'. 30.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὦ ὢ ἡμέρα,

3 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἐθνῶν ἔσται·

4 Καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

5 Πέρσαι, καὶ Κρῆτες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης μου, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

6 Καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδωλοῦ ἕως Συήνης, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἠρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται.

8 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ.

9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσ-

ται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἥκει.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

11 Αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι γῆν· καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν.

12 Καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι.

14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.

15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως.

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

17 Νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.

18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου· καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται.

19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν, τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

22 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ,

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον

εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς
εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λα'. 31.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκά-
τῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ, μιᾷ
τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς
Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ
τῷ πλήθει αὐτοῦ, Τίνι ὡμοίωσας
σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;
3 Ἰδοὺ Ἀσσοὺρ κυπάρισσος ἐν
τῷ Λιβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς πα-
ραφυάσι, καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέ-
θει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ
ἀρχὴ αὐτοῦ,
4 Ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ
ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτὸν, τοὺς πο-
ταμοὺς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ
τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συσ-
τήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς
πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου.
5 Ἕνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ
μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλατύν-
θησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδα-
τος πολλοῦ.
6 Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ
ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν
κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα
τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ
αὐτοῦ κατῴκησε πᾶν πλῆθος ἐθ-
νῶν.
7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ
ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν
αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολύ.
8 Καὶ κυπάρισσοι τοιαῦται ἐν
τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ
πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παρα-
φυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται οὐκ
ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐ-
τοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ
τοῦ Θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν
τῷ κάλλει αὐτοῦ,
9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων
αὐτοῦ· καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ
ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυ-
φῆς τοῦ Θεοῦ.
10 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ
μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν
σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον
ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν·
11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς
χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποί-
ησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.
12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν
ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ
κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων·
ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν
οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη
τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πε-
δίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ
τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ
λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐ-
τόν.
13 Ἐπὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ
ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη
αὐτοῦ ἐγίνοντο πάντα τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ,
14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ
μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα
τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδωκαν τὴν
ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν,
καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐ-
τῶν πρὸς αὐτά· πάντες οἱ πίνον-
τες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς
θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ

υἱῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ᾅδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος· καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.

16 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ᾅδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

18 Τίνι ὡμοιώθης; κατάβηθι, καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας· οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. λβ'. 32.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ, καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου,

4 Καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου.

6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ,

7 Καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς.

8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ· καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος Κύριος.

9 Καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως.

10 Καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετᾶσθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου.

11 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος

Κύριος, Ῥομφαία βασιλέως Βαβυ-
λῶνος ἥξει σοι.
12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων,
καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου,
λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ
ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου,
καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς
αὐτῆς.
13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ
κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ,
καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ποὺς ἀν-
θρώπου ἔτι, καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ
μὴ καταπατήσῃ αὐτό.
14 Οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ
ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ
αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται,
λέγει Κύριος,
15 Ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς
ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ
σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν
διασπερῶ πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
16 Θρῆνός ἐστι, καὶ θρηνήσεις
αὐτόν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθ-
νῶν θρηνήσουσιν αὐτόν, ἐπ' Αἴ-
γυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσ-
χὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτήν,
λέγει Κύριος Κύριος.
17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκά-
τῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνός, πεν-
τεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον
ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ
καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυ-
γατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ
βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς κατα-
βαίνοντας εἰς βόθρον·
19 Ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυ-
ματιῶν πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ,
καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσί σοι οἱ γίγαν-
τες, Ἐν βάθει βόθρου γίνου,
20 Τίνος κρείττων εἶ; καὶ
κατάβηθι καὶ κοιμήθητι μετὰ
ἀπεριτμήτων,
21 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν μα-
χαίρας.
22 Ἐκεῖ Ἀσσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυ-
ματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν,
23 Καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βά-
θει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συνα-
γωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνή-
ματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυμα-
τίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ,
οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ
γῆς ζωῆς.
24 Ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ
μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ
τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μα-
χαίρᾳ, καὶ οἱ καταβαίνοντες
ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ
δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς
ζωῆς· καὶ ἐλάβοσαν τὴς βάσανον
αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς βόθρον,
25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν.
26 Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μεσὸχ καὶ
Θοβὲλ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐ-
τοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος
αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι αὐ-
τοῦ, πάντες ἀπερίτμητοι τραυ-
ματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδω-
κότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς
ζωῆς.
27 Καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν
γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπ'
αἰῶνος, οἳ κατέβησαν εἰς ᾅδου ἐν
ὅπλοις πολεμικοῖς, καὶ ἔθηκαν
τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν

καὶ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρᾳ.

29 Ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ἀσσοὺρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας· οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 Ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ Βοῤῥᾶ πάντες στρατηγοὶ Ἀσσοὺρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, καὶ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον.

31 Ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραὼ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

32 Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραὼ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. λγ'. 33.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,

3 Καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ,

4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, καὶ μὴ φυλάξηται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται·

5 Ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται· καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο.

6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω.

7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον.

8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

9 Σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξῄρησαι.

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Οὕτως

ἐλαλήσατε λέγοντες, Αἱ πλάναι
ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ᾽
ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς
τηκόμεθα, καὶ πῶς ζησόμεθα;

11 Εἰπὸν αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ,
τάδε λέγει Κύριος, Οὐ βούλομαι
τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς
ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ζῆν αὐτόν· ἀπο-
στροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ὑμῶν· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκε-
τε οἶκος Ἰσραήλ;

12 Εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ
λαοῦ σου, Δικαιοσύνη δικαίου οὐ
μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέ-
ρᾳ πλανηθῇ· καὶ ἀνομία ἀσε-
βοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν, ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς
ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ δίκαιος οὐ
μὴ δύνηται σωθῆναι.

13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δι-
καίῳ, οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δι-
καιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνο-
μίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐ-
τοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ
ἀδικίᾳ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐ-
τῇ ἀποθανεῖται.

14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ
ἀσεβεῖ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ,
καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα
καὶ δικαιοσύνην,

15 Καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδοῖ,
καὶ ἁρπάγματα ἀποτίσει, ἐν
προστάγμασι ζωῆς διαπορεύη-
ται, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωῇ
ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

16 Πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ
ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν,
ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίη-
σεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται.

17 Καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ
λαοῦ σου, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ
Κυρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν
οὐκ εὐθεῖα.

18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δί-
καιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐ-
τοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομίας, καὶ
ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς.

19 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι
τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ
δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζή-
σεται.

20 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἴπατε,
Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἕκασ-
τον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ
ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκάτῳ
ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, πέμ-
πτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλω-
σίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς μὲ ὁ ἀνα-
σωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, λέγων,
Ἑάλω ἡ πόλις.

22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη
ἐπ᾽ ἐμὲ ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐ-
τὸν, καὶ ἤνοιξέ μου τὸ στόμα,
ὡς ἦλθε πρὸς μὲ τὸ πρωΐ· καὶ
ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου, οὐ συνεσ-
χέθη ἔτι.

23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,

24 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοι-
κοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς
γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγουσιν, Εἷς
ἦν Ἀβραὰμ, καὶ κατέσχε τὴν
γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμὲν,
ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχε-
σιν.

27 Διατοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς,
Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ζῶ
ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέ-
ναις μαχαίραις πεσοῦνται, καὶ
οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς

θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς
κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς
τετειχισμέναις, καὶ τοὺς ἐν τοῖς
σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ.
28 Καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον,
καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσ-
χύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται
τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ
εἶναι διαπορευόμενον.
29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν γῆν
αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται
διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐ-
τῶν ἃ ἐποίησαν.
30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ
υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες
περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν
τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λα-
λοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ, λέγοντες, Συνέλθωμεν, καὶ
ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα πα-
ρὰ Κυρίου.
31 Ἔρχονται πρὸς σὲ, ὡς
συμπορεύεται λαὸς, καὶ κάθην-
ται ἐναντίον σου, καὶ ἀκούουσι
τὰ ῥήματά σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ
ποιήσουσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν
μιασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν.
32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ
ψαλτηρίου ἡδυφώνου εὐαρμόσ-
του, καὶ ἀκούσονταί σου τὰ ῥή-
ματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐ-
τά.
33 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃ, ἐροῦ-
σιν, Ἰδοὺ ἥκει· καὶ γνώσονται
ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

ΚΕΦ. λδ'. 34.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον
ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ,
προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τοῖς ποι-
μέσι, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
Ὦ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσ-
κουσι ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ
πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες;
3 Ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε,
καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ
τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρό-
βατά μου οὐ βόσκετε.
4 Τὸ ἠσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσα-
τε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσω-
ματοποιήσατε, καὶ τὸ συντε-
τριμμένον οὐ κατεδήσατε, καὶ τὸ
πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε,
καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσα-
τε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασ-
θε μόχθῳ.
5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά
μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας,
καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶ-
σι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ.
6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά
μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πάν-
τα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ προσ-
ώπου τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀπο-
στρέφων.
7 Διατοῦτο ποιμένες ἀκού-
σατε λόγον Κυρίου.
8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύ-
ριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ
πρόβατά μου εἰς προνομὴν, καὶ
γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς
κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις
τοῦ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ
ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ
ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς,
τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκη-
σαν·

9 Ἀντὶ τούτου ποιμένες,

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.

12 Ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἂν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου.

13 Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς,

14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραήλ.

15 Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτὰ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· τάδε λέγει Κύριος Κύριος.

16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος.

17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.

18 Καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε;

19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς.

21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε.

22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομὴν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς, τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν,

24 Καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα.

25 Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.

26 Καὶ δώσω αὐτοὺς περικύκλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας.

27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτούς,

28 Καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

29 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀνειδισμὸν ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι.

30 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαός μου. Οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,

31 Πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μου ἐστὶ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. λε΄. 35.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ᾽ ὄρος Σηεὶρ, καὶ προφήτευσον εἰς αὐτὸ,

3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ὄρος Σηεὶρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ,

4 Καὶ ταῖς πόλεσί σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

5 Ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν, καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀδικίας, ἐπ᾽ ἐσχάτων,

6 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες, καὶ αἷμα διώξεταί σε.

7 Καὶ δώσω ὄρος Σηεὶρ εἰς ἔρημον, καὶ ἠρημωμένον, καὶ ἀπολῶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη,

8 Καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν βουνούς σου καὶ τὰς φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί.

9 Ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε, Τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτὰς, καὶ Κύριος ἐκεῖ ἐστι·

11 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἔχθραν σου, καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,

12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν

βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, Τὰ
ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δίδοται
εἰς κατάβρωμα,
13 Καὶ ἐμεγαλοῤῥημόνησας
ἐπ᾿ ἐμὲ τῷ στόματί σου, ἐγὼ
ἤκουσα.
14 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τῇ
εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρη-
μον ποιήσω σε.
15 Ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηεὶρ,
καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία, καὶ ἐξαν-
αλωθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

ΚΕΦ. λϛʹ. 36.

1 ΚΑΙ͂ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προ-
φήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ,
καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ἰσραὴλ,
Ἀκούσατε λόγον Κυρίου.
2 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
Ἀνθ᾿ οὗ εἶπεν ἐφ᾿ ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς,
Εὖγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατά-
σχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη·
3 Διατοῦτο προφήτευσον, καὶ
εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
Ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ
μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ
ὑμῶν, τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατά-
σχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσι,
καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ,
καὶ εἰς ὀνείδισμα ἔθνεσι,
4 Διατοῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκού-
σατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει
Κύριος τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βου-
νοῖς, καὶ τοῖς χειμάῤῥοις, καὶ
ταῖς φάραγξι, καὶ τοῖς ἐξηρημω-
μένοις καὶ ἠφανισμένοις, καὶ ταῖς
πόλεσι ταῖς ἐγκαταλελειμμέ-
ναις, καὶ ἐγένοντο εἰς προνομὴν
καὶ εἰς, καταπάτημα τοῖς κατ-
αλειφθεῖσιν ἔθνεσι περικύκλῳ,
5 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου
ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι
ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς
κατάσχεσιν μετ᾿ εὐφροσύνης, ἀ-
τιμάσαντες ψυχὰς, τοῦ ἀφανί-
σαι ἐν προνομῇ·
6 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπὶ
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν
τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ
ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν
τῷ ζήλῳ μου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ
μου ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὀνειδισ-
μοὺς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς·
7 Διατοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖ-
ρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύ-
κλῳ ὑμῶν· οὗτοι τὴν ἀτιμίαν
αὐτῶν λήψονται.
8 Ὑμῶν δὲ ὄρη Ἰσραὴλ τὴν
σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν
καταφάγεται ὁ λαός μου, ὅτι
ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν.
9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ᾿ ὑμᾶς, καὶ
ἐπιβλέψω ἐφ᾿ ὑμᾶς, καὶ κατερ-
γασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε,
10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ᾿ ὑμᾶς ἀν-
θρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς
τέλος, καὶ κατοικηθήσονται αἱ
πόλεις, καὶ ἡ ἠρημωμένη οἰκοδο-
μηθήσεται.
11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ᾿ ὑμᾶς
ἀνθρώπους, καὶ κτήνη, καὶ κα-
τοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν,
καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ
ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
12 Καὶ γεννήσω ἐφ᾿ ὑμᾶς ἀν-
θρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,
καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ
ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν·

καὶ οὐ μὴ προστεθῇς ἔτι ἀτεκ-
νωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.
13 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
'Ανθ' ὧν εἶπάν σοι, Κατέσθουσα
ἀνθρώπους εἶ, καὶ ἠτεκνωμένη
ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγίνου·
14 Διατοῦτο ἀνθρώπους οὐκέ-
τι φάγεσαι, καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ
ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος
Κύριος.
15 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐ-
κέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν, καὶ
ὀνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγ-
κητε ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.
16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
17 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος 'Ισ-
ραὴλ κατῴκησεν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν, καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ
ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀκαθαρ-
σίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη
ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου
μου·
18 Καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου
ἐπ' αὐτοὺς,
19 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς
τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς
εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν
αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς.
20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη,
οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν
τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέ-
γεσθαι αὐτοὺς, Λαὸς Κυρίου οὗ-
τοι, καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξελη-
λύθασι.
21 Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ
τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβή-
λωσαν οἶκος 'Ισραὴλ ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ.
22 Διατοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ
'Ισραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος,
Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος 'Ισ-
ραὴλ, ἀλλ' ἢ διὰ τὸ ὄνομά μου
τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ.
23 Καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά μου
τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ
αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἁ-
γιασθῆναί με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῶν.
24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ
τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ
πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν,
25 Καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθα-
ρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθήσεσθε
ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν
ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰ-
δώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑ-
μᾶς·
26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν
καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω
ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν
τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν,
καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκί-
νην·
27 Καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω
ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς
δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ
τὰ κρίματά μου φυλάξησθε,
καὶ ποιήσητε.
28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λα-
ὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
Θεόν.
29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν
τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ κα-
λέσω τὸν σῖτον, καὶ πληθυνῶ

αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν.

30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι.

31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

32 Οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος Κύριος, γνωστόν ἐστιν ὑμῖν· αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραήλ.

33 Τάδε λέγει ἀδωναῒ Κύριος, Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἔρημοι,

34 Καὶ ἡ γῆ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος.

35 Καὶ ἐροῦσιν, Ἡ γῆ ἐκείνη ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν.

36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ᾠκοδόμησα τὰς καθῃρημένας, καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, καὶ ποιήσω.

37 Τάδε λέγει ἀδωναῒ Κύριος, Ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτούς· πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους,

38 Ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. λζ'. 37.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων,

2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίστῃ ταῦτα.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

5 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,

6 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀσ-

τῷ ἑκάστῳ πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ, ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

9 Καὶ εἶπε πρός με, Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν.

10 Καὶ προεφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρός με, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραήλ ἐστι, καὶ αὐτοὶ λέγουσι, Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν.

12 Διατοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ·

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου.

14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

16 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν· καὶ ῥάβδον δευτέραν λήψῃ σεαυτῷ, καὶ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσὴφ, ῥάβδον Ἐφραΐμ, καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ συνάψεις αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας σεαυτῷ, εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι ἑαυτὰς, καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρί σου.

18 Καὶ ἔσται ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτά σοι;

19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσὴφ, τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραΐμ, καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν τῇ χειρὶ Ἰούδα.

20 Καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς, ἐν τῇ χειρί σου ἐνώπιον αὐτῶν.

21 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

22 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραήλ· καὶ ἄρχων εἷς ἔσται

αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας,

23 Ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαριῶ αὐτοὺς, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

24 Καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἷς πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται, καὶ ποιήσουσιν αὐτά.

25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δίδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ, οὗ κατῴκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾽ αὐτῆς αὐτοί· καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ᾽ αὐτῶν· καὶ θήσω τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

27 Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεὸς, καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός.

28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. λη΄. 38.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γὼγ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγὼγ, ἄρχοντα ῥὼς Μεσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτόν.

3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἄρχοντα ῥὼς Μεσὸχ, καὶ Θοβὲλ,

4 Καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγὴ πολλὴ, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι·

5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαίαις καὶ πέλταις,

6 Γομὲρ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, οἶκος τοῦ Θοργαμὰ, ἀπ᾽ ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.

7 Ἑτοιμάσθητι, ἑτοίμασον σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηγμένη μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλακήν.

8 Ἀφ᾽ ἡμερῶν πλειόνων ἑτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι᾽ ὅλου· καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾽ εἰρήνης ἅπαντες.

9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς, καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος,

καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν σου, καὶ λογιῇ λογισμοὺς
πονηρούς,
11 Καὶ ἐρεῖς, Ἀναβήσομαι
ἐπὶ γῆν ἀπεῤῥιμμένην, ἥξω ἐπὶ
ἡσυχάζοντας ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, καὶ
οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης, πάντας
κατοικοῦντας γῆν, ἐν ᾗ οὐχ ὑ-
πάρχει τεῖχος, οὐδὲ μοχλοὶ, καὶ
θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς,
12 Προνομεῦσαι προνομὴν,
καὶ σκῦλα σκυλεῦσαι αὐτῶν, τοῦ
ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν
ἠρημωμένην ἣ κατῳκίσθη, καὶ
ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν
πολλῶν, πεποιηκότας κτήσεις,
κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν
τῆς γῆς.
13 Σαββὰ, καὶ Δαιδὰν, καὶ
ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ πᾶσαι
αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι, Εἰς
προνομὴν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρ-
χῃ, καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα, συνή-
γαγες συναγωγήν σου λαβεῖν
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγ-
κασθαι κτῆσιν, τοῦ σκυλεῦσαι
σκῦλα.
14 Διατοῦτο προφήτευσον υἱὲ
ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ Γὼγ,
Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆ-
ναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ'
εἰρήνης, ἐγερθήσῃ,
15 Καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ τόπου
σου ἀπ' ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθ-
νη πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβάται
ἵππων πάντες, συναγωγὴ με-
γάλη καὶ δύναμις πολλή.
16 Καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι
γῆν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν
μου, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη
ἐμὲ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ
ἐνώπιον αὐτῶν.
17 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος
τῷ Γὼγ, Σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα
πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν, διὰ
χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προ-
φητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ ἀνα-
γαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γὼγ
ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ, λέγει Κύ-
ριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμός
μου,
19 Καὶ ὁ ζῆλός μου· ἐν πυρὶ
τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, Εἰ μὴν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς
μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ·
20 Καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προ-
σώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θα-
λάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου,
καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρπον-
τα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ
ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς· καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη, καὶ
πεσοῦνται αἱ φάραγγες, καὶ πᾶν
τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται.
21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ καὶ
πᾶν φόβον, λέγει Κύριος· μά-
χαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ἔσται.
22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ,
καὶ αἵματι, καὶ ὑετῷ κατα-
κλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάζης,
καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐ-
τὸν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ'
αὐτοῦ.
23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι, καὶ

ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λθ΄. 39.

1 ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γὼγ, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ῥὼς, Μεσὸχ, καὶ Θοβέλ.

2 Καὶ συνάξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ᾽ ἐσχάτου τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς, καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε

4 Ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.

5 Ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γὼγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ᾽ εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἅγιος ἐν Ἰσραήλ.

8 Ἰδοὺ ἥκει. καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα.

9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς, καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασι, καὶ ῥάβδοις χειρῶν, καὶ λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη·

10 Καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ᾽ ἢ τὰ ὅπλα κατακαύσουσι πυρί· καὶ προνομεύσουσι τοὺς προνομεύσαντας αὐτοὺς, καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐτοὺς, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ τόπον ὀνομαστὸν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσσῃ, καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος, καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γὼγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται τότε Τὸ πολυάνδριον τοῦ Γώγ.

12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπταμήνῳ.

13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστὸν, ᾗ ἡμέρᾳ ἐδοξάσθη, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἄνδρας διαπαντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν, θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζητήσουσι.

15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὀστοῦν ἀνθρώ-

του, οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ σημεῖον, ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς γαὶ τὸ πολυάνδριον τοῦ Γώγ.

16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Πολυάνδριον· καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, Συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου, ἣν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ πίεσθε αἷμα.

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε· κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους· καὶ οἱ μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες.

19 Καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν, καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἧς ἔθυσα ὑμῖν.

20 Καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν, λέγει Κύριος.

21 Καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς.

22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα.

23 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ᾐχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρᾳ.

24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν.

25 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακὼβ, καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου.

26 Καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης· καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν,

27 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν.

28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

29 Καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ. λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. μʹ. 40.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ

καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἤγαγέ με

2 Ἐν ὁράσει Θεοῦ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκέ με ἐπ᾽ ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι,

3 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρον, καὶ αὐτὸς εἱστήκει ἐπὶ τῆς πύλης.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἀνὴρ, Ὃν ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὠσί σου ἄκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι εἰσελήλυθας ὧδε, καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον πηχῶν ἓξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς· καὶ διεμέτρησε τὸ προτείχισμα, πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ.

6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ·

7 Καὶ τὸ θεὲ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἰλὰμ ἀναμέσον τοῦ θεηλὰθ πηχῶν ἕξ· καὶ τὸ θεὲ τὸ δεύτερον, ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ τὸ αἰλὰμ πηχέων πέντε·

8 Καὶ τὸ θεὲ τὸ τρίτον, ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος.

9 Καὶ τὸ αἰλὰμ τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτὼ, καὶ τὰ αἰλεῦ πηχῶν δύο· καὶ τὰ αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν,

10 Καὶ τὰ θεὲ τῆς πύλης τοῦ θεὲ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἐν τοῖς τρισί· μέτρον ἐν τοῖς αἰλὰμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δεκατριῶν.

12 Καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεεὶμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεὲ πηχῶν ἓξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἓξ ἔνθεν.

13 Καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεὲ, πλάτος πήχεις εἴκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην.

14 Καὶ τὸ αἴθριον τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης ἔξωθεν, πήχεις εἴκοσι θεεὶμ τῆς πύλης κύκλῳ.

15 Καὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἴθριον αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα.

16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὸ θεεὶμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλὰμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλὰμ

θυρίδας κύκλῳ ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλὰμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ παστοφόρια, καὶ περίστυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς, τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις,

18 Καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω.

19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω, πήχεις ἑκατὸν τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ Βοῤῥᾶν,

20 Καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς Βοῤῥᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, τό, τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος,

21 Καὶ τὸ θεὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς· καὶ ἐγίνετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς·

22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἐν ἑπτὰ κλημακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν, καὶ τὰ αἰλαμμὼν ἔσωθεν·

23 Καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ Βοῤῥᾶ, ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατόν.

24 Καὶ ἤγαγέ με κατὰ Νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, καὶ τὰ θεὶ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα.

25 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κυκλόθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλὰμ, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς,

26 Καὶ ἑπτὰ κλημακτῆρες αὐτῇ, καὶ αἰλαμμὼν ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῇ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ.

27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς Νότον· καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς Νότον.

28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

29, 30 Καὶ τὰ θεὶ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ, καὶ τῷ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε

31 Τοῦ αἰλὰμ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες.

32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

33 Καὶ τὰ θεὶ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε·

34 Καὶ αἰλαμμὼν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες αὐτῇ.

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

36 Καὶ τὰ θεὶ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ, καὶ τὸ αἰλαμμὼν αὐτῆς, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε·

37 Καὶ τὰ αἰλαμμὼν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες αὐτῇ.

38 Τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἔκρουσις,

39 Ὅπως σφάζωσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας.

40 Καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥύακος τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν, δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νώτου τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολάς.

41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύλης, ἐπ᾽ αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα· κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων.

42 Καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι, πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος, καὶ πήχεων δύο ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπ᾽ αὐτὰ ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα.

43 Καὶ παλαιστὴν ἕξουσι γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας.

44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν, φέρουσα πρὸς Νότον, καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς Βοῤῥᾶν.

45 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου,

46 Καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς Βοῤῥᾶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ.

47 Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν, μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος πήχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου.

48 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἰλὰμ τοῦ οἴκου· καὶ διεμέτρησε τὸ αἲλ τοῦ αἰλὰμ πηχῶν πέντε

τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν
πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ
θυρώματος πηχῶν δεκατεσσάρων,
καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰ-
λὰμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πη-
χῶν τριῶν ἔνθεν.
49 Καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλὰμ
πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πη-
χῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀνα-
βαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ
στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλὰμ, εἷς
ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν.

ΚΕΦ. μα΄. 41.

1 ΚΑΙ' εἰσήγαγέ με εἰς τὸν
ναὸν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ
πηχῶν ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ
πηχῶν ἓξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλὰμ
ἔνθεν,
2 Καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος
πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τοῦ
πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ
πηχῶν πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέ-
τρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν
τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πη-
χῶν εἴκοσι.
3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ
αἲλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο,
καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν ἓξ, καὶ
τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος
πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν, καὶ πηχῶν
ἑπτὰ ἔνθεν.
4 Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος
τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα,
καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι, κατὰ
πρόσωπον τοῦ ναοῦ· καὶ εἶπε,
Τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.
5 Καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον
τοῦ οἴκου πηχῶν ἓξ, καὶ τὸ εὖ-
ρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσά-
ρων κυκλόθεν,
6 Καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ
πλευρὸν τριάκοντα τρὶς δὶς· καὶ
διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου
ἐν ταῖς πλευροῖς κύκλῳ, τοῦ εἶ-
ναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾷν,
ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπτωνται
τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.
7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας
τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα
ἐκ τοῦ τοίχου, πρὸς τὴν ἀνωτέραν
κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως διαπλα-
τύνηται ἄνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κά-
τωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπε-
ρῷα, καὶ ἐκ τῶν γεισῶν ἐπὶ τὰ
τριώροφα,
8 Καὶ τὸ θραὲλ τοῦ οἴκου ὕψος
κύκλῳ διάστημα τῶν πλευρῶν
ἴσον τῷ καλάμῳ πηχῶν ἓξ, δια-
στήματα,
9 Καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς
πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε,
καὶ τὰ ἀπόλοιπα τὰ ἀναμέσον
τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου,
10 Καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξεδρῶν
εὖρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ περιφε-
ρὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ.
11 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν
ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς
μιᾶς τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἡ θύ-
ρα ἡ μία πρὸς Νότον· καὶ τὸ
εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου
πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν.
12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσ-
ωπον τοῦ ἀπολοίπου, ὡς πρὸς
θάλασσαν πηχῶν ἑβδομήκοντα
πλάτος, τοῦ τοίχου τοῦ διορίζον-
τος πηχῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν,
καὶ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν ἐννενή-
κοντα.
13 Καὶ διεμέτρησε κατέναντι
τοῦ οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατὸν,
καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορί-

ζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆ-
κος πηχῶν ἑκατόν.
14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσω-
πον τοῦ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα
κατέναντι πηχῶν ἑκατόν.
15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος τοῦ
διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου τῶν κατόπισθεν τοῦ
οἴκου ἐκείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα
ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ
μῆκος· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γω-
νίαι, καὶ τὸ αἰλὰμ τὸ ἐξώτερον,
πεφατνωμένα.
16 Καὶ αἱ θυρίδες δικτυωταὶ,
ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν,
ὥστε διακύπτειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ
τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλῳ,
καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ ἐκ τοῦ ἐδά-
φους ἕως τῶν θυρίδων· καὶ αἱ θυ-
ρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς
τὸ διακύπτειν.
17 Καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσω-
τέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας, καὶ
ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ
ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν,
18 Γεγλυμμένα χερουβὶμ,
καὶ φοίνικες ἀναμέσον χερουβ
καὶ ἀναμέσον χερούβ· δύο πρόσ-
ωπα τῷ χερούβ·
19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς
τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ
πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνι-
κα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμ-
μένος ὁ οἶκος κυκλόθεν.
20 Ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ
φατνώματος, τὰ χερουβὶμ καὶ
οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι.
21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς
ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα, κα-
τὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὅρασις
ὡς ὄψις
22 Θυσιαστηρίου ξυλίνου, πη-
χῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ
τὸ μῆκος πηχῶν δύο, καὶ τὸ
εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα
εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ
τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπε
πρὸς μὲ, Αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ
πρὸ προσώπου Κυρίου.
23 Καὶ δύο θυρώματα τῷ
ναῷ, καὶ δύο θυρώματα τῷ
ἁγίῳ,
24 Τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς
στροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ
ἑνὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ
τῇ δευτέρᾳ.
25 Καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χε-
ρουβίμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν
γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα
ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλὰμ
ἔξωθεν,
26 Καὶ θυρίδες κρυπταί· καὶ
διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς
τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλὰμ, καὶ
τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμέ-
να.

ΚΕΦ. μβ'. 42.

1 ΚΑΙ' εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν, τὴν ἐσωτέραν κατὰ ἀνα-
τολὰς, κατέναντι τῆς πύλης τῆς
πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ εἰσήγαγέ με·
καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε, ἐχόμεναι
τοῦ ἀπολοίπου, καὶ ἐχόμεναι
τοῦ διορίζοντος πρὸς Βοῤῥᾶν,
2 Ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν μῆκος
πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ τὸ πλάτος πεν-
τήκοντα,
3 Διαγεγραμμέναι ὃν τρόπον
αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέ-
ρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ περίστυ-
λα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐσ-

τοιχισμέναι, ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί.

4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βοῤῥᾶν,

5 Καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι ὡσαύτως· ὅτι ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου, καὶ τὸ διάστημα· οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα, καὶ οὕτως στοαὶ δύο.

6 Διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στύλοι τῶν ἐξωτέρων· διατοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.

7 Καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βοῤῥᾶν, μῆκος πηχῶν πεντήκοντα.

8 Ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πηχῶν πεντήκοντα, καὶ αὗταί εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

9 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς, τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας,

10 Κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου, καὶ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ Νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος, καὶ αἱ ἐξέδραι.

11 Καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν,

12 Τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Νότον, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου, ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλάμου, καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὗταί εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος.

14 Οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων, οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντὸς ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἅπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγιά ἐστι· καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἅπτωνται τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν· καὶ ἐξήγαγέ με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει.

16 Καὶ ἔστη κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.

17 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ Βοῤῥᾶ, πήχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.

18 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον θαλάσσης, πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.

19 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ Νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου,

20 Τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου· καὶ διέταξεν αὐτὸν, καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος, τοῦ διαστέλλειν ἀναμέσον τῶν ἁγίων, καὶ ἀναμέσον τοῦ προτειχίσματος, τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

ΚΕΦ. μγ'. 43.

1 ΚΑΙ' ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐξήγαγέ με.

2 Καὶ ἰδοὺ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν.

3 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν ἶδον, κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἶδον, ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ χρίσαι τὴν πόλιν· καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἅρματος οὗ ἶδον, κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χεβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

4 Καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς.

5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Κυρίου οἶκος.

6 Καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς μὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ εἱστήκει ἐχόμενός μου,

7 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,

8 Ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φόνῳ.

9 Καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν, καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ,

καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν τὸν αἰῶνα.
10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖ-
ξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον·
καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν· καὶ τὴν ὅρασιν αὐ-
τοῦ, καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ·
11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν
κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν
ἐποίησαν· καὶ διαγράψεις τὸν
οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, καὶ
τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα
τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ
πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς
αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον
αὐτῶν· καὶ φυλάξονται πάντα
τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα
τὰ προστάγματά μου, καὶ
ποιήσουσιν αὐτά·
12 Καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ
οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους,
πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν
ἅγια ἁγίων.
13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ
θυσιαστηρίου ἐν πήχει τοῦ πή-
χεως, καὶ παλαιστῆς, κόλπωμα
βάθους ἐπὶ πῆχυν, καὶ πῆχυς
τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖ-
λος αὐτοῦ κυκλόθεν, σπιθαμῆς·
καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιασ-
τηρίου
14 Ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ
κοιλώματος αὐτοῦ, πρὸς τὸ
ἱλαστήριον τὸ μέγα τοῦτο, ὑπο-
κάτωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖ-
ρος πήχεως· καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλα-
στηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλα-
στήριον τὸ μέγα, πήχεις τέσσα-
ρες, καὶ εὖρος πῆχυς.
15 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν τεσ-
σάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριὴλ, καὶ
ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς.
16 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν δώ-
δεκα μήκους, ἐπὶ πήχεις δώδε-
κα, τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη αὐτοῦ.
17 Καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν
δεκατεσσάρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πή-
χεις δεκατέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ
τέσσαρα μέρη αὐτοῦ, καὶ τὸ
γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμε-
νον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως· καὶ τὸ
κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυς κυκλό-
θεν, καὶ οἱ κλημακτῆρες αὐτοῦ
βλέποντες κατὰ ἀνατολάς.
18 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θε-
ὸς Ἰσραὴλ, Ταῦτα τὰ προστάγ-
ματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡ-
μέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀνα-
φέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαυτώμα-
τα, καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ
αἷμα.
19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρ-
ματος Σαδδοὺκ τοῖς ἐγγίζουσι
πρός με, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς,
τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ
βοῶν περὶ ἁμαρτίας.
20 Καὶ λήψονται ἐκ τοῦ αἵ-
ματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσουσιν
ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυ-
σιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσα-
ρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ
ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ, καὶ ἐξι-
λάσονται αὐτό.
21 Καὶ λήψονται τὸν μόσχον
τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατα-
καυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισ-
μένῳ τοῦ οἴκου, ἔξωθεν τῶν ἁγί-
ων.
22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ
λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀ-
μώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξι-

λάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ.

23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν ἐξιλασμὸν, προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον,

24 Καὶ προσοίσετε ἐναντίον Κυρίου· καὶ ἐπιῤῥίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ᾽ αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ᾽ ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἄμωμα ποιήσουσιν

26 Ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαριοῦσιν αὐτό· καὶ πλήσουσι χεῖρας αὐτῶν.

27 Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. μδ΄. 44.

1 ΚΑΙ᾽ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη.

3 Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

4 Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

6 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ,

7 Τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους καρδίᾳ, καὶ ἀπεριτμήτους σαρκὶ, τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ βεβηλοῦν αὐτὰ, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, στέαρ, καὶ αἷμα· καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν,

8 Καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.

9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Πᾶς υἱὸς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ, καὶ ἀπερίτμητος σαρκὶ, οὐκ εἰσελεύ-

σεται εἰς τὰ ἅγιά μου ἐν πᾶσιν
υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν ὄντων ἐν
μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ·
10 Ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες
ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλα-
νᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κα-
τόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐ-
τῶν· καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐ-
τῶν,
11 Καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις
μου λειτουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ
τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, καὶ λει-
τουργοῦντες τῷ οἴκῳ· οὗτοι σφά-
ξουσι τὰς θυσίας καὶ τὰ ὁλοκαυ-
τώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στή-
σονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ, τοῦ
λειτουργεῖν αὐτοῖς.
12 Ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐ-
τοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων
αὐτῶν· καὶ ἐγίνετο τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας· ἕνεκα
τούτου ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ'
αὐτοὺς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς,
13 Καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρὸς μὲ
τοῦ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ τοῦ
προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν
τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων μου· καὶ λήψονται
ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ᾗ
ἐπλανήθησαν.
14 Κατάξουσιν αὐτοὺς φυ-
λάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς
πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν.
15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ
υἱοὶ τοῦ Σαδδοὺκ, οἵτινες ἐφυλά-
ξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων
μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσ-
ραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, οὗτοι προσάξουσι
πρὸς μὲ, τοῦ λειτουργεῖν μοι,
καὶ στήσονται πρὸ προσώπου
μου, τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν,
στέαρ καὶ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ
Θεός.
16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ
ἅγιά μου, καὶ οὗτοι προσελεύ-
σονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου,
τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλά-
ξουσι τὰς φυλακάς μου.
17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύ-
εσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς
αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, στολὰς λι-
νᾶς ἐνδύσονται, καὶ οὐκ ἐνδύσον-
ται ἔρια ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας
αὐλῆς.
18 Καὶ κιδάρεις λινᾶς ἕξουσιν
ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ
περισκελῆ λινᾶ ἕξουσιν ἐπὶ τὰς
ὀσφύας αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσον-
ται βίᾳ.
19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι
αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέ-
ραν πρὸς τὸν λαὸν, ἐκδύσονται
τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ
λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς· καὶ θή-
σουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις
τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στο-
λὰς ἑτέρας, καὶ οὐ μὴ ἁγιάσωσι
τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν·
20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας
αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτον-
τες καλύψουσι τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν.
21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς
ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐ-
τοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.
22 Καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλη-
μένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς
γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ
σπέρματος Ἰσραήλ· καὶ χήρα
ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως, λήψονται.
23 Καὶ τὸν λαόν μου διδάξου

σιν ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς.

24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι, καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι, καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μαυ φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθήσεται.

26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν, ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσῃ αὐτῷ.

27 Καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμὸν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν· ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν.

29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας, οὗτοι φάγονται· καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται.

30 Ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα· ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται· καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ, τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν.

31 Καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν, καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν, οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς.

ΚΕΦ. με'. 45.

1 ΚΑΙ' ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ, ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν.

2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου ἁγιάσματα, πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους, τετράγωνον κυκλόθεν, καὶ πεντήκοντα πήχεις διάστημα αὐτῶν κυκλόθεν.

3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων.

4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν.

5 Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες· καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν.

6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον ἡ ἀ-

ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ
Ἰσραὴλ ἔσονται.
7 Καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τού-
του, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς
ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατά-
σχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσ-
ωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων,
καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατα-
σχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς
θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς
θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς· καὶ
τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων
ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασ-
σαν, καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια
τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς.
8 Καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατά-
σχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ
καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ
ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν
λαόν μου, καὶ τὴν γῆν κατα-
κληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ
κατὰ φυλὰς αὐτῶν.
9 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς,
Ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι
τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ ταλαι-
πωρίαν ἀφέλεσθε, κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην ποιήσατε· ἐξάρατε κα-
ταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου,
λέγει Κύριος Θεός.
10 Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον
δίκαιον, καὶ χοῖνιξ δικαία ἔσται
ὑμῖν τοῦ μέτρου,
11 Καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία
ἔσται τοῦ λαμβάνειν· τὸ δέκατον
τοῦ γομὸρ, χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκα-
τον τοῦ γομὸρ, πρὸς τὸ γομὸρ
ἔσται τὸ ἴσον
12 Καὶ τὰ στάθμια, εἴκοσι
ὀβολοὶ, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ
σίκλοι δέκα, καὶ πεντήκοντα σίκ-
λοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν.
13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν
ἀφοριεῖτε, ἕκτον μέτρου ἀπὸ τοῦ
γομὸρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ ἕκτον
αὐτοῦ τοῦ οἰφὶ ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν
κριθῶν.
14 Καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ
ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα
κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι
εἰσὶ γομόρ.
15 Καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν
προβάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα
ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, εἰς θυσίας, καὶ εἰς ὁλοκαυ-
τώματα, καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ
ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει
Κύριος Θεός.
16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν
ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγου-
μένῳ τοῦ Ἰσραήλ.
17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου
ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ αἱ
θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις,
καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν
πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσ-
ραήλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ
ἁμαρτίας, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ
τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ
σωτηρίου, τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ
τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
18 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς,
Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μη-
νὸς, λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄ-
μωμον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον.
19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ
δώσει ἐπὶ τὰς φλιὰς τοῦ οἴκου,
καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆς πύ-
λης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.
20 Καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ
μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ· μιᾷ τοῦ μηνὸς

λήψη παρ᾽ ἑκάστου ἀπόμοιραν·
καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.
21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας.
23 Καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἀμώμους καθ᾽ ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ᾽ ἡμέραν, καὶ θυσίαν.
24 Καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμματα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἷν τῷ πέμματι.
25 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ, ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ καθὼς τὸ μαναὰ, καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

ΚΕΦ. μϛ΄. 46.

1 ΤΑ΄ΔΕ λέγει Κύριος Θεὸς, Ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἓξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται.
2 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης τῆς ἔξωθεν, καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας.
3 Καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις, ἐναντίον Κυρίου.
4 Καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἓξ ἀμνοὺς ἀμώμους, καὶ κριὸν ἄμωμον,
5 Καὶ μαναὰ, πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν, δόμα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἷν τῷ πέμματι.
6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἄμωμον, καὶ ἓξ ἀμνοὺς, καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται,
7 Καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναὰ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἷν τῷ πέμματι.
8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται.
9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν

τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν· οὐκ ἀναστρέψαι κατὰ τὴν πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν, ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται.

10 Καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται.

11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναὰ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.

12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὁλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν·

13 Καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὁλοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρωῒ ποιήσει αὐτόν.

14 Καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τοπρωῒ, ἕκτον τοῦ μέτρου, καὶ ἐλαίου τρίτον τοῦ εἶν τοῦ ἀναμίξαι τὴν σεμίδαλιν μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσταγμα διαπαντός.

15 Ποιήσετε τὸν ἀμνὸν, καὶ τὸ μαναὰ, καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τοπρωῒ, ὁλοκαύτωμα διαπαντός.

16 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, Ἐὰν δῷ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἑνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις κληρονομία·

17 Ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἑνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται.

18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ, τοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτοὺς, ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου, ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

19 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νώτου τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων, τὴν βλέπουσαν πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος·

20 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναὰ τὸ παράπαν, τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς· καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς,

22 Κατὰ τὸ κλίτος αὐλὴ, αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μήκους πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ εὖρος πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσι.

23 Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσσαρσι· καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ.

24 Καὶ εἶπε πρός με, Οὗτοι οἱ οἶκοι τῶν μαγείρων, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. μζʹ. 47.

1 ΚΑΙ' εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου· καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατὰ ἀνατολὰς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπε κατὰ ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, ἀπὸ Νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

2 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ,

3 Καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναντίας· καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ,

4 Καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος.

5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὡς χειμάῤῥου ὃ οὐ διαβήσονται.

6 Καὶ εἶπε πρός με, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου; καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,

7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

8 Καὶ εἶπε πρός με, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα·

9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων, ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζήσεται· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει, καὶ ζήσεται, πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζήσεται.

10 Καὶ στήσονται ἐκεῖ ἁλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεὶν ἕως Ἐναγαλλείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται· καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς, ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγιάσωσιν, εἰς ἅλας δέδονται.

12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται, ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐ-

τῶν εἰς βρῶσιν, καὶ ἀνάβασις
αὐτῶν εἰς ὑγίειαν.
13 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς,
Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε
τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις
σχοινίσματος.
14 Καὶ κατακληρονομήσετε
αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου,
τοῦ δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν
κληρονομίᾳ.
15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς
γῆς τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, ἀπὸ θαλάσσης
τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης
καὶ περισχιζούσης τῆς
εἰσόδου Ἡμασελδὰμ,
16 Μααβθηρὰς Ἑβραμηλιὰμ
ἀναμέσον ὁρίων Δαμασκοῦ καὶ
ἀναμέσον ὁρίων Ἡμαθεὶ, αὐλὴ
τοῦ Σαυνὰν, αἵ εἰσιν ἐπάνω τῶν
ὁρίων Αὐρανίτιδος.
17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς
θαλάσσης, ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ
Αἰνὰν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ
πρὸς Βοῤῥᾶν.
18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἀναμέσον τῆς Αὐρανίτιδος, καὶ
ἀναμέσον Δαμασκοῦ, καὶ ἀναμέσον
τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ ἀναμέσον
τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης
διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν,
τὴν πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶνος·
ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολάς.
19 Καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ
Λίβα ἀπὸ Θαιμὰν καὶ φοινικῶνος,
ἕως ὕδατος Μαριμὼθ Καδὴμ,
παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν
τὴν μεγάλην· τοῦτο τὸ μέρος
Νότος καὶ Λίψ.
20 Τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης
τῆς μεγάλης ὁρίζει, ἕως
κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμὰθ, ἕως
εἰσόδου αὐτοῦ· ταῦτά ἐστι τὰ
πρὸς θάλασσαν Ἡμάθ.
21 Καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν
ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τοῦ
Ἰσραήλ.
22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ,
ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς
παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες
ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν,
καὶ ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες
ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραήλ· μεθ'
ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν
μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,
23 Καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων
ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς
μετ' αὐτῶν· ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν
αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.

ΚΕΦ. μή. 48.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
πρὸς Βοῤῥᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς
καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος,
ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἡμὰθ αὐλῆς
τοῦ Αἰλὰμ, ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς
Βοῤῥᾶν κατὰ μέρος Ἡμὰθ αὐλῆς·
καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς
ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν,
Δὰν, μία.
2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δὰν
τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν, Ἀσσὴρ, μία.
3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἀσσὴρ,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν, Νεφθαλεὶμ,
μία.
4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Νεφθαλεὶμ,
ἀπὸ ἀνατολῶν, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Μανασσῆ, μία.

5 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Μανασσῆ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἐφραΐμ, μία.

6 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐφραΐμ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ῥουβὴν, μία.

7 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ῥουβὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰούδα, μία.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰούδα, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος, καὶ μῆκος, καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

9 Ἀπαρχὴν, ἣν ἀφοριοῦσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες.

10 Τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς Βοῤῥᾶν, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες· καὶ πρὸς θάλασσαν, δέκα χιλιάδες· καὶ πρὸς Νότον, εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες· καὶ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ

11 Τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδοὺκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται.

12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Λευιτῶν.

13 Τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὁρίων τῶν ἱερέων, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες· πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες.

14 Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ, οὐδὲ καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ.

15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν, καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ· καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν πρὸς Βοῤῥᾶν, πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς Νότον, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν, τετρακισχιλίους πεντακοσίους.

17 Καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς Βοῤῥᾶν διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα.

18 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν.

19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.

20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον· ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Καὶ παρὰ τῶν Λευιτῶν, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον τῶν ὁρίων Βενιαμὶν, καὶ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολάς· ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Βενιαμὶν, μία.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενιαμὶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Συμεὼν, μία.

25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεὼν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰσσάχαρ, μία.

26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἰσσάχαρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ζαβουλὼν, μία.

27 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζαβουλὼν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Γὰδ, μία,

28 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Γὰδ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς Λίβα· καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ὕδατος Βαριμὼθ Κάδης, κληρονομίας, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.

29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε, ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος Θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς Βοῤῥᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ.

31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ· πύλαι τρεῖς πρὸς Βοῤῥᾶν, πύλη Ῥουβὴν, μία, καὶ πύλη Ἰούδα, μία, καὶ πύλη Λευῒ, μία.

32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσὴφ, μία, καὶ πύλη Βενιαμὶν, μία, καὶ πύλη Δὰν, μία.

33 Καὶ τὰ πρὸς Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν, μία, καὶ πύλη Ἰσσάχαρ, μία, καὶ πύλη Ζαβουλὼν, μία.

34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ, μία, καὶ πύλη Ἀσσὴρ, μία, καὶ πύλη Νεφθαλεὶμ, μία.

35 Κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΔΑΝΙΗΛ.

ΚΕΦ. α'. 1.

Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἴκου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανὲζ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν φορθομμὶν,

4 Νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γνῶσιν, καὶ διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἷς ἐστιν ἰσχὺς ἐν αὐτοῖς ἑστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων.

5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στῆναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μισαήλ.

7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα· τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδρὰχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισὰχ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ.

8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ· καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιὴλ, Φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσητε τὴν κεφαλήν μου τῷ βασιλεῖ.

11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσὰδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαὴλ, Ἀζαρίαν,

12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πιώμεθα,

13 Καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν

τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἐὰν ἴδῃς, ποίησον μετὰ τῶν παίδων σου.

14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθίοντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐγίνετο Ἀμελσὰδ ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.

17 Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις.

18 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.

19 Καὶ ἐλάλησε μετ᾽ αὐτῶν ὁ βασιλεύς· καὶ οὐχ εὑρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίᾳ· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ᾽ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγίνετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἑνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ἘΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας, ἠνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαοιδοὺς, καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ τοὺς Χαλδαίους, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἠνυπνιάσθην, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον.

4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστὶ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἰπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ᾽ ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται.

6 Ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ᾽ ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλατέ μοι.

7 Ἀπεκρίθησαν δεύτερον, καὶ εἶπαν, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Ἐπ᾽ ἀληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγορά-

ζετε· καθότι ἴδετε, ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.

9 Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγείλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου εἴπατέ μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ μοι.

10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδὸν μάγον καὶ Χαλδαῖον.

11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοὶ, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός.

12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.

13 Καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτέννοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν.

14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριὼχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος,

15 Ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριὼχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ.

16 Καὶ Δανιὴλ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ὅπως χρόνον δῷ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελῇ τῷ βασιλεῖ.

17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε.

18 Καὶ οἰκτιρμοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος.

19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιὴλ,

20 Καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος; ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἐστι.

21 Καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς, καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν,

22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστι.

23 Σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὅραμα τοῦ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.

24 Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριὼχ, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τοὺς

σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελῶ.

25 Τότε Ἀριὼχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὕρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνασαί μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, οὐκ ἔστι σοφῶν, μάγων, ἐπαοιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ·

28 Ἀλλ' ἢ ἔστι Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· τὸ ἐνύπνιόν σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτό ἐστι

29 Βασιλεῦ· οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι.

30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας, τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῷς.

31 Σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά.

32 Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου χρηστοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ,

33 Αἱ κνῆμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μέν τι σιδηροῦν, καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινον.

34 Ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχίσθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος.

35 Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσάπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν.

36 Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἔντιμον ἔδωκεν

38 Ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· θηρία τε ἀγροῦ, καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρί σου, καὶ κα-

τέστησέ σε κύριον πάντων· σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ.

39 Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥττων σου, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκὸς, ἣ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς,

40 Καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει.

41 Καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας, καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μέν τι ὀστράκινον, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διῃρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ.

42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον.

43 Ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστράκου.

44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας,

45 Ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαναὰ καὶ εὐωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ.

47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν, αὐτός ἐστι Θεὸς θεῶν, καὶ Κύριος τῶν βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνάσθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιὴλ, καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.

49 Καὶ Δανιὴλ ᾐτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΕΤΟΥΣ ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν

πεδίῳ Δειρᾶ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος.

2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος,

3 Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοὶ, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ εἱστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος.

4 Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ, Ὑμῖν λέγεται λαοῖς, φυλαὶ, γλῶσσαι,

5 Ἣ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

6 Καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

8 Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους

9 Τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

10 Σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν,

11 Καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι.

13 Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε;

15 Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμ-

βληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστι Θεὸς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου;

16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σιδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ. Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι.

17 Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ῥύσεται ἡμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι ᾗ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν.

19 Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σιδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ.

20 Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σιδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημίσι, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης,

22 Ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυε· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ.

23 Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σιδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

24 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς βασιλεῦ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁ δὲ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία υἱῷ Θεοῦ.

26 Τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ εἶπε, Σιδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε· καὶ ἐξῆλθον Σιδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

27 Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ τοπάρχαι, καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας, ὅτι οὐκ ἐκυρίευσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὀσμὴ πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σιδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξεί-

λαίτο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτῷ· καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δόγμα· Πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἣ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σιδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.

30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σιδράχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ηὔξησεν αὐτοὺς, καὶ ἠξίωσεν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, ταῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

32 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ. ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,

33 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ἘΓΩ' Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθαλῶν.

2 Ἐνύπνιον ἴδον, καὶ ἐφοβέρισέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξάν με.

3 Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι.

4 Καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, Χαλδαῖοι· καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,

5 Ἕως ἦλθε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν ἑαυτῷ ἔχει· ᾧ εἶπα,

6 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοὶ, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τὴν ὅρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου, οὗ ἴδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἰπόν μοι.

7 Ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολύ.

8 Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς τὸ πέρας ἁπάσης τῆς γῆς,

9 Τὰ φύλλα αὐτοῦ ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατῴκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σάρξ.

10 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς

νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ εἶρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη,

11 Καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ οὕτως εἶπεν, Ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ.

12 Πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς.

13 Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπ' αὐτόν.

14 Διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες, ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ, δώσει αὐτήν, καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν.

15 Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἰπὸν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλῶσαί μοι· σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί.

16 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνεώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

17 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυκὸς, οὗ τὸ ὕψος ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ· ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,

19 Σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἴσχυσας, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ἐμεγαλύνθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

20 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείρατε αὐτὸ, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν.

21 Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστὶν, ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα,

22 Καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων

ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

23 Καὶ ὅτι εἶπαν, Ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου· ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γνῷς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον.

24 Διατοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός.

25 Ταῦτα πάντα ἔφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.

26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν,

27 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου;

28 Ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο, Σοὶ λέγουσι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, Ἡ βασιλεία παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ,

29 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

30 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.

31 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστράφησαν, καὶ τῷ ὑψίστῳ ηὐλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ᾔνεσα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,

32 Καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

33 Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον· καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύραννοί μου, καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι.

34 Νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ,

καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ΒΑΛΤΑ΄ΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ οἶνος,

2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.

3 Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.

4 Ἔπινον οἶνον· καὶ ᾔνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους.

5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.

6 Τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφὴ ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτὸν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτοῦντο.

7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους, Χαλδαίους, γαζαρηνούς· καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλῶνος, Ὃς ἂν ἀναγνῷ τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

8 Καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφὴ αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο.

10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου, καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω.

11 Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου, γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὑρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν, κατέστησεν αὐτὸν,

12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα, καὶ λύων συνδέσμους, Δανιήλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ,

Βαλτάσαρ· νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ σοι.

13 Τότε Δανιὴλ εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Σὺ εἶ Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ μου;

14 Ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοὶ, καὶ γρηγόρησις, καὶ σύνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν σοί.

15 Καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀναγγεῖλαί μοι.

16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρῖναι· νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τῷ τραχήλῳ σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξεις.

17 Καὶ εἶπε Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἑτέρῳ δὸς, ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι,

18 Βασιλεῦ· ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μεγαλωσύνην, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρί σου.

19 Καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῄρει, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἔτυπτε, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ὕψου, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπείνου.

20 Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῃρέθη ἀπ' αὐτοῦ,

21 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ὀνάγρων ἡ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

22 Καὶ σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐταπείνωσας τὴν καρδίαν σου κατενώπιον τοῦ Θεοῦ· οὐ πάντα ταῦτα ἔγνως;

23 Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου, καὶ αἱ παλλακαί σου, καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουσι, καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσι, καὶ οὐ γινώσκουσιν, ᾔνεσας, καὶ τὸν Θεὸν οὗ ἡ πνοή σου ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

24 Διατοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

25 Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη, Μανὴ, Θεκὲλ, Φάρες.

26 Τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· Μανὴ, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν.

27 Θεκὲλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ εὑρέθη ὑστεροῦσα.

28 Φάρες, διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις.

29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ, εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῃρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος,

31 Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὢν ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΚΑΙ῾ ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,

2 Καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικοὺς, τρεῖς, ὧν ἦν Δανιὴλ εἷς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται.

3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτοὺς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτουν πρόφασιν εὑρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὗρον κατ' αὐτοῦ ὅτι πιστὸς ἦν.

5 Καὶ εἶπον οἱ τακτικοὶ, Οὐχ εὑρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτοῦ.

6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνεβουλεύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, ὕπατοι καὶ τοπάρχαι, τοῦ στῆσαι στάσει βασιλικῇ, καὶ ἐνισχῦσαι ὁρισμὸν, ὅπως ὃς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

8 Νῦν οὖν βασιλεῦ στῆσον τὸν ὁρισμὸν, καὶ ἔκθες γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν καὶ Μήδων.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δανιὴλ ἡνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεῳγμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερῴοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος

καὶ ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν, καὶ εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, οὐχ ὁρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, οὐχ ὑπετάγη τῷ δόγματί σου· καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ τὰ αἰτήματα αὐτοῦ.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξελέσθαι αὐτὸν, καὶ ἕως ἑσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελέσθαι αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνῶθι βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις καὶ Πέρσαις, τοῦ πᾶν ὁρισμὸν καὶ στάσιν ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε· καὶ ἤγαγον τὸν Δανιὴλ, καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Ὁ Θεός σου, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε.

17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ.

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἐδέσματα οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτῷ· καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιήλ.

19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνίστη τὸ πρωῒ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ, ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δανιὴλ, ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεός σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελέσθαι σε ἐκ στόματος τῶν λεόντων;

21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

22 Ὁ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθύτης εὑρέθη ἐμοὶ, καὶ ἐνώπιον δέ σου βασιλεῦ παράπτωμα οὐκ ἐποίησα.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δανιὴλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ λάκ-

κου· καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ
τοῦ λάκκου· καὶ πᾶσα διαφθο-
ρὰ οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπί-
στευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, καὶ
ἠγάγοσαν τοὺς ἄνδρας τοὺς δια-
βαλόντας τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς
τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλή-
θησαν αὐτοί, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν,
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ
ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκ-
κου, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐ-
τῶν ἐλέπτυναν.
25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς
ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς,
γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ· Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.
26 Ἐκ προσώπου μου ἐτέθη
δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς
βασιλείας μου, εἶναι τρέμοντας
καὶ φοβουμένους ἀπὸ προσώπου
τοῦ Θεοῦ Δανιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι
Θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ
διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία αὐ-
τοῦ ἕως τέλους.
27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύε-
ται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρα-
τα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς, ὅστις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ
ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.
28 Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν
τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν τῇ
βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΕΝ ἔτει πρώτῳ τῷ Βαλ-
τάσαρ βασιλέως Χαλδαίων, Δα-
νιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοί-
της αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐ-
τοῦ ἔγραψεν.
2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρουν· καὶ
ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρα-
νοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν μεγάλην·
3 Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα
ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, δια-
φέροντα ἀλλήλων.
4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα, καὶ
πτερὰ αὐτῆς ὡς ἀετοῦ· ἐθεώρουν
ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς·
καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ
καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ.
5 Καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον
ὅμοιον ἄρκτῳ, καὶ εἰς μέρος ἓν
ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ
στόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν
ὀδόντων αὐτῆς· καὶ οὕτως ἔλεγον
αὐτῇ, Ἀνάστηθι, φάγε σάρκας
πολλάς.
6 Ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν, καὶ
ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδα-
λις· καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα
πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ
τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ
ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.
7 Ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν,
καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν
καὶ ἔκθαμβον, καὶ ἰσχυρὸν πε-
ρισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σι-
δηροῖ, ἐσθίον, καὶ λεπτῦνον, καὶ
τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
συνεπάτει, καὶ αὐτὸ διάφορον
περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία
τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ κέρατα
δέκα αὐτῷ.
8 Προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐ-
τοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν
ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία
κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ

ἐξεῤῥιζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ, ὡσεὶ ὀφθαλ-
μοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τού-
τῳ, καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα.
9 Ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι
ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν
ἐκάθητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
λευκὸν ὡσεὶ χιὼν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθα-
ρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλὸξ πυρὸς,
οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον.
10 Ποταμὸς πυρὸς εἷλκεν
ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιά-
δες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύ-
ριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐ-
τῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβ-
λοι ἠνεῴχθησαν.
11 Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς
τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ
κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως, ἀνῃ-
ρέθη τὸ θηρίον, καὶ ἀπώλετο,
καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς
καῦσιν πυρός.
12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων
μετεστάθη ἡ ἀρχὴ, καὶ μακρό-
της ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως και-
ροῦ καὶ καιροῦ.
13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς
νυκτὸς, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφε-
λῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώ-
που ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ
παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ
προσηνέχθη αὐτῷ.
14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ
καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ
πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ
γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ
ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος,
ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσε-
ται.
15 Ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν
τῇ ἕξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ
αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου
ἐτάρασσόν με.
16 Καὶ προσῆλθον ἑνὶ τῶν
ἑστηκότων, καὶ τὴν ἀκρίβειαν
ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ
πάντων τούτων· καὶ εἶπέ μοι
τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σύγκρι-
σιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι.
17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ τέσ-
σαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀνα-
στήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,
18 Αἳ ἀρθήσονται· καὶ παρ-
αλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι
ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν
ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.
19 Καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ
τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου· ὅτι ἦν
διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φο-
βερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ
σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλ-
κοῖ, ἐσθίον, καὶ λεπτῦνον, καὶ τὰ
ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνε-
πάτει·
20 Καὶ περὶ τῶν κεράτων
αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κε-
φαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἑτέρου
τοῦ ἀναβάντος, καὶ ἐκτινάξαν-
τος τῶν πρώτων, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ
καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ
ἡ ὅρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοι-
πῶν.
21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας
ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν
ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτοὺς,
22 Ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς
ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν
ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς,
ἔφθασε, καὶ τὴν Βασιλείαν κατ-
έσχον οἱ ἅγιοι.
23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ
τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσ-

ται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσει αὐτὴν καὶ κατακόψει.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸν ὕψιστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καί γε ἥμισυ καιροῦ.

26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκάθισε, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύσουσι καὶ ὑπακούσονται.

28 Ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου· ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

ΚΕΦ. η΄. 8.

1 ἘΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὅρασις ὤφθη πρὸς μέ· ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθεῖσάν μοι τὴν ἀρχὴν,

2 Καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ· καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ.

3 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον· καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἑστηκὼς πρὸ τοῦ Οὐβάλ· καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ᾽ ἐσχάτων.

4 Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ Βοῤῥᾶν, καὶ Νότον· καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ Λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἁπτόμενος τῆς γῆς· καὶ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἴδον ἑστῶς ἐνώπιον τοῦ Οὐβὰλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἴδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν, καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἰσχὺς τῷ κριῷ, τοῦ στῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν

τῷ ἰσχῦσαι αὐτὸν, συνετρίβη τὸ
κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα· καὶ ἀνέ-
βη ἕτερα τέσσαρα ὑποκάτω αὐ-
τοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους
τοῦ οὐρανοῦ.
9 Καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλ-
θε κέρας ἓν ἰσχυρὸν, καὶ ἐμεγα-
λύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον,
καὶ πρὸς τὴν δύναμιν,
10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς
δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔπε-
σεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρων,
καὶ συνεπάτησαν αὐτά.
11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτη-
γος ῥύσηται τὴν αἰχμαλωσίαν,
καὶ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη,
καὶ κατευωδώθη αὐτῷ· καὶ τὸ
ἅγιον ἐρημωθήσεται.
12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν
ἁμαρτία, καὶ ἐῤῥίφη χαμαὶ ἡ
δικαιοσύνη· καὶ ἐποίησε, καὶ εὐω-
δώθη.
13 Καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγίου
λαλοῦντος· καὶ εἶπεν εἷς ἅγιος
τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι, Ἕως
πότε ἡ ὅρασις στήσεται, ἡ θυσία
ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρη-
μώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον
καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;
14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἕως
ἑσπέρας καὶ πρωῒ ἡμέραι δισχί-
λιαι καὶ τετρακόσιαι, καὶ κα-
θαρισθήσεται τὸ ἅγιον.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν
με, ἐγὼ Δανιὴλ, τὴν ὅρασιν, καὶ
ἐζήτουν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἔστη
ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὅρασις ἀνδρός.
16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς
ἀναμέσον τοῦ Οὐβὰλ, καὶ ἐκά-
λεσε, καὶ εἶπε, Γαβριὴλ συνέτισον
ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν.
17 Καὶ ἦλθε, καὶ ἔστη ἐχό-
μενος τῆς στάσεώς μου· καὶ ἐν
τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ
πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ
εἶπε πρός με, Σύνες υἱὲ ἀνθρώ-
που· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ
ὅρασις.
18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν
μετ' ἐμοῦ, πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἥψατό
μου, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας,
19 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ γνω-
ρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων
τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ
πέρας ἡ ὅρασις.
20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων
τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων καὶ
Περσῶν.
21 Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βα-
σιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας
τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν ὁ
βασιλεὺς ὁ πρῶτος.
22 Καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ
ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑπο-
κάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ
ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ
οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.
23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς βα-
σιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται
βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ, καὶ
συνιῶν προβλήματα,
24 Καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς αὐ-
τοῦ, καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ,
καὶ κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ
διαφθερεῖ ἰσχυροὺς, καὶ λαὸν
ἅγιον.
25 Καὶ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐ-
τοῦ κατευθυνεῖ, δόλος ἐν τῇ χει-
ρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ δια-

φθερεῖ πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας
πολλῶν στήσεται· καὶ ὡς ὠὰ
χειρὶ συντρίψει.
26 Καὶ ἡ ὅρασις τῆς ἑσπέρας
καὶ τῆς πρωΐας τῆς ῥηθείσης
ἀληθῶς ἐστι· καὶ σὺ σφράγισον
τὴν ὅρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολ-
λάς.
27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην,
καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνίστην,
καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ βασι-
λέως, καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὅρα-
σιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

ΚΕΦ. θ. 9.

1 ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου
τοῦ υἱοῦ Ἀσσουήρου, ἀπὸ τοῦ
σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβα-
σίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλ-
δαίων,
2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν
ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, εἰς
συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερου-
σαλὴμ ἑβδομήκοντα ἔτη.
3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν
μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν, τοῦ
ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεή-
σεις ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ.
4 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύ-
ριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἐξωμολο-
γησάμην, καὶ εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς
ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ φυ-
λάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ
τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε,
καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς
σου,
5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν,
ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ
ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν
σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου,
6 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν
δούλων σου τῶν προφητῶν, οἳ
ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς
τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχον-
τας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν,
καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς
γῆς.
7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ
ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου,
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα,
καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς
ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ, οὗ διέσπειρας αὐτοὺς
ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέτη-
σαν.
8 Ἐν σοὶ Κύριέ ἐστιν ἡμῶν ἡ
δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη
τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βασιλεῦ-
σιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν
ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
οἵτινες ἡμάρτομεν.
9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ
οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι
ἀπέστημεν,
10 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ,
οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν
ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν.
11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβη-
σαν τὸν νόμον σου, καὶ ἐξέκλιναν
τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου·
καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα,
καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν
νόμῳ Μωυσέως δούλου τοῦ Θεοῦ,
ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.
12 Καὶ ἔστησε τοὺς λόγους
αὐτοῦ οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἳ

ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσαλήμ.

13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ· πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου.

14 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνῃ σου, ἀποστραφήτω δὴ ὁ θυμός σου, καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον, ἕνεκέν σου Κύριε.

18 Κλῖνον ὁ Θεός μου τὸ οὖς σου, καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν, καὶ τῆς πόλεώς σου ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου τοὺς πολλοὺς Κύριε.

19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἱλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε· μὴ χρονίσῃς ἕνεκέν σου ὁ Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου.

20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγορεύοντος τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτοῦντος τὸν ἔλεόν μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου,

21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριὴλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἥψατό μου, ὡσεὶ ὥραν θυσίας ἑσπερινῆς.

22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε, Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν.

23 Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου, ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ, καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σύνες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.

24 Ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ

ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ
τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν καὶ προ-
φήτην, καὶ τοῦ χρῖσαι ἅγιον
ἁγίων.
25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις
ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆ-
ναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερου-
σαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου
ἑβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες
ἑξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει,
καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα,
καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται
οἱ καιροί.
26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας
τὰς ἑξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσε-
ται χρῖσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔσ-
τιν ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν, καὶ
τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγου-
μένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται
ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους
πολέμου συντετμημένου τάξει,
ἀφανισμοῖς.
27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην
πολλοῖς ἑβδομὰς μία· καὶ ἐν τῷ
ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεταί
μου θυσία καὶ σπονδὴ, καὶ ἐπὶ
τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώ-
σεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας
καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ
τὴν ἐρήμωσιν.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ἘΝ ἔτει τρίτῳ Κύρου βα-
σιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκα-
λύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα
ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθι-
νὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη
καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ
ὀπτασίᾳ.
2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς
ἑβδομάδας ἡμερῶν,
3 Ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφα-
γον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰ-
σῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ
ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως
πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμε-
ρῶν.
4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ
ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ
μεγάλου, αὐτός ἐστι Τίγρις Ἑδ-
δεκέλ.
5 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς
ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς
αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ
Ὠφὰζ,
6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ
Θαρσεὶς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ἡ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες
πυρὸς, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ
καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις χαλκοῦ
στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λό-
γων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.
7 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος
τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
μετ᾽ ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν ὀπτασίαν·
ἀλλ᾽ ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπ-
έπεσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν
φόβῳ.
8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος,
καὶ ἴδον τὴν ὀπτασίαν τὴν με-
γάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπε-
λείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα
μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν·
καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.
9 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν
λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί
με αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος,
καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν
γῆν.
10 Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη

μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου.

11 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς μὲ τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος.

12 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνιῆναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν,

14 Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην.

16 Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἥψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου, Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοὶ, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν.

17 Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου; καὶ ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ πνεῦμα οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.

18 Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με,

19 Καὶ εἶπέ μοι, Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα, καὶ εἶπα, Λαλείτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με.

20 Καὶ εἶπεν, Εἰ οἶδας, ἱνατί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ εἰσεπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο.

21 Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κράτος καὶ ἰσχύν.

2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι· ἰδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλούτου αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων.

3 Καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατὸς, καὶ κυριεύσει κυρίας

πολλῆς, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ.

4 Καὶ ὡς ἂν στῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται, καὶ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν, ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἑτέροις ἐκτὸς τούτων.

5 Καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου· καὶ εἷς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν, καὶ κυριεύσει κυρείαν πολλήν.

6 Καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ συμμιγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ Νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ Βοῤῥᾶ, τοῦ ποιῆσαι συνθήκας, μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατήσει ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὕτη, καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν, καὶ ἡ νεάνις, καὶ ὁ κατισχύων αὐτὴν ἐν τοῖς καιροῖς.

7 Ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ῥίζης αὐτῆς, τῆς ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει.

8 Καί γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίου καὶ χρυσίου, μετὰ αἰχμαλωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ Βοῤῥᾶ.

9 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

10 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον ἀναμέσον πολλῶν· καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ παρελεύσεται, καὶ καθίεται, καὶ συμπροσπλακήσεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ Νότου, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ στήσει ὄχλον πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ,

12 Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον. καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει.

13 Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον· καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσόδια ἐν δυνάμει μεγάλῃ, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.

14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται, τοῦ στῆσαι ὅρασιν, καὶ ἀσθενήσουσι.

15 Καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς τοῦ Βοῤῥᾶ καὶ ἐκχεεῖ πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις ὀχυρὰς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχὺς τοῦ στῆναι.

16 Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἑστὼς

κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ
στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῦ σαβεὶ,
καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ.
17 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης
τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐ-
θεῖα πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει·
καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν δώ-
σει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐτὴν, καὶ οὐ
μὴ παραμείνῃ, καὶ οὐκ αὐτῷ
ἔσται.
18 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους, καὶ
συλλήψεται πολλὰς, καὶ κατα-
παύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐ-
τῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπι-
στρέψει αὐτῷ.
19 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς
γῆς αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσει, καὶ
πεσεῖται, καὶ οὐχ εὑρεθήσεται.
20 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς
ῥίζης αὐτοῦ φυτὸν τῆς βασιλείας
ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ παρα-
βιβάζων, πράσσων δόξαν βασι-
λείας· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις ἔτι συντριβήσεται, καὶ οὐκ
ἐν προσώποις, οὐδὲ ἐν πολέμῳ.
21 Στήσεται ἐπὶ τὴν ἑτοι-
μασίαν αὐτοῦ, ἐξουδενώθη, καὶ
οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βα-
σιλείας· καὶ ἥξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ
κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθή-
μασι,
22 Καὶ βραχίονες τοῦ κατα-
κλύζοντος κατακλυσθήσονται
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ συν-
τριβήσονται, καὶ ἡγούμενος δια-
θήκης.
23 Καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξεων
πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, καὶ
ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐ-
τοὺς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.
24 Καὶ ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ ἐν
πίοσι χώραις ἥξει, καὶ ποιήσει ἃ
οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ
καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ·
προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὕπαρξιν
αὐτοῖς διασκορπιεῖ, καὶ ἐπ' Αἴ-
γυπτον λογιεῖται λογισμοὺς καὶ
ἕως καιροῦ.
25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ
βασιλέα τοῦ Νότου ἐν δυνάμει
μεγάλῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ
Νότου συνάψει πόλεμον ἐν δυνά-
μει μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα,
καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιοῦνται
ἐπ' αὐτὸν λογισμοὺς,
26 Καὶ φάγονται τὰ δέον-
τα αὐτοῦ, καὶ συντρίψουσιν αὐ-
τὸν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει,
καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολ-
λοί.
27 Καὶ ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς,
αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν,
καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μιᾷ ψευδῆ λα-
λήσουσι, καὶ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι
ἔτι πέρας εἰς καιρόν.
28 Καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ,
καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην
ἁγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέ-
ψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
29 Εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει,
καὶ ἥξει ἐν τῷ Νότῳ, καὶ οὐκ
ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχά-
τη.
30 Καὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐ-
τῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ
ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει,
καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην
ἁγίαν· καὶ ποιήσει, καὶ ἐπι-

στρέψει, καὶ συνήσει ἐπὶ τοὺς
καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν.
31 Καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ
ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσουσι
τὸ ἁγίασμα τῆς δυναστείας, καὶ
μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμὸν,
καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἠφανισ-
μένον,
32 Καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθή-
κην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· καὶ
λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ
κατισχύσουσι, καὶ ποιήσουσι,
33 Καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ
συνήσουσιν εἰς πολλὰ, καὶ ἀσ-
θενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν
φλογὶ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ
ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.
34 Καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐ-
τοὺς, Βοηθήσονται βοήθειαν μι-
κρὰν, καὶ προστεθήσονται πρὸς
αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.
35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων
ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς,
καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι, καὶ τοῦ ἀ-
ποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας,
ὅτι ἔτι εἰς καιρόν.
36 Καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψω-
θήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ
πάντα θεὸν, καὶ λαλήσει ὑπέρογ-
κα, καὶ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ
συντελεσθῇ ἡ ὀργὴ, εἰς γὰρ συν-
τέλειαν γίνεται.
37 Καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν
πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσει, καὶ
ἐπιθυμίᾳ γυναικῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν
θεὸν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας
μεγαλυνθήσεται.
38 Καὶ Θεὸν Μαωζεὶμ ἐπὶ
τόπου αὐτοῦ δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν
οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ,
δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ
καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ ἐν ἐπιθυμή-
μασι.
39 Καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώ-
μασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ
ἀλλοτρίου, καὶ πληθυνεῖ δόξαν,
καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς,
καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις.
40 Καὶ ἐν καιροῦ πέρατι συγ-
κερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασι-
λέως τοῦ Νότου· καὶ συναχθή-
σεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ
Βοῤῥᾶ ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἱππεῦσι
καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσε-
λεύσονται εἰς τὴν γῆν, καὶ συν-
τρίψει, καὶ παρελεύσεται,
41 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
γῆν τοῦ Σαβαεὶμ, καὶ πολλοὶ
ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθή-
σονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδὼμ,
καὶ Μωὰβ, καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμ-
μών.
42 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ
ἔσται εἰς σωτηρίαν.
43 Καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀπο-
κρύφοις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀρ-
γύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς
Αἰγύπτου, καὶ Λιβύων, καὶ Αἰ-
θιόπων, ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐ-
τῶν.
44 Καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ
ταράξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν
καὶ ἀπὸ Βοῤῥᾶ· καὶ ἥξει ἐν θυμῷ
πολλῷ, τοῦ ἀφανίσαι πολλούς.
45 Καὶ πήξει τὴν σκηνὴν αὐ-
τοῦ Ἐφαδανῶ, ἀναμέσον τῶν θα-
λασσῶν εἰς ὄρος Σαβαεὶν ἅγιον,
ἥξει ἕως μέρους αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ ῥυόμενος αὐτόν.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἵα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαός σου πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ.

2 Καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον.

3 Καὶ οἱ συνιέντες λάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι.

4 Καὶ σὺ Δανιὴλ ἔμφραξον τοὺς λόγους, καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις.

5 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἱστήκεισαν, εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ.

6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, Ἕως πότε τὸ πέρας ὧν εἴρηκας τῶν θαυμασίων;

7 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν γνώσονται πάντα ταῦτα.

8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ συνῆκα· καὶ εἶπα, Κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων;

9 Καὶ εἶπε, Δεῦρο Δανιὴλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρας.

10 Ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλευκανθῶσι, καὶ πυρωθῶσι, καὶ ἁγιασθῶσι πολλοί· καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι, καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι.

11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, καὶ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρημώσεως, ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι ἐνενήκοντα.

12 Μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακονταπέντε.

13 Καὶ σὺ δεῦρο, καὶ ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κλῆρόν σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

ΩΣΗΕ. Α΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηὲ τὸν τοῦ Βεηρεὶ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραήλ.

2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίου ἐν Ὡσηέ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ὡσηὲ, Βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυρίου.

3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ, θυγατέρα Δεβηλαΐμ· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραὲλ, διότι ἔτι μικρὸν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὲλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ Ἰεζραέλ.

6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐκ ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.

7 Τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλεήσω, καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ, οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν πολέμῳ, οὐδὲ ἐν ἵπποις, οὐδὲ ἐν ἱππεῦσι.

8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν Οὐκ ἠλεημένην· καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

9 Καὶ εἶπε, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Οὐ λαός μου, διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου, καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὑμῶν.

10 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται, οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται· καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐῤῥέθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

11 Καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰούδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιτοαυτὸ, καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραέλ.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΕΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, Λαός μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν, Ἠλεημένη.

2 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνή μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς· καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς,

3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐ-

τὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς· καὶ θήσω αὐτὴν ἔρημον, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει.

4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν.

5 Ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατῄσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά· ὅτι εἶπε, Πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου, τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τὸ ἔλαιόν μου, καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει.

6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψι, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ.

7 Καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς· καὶ ζητήσει αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐτούς· καὶ ἐρεῖ, Πορεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν.

8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὕτη δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησε τῇ Βάαλ.

9 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὴν ἐκ χειρός μου.

11 Καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτὰς αὐτῆς, καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.

12 Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συκὰς αὐτῆς, ὅσα εἶπε, Μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί μου· καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς.

13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεὶμ, ἐν αἷς ἐπέθυεν αὐτοῖς· καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος.

14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς,

15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς· καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

16 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με Ὁ ἀνήρ μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλείμ.

17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα

τῶν Βααλεὶμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἑρπετῶν τῆς γῆς· καὶ τόξον, καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικιῶ σε ἐπ' ἐλπίδι.

19 Καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν κρίματι, καὶ ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς,

20 Καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν Κύριον.

21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ αὐτὸς ἐπακούσεται τῇ γῇ,

22 Καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰεζραέλ.

23 Καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀγαπήσω τὴν οὐκ ἠγαπημένην, καὶ ἐρῶ τῷ οὐ λαῷ μου, Λαός μου εἶ σύ· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου εἶ σύ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' εἶπε Κύριος πρός με, Ἔτι πορεύθητι, καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους, καὶ φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδος.

2 Καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ γομὸρ κριθῶν καὶ νέβελ οἴνου.

3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν, Ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοὶ, καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς, οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.

4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βασιλέως, οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος, οὐδὲ οὔσης θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου, οὐδὲ ἱερατείας, οὐδὲ δήλων.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιζητήσουσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ἈΚΟΥ'ΣΑΤΕ λόγον Κυρίου υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια, οὐδὲ ἔλεος, οὐδὲ ἐπίγνωσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἀρὰ, καὶ ψεῦδος, καὶ φόνος, καὶ κλοπὴ, καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγουσι.

3 Διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ

ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν.

4 Ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται, μήτε ἐλέγχῃ μηδείς· ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεύς.

5 Καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σοῦ· νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου.

6 Ὡμοιώθη ὁ λαός μου, ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν· ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαί σε, τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπελάθου νόμον Θεοῦ σου, κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου.

7 Κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, οὕτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι.

8 Ἁμαρτίας λαοῦ μου φάγονται· καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς, οὕτως καὶ ὁ ἱερεύς· καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ.

10 Καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν· ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσιν· διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι.

11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία

12 Λαοῦ μου· ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ· πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον, καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς, καὶ λεύκης, καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσι.

14 Καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν· ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθυον, καὶ ὁ λαὸς ὁ μὴ συνιὼν συνεπλέκετο μετὰ πόρνης.

15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰούδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλγαλα, καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ὤν, καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον.

16 Διότι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστρησεν Ἰσραήλ· νῦν νεμήσει αὐτοὺς Κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ.

17 Μέτοχος εἰδώλων Ἐφραῒμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα,

18 Ἡρέτισε Χαναναίους· πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῆς.

19 Συστροφὴ πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ἈΚΟΥ'ΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστι τὸ κρίμα, ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ Σκοπιᾷ, καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,

2 Ὃ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν· ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν,

3 Ἐγὼ ἔγνων τὸν Ἐφραΐμ,
καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ'
ἐμοῦ· διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν
Ἐφραΐμ, ἐμιάνθη Ἰσραήλ.
4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια
αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν
Θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας
ἐν αὐτοῖς ἐστι· τὸν δὲ Κύριον οὐκ
ἐπέγνωσαν.
5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις
τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ·
καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραΐμ ἀσθενή-
σουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν·
καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰούδας μετ'
αὐτῶν.
6 Μετὰ προβάτων καὶ μόσ-
χων πορεύσονται τοῦ ἐκζητῆσαι
τὸν Κύριον, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν
αὐτόν· ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ' αὐ-
τῶν,
7 Ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατέλι-
πον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννή-
θησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται
αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τοὺς κλή-
ρους αὐτῶν.
8 Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ
τοὺς βουνοὺς, ἠχήσατε ἐπὶ τῶν
ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ
Ὢν, ἐξέστη Βενιαμὶν,
9 Ἐφραΐμ εἰς ἀφανισμὸν ἐγέ-
νετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν ταῖς
φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξα πισ-
τά.
10 Ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰού-
δα ὡς μετατιθέντες ὅρια, ἐπ' αὐ-
τοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὅρμημά
μου.
11 Κατεδυνάστευσεν Ἐφραΐμ
τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτη-
σε τὸ κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσ-
θαι ὀπίσω τῶν ματαίων.
12 Καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ
Ἐφραΐμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴ-
κῳ Ἰούδα.
13 Καὶ εἶδεν Ἐφραΐμ τὴν νό-
σον αὐτοῦ, καὶ Ἰούδας τὴν ὀδύνην
αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραΐμ
πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἀπέστειλε
πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρείμ·
καὶ οὗτος οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι
ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ
ὑμῶν ὀδύνη.
14 Διότι ἐγώ εἰμι ὡς πανθὴρ
τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ὡς λέων τῷ
οἴκῳ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἁρπάσομαι,
καὶ πορεύσομαι, καὶ λήψομαι,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.
15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέ-
ψω εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὗ
ἀφανισθῶσι, καὶ ζητήσουσι τὸ
πρόσωπόν μου.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ἘΝ θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι
πρὸς μὲ, λέγοντες, Πορευθῶμεν,
καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς
2 Ἥρπακε, καὶ ἰάσεται ἡμᾶς,
πατάξει, καὶ μοτώσει ἡμᾶς,
3 Ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο
ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἐξαναστησόμεθα, καὶ ζησόμεθα
ἐνώπιον αὐτοῦ,
4 Καὶ γνωσόμεθα· διώξωμεν
τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον· ὡς ὄρθρον
ἕτοιμον εὑρήσομεν αὐτὸν, καὶ ἥξει
ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρώϊμος καὶ ὄψι-
μος γῇ.
5 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ; τί
σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος
ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ ὡς
δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη.
6 Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς

προφήτας ὑμῶν· ἀπέκτεινα αὐ-
τοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου·
καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύ-
σεται.
7 Διότι ἔλεος θέλω ἢ θυσίαν,
καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ ἢ ὁλοκαυ-
τώματα.
8 Αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος
παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατ-
εφρόνησέ μου
9 Γαλαὰδ πόλις, ἐργαζομένη
μάταια, ταράσσουσα ὕδωρ,
10 Καὶ ἡ ἰσχύς σου ἀνδρὸς
πειρατοῦ· ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδὸν,
ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν
ἐποίησαν
11 Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ·
εἶδον φρικώδη ἐκεῖ, πορνείαν τοῦ
Ἐφραΐμ· ἐμιάνθη Ἰσραὴλ
12 Καὶ Ἰούδα· ἄρχου τρυ-
γᾷν σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
μου.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΕΝ τῷ ἰάσασθαί με τὸν
Ἰσραὴλ, καὶ ἀποκαλυφθήσεται
ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ, καὶ ἡ κακία
Σαμαρείας, ὅτι εἰργάσαντο ψευ-
δῆ· καὶ κλέπτης πρὸς αὐτὸν
εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων λῃστὴς
ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,
2 Ὅπως συνᾴδωσιν ὡς ᾄδοντες
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· πάσας τὰς
κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην· νῦν
ἐκύκλωσαν αὐτοὺς τὰ διαβούλια
αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσώπου
μου ἐγένοντο.
3 Ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὔ-
φραναν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς
ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας.
4 Πάντες μοιχεύοντες ὡς κλί-
βανος καιόμενος εἰς πέψιν κατ-
ακαύματος ἀπὸ τῆς φλογὸς,
ἀπὸ φυράσεως στέατος, ἕως τοῦ
ζυμωθῆναι αὐτό.
5 Ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν,
ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι
ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ μετὰ λοιμῶν.
6 Διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλί-
βανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ
καταράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν
νύκτα· ὕπνου Ἐφραΐμ ἐνεπλήσ-
θη, πρωῒ ἐγενήθη, ἀνεκαύθη ὡς
πυρὸς φέγγος.
7 Πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς
κλίβανος, καὶ κατέφαγον τοὺς
κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασι-
λεῖς αὐτῶν ἔπεσαν, οὐκ ἦν
ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικαλούμενος πρὸς
μέ.
8 Ἐφραΐμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐ-
τοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραΐμ ἐγένε-
το ἐγκρυφίας, οὐ μεταστρεφό-
μενος.
9 Κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν
ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω·
καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ
αὐτὸς οὐκ ἔγνω.
10 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ
ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐ-
τοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς
Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τού-
τοις.
11 Καὶ ἦν Ἐφραΐμ ὡς περι-
στερὰ ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν·
Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς
Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.
12 Καθὼς ἂν πορεύωνται,
ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν
μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-

ρανοῦ κατάξω αὐτοὺς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δείλαιοί εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ.

14 Καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς μὲ αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο.

15 Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονηρά.

16 Ἀπεστράφησαν εἰς οὐδὲν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΕΙ'Σ κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν.

2 Ἐμὲ κεκράξονται, Ὁ Θεὸς ἐγνώκαμέν σε.

3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.

4 Ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ, ἦρξαν, καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι· τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἴδωλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν.

5 Ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμός μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι

6 Ἐν τῷ Ἰσραήλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεός ἐστι· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια·

7 Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον· ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό.

8 Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον,

9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλε καθ' ἑαυτὸν Ἐφραΐμ· δῶρα ἠγάπησαν,

10 Διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι· νῦν εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.

11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραΐμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα.

12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν, θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα.

13 Διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν, καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

14 Καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, καὶ ᾠκοδόμησαν τεμένη· καὶ Ἰούδας

ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΜΗ' χαῖρε Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοὶ, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου· ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἅλωνα σίτου.

2 Ἅλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς.

3 Οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου· κατῴκησεν Ἐφραῒμ Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ οἶνον, καὶ οὐχ ἥδυναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς· πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὰ μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τοῦ Κυρίου;

6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς Μέμφις, καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμάς· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει αὐτὸ, ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

7 Ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστηκὼς, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου.

8 Σκοπὸς Ἐφραῒμ μετὰ Θεοῦ· προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ μανίαν ἐν οἴκῳ Θεοῦ κατέπηξαν.

9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτῶν.

10 Ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρώϊμον πατέρας αὐτῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς οἱ ἠγαπημένοι.

11 Ἐφραῒμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων.

12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστι· σάρξ μου ἐξ αὐτῶν.

13 Ἐφραῒμ, ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θήραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραῒμ, τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

14 Δὸς αὐτοῖς Κύριε, τί δώσεις αὐτοῖς; μήτραν ἀτεκνοῦσαν, καὶ μαστοὺς ξηρούς.

15 Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν ἐν Γαλγὰλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμίσησα αὐτούς· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτοὺς, οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐ-

τούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες.

16 Ἐπόνεσεν Ἐφραΐμ· τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκῃ· διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

17 Ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ἌΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς εὐθηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτῆς, ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ, ᾠκοδόμησε στήλας.

2 Ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στῆλαι αὐτῶν.

3 Διότι νῦν ἐροῦσιν, Οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν,

4 Λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς; διαθήσεται διαθήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις, κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.

5 Τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὢν παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτὸν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετῳκίσθη ἀπ' αὐτοῦ.

6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δήσαντες, ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι Ἐφραῒμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ.

7 Ἀπέῤῥιψε Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος·

8 Καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὢν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι, Καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς.

9 Ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ, ἥμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας

10 Παιδεῦσαι αὐτούς· καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς λαοὶ, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτοὺς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Ἐφραῒμ δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγαπᾷν νῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς· ἐπιβιβῶ Ἐφραῒμ, παρασιωπήσομαι Ἰούδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ.

12 Σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως τοῦ ἐλθεῖν γεννήματα δικαιοσύνης ὑμῖν.

13 Ἱνατί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε; ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σου.

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα

τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχή-
σεται· ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοὰμ, ἐν ἡμέ-
ραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις
ἠδάφισαν,
15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος
τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀ-
δικίας κακιῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ὌΡΘΡΟΥ ἀπεῤῥίφησαν,
ἀπεῤῥίφη βασιλεὺς Ἰσραήλ· ὅτι
νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἠγά-
πησα αὐτὸν, καὶ ἐξ Αἰγύπ-
του μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐ-
τοῦ.
2 Καθὼς μετεκάλεσα αὐτοὺς,
οὕτως ἀπῴχοντο ἐκ προσώπου
μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλεὶμ ἔθυον,
καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων.
3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν
Ἐφραῒμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ
τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγ-
νωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς.
4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέ-
τεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπή-
σεώς μου, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς
ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σια-
γόνας αὐτοῦ· καὶ ἐπιβλέψομαι
πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι αὐτῷ.
5 Κατῴκησεν Ἐφραῒμ ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς
βασιλεὺς αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἠθέλη-
σεν ἐπιστρέψαι.
6 Καὶ ἠσθένησεν ἐν ῥομφαίᾳ
ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κα-
τέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ·
καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων
αὐτῶν,
7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρε-
μάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐ-
τοῦ· καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια
αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ
ὑψώσῃ αὐτόν.
8 Τί σε διαθῶμαι Ἐφραῒμ;
ὑπερασπιῶ σου Ἰσραήλ; τί σε
διαθῶ; ὡς Ἀδάμα θήσομαί σε,
καὶ ὡς Σιβοείμ· μετεστράφη ἡ
καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνε-
ταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.
9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν
ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου· οὐ μὴ
ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι
τὸν Ἐφραῒμ· διότι Θεὸς ἐγώ
εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ἐν σοὶ
ἅγιος, καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς
πόλιν.
10 Ὀπίσω Κυρίου πορεύσομαι·
ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς
ὠρύσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα
ὑδάτων.
11 Ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ
Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ
γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκατασ-
τήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐ-
τῶν, λέγει Κύριος.
12 Ἐκύκλωσέ με ἐν ψεύδει
Ἐφραῒμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος
Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα· νῦν ἔγνω
αὐτοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ λαὸς ἅγιος
κεκλήσεται Θεοῦ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 Ὁ δὲ Ἐφραῒμ πονηρὸν
πνεῦμα, ἐδίωξε καύσωνα ὅλην
τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια
ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ
Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον
εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.
2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς
Ἰούδαν, καὶ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰα-
κὼβ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ

κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ.

3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς Θεόν.

4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ἠδυνάσθη· ἔκλαυσαν, καὶ ἐδεήθησάν μου· ἐν τῷ οἴκῳ Ὢν εὕροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ.

6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιστρέψεις, ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου, καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν Θεόν σου διαπαντός.

7 Χαναὰν, ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε.

8 Καὶ εἶπεν Ἐφραῒμ, Πλὴν πεπλούτηκα, εὕρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὑρεθήσονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν.

9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέραι ἑορτῆς.

10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην.

11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἐστιν, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.

12 Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακὼβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ, καὶ γυναικὶ ἐφυλάξατο.

13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.

14 Ἐθύμωσεν Ἐφραῒμ, καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΤΑ' τὸν λόγον Ἐφραῒμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε.

2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, κατ' εἰκόνα εἰδώλων· ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι, Θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασι.

3 Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη, ὡς χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἅλωνος, καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν, καὶ κτίζων γῆν, οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ

6 Κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν

καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου.

7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ, καὶ ὡς πάρδαλις· κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων

8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἡ ἀπορουμένη, καὶ διαῤῥήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς.

9 Τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει;

10 Ποῦ ὁ βασιλεύς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας, Δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα.

11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου.

12 Συστροφὴν ἀδικίας Ἐφραῒμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ,

13 Ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἥξουσιν αὐτῷ· οὗτος ὁ υἱός σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων.

14 Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου ᾅδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

15 Διότι οὗτος ἀναμέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ, ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΔ'. 14.

1 ἈΦΑΝΙΣΘΗ΄ΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοὶ, καὶ τὰ ὑποτίτθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαῤῥαγήσονται.

2 Ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι ἠσθένησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.

3 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· εἴπατε αὐτῷ, ὅπως μὴ λάβητε ἀδικίαν, καὶ λάβητε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν.

4 Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα· οὐκέτι μὴ εἴπωμεν, Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀρφανόν.

5 Ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψε τὴν ὀργήν μου ἀπ' αὐτοῦ.

6 Ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβανος.

7 Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου,

8 Ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ· καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος· μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λιβάνου

9 Τῷ Ἐφραῒμ· τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα

αὐτὸν, καὶ κατισχύσω αὐτόν·
ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα, ἐξ
ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὕρηται.
10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει
ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσε-
ται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ
τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσον-
ται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσ-
θενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

ΙΩΗΛ. Δ'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη
πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαθουήλ.
2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσ-
βύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέγονε
τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ὑμῶν;
3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις
ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν.
4 Τὰ κατάλοιπα τῆς κάμ-
πης κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ τὰ
κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέ-
φαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατά-
λοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ
ἐρυσίβη.
5 Ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ
οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαύσατε· θρη-
νήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον
εἰς μέθην, ὅτι ἐξῆρθη ἐκ στόμα-
τος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.
6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν
γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμη-
τον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέ-
οντος, καὶ αἱ μῦλαι αὐτοῦ σκύμ-
νου.
7 Ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου
εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὰς συκάς
μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐ-
ξηρεύνησεν αὐτὴν, καὶ ἔῤῥιψεν·
ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.
8 Θρήνησον πρός με ὑπὲρ νύμ-
φην περιεζωσμένην σάκκον, ἐπὶ
τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν.
9 Ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ
ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς
οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ
Κυρίου,
10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ
πεδία· πενθείτω ἡ γῆ, ὅτι τετα-
λαιπώρηκε σῖτος· ἐξηράνθη οἶνος,
ὠλιγώθη ἔλαιον,
11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί·
θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ
καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυ-
γητὸς ἐξ ἀγροῦ.
12 Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ
αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ, καὶ
φοῖνιξ, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ
ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὅτι
ᾔσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων.
13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσ-
θε οἱ ἱερεῖς· θρηνεῖτε οἱ λειτουρ-
γοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε,
ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουρ-

γοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή.

14 Ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξετε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς,

15 Οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει.

16 Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.

17 Ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροὶ, κατεσκάφησαν ληνοὶ, ὅτι ἐξηράνθη σῖτος.

18 Τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς· καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.

19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ φλὸξ ἀνῆψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ,

20 Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σὲ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΣΑΛΠΙ'ΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιὼν, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς

2 Ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης· ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς, ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.

3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ.

4 Ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὅρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται.

5 Ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην, καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον.

6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοὶ, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρίβους αὐτῶν,

8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται· καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν ταῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι.

9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσον-

ται, καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσον-
ται ὡς κλέπται.
10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ
συγχυθήσεται ἡ γῆ, καὶ σεισθή-
σεται ὁ οὐρανός· ὁ ἥλιος καὶ ἡ
σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ ἄστρα
δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.
11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν
αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως
αὐτοῦ, ὅτι πολλή ἐστι σφόδρα ἡ
παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ
ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγά-
λη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς
σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς
αὐτῇ;
12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν, Ἐπιστράφητε πρὸς
μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν,
καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ,
καὶ ἐν κοπετῷ,
13 Καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια
ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς
Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεή-
μων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετα-
νοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.
14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει,
καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται
ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυ-
σίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ὑμῶν;
15 Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν
Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύ-
ξατε θεραπείαν,
16 Συναγάγετε λαὸν, ἁγιά-
σατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσ-
βυτέρους, συναγάγετε νήπια θη-
λάζοντα μαστοὺς, ἐξελθέτω νυμ-
φίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ
νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς.
17 Ἀναμέσον τῆς κρηπῖδος
τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ
ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ἐροῦσι, Φεῖσαι Κύριε τοῦ
λαοῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κλη-
ρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κα-
τάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴ-
πωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστιν ὁ
Θεὸς αὐτῶν;
18 Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ
εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ
τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ
ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ
δώσω ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς ὀνειδισμὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσι.
20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐκδιώ-
ξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν
εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσ-
χάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σα-
πρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ
βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε
τὰ ἔργα αὐτοῦ.
21 Θάρσει γῆ, χαῖρε καὶ εὐ-
φραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος
τοῦ ποιῆσαι.
22 Θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πε-
δίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία
τῆς ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν
καρπὸν αὐτοῦ, συκῆ καὶ ἄμπε-
λος ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.
23 Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν χαί-
ρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν
τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην,
καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον
καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν,

24 Καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλω-
νες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσονται αἱ
ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.
25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀν-
τὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ
ἀκρὶς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυ-
σίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς
μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα
εἰς ὑμᾶς.
26 Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες,
καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε
τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν,
ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμά-
σια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ
λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν
μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ
καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ λαός μου
εἰς τὸν αἰῶνα.
28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός
μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προ-
φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθή-
σονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν
ὁράσεις ὄψονται.
29 Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου
καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου.
30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρα-
νῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ
πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.
31 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται
εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷ-
μα, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυ-
ρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφα-
νῆ.
32 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπι-
καλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σω-
θήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασω-
ζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος,
καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὓς Κύ-
ριος προσκέκληται.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΟΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ Ἱερου-
σαλὴμ,
2 Καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοι-
λάδα Ἰωσαφὰτ, καὶ διακριθήσο-
μαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας
μου Ἰσραὴλ, οἳ διεσπάρησαν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου κατ-
εδιείλαντο,
3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβα-
λον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ
παιδάρια πόρναις, καὶ τὰ κοράσ-
σια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, καὶ
ἔπινον.
4 Καὶ τί ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος,
καὶ Σιδὼν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία
ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα
ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνη-
σικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοί; ὀξέως,
καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀν-
ταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς
ὑμῶν,
5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου
καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ
τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰση-
νέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν,
6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ
τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε
τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως

ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν.
7 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐ-
τοὺς ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἀπέδοσθε
αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ
ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς
ὑμῶν,
8 Καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς
ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ
ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμα-
λωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον,
ὅτι Κύριος ἐλάλησε.
9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον, ἐξεγεί-
ρατε τοὺς μαχητὰς, προσαγά-
γετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄν-
δρες πολεμισταὶ,
10 Συγκόψατε τὰ ἄροτρα
ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέ-
πανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀ-
δύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω ἐγώ.
11 Συναθροίζεσθε, καὶ εἰσπο-
ρεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν,
καὶ συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ πραῢς ἔσ-
τω μαχητής.
12 Ἐξεγειρέσθωσαν, ἀναβαι-
νέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν
κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, διότι ἐκεῖ κα-
θιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα τὰ ἔθνη
κυκλόθεν.
13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα,
ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσ-
πορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης
ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπο-
λήνια, ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ
αὐτῶν.
14 Ηχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοι-
λάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέ-
ρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δί-
κης.
15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσ-
κοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσου-
σι φέγγος αὐτῶν.
16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνα-
κεκράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ
δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσε-
ται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύ-
ριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ.
17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκη-
νῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ μου· καὶ
ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ
ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι'
αὐτῆς οὐκέτι.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη
γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσον-
ται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις
Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πη-
γὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται,
καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥουν τῶν
σχοίνων.
19 Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν
ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον
ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν
Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δί-
καιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶ-
να κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.
21 Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα
αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω, καὶ
Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

ΑΜΩΣ. Β'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οἳ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουὲ, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ τοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιὼν ἐφθέγξατο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαάδ.

4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἄδερ.

5 Καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὢν, καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαῤῥὰν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέγει Κύριος.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν, τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.

7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος.

9 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὴν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν.

10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμήνατο μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὅρμημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νῖκος.

12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαιμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ

τούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες.

16 Ἐπόνεσεν Ἐφραῒμ· τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκῃ· διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

17 Ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΑΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς εὐθηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτῆς, ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ, ᾠκοδόμησε στήλας.

2 Ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στῆλαι αὐτῶν.

3 Διότι νῦν ἐροῦσιν, Οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν,

4 Λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς; διαθήσεται διαθήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις, κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.

5 Τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὢν παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτὸν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετῳκίσθη ἀπ' αὐτοῦ.

6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δήσαντες, ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι Ἐφραῒμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ.

7 Ἀπέῤῥιψε Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος·

8 Καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὢν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι, Καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς.

9 Ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ, ἥμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας

10 Παιδεῦσαι αὐτούς· καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς λαοὶ, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτοὺς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Ἐφραῒμ δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγαπᾷν νῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς· ἐπιβιβῶ Ἐφραῒμ, παρασιωπήσομαι Ἰούδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ.

12 Σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως τοῦ ἐλθεῖν γεννήματα δικαιοσύνης ὑμῖν.

13 Ἱνατί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε; ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σου.

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα

τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχή-
σεται· ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοὰμ, ἐν ἡμέ-
ραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις
ἠδάφισαν,
15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος
τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀ-
δικίας κακιῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ὌΡΘΡΟΥ ἀπεῤῥίφησαν,
ἀπεῤῥίφη βασιλεὺς Ἰσραήλ· ὅτι
νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἠγά-
πησα αὐτὸν, καὶ ἐξ Αἰγύπ-
του μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐ-
τοῦ.
2 Καθὼς μετεκάλεσα αὐτοὺς,
οὕτως ἀπῴχοντο ἐκ προσώπου
μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλεὶμ ἔθυον,
καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων.
3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν
Ἐφραῒμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ
τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγ-
νωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς.
4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέ-
τεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπή-
σεώς μου, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς
ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σια-
γόνας αὐτοῦ· καὶ ἐπιβλέψομαι
πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι αὐτῷ.
5 Κατῴκησεν Ἐφραῒμ ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς
βασιλεὺς αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἠθέλη-
σεν ἐπιστρέψαι.
6 Καὶ ἠσθένησεν ἐν ῥομφαίᾳ
ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κα-
τέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ·
καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων
αὐτῶν,
7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρε-
μάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐ-
τοῦ· καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια
αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ
ὑψώσῃ αὐτόν.
8 Τί σε διαθῶμαι Ἐφραῒμ;
ὑπερασπιῶ σου Ἰσραήλ; τί σε
διαθῶ; ὡς Ἀδάμα θήσομαί σε,
καὶ ὡς Σεβωείμ· μετεστράφη ἡ
καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνε-
ταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.
9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν
ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου· οὐ μὴ
ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι
τὸν Ἐφραῒμ· διότι Θεὸς ἐγώ
εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ἐν σοὶ
ἅγιος, καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς
πόλιν.
10 Ὀπίσω Κυρίου πορεύσομαι·
ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς
ὠρύσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα
ὑδάτων.
11 Ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ
Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ
γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκατασ-
τήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐ-
τῶν, λέγει Κύριος.
12 Ἐκύκλωσέ με ἐν ψεύδει
Ἐφραῒμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος
Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα· νῦν ἔγνω
αὐτοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ λαὸς ἅγιος
κεκλήσεται Θεοῦ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 Ὁ Δὲ Ἐφραῒμ πονηρὸν
πνεῦμα, ἐδίωξε καύσωνα ὅλην
τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια
ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ
Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον
εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.
2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς
Ἰούδαν, καὶ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰα-
κώβ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ

κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ.

3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς Θεόν.

4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ἠδυνάσθη· ἔκλαυσαν, καὶ ἐδεήθησάν, μου· ἐν τῷ οἴκῳ Ὢν εὕροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ.

6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιστρέψεις, ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου, καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν Θεόν σου διαπαντός.

7 Χαναὰν, ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε.

8 Καὶ εἶπεν Ἐφραΐμ, Πλὴν πεπλούτηκα, εὕρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὑρεθήσονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν.

9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέραι ἑορτῆς.

10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην.

11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἐστιν, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.

12 Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακὼβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ, καὶ γυναικὶ ἐφυλάξατο.

13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.

14 Ἐθύμωσεν Ἐφραΐμ, καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιγ´. 13.

1 ΚΑΤΑ` τὸν λόγον Ἐφραΐμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε.

2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, κατ' εἰκόνα εἰδώλων· ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι, Θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασι.

3 Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη, ὡς χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἅλωνος, καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν, καὶ κτίζων γῆν, οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ

6 Κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν

καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν·
ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου.
7 *Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς παν-*
θὴρ, καὶ ὡς πάρδαλις· κατὰ τὴν
ὁδὸν Ἀσσυρίων
8 *Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς*
ἄρκτος ἡ ἀπορουμένη, καὶ διαῤ-
ῥήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐ-
τῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς
ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀ-
γροῦ διασπάσει αὐτούς.
9 *Τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ*
τίς βοηθήσει;
10 *Ποῦ ὁ βασιλεύς σου οὗτος;*
καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσί σου· κρινάτω σε ὃν
εἶπας, Δός μοι βασιλέα καὶ ἄρ-
χοντα.
11 *Καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν*
ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ
μου.
12 *Συστροφὴν ἀδικίας Ἐ-*
φραῒμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρ-
τία αὐτοῦ,
13 *Ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἥ-*
ξουσιν αὐτῷ· οὗτος ὁ υἱός σου ὁ
φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν
συντριβῇ τέκνων.
14 *Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι,*
καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐ-
τούς· ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε;
ποῦ τὸ κέντρον σου ᾅδη; παρά-
κλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλ-
μῶν μου.
15 *Διότι οὗτος ἀναμέσον ἀ-*
δελφῶν διαστελεῖ, ἐπάξει καύσω-
να ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου
ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς
φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει τὰς
πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρα-
νεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα
τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ἈΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ *Σα-*
μάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν
Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦν-
ται αὐτοὶ, καὶ τὰ ὑποτίτθια αὐ-
τῶν ἐδαφισθήσονται, καὶ αἱ ἐν
γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαῤῥα-
γήσονται.
2 *Ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς*
Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι ἠσθέ-
νησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.
3 *Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους,*
καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν ὑμῶν· εἴπατε αὐτῷ, ὅπως
μὴ λάβητε ἀδικίαν, καὶ λάβητε
ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρ-
πὸν χειλέων ἡμῶν.
4 *Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς,*
ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα· οὐ-
κέτι μὴ εἴπωμεν, Θεοὶ ἡμῶν,
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ
ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀρφανόν.
5 *Ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐ-*
τῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολό-
γως, ὅτι ἀπέστρεψε τὴν ὀργήν
μου ἀπ' αὐτοῦ.
6 *Ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσ-*
ραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βα-
λεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβα-
νος.
7 *Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐ-*
τοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατά-
καρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ
ὡς Λιβάνου,
8 *Ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦν-*
ται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζή-
σονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ·
καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος· μνη-
μόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λιβάνου
9 *Τῷ Ἐφραῒμ· τί αὐτῷ ἔτι*
καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα

αὐτὸν, καὶ κατισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὕρηται.

10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

ΙΩΗΛ. Δ΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΛΟΓΟ'Σ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαθουήλ.

2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν;

3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν.

4 Τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.

5 Ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαύσατε· θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἐξῇρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.

6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου.

7 Ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν, καὶ ἔῤῥιψεν· ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.

8 Θρήνησον πρός με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν.

9 Ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου,

10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία· πενθείτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος· ἐξηράνθη οἶνος, ὠλιγώθη ἔλαιον,

11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ.

12 Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ, καὶ φοῖνιξ, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὅτι ᾔσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς· θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε, ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουρ-

γοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή.

14 Ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξετε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς,

15 Οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει.

16 Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.

17 Ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη σῖτος.

18 Τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς· καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.

19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ φλὸξ ἀνῆψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ,

20 Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΣΑΛΠΙ'ΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς

2 Ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης· ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός, ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.

3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ.

4 Ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὅρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται.

5 Ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην, καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον.

6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρίβους αὐτῶν,

8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται· καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι.

9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσον-

ται, καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.

10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγχυθήσεται ἡ γῆ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός· ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.

11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλή ἐστι σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ;

12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Ἐπιστράφητε πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ,

13 Καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυσίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;

15 Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν,

16 Συναγάγετε λαὸν, ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστοὺς, ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς.

17 Ἀναμέσον τῆς κρηπῖδος τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι, Φεῖσαι Κύριε τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

18 Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς ὀνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Θάρσει γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι.

22 Θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, συκῆ καὶ ἄμπελος ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν,

24 Καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.

25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς.

26 Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.

28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται.

29 Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.

30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

31 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ.

32 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὓς Κύριος προσκέκληται.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ὍΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ,

2 Καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἳ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου κατεδιείλαντο,

3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις, καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, καὶ ἔπινον.

4 Καὶ τί ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος, καὶ Σιδὼν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοί; ὀξέως, καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν,

5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν,

6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως

ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν.
7 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐ-
τοὺς ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἀπέδοσθε
αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ
ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς
ὑμῶν,
8 Καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς
ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ
ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμα-
λωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον,
ὅτι Κύριος ἐλάλησε.
9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον, ἐξεγεί-
ρατε τοὺς μαχητὰς, προσαγά-
γετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄν-
δρες πολεμισταὶ,
10 Συγκόψατε τὰ ἄροτρα
ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέ-
πανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀ-
δύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω ἐγώ.
11 Συναθροίζεσθε, καὶ εἰσπο-
ρεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν,
καὶ συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ πραῢς ἔσ-
τω μαχητής.
12 Ἐξεγειρέσθωσαν, ἀναβαι-
νέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν
κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, διότι ἐκεῖ κα-
θιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα τὰ ἔθνη
κυκλόθεν.
13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα,
ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσ-
πορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης
ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπο-
λήνια, ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ
αὐτῶν.
14 Ηχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοι-
λάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέ-
ρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δί-
κης.
15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσ-
κοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσου-
σι φέγγος αὐτῶν.
16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνα-
κεκράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ
δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσε-
ται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύ-
ριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ.
17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκη-
νῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ μου· καὶ
ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ
ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι'
αὐτῆς οὐκέτι.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη
γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσον-
ται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις
Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πη-
γὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται,
καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥουν τῶν
σχοίνων.
19 Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν
ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον
ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν
Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δί-
καιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶ-
να κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.
21 Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα
αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω, καὶ
Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

ΑΜΩΣ. Β΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οἳ ἐγένοντο ἐν
Ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουὲ, οὓς εἶδεν
ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἡμέραις
Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἡμέ-
ραις Ἱεροβοὰμ τοῦ Ἰωὰς βασι-
λέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ
σεισμοῦ.
2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιὼν
ἐφθέγξατο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ
ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπένθη-
σαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ
ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου.
3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς
τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ, καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστρα-
φήσομαι αὐτὸν, ἀνθ᾽ ὧν ἔπριζον
πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ
ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαάδ.
4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν
οἶκον Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται
τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἄδερ.
5 Καὶ συντρίψω μοχλοὺς
Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατ-
οικοῦντας ἐκ πεδίου Ὢν, καὶ
κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν
Χαῤῥὰν, καὶ αἰχμαλωτευθήσε-
ται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέ-
γει Κύριος.
6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης, καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀπο-
στραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκεν τοῦ
αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμα-
λωσίαν τοῦ Σαλωμὼν, τοῦ συγ-
κλεῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.

7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ
τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφά-
γεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.
8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦν-
τας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσε-
ται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ
ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκ-
κάρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατά-
λοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει
Κύριος.
9 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου, καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀπο-
στραφήσομαι αὐτὴν, ἀνθ᾽ ὧν συν-
έκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σα-
λωμὼν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ
οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελ-
φῶν.
10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ
τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφά-
γεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.
11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδου-
μαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς,
ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτοὺς ἐν ῥομ-
φαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
ἐλυμήνατο μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ
ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην
αὐτοῦ, καὶ τὸ ὅρμημα αὐτοῦ
ἐφύλαξεν εἰς νῖκος.
12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς
Θαιμὰν, καὶ καταφάγεται θε-
μέλια τειχέων αὐτῆς.
13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμ-
μὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ

ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν
ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας
τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλα-
τύνωσι τὰ ὅρια ἑαυτῶν.
14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τείχη
Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται θε-
μέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν
ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σεισθήσε-
ται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐ-
τῆς,
15 Καὶ πορεύσονται οἱ βασι-
λεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ
ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐ-
τῶν ἐπιτοαυτὸ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΤΑ'ΔΕ λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωὰβ, καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστρα-
φήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέ-
καυσαν τὰ ὀστᾶ βασιλέως τῆς
Ἰδουμαίας εἰς κονίαν.
2 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς
Μωὰβ, καὶ καταφάγεται τὰ
θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ
ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωὰβ
μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς
σάλπιγγος.
3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ
αὐτῆς, καὶ πάντας [ἄρχοντας]
αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ,
λέγει Κύριος.
4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείας υἱῶν Ἰούδα,
καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀ-
ποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκα τοῦ
ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ
Κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα
αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐ-
πλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐ-
τῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθη-
σαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐ-
τῶν.
5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ
Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέ-
λια Ἱερουσαλήμ.
6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀ-
ποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν
ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον, καὶ
πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων,
7 Τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν
τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κε-
φαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπει-
νῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πα-
τὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν
αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως βεβηλῶ-
σι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.
8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσ-
μεύοντες σχοινίοις, παραπετάσ-
ματα ἐποίουν ἐχόμενα τοῦ θυ-
σιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαν-
τιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
αὐτῶν.
9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμοῤῥαῖ-
ον ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν,
καθὼς ὕψος κέδρου, τὸ ὕψος αὐ-
τοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς, καὶ
ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπά-
νωθεν, καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑπο-
κάτωθεν.
10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγα-
γον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαρά-
κοντα ἔτη, τοῦ κατακληρονομῆ-
σαι τὴν γῆν τῶν Ἀμοῤῥαίων.
11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν
ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν
νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· μὴ
οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραήλ;
λέγει Κύριος.
12 Καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασ-

μένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις
ἐνετέλλεσθε λέγοντες, Οὐ μὴ
προφητεύσητε.
13 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω
ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλίε-
ται ἡ ἅμαξα ἡ γέμουσα καλά-
μης.
14 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ
δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ
κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ
ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ,
15 Καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑπο-
στῇ, καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἱππεὺς οὐ
μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ εὑ-
ρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυνα-
στείαις, ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 'ΑΚΟΥ'ΣΑΤΕ τὸν λόγον
τοῦτον, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ'
ὑμᾶς, οἶκος 'Ισραὴλ, καὶ κατὰ
πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, λέγων,
2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πα-
σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διατοῦ-
το ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν.
3 Εἰ πορεύσονται δύο ἐπιτο-
αυτὸ καθόλου, ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν
ἑαυτούς;
4 Εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ
δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων; εἰ
δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ
τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου, ἐὰν
μὴ ἁρπάσῃ τί;
5 Εἰ πεσεῖται ὄρνεον ἐπὶ τῆς
γῆς ἄνευ ἰξευτοῦ; εἰ σχασθήσε-
ται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ
συλλαβεῖν τί;
6 Εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν πό-
λει, καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται; εἰ
ἔσται κακία ἐν πόλει ἣν Κύριος
οὐκ ἐποίησε;
7 Διότι οὐ μὴ ποιήσῃ Κύριος ὁ
Θεὸς πρᾶγμα, ἐὰν μὴ ἀποκαλύ-
ψῃ παιδείαν πρὸς τοὺς δούλους
αὐτοῦ τοὺς προφήτας.
8 Λέων ἐρεύξεται, καὶ τίς οὐ
φοβηθήσεται; Κύριος ὁ Θεὸς ἐ-
λάλησε, καὶ τίς οὐ προφητεύσει;
9 'Αναγγείλατε χώραις ἐν
'Ασσυρίοις, καὶ ἐπὶ τὰς χώρας
τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε, Συν-
άχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας,
καὶ ἴδετε θαυμαστὰ πολλὰ ἐν
μέσῳ αὐτῆς, καὶ καταδυναστείαν
τὴν ἐν αὐτῇ.
10 Καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐν-
αντίον αὐτῆς, λέγει Κύριος, οἱ
θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαι-
πωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν.
11 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς, Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ
σου ἐρημωθήσεται, καὶ κατάξει
ἐκ σοῦ ἰσχύν σου, καὶ διαρπαγή-
σονται αἱ χῶραί σου.
12 Τάδε λέγει Κύριος, 'Ον
τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν
ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέ-
λη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτως ἐκ-
σπασθήσονται οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ οἱ
κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατ-
έναντι τῆς φυλῆς, καὶ ἐν Δα-
μασκῷ.
13 'Ιερεῖς ἀκούσατε, καὶ ἐπι-
μαρτύρασθε τῷ οἴκῳ 'Ιακὼβ, λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ.
14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν

ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθήλ· καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινὸν, καὶ ἀπολοῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, καὶ προστεθήσονται ἕτεροι οἶκοι πολλοὶ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ἈΚΟΥ'ΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς Βασανίτιδος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς, καὶ καταπατοῦσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς Κυρίοις αὐτῶν, Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίωμεν.

2 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροι λοιμοὶ,

3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀποῤῥιφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομμὰν, λέγει Κύριος.

4 Εἰσήλθατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι· καὶ ἠνέγκατε εἰς τοπρωῒ θυσίας ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν.

5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας· ἀναγγείλατε, ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἔνδειαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρός με, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω· μερὶς μία βραχήσεται, καὶ μερὶς, ἐφ' ἣν οὐ βρέξω, ξηρανθήσεται.

8 Καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι· καὶ οὐκ ἐπεστράφητε πρός με, λέγει Κύριος.

9 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν ἰκτέρῳ· ἐπληθύνατε κήπους ὑμῶν, ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ συκῶνας ὑμῶν καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη· καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρός με, λέγει Κύριος.

10 Ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὀργῇ ὑμῶν· καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρός με, λέγει Κύριος.

11 Κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός· καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρός με, λέγει Κύριος.

12 Διατοῦτο οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι, ἑτοιμάζου τοῦ ἐπι-

καλεῖσθαι τὸν Θεόν σου Ἰσραήλ.

13 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ὄρθρον καὶ ὁμίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς γῆς· Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς, θρῆνον. Οἶκος Ἰσραὴλ ἔπεσεν, οὐκέτι μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι·

2 Παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν.

3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν· καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε.

5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ, καὶ εἰς Γάλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα.

6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ, καὶ καταφάγῃ αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

7 Ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν·

8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρωῒ σκιὰν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

9 Ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχὺν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων.

10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο.

11 Διατοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδύλιζον πτωχοὺς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ξεστοὺς ᾠκοδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς· ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε, καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον αὐτῶν.

12 Ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα, καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.

13 Διατοῦτο ὁ συνιὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐστιν.

14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ μὴ πονηρὸν, ὅπως ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἴπατε,

15 Μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ, καὶ ἠγαπήσαμεν τὰ καλά· καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσήφ.

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-

ριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, Ἐν
πάσαις ταῖς πλατείαις κοπετὸς,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσε-
ται, Οὐαὶ, οὐαί· κληθήσεται
γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν,
καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον.
17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπε-
τὸς, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσου
σου, εἶπε Κύριος,
18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν
ἡμέραν Κυρίου· ἱνατί αὕτη ὑμῖν
ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου; καὶ αὕτη
ἐστὶ σκότος καὶ οὐ φῶς.
19 Ὃν τρόπον ἐὰν φύγῃ ἄν-
θρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος,
καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ
εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ
αὐτὸν ὄφις.
20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα
τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ φῶς, καὶ γνό-
φος οὐκ ἔχων φέγγος αὕτη;
21 Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἑορ-
τὰς ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ
θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑ-
μῶν.
22 Διότι ἐὰν ἐνέγκητέ μοι
ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν
οὐ προσδέξομαι, καὶ σωτηρίους
ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψο-
μαι.
23 Μετάστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ ἦχον
ᾠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων
σου οὐκ ἀκούσομαι.
24 Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ
κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χει-
μάῤῥους ἄβατος.
25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας
προσηνέγκατέ μοι οἶκος Ἰσραὴλ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ;
26 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν
τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ
Θεοῦ ὑμῶν Ῥαιφὰν, τοὺς τύπους
αὐτῶν οὓς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς.
27 Καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκει-
να Δαμασκοῦ, λέγει Κύριος· ὁ
Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

ΚΕΦ. ϛ΄. 6.

1 ΟΥΑΙ τοῖς ἐξουθενοῦσι Σιὼν,
καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος
Σαμαρείας, ἀπετρύγησαν ἀρχὰς
ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐτοί· οἶκος
τοῦ Ἰσραὴλ
2 Διάβητε πάντες καὶ ἴδετε,
καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Ἐμα-
τραββὰ, καὶ καταβῆτε ἐκεῖθεν
εἰς Γὲθ ἀλλοφύλων, τὰς κρατίσ-
τας ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν
τούτων, εἰ πλείονα τὰ ὅρια αὐ-
τῶν ἐστι τῶν ὑμετέρων ὁρίων.
3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κα-
κὴν, οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτό-
μενοι σαββάτων ψευδῶν,
4 Οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν
ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπατα-
λῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμναῖς αὐ-
τῶν, καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ
ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου
βουκολίων γαλαθηνὰ,
5 Οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν
φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἑστηκότα
ἐλογίσαντο, καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα,
6 Οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον
οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μύρα χριό-
μενοι, καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ
τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ.
7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι
ἔσονται ἀπ᾽ ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ
ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων
ἐξ Ἐφραίμ.
8 Ὅτι ὤμοσε Κύριος καθ᾽ ἑαυ-

τοῦ, Διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶ-
σαν τὴν ὕβριν Ἰακὼβ, καὶ τὰς
χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα, καὶ ἐξα-
ρῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦ-
σιν αὐτήν.
9 Καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολειφθῶσι
δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ
ἀποθανοῦνται,
10 Καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ
κατάλοιποι, καὶ λήψονται οἱ
οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ παραβιῶνται
τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ἐρεῖ τοῖς προ-
εστηκόσι τῆς οἰκίας, Εἰ ἔτι
ὑπάρχει παρὰ σοί;
11 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔτι· καὶ
ἐρεῖ, Σίγα ἕνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι
τὸ ὄνομα Κυρίου.
12 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐντέλλε-
ται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν
μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν οἶκον
τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.
13 Εἰ διώξονται ἐν πέτραις
ἵπποι; εἰ παρασιωπήσονται ἐν
θηλείαις; ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς
θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιο-
σύνης εἰς πικρίαν,
14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ
λόγῳ, οἱ λέγοντες, Οὐκ ἐν τῇ
ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα;
15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεγείρω
ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος,
λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ
ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελ-
θεῖν εἰς Αἱμὰθ, καὶ ὡς τοῦ χει-
μάῤῥου τῶν δυσμῶν.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΟΥ'ΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύ-
ριος ὁ Θεός· καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ
ἀκρίδων ἐρχομένη ἑωθινὴ, καὶ
ἰδοὺ βροῦχος εἷς, Γὼγ ὁ βασι-
λεύς.
2 Καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ
τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς
γῆς, καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε,
ἵλεως γενοῦ· τίς ἀναστήσει τὸν
Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.
3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τού-
τῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέ-
γει Κύριος.
4 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος·
καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην ἐν
πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν
ἄβυσσον τὴν πολλὴν, καὶ κατέ-
φαγε τὴν μερίδα Κυρίου.
5 Καὶ εἶπα, Κύριε κόπασον
δὴ, τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ;
ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.
6 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ του-
τῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται,
λέγει Κύριος.
7 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος·
καὶ ἰδοὺ ἑστηκὼς ἐπὶ τείχους
ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ ἀδάμας.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Τί σὺ ὁρᾷς Ἀμώς; καὶ εἶπα,
Ἀδάμαντα· καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μὲ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδά-
μαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσ-
ραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ προσθῶ τοῦ
παρελθεῖν αὐτόν.
9 Καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ
τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ
τοῦ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται, καὶ
ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱερο-
βοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.
10 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμα-
σίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱερο-
βοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων,
Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ
Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ,

οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Ἀμὼς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ἱεροβοὰμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμὼς, Ὁ ὁρῶν βάδιζε, ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίου, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις,

13 Εἰς δὲ Βαιθὴλ οὐκ ἔτι προσθήσεις τοῦ προφητεῦσαι, ὅτι ἁγίασμα βασιλέως ἐστὶ, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστί.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ, οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἢ αἰπόλος ἤμην, καὶ κνίζων συκάμινα.

15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Βάδιζε, καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

16 Καὶ νῦν ἄκουε λόγον Κυρίου· σὺ λέγεις, Μὴ προφήτευε ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ.

17 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ· οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ' ἰδοὺ ἄγγος ἰξευτοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Τί σὺ βλέπεις Ἀμώς; καὶ εἶπα, Ἄγγος ἰξευτοῦ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ παρελθεῖν αὐτόν.

3 Καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πολὺς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιρρίψω σιωπήν.

4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρωῒ πένητα, καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς,

5 Λέγοντες, Πότε διελεύσεται ὁ μὴν, καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοίξομεν θησαυρὸν τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρὸν, καὶ τοῦ μεγαλῦναι στάθμιον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον,

6 Τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ καὶ πτωχοὺς, καὶ πένητα ἀντὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γεννήματος ἐμπορευσόμεθα.

7 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῆς ὑπερηφανίας Ἰακὼβ, εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

8 Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ; καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ

συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ
τὸ φῶς,
10 Καὶ μεταστρέψω τὰς ἑορ-
τὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πάσας
τὰς ᾠδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον, καὶ
ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν σάκ-
κον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
φαλάκρωμα· καὶ θήσομαι αὐτὸν
ὡς πένθος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης.
11 'Ιδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέ-
γει Κύριος, καὶ ἐξαποστελῶ λι-
μὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτων,
οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν
τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου.
12 Καὶ σαλευθήσονται ὕδατα
ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θαλάσ-
σης, καὶ ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἕως ἀνατολῶν
περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ μὴ
εὕρωσιν.
13 'Εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλεί-
ψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ,
καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει,
14 Οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ
ἱλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέ-
γοντες, Ζῇ ὁ Θεός σου Δὰν, καὶ
ζῇ ὁ Θεός σου Βηρσαβεέ· καὶ πε-
σοῦνται, καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

ΚΕΦ. θ. 11.

1 ΕΙ'ΔΟΝ τὸν Κύριον ἐφεστῶ-
τα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
εἶπε, Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον,
καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα,
καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάν-
των· καὶ τοὺς καταλοίπους αὐ-
τῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ
διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, καὶ
οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασω-
ζόμενος.
2 'Εὰν κατακρυβῶσιν εἰς ᾅδου,
ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀνασπάσει
αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἐκεῖθεν κατάξω αὐτούς.
3 'Εὰν ἐγκατακρυβῶσιν εἰς
τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου, ἐκεῖ-
θεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι αὐ-
τούς· καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ ὀφ-
θαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θα-
λάσσης, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῷ δρά-
κοντι, καὶ δήξεται αὐτούς.
4 Καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχ-
μαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι
τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀποκτενεῖ αὐ-
τούς· καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς
μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ, καὶ
οὐκ εἰς ἀγαθά.
5 Καὶ Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος
τῆς γῆς, καὶ σαλεύων αὐτὴν,
καὶ πενθήσουσι πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες αὐτὴν, καὶ ἀναβήσε-
ται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐ-
τῆς, καὶ καταβήσεται ὡς πο-
ταμὸς Αἰγύπτου.
6 'Ο οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀνάβασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπαγ-
γελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμε-
λιῶν, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ
ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος
παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.
7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθιόπων ὑμεῖς
ἐστε ἐμοὶ υἱοὶ 'Ισραήλ; λέγει
Κύριος· οὐ τὸν 'Ισραὴλ ἀνήγαγον
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἀλ-
λοφύλους ἐκ Καππαδοκίας, καὶ
τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου;
8 'Ιδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν
ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὴν

ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλὴν
ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν
οἶκον Ἰακὼβ, λέγει Κύριος.
9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ
λικμήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον λικμᾶται
ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πέσῃ
σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν.
10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι
πάντες ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ
λέγοντες, Οὐ μὴ ἐγγίσῃ, οὐδὲ
μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνασ-
τήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν
πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω
τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, καὶ τὰ
κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω,
καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς
αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.
12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κα-
τάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάν-
τα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται
τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, λέγει
Κύριος ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.
13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέ-
γει Κύριος, καὶ καταλήψεται ὁ
ἀμητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ περ-
κάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ
καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυ-
κασμὸν, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ
σύμφυτοι ἔσονται.
14 Καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχ-
μαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ,
καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς
ἠφανισμένας, καὶ κατοικήσουσι,
καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ
πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ ποι-
ήσουσι κήπους, καὶ φάγονται τὸν
καρπὸν αὐτῶν.
15 Καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ
ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς,
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς παντοκράτωρ.

ΟΒΔΙΟΥ. Ε΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΟΡΑΣΙΣ Ὀβδίου. Τάδε λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰδουμαίᾳ,
Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ
περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν
Ἀνάστητε· καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ'
αὐτὴν εἰς πόλεμον.
2 Ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δέδωκά σε
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος εἶ σὺ
σφόδρα.
3 Ὑπερηφανία τῆς καρδίας
σου ἐπῆρέ σε κατασκηνοῦντα ἐν
ταῖς ὀπαῖς τῶν πετρῶν· ὕψων
κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν καρ-
δίᾳ αὐτοῦ, Τίς κατάξει με ἐπὶ
τὴν γῆν;
4 Ἐὰν μετεωρισθῇς, ὡς ἀετὸς,
καὶ ἐὰν ἀναμέσον τῶν ἄστρων θῇς
νοσσίαν σου, ἐκεῖθεν κατάξω σε,
λέγει Κύριος.
5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς
σὲ, ἢ λῃσταὶ νυκτὸς, ποῦ ἂν
ἀπεῤῥίφης, οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ

ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ
εἰσῆλθον πρὸς σὲ, οὐκ ἂν ἐπιλεί-
ποντο ἐπιφυλλίδα;
6 Πῶς ἐξηρευνήθη Ἡσαῦ, καὶ
κατελήφθη τὰ κεκρυμμένα αὐτοῦ;
7 Ἕως τῶν ὁρίων ἐξαπέστει-
λάν σε· πάντες οἱ ἄνδρες τῆς δια-
θήκης σου ἀντέστησάν σοι, ἠδυ-
νάσθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοί
σου, ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου,
οὐκ ἔστι σύνεσις αὐτοῖς.
8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος, ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰδου-
μαίας, καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.
9 Καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχη-
ταί σου οἱ ἐκ Θαιμὰν, ὅπως ἐξαρ-
θῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.
10 Διὰ τὴν σφαγὴν, καὶ τὴν
ἀσέβειαν ἀδελφοῦ σου Ἰακὼβ, κα-
λύψει σε αἰσχύνη, καὶ ἐξαρθήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης
ἐξεναντίας, ἐν ἡμέραις αἰχμαλω-
τευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς
πύλας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἱερουσα-
λὴμ ἔβαλον κλήρους, καὶ σὺ ἦς
ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν.
12 Καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν
ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων,
καὶ μὴ ἐπιχαρῇς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
Ἰούδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐ-
τῶν, καὶ μὴ μεγαλοῤῥημονῇ ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεως,
13 Μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας
λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν, μη-
δὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν
αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν,
καὶ μὴ συνεπιθῇ ἐπὶ τὴν δύναμιν
αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν,
14 Μηδὲ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς
διεκβολὰς αὐτῶν, ἐξολοθρεῦσαι
τοὺς ἀνασωζομένους αὐτῶν, μη-
δὲ συγκλείσῃς τοὺς φεύγοντας
αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
15 Διότι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου
ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν τρόπον
ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι· τὸ
ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσε-
ται εἰς κεφαλήν σου.
16 Διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ
τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίονται
πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πίονται καὶ
καταβήσονται, καὶ ἔσονται κα-
θὼς οὐχ ὑπάρχοντες.
17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιὼν ἔσται
σωτηρία, καὶ ἔσται ἅγιον· καὶ
κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰα-
κὼβ τοὺς κατακληρονομήσαντας
αὐτούς.
18 Καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακὼβ
πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσὴφ φλὸξ, ὁ
δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς καλάμην, καὶ
ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτοὺς, καὶ
καταφάγονται αὐτοὺς, καὶ οὐκ
ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ,
διότι Κύριος ἐλάλησε.
19 Καὶ κατακληρονομήσουσιν
οἱ ἐν Ναγὲβ τὸ ὄρος τὸ Ἡσαῦ,
καὶ οἱ ἐν τῇ σεφηλὰ τοὺς ἀλλο-
φύλους· καὶ κατακληρονομήσουσι
τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὸ πεδίον
Σαμαρείας, καὶ Βενιαμὶν, καὶ
τὴν Γαλααδῖτιν.
20 Καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρ-
χὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, γῆ
τῶν Χαναναίων ἕως Σαρεπτῶν·
καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλὴμ ἕως
Ἐφραθά· κληρονομήσουσι τὰς πό-
λεις τοῦ Ναγέβ.
21 Καὶ ἀναβήσονται ἀνασω-
ζόμενοι ἐξ ὄρους Σιὼν, τοῦ ἐκδι-
κῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαῦ, καὶ ἔσται
τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

ΙΩΝΑΣ. ς'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς μέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου· καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσὶς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου.

4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι.

5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ, καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγχε.

6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε βάλωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγνῶμεν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν· καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν.

10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί ποιήσομέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτοὺς, Ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστι.

13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς.

14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν, Μηδαμῶς Κύριε· μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας.

15 Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς.

16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

2 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους,

3 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου, ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου,

4 Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

5 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου

7 Εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου Κύριε ὁ Θεός μου.

8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

9 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίου τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν·

4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν, Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται.

5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν

νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους
ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ
αὐτῶν.
6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς
τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ καὶ ἐξαν-
έστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο
σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.
7 Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐῤῥέθη
ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως
καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐ-
τοῦ, λέγων, Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ
κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρό-
βατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ
νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτω-
σαν.
8 Καὶ περιεβάλλοντο σάκ-
κους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη,
καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν
ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκασ-
τος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας
τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες,
9 Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ
Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς
θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώ-
μεθα;
10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα
αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν
ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ
μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ,
ῇ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς,
καὶ οὐκ ἐποίησε.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ` ἐλυπήθη Ιωνᾶς λύπην
μεγάλην· καὶ συνεχύθη,
2 Καὶ προσεύξατο πρὸς Κύ-
ριον, καὶ εἶπεν, Κύριε, οὐχ οὗτοι
οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ
γῇ μου; διατοῦτο προέφθασα
τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς, διότι
ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρ-
μων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.
3 Καὶ νῦν δέσποτα Κύριε,
λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ,
ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν
με.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν,
Εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ;
5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς
πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι
τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ
ἐκεῖ σκηνὴν, καὶ ἐκάθητο ὑποκά-
τω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται
τῇ πόλει.
6 Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ
Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ
κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι
σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐ-
τοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν
κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς
ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγά-
λην.
7 Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς
σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ
ἐπάταξε τὴν κολόκυνθαν, καὶ
ἀπεξηράνθη.
8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνα-
τεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν
ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγ-
καίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ
ὠλιγοψύχησε, καὶ ἀπελέγετο
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε,
Καλόν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.
9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰω-
νᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ
ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε,
Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θα-
νάτου.

10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτὴν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο·

11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

ΜΙΧΑΙΑΣ. Γ΄.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Μιχαίαν τὸν τοῦ Μωρασθεὶ, ἐν
ἡμέραις Ἰωάθαμ, καὶ Ἄχαζ,
καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα,
ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σαμαρείας
καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.
2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ
προσεχέτω ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ
ἐν αὐτῇ· καὶ ἔσται Κύριος Κύ-
ριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύ-
ριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ.
3 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐκπορεύε-
ται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ
καταβήσεται, καὶ ἐπιβήσεται
ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς,
4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη
ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοι-
λάδες τακήσονται ὡσεὶ κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρὸς, καὶ ὡς
ὕδωρ καταφερόμενον ἐν κατα-
βάσει.
5 Δι' ἀσέβειαν Ἰακὼβ πάντα
ταῦτα, καὶ δι' ἁμαρτίαν οἴκου
Ἰσραήλ· τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰα-
κώβ; οὐχ ἡ Σαμάρεια; καὶ τίς
ἡ ἁμαρτία οἴκου Ἰούδα; οὐχὶ
Ἱερουσαλήμ;
6 Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς
ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς
φυτείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατασ-
πάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐ-
τῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς
ἀποκαλύψω.
7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ
αὐτῆς κατακόψουσι, καὶ πάντα
τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσου-
σιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἴδω-
λα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν·
διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας
συνήγαγε, καὶ ἐκ μισθωμάτων
πορνείας συνέστρεψεν.
8 Ἕνεκεν τούτου κόψεται,
καὶ θρηνήσει, πορεύσεται ἀνυπό-
δετος, καὶ γυμνὴ ποιήσεται κο-
πετὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος
ὡς θυγατέρων σειρήνων.
9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ
αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰούδα, καὶ
ἥψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως
Ἱερουσαλήμ.
10 Οἱ ἐν Γὲθ μὴ μεγαλύνεσθε,
καὶ οἱ Ἐνακεὶμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε
ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα, γῆν
καταπάσασθε καταγέλωτα ὑ-
μῶν,
11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς

πόλιν αὐτῆς, οὐκ ἐξῆλθε κατοι-
κοῦσα Σενναὰρ, κόψασθαι οἶκον
ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑ-
μῶν πληγὴν ὀδύνης.
12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κα-
τοικούσῃ ὀδύνας; ὅτι κατέβη κα-
κὰ παρὰ Κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱε-
ρουσαλὴμ,
13 Ψόφος ἁρμάτων καὶ ἱπ-
πευόντων· κατοικοῦσα Λαχεὶς,
ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ
θυγατρὶ Σιὼν, ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθη-
σαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραήλ.
14 Διατοῦτο δώσει ἐξαποσ-
τελλομένους ἕως κληρονομίας
Γὲθ, οἴκους ματαίους, εἰς κενὸν
ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσ-
ραὴλ,
15 Ἕως τοὺς κληρονόμους ἀ-
γάγωσι, κατοικοῦσα Λαχείς·
κληρονομία ἕως Ὀδολλὰμ ἥξει,
ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραήλ.
16 Ξύρησαι, καὶ κεῖραι ἐπὶ
τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου, ἐμ-
πλάτυνον τὴν χηρείαν σου ὡς
ἀετὸς, ὅτι ᾐχμαλωτεύθησαν ἀπὸ
σοῦ.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἘΓΕ'ΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι
κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν
ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ
ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτὰ, διότι οὐκ
ἦραν πρὸς τὸν Θεὸν χεῖρας αὐ-
τῶν.
2 Καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς, καὶ
διήρπαζον ὀρφανοὺς, καὶ οἴκους
κατεδυνάστευον, καὶ διήρπαζον
ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ.
3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυ-
λὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ
ἄρητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν; καὶ
οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης,
ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν.
4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθή-
σεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολὴ, καὶ
θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει, λέ-
γων, Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσα-
μεν· μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη
ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύων
αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι· οἱ ἀγροὶ
ὑμῶν διεμερίσθησαν.
5 Διατοῦτο οὐκ ἔσται σοι
βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ· ἐν ἐκ-
κλησίᾳ Κυρίου.
6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ
δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐδὲ
γὰρ ἀπώσεται ὀνείδη,
7 Ὁ λέγων, Οἶκος Ἰακὼβ
παρώργισε πνεῦμα Κυρίου· οὐ
ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ
ἐστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσι
καλοὶ μετ' αὐτοῦ; καὶ ὀρθοὶ πε-
πόρευνται;
8 Καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μου
εἰς ἔχθραν ἀντέστη, κατέναντι
τῆς εἰρήνης αὐτοῦ· τὴν δορὰν αὐ-
τοῦ ἐξέδειραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλ-
πίδας, συντριμμὸν πολέμου.
9 Ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀπορ-
ριφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς
αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύ-
ματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγί-
σατε ὄρεσιν αἰωνίοις.
10 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι
οὐκ ἔστι σοι αὕτη ἀνάπαυσις ἕνε-
κεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθο-
ρᾷ,
11 Κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώ-
κοντος· πνεῦμα ἔστησε ψεῦδος,

ἐστάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα· καὶ ἔσται, ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ τούτου

12 Συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακὼβ σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτοῦ· ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν· ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων

13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν· διέκοψαν, καὶ διῆλθον πύλην, καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' ἐρεῖ, Ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακὼβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραήλ· οὐχ ὑμῖν ἐστι τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα;

2 Μισοῦντες τὰ καλὰ, καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ, ἁρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν.

3 Ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν,

4 Οὕτως κεκράξονται πρὸς τὸν Κύριον, καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν· καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

5 Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, καὶ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἤγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον·

6 Διατοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ ὁράσεως, καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἡμέρα.

7 Καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντεις, καὶ καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοὶ, διότι οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων αὐτῶν·

8 Ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας, τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακὼβ ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ.

9 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακὼβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες,

10 Οἱ οἰκοδομοῦντες Σιὼν ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις.

11 Οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες, Οὐχὶ ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐστιν; οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά.

12 Διατοῦτο δὲ ὑμᾶς Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

ΚΕΦ. δ. 4.

1 ΚΑΙ' ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοὶ,

2 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι, Δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· ὅτι ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσι πολεμεῖν.

4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα.

5 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην.

7 Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ σὲ ἥξει, καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ, ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ νῦν ἱνατί ἔγνως κακά; μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλή σου ἀπώλετο, ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδῖνες ὡς τικτούσης;

10 Ὤδινε καὶ ἀνδρίζου, καὶ ἔγγιζε θυγάτηρ Σιὼν ὡς τίκτουσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἥξεις ἕως Βαβυλῶνος· ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε, καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεταί σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου.

11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, λέγοντες, Ἐπιχαρούμεθα, καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιὼν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

12 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν Κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἅλωνος.

13 Ἀνάστηθι, καὶ ἀλόα αὐτοὺς θυγάτηρ Σιὼν, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὁπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς· καὶ κατατήξεις λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆ-

θος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν
τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

ΚΕΦ. έ. 5.

1 ΝΥ͂Ν ἐμφραχθήσεται θυ-
γάτηρ ἐμφραγμῷ, συνοχὴν ἔτα-
ξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξου-
σιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ.
2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος
Ἐφραθὰ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι
ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι
ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχον-
τα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔξοδοι αὐ-
τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.
3 Διατοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως
καιροῦ τικτούσης, τέξεται, καὶ
οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ.
4 Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται,
καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ
ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ
ὀνόματος Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν
ὑπάρξουσι, διότι νῦν μεγαλυνθή-
σονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.
5 Καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη,
Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν
γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ
τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθή-
σονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες,
καὶ ὀκτὼ δήγματα ἀνθρώπων,
6 Καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοὺρ
ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Νε-
βρὼδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς· καὶ
ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοὺρ ὅταν
ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ
ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὅρια ὑμῶν.
7 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα
τοῦ Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέ-
σῳ λαῶν πολλῶν, ὡς δρόσος παρὰ
Κυρίου πίπτουσα, καὶ ὡς ἄρνες
ἐπὶ ἄγρωστιν, ὅπως μὴ συναχθῇ
μηδεὶς, μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀν-
θρώπων.
8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα
Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ
λαῶν πολλῶν, ὡς λέων ἐν κτήνε-
σιν ἐν τῷ δρυμῷ, καὶ ὡς σκύμνος
ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον
ὅταν διέλθῃ, καὶ διαστείλας ἁρ-
πάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ἐξαιρούμενος.
9 Ὑψωθήσεται ἡ χείρ σου ἐπὶ
τοὺς θλίβοντάς σε, καὶ πάντες οἱ
ἐχθροί σου ἐξολοθρευθήσονται.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξολοθρεύσω
τοὺς ἵππους ἐκ μέσου σου, καὶ
ἀπολῶ τὰ ἅρματά σου,
11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πό-
λεις τῆς γῆς σου, καὶ ἐξαρῶ
πάντα τὰ ὀχυρώματά σου·
12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρ-
μακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου,
καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται
ἐν σοί·
13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπ-
τά σου, καὶ τὰς στήλας σου ἐκ
μέσου σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσ-
κυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
σου.
14 Καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση ἐκ
μέσου σου, καὶ ἀφανιῶ τὰς πό-
λεις σου.
15 Καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ καὶ ἐν
θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσήκουσαν.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ἈΚΟΥ͂ΣΑΤΕ δὴ λόγον·
Κύριος κύριος εἶπεν, Ἀνάστηθι,
κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκου-
σάτωσαν βουνοὶ φωνήν σου.

2 Ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται.

3 Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε, ἢ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι.

4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυσῆν, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Μαριάμ.

5 Λαός μου μνήσθητι δὴ, τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τοῦ Βεὼρ, ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλγὰλ, ὅπως γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου.

6 Ἐν τίνι καταλάβω τὸν Κύριον, ἀντιλήψομαι Θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις;

7 Εἰ προσδέξεται Κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν; ἢ ἐν μυριάσι χιμάρων πιόνων; εἰ δῶ πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου;

8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾷν ἔλεον, καὶ ἕτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεοῦ σου;

9 Φωνὴ Κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἄκουε φυλὴ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;

10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους, καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας;

11 Εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου,

12 Ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἔπλησαν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν;

13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ἀφανιῶ σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου.

14 Σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς, καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται.

15 Σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσῃς, σὺ πιέσεις ἐλαίαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίητε, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου.

16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρὶ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαὰβ, καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμὸν, καὶ ὀνείδη λαῶν λήψεσθε.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΟΙΜΟΙ, ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμητῷ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα· οἴμοι ψυχὴ,

2 Ὅτι ἀπόλωλεν εὐσεβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώ-

ποις οὐχ ὑπάρχει· πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ,

3 Ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἑτοιμάζουσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν

4 Ὡς σὴς ἐκτρώγων, καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς· οὐαὶ οὐαί, αἱ ἐκδικήσεις σου ἥκασι, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν.

5 Μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις· ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι, τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ.

6 Διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, εἰσακούσεταί μου ὁ Θεός μου.

8 Μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι· διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, Κύριος φωτιεῖ μοι.

9 Ὀργὴν Κυρίου ὑποίσω, ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς· ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,

10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ λέγουσα, Ποῦ Κύριος ὁ Θεός σου; οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτήν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

11 Ἡμέρα ἀλοιφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

12 Καὶ αἱ πόλεις σου ἥξουσιν εἰς ὁμαλισμόν, καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους.

13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

14 Ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου, πρόβατα κληρονομίας σου, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου, νεμήσονται τὴν Βασανῖτιν, καὶ τὴν Γαλααδῖτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.

15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὄψεσθε θαυμαστά.

16 Ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται, καὶ ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται,

17 Λείξουσι χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ.

18 Τίς Θεὸς ὥσπερ σύ, ἐξαίρων ἀνομίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς

κληρονομίας αὐτοῦ; καὶ οὐ συν-
έσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ,
ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν.
19 Ἐπιστρέψει, καὶ οἰκτει-
ρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδι-
κίας ἡμῶν, καὶ ἀποῤῥιφήσονται
εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πά-
σας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰα-
κὼβ, ἔλεον τῷ Ἀβραὰμ, καθότι
ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κα-
τὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

ΝΑΟΥΜ. Ζ'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΛΗ͂ΜΜΑ Νινευὴ, βιβλίον ὁρά-
σεως Ναοὺμ τοῦ Ἐλκεσαίου.
2 Θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ἐκδικῶν
Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυ-
μοῦ, ἐκδικῶν Κύριος τοὺς ὑπεναν-
τίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαίρων αὐτὸς
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ με-
γάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἀθῷον
οὐκ ἀθωώσει Κύριος· ἐν συντελείᾳ,
καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ,
καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐ-
τοῦ·
4 Ἀπειλῶν θαλάσσῃ, καὶ ξη-
ραίνων αὐτὴν, καὶ πάντας τοὺς
ποταμοὺς ἐξερημῶν· ὠλιγώθη ἡ
Βασανῖτις, καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ
τὰ ἐξανθοῦντα τοῦ Λιβάνου ἐξέ-
λιπε.
5 Τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν·
καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ, ἡ σύμπασα καὶ πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐ-
τοῦ τίς ὑποστήσεται; καὶ τίς
ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐ-
τοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τήκει ἀρ-
χὰς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν
ἀπ' αὐτοῦ.
7 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπο-
μένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμέ-
νους αὐτόν.
8 Καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορεί-
ας συντέλειαν ποιήσεται, τοὺς
ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ διώξεται σκότος.
9 Τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν Κύ-
ριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιήσε-
ται, οὐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπιτοαυτὸ
ἐν θλίψει.
10 Ὅτι ἕως θεμελίου αὐτοῦ
χερσωθήσεται· καὶ ὡς σμίλαξ
περιπλεκομένη βρωθήσεται, καὶ
ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή.
11 Ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λο-
γισμὸς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρὰ,
βουλευόμενος ἐναντία.
12 Τάδε λέγει Κύριος κατάρ-
χων ὑδάτων πολλῶν, Καὶ οὕτως
διασταλήσονται, καὶ ἡ ἀκοή σου
οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι.
13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν
ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τοὺς
δεσμοὺς διαῤῥήξω.

14 Καὶ ἐντελεῖται περὶ σοῦ Κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι· ἐξ οἴκου Θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ, καὶ χωνευτὰ, θήσομαι ταφήν σου, ὅτι ταχεῖς.

15 Ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου, καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην· ἑόρταζε Ἰούδα τὰς ἑορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΣΥΝΤΕΤΕ'ΛΕΣΤΑΙ, ἐξῆρται· ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως· σκόπευσον ὁδὸν, κράτησον ὀσφύος, ἄνδρισαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα.

2 Διότι ἀπέστρεψε Κύριος τὴν ὕβριν Ἰακὼβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτοὺς, καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν.

3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρί· αἱ ἡνίαι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱππεῖς θορυβηθήσονται

4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσονται τὰ ἅρματα, καὶ συμπλακήσονται ἐν ταῖς πλατείαις· ἡ ὅρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς, καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι.

5 Καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἑτοιμάσουσι τὰς προφυλακὰς αὐτῶν.

6 Πύλαι τῶν πόλεων διηνοίχθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσε,

7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς περιστεραὶ φθεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν.

8 Καὶ Νινευὴ ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.

9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς· βεβάρυνται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς.

10 Ἐκτιναγμὸς, καὶ ἀνατιναγμὸς, καὶ ἐκβρασμὸς, καὶ καρδίας θραυσμὸς, καὶ ὑπόλυσις γονάτων, καὶ ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν· καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

11 Ποῦ ἐστι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ οὖσα τοῖς σκύμνοις; ποῦ ἐπορεύθη λέων, τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνον λέοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν;

12 Λέων ἥρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμνοις αὐτοῦ, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς λέουσιν αὐτοῦ, καὶ ἔπλησε θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἁρπαγῆς.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθός σου, καὶ τοὺς λέοντάς σου καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω

ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σου, καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκέτι τὰ ἔργα σου.

ΚΕΦ. γ΄ 3.

1 Ὦ ΠΟ'ΛΙΣ αἱμάτων, ὅλη ψευδὴς, ἀδικίας πλήρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα.

2 Φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου διώκοντος, καὶ ἅρματος ἀναβράσσοντος,

3 Καὶ ἱππέως ἀναβαίνοντος, καὶ στιλβούσης ῥομφαίας, καὶ ἐξαστραπτόντων ὅπλων, καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ βαρείας πτώσεως, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν

4 Ἀπὸ πλήθους πορνείας· πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις ἡγουμένη φαρμάκων, ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ λαοὺς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς.

5 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δείξω ἔθνεσι τὴν αἰσχύνην σου, καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σου.

6 Καὶ ἐπιῤῥίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου, καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα.

7 Καὶ ἔσται, πᾶς ὁ ὁρῶν σε καταβήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐρεῖ, Δειλαία Νινευή· τίς στενάξει αὐτήν; πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ;

8 Ἑτοιμάσαι μερίδα, ἁρμόσαι χορδὴν, ἑτοιμάσαι μερίδα Ἀμμών· ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κύκλῳ αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ θάλασσα, καὶ ὕδωρ τὰ τείχη αὐτῆς,

9 Καὶ Αἰθιοπία ἰσχὺς αὐτῆς, καὶ Αἴγυπτος· καὶ οὐκ ἔστι πέρας τῆς φυγῆς· καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς.

10 Καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος, καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι κλήρους· καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις.

11 Καὶ σὺ μεθυσθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὑπερεωραμένη, καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν.

12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαῖ σκοποὺς ἔχουσαι, ἐὰν σαλευθῶσι, πεσοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος.

13 Ἰδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν σοί, τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς γῆς σου, καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχλούς σου.

14 Ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ, καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου· ἔμβηθι εἰς πηλὸν, καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύροις, κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον.

15 Ἐκεῖ καταφάγεταί σε πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεταί σε ὡς ἀκρὶς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.

16 Ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· βροῦχος ὥρμησε, καὶ ἐξεπετάσθη.

17 Ἐξήλατο ὡς ἀττέλαβος ὁ σύμμικτός σου, ὡς ἀκρὶς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ πάγους· ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφήλατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς· οὐαὶ αὐτοῖς.

18 Ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου, βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισε τοὺς δυνάστας σου, ἀπῆρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.

19 Οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συντριβῇ σου, ἐφλέγμανεν ἡ πληγή σου, πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου, κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διαπαντός;

ΑΜΒΑΚΟΥΜ. Η'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΤΟ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης.

2 Ἕως τίνος Κύριε κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσεις; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ οὐ σώσεις;

3 Ἱνατί ἔδειξάς μοι κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπειν, ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν; ἐξεναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει.

4 Διατοῦτο διεσκέδασται νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον.

5 Ἴδετε οἱ καταφρονηταί, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται.

6 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχινὸν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ.

7 Φοβερὸς καὶ ἐπιφανής ἐστιν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ, καὶ ὁρμήσουσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν.

9 Συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἥξει, ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν·

10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει, καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα, καὶ κρατήσει αὐτοῦ,

11 Τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦ-

μα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ μου.

12 Οὐχὶ σὺ ἀπ᾿ ἀρχῆς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν. Κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτὸ, καὶ ἔπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾷν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους ὀδύνης· ἱνατί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον;

14 Καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἑρπετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον;

15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ εἵλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ.

16 Ἕνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ, καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά.

17 Διατοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, καὶ διαπαντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ἘΠΙ᾿ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου.

2 Καὶ ἀπεκρίθη πρός με Κύριος, καὶ εἶπε, Γράψον ὅρασιν, καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.

3 Διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτὸν, ὅτι ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.

4 Ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται.

5 Ὁ δὲ κατοιόμενος, καὶ καταφρονητὴς, ἀνὴρ ἀλαζὼν, οὐθὲν μὴ περάνῃ· ὃς ἐπλάτυνε καθὼς ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπισυνάξει ἐπ᾿ αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς.

6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ᾿ αὐτοῦ παραβολὴν λήψονται, καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν, Οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς.

7 Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτὸν, καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.

8 Διότι ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσι πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ, δι᾿ αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

9 Ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξαι εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ, τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν.

10 Ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ
οἴκῳ σοῦ, συνεπέρανας πολλοὺς
λαοὺς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχή
σου.
11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου
βοήσεται, καὶ κάνθαρος ἐκ ξύλου
φθέγξεται αὐτά.
12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν
αἵμασι, καὶ ἑτοιμάζων πόλιν ἐν
ἀδικίαις.
13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυ-
ρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλι-
πον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη
πολλὰ ὠλιγοψύχησαν.
14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ
τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου,
ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς.
15 Ὦ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον
αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, καὶ
μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ
τὰ σπήλαια αὐτῶν.
16 Πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ
δόξης πίε καὶ σύ· καρδία σαλεύ-
θητι, καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν
ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου,
καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν
δόξαν σου.
17 Διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου
καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία
θηρίων πτοήσει σε, δι' αἵματα
ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς
καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν
κατοικούντων αὐτήν.
18 Τί ὠφελεῖ γλυπτὸν, ὅτι
ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ
χώνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι
πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσ-
μα αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι εἴδωλα
κωφά.
19 Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ,
Ἔκνηψον, ἐξεγέρθητι· καὶ τῷ
λίθῳ, Ὑψώθητι· καὶ αὐτό ἐστι
φαντασία· τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα
χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν
πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ
αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑ-
ΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ,
ΜΕΤΑ ΩΔΗΣ.
2 Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν
σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα
τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. ἐν
μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ
ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ·
ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνα-
δειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν
ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους
μνησθήσῃ.
3 Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει,
καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους Φαρὰν κα-
τασκίου δασέος· διάψαλμα· ἐκά-
λυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ,
καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ
γῆ.
4 Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ,
καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν
ἰσχύος αὐτοῦ.
5 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πο-
ρεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται
εἰς πεδία· κατὰ πόδας αὐτοῦ.
6 Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη·
διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν
βουνοὶ αἰώνιοι πορείας αἰωνίας
αὐτοῦ.
7 Ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώμα-
τα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται καὶ
αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης
Κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός
σου; ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά
σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵπ-
πους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σω-
τηρία.
9 Ἐντείνων ἐνέτεινας τόξον σου
ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· διά-
ψαλμα· ποταμῶν ῥαγήσεται
γῆ.
10 Ὄψονταί σε, καὶ ὠδινήσου-
σι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορεί-
ας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐ-
τῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.
11 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ
σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·
εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται,
εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων
σου.
12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν,
καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.
13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ
σου, τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν σου·
βαλεῖς εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θά-
νατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τρα-
χήλου· διάψαλμα.
14 Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κε-
φαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν
αὐτῇ· διανοίξουσι χαλινοὺς αὐ-
τῶν, ὡς ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.
15 Καὶ ἐπιβιβᾷς εἰς θάλασσαν
τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας
ὕδωρ πολύ.
16 Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη
ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευ-
χῆς χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθε
τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ
ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἕξις
μου· ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν πα-
ροικίας μου.
17 Διότι συκῆ οὐ καρποφορή-
σει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν
ταῖς ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔργον
ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει
βρῶσιν· ἐξέλιπεν ἀπὸ βρώσεως
πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρχουσι
βόες ἐπὶ φάτναις.
18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀ-
γαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ
Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
19 Κύριος ὁ Θεὸς δύναμίς μου,
καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς
συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπι-
βιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ
αὐτοῦ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ. Θ΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη
πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσί,
υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου τοῦ
Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ
Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα.
2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύ-
ριος.
3 Ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ
κτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θα-
λάσσης· καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσε-

βεῖς, καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.
4 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· καὶ
ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ
ὀνόματα τῆς Βάαλ, καὶ τὰ ὀνό-
ματα τῶν ἱερέων,
5 Καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ
τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ
Κυρίου, καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ
τοῦ βασιλέως αὐτῶν,
6 Καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ
τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητοῦν-
τας τὸν Κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀν-
τεχομένους τοῦ Κυρίου.
7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
Κυρίου τοῦ Θεοῦ· διότι ἐγγὺς ἡ-
μέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοίμακε
Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἡ-
γίακε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ.
8 Καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας
Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς
ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλ-
λότρια.
9 Καὶ ἐκδικήσω ἐμφανῶς ἐπὶ
τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον Κυ-
ρίου Θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ
δόλου.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, φωνὴ κραυ-
γῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων,
καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέ-
ρας, καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ
τῶν βουνῶν.
11 Θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες
τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώ-
θη πᾶς ὁ λαὸς Χαναάν, καὶ ἐξω-
λοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι
ἀργυρίῳ.
12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἐξερευνήσω τὴν Ἱερουσα-
λὴμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκδικήσω
ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρο-
νοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐ-
τῶν· οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν, Οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ
Κύριος, οὐδὲ μὴ κακώσῃ·
13 Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν
εἰς διαρπαγήν, καὶ οἱ οἶκοι αὐ-
τῶν εἰς ἀφανισμόν· καὶ οἰκοδο-
μήσουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοι-
κήσουσιν ἐν αὐταῖς· καὶ καταφυ-
τεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ οὐ μὴ
πίωσι τὸν οἶνον αὐτῶν.
14 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου
ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα
σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας Κυρίου πι-
κρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται.
15 Δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ
ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως
καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἀωρίας καὶ
ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνόφου καὶ
σκότους, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁ-
μίχλης,
16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ
κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς
ὀχυρὰς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς
ὑψηλάς.
17 Καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώ-
πους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοί,
ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκ-
χεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν,
καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλ-
βιτα.
18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν
καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύ-
νηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς Κυρίου, καὶ ἐν πυρὶ ζήλου

αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ
γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν
ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΣΥΝΑ'ΧΘΗΤΕ, καὶ συνδέ-
θητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον,
2 Πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς
ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ
ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου,
πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν
θυμοῦ Κυρίου.
3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάν-
τες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργά-
ζεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε,
καὶ ἀποκρίνασθε αὐτὰ, ὅπως
σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυ-
ρίου.
4 Διότι Γάζα διηρπασμένη
ἔσται, καὶ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισ-
μὸν, καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας
ἐκριφήσεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκρι-
ζωθήσεται.
5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ
σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πάροι-
κοι Κρητῶν· λόγος Κυρίου ἐφ'
ὑμᾶς Χαναὰν, γῆ ἀλλοφύλων,
καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.
6 Καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ
ποιμνίων, καὶ μάνδρα προβάτων.
7 Καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς
θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου
Ἰούδα, ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν
τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δείλης
καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου
υἱῶν Ἰούδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐ-
τοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ
ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν
αὐτῶν.
8 Ἤκουσα ὀνειδισμοὺς Μωὰβ,
καὶ κονδυλισμοὺς υἱῶν Ἀμμὼν,
ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου, καὶ
ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅριά μου.
9 Διατοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, διότι Μωὰβ ὡς Σόδομα ἔσ-
ται, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς Γόμοῤῥα,
καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς
θιμωνία ἅλωνος, καὶ ἠφανισμένη
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ κατάλοιποι
λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτοὺς,
καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κλη-
ρονομήσουσιν αὐτούς.
10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς
ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν,
καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύ-
ριον τὸν παντοκράτορα.
11 Ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ'
αὐτοὺς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας
τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς,
καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκασ-
τος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι
αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.
12 Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυ-
ματίαι ῥομφαίας μου ἐστέ.
13 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ ἐπὶ Βοῤῥᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν
Ἀσσύριον, καὶ θήσει τὴν Νινευὴ
εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον, ὡς ἔρημον.
14 Καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ
αὐτῆς ποίμνια, καὶ πάντα τὰ
θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέον-
τες, καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς φατνώμα-
σιν αὐτῆς κοιτασθήσονται· καὶ
θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμα-
σιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν τοῖς
πυλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ
ἀνάστημα αὐτῆς.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

15 ΑΥ'ΤΗ ἡ πόλις ἡ φαυ-

λίστρια, ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι· πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν, νομὴ θηρίων; πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

1 Ὦ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις, ἡ περιστερὰ

2 Οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς· οὐκ ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν.

3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τοπρωΐ.

4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσι νόμον.

5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον· πρωΐ πρωΐ δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ ἀπεκρύβη, καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει, καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν.

6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν· ἐξερημώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοπαράπαν, τοῦ μὴ διοδεύειν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν, παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν.

7 Εἶπα, Πλὴν φοβεῖσθέ με, καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν· ἑτοιμάζου, ὄρθρισον, ἔφθαρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὶς αὐτῶν.

8 Διατοῦτο ὑπόμεινόν με, λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον· διὸ τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν, τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ· διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.

9 Ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα.

10 Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι ἐν διεσπαρμένοις μου, οἴσουσι θυσίας μοι.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ καταισχυνθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς, τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

12 Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πρᾳῢν καὶ ταπεινὸν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου

13 Οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται, καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

14 Χαῖρε θύγατερ Σιὼν, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἱερουσαλήμ.

15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ

χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Θάρσει Σιὼν, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου.

17 Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ, ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ· καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

18 Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου· οὐαὶ, τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν;

19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκέν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ καταισχυνθήσονται.

20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς, καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ. Ι'.

ΚΕΦ. α'. 1.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Οὐχ ἥκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστι τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις, ὁ δὲ οἶκος ἡμῶν ἐξηρήμωται;

5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Τάξατε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

6 Ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονὴν, ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην, περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων, συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ κόψατε ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν

οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος.

9 Ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα· καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσησα αὐτά· διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστιν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

10 Διατοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.

11 Καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυρίου τῷ λαῷ, Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΤΗ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως,

2 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

3 Εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων,

4 Τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

5 Καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε, διότι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ,

6 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρσεῖτε,

7 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν,

8 Καὶ συσσείσω πάντα τὰ

ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ πλήσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι, τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον.

11 Τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐννάτου μηνὸς, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, λέγων,

12 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπερώτησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον, λέγων,

13 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἅψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἑψήματος ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντὸς βρώματος, εἰ ἁγιασθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Οὔ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος, Ἐὰν ἅψηται μεμιασμένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντὸς τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Μιανθήσεται.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν, Οὕτως ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν, καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντα.

16 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ Κυρίου τίνες ἦτε,

17 Ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα· καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλῆσαι πεντήκοντα μετρητὰς, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι.

18 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

19 Ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐννάτου μηνὸς, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς τεθεμελίωται ὁ ναὸς Κυρίου· θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,

20 Εἰ ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἅλω, καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος, καὶ ἡ συκῆ, καὶ ἡ ῥοὰ, καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, λέγων,

22 Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς

Ἰούδα, λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν,

23 Καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων, καὶ ὀλοθρεύσω δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν, καὶ καταστρέψω ἅρματα καὶ ἀναβάτας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν, ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,

24 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ, τὸν δοῦλόν μου, λέγει Κύριος, καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγίδα, διότι σὲ ᾑρέτισα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΙΑ'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΕΝ τῷ ὀγδόῳ μηνὶ, ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδὼ τὸν προφήτην, λέγων,

2 Ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην·

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων.

4 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν· καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου, λέγει Κύριος.

5 Οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται;

6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἳ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν, Καθὼς παρατέτακται Κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν, οὕτως ἐποίησεν ἡμῖν.

7 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ, οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβὰτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδὼ τὸν προφήτην, λέγων,

8 Ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυῤῥὸν, καὶ οὗτος εἱστήκει ἀναμέσον τῶν ὀρέων τῶν κατασκίων,

καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυῤῥοὶ, καὶ ψαροὶ, καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί.

9 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἐγὼ δείξω σοι τί ἐστι ταῦτα.

10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκὼς ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος, περιοδεῦσαι τὴν γῆν·

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπον, Περιωδεύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται, καὶ ἡσυχάζει.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε, Κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερεῖδες, τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος;

13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ, ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς.

14 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐζήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν ζῆλον μέγαν,

15 Καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν μὲν ἐγὼ ὠργίσθην ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά.

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμῷ, καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.

17 Ἔτι· καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἔτι ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει Κύριος ἔτι τὴν Σιὼν, καὶ αἱρετιεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, Τί ἐστι ταῦτα Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν, καὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος τέσσαρας τέκτονας.

21 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦρε κεφαλήν· καὶ ἐξήλθοσαν οὗτοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν, τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίου, τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν.

2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Ποῦ σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Διαμετρῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ,

τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐ-
τῆς ἐστι, καὶ πηλίκον τὸ μῆκος.
3 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λα-
λῶν ἐν ἐμοὶ εἱστήκει, καὶ ἄγγε-
λος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάν-
τησιν αὐτῷ,
4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, λέ-
γων, Δράμε, καὶ λάλησον πρὸς
τὸν νεανίαν ἐκεῖνον, λέγων, Κα-
τακάρπως κατοικηθήσεται Ἱε-
ρουσαλὴμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώ-
πων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς·
5 Καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέ-
γει Κύριος, τεῖχος πυρὸς κυκλό-
θεν, καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ
αὐτῆς.
6 Ὢ ὢ φεύγετε ἀπὸ γῆς
Βοῤῥᾶ, λέγει Κύριος· διότι ἐκ τῶν
τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συ-
νάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος,
¶ 7 Εἰς Σιὼν, ἀνασώζεσθε οἱ κατ-
οικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος.
8 Διότι τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ὀπίσω δόξης
ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ
σκυλεύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἁπτό-
μενος ὑμῶν ὡς ὁ ἁπτόμενος τῆς
κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ.
9 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν
χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσον-
ται σκῦλα τοῖς δουλεύουσιν αὐ-
τοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅτι Κύριος
παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με.
10 Τέρπου καὶ εὐφραίνου θύ-
γατερ Σιὼν, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχο-
μαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ
σου, λέγει Κύριος.
11 Καὶ καταφεύξονται ἔθνη
πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς
λαὸν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν
μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι Κύ-
ριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ
με πρὸς σέ.
12 Καὶ κατακληρονομήσει
Κύριος τὸν Ἰούδαν τὴν μερίδα
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἁγίαν, καὶ αἱρε-
τιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλήμ.
13 Εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξε-
γήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐ-
τοῦ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν
Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἑσ-
τῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου
Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος εἱστήκει
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀντικεῖσθαι
αὐτῷ.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν
διάβολον,
3 Ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ
διάβολε, καὶ ἐπιτιμήσαι Κύριος
ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερου-
σαλήμ· οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς
ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός;
4 Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος
ἱμάτια ῥυπαρὰ, καὶ εἱστήκει πρὸ
προσώπου τοῦ ἀγγέλου.
5 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς
τοὺς ἑστηκότας πρὸ προσώπου
αὐτοῦ, λέγων, Ἀφέλετε τὰ ἱμά-
τια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἀφήρηκα
τὰς ἀνομίας σου· καὶ ἐνδύσατε
αὐτὸν ποδήρη,
6 Καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπέ-
θηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον
αὐτὸν ἱμάτια· καὶ ὁ ἄγγελος
Κυρίου εἱστήκει.

7 Καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγε-
λος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λέγων,
8 Τάδε λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μου πο-
ρευθῇς, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί
μου φυλάξῃς, καὶ σὺ διακρινεῖς
τὸν οἶκόν μου· καὶ ἐὰν διαφυ-
λάσσῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώ-
σω σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ
τῶν ἑστηκότων τούτων.
9 Ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ
μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ
καθήμενοι πρὸ προσώπου, διότι
ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ, διότι
ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀ-
νατολήν.
10 Διότι ὁ λίθος, ὃν ἔδωκα
πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν
λίθον τὸν ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰ-
σιν· ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ
ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν
τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέ-
σετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ
ὑποκάτω ἀμπέλου, καὶ ὑποκά-
τω συκῆς.

ΚΕΦ. Δ. 4.

1 ΚΑΙ' ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐξήγειρέ με
ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος
ἐξ ὕπνου αὐτοῦ,
2 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τί σὺ
βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἑώρακα,
καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη, καὶ
τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ
ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ
ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις
τοῖς ἐπάνω αὐτῆς,
3 Καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐ-
τῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπα-
δίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύ-
μων.
4 Καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα
πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα
ἐν ἐμοὶ, λέγων, Τί ἐστι ταῦτα
Κύριε;
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρὸς μὲ,
λέγων, Οὐ γινώσκεις τί ἐστι ταῦ-
τα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.
6 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς
μὲ, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος Κυρίου
πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐκ ἐν
δυνάμει μεγάλῃ, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ,
ἀλλὰ ἐν πνεύματί μου, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.
7 Τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα
τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ
κατορθῶσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λί-
θον τῆς κληρονομίας, ἰσότητα
χάριτος χάριτα αὐτῆς.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
9 Αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμε-
λίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐ-
τόν· καὶ ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος
παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με
πρὸς σέ.
10 Διότι τίς ἐξουδένωσιν εἰς
ἡμέρας μικράς; καὶ χαροῦνται,
καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσι-
τέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ· ἑπτὰ
οὗτοι ὀφθαλμοί εἰσιν οἱ ἐπιβλέ-
ποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
11 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα
πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗ-
ται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας
καὶ ἐξ εὐωνύμων;
12 Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέ-

ρου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Τί οἱ
δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς
χερσὶ τῶν δύο μυξωτήρων τῶν
χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπα-
ναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς
χρυσᾶς;
13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὐκ οἶ-
δας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα,
Οὐχὶ Κύριε.
14 Καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ δύο
υἱοὶ τῆς πιότητος παρεστήκασι
Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον,
καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον.
2 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τί σὺ
βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐγὼ ὁρῶ
δρέπανον πετόμενον μήκους πή-
χεων εἴκοσι, καὶ πλάτους πή-
χεων δέκα.
3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Αὕτη ἡ
ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσω-
πον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ
κλέπτης ἐκ τούτου ἕως θανάτου
ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορ-
κος ἐκ τούτου ἐκδικηθήσεται.
4 Καὶ ἐξοίσω αὐτὸ, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύ-
σεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου,
καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος
τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ
καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐ-
τοῦ, καὶ συντελέσει αὐτὸν, καὶ
τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους
αὐτοῦ.
5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρὸς μὲ,
Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου,
καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο.
6 Καὶ εἶπα, Τί ἐστι; καὶ εἶ-
πε, Τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευ-
όμενον· καὶ εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀδικία
αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
7 Καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβ-
δου ἐξαιρόμενον· καὶ ἰδοὺ γυνὴ
μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέ-
τρου.
8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη ἐστὶν ἡ
ἀνομία· καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὴν εἰς
μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἔῤῥιψε
τὸν λίθον τοῦ μολίβδου εἰς τὸ
στόμα αὐτῆς.
9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυ-
ναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦ-
μα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ
αὗται εἶχον πτέρυγας ἔποπος·
καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέ-
σον τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον τοῦ
οὐρανοῦ.
10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγε-
λον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, Ποῦ
αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον;
11 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οἰκοδο-
μῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυ-
λῶνος, καὶ ἑτοιμάσαι, καὶ θήσου-
σιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΚΑΙ' ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον,
καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπο-
ρευόμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων, καὶ
τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.
2 Ἐν τῷ ἅρματι τῷ πρώτῳ
ἵπποι πυῤῥοὶ, καὶ ἐν τῷ ἅρματι
τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες,
3 Καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τρί-
τῳ ἵπποι λευκοὶ, καὶ ἐν τῷ ἅρ-

ματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί.

4 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, Τί ἐστι ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε, Ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστῆναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

6 Ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Βοῤῥᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Νότου,

7 Καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν· καὶ εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν.

8 Καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ, λέγων, Ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βοῤῥᾶ, καὶ ἀνέπαυσαν τὸν θυμόν μου ἐν γῇ Βοῤῥᾶ.

9 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος,

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τῷ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου

12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἀνὴρ, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον Κυρίου,

13 Καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βουλὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

14 Ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσι, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν, καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἥξουσι, καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ γνώσεσθε διότι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐννάτου, ὅς ἐστι Χασελεῦ.

2 Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθὴλ, Σαρασὰρ καὶ Ἀρβεσεὲρ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸν Κύριον,

3 Λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς προφήτας, λέγων, Εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἁγίασμα, καθότι ἐποίησεν ἤδη ἱκανὰ ἔτη.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμὲ, λέγων,
5 Εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ἑβδομήκοντα ἔτη, μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι;
6 Καὶ ἐὰν φάγητε ἢ πίνητε, οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ πίνετε;
7 Οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἱερουσαλὴμ κατοικουμένη, καὶ εὐθηνοῦσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλόθεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὀρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατῳκεῖτο;
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων,
9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κρίμα δίκαιον κρίνετε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
10 Καὶ χήραν, καὶ ὀρφανὸν, καὶ προσήλυτον, καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
11 Καὶ ἠπείθησαν τοῦ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν.
12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ, τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν· καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ Κυρίου παντοκράτορος.
13 Καὶ ἔσται, ὃν τρόπον εἶπε, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, οὕτως κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
14 Καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἔγνωσαν· καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος· καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν.

ΚΕΦ. ή. 8.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος, λέγων,
2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐζήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν ζῆλον μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωκα αὐτήν.
3 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιὼν, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλὴμ πόλις ἀληθινὴ, καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος, ὄρος ἅγιον.
4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν.
5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς.
6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Εἰ ἀδυνατήσει ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ

καὶ ἐνώπιόν μου ἀδυνατήσει; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἐγὼ σώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,

8 Καὶ εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, κἀγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' ου ᾠκοδόμηται.

10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως· καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ.

11 Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

12 Ἀλλ' ἢ δείξω εἰρήνην· ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου τούτου ταῦτα πάντα.

13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ· θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν.

14 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα·

15 Οὕτως παρατέταγμαι, καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα· θαρσεῖτε.

16 Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν,

17 Καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρὸς μὲ, λέγων,

19 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Νηστεία ἡ τετρὰς, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθάς· καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.

20 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς,

21 Καὶ συνελεύσονται κατα-

κοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν
πόλιν, λέγοντες, Πορευθῶμεν
δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου,
καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυ-
ρίου παντοκράτορος· πορεύσομαι
κἀγώ·
22 Καὶ ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ
καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ
πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξιλάσασθαι
τὸ πρόσωπον Κυρίου.
23 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄν-
δρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν
τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ
κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέ-
γοντες, Πορευσόμεθα μετὰ σοῦ,
διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ Θεὸς μεθ'
ὑμῶν ἐστι.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΛΗ͂ΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐν
γῇ Σεδρὰχ, καὶ Δαμασκοῦ θυ-
σία αὐτοῦ, διότι Κύριος ἐφορᾷ
ἀνθρώπους, καὶ πάσας φυλὰς
τοῦ Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἐν Ἡμὰθ ἐν τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδὼν, διότι
ἐφρόνησαν σφόδρα.
3 Καὶ ᾠκοδόμησε Τύρος ὀχυ-
ρώματα αὐτῇ, καὶ ἐθησαύρισεν
ἀργύριον ὡς χοῦν, καὶ συνήγαγε
χρυσίον ὡς πηλὸν ὁδῶν.
4 Καὶ διατοῦτο Κύριος κλη-
ρονομήσει αὐτοὺς, καὶ πατάξει
εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς, καὶ
αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται.
5 Ὄψεται Ἀσκάλων, καὶ
φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ
ὀδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκά-
ρων, ὅτι ᾐσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπ-
τώματι αὐτῆς· καὶ ἀπολεῖται
βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκά-
λων οὐ μὴ κατοικηθῇ.
6 Καὶ κατοικήσουσιν ἀλλο-
γενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ
ὕβριν ἀλλοφύλων,
7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν
ἐκ στόματος αὐτῶν, καὶ τὰ
βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου
ὀδόντων αὐτῶν· καὶ ὑπολειφθή-
σονται καὶ οὗτοι τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ ἔσονται ὡς χιλίαρχος ἐν
Ἰούδᾳ, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰε-
βουσαῖος.
8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ
μου ἀνάστημα, τοῦ μὴ διαπο-
ρεύεσθαι, μηδὲ ἀνακάμπτειν, καὶ
οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι
ἐξελαύνων, διότι νῦν ἑώρακα ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
9 Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιὼν,
κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ·
ἰδοὺ ὁ βασιλεύς ἔρχεταί σοι δί-
καιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραῢς,
καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον
καὶ πῶλον νέον.
10 Καὶ ἐξολοθρεύσει ἅρματα
ἐξ Ἐφραῒμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἐξολοθρεύσεται τόξον
πολεμικὸν, καὶ πλῆθος καὶ εἰ-
ρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδά-
των ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν
διεκβολὰς γῆς.
11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης
σου ἐξαπέστειλας δεσμίους σου
ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ.
12 Καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι
δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ
ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας
σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι,
13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα

ἐμαυτῷ τόξον, ἔπλησα τὸν Ἐ-
φραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα
σου Σιὼν ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν
Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε
ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ,
14 Καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐ-
τούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀσ-
τραπὴ βολίς, καὶ Κύριος παν-
τοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ,
καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς
αὐτοῦ.
15 Κύριος παντοκράτωρ ὑπερ-
ασπιεῖ αὐτούς· καὶ καταναλώ-
σουσιν αὐτούς, καὶ καταχώσου-
σιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης,
καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον,
καὶ πλήσουσι τὰς φιάλας ὡς
θυσιαστήριον.
16 Καὶ σώσει αὐτοὺς Κύριος
ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ, διότι
λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ γῆς
αὐτοῦ.
17 Ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ,
καὶ εἴ τι καλὸν αὐτοῦ, σῖτος
νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδιάζων
εἰς παρθένους.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρὰ Κυ-
ρίου ὑετὸν καθ' ὥραν, πρώϊμον
καὶ ὄψιμον· Κύριος ἐποίησε φαν-
τασίας, καὶ ὑετὸν χειμερινὸν
δώσει αὐτοῖς, ἑκάστῳ βοτάνην
ἐν ἀγρῷ.
2 Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐ-
λάλησαν κόπους, καὶ οἱ μάντεις
ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια
ψευδῆ ἐλάλουν, μάταια παρ-
εκάλουν· διατοῦτο ἐξηράνθησαν
ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν,
διότι οὐκ ἦν ἴασις.
3 Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρ-
ωξύνθη ὁ θυμός μου, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι· καὶ ἐπι-
σκέψεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ,
τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει αὐτοὺς
ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πο-
λέμῳ,
4 Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπέβλεψε,
καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔταξε, καὶ ἀπ'
αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ, ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων
ἐν τῷ αὐτῷ.
5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ
πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς
ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάξονται,
διότι Κύριος μετ' αὐτῶν· καὶ
καταισχυνθήσονται ἀναβάται
ἵππων.
6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον
Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ
σώσω, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ὅτι
ἠγάπησα αὐτούς, καὶ ἔσονται,
ὃν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην
αὐτούς· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτῶν, καὶ ἐπακούσομαι αὐ-
τοῖς,
7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ
τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ χαρήσεται ἡ
καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται, καὶ
εὐφρανθήσονται, καὶ χαρεῖται
ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
8 Σημανῶ αὐτοῖς, καὶ εἰσδέ-
ξομαι αὐτούς, διότι λυτρώσομαι
αὐτούς, καὶ πληθυνθήσονται καθ-
ότι ἦσαν πολλοί.
9 Καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς,
καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονταί μου,
ἐκθρέψουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ
ἐπιστρέψουσι.
10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ

γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδῖτιν, καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

11 Καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ, πατάξουσιν ἐν θαλάσσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται.

12 Καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιά. 11.

1 ΔΙΑ'ΝΟΙΞΟΝ ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου.

2 Ὀλολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιστᾶνες ἐταλαιπώρησαν· ὀλολύξατε δρύες τῆς Βασανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος.

3 Φωνὴ θρηνούντων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν· φωνὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς,

5 Ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον, Εὐλογητὸς Κύριος, καὶ πεπλουτήκαμεν· καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς.

6 Διατοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, λέγει Κύριος· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν·

7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανῖτιν· καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους, τὴν μὲν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα.

8 Καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἑνὶ, καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμέ.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς· τὸ ἀποθνῆσκον ἀποθνησκέτω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλιπέτω· καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

10 Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀποῤῥίψω αὐτὴν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς,

11 Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστί.

12 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς, Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.

14 Καὶ ἀπέῤῥιψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοίνισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀναμέσον Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον Ἰσραήλ.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεύη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρου·

16 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσηται, καὶ τὸ ὁλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει.

17 Ὢ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια, καταλελοιπότες τὰ πρόβατα, μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ, ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραινόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται.

ΚΕΦ. ιβʹ. 12.

1 ΛΗ͂ΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· λέγει Κύριος, ἐκτείνων οὐρανὸν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ.

2 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς πρόθυρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλὴμ λίθον καταπατούμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ᾽ αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει, καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει.

5 Καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι Ἰούδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Εὑρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ, καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ, ἔτι καθ᾽ ἑαυτὴν ἐν Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκηνώματα Ἰούδα, καθὼς ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸν Ἰούδα.

8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑπὲρ τῶν

κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος
Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς ἄγγε-
λος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν.
9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, ζητήσω ἐξᾶραι πάντα τὰ
ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερουσα-
λήμ.
10 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον
Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος
καὶ οἰκτιρμοῦ· καὶ ἐπιβλέψον-
ται πρὸς μὲ, ἀνθ' ὧν κατωρχή-
σαντο· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν
κοπετὸν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ
ὀδυνηθήσονται ὀδύνην, ὡς ἐπὶ τῷ
πρωτοτόκῳ.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ με-
γαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πε-
δίῳ ἐκκοπτομένου.
12 Καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ
φυλὰς φυλάς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ
καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου
Νάθαν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυ-
ναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς·
13 Φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ' ἑαυ-
τὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ'
ἑαυτάς· φυλὴ τοῦ Συμεὼν καθ'
ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καθ' ἑαυτάς.
14 Πᾶσαι αἱ ὑπολελειμμέναι
φυλαὶ, φυλὴ καθ' ἑαυτὴν, καὶ
γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
πᾶς τόπος διανοιγόμενος τῷ οἴ-
κῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν,
καὶ εἰς τὸν χωρισμόν.
2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, λέγει Κύριος σαβαὼθ, ἐξολο-
θρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων
ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν
ἔσται μνεία· καὶ τοὺς ψευδοπρο-
φήτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκά-
θαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς.
3 Καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ
ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐ-
τὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, Οὐ
ζήσῃ, ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ'
ὀνόματι Κυρίου· καὶ συμποδιοῦ-
σιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐ-
τὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν.
4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆ-
ται, ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐ-
τοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν,
καὶ ἐνδύσονται δέῤῥιν τριχίνην,
ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο.
5 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ εἰμὶ προφή-
της ἐγὼ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζό-
μενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄν-
θρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός
μου.
6 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ
πληγαὶ αυται ἀναμέσον τῶν
χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἃς ἐπλή-
γην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ
μου.
7 Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ
τοὺς ποιμένας μου, καὶ ἐπὶ ἄν-
δρα πολίτην μου, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, πατάξατε τοὺς
ποιμένας, καὶ ἐκσπάσατε τὰ
πρόβατα· καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ τοὺς μικρούς.
8 Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ,

λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐ-
τῆς ἐξολοθρευθήσεται, καὶ ἐκλεί-
ψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται
ἐν αὐτῇ.
9 Καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ
πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτοὺς, ὡς
πυροῦται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκι-
μῶ αὐτοὺς, ὡς δοκιμάζεται τὸ
χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ
ὄνομά μου, κἀγὼ ἐπακούσομαι
αὐτῷ, καὶ ἐρῶ, Λαός μου οὗτός
ἐστι· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ
Θεός μου.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ἸΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται
Κυρίου, καὶ διαμερισθήσονται τὰ
σκῦλά σου ἐν σοί·
2 Καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ
ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλε-
μον, καὶ ἁλώσεται ἡ πόλις, καὶ
διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι, καὶ
αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, καὶ
ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως
ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ κατάλοι-
ποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολο-
θρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως.
3 Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος, καὶ
παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐ-
κείνοις, καθὼς ἡμέρα παρατά-
ξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
4 Καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐ-
τοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι
Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ
σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς
καὶ θάλασσαν, χάος μέγα σφό-
δρα· καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ
ὄρους πρὸς τὸν Βοῤῥᾶν, καὶ τὸ ἥ-
μισυ αὐτοῦ πρὸς Νότον.
5 Καὶ φραχθήσεται ἡ φάραγξ
τῶν ὀρέων μου, καὶ ἐγκολληθή-
σεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἰασὸδ,
καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνε-
φράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ συσ-
σεισμοῦ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασι-
λέως Ἰούδα· καὶ ἥξει Κύριος ὁ
Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
μετ' αὐτοῦ.
6 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψύχη
καὶ πάγος
7 Ἔσται μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ
ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυρίῳ,
καὶ οὐχ ἡμέρα, καὶ οὐ νὺξ, καὶ
πρὸς ἑσπέραν ἔσται φῶς.
8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξε-
λεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσα-
λὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥ-
μισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐσχάτην· καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν
ἔαρι ἔσται οὕτως.
9 Καὶ ἔσται Κύριος εἰς βασι-
λέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἷς,
καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἓν,
10 Κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν,
καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβὲ ἕως
Ῥεμμὼν κατὰ Νότον Ἱερουσα-
λήμ. Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπου μέ-
νει· ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὶν ἕως
τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώ-
της, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν,
καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμεὴλ,
ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασι-
λέως
11 Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ,
καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ
κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθό-
τως.
12 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις

ἣν κόψει Κύριος πάντας τοὺς
λαοὺς, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ· τακήσονται αἱ σάρ-
κες αὐτῶν, ἑστηκότων ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν
αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ ἔκστασις Κυρίου μεγάλη
ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ ἐπιλήψονται
ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ συμπλακήσεται ἡ
χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ.

14 Καὶ Ἰούδας παρατάξεται
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνάξει τὴν
ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλό-
θεν, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ
ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα.

15 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις
τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων,
καὶ τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων,
καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄν-
των ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκεί-
ναις, κατὰ τὴν πτῶσιν ταύ-
την.

16 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν κατα-
λειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν
τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἀναβήσονται κατ᾽ ἐνιαυτὸν,
τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυ-
ρίῳ παντοκράτορι, καὶ τοῦ ἑορ-
τάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπη-
γίας.

17 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ
ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν
τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ
προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ
παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις
προστεθήσονται.

18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου
μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ
τούτους ἔσται ἡ πτῶσις, ἣν πα-
τάξει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα
ἂν μὴ ἀναβῇ, τοῦ ἑορτάσαι τὴν
ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

19 Αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία
Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάν-
των τῶν ἐθνῶν, ὃς ἂν μὴ ἀναβῇ
ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνο-
πηγίας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου
ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι·
καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴ-
κῳ Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσ-
ώπου τοῦ θυσιαστηρίου.

21 Καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ
ἅγιος τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι·
καὶ ἥξουσι πάντες οἱ θυσιάζοντες,
καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν, καὶ
ἑψήσουσιν ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἔσ-
ται Χαναναῖος ἔτι ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΙΒ΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΛΗ͂ΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ,
Θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.
2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύ-
ριος· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠγά-
πησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφὸς ἦν
Ἡσαῦ τοῦ Ἰακὼβ, λέγει Κύριος,
καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακὼβ,
3 Τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα, καὶ
ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισ-
μὸν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
εἰς δώματα ἐρήμου;
4 Διότι ἐρεῖ, Ἡ Ἰδουμαία κα-
τέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν,
καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρή-
μους· τάδε λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι καὶ
ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικλη-
θήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας, καὶ
λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύ-
ριος ἕως αἰῶνος.
5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψον-
ται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε, Ἐμεγα-
λύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν ὁρίων
τοῦ Ἰσραήλ.
6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ
δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ· καὶ εἰ
πατήρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ἡ δό-
ξα μου; καὶ εἰ Κύριός εἰμι ἐγὼ,
ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει
Κύριος παντοκράτωρ· ὑμεῖς οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου,
καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν
τὸ ὄνομά σου;
7 Προσάγοντες πρὸς τὸ θυ-
σιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγη-
μένους, καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠλισ-
γήσαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν
ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἠλισγη-
μένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα
ἐξουδενωμένα ἐστι.
8 Διότι ἐὰν προσαγάγητε
τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν;
καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ
ἄῤῥωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε
δὴ αὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ
προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται πρόσ-
ωπόν σου, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ.
9 Καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσ-
ωπον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ δεήθητε
αὐτοῦ. Ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονε
ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν
πρόσωπα ὑμῶν; λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.
10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγ-
κλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ
ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου
δωρεάν· οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν
ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν
χειρῶν ὑμῶν.
11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δε-
δόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν
παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγε-
ται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία
καθαρά· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου
ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ.
12 Ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ
ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυ-

ρίου ἠλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ
ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωται βρώματα
αὐτοῦ·
13 Καὶ εἴπατε, Ταῦτα ἐκ κα-
κοπαθείας ἐστί· καὶ ἐξεφύσησα
αὐτὰ, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ· καὶ εἰσεφέρετε ἁρπάγματα,
καὶ τὰ χωλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλού-
μενα· καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν,
εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χει-
ρῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ.
14 Καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν
δυνατὸς, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ
ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ
αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ θύει διεφ-
θαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι βασι-
λεὺς μέγας ἐγώ εἰμι, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά
μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΚΑΙ͂ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς
ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς.
2 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν
μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν,
τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ
ἐξαποστελῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς τὴν κατά-
ραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν
εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι
αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐ-
λογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν
ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν
καρδίαν ὑμῶν.
3 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν
ὦμον, καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορ-
τῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς
εἰς τὸ αὐτό.
4 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐν-
τολὴν ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν δια-
θήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
5 Ἡ διαθήκη μου ἦν μετ᾽ αὐ-
τοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης,
καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖ-
σθαί με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνό-
ματός μου στέλλεσθαι αὐτόν.
6 Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ
εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρή-
νῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ᾽
ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν
ἀπὸ ἀδικίας.
7 Ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξε-
ται γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσου-
σιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι
ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός
ἐστιν.
8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς
ὁδοῦ, καὶ ἠσθενήσατε πολλοὺς ἐν
νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην
τοῦ Λευὶ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ.
9 Κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδε-
νωμένους καὶ ἀπεῤῥιμμένους εἰς
πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ᾽ ὧν ὑμεῖς οὐκ
ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς μου, ἀλλὰ
ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ.
10 Οὐχὶ πατὴρ εἷς πάντων
ὑμῶν; οὐχὶ Θεὸς εἷς ἔκτισεν
ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατελίπετε
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοῦ
βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πα-
τέρων ὑμῶν;
11 Ἐγκατελείφθη Ἰούδας, καὶ
βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ
καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἐβεβή-
λωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια Κυρίου,
ἐν οἷς ἠγάπησε, καὶ ἐπετήδευσεν
εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους.

12 Ἐξολοθρεύσει Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακὼβ, καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσουν, ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων· ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;

14 Καὶ εἴπατε, Ἕνεκεν τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρτύρατο ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός σου, καὶ γυνὴ διαθήκης σου.

15 Καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ· καὶ εἴπατε, Τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός; καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπῃς.

16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλῃς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε

17 Οἱ παροξύναντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ἸΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποιὰ πλυνόντων.

3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαριεῖ τοὺς υἱοὺς Λευὶ, καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήρας, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ ἀπέχεσθε

7 Ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέ

ρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε νόμιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

8 Μήτι πτερνιεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πτερνίζετέ με· καὶ ἐρεῖτε, Ἐν τίνι ἐπτερνίσαμέν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε.

10 Τὸ ἔτος συνετελέσθη, καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταῤῥάκτας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκχεῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι.

11 Καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητὴ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

13 Ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ;

14 Εἴπατε, Μάταιος ὁ δουλεύων Θεῷ, καὶ τί πλέον, ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρὸ προσώπου Κυρίου παντοκράτορος;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐσώθησαν.

16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσήκουσε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔσονταί μοι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περιποίησιν, καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς, ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δουλεύοντα αὐτῷ.

18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὄψεσθε ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος Θεῷ, καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΔΙΟ'ΤΙ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα, καλάμη, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα.

2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεσθε,

καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα.

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,

6 Ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.

4 Μνήσθητε νόμου Μωυσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα.

ΕΣΔΡΑΣ. Α'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ' ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου,

2 Στήσας τοὺς ἱερεῖς κατ' ἐφημερίας ἐστολισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις ἱεροδούλοις τοῦ Ἰσραὴλ, ἁγιάσαι ἑαυτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἁγίας κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ὁ τοῦ Δαυὶδ ὁ βασιλεύς·

4 Οὐκ ἔσται ὑμῖν ἆραι ἐπ' ὤμων αὐτήν· καὶ νῦν λατρεύετε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἑτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριὰς καὶ τὰς φυλὰς ὑμῶν,

5 Κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ στάντες ἐν τῷ ἁγίῳ κατὰ τὴν μεριδαρχίαν τὴν πατρικὴν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν, τῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

6 Ἐν τάξει θύσατε τὸ πάσχα, καὶ τὰς θυσίας ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου τὸ δοθὲν τῷ Μωυσῇ.

7 Καὶ ἐδωρήσατο Ἰωσίας τῷ λαῷ τῷ εὑρεθέντι ἀρνῶν καὶ ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίους· ταῦτα ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐδόθη κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ Λευίταις.

8 Καὶ ἔδωκε Χελκίας, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Συῆλος οἱ ἐπιστάται τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσιν εἰς πάσχα πρόβατα δισχίλια ἑξακόσια, μόσχους τριακοσίους.

9 Καὶ Ἰεχονίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ὀχιῆλος, καὶ Ἰωρὰμ χιλίαρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβατα πεντακισχίλια, μόσχους ἑπτακοσίους.

10 Καὶ ταῦτα τὰ γενόμενα, εὐπρεπῶς ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλὰς

11 Καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, προσενεγκεῖν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ· καὶ οὕτως τὸ πρωϊνόν.

12 Καὶ ὤπτησαν τὸ πάσχα πυρὶ ὡς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ λέβησι μετ᾽ εὐωδίας,

13 Καὶ ἀπήνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ· μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών·

14 Οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ στέατα ἕως ἀωρίας· καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.

15 Καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσὰφ ἦσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα, καὶ Ἀσὰφ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἐδδινοὺς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ᾽ ἑκάστου πυλῶνος· οὐκ ἔστι παραβῆναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ ἐφημερίαν· οἱ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς.

17 Καὶ συνετελέσθη τὰ τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀχθῆναι τὸ πάσχα,

18 Καὶ προσαχθῆναι τὰς θυσίας ἐπὶ τὸ τοῦ Κυρίου θυσιαστήριον, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.

19 Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἡμέρας ἑπτά

20 Καὶ οὐκ ἤχθη τὸ πάσχα τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρόνων Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἠγάγοσαν πάσχα τοιοῦτον, οἷον ἤγαγεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ εὑρεθεὶς ἐν τῇ κατοικήσει αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

22 Ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἰωσίου ἤχθη τὸ πάσχα τοῦτο.

23 Καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας.

24 Καὶ τὰ κατ᾽ αὐτὸν δὲ ἀναγέγραπται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, περὶ τῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἠσεβηκότων εἰς τὸν Κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ βασιλείαν, καὶ ἃ ἐλύπησαν αὐτὸν, ἔστι, καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραήλ.

25 Καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν πρᾶξιν ταύτην Ἰωσίου, συνέβη Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου ἐλθόντα πόλεμον ἐγεῖραι ἐν Χαρχαμὺς ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ Ἰωσίας.

26 Καὶ διεπέμψατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου, λέγων,

Τί ἐμοὶ καὶ σοί ἐστι βασιλεῦ τῆς Ἰουδαίας;

27 Οὐχὶ πρὸς σὲ ἐξαπέσταλμαι ὑπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἐστί· καὶ νῦν Κύριος μετ' ἐμοῦ ἐστι, καὶ Κύριος μετ' ἐμοῦ ἐπισπεύδων ἐστίν· ἀπόστηθι, καὶ μὴ ἐναντιοῦ τῷ Κυρίῳ.

28 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἑαυτὸν Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἅρμα αὐτοῦ, ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπιχειρεῖ, οὐ προσέχων ῥήμασιν Ἱερεμίου προφήτου ἐκ στόματος Κυρίου.

29 Ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδῶ· καὶ κατέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσίαν.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν ἑαυτοῦ, Ἀποστήσατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἠσθένησα γὰρ λίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρατάξεως.

31 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δευτέριον αὐτοῦ, καὶ ἀποκατασταθεὶς εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετήλλαξε τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ.

32 Καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπένθησαν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης ὑπὲρ Ἰωσίου, καὶ οἱ προκαθήμενοι σὺν γυναιξὶν ἐθρηνοῦσαν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξεδόθη τοῦτο γίνεσθαι ἀεὶ εἰς ἅπαν τὸ γένος Ἰσραήλ.

33 Ταῦτα δὲ ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἱστορουμένων περὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὸ καθ' ἐν πραχθὲν τῆς πράξεως Ἰωσίου, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου· τά τε προπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ νῦν, ἱστόρηται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

34 Καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωσίου, ἀνέδειξαν βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὄντα ἐτῶν εἴκοσι τριῶν.

35 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ μῆνας τρεῖς· καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ,

36 Καὶ ἐζημίωσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου ταλάντοις ἑκατὸν καὶ χρυσίου ταλάντῳ ἑνί.

37 Καὶ ἀνέδειξε βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλέα Ἰωακὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ.

38 Καὶ ἔδησεν Ἰωακὶμ τοὺς μεγιστᾶνας, Ζαράκην δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὼν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου.

39 Ἐτῶν δὲ ἦν εἰκοσιπέντε Ἰωακὶμ ὅτε ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

40 Μετ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκείῳ δεσμῷ, καὶ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

41 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ Κυρίου λαβὼν Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπενέγκας, ἀπηρείσατο ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

42 Τὰ δὲ ἱστορηθέντα περὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας, ἀναγέγραπ-

ται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν χρόνων τῶν βασιλέων.

43 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωακὶμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὅτε γὰρ ἀνεδείχθη, ἦν ἐτῶν ὀκτώ.

44 Βασιλεύει δὲ μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.

45 Καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα, ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι τοῦ Κυρίου,

46 Καὶ ἀνέδειξε Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, ὄντα ἐτῶν εἴκοσι ἑνός· βασιλεύει δὲ ἔτη ἕνδεκα,

47 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ τῶν ῥηθέντων λόγων ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐκ στόματος τοῦ Κυρίου.

48 Καὶ ὁρκισθεὶς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ τῷ ὀνόματι Κυρίου, ἐπιορκήσας ἀπέστη· καὶ σκληρύνας αὐτοῦ τὸν τράχηλον καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, παρέβη τὰ νόμιμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

49 Καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων πολλὰ ἠσέβησαν καὶ ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου τὸ ἁγιαζόμενον ἐν Ἱερουσαλήμ.

50 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ μετακαλέσαι αὐτοὺς, καθότι ἐφείδετο αὐτῶν καὶ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ.

51 Αὐτοὶ δὲ ἐμυκτήρισαν ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· καὶ ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος, ἦσαν ἐκπαίζοντες τοὺς προφήτας αὐτοῦ,

52 Ἕως οὗ θυμωθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ διὰ τὰ δυσσεβήματα, προστάξαι ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων.

53 Οὗτοι ἀπέκτειναν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ, περικύκλῳ τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἱεροῦ· καὶ οὐκ ἐφείσαντο νεανίσκου καὶ παρθένου, καὶ πρεσβύτου καὶ νεωτέρου, ἀλλὰ πάντας παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

54 Καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ Κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ, καὶ τὰς κιβωτοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας ἀναλαβόντες ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

55 Καὶ ἐνεπύρισαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ ἔλυσαν τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ,

56 Καὶ συνετέλεσαν πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς ἀχρειῶσαι, καὶ τοὺς ἐπιλοίπους ἀπήγαγε μετὰ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα.

57 Καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, μέχρις οὗ βασιλεῦσαι Πέρσας, εἰς ἀναπλήρωσιν ῥήματος τοῦ Κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου·

58 Ἕως τοῦ εὐδοκῆσαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα τὸν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἑβδομήκοντα.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΒΑΣΙΛΕΥΌΝΤΟΣ Κύρου

Περσῶν ἔτους πρώτου, εἰς συντέλειαν ῥήματος Κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου,

2 Ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἅμα διὰ γραπτῶν,

3 Λέγων, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κύρος, Ἐμὲ ἀνέδειξε βασιλέα τῆς οἰκουμένης ὁ Κύριος τοῦ Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ ὕψιστος.

4 Καὶ ἐσήμηνέ μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

5 Εἴ τις ἐστὶν οὖν ὑμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἔστω ὁ Κύριος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβὰς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, οἰκοδομείτω τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τοῦ Ἰσραήλ· οὗτος ὁ Κύριος, ὁ κατασκηνώσας ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Ὅσοι οὖν κατὰ τοὺς τόπους οἰκοῦσι, βοηθείτωσαν αὐτῷ οἱ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ,

7 Ἐν δόσεσι, μεθ' ἵππων καὶ κτηνῶν, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ' εὐχὰς προστεθειμένοις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

8 Καὶ καταστήσαντες οἱ ἀρχίφυλοι τῶν πατριῶν τῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν φυλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντων ὧν ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα, ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Κυρίῳ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ·

9 Καὶ οἱ περικύκλῳ αὐτῶν ἐβοήθησαν ἐν πᾶσιν, ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, ἵπποις, κτήνεσι, καὶ εὐχαῖς ὡς πλείσταις πολλῶν, ὧν ὁ νοῦς ἠγέρθη.

10 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκε τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ Κυρίου, ἃ μετήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλείῳ αὐτοῦ.

11 Ἐξενέγκας δὲ αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν παρέδωκεν αὐτὰ Μιθραδάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γαζοφύλακι.

12 Διὰ δὲ τούτου παρεδόθησαν Σαμαναssάρῳ προστάτῃ τῆς Ἰουδαίας.

13 Ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν, σπονδεῖα χρυσᾶ χίλια, σπονδεῖα ἀργυρᾶ χίλια, θυΐσκαι ἀργυραῖ εἰκοσιεννέα, φιάλαι χρυσαῖ τριάκοντα, ἀργυραῖ δισχίλιαι τετρακόσιαι δέκα, καὶ ἄλλα σκεύη χίλια.

14 Τὰ δὲ πάντα σκεύη ἐκομίσθη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πεντακισχίλια τετρακόσια ἑξηκονταεννέα.

15 Ἀνηνέχθη δὲ ὑπὸ Σαμανασσάρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τῶν Περσῶν βασιλέως χρόνοις κατέγραψαν αὐτῷ κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, Βήλεμος, καὶ Μιθραδάτης, καὶ Ταβέλλιος, καὶ Ῥάθυμος, καὶ Βεέλτεθμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν.

17 Βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ κυρίῳ οἱ παῖδές σου, Ῥάθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν, καὶ κριταὶ οἱ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ.

18 Καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες παρ᾽ ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν, οἰκοδομοῦσι τάς τε ἀγορὰς αὐτῆς, καὶ τὰ τείχη θεραπεύουσι, καὶ ναὸν ὑποβάλλονται.

19 Ἐὰν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται.

20 Καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, καλῶς ἔχειν ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο,

21 Ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως, ἂν φαίνηταί σοι, ἐπισκεφθῇ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίοις.

22 Καὶ εὑρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περὶ τούτων, καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις, καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα,

23 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι ἐν αὐτῇ ἔτι ἐξ αἰῶνος, δι᾽ ἣν αἰτίαν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη.

24 Νῦν οὖν ὑποδεικνύομέν σοι κύριε βασιλεῦ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ ταύτης τείχη ἀνασταθῇ, κάθοδος οὐκ ἔτι σοι ἔσται εἰς κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

25 Τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς Ῥαθύμῳ τῷ γράφοντι τὰ προσπίπτοντα, καὶ Βεελτεέμῳ, καὶ Σαμελλίῳ γραμματεῖ, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντασσομένοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ, καὶ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ, τὰ ὑπογεγραμμένα.

26 Ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν ἣν πεπόμφατε πρὸς μέ· ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι· καὶ εὑρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἐξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαρατάσσουσα,

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες, καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ κυριεύοντες καὶ φορολογοῦντες κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

28 Νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκωλῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν, καὶ προνοηθῆναι ὅπως μηδὲν παρὰ ταῦτα γένηται,

29 Καὶ μὴ προβῇ ἐπὶ πλεῖον τὰ τῆς κακίας εἰς τὸ βασιλεῖς ἐνοχλῆσαι.

30 Τότε ἀναγνωσθέντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου γραφέντων, Ῥάθυμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, ἀναζεύξαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ σπουδὴν μεθ᾽ ἵππου καὶ ὄχλου παρατάξεως, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας, καὶ ἤργει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' βασιλεὺς Δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν, καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίδος,

2 Καὶ πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχαις τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρις Αἰθιοπίας, ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις.

3 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐπίοσαν, καὶ ἐμπλησθέντες ἀνέλυσαν· ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοιτῶνα ἑαυτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἔξυπνος ἐγένετο.

4 Τότε οἱ τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, εἶπαν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον,

5 Εἴπωμεν ἕκαστος ἡμῶν ἕνα λόγον, ὃς ὑπερισχύσει· καὶ ου ἐὰν φανῇ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ ἑτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας, καὶ ἐπινίκια μεγάλα,

6 Καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι, καὶ ἐν χρυσώμασι πίνειν, καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθεύδειν, καὶ ἅρμα χρυσοχάλινον, καὶ κίδαριν βυσσίνην, καὶ μανιάκην περὶ τὸν τράχηλον,

7 Καὶ δεύτερος καθιεῖται Δαρείου διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ συγγενὴς Δαρείου κληθήσεται.

8 Καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ λόγον, ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρείου τοῦ βασιλέως,

9 Καὶ εἶπαν, Ὅταν ἐγερθῇ ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα, καὶ ὃν ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγιστᾶνες τῆς Περσίδος, ὅτι οὗ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νῖκος καθὼς γέγραπται.

10 Ὁ εἷς ἔγραψεν, Ὑπερισχύει ὁ οἶνος.

11 Ὁ ἕτερος ἔγραψεν, Ὑπερισχύει ὁ βασιλεύς.

12 Ὁ τρίτος ἔγραψεν, Ὑπερισχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια.

13 Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω.

14 Καὶ ἐξαποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγιστᾶνας τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδείας, καὶ τοὺς σατράπας καὶ στρατηγοὺς, καὶ τοπάρχας καὶ ὑπάτους,

15 Καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε, Καλέσατε τοὺς νεανίσκους, καὶ αὐτοὶ δηλώσουσι τοὺς λόγους ἑαυτῶν· καὶ ἐκλήθησαν, καὶ εἰσήλθοσαν.

17 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἀπαγγείλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμμένων· καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ εἴπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου,

18 Καὶ ἔφη οὕτως, Ἄνδρες, πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πίνοντας αὐτὸν πλανᾷ,

19 Τὴν διάνοιαν τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ ὀρφανοῦ ποιεῖ τὴν διάνοιαν μίαν, τήν τε τοῦ οἰκέτου, καὶ τὴν τοῦ ἐλευθέρου, τήν τε τοῦ πένητος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου·

20 Καὶ πᾶσαν διάνοιαν μεταστρέφει εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην, καὶ οὐ μέμνηται πᾶσαν λύπην καὶ πᾶν ὀφείλημα.

21 Καὶ πάσας καρδίας ποιεῖ πλουσίας, καὶ οὐ μέμνηται βασιλέα οὐδὲ σατράπην· καὶ πάντα διὰ ταλάντων ποιεῖ λαλεῖν.

22 Καὶ οὐ μέμνηνται ὅταν πίνωσι, φιλιάζειν φίλοις καὶ ἀδελφοῖς, καὶ μετ' οὐ πολὺ σπῶνται τὰς μαχαίρας.

23 Καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐγερθῶσιν, οὐ μέμνηνται ἃ ἔπραξαν.

24 Ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύει ὁ οἶνος, ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποιεῖν; καὶ ἐσίγησεν οὕτως εἴπας.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ` ἤρξατο ὁ δεύτερος λαλεῖν, ὁ εἴπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλέως.

2 Ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύουσιν οἱ ἄνθρωποι, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν κατακρατοῦντες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς;

3 Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερισχύει, καὶ κυριεύει αὐτῶν καὶ δεσπόζει αὐτῶν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς, ἐνακούουσιν.

4 Ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς ποιῆσαι πόλεμον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, βαδίζουσι καὶ κατεργάζονται τὰ ὄρη καὶ τὰ τείχη καὶ τοὺς πύργους,

5 Φονεύουσι καὶ φονεύονται, καὶ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως οὐ παραβαίνουσιν· ἐὰν δὲ νικήσωσι, τῷ βασιλεῖ κομίζουσι πάντα, καὶ ἐὰν προνομεύσωσι, καὶ τὰ ἄλλα πάντα.

6 Καὶ ὅσοι οὐ στρατεύονται οὐδὲ πολεμοῦσιν, ἀλλὰ γεωργοῦσι τὴν γῆν, πάλιν ὅταν σπείρωσι θερίσαντες ἀναφέρουσι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἕτερος τὸν ἕτερον ἀναγκάζοντες, ἀναφέρουσι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ.

7 Καὶ αὐτὸς εἷς μόνος ἐστίν· ἐὰν εἴπῃ ἀποκτεῖναι, ἀποκτείνουσιν· ἐὰν εἴπῃ ἀφεῖναι, ἀφίουσιν·

8 Εἶπε πατάξαι, τύπτουσιν· εἶπεν ἐρημῶσαι, ἐρημοῦσιν· εἶπεν οἰκοδομῆσαι, οἰκοδομοῦσιν·

9 Εἶπεν ἐκκόψαι, ἐκκόπτουσιν· εἶπε φυτεῦσαι, φυτεύουσι.

10 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐνακούουσι· πρὸς δὲ τούτοις αὐτὸς ἀνάκειται, ἐσθίει καὶ πίνει καὶ καθεύδει,

11 Αὐτοὶ δὲ τηροῦσι κύκλῳ περὶ αὐτόν· καὶ οὐ δύνανται ἕκαστος ἀπελθεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲ παρακούουσιν αὐτοῦ.

12 Ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχ ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὕτως ἐπάκουστός ἐστι; καὶ ἐσίγησεν.

13 Ὁ δὲ τρίτος ὁ εἴπας περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας, οὗτός ἐστι Ζοροβάβελ, ἤρξατο λαλεῖν·

14 Ἄνδρες, οὐ μέγας ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ οἶνος ἰσχύει; τίς οὖν ὁ δεσπόζων αὐτῶν, ἢ τίς ὁ κυριεύων αὐτῶν; οὐχ αἱ γυναῖκες;

15 Αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν ὃς

κυριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς,
16 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο· καὶ αὗται ἐξέθρεψαν αὐτοὺς τοὺς φυτεύσαντας τοὺς ἀμπελῶνας ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεται.
17 Καὶ αὗται ποιοῦσι τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὗται ποιοῦσι δόξαν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐ δύνανται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τῶν γυναικῶν εἶναι.
18 Ἐὰν δὲ συναγάγωσι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον, καὶ ἴδωσι γυναῖκα μίαν καλὴν τῷ εἴδει καὶ τῷ κάλλει,
19 Ταῦτα πάντα ἀφέντες, εἰς αὐτὴν ἐκκέχηναν, καὶ χάσκοντες τὸ στόμα θεωροῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντες αὐτὴν αἱρετίζουσι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον.
20 Ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐγκαταλείπει ὃς ἐξέθρεψεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἰδίαν χώραν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται,
21 Καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀφίησι τὴν ψυχὴν, καὶ οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται, οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τὴν χώραν.
22 Καὶ ἐντεῦθεν δεῖ ὑμᾶς γνῶναι ὅτι αἱ γυναῖκες κυριεύουσιν ὑμῶν· οὐχὶ πονεῖτε, καὶ μοχθεῖτε, καὶ πάντα ταῖς γυναιξὶ δίδοτε καὶ φέρετε;
23 Καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύεται ἐξοδεύειν καὶ λῃστεύειν καὶ κλέπτειν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν πλεῖν, καὶ ποταμούς,
24 Καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ, καὶ ἐν σκότει βαδίζει· καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἁρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, τῇ ἐρωμένῃ ἀποφέρει.
25 Καὶ πλεῖον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἰδίαν γυναῖκα μᾶλλον ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.
26 Καὶ πολλοὶ ἀπενοήθησαν ταῖς ἰδίαις διανοίαις διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ δοῦλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς.
27 Καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἡμάρτοσαν διὰ τὰς γυναῖκας.
28 Καὶ νῦν οὐ πιστεύετέ μοι; οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ; οὐχὶ πᾶσαι αἱ χῶραι εὐλαβοῦνται ἅψασθαι αὐτοῦ;
29 Ἐθεώρουν αὐτὸν, καὶ Ἀπάμην τὴν θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ τὴν παλλακὴν τοῦ βασιλέως, καθημένην ἐν δεξιᾷ τοῦ βασιλέως,
30 Καὶ ἀφαιροῦσαν τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπιτιθοῦσαν ἑαυτῇ· καὶ ἐῤῥάπιζε τὸν βασιλέα τῇ ἀριστερᾷ.
31 Καὶ πρὸς τούτοις ὁ βασιλεὺς χάσκων τὸ στόμα ἐθεώρει αὐτήν· καὶ ἐὰν προσγελάσῃ αὐτῷ, γελᾷ· ἐὰν δὲ πικρανθῇ ἐπ' αὐτὸν, κολακεύει αὐτὴν, ὅπως διαλλαγῇ αὐτῷ.
32 Ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως πράσσουσι;
33 Καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες ἔβλεπον εἰς τὸν ἕτερον· καὶ ἤρξατο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας·
34 Ἄνδρες, οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ, καὶ

ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ ταχὺς
τῷ δρόμῳ ὁ ἥλιος, ὅτι στρέφεται
ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ἑαυτοῦ
τόπον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
35 Οὐχὶ μέγας ὃς ταῦτα
ποιεῖ; καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη
καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα.
36 Πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν
καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐ-
λογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σείε-
ται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι
μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν.
37 Ἄδικος ὁ οἶνος, ἄδικος ὁ
βασιλεὺς, ἄδικοι αἱ γυναῖκες, ἄ-
δικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ ἄδικα πάντα τὰ ἔργα
αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, καὶ οὐκ ἔσ-
τιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, καὶ ἐν τῇ
ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολοῦνται.
38 Καὶ ἡ ἀλήθεια μένει καὶ
ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζῇ καὶ
κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
39 Καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτὴν
λαμβάνειν πρόσωπα, οὐδὲ διά-
φορα, ἀλλὰ τὰ δίκαια ποιεῖ ἀ-
πὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πον-
ηρῶν· καὶ πάντες εὐδοκοῦσι τοῖς
ἔργοις αὐτῆς,
40 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει
αὐτῆς οὐδὲν ἄδικον· καὶ αὕτη, ἡ
ἰσχὺς, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ ἡ
ἐξουσία, καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν
πάντων αἰώνων· εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς τῆς ἀληθείας.
41 Καὶ ἐσιώπησε τοῦ λαλεῖν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐφώνησε·
καὶ τότε εἶπον, Μεγάλη ἡ ἀλή-
θεια, καὶ ὑπερισχύει.
42 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐ-
τῷ, Αἴτησαι ὃ θέλεις πλείω τῶν
γεγραμμένων, καὶ δώσομέν σοι
ὃν τρόπον εὑρέθης σοφώτερος, καὶ
ἐχόμενός μου καθήσῃ, καὶ συγ-
γενής μου κληθήσῃ.
43 Τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ,
Μνήσθητι τὴν εὐχὴν, ἣν ηὔξω,
οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ᾗ τὸ βασίλειόν σου
παρέλαβες,
44 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ
ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἐκπέμψαι ἃ ἐχώρισε Κῦρος, ὅτε
ηὔξατο ἐκκόψαι Βαβυλῶνα, καὶ
ηὔξατο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ.
45 Καὶ σὺ ηὔξω οἰκοδομῆσαι
τὸν ναὸν ὃν ἐνεπύρισαν οἱ Ἰδου-
μαῖοι, ὅτε ἠρημώθη ἡ Ἰουδαία
ὑπὸ τῶν Χαλδαίων.
46 Καὶ νῦν τοῦτό ἐστιν ὅ σε
ἀξιῶ κύριε βασιλεῦ, καὶ ὃ αἰτοῦ-
μαί σε, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεγα-
λωσύνη ἡ παρὰ σοῦ· δέομαι οὖν
ἵνα ποιήσῃς τὴν εὐχὴν, ἣν ηὔξω
τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, ποιῆσαι
ἐκ στόματός σου.
47 Τότε ἀναστὰς Δαρεῖος ὁ
βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐτὸν,
καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστο-
λὰς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονό-
μους, καὶ τοπάρχας, καὶ στρα-
τηγοὺς, καὶ σατράπας, ἵνα προ-
πέμψωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ'
αὐτοῦ πάντας ἀναβαίνοντας οἰ-
κοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ.
48 Καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχαις
ἐν κοίλῃ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ, καὶ
τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπι-
στολὰς, μεταφέρειν ξύλα κέδρινα
ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι
μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν.
49 Καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς
Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ

τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πάντα δυ-
νατὸν, καὶ τοπάρχην, καὶ σα-
τράπην, καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπε-
λεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν,
50 Καὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν
κρατοῦσιν, ἀφορολόγητον αὐτοῖς
ὑπάρχειν· καὶ ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι
ἀφίωσι τὰς κώμας, ἃς διακρα-
τοῦσι τῶν Ἰουδαίων·
51 Καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ
ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἐνιαυτὸν τά-
λαντα εἴκοσι, μέχρι τοῦ οἰκοδο-
μηθῆναι·
52 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὁλοκαυτώματα καρποῦσθαι καθ'
ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολὴν,
ἑπτακαίδεκα προσφέρειν ἄλλα
τάλαντα, δέκα κατ' ἐνιαυτόν·
53 Καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνου-
σιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι
τὴν πόλιν, ὑπάρχειν τὴν ἐλευθε-
ρίαν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις
αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
προσβαίνουσιν.
54 Ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χο-
ρηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στο-
λὴν ἐν τίνι λατρεύουσιν ἐν αὐτῇ.
55 Καὶ τοῖς Λευΐταις ἔγραψε
δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως τῆς
ἡμέρας ἧς ἐπιτελεσθῇ ὁ οἶκος
καὶ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθῆναι.
56 Καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι
τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς
κλήρους καὶ ὀψώνια.
57 Καὶ ἐξαπέστειλε πάντα
τὰ σκεύη ἃ ἐχώρισε Κῦρος ἀπὸ
Βαβυλῶνος· καὶ πάντα ὅσα εἶπε
Κῦρος ποιῆσαι, καὶ αὐτὸς ἐπέ-
ταξε ποιῆσαι, καὶ ἐξαποστεῖλαι
εἰς Ἱερουσαλήμ.
58 Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσ-
κος, ἄρας τὸ πρόσωπον εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλὴμ, εὐ-
λόγησε τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ,
59 Λέγων, Παρὰ σοῦ νίκη,
καὶ παρὰ σοῦ ἡ σοφία, καὶ σὴ ἡ
δόξα, καὶ ἐγὼ σὸς οἰκέτης.
60 Εὐλογητὸς εἶ, ὃς ἔδωκάς
μοι σοφίαν, καὶ σοὶ ὁμολογῶ δέ-
σποτα τῶν πατέρων.
61 Καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς,
καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἦλθεν εἰς Βαβυ-
λῶνα, καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ πᾶσι.
62 Καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν
τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν
αὐτοῖς ἄνεσιν καὶ ἄφεσιν,
63 Ἀναβῆναι καὶ οἰκοδομῆσαι
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ ἱερὸν, οὗ
ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτῷ· καὶ ἐκωθωνίζοντο μετὰ
μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπ-
τά.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΜΕΤΑ' δὲ ταῦτα ἐξελέγη-
σαν ἀναβῆναι ἀρχηγοὶ οἴκου πα-
τριῶν κατὰ φυλὰς αὐτῶν, καὶ
αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ οἱ
παῖδες αὐτῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι,
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
2 Καὶ Δαρεῖος συναπέστειλε
μετ' αὐτῶν ἱππεῖς χιλίους, ἕως
τοῦ ἀποκαταστῆσαι αὐτοὺς εἰς
Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, καὶ
μετὰ μουσικῶν, τυμπάνων, καὶ
αὐλῶν.
3 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν παίζοντες, καὶ ἐποίησεν αὐ-
τοὺς συναναβῆναι μετ' ἐκείνων.
4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν

ἀνδρῶν τῶν ἀναβαινόντων κατὰ πατριὰς αὐτῶν εἰς τὰς φυλὰς, ἐπὶ τὴν μεριδαρχίαν αὐτῶν.

5 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Φινεὲς, υἱοὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ Σαραίου, καὶ Ἰωακὶμ ὁ τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ, ἐκ τῆς γενεᾶς Φαρὲς Φυλῆς δὲ Ἰούδα,

6 Ὃς ἐλάλησεν ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν λόγους σοφοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μηνὶ Νισὰν τοῦ πρώτου μηνός.

7 Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς γῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς παροικίας, οὓς μετῴκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν λοιπὴν Ἰουδαίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, Νεεμίου, Ζαραίου, Ῥησαίου, Ἐνηνίος, Μαρδοχαίου, Βεελσάρου, Ἀσφαράσου, Ῥεελίου, Ῥοίμου, Βαανὰ, τῶν προηγουμένων αὐτῶν.

9 Ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προηγούμενοι αὐτῶν· υἱοὶ Φόρος, δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο· υἱοὶ Σαφὰτ, τετρακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

10 Υἱοὶ Ἀρὲς, ἑπτακόσιοι πεντηκονταέξ.

11 Υἱοὶ Φαὰθ Μωὰβ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰησοῦ καὶ Ἰωὰβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο.

12 Υἱοὶ Ἠλὰμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες· υἱοὶ Ζαθοὺϊ, ἐννακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε· υἱοὶ Χορβὲ, ἑπτακόσιοι πέντε· υἱοὶ Βανὶ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.

13 Υἱοὶ Βηβαὶ, ἑξακόσιοι τριακοντατρεῖς· υἱοὶ Ἀργαὶ, χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.

14 Υἱοὶ Ἀδωνικὰν, ἑξακόσιοι τριακονταεπτά· υἱοὶ Βαγοὶ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι ἕξ· υἱοὶ Ἀδινοῦ, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

15 Υἱοὶ Ἀτὴρ Ἐζεκίου, ἐννενηκονταδύο· υἱοὶ Κιλὰν, καὶ Ἀζηνὰν, ἑξηκονταεπτά· υἱοὶ Ἀζαροῦ, τετρακόσιοι τριακονταδύο.

16 Υἱοὶ Ἀννὶς, ἑκατὸν εἷς· υἱοὶ Ἀρὸμ, τριακονταδύο· υἱοὶ Βασσαὶ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· υἱοὶ Ἀρσιφουρὶθ, ἑκατὸν δύο.

17 Υἱοὶ Βαιτηροὺς, τρισχίλιοι πέντε· υἱοὶ ἐκ Βαιθλωμὼν, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

18 Οἱ ἐκ Νετωφὰς, πεντηκονταπέντε· οἱ ἐξ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν πεντηκονταοκτώ· οἱ ἐκ Βαιθασμὼν, τεσσαρακονταδύο.

19 Οἱ ἐκ Καριαθιρὶ, εἰκοσιπέντε· οἱ ἐκ Καφίρας, καὶ Βηρὼγ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

20 Οἱ Χαδιασαὶ καὶ Ἀμμίδιοι, τετρακόσιοι εἰκοσιδύο· οἱ ἐκ Κιραμᾶς καὶ Γαββῆς, ἑξακόσιοι εἴκοσι εἷς.

21 Οἱ ἐκ Μακαλὼν, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· οἱ ἐκ Βετολίῳ, πεντηκονταδύο· υἱοὶ Νιφὶς, ἑκατὸν πεντηκονταέξ.

22 Υἱοὶ Καλαμωλάλου, καὶ Ὠνοὺς, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε.

υἱοὶ Ἱερεχοῦ, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

23 Υἱοὶ Σανάας, τρισχίλιοι τριακόσιοι εἴς.

24 Οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἰεδδοὺ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Σανασὶβ, ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταδύο· υἱοὶ Ἐμμηροὺθ, διακόσιοι πεντηκονταδύο.

25 Υἱοὶ Φασσούρου, χίλιοι τεσσαρακονταεπτά· υἱοὶ Χαρμὶ, διακόσιοι δεκαεπτά.

26 Οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδοήλου, καὶ Βάννου, καὶ Σουδίου, ἑβδομηκοντατέσσαρες.

27 Οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσὰφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

28 Οἱ θυρωροὶ υἱοὶ Σαλοὺμ, υἱοὶ Ἀτὰρ, υἱοὶ Τολμὰν, υἱοὶ Δακοὺβ, υἱοὶ Ἀτητὰ, υἱοὶ Τωβὶς, πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα.

29 Οἱ ἱερόδουλοι, υἱοὶ Ἡσαὺ, υἱοὶ Ἀσιφὰ, υἱοὶ Ταβαὼθ, υἱοὶ Κηρὰς, υἱοὶ Σουδὰ, υἱοὶ Φαλαίου, υἱοὶ Δαβανὰ, υἱοὶ Ἀγγραβὰ,

30 Υἱοὶ Ἀκοὺδ, υἱοὶ Οὐτὰ, υἱοὶ Κητὰβ, υἱοὶ Ἀκκαβὰ, υἱοὶ Συβαΐ, υἱοὶ Ἀνὰν, υἱοὶ Καθουὰ, υἱοὶ Γεδδοὺρ,

31 Υἱοὶ Ἰαΐρου, υἱοὶ Δαισὰν, υἱοὶ Νοεβὰ, υἱοὶ Χασεβὰ, υἱοὶ Καζηρὰ, υἱοὶ Ὀζίου, υἱοὶ Φινοὲ, υἱοὶ Ἀσαρὰ, υἱοὶ Βασθαΐ, υἱοὶ Ἀσσανὰ, υἱοὶ Μανὶ, υἱοὶ Ναφισὶ, υἱοὶ Ἀκοὺφ, υἱοὶ Ἀχιβὰ, υἱοὶ Ἀσοὺβ, υἱοὶ Φαρακὶμ, υἱοὶ Βασαλὶμ,

32 Υἱοὶ Μεεδδὰ, υἱοὶ Κουθὰ, υἱοὶ Χαρέα, υἱοὶ Βαρχοὺλ, υἱοὶ Σεράρ, υἱοὶ Θομοΐ, υἱοὶ Νασὶ, υἱοὶ Ἀτιφά·

33 Υἱοὶ παίδων Σαλωμὼν, υἱοὶ Ἀσσαπφιὼθ, υἱοὶ Φαριδὰ, υἱοὶ Ἰεηλὶ, υἱοὶ Λοζὼν, υἱοὶ Ἰσδαὴλ, υἱοὶ Σαφυΐ,

34 Υἱοὶ Ἁγιὰ, υἱοὶ Φαχαρὲθ, υἱοὶ Σαβιὴ, υἱοὶ Σαρωθὶ, υἱοὶ Μισαίας, υἱοὶ Γὰς, υἱοὶ Ἀδδοὺς, υἱοὶ Σουβὰ, υἱοὶ Ἀφερρὰ, υἱοὶ Βαρωδὶς, υἱοὶ Σαφὰγ, υἱοὶ Ἀλλώμ·

35 Πάντες οἱ ἱερόδουλοι, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν παίδων Σαλωμὼν τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

36 Οὗτοι ἀναβάντες ἀπὸ Θερμελὲθ, καὶ Θελερσὰς, ἡγούμενος αὐτῶν Χαρααθαλὰν, καὶ Ἀαλάρ.

37 Καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ γενεὰς, ὡς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ εἰσιν· υἱοὶ Δαλὰν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαενὰν, υἱοὶ Νεκωδὰν, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.

38 Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων οἱ ἐμποιούμενοι ἱερωσύνης, καὶ οὐχ εὑρέθησαν, υἱοὶ Ὀβδία, υἱοὶ Ἀκβὼς, υἱοὶ Ἰαδδοὺ τοῦ λαβόντος Αὐγίαν γυναῖκα τῶν θυγατέρων Φαηζελδαίου, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

39 Καὶ τούτων ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλοχισμῷ καὶ μὴ εὑρεθείσης, ἐχωρίσθησαν τοῦ ἱερατεύειν.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Νεεμίας καὶ Ἀτθαρίας, μὴ μετέχειν τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῇ ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.

41 Οἱ δὲ πάντες Ἰσραὴλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετοῦς καὶ ἐπάνω χωρὶς παίδων καὶ παιδισκῶν, μυ-

ριάδες τέσσαρες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα.

42 Παῖδες τούτων καὶ παιδίσκαι, ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· ψάλται καὶ ψαλτῳδοὶ, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·

43 Κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε, καὶ ἵπποι ἑπτακισχίλιοι τριακονταὲξ, ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, ὑποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια εἰκοσιπέντε.

44 Καὶ ἐκ τῶν ἡγουμένων κατὰ τὰς πατριὰς, ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ηὔξαντο ἐγεῖραι τὸν οἶκον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτῶν δύναμιν,

45 Καὶ δοῦναι εἰς τὸ ἱερὸν γαζοφυλάκιον τῶν ἔργων, χρυσίου μνᾶς χιλίας καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ στολὰς ἱερατικὰς ἑκατόν.

46 Καὶ κατῳκίσθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ χώρᾳ, οἵ τε ἱεροψάλται, καὶ οἱ θυρωροὶ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν.

47 Ἐνστάντος δὲ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς, καὶ ὄντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑκάστου ἐν τοῖς ἰδίοις, συνήχθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρώτου πυλῶνος τοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ.

48 Καὶ καταστὰς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ τούτου ἀδελφοὶ, ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ,

49 Προσενέγκαι ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαυτώσεις, ἀκολούθως τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ διηγορευμένοις.

50 Καὶ ἐπισυνήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ κατώρθωσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν, ὅτι ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς· καὶ κατίσχυσαν αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερον θυσίας κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ τὸ πρωϊνὸν καὶ τὸ δειλινόν.

51 Καὶ ἠγάγοσαν τὴν τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴν, ὡς ἐπιτέτακται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ' ἡμέραν, ὡς προσῆκον ἦν·

52 Καὶ μετὰ ταῦτα προσφορὰς ἐνδελεχισμοῦ, καὶ θυσίας σαββάτων καὶ νουμηνιῶν καὶ ἑορτῶν πασῶν ἡγιασμένων.

53 Καὶ ὅσοι ηὔξαντο εὐχὴν τῷ Θεῷ ἀπὸ τῆς νουμηνίας τοῦ ἑβδόμου μηνὸς, ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ Θεῷ, καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ οὔπω ᾠκοδόμητο.

54 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τέκτοσι, καὶ ποτὰ καὶ βρωτὰ,

55 Καὶ χάρρα τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις εἰς τὸ παράγειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰόππης λιμένα, κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ γραφὲν αὐτοῖς παρὰ Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

56 Καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει παραγινόμενος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ μηνὸς δευτέρου, ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλα-

θιὴλ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ
παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλω-
σίας εἰς Ἱερουσαλὴμ,
57 Καὶ ἐθεμελίωσαν τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ τῇ νουμηνίᾳ τοῦ δευτέ-
ρου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν
τῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ
Ἱερουσαλήμ.
58 Καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἐπὶ τῶν ἔργων
τοῦ Κυρίου· καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ
οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ Καδ-
μιὴλ ὁ ἀδελφὸς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἠ-
μαδαβοὺν, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωδὰ τοῦ
Ἠλιαδοὺδ σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀ-
δελφοῖς, πάντες οἱ Λευῖται ὁμο-
θυμαδὸν ἐργοδιῶκται, ποιοῦντες
εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Κυρίου, καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ οἰκο-
δόμοι τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
59 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστο-
λισμένοι μετὰ μουσικῶν καὶ σάλ-
πιγγων, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀ-
σὰφ ἔχοντες τὰ κύμβαλα
60 Ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ
εὐλογοῦντες κατὰ Δαυὶδ βασιλέα
τοῦ Ἰσραήλ.
61 Καὶ ἐφώνησαν δι' ὕμνων
εὐλογοῦντες τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ
χρηστότης αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας ἐν παντὶ Ἰσραήλ.
62 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσάλπισαν
καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ὑμ-
νοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει
τοῦ οἴκου Κυρίου.
63 Καὶ ἦλθοσαν ἐκ τῶν ἱερέων
τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν προκαθημέ-
νων κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν,
οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἑωρακότες τὸν
πρὸ τούτου οἶκον, πρὸς τὴν τού-
του οἰκοδομὴν μετὰ κλαυθμοῦ
καὶ κραυγῆς μεγάλης,
64 Καὶ πολλοὶ διὰ σαλπίγ-
γων καὶ χαρᾶς μεγάλῃ τῇ φω-
νῇ·
65 Ὥστε τὸν λαὸν μὴ ἀκού-
ειν τῶν σαλπίγγων διὰ τὸν
κλαυθμὸν τοῦ λαοῦ· ὁ γὰρ ὄχ-
λος ἦν ὁ σαλπίζων μεγάλως,
ὥστε μακρόθεν ἀκούεσθαι.
66 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ
τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν,
ἦλθοσαν ἐπιγνῶναι τίς ἡ φωνὴ
τῶν σαλπίγγων.
67 Καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι οἱ ἐκ
τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι
τὸν ναὸν τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.
68 Καὶ προσελθόντες τῷ Ζο-
ροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς
ἡγουμένοις τῶν πατριῶν, λέγου-
σιν αὐτοῖς, Συνοικοδομήσομεν
ὑμῖν.
69 Ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούο-
μεν τοῦ Κυρίου ὑμῶν, καὶ αὐτῷ
ἐπιθύομεν ἀφ' ἡμερῶν Ἀσβακα-
φὰς βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς μετ-
ήγαγεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.
70 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζοροβά-
βελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἡγούμενοι
τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, Οὐχ
ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν.
71 Ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομή-
σομεν τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἀ-
κολούθως οἷς προσέταξεν ἡμῖν
Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.
72 Τὰ δὲ ἔθνη τῆς γῆς ἐπι-
κειμένα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ πολιορκοῦντες, εἶργον τοῦ οἰ-
κοδομεῖν,
73 Καὶ βουλὰς δημαγωγοῦν-
τες, καὶ συστάσεις ποιούμενοι,

ἀπεκώλυσαν τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὴν οἰκοδομὴν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κύρου· καὶ εἴρχθησαν τῆς οἰκοδομῆς ἔτη δύο ἕως τῆς Δαρείου βασιλείας.

ΚΕΦ. ς'. 6.

1 ἘΝ δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς Δαρείου βασιλείας, ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδὼ οἱ προφῆται ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς.

2 Τότε στὰς Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ, ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, συνόντων τῶν προφητῶν τοῦ Κυρίου, βοηθούντων αὐτοῖς.

3 Ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ παρῆν πρὸς αὐτοὺς Σισίννης ὁ ἔπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι, καὶ εἶπαν αὐτοῖς,

4 Τίνος ὑμῖν συντάξαντος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομεῖτε, καὶ τὴν στέγην ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε; καὶ τίνες εἰσὶν οἱ οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες;

5 Καὶ ἔσχοσαν χάριν, ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν, παρὰ τοῦ Κυρίου οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων,

6 Καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ἀποσημανθῆναι Δαρείῳ περὶ αὐτῶν, καὶ προσφωνηθῆναι.

7 ἈΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗΣ ἫΣ ἜΓΡΑΨΕ ΔΑΡΕΙΩ, ΚΑΙ ἈΠΕΣΤΕΙΛΑΝ. Σισίννης ὁ ἔπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνεταῖροι οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ ἡγεμόνες, βασιλεῖ Δαρείῳ χαίρειν.

8 Πάντα γνωστὰ ἔστω τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ, ὅτι παραγενόμενοι εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, κατελάβομεν τῆς αἰχμαλωσίας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει

9 Οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ Κυρίῳ μέγαν, καινὸν διὰ λίθων ξυστῶν πολυτελῶν, ξύλων τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις,

10 Καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα, καὶ εὐοδούμενον τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ καὶ ἐπιμελείᾳ συντελούμενον·

11 Τότε ἐπυνθανόμεθα τῶν πρεσβυτέρων τούτων, λέγοντες, Τίνος ὑμῖν προστάξαντος οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιοῦτε;

12 Ἐπηρωτήσαμεν οὖν αὐτοὺς, εἵνεκεν τοῦ γνωρίσαι σοι, καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀφηγουμένους, καὶ τὴν ὀνοματογραφίαν ᾐτοῦμεν αὐτοὺς τῶν προκαθηγουμένων.

13 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, Ἐσμὲν παῖδες τοῦ Κυρίου τοῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

14 Καὶ ᾠκοδόμητο οἶκος ἔμπροσθεν ἐτῶν πλειόνων διὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ, καὶ ἐπετελέσθη.

15 Καὶ ἐπεὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραπικράναντες ἥμαρτον εἰς τὸν Κύριον τοῦ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος βασιλέως τῶν Χαλδαίων.

16 Τόν τε οἶκον καθελόντες ἐνεπύρισαν, καὶ τὸν λαὸν ᾐχμαλώτευσαν εἰς Βαβυλῶνα.

17 Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος Κύρου χώρας Βαβυλωνίας, ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Κύρος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι.

18 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ αὐτοῦ ναῷ, πάλιν ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ, καὶ παρεδόθη Σαβανασσάρῳ Ζοροβάβελ τῷ ἐπάρχῳ.

19 Καὶ ἐπετάγη αὐτῷ, καὶ ἀπήνεγκε πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἀποθεῖναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου οἰκοδομηθῆναι ἐπὶ τοῦ τόπου.

20 Τότε ὁ Σαβανάσσαρος παραγενόμενος ἐνεβάλετο τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπ' ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἔλαβε συντέλειαν.

21 Νῦν οὖν εἰ κρίνεται, βασιλεῦ, ἐπισκεπήτω ἐν τοῖς βασιλικοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῦ Κύρου,

22 Καὶ ἐὰν εὑρίσκηται, μετὰ τῆς γνώμης Κύρου τοῦ βασιλέως γινομένην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κρίνηται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν, προσφωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσέταξεν ἐπισκέψασθαι ἐν τοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῖς κειμένοις ἐν Βαβυλῶνι· καὶ εὑρέθη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βάρει τῇ ἐν Μηδίᾳ χώρᾳ τόπος εἷς, ἐν ᾧ ὑπομνημάτιστο τάδε.

24 Ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Κύρου, βασιλεὺς Κύρος προσέταξε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύουσι διὰ πυρὸς ἐνδελεχοῦς,

25 Οὗ τὸ ὕψος πηχῶν ἑξήκοντα, πλάτος πηχῶν ἑξήκοντα διὰ δόμων λιθίνων ξυστῶν, τριῶν, καὶ δόμου ξυλίνου ἐγχωρίου καινοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ δαπάνημα δοθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου Κύρου τοῦ βασιλέως.

26 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου Κυρίου τά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, οὗ ἦν κείμενα, ὅπως τεθῇ ἐκεῖ.

27 Προσέταξε δὲ ἐπιμεληθῆναι Σισίννῃ ἐπάρχῳ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνῃ, καὶ τοῖς συνεταίροις, καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ ἡγεμόσιν ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου, ἐᾶσαι δὲ τὸν παῖδα Κυρίου Ζοροβάβελ, ἔπαρχον δὲ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐκεῖνον οἰκοδομεῖν ἐπὶ τοῦ τόπου.

28 Καὶ ἐγὼ δὲ ἐπέταξα ὁλοσχερῶς οἰκοδομῆσαι, καὶ ἀτενίσαι ἵνα συμποιῶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, μέχρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

29 Καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπιμελῶς σύνταξιν δίδοσθαι τούτοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίαν τῷ Κυρίῳ, Ζοροβάβελ ἐπάρχῳ εἰς ταύρους, καὶ κριοὺς, καὶ ἄρνας,

30 Ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν, καὶ ἅλα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον ἐνδελεχῶς κατ' ἐνιαυτὸν, καθὼς ἂν οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπαγορεύσωσιν ἀναλίσκεσθαι καθ' ἡμέραν, ἀναμφισβητήτως,

31 Ὅπως προσφέρωνται σπονδαὶ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παίδων, καὶ προσεύχωνται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς·

32 Καὶ προστάξαι ἵνα ὅσοι ἐὰν παραβῶσί τι τῶν γεγραμμένων καὶ ἀκυρώσωσι, ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρεμασθῆναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι βασιλικά.

33 Διὰ ταῦτα καὶ ὁ Κύριος, οὗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀφανίσαι πάντα βασιλέα καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κωλῦσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

34 Ἐγὼ βασιλεὺς Δαρεῖος δεδογμάτικα ἐπιμελῶς κατὰ ταῦτα γίνεσθαι.

ΚΕΦ. Ζ'. 7.

1 ΤΟΤΕ Σισίννης ἔπαρχος κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνεταῖροι κατακολουθήσαντες τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δαρείου προσταγεῖσιν,

2 Ἐπεστάτουν τῶν ἱερῶν ἔργων ἐπιμελέστερον συνεργοῦντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱεροστάταις.

3 Καὶ εὔοδα ἐγίνετο τὰ ἱερὰ ἔργα, προφητευόντων Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου τῶν προφητῶν.

4 Καὶ συνετέλεσαν ταῦτα διὰ προστάγματος Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ· καὶ μετὰ τῆς γνώμης τοῦ Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου βασιλέων Περσῶν,

5 Συνετελέσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος ἕως τρίτης καὶ εἰκάδος μηνὸς Ἀδὰρ, τοῦ ἕκτου ἔτους βασιλέως Δαρείου.

6 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἱ προστεθέντες, ἀκολούθως τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ.

7 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Κυρίου ταύρους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἄρνας, τετρακοσίους,

8 Χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀριθμὸν, ἐκ τῶν φυλάρχων τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα.

9 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται κατὰ φυλὰς ἐστολισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων Κυρίου

Θεοῦ Ἰσραὴλ ἀκολούθως τῇ Μωυσέως βίβλῳ, καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ᾿ ἑκάστου πυλῶνος.

10 Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῶν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς, ὅτι ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται,

11 Ἅμα καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτι ἡγνίσθησαν, ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα πάντες ἡγνίσθησαν.

12 Καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἑαυτοῖς.

13 Καὶ ἐφάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ζητοῦντες τὸν Κύριον.

14 Καὶ ἠγάγοσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας εὐφραινόμενοι ἔναντι Κυρίου,

15 Ὅτι μετέστρεψε τὴν βουλὴν τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐπ᾿ αὐτοὺς, κατισχῦσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. η΄. 8.

1 ΚΑΙ᾿ μεταγενέστερος τούτων ἐστὶ, βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως, προσέβη Ἔσδρας Ἀζαραίου, τοῦ Ζεχρίου, τοῦ Χελκίου, τοῦ Σαλήμου,

2 Τοῦ Σαδδούκου, τοῦ Ἀχιτὼβ, τοῦ Ἀμαρίου, τοῦ Ὀζίου, τοῦ Βοκκὰ, τοῦ Ἀβισαΐ, τοῦ Φινεὲς, τοῦ Ἐλεάζαρ, τοῦ Ἀαρὼν, τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου·

3 Οὗτος Ἔσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς εὐφυὴς ὢν ἐν τῷ Μωυσέως νόμῳ τῷ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς δόξαν, εὑρόντος χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ.

5 Καὶ συνανέβησαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ Λευιτῶν, καὶ ἱεροψαλτῶν, καὶ θυρωρῶν, καὶ ἱεροδούλων εἰς Ἱερουσαλὴμ,

6 Ἔτους ἑβδόμου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί· οὗτος ἐνιαυτὸς ἕβδομος τῷ βασιλεῖ· ἐξελθόντες γὰρ ἐκ Βαβυλῶνος τῇ νουμηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς, παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς εὐοδίαν παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπ᾿ αὐτῷ.

7 Ὁ γὰρ Ἔσδρας πολλὴν ἐπιστήμην περιεῖχεν εἰς τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τῶν ἐκ τοῦ νόμου Κυρίου καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν, διδάξαι πάντα τὸν Ἰσραὴλ δικαιώματα καὶ κρίματα.

8 Προσπεσόντος δὲ τοῦ γραφέντος προστάγματος παρὰ Ἀρταξέρξου βασιλέως πρὸς Ἔσδραν τὸν ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νόμου Κυρίου, οὗ ἐστιν ἀντίγραφον τὸ ὑποκείμενον·

9 Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ τοῦ νόμου Κυρίου χαίρειν.

10 Καὶ τὰ φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοὺς βουλο-

μόνους ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων αἱρετίζοντας, καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶνδε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ, συμπορεύεσθαί σοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

11 Ὅσοι οὖν ἐνθυμοῦνται, συνεξορμάσθωσαν καθάπερ δέδοκται ἐμοί τε, καὶ τοῖς ἑπτὰ φίλοις συμβουλευταῖς,

12 Ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀκολούθως ᾧ ἔχει ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου,

13 Καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ἃ ηὐξάμην ἐγώ τε καὶ οἱ φίλοι, εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ,

14 Σὺν τῷ δεδωρημένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, συναχθῆναι τό, τε χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα,

15 Ὥστε προσενεγκεῖν θυσίας τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ πάντα ὅσα ἐὰν βούλῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, ἐπιτέλει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σου.

17 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ Κυρίου τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ σου,

18 Δώσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου.

19 Κἀγὼ ἰδοὺ Ἀρταξέρξης βασιλεὺς προσέταξα τοῖς γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστείλῃ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐπιμελῶς διδῶσιν αὐτῷ

20 Ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν, ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν, καὶ οἴνου μετρητῶν ἑκατόν· καὶ ἄλλα ἐκ πλήθους,

21 Πάντα κατὰ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ἐπιτελεσθήτω ἐπιμελῶς τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ἕνεκεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

22 Καὶ ὑμῖν δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, καὶ ἱεροψάλταις, καὶ θυρωροῖς, καὶ ἱεροδούλοις, καὶ πραγματικοῖς τοῦ ἱεροῦ τούτου μηδὲ μία φορολογία, μηδὲ ἄλλη ἐπιβουλὴ γίνηται, καὶ μηδένα ἔχειν ἐξουσίαν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις.

23 Καὶ σὺ Ἔσδρα κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ἀνάδειξον κριτὰς καὶ δικαστὰς, ὅπως δικάζωσιν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις.

24 Καὶ πάντες ὅσοι ἂν παραβαίνωσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὸν βασιλικὸν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται, ἐάν τε καὶ θανάτῳ, ἐάν τε καὶ τιμωρίᾳ, ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ, ἢ ἀπαγωγῇ.

25 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς, Εὐλογητὸς μόνος Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ὁ δοὺς ταῦτα εἰς τὴν

καρδίαν τοῦ βασιλέως, δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ,

26 Καὶ ἐμὲ ἐτίμησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν συμβουλευόντων, καὶ πάντων τῶν φίλων, καὶ μεγιστάνων αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐγὼ εὐθαρσὴς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ συνήγαγον ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥστε συναναβῆναί μοι.

28 Καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ τὰς μεριδαρχίας, οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ ἐκ Βαβυλῶνος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.

29 Ἐκ τῶν υἱῶν Φινεὲς, Γηρσών· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰαθαμάρου, Γαμαλιήλ· ἐκ τῶν υἱῶν Δαυὶδ, Λαττοὺς ὁ Σεχενίου·

30 Ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπογράφησαν ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα·

31 Ἐκ τῶν υἱῶν Φααθ Μωὰβ, Ἐλιαωνίας Ζαραίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι·

32 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθόης, Σεχενίας Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες τριακόσιοι· ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδὶν, Ὠβὴθ Ἰωνάθου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι πεντήκοντα·

33 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἠλὰμ, Ἰεσίας Γοθολίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

34 Ἐκ τῶν υἱῶν Σαφατίου, Ζαραΐας Μιχαήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

35 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωὰβ, Ἀβαδίας Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι δεκαδύο.

36 Ἐκ τῶν υἱῶν Βανίας, Σαλιμὼθ Ἰωσαφίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑξήκοντα καὶ ἑκατόν·

37 Ἐκ τῶν υἱῶν Βαβὶ, Ζαχαρίας Βηβαῒ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες εἰκοσιοκτώ·

38 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσταὺθ, Ἰωάννης Ἀκατὰν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκατὸν δέκα·

39 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικὰμ, οἱ ἔσχατοι· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐλιφαλὰ τοῦ Γεουὴλ, καὶ Σαμαίας, καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

40 Ἐκ τῶν υἱῶν Βαγὼ, Οὐθὶ ὁ τοῦ Ἰσταλκούρου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

41 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θερὰν ποταμὸν, καὶ παρενεβάλομεν ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς.

42 Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν οὐχ εὑρὼν ἐκεῖ,

43 Ἀπέστειλα πρὸς Ἐλεάζαρον, καὶ Ἰδουῆλον, καὶ Μαιὰ, καὶ Μασμὰν,

44 Καὶ Ἀλναθὰν, καὶ Σαμαίαν, καὶ Ἰώριβον, Νάθαν, Ἐνατὰν, Ζαχαρίαν, καὶ Μεσόλλαμον τοὺς ἡγουμένους καὶ ἐπιστήμονας,

45 Καὶ εἶπα αὐτοῖς ἐλθεῖν πρὸς Λοδδαῖον τὸν ἡγούμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ γαζοφυλακίου,

46 Ἐντειλάμενος αὐτοῖς διαλεχθῆναι Λοδδαίῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐν τῷ τόπῳ γαζοφύλαξιν, ἀποστεῖλαι

ἡμῖν τοὺς ἱερατεύσοντας ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
47 Καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ
τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου
ἡμῶν ἄνδρας ἐπιστήμονας τῶν
υἱῶν Μοολὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, Ἀσεβηβίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ὄντας
δέκα καὶ ὀκτώ·
48 Καὶ Ἀσεβίαν, καὶ Ἄν-
νουον, καὶ Ὡσαίαν ἀδελφὸν ἐκ
τῶν υἱῶν Χανουναίου, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν εἴκοσι ἄνδρες·
49 Καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων ὧν
ἔδωκε Δαυὶδ, καὶ οἱ ἡγούμενοι
εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν,
ἱεροδούλους διακοσίους καὶ εἴκοσι·
πάντων ἐσημάνθη ἡ ὀνοματογρα-
φία.
50 Καὶ ηὐξάμην ἐκεῖ νηστεί-
αν τοῖς νεανίσκοις ἔναντι Κυ-
ρίου ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ
εὐοδίαν ἡμῖν τε καὶ τοῖς συνοῦσιν
ἡμῖν, τέκνοις ἡμῶν, καὶ κτήνε-
σιν.
51 Ἐνετράπην γὰρ αἰτῆσαι
τὸν βασιλέα, πεζούς τε καὶ ἱπ-
πεῖς, καὶ προπομπὴν ἕνεκεν ἀσ-
φαλείας τῆς πρὸς τοὺς ἐναντιου-
μένους ἡμῖν.
52 Εἴπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ,
Ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν
ἔσται μετὰ τῶν ἐπιζητούντων
αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν.
53 Καὶ πάλιν ἐδεήθημεν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν πάντα ταῦτα, καὶ
ἐτύχομεν εὐιλάτου.
54 Καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρ-
χων τῶν ἱερέων ἄνδρας δεκαδύο,
καὶ Ἐσερεβίαν καὶ Σαμίαν, καὶ
μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐ-
τῶν ἄνδρας δέκα.
55 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ
ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ
τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, ἃ ἐδωρήσατο ὁ
βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς
Ἰσραήλ.
56 Καὶ στήσας παρέδωκα
αὐτοῖς ἀργυρίου τάλαντα ἑξα-
κόσια πεντήκοντα, καὶ σκεύη
ἀργυρᾶ ταλάντων ἑκατὸν, καὶ
χρυσίου τάλαντα ἑκατὸν,
57 Καὶ χρυσώματα εἴκοσι,
καὶ σκεύη χάλκεα ἀπὸ χρηστοῦ
χαλκοῦ στίλβοντα χρυσοειδῆ
σκεύη δώδεκα.
58 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Καὶ
ὑμεῖς ἅγιοι ἐστὲ τῷ Κυρίῳ, καὶ
τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ τὸ
χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, εὐχὴ
τῷ Κυρίῳ, Κυρίῳ τῶν πατέρων
ἡμῶν.
59 Ἀγρυπνεῖτε, καὶ φυλάσ-
σετε ἕως τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς
αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τοῖς ἡγου-
μένοις τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ
ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τοῖς παστο-
φορίοις τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν.
60 Καὶ οἱ παραλαβόντες οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὸ ἀργύριον,
καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη
τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσήνεγκαν
εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου.
61 Καὶ ἀναζεύξαντες ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ Θερὰ τῇ δωδεκάτῃ
τοῦ πρώτου μηνὸς, ἕως εἰσήλθο-
μεν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν
κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν· καὶ ἐῤῥύσατο
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἀπὸ παν-

τὸς ἐχθροῦ, καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
62 Καὶ γινομένης αὐτόθι ἡμέρας τρίτης, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ σταθὲν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἡμῶν Μαρμωθὶ Οὐρία ἱερεῖ.
63 Καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Φινεὲς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ Ἰωσαβδὸς Ἰησοῦ, καὶ Μωὲθ Σαβάννου· οἱ δὲ Λευῖται, πρὸς ἀριθμὸν καὶ ὁλκὴν ἅπαντα.
64 Καὶ ἐγράφη πᾶσα ἡ ὁλκὴ αὐτῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
65 Οἱ δὲ παραγινόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐννενηκονταέξ,
66 Ἄρνας ἑβδομηκονταδύο, τράγους ὑπὲρ σωτηρίου δώδεκα, ἅπαντα θυσίαν τῷ Κυρίῳ.
67 Καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου.
68 Καὶ τούτων τελεσθέντων, προσήλθοσάν μοι οἱ ἡγούμενοι, λέγοντες,
69 Οὐκ ἐχώρισαν τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Μωαβιτῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰδουμαίων.
70 Συνῴκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετεῖχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μεγιστᾶνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος.
71 Καὶ ἅμα τῷ ἀκοῦσαί με ταῦτα, διέῤῥηξα τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, καὶ κατέτιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ ἐκάθισα σύννους καὶ περίλυπος.
72 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρός με ὅσοι ποτὲ ἐπεκινοῦντο ἐπὶ τῷ ῥήματι Κυρίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐμοῦ πενθοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ· καὶ ἐκαθήμην περίλυπος ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας.
73 Καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας, διεῤῥηγμένα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, κάμψας τὰ γόνατα, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Κύριον.
74 Ἔλεγον, Κύριε, ᾔσχυμμαι καὶ ἐντέτραμμαι κατὰ πρόσωπόν σου.
75 Αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ αἱ ἄγνοιαι ἡμῶν ὑπερήνεγκαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ,
76 Ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐσμὲν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτίᾳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
77 Καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, τοῖς

*βασιλεῦσι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν
καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν
μετὰ αἰσχύνης μέχρι τῆς σήμε-
ρον ἡμέρας.*
78 *Καὶ νῦν κατὰ πόσον τι
ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου Κυρίου, καταλειφθῆναι ἡμῖν
ῥίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ
ἁγιάσματός σου,*
79 *Καὶ τοῦ ἀνακαλύψαι φω-
στῆρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν τρο-
φὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας
ἡμῶν;*
80 *Καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς
οὐκ ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς
ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων
Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφὴν,*
81 *Καὶ δοξάσαι τὸ ἱερὸν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐγεῖραι τὴν
ἔρημον Σιὼν, δοῦναι ἡμῖν στερέ-
ωμα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσα-
λήμ.*
82 *Καὶ νῦν τί ἐροῦμεν Κύριε
ἔχοντες ταῦτα; παρέβημεν γὰρ
τὰ προστάγματά σου, ἃ ἔδωκας
ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν
προφητῶν, λέγων,*
83 *Ὅτι ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσέρχεσθε
κληρονομῆσαι, ἔστι γῆ μεμολυσ-
μένη μολυσμῷ τῶν ἀλλογενῶν
τῆς γῆς, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας
αὐτῶν ἐνέπλησαν αὐτήν.*
84 *Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας
ὑμῶν μὴ συνοικίσητε τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
τῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑ-
μῶν,*
85 *Καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεῦσαι
τὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα
χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε
τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κατα-
κληρονομήσητε τοῖς τέκνοις ὑμῶν
ἕως αἰῶνος.*
86 *Καὶ τὰ συμβαίνοντα πάν-
τα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα
ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ τὰς μεγά-
λας ἁμαρτίας ἡμῶν· σὺ γὰρ Κύ-
ριε ὁ κουφίσας τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν,*
87 *Ἔδωκας ἡμῖν τοιαύτην ῥί-
ζαν, πάλιν ἀνεκάμψαμεν παρα-
βῆναι τὸν νόμον σου εἰς τὸ ἐπιμι-
γῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν
τῆς γῆς.*
88 *Οὐχὶ ὠργίσθης ἡμῖν ἀπο-
λέσαι ἡμᾶς, ἕως τοῦ μὴ καταλι-
πεῖν ῥίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα
ἡμῶν;*
89 *Κύριε τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθι-
νὸς εἶ· κατελείφθημεν γὰρ ῥίζα
ἐν τῇ σήμερον.*
90 *Ἰδοὺ νῦν ἐσμὲν ἐνώπιόν σου
ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· οὐ γάρ
ἐστι στῆναι ἔτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ
τούτοις.*
91 *Καὶ ὅτε προσευχόμενος
Ἔσδρας ἀνθωμολογεῖτο κλαίων
χαμαιπετὴς ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ,
ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ ὄχλος πολὺς σφό-
δρα, ἄνδρες, καὶ γυναῖκες, καὶ
νεανίαι· κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας
ἐν τῷ πλήθει.*
92 *Καὶ φωνήσας Ἰεχονίας
Ἰεήλου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἶπεν,
Ἔσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τὸν
Κύριον· συνῳκίσαμεν γυναῖκας
ἀλλογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς·
καὶ νῦν ἐστιν ἐπάνω πᾶς Ἰσ-
ραήλ.*
93 *Ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν ὁρ-
κωμοσία πρὸς τὸν Κύριον, ἐκβα-*

λεῖν πάσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν ἀλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν,

94 Ὡς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πειθαρχοῦσι τοῦ νόμου Κυρίου.

95 Ἀναστὰς ἐπιτέλει· πρὸς σὲ γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ ἰσχὺν ποιεῖν.

96 Καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας ὥρκισε τοὺς φυλάρχους τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· καὶ ὤμοσαν.

ΚΕΦ. θ. 9.

1 ΚΑΙ' ἀναστὰς Ἔσδρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον Ἰωνὰν τοῦ Ἐλιασίβου.

2 Καὶ αὐλισθεὶς ἐκεῖ, ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους.

3 Καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ τὸ κρίμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς αἰχμαλωσίας.

5 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερουσαλήμ· οὗτος ὁ μὴν ἔννατος, τῇ εἰκάδι τοῦ μηνός.

6 Καὶ συνεκάθισαν πᾶν τὸ πλῆθος ἐν τῷ εὐρυχώρῳ τοῦ ἱεροῦ, τρέμοντες διὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα.

7 Καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἠνομήσατε καὶ συνῳκίσατε γυναιξὶν ἀλλογενέσι, τοῦ προσθεῖναι ἁμαρτίας τῷ Ἰσραήλ.

8 Καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν,

9 Καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλογενῶν.

10 Καὶ ἐφώνησεν ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ εἶπον μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Οὕτως ὡς εἴρηκας, ποιήσομεν.

11 Ἀλλὰ τὸ πλῆθος πολὺ καὶ ὥρα χειμερινὴ, καὶ οὐκ ἰσχύομεν στῆναι αἴθριοι· καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο, ἐπὶ πλεῖον γὰρ ἡμάρτομεν ἐν τούτοις.

12 Στήτωσαν δὲ οἱ προηγούμενοι τοῦ πλήθους, καὶ πάντες οἱ ἐκ τῶν κατοικιῶν ἡμῶν ὅσοι ἔχουσι γυναῖκας ἀλλογενεῖς, παραγενηθήτωσαν λαβόντες χρόνον,

13 Ἑκάστου δὲ τόπου τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς κριτὰς, ἕως τοῦ λῦσαι τὴν ὀργὴν Κυρίου ἀφ' ἡμῶν τοῦ πράγματος τούτου.

14 Ἰωνάθας Ἀζαήλου, καὶ Ἐζεκίας Θεωκανοῦ ἐπεδέξαντο κατὰ ταῦτα· καὶ Μοσόλλαμος, καὶ Λευὶς, καὶ Σαββαταῖος συνεβράβευσαν αὐτοῖς.

15 Καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας·

16 Καὶ ἐπελέξατο αὐτῷ Ἔσ-

δρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγουμένους τῶν πατριῶν αὐτῶν πάντας κατ' ὄνομα, καὶ συνεκλείσθησαν τῇ νουμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου, ἐτάσαι τὸ πρᾶγμα.

17 Καὶ ἤχθη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς, ἕως τῆς νουμηνίας τοῦ πρώτου μηνός.

18 Καὶ εὑρέθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισυναχθέντες ἀλλογενεῖς γυναῖκας ἔχοντες,

19 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, Μαθήλας, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἰώριβος, καὶ Ἰωαδάνος.

20 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ εἰς ἐξιλασμὸν κριοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν.

21 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμὴρ, Ἀνανίας, καὶ Ζαβδαῖος, καὶ Μάνης, καὶ Σαμαῖος, καὶ Ἱερεὴλ, καὶ Ἀζαρίας·

22 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαισοὺρ, Ἐλιωναῒς, Μασσίας, Ἰσμαῆλος, καὶ Ναθαναῆλος, καὶ Ὠκόδηλος, καὶ Σαλόας.

23 Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβάδος, καὶ Σεμεῒς, καὶ Κώλιος, (οὗτός ἐστι Καλιτὰς,) καὶ Παθαῖος, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἰωνάς.

24 Ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν, Ἐλιάσαβος, Βακχοῦρος.

25 Ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλοῦμος, καὶ Τολβάνης.

26 Ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ἱερμὰς, καὶ Ἰεζίας, καὶ Μελχίας, καὶ Μαῆλος, καὶ Ἐλιάζαρος, καὶ Ἀσεβίας, καὶ Βαναίας.

27 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἠλὰ, Ματθανίας, Ζαχαρίας, καὶ Ἱεζριῆλος, καὶ Ἰωαβδίος, καὶ Ἱεριμὼθ, καὶ Ἀϊδίας.

28 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαμὼθ, Ἐλιαδὰς, Ἐλιάσιμος, Ὀθονίας, Ἰαριμὼθ, καὶ Σάβαθος, καὶ Ζεραλίας.

29 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβαῒ, Ἰωάννης, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἰωζάβδος, καὶ Ἀμαθίας.

30 Ἐκ τῶν υἱῶν Μανὶ, Ὠλαμὸς, Μαμοῦχος, Ἰεδαῖος, Ἰασοῦβος, καὶ Ἰασαῆλος, καὶ Ἱεριμώθ.

31 Καὶ ἐξ υἱῶν Ἀδδὶ, Νάαθος, καὶ Μοοσίας, Λακκοῦνος, καὶ Ναΐδος, Ματθανίας, καὶ Σεσθὴλ, καὶ Βαλνοῦος, καὶ Μανασσίας.

32 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀνὰν, Ἐλιωνὰς, καὶ Ἀσαῒας, καὶ Μελχίας, καὶ Σαββαῖος, καὶ Σίμων Χοσαμαῖος.

33 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὸμ, Ἀλταναῖος, καὶ Ματταθίας, καὶ Σαβανναῖος, καὶ Ἐλιφαλὰτ, καὶ Μανασσῆς, καὶ Σεμεΐ.

34 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βαανὶ, Ἱερεμίας, Μομδίος, Ἰσμαῆρος, Ἰουὴλ, Μαβδαῒ, καὶ Πεδίας, καὶ Ἄνως, Ῥαβασίων, καὶ Ἐνάσιβος, καὶ Μαμνιτάναιμος, Ἐλίασις, Βαννοὺς, Ἐλιαλὶ, Σομεῒς, Σελεμίας, Ναθανίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζωρὰ, Σεσὶς, Ἐσρὶλ, Ἀζαῆλος, Σαματὸς, Ζαμβρὶ, Ἰώσηφος.

35 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐθμὰ, Μαζιτίας, Ζαβαδαίας, Ἠδαῒς, Ἰουὴλ, Βαναίας.

36 Πάντες οὗτοι συνῴκισαν

γυναῖκας ἀλλογενεῖς, καὶ ἀπέ-
λυσαν αὐτὰς σὺν τέκνοις.
37 Καὶ κατῴκησαν οἱ ἱερεῖς,
καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ
Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ
χώρᾳ τῇ νουμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν
ταῖς κατοικίαις αὐτῶν.
38 Καὶ συνήχθη πᾶν τὸ πλῆ-
θος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον
τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἱεροῦ πυ-
λῶνος,
39 Καὶ εἶπεν Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ
καὶ ἀναγνώστῃ, Κόμισαι τὸν νό-
μον Μωυσῆ, τὸν παραδοθέντα ὑπὸ
Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.
40 Καὶ ἐκόμισεν Ἔσδρας ὁ ἀρ-
χιερεὺς τὸν νόμον παντὶ τῷ πλή-
θει ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς,
καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀκοῦσαι
τοῦ νόμου νουμηνίᾳ τοῦ ἑβδόμου
μηνός.
41 Καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ πρὸ
τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος εὐρυχώρῳ, ἐξ
ὄρθρου ἕως μέσης ἡμέρας, ἐνώπιον
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· καὶ
ἐπέδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος τὸν
νοῦν εἰς τὸν νόμον.
42 Καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου ἐπὶ
τοῦ ξυλίνου βήματος τοῦ κατα-
σκευασθέντος.
43 Καὶ ἔστησαν παρ' αὐτῷ
Ματταθίας, Σαμμοὺς, Ἀνανίας,
Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐζεκίας,
Βαάλσαμος, ἐκ δεξιῶν·
44 Καὶ ἐξ εὐωνύμων Φαλ-
δαῖος, καὶ Μισαὴλ, Μελχίας,
Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχα-
ρίας.
45 Καὶ ἀναλαβὼν Ἔσδρας τὸ
βιβλίον ἐνώπιον τοῦ πλήθους,
προεκάθητο ἐπιδόξως ἐνώπιον
πάντων.
46 Καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νό-
μον, πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν· καὶ
εὐλόγησεν Ἔσδρας τῷ Κυρίῳ
Θεῷ ὑψίστῳ Θεῷ σαβαὼθ παν-
τοκράτορι.
47 Καὶ ἐπεφώνησε πᾶν τὸ
πλῆθος, Ἀμήν· καὶ ἄραντες ἄνω
τὰς χεῖρας, προσπεσόντες ἐπὶ
τὴν γῆν, προσεκύνησαν τῷ Κυ-
ρίῳ.
48 Ἰησοῦς, καὶ Ἀννιοὺθ, καὶ
Σαραβίας, καὶ Ἰαδινὸς, καὶ Ἰά-
κουβος, Σαβαταῖος, Αὐταίας,
Μαιάννας, καὶ Καλίτας, Ἀζα-
ρίας, καὶ Ἰώζαβδος, καὶ Ἀνα-
νίας, Φαλίας, οἱ Λευῖται, ἐδίδα-
σκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ
πρὸς τὸ πλῆθος ἀνεγίνωσκον τὸν
νόμον τοῦ Κυρίου, ἐμφυσιοῦντες
ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν.
49 Καὶ εἶπεν Ἀτθαράτης Ἔσ-
δρᾳ τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ,
καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς διδάσκου-
σι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας,
50 Ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἁγία
τῷ Κυρίῳ· καὶ πάντες ἔκλαιον
ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοῦ νόμου·
51 Βαδίσαντες οὖν φάγετε
λιπάσματα, καὶ πίετε γλυκάσ-
ματα, καὶ ἀποστείλατε ἀπο-
στολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν·
52 Ἁγία γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ
Κυρίῳ· καὶ μὴ λυπεῖσθε, ὁ γὰρ
Κύριος δοξάσει ὑμᾶς.
53 Καὶ οἱ Λευῖται ἐκέλευ-
ον παντὶ τῷ δήμῳ, λέγοντες,
Ἡ ἡμέρα αὕτη ἁγία, μὴ λυ-
πεῖσθε.
54 Καὶ ᾤχοντο πάντες φα-
γεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι,

καὶ δοῦναι ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσι, καὶ εὐφρανθῆναι μεγάλως,

55 Ὅτι γὰρ ἐνεφυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν οἷς ἐδιδάχθησαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν.

ΤΩΒΙΤ.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΒΙ'ΒΛΟΣ λόγων Τωβὶτ, τοῦ Τωβιὴλ, τοῦ Ἀνανιὴλ, τοῦ Ἀδουὴλ, τοῦ Γαβαὴλ, ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀσιὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ,

2 Ὃς ᾐχμαλωτεύθη ἐν ἡμέραις Ἐνεμεσσάρου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκ Θίσβης, ἥ ἐστιν ἐκ δεξιῶν κυδίως τῆς Νεφθαλὶ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπεράνω Ἀσήρ.

3 Ἐγὼ Τωβὶτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην καὶ δικαιοσύνης πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ τῷ ἔθνει, τοῖς προσπορευθεῖσι μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν Ἀσσυρίων εἰς Νινευῆ.

4 Καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, νεωτέρου μου ὄντος, πᾶσα φυλὴ τοῦ Νεφθαλὶ τοῦ πατρός μου ἀπέστη ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἱεροσολύμων, τῆς ἐκλεγείσης ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὸ θυσιάζειν πάσας τὰς φυλάς· καὶ ἡγιάσθη ὁ ναὸς τῆς κατασκηνώσεως τοῦ ὑψίστου, καὶ ᾠκοδομήθη εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.

5 Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστᾶσαι ἔθυον τῇ Βάαλ τῇ δαμάλει, καὶ ὁ οἶκος Νεφθαλὶ τοῦ πατρός μου.

6 Κἀγὼ μόνος ἐπορευόμην πλεονάκις εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ταῖς ἑορταῖς, καθὼς γέγραπται παντὶ τῷ Ἰσραὴλ, ἐν προστάγματι αἰωνίῳ, τὰς ἀπαρχὰς, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων, καὶ ἐδίδουν αὐτὰς τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον πάντων τῶν γεννημάτων.

7 Τὴν δεκάτην ἐδίδουν τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς θεραπεύουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν δευτέραν δεκάτην ἀπεπρατιζόμην, καὶ ἐπορευόμην καὶ ἐδαπάνων αὐτὰ ἐν Ἱεροσολύμοις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν,

8 Καὶ τὴν τρίτην ἐδίδουν οἷς καθήκει, καθὼς ἐνετείλατο Δεββωρὰ ἡ μήτηρ τοῦ πατρός μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

9 Καὶ ὅτε ἐγενόμην ἀνὴρ, ἔλαβον Ἄνναν γυναῖκα ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς πατριᾶς ἡμῶν· καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς Τωβίαν.

10 Καὶ ὅτε ᾐχμαλωτίσθημεν εἰς Νινευῆ, πάντες οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἐκ τοῦ γένους μου ἤσθιον ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν.

11 Ἐγὼ δὲ συνετήρησα τὴν ψυχήν μου μὴ φαγεῖν,

12 Καθότι ἐμεμνήμην τοῦ Θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.

13 Καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν καὶ μορφὴν ἐνώπιον Ἐνεμεσσάρου, καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστής.

14 Καὶ ἐπορευόμην εἰς τὴν Μηδίαν, καὶ παρεθέμην Γαβαήλῳ τῷ ἀδελφῷ Γαβρία ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας, ἀργυρίου τάλαντα δέκα.

15 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἐνεμεσσὰρ, ἐβασίλευσε Σενναχηρὶμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἠκαταστάθησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἠδυνάσθην πορευθῆναι εἰς τὴν Μηδίαν.

16 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐνεμεσσάρου ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίουν τοῖς ἀδελφοῖς μου· τοὺς ἄρτους μου ἐδίδουν τοῖς πεινῶσι,

17 Καὶ ἱμάτια τοῖς γυμνοῖς· καὶ εἴ τινα ἐκ τοῦ γένους μου ἐθεώρουν τεθνηκότα καὶ ἐῤῥιμμένον ὀπίσω τοῦ τείχους Νινευῆ, ἔθαπτον αὐτόν.

18 Καὶ εἴ τινα ἀπέκτεινε Σενναχηρὶμ ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἔθαψα αὐτοὺς κλέπτων· πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐχ εὑρέθη.

19 Πορευθεὶς δὲ εἷς τῶν ἐν Νινευῆ, ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι θάπτω αὐτοὺς, καὶ ἐκρύβην· ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεχώρησα.

20 Καὶ διηρπάγη πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ οὐ κατελείφθη μοι οὐδὲν, πλὴν Ἄννας τῆς γυναικός μου, καὶ Τωβίου τοῦ υἱοῦ μου.

21 Καὶ οὐ διῆλθον ἡμέραι πεντήκοντα, ἕως οὗ ἀπέκτειναν αὐτὸν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσε Σαχερδονὸς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔταξεν Ἀχιάχαρον τὸν Ἀναὴλ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν.

22 Καὶ ἠξίωσεν Ἀχιάχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἦλθον εἰς Νινευῆ. Ἀχιάχαρος δὲ ἦν ὁ οἰνοχόος, καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλίου, καὶ διοικητὴς, καὶ ἐκλογιστὴς, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Σαχερδονὸς ἐκ δευτέρας, ἦν δὲ ἐξάδελφός μου.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ὍΤΕ δὲ κατῆλθον εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀπεδόθη μοι Ἄννα ἡ γυνή μου, καὶ Τωβίας ὁ υἱός μου, ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἑορτῇ, ἥ ἐστιν ἁγία ἑπτὰ ἑβδομάδων, ἐγενήθη ἄριστον καλόν μοι, καὶ ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν.

2 Καὶ ἐθεασάμην ὄψα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ υἱῷ μου, Βάδισον καὶ ἄγαγε ὃν ἂν εὕρῃς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῆ, ὃς μέμνηται τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδοὺ μένω σε.

3 Καὶ ἐλθὼν, εἶπε, Πάτερ εἷς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἐστραγγαλωμένος ἔῤῥιπται ἐν τῇ ἀγορᾷ.

4 Κἀγὼ πρὶν γεύσασθαί με, ἀναπηδήσας ἀνειλόμην αὐτὸν εἴς τι οἴκημα ἕως οὗ ἔδυ ὁ ἥλιος.

5 Καὶ ἐπιστρέψας ἐλουσάμην, καὶ ἤσθιον τὸν ἄρτον μου ἐν λύπῃ.

6 Καὶ ἐμνήσθην τῆς προφητείας Ἀμὼς, καθὼς εἶπε, Στραφήσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρῆνον.

7 Καὶ ἔκλαυσα· καὶ ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ᾠχόμην, καὶ ὀρύξας ἔθαψα αὐτόν.

8 Καὶ οἱ πλησίον ἐπεγέλων, λέγοντες, Οὐκ ἔτι φοβεῖται φονευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἀπέδρα, καὶ ἰδοὺ πάλιν θάπτει τοὺς νεκρούς.

9 Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλυσα θάψας, καὶ ἐκοιμήθην μεμιαμμένος παρὰ τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀκάλυπτον ἦν.

10 Καὶ οὐκ ᾔδειν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐστί· καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀνεῳγότων, ἀφώδευσαν τὰ στρουθία θερμὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐγενήθη λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου· καὶ ἐπορεύθην πρὸς ἰατροὺς, καὶ οὐκ ὠφέλησάν με· Ἀχιάχαρος δὲ ἔτρεφέ με ἕως οὗ ἐπορεύθην εἰς τὴν Ἐλυμαΐδα.

11 Καὶ ἡ γυνή μου Ἄννα ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, καὶ ἀπέστελλε τοῖς κυρίοις.

12 Καὶ ἀπέδωκαν αὐτῇ καὶ αὐτοὶ τὸν μισθὸν, προσδόντες καὶ ἔριφον.

13 Ὅτε δὲ ἦλθε πρός με, ἤρξατο κράζειν· καὶ εἶπα αὐτῇ, Πόθεν τὸ ἐρίφιον; μὴ κλεψιμαῖόν ἐστιν; ἀπόδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις· οὐ γὰρ θεμιτόν ἐστι φαγεῖν κλεψιμαῖον.

14 Ἡ δὲ εἶπε, Δῶρον δέδοταί μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ· καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῇ· καὶ ἔλεγον ἀποδιδόναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἠρυθρίων πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέ μοι, Ποῦ εἰσιν αἱ ἐλεημοσύναι σου, καὶ αἱ δικαιοσύναι σου; ἰδοὺ γνωστὰ πάντα μετὰ σοῦ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ λυπηθεὶς ἔκλαυσα, καὶ προσευξάμην μετ' ὀδύνης, λέγων,

2 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἐλεημοσύναι καὶ ἀλήθεια, καὶ κρίσιν ἀληθινὴν καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Μνήσθητί μου, καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ· μή με ἐκδικήσῃς ταῖς ἁμαρτίαις μου καὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου, καὶ τῶν πατέρων μου, ἃ ἥμαρτον ἐνώπιόν σου.

4 Παρήκουσαν γὰρ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἔδωκας ἡμᾶς εἰς διαρπαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον καὶ παραβολὴν ὀνειδισμοῦ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐν οἷς ἐσκορπίσμεθα.

5 Καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σου εἰσὶ καὶ ἀληθιναὶ, ἐξ ἐμοῦ ποιῆσαι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τῶν πατέρων μου, ὅτι οὐκ ἐποιήσαμεν τὰς ἐντολάς σου, οὐ γὰρ ἐπορεύθημεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου.

6 Καὶ νῦν κατὰ τὸ ἀρεστὸν

ἐνώπιόν σου ποίησον μετ' ἐμοῦ·
ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά
μου, ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γένω-
μαι γῆ, διότι λυσιτελεῖ μοι ἀ-
ποθανεῖν, ἢ ζῆν· ὅτι ὀνειδισμοὺς
ψευδεῖς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶ
πολλὴ ἐν ἐμοί· ἐπίταξον ἀπολυ-
θῆναί με τῆς ἀνάγκης ἤδη εἰς
τὸν αἰώνιον τόπον, μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.
7 Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη
τῇ θυγατρὶ Ῥαγουὴλ Σάῤῥᾳ ἐν
Ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας, καὶ
ταύτην ὀνειδισθῆναι ὑπὸ παιδισ-
κῶν πατρὸς αὐτῆς,
8 Ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν
ἑπτὰ, καὶ Ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν
δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, πρὶ-
ν ἢ γενέσθαι αὐτοὺς μετ' αὐτῆς
ὡς ἐν γυναιξί· καὶ εἶπαν αὐτῇ,
Οὐ συνιεῖς ἀποπνίγουσά σου τοὺς
ἄνδρας; ἤδη ἑπτὰ ἔσχες, καὶ
ἑνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης.
9 Τί ἡμᾶς μαστιγοῖς; εἰ ἀπ-
έθανον, βάδιζε μετ' αὐτῶν, μὴ
ἴδοιμέν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς
τὸν αἰῶνα.
10 Ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπή-
θη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι·
καὶ εἶπε, Μία μέν εἰμι τῷ πα-
τρί μου· ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὄνει-
δος αὐτῷ ἔσται, καὶ τὸ γῆρας
αὐτοῦ κατάξω μετ' ὀδύνης εἰς
ᾅδου.
11 Καὶ ἐδεήθη πρὸς τῇ θυρίδι,
καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ
Θεός μου, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνο-
μά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς
τοὺς αἰῶνας· εὐλογήσαισάν σε
πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.
12 Καὶ νῦν, Κύριε, τοὺς ὀφ-
θαλμούς μου καὶ τὸ πρόσωπόν
μου εἰς σὲ δέδωκα.
13 Εἶπον, ἀπολῦσαί με ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ μὴ ἀκοῦσαί με μη-
κέτι ὀνειδισμόν.
14 Σὺ γινώσκεις Κύριε, ὅτι
καθαρά εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρ-
τίας ἀνδρὸς,
15 Καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά
μου οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός
μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας
μου· μονογενής εἰμι τῷ πατρί
μου, καὶ οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ
παιδίον ὃ κληρονομήσει αὐτὸν,
οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγὺς, οὐδὲ ὑπάρ-
χων αὐτῷ υἱὸς, ἵνα συντηρήσω
ἐμαυτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἤδη ἀπ-
ώλοντό μοι ἑπτά· ἱνατί μοι
ζῆν; καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀπο-
κτεῖναί με, ἐπίταξον ἐπιβλέψαι
ἐπ' ἐμὲ, καὶ μηκέτι ἐλεῆσαί με,
καὶ ἀκοῦσαί με ὀνειδισμόν.
16 Καὶ εἰσηκούσθη προσευχὴ
ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ
μεγάλου,
17 Ῥαφαὴλ καὶ ἀπεστάλη
ἰάσασθαι τοὺς δύο, τοῦ Τωβὶτ
λεπίσαι τὰ λευκώματα, καὶ
Σάῤῥαν τὴν τοῦ Ῥαγουὴλ δοῦναι
Τωβίᾳ τῷ υἱῷ Τωβὶτ γυναῖκα,
καὶ δῆσαι Ἀσμοδαῖον τὸ πονηρὸν
δαιμόνιον, διότι Τωβίᾳ ἐπιβάλλει
κληρονομῆσαι αὐτήν· ἐν αὐτῷ τῷ
καιρῷ ἐπιστρέψας Τωβὶτ εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σάῤ-
ῥα ἡ τοῦ Ῥαγουὴλ κατέβη ἐκ
τοῦ ὑπερῴου αὐτῆς.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ἘΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσ-
θη Τωβὶτ περὶ τοῦ ἀργυρίου, οὗ

παρέθετο Γαβαὴλ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας.

2 Καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Ἐγὼ ᾐτησάμην θάνατον, τί οὐ καλῶ Τωβίαν τὸν υἱόν μου, ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω, πρὶν ἀποθανεῖν με;

3 Καὶ καλέσας αὐτὸν, εἶπε, Παιδίον, ἐὰν ἀποθάνω, θάψον με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου· τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ποίει τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν.

4 Μνήσθητι παιδίον, ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἑώρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ· ὅταν ἀποθάνῃ, θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑνὶ τάφῳ.

5 Πάσας τὰς ἡμέρας, παιδίον, Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μνημόνευε, καὶ μὴ θελήσῃς ἁμαρτάνειν καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· δικαιοσύνην ποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μὴ πορευθῇς ταῖς ὁδοῖς τῆς ἀδικίας.

6 Διότι ποιοῦντός σου τὴν ἀλήθειαν, εὐοδίαι ἔσονται ἐν τοῖς ἔργοις σου, καὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσι τὴν δικαιοσύνην.

7 Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοι ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονησάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

8 Ὡς σοὶ ὑπάρχει κατὰ τὸ πλῆθος, ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην.

9 Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης.

10 Διότι ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ οὐκ ἐᾷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σκότος.

11 Δῶρον γὰρ ἀγαθόν ἐστιν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου.

12 Πρόσεχε σεαυτῷ, παιδίον, ἀπὸ πάσης πορνείας, καὶ γυναῖκα πρῶτον λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου· μὴ λάβῃς γυναῖκα ἀλλοτρίαν, ἣ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ πατέρος σου, διότι υἱοὶ προφητῶν ἐσμεν· Νῶε, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος· μνήσθητι, παιδίον, ὅτι αὐτοὶ πάντες ἔλαβον γυναῖκας ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ εὐλογήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

13 Καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ μὴ ὑπερηφανεύου τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου· λαβεῖν σεαυτῷ ἐξ αὐτῶν γυναῖκα· διότι ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια καὶ ἀκαταστασία πολλὴ, καὶ ἐν τῇ ἀχρειότητι ἐλάττωσις καὶ ἔνδεια μεγάλη· ἡ γὰρ ἀχρειότης μήτηρ ἐστὶ τοῦ λιμοῦ.

14 Μισθὸς παντὸς ἀνθρώπου ὃς ἐὰν ἐργάσηται, παρὰ σοὶ μὴ αὐλισθήτω, ἀλλ' ἀπόδος αὐτῷ παρ' αὐτίκα· ἐὰν δουλεύσῃς τῷ Θεῷ, ἀποδοθήσεταί σοι· πρόσεχε σεαυτῷ, παιδίον, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἴσθι πεπαιδευμένος ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου.

15 Καὶ ὃ μισεῖς, μηδενὶ ποιή-

σης· οἶνον εἰς μέθην μὴ πίῃς, καὶ μὴ πορευθήτω μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου.

16 Ἐκ τοῦ ἄρτου σου δίδου πεινῶντι, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου, τοῖς γυμνοῖς· πᾶν ὃ ἐὰν περισσεύσῃ σοι, ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην.

17 Ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, καὶ μὴ δῷς τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

18 Συμβουλίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζήτησον, καὶ μὴ καταφρονήσῃς ἐπὶ πάσης συμβουλίας χρησίμης.

19 Καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγει Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ παρ' αὐτοῦ αἴτησον, ὅπως αἱ ὁδοί σου εὐθεῖαι γένωνται, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι καὶ βουλαί σου εὐοδωθῶσι· διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλὴν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος δίδωσι πάντα τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὃν ἐὰν θέλῃ, ταπεινοῖ καθὼς βούλεται· καὶ νῦν, παιδίον, μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου.

20 Καὶ νῦν ὑποδεικνύω σοι τὰ δέκα τάλαντα τοῦ ἀργυρίου, ἃ παρεθέμην Γαβαήλῳ τῷ τοῦ Γαβρία ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας

21 Καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν· ὑπάρχει σοι πολλὰ, ἐὰν φοβηθῇς τὸν Θεὸν, καὶ ἀποστῇς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' ἀποκριθεὶς Τωβίας εἶπεν αὐτῷ, Πάτερ ποιήσω πάντα ὅσα ἐντέταλσαί μοι.

2 Ἀλλὰ πῶς δυνήσομαι λαβεῖν τὸ ἀργύριον, καὶ οὐ γινώσκω αὐτόν;

3 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον ὃς συμπορεύσεταί σοι, καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῶ, καὶ λάβε πορευθεὶς τὸ ἀργύριον.

4 Καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, καὶ εὗρε Ῥαφαὴλ ὃς ἦν ἄγγελος,

5 Καὶ οὐκ ᾔδει· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας, καὶ εἰ ἔμπειρος εἶ τῶν τόπων;

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, Πορεύσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τῆς ὁδοῦ ἐμπειρῶ, καὶ παρὰ Γαβαὴλ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ηὐλίσθην.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίας, Ὑπόμεινόν με, καὶ ἐρῶ τῷ πατρί.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύου, καὶ μὴ χρονίσῃς· καὶ εἰσελθὼν, εἶπε τῷ πατρὶ, Ἰδοὺ εὕρηκα ὃς συμπορεύσεταί μοι· ὁ δὲ εἶπε, Φώνησον αὐτὸν πρός με, ἵνα ἐπιγνῶ ποίας φυλῆς ἐστι, καὶ εἰ πιστὸς τοῦ πορευθῆναι μετὰ σοῦ.

9 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν· καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβὶτ, Ἀδελφὲ, ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίας πατριᾶς εἶ σύ; ὑπόδειξόν μοι.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Φυλὴν καὶ πατριὰν σὺ ζητεῖς; ἢ μίσθιον

ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ
σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβὶτ,
Βούλομαι ἀδελφὲ ἐπιγνῶναι τὸ
γένος σου, καὶ τὸ ὄνομα.
12 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ Ἀζα-
ρίας Ἀνανίου τοῦ μεγάλου, τῶν
ἀδελφῶν σου.
13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑγιαί-
νων ἔλθοις ἀδελφέ· καὶ μή μοι ὀρ-
γισθῇς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλήν
σου, καὶ τὴν πατριάν σου ἐπι-
γνῶναι· καὶ σὺ τυγχάνεις ἀδελ-
φός μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγα-
θῆς γενεᾶς· ἐπεγίνωσκον γὰρ ἐγὼ
Ἀνανίαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς υἱοὺς
Σεμεΐ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπορευό-
μεθα κοινῶς εἰς Ἱερουσαλήμ προσ-
κυνεῖν, ἀναφέροντες τὰ πρωτότο-
κα, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννη-
μάτων, καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν
τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν·
ἐκ ῥίζης καλῆς εἶ ἀδελφέ.
14 Ἀλλὰ εἰπόν μοι τίνα σοι
ἔσομαι μισθὸν διδόναι; δραχμὴν
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς
καὶ τῷ υἱῷ μου,
15 Καὶ ἔτι προσθήσω σοι ἐπὶ
τὸν μισθὸν, ἐὰν ὑγιαίνοντες ἐπι-
στρέψητε.
16 Καὶ εὐδόκησαν οὕτως· καὶ
εἶπε πρὸς Τωβίαν, Ἕτοιμος γίνου
πρὸς τὴν ὁδὸν, καὶ εὐοδωθείητε·
καὶ ἡτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ
πρὸς τὴν ὁδόν· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ. Πορεύου μετὰ
τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὁ δὲ ἐν τῷ
οὐρανῷ οἰκῶν Θεὸς εὐοδώσει τὴν
ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ
συμπορευθήτω ὑμῖν· καὶ ἐξῆλθον
ἀμφότεροι ἀπελθεῖν, καὶ ὁ κύων
τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν.
17 Ἔκλαυσε δὲ Ἄννα ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Τωβὶτ,
Τί ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡ-
μῶν; ἢ οὐχὶ ἡ ῥάβδος τῆς χει-
ρὸς ἡμῶν ἐστιν ἐν τῷ εἰσπορεύεσ-
θαι αὐτὸν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώ-
πιον ἡμῶν;
18 Ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ μὴ
φθάσαι, ἀλλὰ περίψημα τοῦ
παιδίου ἡμῶν γένοιτο.
19 Ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῇν
παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦτο ἱκανὸν
ἡμῖν ὑπάρχει.
20 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβὶτ,
Μὴ λόγον ἔχε ἀδελφὴ, ὑγιαίνων
ἐλεύσεται, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου
ὄψονται αὐτόν.
21 Ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς
συμπορεύσεται αὐτῷ, καὶ εὐοδω-
θήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὑπο-
στρέψει ὑγιαίνων.
22 Καὶ ἐπαύσατο κλαίουσα.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΟΙ δὲ πορευόμενοι τὴν ὁδὸν,
ἦλθον ἑσπέρας ἐπὶ τὸν Τίγριν πο-
ταμὸν, καὶ ηὐλίζοντο ἐκεῖ.
2 Τὸ δὲ παιδάριον κατέβη πε-
ρικλύσασθαι, καὶ ἀνεπήδησεν ἰχ-
θὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἠβου-
λήθη καταπιεῖν τὸ παιδάριον.
3 Ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ,
Ἐπιλαβοῦ τοῦ ἰχθύος· καὶ ἐκρά-
τησε τὸν ἰχθὺν τὸ παιδάριον, καὶ
ἀνέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος,
Ἀνάτεμε τὸν ἰχθὺν, καὶ λαβὼν
τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ καὶ
τὴν χολὴν, θὲς ἀσφαλῶς.
5 Καὶ ἐποίησε τὸ παιδάριον
ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος· τὸν
δὲ ἰχθὺν ὀπτήσαντες, ἔφαγον·

καὶ ὥδευον ἀμφότεροι, ἕως οὗ ἤγγισαν ἐν Ἐκβατάνοις.

6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ, Ἀζαρία ἀδελφὲ, τί ἐστιν ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος;

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ, ἐάν τινα ὀχλῇ δαιμόνιον ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώπου, ἢ γυναικὸς, καὶ μηκέτι ὀχληθῇ.

8 Ἡ δὲ χολὴ, ἐγχρῖσαι ἄνθρωπον, ὃς ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἰαθήσεται.

9 Ὡς δὲ προσήγγισαν τῇ Ῥάγῃ,

10 Εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδαρίῳ, Ἀδελφὲ, σήμερον αὐλισθησόμεθα παρὰ Ῥαγουὴλ, καὶ αὐτὸς συγγενής σου ἐστὶ, καὶ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ ὀνόματι Σάῤῥα· λαλήσω περὶ αὐτῆς, τοῦ δοθῆναί σοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα,

11 Καὶ ὅτι σοι ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μόνος εἶ ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς·

12 Καὶ τὸ κοράσιον καλὸν καὶ φρόνιμόν ἐστι· καὶ νῦν ἄκουσόν μου, καὶ λαλήσω τῷ πατρὶ αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑποστρέψωμεν ἐκ Ῥαγῶν, ποιήσομεν τὸν γάμον· διότι ἐπίσταμαι Ῥαγουὴλ ὅτι οὐ μὴ δῷ αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ, ἢ ὀφειλήσει θάνατον, ὅτι τὴν κληρονομίαν σοι καθήκει λαβεῖν, ἢ πάντα ἄνθρωπον.

13 Τότε εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ, Ἀζαρία ἀδελφὲ, ἀκήκοα ἐγὼ τὸ κοράσιον δεδόσθαι ἑπτὰ ἀνδράσι, καὶ πάντας ἐν τῷ νυμφῶνι ἀπολωλότας·

14 Καὶ νῦν ἐγὼ μόνος εἰμὶ τῷ πατρὶ, καὶ φοβοῦμαι μὴ εἰσελθὼν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρότεροι, ὅτι δαιμόνιον φιλεῖ αὐτὴν, ὃ οὐκ ἀδικεῖ οὐδένα πλὴν τῶν προσαγόντων αὐτῇ· καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω, καὶ κατάξω τὴν ζωὴν τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου μετ᾽ ὀδύνης ἐπ᾽ ἐμοὶ εἰς τὸν τάφον αὐτῶν, καὶ υἱὸς ἕτερος οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς ὃς θάψει αὐτούς.

15 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος, Οὐ μέμνησαι τῶν λόγων, ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ πατήρ σου, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τοῦ γένους σου; καὶ νῦν ἄκουσόν μου ἀδελφὲ, διότι σοι ἔσται εἰς γυναῖκα, καὶ τοῦ δαιμονίου μηδένα λόγον ἔχε, ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δοθήσεταί σοι αὕτη εἰς γυναῖκα.

16 Καὶ ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὸν νυμφῶνα, λήψῃ τέφραν θυμιαμάτων, καὶ ἐπιθήσεις ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος τοῦ ἰχθύος, καὶ καπνίσεις,

17 Καὶ ὀσφρανθήσεται τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύξεται, καὶ οὐκ ἐπανελεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ὅταν δὲ προσπορεύῃ αὐτῇ, ἐγέρθητε ἀμφότεροι, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, καὶ σώσει ὑμᾶς, καὶ ἐλεήσει· μὴ φοβοῦ, ὅτι σοὶ αὕτη ἡτοιμασμένη ἦν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις, καὶ πορεύσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι σοὶ ἔσται ἐξ αὐτῆς παιδία· καὶ ὡς ἤκουσε Τωβίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκολλήθη σφόδρα αὐτῇ· καὶ ἦλθεν εἰς Ἐκβάτανα.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ παρεγένετο εἰς τὴν οἰκίαν Ῥαγουήλ· καὶ Σάῤῥα δὲ ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐχαιρέτισεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς αὐτούς· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν.

2 Καὶ εἶπε Ῥαγουὴλ Ἔδνᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, Ὡς ὅμοιος ὁ νεανίσκος Τωβὶτ τῷ ἀνεψιῷ μου;

3 Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς Ῥαγουὴλ, Πόθεν ἐστὲ ἀδελφοί; καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ τῶν αἰχμαλώτων ἐν Νινευῇ.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε Τωβὶτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; οἱ δὲ εἶπον, Γινώσκομεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑγιαίνει;

5 Οἱ δὲ εἶπαν, Καὶ ζῇ, καὶ ὑγιαίνει· καὶ εἶπε Τωβίας, Πατήρ μου ἐστί.

6 Καὶ ἀνεπήδησε Ῥαγουὴλ, καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσε,

7 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου υἱός· καὶ ἀκούσας ὅτι Τωβὶτ ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑαυτοῦ, ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε.

8 Καὶ Ἔδνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ Σάῤῥα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔκλαυσαν, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτοὺς προθύμως· καὶ ἔθυσαν κριὸν προβάτων, καὶ παρέθηκαν ὄψα πλείονα· εἶπε δὲ Τωβίας τῷ Ῥαφαὴλ, Ἀζαρία ἀδελφὲ, λάλησον ὑπὲρ ὧν ἔλεγες ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελεσθήτω τὸ πρᾶγμα.

9 Καὶ μετέδωκε τὸν λόγον τῷ Ῥαγουήλ· καὶ εἶπε Ῥαγουὴλ πρὸς Τωβίαν, Φάγε, πίε, καὶ ἡδέως γίνου,

10 Σοὶ γὰρ καθήκει τὸ παιδίον μου λαβεῖν· πλὴν ὑποδείξω σοι τὴν ἀλήθειαν.

11 Ἔδωκα τὸ παιδίον μου ἑπτὰ ἀνδράσι, καὶ ὁπότε ἐὰν εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ἀπέθνησκον ὑπὸ τὴν νύκτα· ἀλλὰ τὸ νῦν ἔχον, ἡδέως γίνου· καὶ εἶπε Τωβίας, Οὐ γεύομαι οὐδὲν ὧδε, ἕως ἂν στήσητε καὶ σταθῆτε πρὸς μέ.

12 Καὶ εἶπε Ῥαγουὴλ, Κομίζου αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὴν κρίσιν· σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ αὐτῆς, καὶ αὐτή σου ἐστίν· ὁ δὲ ἐλεήμων Θεὸς εὐοδώσει ὑμῖν τὰ κάλλιστα.

13 Καὶ ἐκάλεσε Σάῤῥαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν Τωβίᾳ γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως κομίζου αὐτὴν, καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ λαβὼν βιβλίον, ἔγραψε συγγραφὴν, καὶ ἐσφραγίσατο.

15 Καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν.

16 Καὶ ἐκάλεσε Ῥαγουὴλ Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀδελφὴ ἑτοίμασον τὸ ἕτερον ταμεῖον, καὶ εἰσάγαγε αὐτήν.

17 Καὶ ἐποίησεν ὡς εἶπε· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν ἐκεῖ, καὶ ἔκλαυσε· καὶ ἀπεδέξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ,

18 Θάρσει τέκνον, ὁ Κύριος

τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δῴη σοι
χάριν ἀντὶ τῆς λύπης σου ταύ-
της, θάρσει θύγατερ.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΟΤΕ δὲ συνετέλεσαν δειπ-
νοῦντες, εἰσήγαγον Τωβίαν πρὸς
αὐτήν.
2 Ὁ δὲ πορευόμενος ἐμνήσθη
τῶν λόγων Ῥαφαὴλ, καὶ ἔλαβε
τὴν τέφραν τῶν θυμιαμάτων, καὶ
ἐπέθηκε τὴν καρδίαν τοῦ ἰχθύος
καὶ τὸ ἧπαρ, καὶ ἐκάπνισεν.
3 Ὅτε δὲ ὠσφράνθη τὸ δαι-
μόνιον τῆς ὀσμῆς, ἔφυγεν εἰς τὰ
ἀνώτατα Αἰγύπτου, καὶ ἔδησεν
αὐτὸ ὁ ἄγγελος.
4 Ὡς δὲ συνεκλείσθησαν ἀμ-
φότεροι, ἀνέστη Τωβίας ἀπὸ τῆς
κλίνης, καὶ εἶπεν, Ἀνάστηθι ἀ-
δελφὴ, καὶ προσευξώμεθα, ἵνα
ἐλεήσῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος.
5 Καὶ ἤρξατο Τωβίας λέγειν,
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνο-
μά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον εἰς
τοὺς αἰῶνας, εὐλογησάτωσάν σε
οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις
σου.
6 Σὺ ἐποίησας Ἀδὰμ, καὶ ἔ-
δωκας αὐτῷ βοηθὸν Εὔαν στήρ-
ιγμα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκ τού-
των ἐγενήθη τὸ ἀνθρώπων σπέρ-
μα· σὺ εἶπας, Οὐ καλὸν εἶναι τὸν
ἄνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αὐτῷ
βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ.
7 Καὶ νῦν Κύριε οὐ διὰ πορ-
νείαν ἐγὼ λαμβάνω τὴν ἀδελφήν
μου ταύτην, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας·
ἐπίταξον ἐλεῆσαί με, καὶ αὐτῇ
συγκαταγηρᾶσαι.
8 Καὶ εἶπε μετ' αὐτοῦ, Ἀ-
μήν.
9 Καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμφότε-
ροι τὴν νύκτα· καὶ ἀναστὰς Ῥα-
γουὴλ ἐπορεύθη, καὶ ὤρυξε τάφον,
10 Λέγων, Μὴ καὶ οὗτος ἀπο-
θάνῃ;
11 Καὶ ἦλθε Ῥαγουὴλ εἰς τὴν
οἰκίαν ἑαυτοῦ.
12 Καὶ εἶπεν Ἔδνᾳ τῇ γυναι-
κὶ αὐτοῦ, Ἀπόστειλον μίαν τῶν
παιδισκῶν, καὶ ἰδέτωσαν εἰ ζῇ·
εἰ δὲ μὴ, ἵνα θάψωμεν αὐτὸν,
καὶ μηδεὶς λνῷ.
13 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ παιδίσκη
ἀνοίξασα τὴν θύραν, καὶ εὗρε τοὺς
δύο καθεύδοντας,
14 Καὶ ἐξελθοῦσα ἀπήγγει-
λεν αὐτοῖς, Ὅτι ζῇ.
15 Καὶ εὐλόγησε Ῥαγουὴλ
τὸν Θεὸν, λέγων, Εὐλογητὸς εἶ
σὺ ὁ Θεὸς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ καθ-
αρᾷ καὶ ἁγίᾳ· καὶ εὐλογείτω-
σάν σε οἱ ἅγιοί σου, καὶ πᾶσαι
αἱ κτίσεις σου, καὶ πάντες οἱ
ἄγγελοί σου, καὶ οἱ ἐκλεκτοί
σου· εὐλογείτωσάν σε εἰς τοὺς
αἰῶνας.
16 Εὐλογητὸς εἶ, ὅτι ηὔφρα-
νάς με, καὶ οὐκ ἐγένετό μοι κα-
θὼς ὑπενόουν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πο-
λὺ ἔλεός σου ἐποίησας μεθ' ἡ-
μῶν.
17 Εὐλογητὸς εἶ, ὅτι ἠλέησας
δύο μονογενεῖς· ποίησον αὐτοῖς,
Δέσποτα, ἔλεος, συντέλεσον τὴν
ζωὴν αὐτῶν ἐν ὑγιείᾳ μετ' εὐ-
φροσύνης καὶ ἐλέους.
18 Ἐκέλευσε δὲ τοῖς οἰκέταις
χῶσαι τὸν τάφον·
19 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γά-
μον ἡμερῶν δεκατεσσάρων.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαγουὴλ, πρινὴ συντελεσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου, ἐνόρκως, μὴ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐὰν μὴ πληρωθῶσιν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου,

21 Καὶ τότε λαβόντα τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ πορεύεσθαι μεθ' ὑγιείας πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὰ λοιπὰ ὅταν ἀποθάνω, καὶ ἡ γυνή μου.

ΚΕΦ. θ' 9.

1 ΚΑΙ' ἐκάλεσε Τωβίας τὸν Ῥαφαὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,

2 Ἀζαρία ἀδελφὲ, λάβε μετὰ σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο καμήλους, καὶ πορεύθητι ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας παρὰ Γαβαὴλ, καὶ κόμισαί μοι τὸ ἀργύριον, καὶ αὐτὸν ἄγε μοι εἰς τὸν γάμον,

3 Διότι ὀμώμοκε Ῥαγουὴλ, μὴ ἐξελθεῖν με.

4 Καὶ ὁ πατήρ μου ἀριθμεῖ τὰς ἡμέρας, καὶ ἐὰν χρονίσω μέγα, ὀδυνηθήσεται λίαν.

5 Καὶ ἐπορεύθη Ῥαφαὴλ, καὶ ηὐλίσθη παρὰ Γαβαὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον· ὃς δὲ προήνεγκε τὰ θυλάκια ἐν ταῖς σφραγῖσι, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

6 Καὶ ὤρθρευσαν κοινῶς, καὶ ἦλθον εἰς τὸν γάμον· καὶ εὐλόγησε Τωβίας τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑΙ' Τωβὶτ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐλογίσατο ἑκάστης ἡμέρας· καὶ ὡς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς πορείας, καὶ οὐκ ἤρχετο,

2 Εἶπε, Μήποτε κατῄσχυνται; ἢ μήποτε ἀπέθανε Γαβαὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῷ δίδωσι τὸ ἀργύριον;

3 Καὶ ἐλυπεῖτο λίαν.

4 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ γυνὴ, Ἀπώλετο τὸ παιδίον, διότι κεχρόνικε· καὶ ἤρξατο θρηνεῖν αὐτὸν, καὶ εἶπεν,

5 Οὐ μέλει μοι, τέκνον, ὅτι ἀφῆκά σε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου.

6 Καὶ Τωβὶτ λέγει αὐτῇ, Σίγα, μὴ λόγον ἔχε, ὑγιαίνει.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σίγα, μὴ πλάνα με, ἀπώλετο τὸ παιδίον μου· καὶ ἐπορεύετο καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ὁδὸν ἔξω, οἵας ἀπῆλθεν· ἡμέρας τε ἄρτον οὐκ ἤσθιε, τὰς δὲ νύκτας οὐ διελίμπανε θρηνοῦσα Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως οὗ συνετελέσθησαν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου, ἃς ὤμοσε Ῥαγουὴλ ποιῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ· εἶπε δὲ Τωβίας τῷ Ῥαγουὴλ,

8 Ἐξαπόστειλόν με, ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου οὐκέτι ἐλπίζουσιν ὄψεσθαί με.

9 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πενθερὸς, Μεῖνον παρ' ἐμοὶ, κἀγὼ ἐξαποστελῶ πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ δηλώσουσιν αὐτῷ τὰ κατά σε.

10 Καὶ Τωβίας λέγει, Ἐξαπόστειλόν με πρὸς τὸν πατέρα μου.

11 Ἀναστὰς δὲ Ῥαγουὴλ, ἔδωκεν αὐτῷ Σάῤῥαν τὴν γυναῖ-

κα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἥμισυ τῶν
ὑπαρχόντων, σώματα καὶ κτήνη
καὶ ἀργύριον.
12 Καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς
ἐξαπέστειλε, λέγων, Εὐοδώσει
ὑμᾶς τέκνα ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ
πρὸ τοῦ με ἀποθανεῖν.
13 Καὶ εἶπε τῇ θυγατρὶ αὐ-
τοῦ, Τίμα τοὺς πενθερούς σου,
αὐτοὶ νῦν γονεῖς σου εἰσὶν, ἀκού-
σαιμί σου ἀκοὴν καλήν· καὶ
ἐφίλησεν αὐτήν· καὶ Ἔδνα εἶπε
πρὸς Τωβίαν, Ἀδελφὲ ἀγαπητὲ,
ἀποκαταστήσαι σε ὁ Κύριος τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ δῴη μοι ἰδεῖν σου
παιδία ἐκ Σάῤῥας τῆς θυγατρός
μου, ἵνα εὐφρανθῶ ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου· καὶ ἰδοὺ παρατίθεμαί
σοι τὴν θυγατέρα μου ἐν παρα-
καταθήκῃ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐ-
τήν.
1 Μετὰ ταῦτα ἐπορεύετο καὶ
Τωβίας εὐλογῶν τὸν Θεὸν, ὅτι
εὐώδωσε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ
κατευλόγει Ῥαγουὴλ, καὶ Ἔδ-
ναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
ἐπορεύετο μέχρις οὗ ἐγγίσαι
αὐτοὺς εἰς Νινευή.

ΚΕΦ. ια'. 11.

2 ΚΑΙ' εἶπε Ῥαφαὴλ πρὸς
Τωβίαν, Οὐ γινώσκεις ἀδελφὲ
πῶς ἀφῆκας τὸν πατέρα σου;
3 Προδράμωμεν ἔμπροσθεν τῆς
γυναικός σου, καὶ ἑτοιμάσωμεν
τὴν οἰκίαν·
4 Λάβε δὲ παρὰ χεῖρα τὴν
χολὴν τοῦ ἰχθύος· καὶ ἐπορεύ-
θησαν, καὶ συνῆλθεν ὁ κύων ὄπισ-
θεν αὐτῶν.
5 Καὶ Ἄννα ἐκάθητο περιβλε-
πομένη εἰς τὴν ὁδὸν τὸν παῖδα
αὐτῆς.
6 Καὶ προσενόησεν αὐτὸν ἐρ-
χόμενον, καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐ-
τοῦ, Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ἔρχεται,
καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ'
αὐτοῦ.
7 Καὶ Ῥαφαὴλ εἶπεν, Ἐπί-
σταμαι ἐγὼ, ὅτι ἀνοίξει τοὺς
ὀφθαλμοὺς ὁ πατήρ σου.
8 Σὺ ἔγχρισον τὴν χολὴν
εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ
δηχθεὶς διατρίψει, καὶ ἀποβα-
λεῖται τὰ λευκώματα, καὶ ὄψε-
ταί σε.
9 Καὶ προσδραμοῦσα Ἄννα
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ
υἱοῦ αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Εἶδόν σε παιδίον, ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀποθανοῦμαι· καὶ ἔκλαυσαν ἀμ-
φότεροι.
10 Καὶ Τωβὶτ ἐξήρχετο πρὸς
τὴν θύραν, καὶ προσέκοπτεν· ὁ
δὲ υἱὸς αὐτοῦ προσέδραμεν αὐ-
τῷ,
11 Καὶ ἐπελάβετο τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, καὶ προσέπασε τὴν
χολὴν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Θάρσει
πάτερ.
12 Ὡς δὲ συνεδήχθησαν, διέ-
τριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
13 Καὶ ἐλεπίσθη ἀπὸ τῶν
κάνθων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὰ
λευκώματα· καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχη-
λον αὐτοῦ,
14 Καὶ ἔκλαυσε, καὶ εἶπεν,
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, καὶ εὐ-
λογητὸν τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας, καὶ εὐλογημένοι πάντες
οἱ ἅγιοί σου ἄγγελοι,

15 Ὅτι ἐμαστίγωσας καὶ
ἠλέησάς με· ἰδοὺ βλέπω Τωβίαν
τὸν υἱόν μου· καὶ εἰσῆλθεν ὁ
υἱὸς αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἀπήγ-
γειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὰ με-
γαλεῖα τὰ γενόμενα αὐτῷ ἐν τῇ
Μηδίᾳ.
16 Καὶ ἐξῆλθε Τωβὶτ εἰς
συνάντησιν τῇ νύμφῃ αὐτοῦ
χαίρων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεὸν
πρὸς τῇ πύλῃ Νινευή· καὶ ἐθαύ-
μαζον οἱ θεωροῦντες αὐτὸν πορευ-
όμενον, ὅτι ἔβλεψε.
17 Καὶ Τωβὶτ ἐξωμολογεῖτο
ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι ἠλέησεν αὐ-
τοὺς ὁ Θεός· καὶ ὡς ἤγγισε
Τωβὶτ Σάῤῥᾳ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ,
κατευλόγησεν αὐτὴν, λέγων,
Ἔλθοις ὑγιαίνουσα θύγατερ· εὐ-
λογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς ἤγαγέ σε
πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ πατήρ σου καὶ
ἡ μήτηρ σου· καὶ ἐγένετο χαρὰ
πᾶσι τοῖς ἐν Νινευὴ ἀδελφοῖς αὐ-
τοῦ.
18 Καὶ παρεγένετο Ἀχιά-
χαρος, καὶ Νασβὰς ὁ ἐξάδελφος
αὐτοῦ,
19 Καὶ ἤχθη ὁ γάμος Τω-
βία μετ' εὐφροσύνης ἡμέρας ἑπ-
τά.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἐκάλεσε Τωβὶτ Τω-
βίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ὅρα τέκνον μισθὸν τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ συνελθόντι σοι· καὶ
προσθεῖναι αὐτῷ δεῖ.
2 Καὶ εἶπε, Πάτερ, οὐ βλάπ-
τομαι δοὺς αὐτῷ τὸ ἥμισυ ὧν
ἐνήνοχα,
3 Ὅτι με ἀγήοχέ σοι ὑγιῆ,
καὶ τὴν γυναῖκά μου ἐθεράπευσε,
καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκε, καὶ
σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσε.
4 Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης,
Δικαιοῦται αὐτῷ.
5 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄγγελον,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε τὸ ἥμισυ
πάντων ὧν ἐνηνόχατε, καὶ ὕπα-
γε ὑγιαίνων.
6 Τότε καλέσας τοὺς δύο
κρυπτῶς, εἶπεν αὐτοῖς, Εὐλο-
γεῖτε τὸν Θεὸν, καὶ αὐτῷ ἐξομο-
λογεῖσθε, καὶ μεγαλωσύνην δί-
δοτε αὐτῷ, καὶ ἐξομολογεῖσθε
αὐτῷ ἐνώπιον πάντων τῶν ζώντων
περὶ ὧν ἐποίησε μεθ' ὑμῶν· ἀγα-
θὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν Θεὸν, καὶ
ὑψοῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοὺς
λόγους τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ ἐν-
τίμως ὑποδεικνύοντες· καὶ μὴ
ὀκνεῖτε ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ.
7 Μυστήριον βασιλέως καλὸν
κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ
ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως· ἀγαθὸν
ποιήσατε, καὶ κακὸν οὐχ εὑρήσει
ὑμᾶς.
8 Ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ
νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ
δικαιοσύνης· ἀγαθὸν τὸ ὀλίγον
μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολὺ μετὰ
ἀδικίας, καλὸν ποιῆσαι ἐλεημο-
σύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον.
9 Ἐλεημοσύνη γὰρ ἐκ θανά-
του ῥύεται, καὶ αὕτη ἀποκαθα-
ριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν· οἱ ποιοῦν-
τες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας
πλησθήσονται ζωῆς.
10 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες πο-
λέμιοί εἰσι τῆς ἑαυτῶν ζωῆς.
11 Οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν
πᾶν ῥῆμα· εἴρηκα δὴ, Μυστήριον
βασιλέως κρύψαι καλὸν, τὰ δὲ

ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακαλύπτειν
ἐνδόξως.
12 Καὶ νῦν ὅτε προσηύξω σὺ
καὶ ἡ νύμφη σου Σάῤῥα, ἐγὼ
προσήγαγον τὸ μνημόσυνον τῆς
προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ
ἁγίου· καὶ ὅτε ἔθαπτες τοὺς
νεκροὺς, ὡσαύτως συμπαρήγμην
σοι.
13 Καὶ ὅτε οὐκ ὤκνησας ἀ-
ναστῆναι καὶ καταλιπεῖν τὸ ἄ-
ριστόν σου, ὅπως ἀπελθὼν περι-
στείλῃς τὸν νεκρὸν, οὐκ ἔλαθές
με ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ
ἤμην.
14 Καὶ νῦν ἀπέστειλέ με ὁ
Θεὸς ἰάσασθαί σε καὶ τὴν νύμ-
φην σου Σάῤῥαν.
15 Ἐγώ εἰμι Ῥαφαὴλ, εἷς ἐκ
τῶν ἑπτὰ ἁγίων ἀγγέλων οἳ
προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς
τῶν ἁγίων, καὶ εἰσπορεύονται
ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου.
16 Καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο,
καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, ὅτι
ἐφοβήθησαν.
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ
φοβεῖσθε, εἰρήνη ὑμῖν ἔσται· τὸν
δὲ Θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν αἰῶνα,
18 Ὅτι οὐ τῇ ἐμαυτοῦ χάρι-
τι, ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἦλθον, ὅθεν εὐλογεῖτε αὐ-
τὸν εἰς τὸν αἰῶνα.
19 Πάσας τὰς ἡμέρας ὠπ-
τανόμην ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔφαγον
οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ ὅρασιν ὑμεῖς
ἐθεωρεῖτε.
20 Καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ
Θεῷ, διότι ἀναβαίνω πρὸς τὸν
ἀποστείλαντά με, καὶ γράψατε
πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βι-
βλίον.
21 Καὶ ἀνέστησαν, καὶ οὐκ
ἔτι εἶδον αὐτόν.
22 Καὶ ἐξωμολογοῦντο τὰ ἔρ-
γα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ
αὐτοῦ, ὡς ὤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγε-
λος Κυρίου.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ Τωβὶτ ἔγραψε προσ-
ευχὴν εἰς ἀγαλλίασιν, καὶ εἶπεν,
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἰς
τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ,
2 Ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ
ἐλεεῖ, κατάγει εἰς ᾅδην καὶ
ἀνάγει, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκφεύ-
ξεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
3 Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὅτι
αὐτὸς διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς.
4 Ἐκεῖ ὑποδείξατε τὴν με-
γαλωσύνην αὐτοῦ, ὑψοῦτε αὐτὸν
ἐνώπιον παντὸς ζῶντος, καθότι
αὐτὸς Κύριος ἡμῶν, καὶ Θεὸς
αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.
5 Καὶ μαστιγώσει ἡμᾶς ἐν
ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ πάλιν
ἐλεήσει, καὶ συνάξει ἡμᾶς ἐκ
πάντων τῶν ἐθνῶν, οὗ ἐὰν σκορ-
πισθῆτε ἐν αὐτοῖς.
6 Ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς αὐ-
τὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ποι-
ῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀλήθειαν,
τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς, καὶ
οὐ μὴ κρύψει τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἀφ' ὑμῶν· καὶ θεάσασθε ἃ
ποιήσει μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐξομολο-
γήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ στό-
ματι ὑμῶν, καὶ εὐλογήσατε

τὸν Κύριον τῆς δικαιοσύνης, καὶ
ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰ-
ώνων· ἐγὼ ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχ-
μαλωσίας μου ἐξομολογοῦμαι
αὐτῷ, καὶ δεικνύω τὴν ἰσχὺν
καὶ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ
ἔθνει ἁμαρτωλῶν· ἐπιστρέψατε
ἁμαρτωλοὶ, καὶ ποιήσατε δικαι-
οσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ· τίς γινώσ-
κει εἰ θελήσει ὑμᾶς, καὶ ποιήσει
ἐλεημοσύνην ὑμῖν;
7 Τὸν Θεόν μου ὑψῶ, καὶ ἡ
ψυχή μου τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ ἀγαλλιάσεται τὴν με-
γαλωσύνην αὐτοῦ.
8 Λεγέτωσαν πάντες, καὶ
ἐξομολογείσθωσαν αὐτῷ ἐν Ἱε-
ροσολύμοις.
9 Ἱεροσόλυμα πόλις ἁγίου,
μαστιγώσει ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν
υἱῶν σου, καὶ πάλιν ἐλεήσει τοὺς
υἱοὺς τῶν δικαίων.
10 Ἐξομολογοῦ τῷ Κυρίῳ
ἀγαθῶς, καὶ εὐλόγει τὸν βασι-
λέα τῶν αἰώνων, ἵνα πάλιν ἡ σκη-
νὴ αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ ἐν σοὶ μετὰ
χαρᾶς, καὶ εὐφράναι ἐν σοὶ τοὺς
αἰχμαλώτους, καὶ ἀγαπῆσαι
ἐν σοὶ τοὺς ταλαιπώρους, εἰς πά-
σας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.
11 Ἔθνη πολλὰ μακρόθεν
ἥξει πρὸς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ
Θεοῦ, δῶρα ἐν χερσὶν ἔχοντες,
καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρα-
νοῦ· γενεαὶ γενεῶν δώσουσί σοι
ἀγαλλίαμα.
12 Ἐπικατάρατοι πάντες οἱ
μισοῦντές σε, εὐλογημένοι ἔσον-
ται πάντες οἱ ἀγαπῶντές σε εἰς
τὸν αἰῶνα.
13 Χάρηθι καὶ ἀγαλλίασαι
ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν δικαίων, ὅτι
συναχθήσονται καὶ εὐλογήσουσι
τὸν Κύριον τῶν δικαίων.
14 Ὦ μακάριοι οἱ ἀγαπῶν-
τές σε, χαρήσονται ἐπὶ τῇ εἰρή-
νῃ σου· μακάριοι ὅσοι ἐλυπήθη-
σαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μάστιξί σου,
ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεασά-
μενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου, καὶ
εὐφρανθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα.
15 Ἡ ψυχή μου εὐλογείτω
τὸν Θεὸν τὸν βασιλέα τὸν μέγαν,
16 Ὅτι οἰκοδομηθήσεται Ἱε-
ρουσαλὴμ σαπφείρῳ καὶ σμα-
ράγδῳ, καὶ λίθῳ ἐντίμῳ τὰ τεί-
χη σου, καὶ οἱ πύργοι, καὶ οἱ
προμαχῶνες ἐν χρυσίῳ καθαρῷ,
17 Καὶ αἱ πλατεῖαι Ἱερουσα-
λὴμ ἐν βηρύλλῳ, καὶ ἄνθρακι,
καὶ λίθῳ ἐκ Σουφεὶρ ψηφολογη-
θήσονται.
18 Καὶ ἐροῦσι πᾶσαι αἱ ῥύ-
μαι αὐτῆς ἀλληλούϊα καὶ αἰνέ-
σουσι, λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
ὃς ὕψωσε πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' ἐπαύσατο ἐξομολογού-
μενος Τωβίτ.
2 Καὶ ἦν ἐτῶν πεντηκοντα-
οκτὼ, ὅτε ἀπώλεσε τὰς ὄψεις,
καὶ μετὰ ἔτη ὀκτὼ ἀνέβλεψε·
καὶ ἐποίει ἐλεημοσύνας· καὶ προσ-
ετίθετο φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν,
καὶ ἐξωμολογεῖτο αὐτῷ.
3 Μεγάλως δὲ ἐγήρασε· καὶ
ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Τέκνον λάβε τοὺς υἱούς σου, ἰδοὺ
γεγήρακα, καὶ πρὸς τὸ ἀποτρέ-
χειν ἐκ τοῦ ζῆν εἰμι.
4 Ἄπελθε εἰς τὴν Μηδίαν τέκ-

νον, ὅτι πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν
Ἰωνὰς ὁ προφήτης περὶ Νινευὴ,
ὅτι καταστραφήσεται· ἐν δὲ τῇ
Μηδίᾳ ἔσται εἰρήνη μᾶλλον ἕως
καιροῦ· καὶ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν
ἐν τῇ γῇ σκορπισθήσονται ἀπὸ
τῆς ἀγαθῆς γῆς· καὶ Ἱεροσόλυ-
μα ἔσται ἔρημος, καὶ ὁ οἶκος τοῦ
Θεοῦ ἐν αὐτῇ κατακαήσεται, καὶ
ἔρημος ἔσται μέχρι χρόνου.
5 Καὶ πάλιν ἐλεήσει αὐτοὺς
ὁ Θεὸς, καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν, καὶ οἰκοδομήσουσι
τὸν οἶκον, οὐχ οἷος ὁ πρότερος,
ἕως πληρωθῶσι καιροὶ τοῦ αἰῶ-
νος· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέ-
ψουσιν ἐκ τῶν αἰχμαλωσιῶν, καὶ
οἰκοδομήσουσιν Ἱερουσαλὴμ ἐν-
τίμως· καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν
αὐτῇ οἰκοδομηθήσεται ἐνδόξως,
καθὼς ἐλάλησαν περὶ αὐτῆς οἱ
προφῆται.
6 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπι-
στρέψουσιν ἀληθινῶς φοβεῖσθαι
Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ κατορύξουσι
τὰ εἴδωλα αὐτῶν,
7 Καὶ εὐλογήσουσι πάντα τὰ
ἔθνη Κύριον· καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ· καὶ
ὑψώσει Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ χαρήσονται πάντες οἱ ἀγα-
πῶντες Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ἀλη-
θείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, ποιοῦντες
ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν.
8 Καὶ νῦν τέκνον ἄπελθε ἀπὸ
Νινευὴ, ὅτι πάντως ἔσται ἃ ἐλά-
λησεν ὁ προφήτης Ἰωνάς.
9 Σὺ δὲ τήρησον τὸν νόμον καὶ
τὰ προστάγματα, καὶ γινοῦ
φιλελεήμων καὶ δίκαιος, ἵνα σοι
καλῶς ᾖ.
10 Καὶ θάψον με καλῶς, καὶ
τὴν μητέρα σου μετ' ἐμοῦ, καὶ
μηκέτι αὐλισθῆτε εἰς Νινευή·
τέκνον ἴδε τί ἐποίησεν Ἀμὰν Ἀ-
χιαχάρῳ τῷ θρέψαντι αὐτὸν, ὡς
ἐκ τοῦ φωτὸς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
τὸ σκότος, καὶ ὅσα ἀνταπέδωκεν
αὐτῷ· καὶ Ἀχιάχαρον μὲν ἔσω-
σεν, ἐκείνῳ δὲ τὸ ἀνταπόδομα ἀ-
πεδόθη, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ
σκότος. Μανασσῆς ἐποίησεν ἐλεη-
μοσύνην, καὶ ἐσώθη ἐκ παγίδος
θανάτου ἧς ἔπηξεν αὐτῷ· Ἀμὰν
δὲ ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα, καὶ
ἀπώλετο.
11 Καὶ νῦν παιδία ἴδετε τί
ἐλεημοσύνη ποιεῖ, καὶ δικαιοσύνη
ῥύεται· καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγον-
τος, ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς κλίνης· ἦν δὲ ἐτῶν ἑκατὸν
πεντηκονταοκτώ· καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐνδόξως.
12 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἄννα,
ἔθαψεν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· ἀπῆλθε δὲ Τωβίας μετὰ
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱ-
ῶν αὐτοῦ εἰς Ἐκβάτανα πρὸς
Ῥαγουὴλ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ,
13 Καὶ ἐγήρασεν ἐντίμως· καὶ
ἔθαψε τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ ἐν-
δόξως, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν οὐ-
σίαν αὐτῶν, καὶ Τωβὶτ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ.
14 Καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑκα-
τὸν εἰκοσιεπτὰ ἐν Ἐκβατάνοις
τῆς Μηδίας.
15 Καὶ ἤκουσε πρινὴ ἀποθα-
νεῖν αὐτὸν, τὴν ἀπώλειαν Νινευὴ,
ἣν ᾐχμαλώτισε Ναβουχοδονόσορ,
καὶ Ἀσύηρος, καὶ ἐχάρη πρὸ τοῦ
ἀποθανεῖν ἐπὶ Νινευή.

ΙΟΥΔΙΘ.

ΚΕΦ. α'. 1.

Ἔτους δωδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ἐν Νινευὴ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρφαξὰδ, ὃς ἐβασίλευσε Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις,

2 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ᾽ Ἐκβατάνων καὶ κύκλῳ τείχη ἐκ λίθων λελαξευμένων, εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν, καὶ εἰς μῆκος πηχῶν ἓξ, καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τοῦ τείχους πηχῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πηχῶν πεντήκοντα,

3 Καὶ τοὺς πύργους αὐτοῦ ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐθεμελίωσεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα,

4 Καὶ ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς πύλας διεγειρομένας εἰς ὕψος πηχῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδους δυνάμεων δυνατῶν αὐτοῦ, καὶ διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ·

5 Καὶ ἐποίησε πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πρὸς βασιλέα Ἀρφαξὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τοῦτό ἐστιν ἐν τοῖς ὁρίοις Ῥαγαῦ.

6 Καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν, καὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ πεδίῳ Ἐριὼχ ὁ βασιλεὺς Ἐλυμαίων· καὶ συνῆλθον ἔθνη πολλὰ σφόδρα εἰς παράταξιν υἱῶν Χελεούλ.

7 Καὶ ἀπέστειλε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Περσίδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς, τοὺς κατοικοῦντας Κιλικίαν καὶ Δαμασκὸν, τὸν Λίβανον καὶ Ἀντιλίβανον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον παραλίας,

8 Καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦ Καρμήλου, καὶ Γαλαὰδ, καὶ τὴν ἄνω Γαλιλαίαν, καὶ τὸ μέγα πεδίον Ἐσδρηλὼμ,

9 Καὶ πάντας τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἱερουσαλὴμ, καὶ Βετάνη, καὶ Χελλοὺς, καὶ Κάδης, καὶ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ Ταφνὰς, καὶ Ῥαμεσσὴ, καὶ πᾶσαν γῆν Γεσὲμ

10 Ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπάνω Τάνεως καὶ Μέμφεως, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Αἴγυπτον ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Αἰθιοπίας.

11 Καὶ ἐφαύλισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν τὸ ῥῆμα Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ οὐ συνῆλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτὸν, ἀλλ᾽ ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ ἴσος· καὶ

ἀνέστρεψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κενοὺς ἐν ἀτιμίᾳ πρὸ προσώπου αὐτῶν.

12 Καὶ ἐθυμώθη Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα, καὶ ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, εἰ μὴν ἐκδικήσειν πάντα τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας καὶ Δαμασκηνῆς καὶ Συρίας· ἀνελεῖν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῇ Μωὰβ, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν, καὶ πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλασσῶν.

13 Καὶ παρετάξατο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς Ἀρφαξὰδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ, καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστρεψε πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀρφαξὰδ, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ,

14 Καὶ ἐκυρίευσε τῶν πόλεων αὐτοῦ· καὶ ἀφίκετο ἕως Ἐκβατάνων, καὶ ἐκράτησε τῶν πύργων, καὶ ἐπρονόμευσε τὰς πλατείας αὐτῆς, καὶ τὸν κόσμον αὐτῆς ἔθηκεν εἰς ὄνειδος αὐτῆς,

15 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀρφαξὰδ ἐν τοῖς ὄρεσι Ῥαγαῦ, καὶ κατηκόντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς ζιβύναις αὐτοῦ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

16 Καὶ ἀνέστρεψε μετ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτοῦ, πλῆθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα· καὶ ἦν ἐκεῖ ῥαθυμῶν καὶ εὐωχούμενος αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐφ' ἡμέρας ἑκατὸν εἴκοσι.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, δευτέρᾳ καὶ εἰκάδι τοῦ πρώτου μηνὸς, ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε.

2 Καὶ συνεκάλεσε πάντας τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ ἔθετο μετ' αὐτῶν τὸ μυστήριον τῆς βουλῆς αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

3 Καὶ αὐτοὶ ἔκριναν ὀλοθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα, οἳ οὐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ἐκάλεσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ὀλοφέρνην ἀρχιστράτηγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δεύτερον ὄντα μετ' αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,

5 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ Κύριος πάσης τῆς γῆς, Ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ ἄνδρας πεποιθότας ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν, πεζῶν εἰς χιλιάδας ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ πλῆθος ἵππων σὺν ἀναβάταις μυριάδων δεκαδύο,

6 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς συνάντησιν πάσῃ τῇ γῇ ἐπὶ δυσμὰς, ὅτι ἠπείθησαν τῷ ῥήματι τοῦ στόματός μου·

7 Καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἑτοιμάζειν γῆν καὶ ὕδωρ, ὅτι ἐξελεύσομαι ἐν θυμῷ μου ἐπ' αὐ-

τοὺς, καὶ καλύψω πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς δυνάμεώς μου· καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς,

8 Καὶ οἱ τραυματίαι αὐτῶν πληρώσουσι τὰς φάραγγας καὶ τοὺς χειμάῤῥους αὐτῶν, καὶ ποταμὸς ἐπικλύζων τοῖς νεκροῖς αὐτῶν πληρωθήσεται·

9 Καὶ ἄξω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τῆς γῆς.

10 Σὺ δὲ ἐξελθὼν προκαταλήψῃ μοι πᾶν ὅριον αὐτῶν, καὶ ἐκδώσουσί σοι ἑαυτοὺς, καὶ διατηρήσεις ἐμοὶ αὐτοὺς εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ αὐτῶν.

11 Ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου, δοῦναι αὐτοὺς εἰς φόνον καὶ ἁρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου.

12 Ὅτι ζῶν ἐγὼ, καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας μου, λελάληκα, καὶ ποιήσω ταῦτα ἐν χειρί μου.

13 Καὶ σὺ δὲ οὐ παραβήσῃ ἕν τι τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου σου, ἀλλ' ἐπιτελῶν ἐπιτελέσεις, καθότι προστέταχά σοι, καὶ οὐ μακρυνεῖς τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

14 Καὶ ἐξῆλθεν Ὀλοφέρνης ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ ἐπιστάτας τῆς δυνάμεως Ἀσσοὺρ.

15 Καὶ ἠρίθμησεν ἐκλεκτοὺς ἄνδρας εἰς παράταξιν, καθότι ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἰς μυριάδας δεκαδύο, καὶ ἱππεῖς τοξότας μυρίους δισχιλίους,

16 Καὶ διέταξεν αὐτοὺς ὃν τρόπον πολέμου πλῆθος συντάσσεται.

17 Καὶ ἔλαβε καμήλους καὶ ὄνους καὶ ἡμιόνους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, πλῆθος πολὺ σφόδρα, καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ αἶγας εἰς τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς,

18 Καὶ ἐπισιτισμὸν παντὶ ἀνδρὶ εἰς πλῆθος, καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐξ οἴκου βασιλέως πολὺ σφόδρα.

19 Καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς πορείαν τοῦ προελθεῖν βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, καὶ καλύψαι πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἅρμασι καὶ ἱππεῦσι καὶ πεζοῖς ἐπιλέκτοις αὐτῶν.

20 Καὶ πολὺς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἀκρὶς συνεξῆλθον αὐτοῖς, καὶ ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ πλήθους αὐτῶν.

21 Καὶ ἀπῆλθον ἐκ Νινευὴ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου Βαικτιλαὶθ, καὶ ἐπεστρατοπέδευσεν ἀπὸ Βαικτιλαὶθ πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ τῆς ἄνω Κιλικίας.

22 Καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τοὺς πεζοὺς, καὶ τοὺς ἱππεῖς, καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρεινήν.

23 Καὶ διέκοψε τὸ Φοὺδ καὶ Λοὺδ, καὶ ἐπρονόμευσαν πάντας υἱοὺς Ῥασσὶς, καὶ υἱοὺς Ἰσμαὴλ τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου πρὸς Νότον τῆς Χελλαίων.

24 Καὶ παρῆλθε τὸν Εὐφράτην, καὶ διῆλθε τὴν Μεσοποτα-

μίαν, καὶ διέσκαψε πάσας τὰς
πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐπὶ τοῦ
χειμάῤῥου Ἀβρωνᾶ ἕως τοῦ ἐλ-
θεῖν ἐπὶ θάλασσαν.
25 Καὶ κατελάβετο τὰ ὅρια
τῆς Κιλικίας, καὶ κατέκοψε
πάντας τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ·
καὶ ἦλθεν ἕως ὁρίων Ἰάφεθ, τὰ
πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τῆς
Ἀραβίας.
26 Καὶ ἐκύκλωσε πάντας τοὺς
υἱοὺς Μαδιὰν, καὶ ἐνέπρησε τὰ
σκηνώματα αὐτῶν, καὶ ἐπρονό-
μευσε τὰς μάνδρας αὐτῶν.
27 Καὶ κατέβη εἰς πεδίον
Δαμασκοῦ ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
πυρῶν, καὶ ἐνέπρησε πάντας τοὺς
ἀγροὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ποίμνια
καὶ τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφα-
νισμὸν, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν
ἐσκύλευσε, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν
ἐξελίκμησε, καὶ ἐπάταξε πάντας
τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν στόμα-
τι ῥομφαίας.
28 Καὶ ἐπέπεσεν ὁ φόβος καὶ
ὁ τρόμος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν παραλίαν, τοὺς ὄν-
τας ἐν Σιδῶνι καὶ Τύρῳ, καὶ τοὺς
κατοικοῦντας Σοὺρ, καὶ Ὀκινὰ,
καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
Ἰεμναάν· καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἀζώτῳ καὶ Ἀσκάλωνι ἐφοβήθη-
σαν αὐτὸν σφόδρα.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΚΑΙ' ἀπέστειλαν πρὸς αὐ-
τὸν ἀγγέλους λόγοις εἰρηνικοῖς,
λέγοντες,
2 Ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες Ναβου-
χοδονόσορ βασιλέως μεγάλου πα-
ρακείμεθα ἐνώπιόν σου, χρῆσαι
ἡμῖν καθὼς ἀρεστόν ἐστι τῷ
προσώπῳ σου.
3 Ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν, καὶ
πᾶν πεδίον πυρῶν, καὶ τὰ ποίμ-
νια καὶ τὰ βουκόλια, καὶ πᾶσαι
αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν
παράκεινται πρὸ προσώπου σου·
χρῆσαι καθ' ὃ ἂν ἀρέσκῃ σοι.
4 Ἰδοὺ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν,
καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς
δοῦλοί σου εἰσίν· ἐλθὼν ἀπάντη-
σον αὐταῖς ὡς ἔστιν ἀγαθὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου.
5 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες
πρὸς Ὀλοφέρνην, καὶ ἀπήγγει-
λαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦ-
τα.
6 Καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν παρα-
λίαν αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ,
καὶ ἐφρούρησε τὰς πόλεις τὰς
ὑψηλάς· καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν
εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκ-
τους.
7 Καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ,
καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος αὐτῶν
μετὰ στεφάνων καὶ χορῶν καὶ
τυμπάνων.
8 Καὶ κατέσκαψε πάντα τὰ
ὅρια αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν
ἐξέκοψε· καὶ ἦν δεδογμένον αὐτῷ
ἐξολοθρεῦσαι πάντας τοὺς θεοὺς
τῆς γῆς, ὅπως αὐτῷ μόνῳ τῷ
Ναβουχοδονόσορ λατρεύσωσι πάν-
τα τὰ ἔθνη, καὶ πᾶσαι αἱ γλῶσ-
σαι καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν
ἐπικαλέσωνται αὐτὸν εἰς θεόν.
9 Καὶ ἦλθε κατὰ πρόσωπον
Ἐσδρηλὼν πλησίον τῆς Δωταίας,
ἥ ἐστιν ἀπέναντι τοῦ πρίονος τοῦ
μεγάλου τῆς Ἰουδαίας.
10 Καὶ κατεστρατοπέδευσε
ἀναμέσον Γαιβαὶ καὶ Σκυθῶν πό-

λεως, καὶ ἦν ἐκεῖ μῆνα ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέξαι πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ' ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὀλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ἀρχιστράτηγος Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ὃν τρόπον ἐσκύλευσε πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς ἀφανισμὸν,

2 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ναοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθησαν·

3 Ὅτι προσφάτως ἦσαν ἀναβεβηκότες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ νεωστὶ πᾶς ὁ λαὸς συνειλέλεκτο τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ οἶκος, ἐκ τῆς βεβηλώσεως ἡγιασμένα ἦν,

4 Καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὅριον Σαμαρείας, καὶ Κωνὰς, καὶ Βαιθωρὼν, καὶ Βελμὲν, καὶ Ἱεριχὼ, καὶ εἰς Χωβὰ, καὶ Αἰσωρὰ, καὶ τὸν αὐλῶνα Σαλὴμ,

5 Καὶ προκατελάβοντο πάσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐτειχίσαντο τὰς ἐν αὐτοῖς κώμας, καὶ παρέθεντο εἰς ἐπισιτισμὸν εἰς παρασκευὴν πολέμου, ὅτι προσφάτως ἦν τὰ πεδία αὐτῶν τεθερισμένα.

6 Καὶ ἔγραψεν Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῖς κατοικοῦσι Βετυλούα, καὶ Βετομεσθαὶμ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι Ἐσδρηλὼν, κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον Δωθαῒμ,

7 Λέγων διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἦν εὐχερῶς διακωλῦσαι αὐτοὺς προσβαίνοντας, στενῆς τῆς προσβάσεως οὔσης, ἐπ' ἄνδρας τοὺς πάντας δύο.

8 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἡ γερουσία παντὸς δήμου Ἰσραὴλ, οἳ ἐκάθηντο ἐν Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἀνεβόησαν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ, καὶ ἐταπείνωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ,

10 Αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ πᾶς πάροικος ἢ μισθωτὸς, καὶ ἀργυρώνητος αὐτῶν, ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν.

11 Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ γυνὴ, τὰ παιδία, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐσποδώσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐξέτειναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου· καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον,

12 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῶς, τοῦ μὴ δοῦναι εἰς διαρπαγὴν τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας εἰς προνομὴν, καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐ-

τῶν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ ὀνειδισμὸν, ἐπίχαρμα τοῖς ἔθνεσι.

13 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ εἰσεῖδε τὴν θλίψιν αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων Κυρίου παντοκράτορος.

14 Καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον Κυρίου, ἱερεῖς, καὶ οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ, σάκκους περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν, προσέφερον τὴν ὁλοκαύτωσιν τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, καὶ τὰς εὐχὰς, καὶ τὰ ἑκούσια δόματα τοῦ λαοῦ,

15 Καὶ ἦν σποδὸς ἐπὶ τὰς κιδάρεις αὐτῶν, καὶ ἐβόων πρὸς Κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πάντα οἶκον Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' ἀνηγγέλη Ὀλοφέρνῃ ἀρχιστρατήγῳ δυνάμεως Ἀσσοὺρ, διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον, καὶ τὰς διόδους τῆς ὀρεινῆς συνέκλεισαν, καὶ ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἔθηκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκάνδαλα.

2 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἄρχοντας Μωὰβ, καὶ τοὺς στρατηγοὺς Ἀμμὼν, καὶ πάντας σατράπας τῆς παραλίας,

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀναγγείλατε δή μοι υἱοὶ Χαναὰν τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ τίνες ἃς κατοικοῦσι πόλεις; καὶ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατηγίας αὐτῶν;

4 Καὶ διὰ τί κατενωτίσαντο τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀπάντησίν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαῖς.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀχιὼρ ὁ ἡγούμενος πάντων υἱῶν Ἀμμὼν, Ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου λόγον ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου, καὶ ἀναγγελῶ σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ λαοῦ, ὃς κατοικεῖ τὴν ὀρεινὴν ταύτην, πλησίον σου οἰκοῦντος, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ψεῦδος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου.

6 Ὁ λαὸς οὗτός εἰσιν ἀπόγονοι Χαλδαίων,

7 Καὶ παρῴκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθῆσαι τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἳ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων·

8 Καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, Θεῷ ᾧ ἐπέγνωσαν· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ παρῴκησαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν, καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπληθύνθησαν χρυσίῳ καὶ ἀρ-

γυρίῳ καὶ ἐν κτήνεσι πολλοῖς σφόδρα.

10 Καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυψε γὰρ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Χαναὰν λιμὸς, καὶ παρῴκησαν ἐκεῖ μέχρις οὗ διετράφησαν· καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν.

11 Καὶ ἐπανέστη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ κατεσοφίσαντο αὐτοὺς ἐν πόνῳ καὶ ἐν πλίνθῳ, καὶ ἐταπείνωσαν αὐτοὺς, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς δούλους.

12 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγαῖς, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἴασις· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

13 Καὶ κατεξήρανεν ὁ Θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν,

14 Καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν τοῦ Σινὰ, καὶ Κάδης Βαρνὴ, καὶ ἐξέβαλον πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ.

15 Καὶ ᾤκησαν ἐν γῇ Ἀμοῤῥαίων, καὶ πάντας τοὺς Ἐσεβωνίτας ἐξωλόθρευσαν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν· καὶ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὀρεινήν.

16 Καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Συχὲμ, καὶ πάντας τοὺς Γεργεσαίους, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἕως οὐχ ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἦν τὰ ἀγαθὰ μετ' αὐτῶν, ὅτι Θεὸς μισῶν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἐστιν.

18 Ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς διέθετο αὐτοῖς, ἐξωλοθρεύθησαν ἐν πολλοῖς πολέμοις ἐπὶ πολὺ σφόδρα, καὶ ᾐχμαλωτεύθησαν εἰς γῆν οὐκ ἰδίαν, καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἔδαφος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων.

19 Καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν Θεὸν αὐτῶν, ἀνέβησαν ἐκ τῆς διασπορᾶς οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, καὶ κατέσχον τὴν Ἱερουσαλὴμ, οὗ τὸ ἁγίασμα αὐτῶν, καὶ κατῳκίσθησαν ἐν τῇ ὀρεινῇ, ὅτι ἦν ἔρημος.

20 Καὶ νῦν, δέσποτα κύριε, εἰ μέν ἐστιν ἀγνόημα ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἁμαρτάνουσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπισκεψόμεθα ὅ, τι ἐστὶν ἐν αὐτοῖς σκάνδαλον τοῦτο, καὶ ἀναβησόμεθα, καὶ ἐκπολεμήσομεν αὐτούς.

21 Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀνομία ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω δὴ ὁ κύριός μου, μήποτε ὑπερασπίσῃ ὁ Κύριος αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐσόμεθα εἰς ὀνειδισμὸν ἐναντίον πάσης τῆς γῆς.

22 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἀχιὼρ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγόγγυσε πᾶς ὁ λαὸς ὁ κυκλῶν τὴν σκηνὴν καὶ περιεστώς· καὶ εἶπαν οἱ μεγιστᾶνες Ὀλοφέρνου, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μωὰβ, συγκόψαι αὐτὸν,

23 Οὐ γὰρ φοβηθησόμεθα ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· ἰδοὺ γὰρ λαὸς

ἐν ᾧ οὐκ ἔστι δύναμις, οὐδὲ κράτος εἰς παράταξιν ἰσχυράν.

24 Διὸ δὴ ἀναβησόμεθα, καὶ ἔσονται εἰς κατάβρωμα πάσης τῆς στρατιᾶς σου, δέσποτα Ὀλοφέρνη.

ΚΕΦ. ς'. 6.

1 ΚΑΙ' ὡς κατέπαυσεν ὁ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῶν κύκλῳ τῆς συνεδρείας, καὶ εἶπεν, Ὀλοφέρνης ὁ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀσσοὺρ πρὸς Ἀχιὼρ ἐναντίον παντὸς τοῦ δήμου ἀλλοφύλων, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Μωάβ,

2 Καὶ τίς εἶ σὺ Ἀχιώρ, καὶ οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, ὅτι προεφήτευσας ἐν ἡμῖν καθὼς σήμερον, καὶ εἶπας τὸ γένος Ἰσραὴλ μὴ πολεμῆσαι, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπερασπιεῖ αὐτῶν; καὶ τίς ὁ Θεὸς εἰ μὴ Ναβουχοδονόσορ;

3 Οὗτος ἀποστελεῖ τὸ κράτος αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ οὐ ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς αὐτῶν· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πατάξομεν αὐτοὺς ὡς ἄνθρωπον ἕνα, καὶ οὐχ ὑποστήσονται τὸ κράτος τῶν ἵππων ἡμῶν.

4 Κατακαύσομεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄρη αὐτῶν μεθυσθήσεται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθήσεται νεκρῶν αὐτῶν· καὶ οὐκ ἀντιστήσεται τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπωλείᾳ ἀπολοῦνται, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς· εἶπε γάρ, Οὐ ματαιωθήσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων αὐτοῦ.

5 Σὺ δὲ Ἀχιὼρ μισθωτὲ τοῦ Ἀμμὼν, ὃς ἐλάλησας τοὺς λόγους τούτους ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, οὐκ ὄψει ἔτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως οὗ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν ἐξ Αἰγύπτου.

6 Καὶ τότε διελεύσεται ὁ σίδηρος τῆς στρατιᾶς μου, καὶ ὁ λαὸς τῶν θεραπόντων μου τὰς πλευράς σου, καὶ πεσῇ ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, ὅταν ἐπιστρέψω.

7 Καὶ ἀποκαταστήσουσί σε οἱ δοῦλοί μου εἰς τὴν ὀρεινήν, καὶ θήσουσί σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν ἀναβάσεων,

8 Καὶ οὐκ ἀπολῇ ἕως οὗ ἐξολοθρευθῇς μετ' αὐτῶν.

9 Καὶ εἴπερ ἐλπίζεις τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ ληφθήσονται, μὴ συμπεσέτω σου τὸ πρόσωπον· ἐλάλησα, καὶ οὐδὲν διαπεσεῖται τῶν ῥημάτων μου.

10 Καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτοῦ, οἳ ἦσαν παρεστηκότες ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, συλλαβεῖν τὸν Ἀχιὼρ, καὶ ἀποκαταστῆσαι αὐτὸν εἰς Βετυλούα, καὶ παραδοῦναι εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰσραήλ.

11 Καὶ συνέλαβον αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσου τῆς πεδινῆς εἰς τὴν ὀρεινήν, καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὰς πηγὰς αἳ ἦσαν ὑποκάτω Βετυλούα.

12 Καὶ ὡς εἶδαν αὐτοὺς οἱ ἄν-

δρες τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυ-
φὴν τοῦ ὄρους, ἀνέλαβον τὰ ὅπλα
αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον ἔξω τῆς
πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄ-
ρους· καὶ πᾶς ἀνὴρ σφενδονητὴς
διεκράτησαν τὴν ἀνάβασιν αὐ-
τῶν, καὶ ἔβαλον ἐν λίθοις ἐπ'
αὐτούς.

13 Καὶ ὑποδύσαντες ὑποκά-
τω τοῦ ὄρους, ἔδησαν τὸν Ἀχιὼρ,
καὶ ἀφῆκαν ἐῤῥιμμένον ὑπὸ τὴν
ῥίζαν τοῦ ὄρους, καὶ ἀπῴχοντο
πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

14 Καταβάντες δὲ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν ἐπέ-
στησαν αὐτῷ, καὶ λύσαντες αὐ-
τὸν ἀπήγαγον εἰς τὴν Βετυλούα,
καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ τοὺς
ἄρχοντας τῆς πόλεως αὐτῶν,

15 Οἳ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, Ὀζίας ὁ τοῦ Μιχὰ ἐκ
τῆς φυλῆς Συμεὼν, καὶ Ἀβρὶς ὁ
τοῦ Γοθονιὴλ, καὶ Χαρμὶς υἱὸς
Μελχιήλ.

16 Καὶ συνεκάλεσαν πάντας
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως·
καὶ συνέδραμον πᾶς νεανίσκος
αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὴν
ἐκκλησίαν· καὶ ἔστησαν τὸν Ἀ-
χιὼρ ἐν μέσῳ παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτῶν· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
Ὀζίας τὸ συμβεβηκός.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ἀπήγγει-
λεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς συν-
εδρίας Ὀλοφέρνου, καὶ πάντα τὰ
ῥήματα ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ
τῶν ἀρχόντων υἱῶν Ἀσσοὺρ, καὶ
ὅσα ἐμεγαλοῤῥημόνησεν Ὀλοφέρ-
νης εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

18 Καὶ πεσόντες ὁ λαὸς προσ-
εκύνησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐβόησαν
λέγοντες,

19 Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ,
κάτιδε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν, καὶ ἐλέησον τὴν ταπεί-
νωσιν τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ἐπί-
βλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν
ἡγιασμένων σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ-
τῃ.

20 Καὶ παρεκάλεσαν τὸν Ἀ-
χιὼρ, καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὸν σφό-
δρα.

21 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Ὀ-
ζίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας εἰς οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε πότον τοῖς
πρεσβυτέροις· καὶ ἐπεκαλέσαντο
τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν
ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΤΗ͂ δ' ἐπαύριον παρήγγει-
λεν Ὀλοφέρνης πάσῃ τῇ στρατιᾷ
αὐτοῦ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ, οἳ παρεγίνοντο ἐπὶ τὴν συμ-
μαχίαν αὐτοῦ, ἀναζευγνύειν ἐπὶ
Βετυλούα, καὶ τὰς ἀναβάσεις
τῆς ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσ-
θαι, καὶ ποιεῖν πόλεμον πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἀνέζευξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς αὐτῶν·
καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πο-
λεμιστῶν, χιλιάδες ἀνδρῶν πε-
ζῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, καὶ
ἱππέων χιλιάδες δεκαδύο, χωρὶς
τῆς ἀποσκευῆς, καὶ τῶν ἀνδρῶν,
οἳ ἦσαν πεζοὶ ἐν αὐτοῖς, πλῆθος
πολὺ σφόδρα.

3 Καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ
αὐλῶνι πλησίον Βετυλούα ἐπὶ
τῆς πηγῆς, καὶ παρέτειναν εἰς
εὖρος ἐπὶ Δωθαῒμ καὶ ἕως Βελ-
θὶμ, καὶ εἰς μῆκος ἀπὸ Βετυ-

λούα ἕως Κυαμῶνος, ἥ ἐστιν ἀπέναντι Ἐσδρηλώμ.

4 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐταράχθησαν σφόδρα· καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Νῦν ἐκλείξουσιν οὗτοι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πάσης, καὶ οὔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, οὔτε αἱ φάραγγες, οὔτε οἱ βουνοὶ ὑποστήσονται τὸ βάρος αὐτῶν.

5 Καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, καὶ ἀνακαύσαντες πυρὰς ἐπὶ τοὺς πύργους αὐτῶν, ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

6 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξήγαγεν Ὀλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἳ ἦσαν ἐν Βετυλούᾳ.

7 Καὶ ἐπεσκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδευσε, καὶ προκατελάβετο αὐτὰς, καὶ ἐπέστησεν αὐταῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ αὐτὸς ἀνέζευξεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

8 Καὶ προσελθόντες αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ Μωὰβ, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας, εἶπαν,

9 Ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ δεσπότης ἡμῶν, ἵνα μὴ γένηται θραῦσμα ἐν τῇ δυνάμει σου.

10 Ὁ γὰρ λαὸς οὗτος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ πέποιθεν ἐπὶ τοῖς δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὕψεσι τῶν ὀρέων αὐτῶν, ἐν οἷς αὐτοὶ ἐνοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς· οὐ γάρ ἐστιν εὐχερὲς προσβῆναι ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν.

11 Καὶ νῦν δέσποτα, μὴ πολέμει πρὸς αὐτοὺς, καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξεως, καὶ οὐ πεσεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ σου ἀνὴρ εἷς.

12 Ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σου, διαφυλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐπικρατησάτωσαν οἱ παῖδές σου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, ἣ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ὄρους,

13 Διότι ἐκεῖθεν ὑδρεύονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Βετυλούα, καὶ ἀνελεῖ αὐτοὺς ἡ δίψα, καὶ ἐκδώσουσι τὴν πόλιν ἑαυτῶν· καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα ἐπὶ τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐταῖς εἰς προφυλακὴν, τοῦ μὴ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἄνδρα ἕνα.

14 Καὶ τακήσονται ἐν τῷ λιμῷ αὐτοὶ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτοὺς, καταστρωθήσονται ἐν ταῖς πλατείαις τῆς οἰκήσεως αὐτῶν,

15 Καὶ ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρὸν, ἀνθ' ὧν ἐστασίασαν, καὶ οὐκ ἀπήντησαν τῷ προσώπῳ σου ἐν εἰρήνῃ.

16 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ὀλοφέρνου, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ συνέταξαν ποιεῖν καθὼς ἐλάλησαν.

17 Καὶ ἀπῆρε παρεμβολὴ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ μετ' αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσσούρ· καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι, καὶ

προκατελάβοντο τὰ ὕδατα, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἀνέβησαν υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Δωθαΐμ, καὶ ἀπέστειλαν ἐξ αὐτῶν πρὸς Νότον καὶ ἀπηλιώτην ἀπέναντι Ἐκρεβὴλ, ἥ ἐστι πλησίον Χοὺς, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χειμάῤῥου Μοχμούρ· καὶ ἡ λοιπὴ στρατιὰ τῶν Ἀσσυρίων παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐκάλυψαν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ αἱ σκηναὶ καὶ αἱ ἀπαρτίαι αὐτῶν κατεστρατοπέδευσαν ἐν ὄχλῳ πολλῷ, καὶ ἦσαν εἰς πλῆθος πολὺ σφόδρα.

19 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον Θεὸν αὐτῶν, ὅτι ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκύκλωσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἦν διαφυγεῖν ἐκ μέσου αὐτῶν.

20 Καὶ ἔμεινε κύκλῳ αὐτῶν πᾶσα παρεμβολὴ Ἀσσοὺρ, οἱ πεζοὶ καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱππεῖς αὐτῶν, ἡμέρας τριακοντατέσσαρας· καὶ ἐξέλιπε πάντας τοὺς κατοικοῦντας Βετυλοὺα πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν τῶν ὑδάτων.

21 Καὶ οἱ λάκκοι ἐξεκενοῦντο, καὶ οὐκ εἶχον πιεῖν εἰς πλησμονὴν ὕδωρ ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ ἐδίδοσαν αὐτοῖς πιεῖν.

22 Καὶ ἠθύμησαν τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς δίψης, καὶ ἔπιπτον ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἐν ταῖς διόδοις τῶν πυλῶν, καὶ οὐκ ἦν κραταίωσις ἔτι ἐν αὐτοῖς.

23 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ὀζίαν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, οἱ νεανίσκοι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία, καὶ ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπαν ἐναντίον πάντων τῶν πρεσβυτέρων,

24 Κρίναι ὁ Θεὸς ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι ἐποιήσατε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν μεγάλην, οὐ λαλήσαντες εἰρηνικὰ μετὰ τῶν υἱῶν Ἀσσούρ.

25 Καὶ νῦν οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πέπρακεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, τοῦ καταστρωθῆναι ἐναντίον αὐτῶν ἐν δίψῃ καὶ ἀπωλείᾳ μεγάλῃ.

26 Καὶ νῦν ἐπικαλέσασθε αὐτοὺς, καὶ ἔκδοσθε τὴν πόλιν πᾶσαν εἰς προνομὴν τῷ λαῷ Ὀλοφέρνου, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

27 Κρεῖσσον γὰρ ἡμῖν γενηθῆναι αὐτοῖς εἰς διαρπαγήν· ἐσόμεθα γὰρ εἰς δούλους, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ οὐκ ὀψόμεθα τὸν θάνατον τῶν νηπίων ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, ἐκλειπούσας τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

28 Μαρτυρόμεθα ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ Κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐκδικεῖ ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ κατὰ τὰ ἁμαρτήματα τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιήσῃ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον.

29 Καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέ-

γας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας πάντων ὁμοθυμαδὸν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ.

30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας, Θαρσεῖτε ἀδελφοὶ, διακαρτερήσωμεν ἔτι πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τέλος.

31 Ἐὰν δὲ διέλθωσιν αὗται, καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια, ποιήσω κατὰ τὰ ῥήματα ὑμῶν.

32 Καὶ ἐσκόρπισε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ παρεμβολήν· καὶ ἐπὶ τὰ τείχη καὶ τοὺς πύργους τῆς πόλεως αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐξαπέστειλε· καὶ ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἰουδὶθ, θυγάτηρ Μεραρὶ, υἱοῦ Ὢξ, υἱοῦ Ἰωσὴφ, υἱοῦ Ὀζιὴλ, υἱοῦ Ἐλκία, υἱοῦ Ἡλιοὺ, υἱοῦ Χελκίου, υἱοῦ Ἐλιὰβ, υἱοῦ Ναθαναὴλ, υἱοῦ Σαλαμιὴλ, υἱοῦ Σαρασαδαῒ, υἱοῦ Ἰσραήλ·

2 Καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μανασσῆς, τῆς φυλῆς αὐτῆς, καὶ τῆς πατριᾶς αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ κριθῶν·

3 Ἐπέστη γὰρ ἐπὶ τοῦ δεσμεύοντος τὸ δρᾶγμα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βετυλούᾳ τῇ πόλει αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀναμέσον Δωθαῒμ καὶ Βελαμών.

4 Καὶ ἦν Ἰουδὶθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς χηρεύουσα ἔτη τρία καὶ μῆνας τέσσαρας.

5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ὀσφῦν αὐτῆς σάκκον· καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς.

6 Καὶ ἐνήστευε πάσας τὰς ἡμέρας χηρεύσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων, καὶ σαββάτων, καὶ προνουμηνιῶν, καὶ νουμηνιῶν, καὶ ἑορτῶν, καὶ χαρμοσυνῶν οἴκου Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἦν καλὴ τῷ εἴδει, καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα· καὶ ὑπελείπετο αὐτῇ Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ κτήνη καὶ ἀγροὺς, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτῶν.

8 Καὶ οὐκ ἦν ὃς ἐπήνεγκεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι ἐφοβεῖτο τὸν Θεὸν σφόδρα.

9 Καὶ ἤκουσε τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ τὰ πονηρὰ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, ὅτι ὠλιγοψύχησαν ἐπὶ τῇ σπάνει τῶν ὑδάτων· καὶ ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους Ἰουδὶθ οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας, ὡς ὤμοσεν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυρίοις.

10 Καὶ ἀποστείλασα τὴν ἅβραν αὐτῆς τὴν ἐφεστῶσαν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆς, ἐκάλεσεν Ὀζίαν καὶ Χαβρὶν καὶ Χαρμὶν

τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς.

11 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε δή μου ἄρχοντες τῶν κατοικούντων ἐν Βετυλούᾳ· ὅτι οὐκ εὐθὴς ὁ λόγος ὑμῶν ὃν ἐλαλήσατε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐστήσατε τὸν ὅρκον ὃν ἐλαλήσατε ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ εἴπατε ἐκδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος βοηθῆσαι ἡμῖν.

12 Καὶ νῦν τίνες ἐστὲ ὑμεῖς οἳ ἐπειράσατε τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον, καὶ ἵστασθε ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων;

13 Καὶ νῦν Κύριον παντοκράτορα ἐξετάζετε, καὶ οὐθὲν ἐπιγνώσεσθε ἕως τοῦ αἰῶνος·

14 Ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου οὐχ εὑρήσετε, καὶ λόγους τῆς διανοίας αὐτοῦ οὐ λήψεσθε, καὶ πῶς τὸν Θεὸν ὃς ἐποίησε τὰ πάντα ταῦτα, ἐρευνήσετε, καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐπιγνώσεσθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ κατανοήσετε; μηδαμῶς, ἀδελφοὶ, μὴ παροργίζετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,

15 Ὅτι ἐὰν μὴ βούληται ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν αἷς θέλει σκεπάσαι ἡμέραις, ἢ καὶ ὀλοθρεῦσαι ἡμᾶς πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

16 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς ἀπειληθῆναι, οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου διαιτηθῆναι.

17 Διόπερ ἀναμένοντες τὴν παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν, ἐπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς ἡμῶν, ἐὰν ᾖ αὐτῷ ἀρεστόν.

18 Ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν ταῖς γενεαῖς ἡμῶν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον οὔτε φυλὴ, οὔτε πατριὰ, οὔτε δῆμος, οὔτε πόλις ἐξ ἡμῶν, οἳ προσκυνοῦσι θεοῖς χειροποιήτοις, καθάπερ ἐγίνετο ἐν ταῖς πρότερον ἡμέραις,

19 Ὧν χάριν ἐδόθησαν εἰς ῥομφαίαν καὶ εἰς διαρπαγὴν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἔπεσον πτῶμα μέγα ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

20 Ἡμεῖς δὲ ἕτερον θεὸν οὐκ ἐπέγνωμεν πλὴν αὐτοῦ· ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι οὐχ ὑπερόψεται ἡμᾶς, οὐδ' ἀπὸ τοῦ γένους ἡμῶν.

21 Ὅτι ἐν τῷ ληφθῆναι ἡμᾶς, οὕτως καθήσεται πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ προνομευθήσεται τὰ ἅγια ἡμῶν, καὶ ζητήσει τὴν βεβήλωσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν,

22 Καὶ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐπιστρέψει εἰς κεφαλὴν ἡμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἐὰν δουλεύσωμεν ἐκεῖ, καὶ ἐσόμεθα εἰς πρόσκομμα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον τῶν κτωμένων ἡμᾶς·

23 Ὅτι οὐ κατευθυνθήσεται ἡ δουλεία ἡμῶν εἰς χάριν, ἀλλ' εἰς ἀτιμίαν θήσει αὐτὴν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

24 Καὶ νῦν ἀδελφοὶ ἐπιδειξώμεθα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ὅτι ἐξ ἡμῶν κρέμαται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιστήρικται ἐφ' ἡμῖν.

25 Παρὰ ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃς πειράζει ἡμᾶς καθὰ καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

26 Μνήσθητε ὅσα ἐποίησε μετὰ Ἀβραὰμ, καὶ ὅσα ἐπείρασε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ὅσα ἐγένετο τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας ποιμαίνοντι τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ·

27 Ὅτι οὐ καθὼς ἐκείνους ἐπύρωσεν εἰς ἐτασμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐξεδίκησεν, ἀλλ' εἰς νουθέτησιν μαστιγοῖ Κύριος τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀζίας, Πάντα ὅσα εἶπας, ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τοῖς λόγοις σου.

29 Ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σοφία σου πρόδηλός ἐστιν, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν σου ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς τὴν σύνεσίν σου, καθότι ἀγαθόν ἐστι τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου.

30 Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἠνάγκασαν ποιῆσαι ἡμᾶς καθὰ ἐλαλήσαμεν αὐτοῖς, καὶ ἐπαγαγεῖν ὅρκον ἐφ' ἡμᾶς, ὃν οὐ παραβησόμεθα.

31 Καὶ νῦν δεήθητι περὶ ἡμῶν, ὅτι γυνὴ εὐσεβὴς εἶ, καὶ ἀποστελεῖ Κύριος τὸν ὑετὸν εἰς πλήρωσιν τῶν λάκκων ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐκλείψομεν ἔτι.

32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰουδὶθ, Ἀκούσατέ μου, καὶ ποιήσω πρᾶγμα ὃ ἀφίξεται εἰς γενεὰς γενεῶν υἱοῖς τοῦ γένους ἡμῶν.

33 Ὑμεῖς στήσεσθε ἐπὶ τῆς πύλης τὴν νύκτα ταύτην, καὶ ἐξελεύσομαι ἐγὼ μετὰ τῆς ἄβρας μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μεθ' ἃς εἴπατε παραδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐπισκέψεται Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρί μου.

34 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξερευνήσετε τὴν πρᾶξίν μου, οὐ γὰρ ἐρῶ ὑμῖν, ἕως τοῦ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ ποιῶ.

35 Καὶ εἶπεν Ὀζίας καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς αὐτὴν, Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σου εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

36 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς, ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ. 9.

1 ΙΟΥΔΙΘ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδεδύκει σάκκον· καὶ ἦν ἄρτι προσφερόμενον ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸ θυμίαμα τῆς ἑσπέρας ἐκείνης· καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδὶθ πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε,

2 Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Συμεὼν, ᾧ ἔδωκας ἐν χειρὶ ῥομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἳ ἔλυσαν μήτραν παρθένου εἰς μίασμα, καὶ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐβεβήλωσαν μήτραν εἰς ὄνειδος· εἶπας γὰρ, Οὐχ οὕτως ἔσται· καὶ ἐποίησαν

3 Ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν εἰς φόνον, καὶ τὴν στρωμνὴν αὐτῶν ἣ ᾐδέσατο τὴν ἀπάτην αὐτῶν, εἰς αἷμα· καὶ ἐπάταξας δούλους ἐπὶ δυνάσταις, καὶ δυνάστας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν·

4 Καὶ ἔδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομὴν, καὶ θυγατέρας εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ πάντα τὰ σκῦλα εἰς διαίρεσιν υἱῶν ἠγαπημένων ὑπὸ σοῦ, οἳ καὶ ἐζήλωσαν τὸν ζῆλόν σου, καὶ ἐβδελύξαντο μίασμα αἵματος αὐτῶν, καὶ ἐπεκαλέσαντό σε εἰς βοηθόν· ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐμὸς, καὶ εἰσάκουσον ἐμοῦ τῆς χήρας.

5 Σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων, καὶ ἐκεῖνα, καὶ τὰ μετέπειτα, καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενοήθης, καὶ ἐγενήθησαν ἃ ἐνενοήθης,

6 Καὶ παρέστησαν ἃ ἐβουλεύσω, καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ πάρεσμεν· πᾶσαι γὰρ αἱ ὁδοί σου ἕτοιμαι, καὶ ἡ κρίσις σου ἐν προγνώσει.

7 Ἰδοὺ γὰρ Ἀσσύριοι ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν, ὑψώθησαν ἐφ' ἵππῳ καὶ ἀναβάτῃ, ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν, ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαισῷ καὶ τόξῳ καὶ σφενδόνῃ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος συντρίβων πολέμους· Κύριος ὄνομά σοι.

8 Σὺ ῥάξον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν ἐν δυνάμει σου, καὶ κάταξον τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ σου· ἐβουλεύσαντο γὰρ βεβηλῶσαι τὰ ἅγιά σου, μιᾶναι τὸ σκήνωμα τῆς καταπαύσεως τοῦ ὀνόματος τῆς δόξης σου, καὶ καταβαλεῖν σιδήρῳ κέρας θυσιαστηρίου σου.

9 Βλέψον εἰς ὑπερηφανίαν αὐτῶν, ἀπόστειλον τὴν ὀργήν σου εἰς κεφαλὰς αὐτῶν· δὸς ἐν χειρί μου τῆς χήρας ὃ διενοήθην κράτος·

10 Πάταξον δοῦλον ἐκ χειλέων ἀπάτης μου ἐπ' ἄρχοντι, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ θεράποντι αὐτοῦ, θραῦσον αὐτῶν τὸ ἀνάστεμα ἐν χειρὶ θηλείας.

11 Οὐ γὰρ ἐν πλήθει τὸ κράτος σου, οὐδὲ ἡ δυναστεία σου ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ταπεινῶν εἶ Θεὸς, ἐλαττόνων εἶ βοηθὸς, ἀντιλήπτωρ ἀσθενούντων, ἀπεγνωσμένων σκεπαστὴς, ἀπηλπισμένων σωτήρ.

12 Ναὶ ναὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ Θεὸς κληρονομίας Ἰσραὴλ, δέσποτα τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, κτίστα τῶν ὑδάτων, βασιλεῦ πάσης κτίσεώς σου, σὺ εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου,

13 Καὶ δὸς λόγον μου καὶ ἀπάτην εἰς τραῦμα καὶ μώλωπα αὐτῶν, οἳ κατὰ τῆς διαθήκης σου, καὶ οἴκου ἡγιασμένου σου, καὶ κορυφῆς Σιὼν, καὶ οἴκου κατασχέσεως υἱῶν σου ἐβουλεύσαντο σκληρά.

14 Καὶ ποίησον ἐπὶ πᾶν τὸ ἔθνος σου, καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωσιν, τοῦ εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ὑπερασπίζων τοῦ γένους Ἰσραὴλ, εἰ μὴ σύ.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο βοῶσα πρὸς τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ συνετέλεσε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα,

2 Καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς πτώσεως, καὶ ἐκάλεσε τὴν ἅβραν αὐτῆς, καὶ κατέβη εἰς τὸν οἶκον ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν σαββάτων, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς,

3 Καὶ περιείλατο τὸν σάκκον ὃν ἐνεδεδύκει, καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς, καὶ περιεκλύσατο τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἐχρίσατο μύρῳ παχεῖ, καὶ διέταξε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐπέθετο μίτραν ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς εὐφροσύνης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐστολίζετο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασσῆ·

4 Καὶ ἔλαβε σανδάλια εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ περιέθετο τοὺς χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλλια, καὶ τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ πάντα τὸν κόσμον αὐτῆς· καὶ ἐκαλλωπίσατο σφόδρα εἰς ἀπάτησιν ὀφθαλμῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἂν ἴδωσιν αὐτήν.

5 Καὶ ἔδωκε τῇ ἅβρᾳ αὐτῆς ἀσκοπυτίνην οἴνου, καὶ καμψάκην ἐλαίου, καὶ πήραν ἐπλήρωσεν ἀλφίτων καὶ παλάθης καὶ ἄρτων καθαρῶν, καὶ περιεδίπλωσε πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῇ.

6 Καὶ ἐξήλθοσαν ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως Βετυλούα, καὶ εὕροσαν ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτῆς Ὀζίαν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως Χαβρὶν καὶ Χαρμίν.

7 Ὡς δὲ εἶδον αὐτὴν, καὶ ἦν ἠλλοιωμένον τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ τὴν στολὴν μεταβεβληκυῖαν αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα, καὶ εἶπαν αὐτῇ,

8 Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δῴη σε εἰς χάριν, καὶ τελειώσαι τὰ ἐπιτηδεύματά σου εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ὕψωμα Ἱερουσαλήμ· καὶ προσεκύνησε τῷ Θεῷ,

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπιτάξατε ἀνοῖξαί μοι τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἐξελεύσομαι εἰς τελείωσιν τῶν λόγων, ὧν ἐλαλήσατε μετ' ἐμοῦ· καὶ συνέταξαν τοῖς νεανίσκοις ἀνοῖξαι αὐτῇ καθότι ἐλάλησαν.

10 Καὶ ἐποίησαν οὕτως· καὶ ἐξῆλθεν Ἰουδὶθ, αὐτὴ καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς· ἀπεσκόπευον δὲ αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἕως οὗ κατέβη τὸ ὄρος, ἕως διῆλθε τὸν αὐλῶνα, καὶ οὐκ ἔτι ἐθεώρουν αὐτήν.

11 Καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐλῶνι εἰς εὐθεῖαν, καὶ συνήντησεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσσυρίων,

12 Καὶ συνέλαβον αὐτὴν, καὶ ἐπηρώτησαν, Τίνων εἶ; καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπε, Θυγάτηρ εἰμὶ τῶν Ἑβραίων, καὶ ἀποδιδράσκω ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μέλλουσι δίδοσθαι ὑμῖν εἰς κατάβρωμα.

13 Κἀγὼ ἔρχομαι εἰς τὸ πρόσωπον Ὀλοφέρνου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως ὑμῶν, τοῦ ἀναγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας, καὶ δείξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδὸν, καθ' ἣν πορεύσεται, καὶ κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ οὐ διαφωνήσει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ σὰρξ μία, οὐδὲ πνεῦμα ζωῆς.

14 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς, καὶ κατενόησαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἦν ἐναντίον αὐτῶν θαυμάσιον τῷ κάλλει σφόδρα, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν,

15 Σέσωκας τὴν ψυχήν σου, σπεύσασα καταβῆναι εἰς πρόσωπον τοῦ κυρίου ἡμῶν· καὶ νῦν πρόσελθε ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ἡμῶν προπέμψουσί σε ἕως παραδώσουσί σε εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

16 Ἐὰν δὲ στῇς ἐναντίον αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου, ἀλλὰ ἀνάγγειλον κατὰ τὰ ῥήματά σου, καὶ εὖ σε ποιήσει.

17 Καὶ ἐπίλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκατὸν, καὶ παρέζευξαν αὐτῇ καὶ τῇ ἅβρᾳ αὐτῆς, καὶ ἤγαγον αὐτὰς ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνου.

18 Καὶ ἐγίνετο συνδρομὴ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ· διεβοήθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα ἡ παρουσία αὐτῆς· καὶ ἐλθόντες ἐκύκλουν αὐτὴν ὡς εἱστήκει ἔξω τῆς σκηνῆς Ὀλοφέρνου, ἕως προσήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς, καὶ ἐθαύμαζον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς καταφρονήσει τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῷ γυναῖκας τοιαύτας; ὅτι οὐ καλόν ἐστιν ὑπολείπεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἕνα, οἳ ἀφεθέντες δυνήσονται κατασοφίσασθαι πᾶσαν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθεύδοντες Ὀλοφέρνῃ, καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν.

21 Καὶ ἦν Ὀλοφέρνης ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κωνωπείῳ, ὃ ἦν ἐκ πορφύρας καὶ χρυσίου καὶ σμαράγδου καὶ λίθων πολυτελῶν καθυφασμένων.

22 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον, καὶ λαμπάδες ἀργυραῖ προάγουσαι αὐτοῦ.

23 Ὡς δὲ ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ Ἰουδὶθ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ προσώπου αὐτῆς· καὶ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ ἤγειραν αὐτὴν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Θάρσησον γύναι, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον ὅστις ᾑρέτικε δουλεύειν βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ πάσης τῆς γῆς.

2 Καὶ νῦν ὁ λαός σου ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν, εἰ μὴ ἐφαύλισάν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ δόρυ μου ἐπ' αὐτοὺς, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐποίησαν ταῦτα.

3 Καὶ νῦν λέγε μοι, τίνος ἕνεκεν ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς; ἥκεις γὰρ εἰς σωτηρίαν· θάρσει, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζήσῃ, καὶ εἰς τὸ λοιπόν.

4 Οὐ γάρ ἐστιν ὃς ἀδικήσει σε, ἀλλ' εὖ σε ποιήσει, καθὰ γίνεται τοῖς δούλοις τοῦ κυρίου μου βασιλέως Ναβουχοδονόσορ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰουδὶθ, Δέξαι τὰ ῥήματα τῆς δούλης σου, καὶ λαλησάτω ἡ παιδίσκη σου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ οὐκ ἀναγγελῶ ψεῦδος τῷ κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

6 Καὶ ἐὰν κατακολουθήσῃς τοῖς λόγοις τῆς παιδίσκης σου, τελείως πρᾶγμα ποιήσει μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἀποπεσεῖται ὁ κύριός μου τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.

7 Ζῇ γὰρ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πάσης τῆς γῆς, καὶ ζῇ τὸ κράτος αὐτοῦ, ὃς ἀπέστειλέ σε εἰς κατόρθωσιν πάσης ψυχῆς, ὅτι οὐ μόνον ἄνθρωποι διὰ σὲ δουλεύουσιν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς ἰσχύος σου ζήσονται ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἠκούσαμεν γὰρ τὴν σοφίαν σου, καὶ τὰ πανουργεύματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀνηγγέλη πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι σὺ μόνος ἀγαθὸς ἐν πάσῃ βασιλείᾳ, καὶ δυνατὸς ἐν ἐπιστήμῃ, καὶ θαυμαστὸς ἐν στρατεύμασι πολέμου.

9 Καὶ νῦν ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἀχιὼρ ἐν τῇ συνεδρίᾳ σου, ἠκούσαμεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ὅτι περιεποιήσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βετυλούα, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐξελάλησε παρὰ σοί.

10 Διὸ, δέσποτα κύριε, μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλὰ κατάθου αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἀληθής ἐστιν· οὐ γὰρ ἐκδικᾶται τὸ γένος ἡμῶν, οὐ κατισχύει ῥομφαία ἐπ᾽ αὐτοὺς, ἐὰν μὴ ἁμάρτωσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν.

11 Καὶ νῦν ἵνα μὴ γένηται ὁ κύριός μου ἔκβολος καὶ ἄπρακτος, καὶ ἐπιπεσεῖται θάνατος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ κατελάβετο αὐτοὺς ἁμάρτημα ἐν ᾧ παροργιοῦσι τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὁπηνίκα ἂν ποιήσωσιν ἀτοπίαν.

12 Ἐπεὶ γὰρ ἐξέλιπεν αὐτοὺς τὰ βρώματα, καὶ ἐσπανίσθη πᾶν ὕδωρ, ἐβουλεύσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα διεστείλατο αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανῆσαι.

13 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἃ διεφύλαξαν ἁγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσι τοῖς παρεστηκόσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλῶσαι, ὧν οὐδὲ ταῖς χερσὶ καθῆκεν ἅψασθαι οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἀπεστάλκασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι καὶ οἱ ἐκεῖ κατοικοῦντες ἐποίησαν ταῦτα, τοὺς μετακομίσαντας αὐτοῖς τὴν ἄφεσιν παρὰ τῆς γερουσίας.

15 Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἀναγγείλῃ αὐτοῖς καὶ ποιήσωσι, δοθήσονταί σοι εἰς ὄλεθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

16 Ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπιγνοῦσα ταῦτα πάντα, ἀπέδρων ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ποιῆσαι μετὰ σοῦ πράγματα, ἐφ᾽ οἷς ἐκστήσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν αὐτά.

17 Ὅτι ἡ δούλη σου θεοσεβής ἐστι, καὶ θεραπεύουσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ νῦν μενῶ παρὰ σοὶ κύριέ μου, καὶ ἐξελεύσεται ἡ δούλη σου κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα, καὶ προσεύξομαι πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐρεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν·

18 Καὶ ἐλθοῦσα προσανοίσω σοι· ἐξελεύσῃ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει σου, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεταί σοι ἐξ αὐτῶν.

19 Καὶ ἄξω σε διὰ μέσου τῆς Ἰουδαίας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερουσαλήμ· καὶ θήσω τὸν δίφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτοὺς ὡς πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν· καὶ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπέναντί σου· ὅτι ταῦτα ἐλαλήθη μοι κατὰ πρόγνωσίν μου, καὶ ἀπηγγέλη μοι, καὶ ἀπεστάλην ἀναγγεῖλαί σοι.

20 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον Ὀλοφέρνου, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, καὶ εἶπαν,

21 Οὐκ ἔστι τοιαύτη γυνὴ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καλῷ προσώπῳ καὶ συνέσει λόγων.

22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Εὖ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀποστείλας σε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, τοῦ γενηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κράτος· ἐν δὲ τοῖς φαυλίσασι τὸν κύριόν μου, ἀπώλειαν.

23 Καὶ νῦν ἀστεία εἶ σὺ ἐν τῷ εἴδει σου, καὶ ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου· ὅτι ἐὰν ποιήσῃς καθὰ ἐλάλησας, ὁ Θεός σου ἔσται μου Θεὸς, καὶ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὀνομαστὴ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν οὗ ἐτίθετο τὰ ἀργυρώματα, καὶ αὐτοῦ συνέταξε καταστρῶσαι αὐτῇ ἀπὸ τῶν ὀψοποιημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴνου αὐτοῦ πίνειν.

2 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ, Οὐ φάγομαι ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ γένηται σκάνδαλον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἠκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Ἐὰν δὲ ἐκλίπῃ τὰ ὄντα μετὰ σοῦ, πόθεν ἐξοίσομέν σοι δοῦναι ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γάρ ἐστι μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους σου.

4 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ πρὸς αὐτὸν, Ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου, ὅτι οὐ δαπανήσει ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως ἂν ποιήσῃ Κύριος ἐν χειρί μου ἃ ἐβουλεύσατο.

5 Καὶ ἠγάγοσαν αὐτὴν οἱ θεράποντες Ὀλοφέρνου εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ὕπνωσε μέχρι μεσούσης τῆς νυκτός· καὶ ἀνέστη πρὸς τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν,

6 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ὀλοφέρνην, λέγουσα, Ἐπιταξάτω δὴ ὁ κύριός μου, ἐᾶσαι τὴν δούλην σου ἐπὶ προσευχὴν ἐξελθεῖν.

7 Καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξι μὴ διακωλύειν αὐτήν· καὶ παρέμεινεν ἐν

τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα Βετυλούα, καὶ ἐβαπτίζετο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος.

8 Καὶ ὡς ἀνέβη, ἐδέετο τοῦ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατευθῦναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάστημα τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

9 Καὶ εἰσπορευομένη καθαρὰ παρέμενε τῇ σκηνῇ, μέχρις οὗ προσηνέγκατο τὴν τροφὴν αὐτῆς πρὸς ἑσπέραν.

10 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἐποίησεν Ὀλοφέρνης πότον τοῖς δούλοις αὐτοῦ μόνοις, καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν χρῆσιν οὐδένα τῶν πρὸς ταῖς χρείαις.

11 Καὶ εἶπε Βαγώᾳ τῷ εὐνούχῳ, ὃς ἦν ἐφεστηκὼς ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ, Πεῖσον δὴ πορευθεὶς τὴν γυναῖκα τὴν Ἑβραίαν ἥ ἐστι παρὰ σοὶ, τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν μεθ' ἡμῶν.

12 Ἰδοὺ γὰρ αἰσχρὸν τῷ προσώπῳ ἡμῶν, εἰ γυναῖκα τοιαύτην παρήσομεν οὐχ ὁμιλήσαντες αὐτῇ, ὅτι ἐὰν ταύτην μὴ ἐπισπασώμεθα, καταγελάσεται ἡμῶν.

13 Καὶ ἐξῆλθε Βαγώας ἀπὸ προσώπου Ὀλοφέρνου, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπε, Μὴ ὀκνησάτω δὴ ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὕτη ἐλθοῦσα πρὸς τὸν κύριόν μου δοξασθῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πίεσαι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην οἶνον, καὶ γενηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὡς θυγάτηρ μία τῶν υἱῶν Ἀσσοὺρ, αἳ παρεστήκασιν ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰουδὶθ, Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ ἀντεροῦσα τῷ κυρίῳ μου; ὅτι πᾶν ὃ ἔσται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀρεστὸν, σπεύσασα ποιήσω, καὶ ἔσται τοῦτο ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου.

15 Καὶ διαναστᾶσα ἐκοσμήθη τῷ ἱματισμῷ καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικείῳ· καὶ προσῆλθεν ἡ δούλη αὐτῆς, καὶ ἔστρωσεν αὐτῇ κατέναντι Ὀλοφέρνου χαμαὶ τὰ κώδια, ἃ ἔλαβε παρὰ Βαγώου εἰς τὴν καθημερινὴν δίαιταν αὐτῆς, εἰς τὸ ἐσθίειν κατακλινομένην ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἰσελθοῦσα ἀνέπεσεν Ἰουδὶθ, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία Ὀλοφέρνου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἦν κατεπίθυμος σφόδρα τοῦ συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς· καὶ ἐτήρει καιρὸν τοῦ ἀπατῆσαι αὐτὴν, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτήν.

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Πίε δὴ, καὶ γενήθητι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην.

18 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ, Πίομαι δὴ κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου.

19 Καὶ λαβοῦσα ἔφαγε καὶ ἔπιε κατέναντι αὐτοῦ ἃ ἡτοίμασεν ἡ δούλη αὐτῆς.

20 Καὶ ηὐφράνθη Ὀλοφέρνης ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἔπιεν οἶνον πολὺν σφόδρα ὅσον οὐκ ἔπιε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀφ' οὗ ἐγεννήθη.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΩΣ δὲ ὀψία ἐγένετο, ἐσ-
πούδασαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀνα-
λύειν· καὶ Βαγώας συνέκλεισε
τὴν σκηνὴν ἔξωθεν, καὶ ἀπέκλεισε
τοὺς παρεστῶτας ἐκ προσώπου
τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπῴχοντο
εἰς τὰς κοίτας αὐτῶν· ἦσαν γὰρ
πάντες κεκοπωμένοι, διὰ τὸ ἐπὶ
πλεῖον γεγονέναι τὸν πότον.
2 Ὑπελείφθη δὲ Ἰουδὶθ μόνη
ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ὀλοφέρνης
προπεπτωκὼς ἐπὶ τὴν κλίνην
αὐτοῦ· ἦν γὰρ περικεχυμένος
αὐτῷ ὁ οἶνος.
3 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ τῇ δούλῃ
αὐτῆς στῆναι ἔξω τοῦ κοιτῶνος
αὐτῆς, καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἔξοδον
αὐτῆς καθάπερ καθ' ἡμέραν,
ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη ἐπὶ τὴν
προσευχὴν αὐτῆς· καὶ τῷ Βα-
γώᾳ ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα.
4 Καὶ ἀπῆλθοσαν πάντες ἐκ
προσώπου, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη
ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου· καὶ στᾶσα Ἰουδὶθ
παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ, εἶπεν
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Κύριε ὁ
Θεὸς πάσης δυνάμεως, ἐπίβλε-
ψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν μου, εἰς ὕψωμα
Ἱερουσαλήμ·
5 Ὅτι νῦν καιρὸς ἀντιλαβέσ-
θαι τῆς κληρονομίας σου, καὶ ποιῆ-
σαι τὸ ἐπιτήδευμά μου, εἰς θραῦ-
σμα ἐχθρῶν οἳ ἐπανέστησαν ἡμῖν.
6 Καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι
τῆς κλίνης ὃς ἦν πρὸς κεφαλῆς
Ὀλοφέρνου, καθεῖλε τὸν ἀκινάκην
αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐγγίσασα τῆς κλίνης,
ἐδράξατο τῆς κόμης τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Κραταίω-
σόν με ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ.
8 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ δὶς ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτῆς, καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ,
9 Καὶ ἀπεκύλισε τὸ σῶμα
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς, καὶ
ἀφεῖλε τὸ κωνωπεῖον ἀπὸ τῶν
στύλων· καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε,
καὶ παρέδωκε τῇ ἅβρᾳ αὐτῆς
τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνου.
10 Καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς
τὴν πήραν τῶν βρωμάτων αὐ-
τῆς, καὶ ἐξῆλθον αἱ δύο ἅμα
κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν· καὶ
διελθοῦσαι τὴν παρεμβολὴν,
ἐκύκλωσαν τὴν φάραγγα ἐκεί-
νην, καὶ προσανέβησαν τὸ ὄρος
Βετυλούα, καὶ ἦλθοσαν πρὸς
τὰς πύλας αὐτῆς.
11 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ μακρόθεν
τοῖς φυλάσσουσιν ἐπὶ τῶν πυ-
λῶν, Ἀνοίξατε, ἀνοίξατε δὴ τὴν
πύλην, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν ποιῆσαι ἔτι ἰσχὺν
ἐν Ἰσραὴλ καὶ κράτος κατὰ
τῶν ἐχθρῶν, καθὰ καὶ σήμερον
ἐποίησε.
12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν
φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τοῦ
καταβῆναι εἰς τὴν πύλην τῆς
πόλεως αὐτῶν· καὶ συνεκάλε-
σαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πό-
λεως.
13 Καὶ συνέδραμον πάντες
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὅτι
παράδοξον ἦν αὐτοῖς τὸ ἐλθεῖν

αὐτὴν, καὶ ἤνοιξαν τὴν πύλην,
καὶ ὑπεδέξαντο αὐτάς· καὶ ἅ-
ψαντες πῦρ εἰς φαῦσιν, περιε-
κύκλωσαν αὐτάς.
14 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
φωνῇ μεγάλῃ, Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν,
αἰνεῖτε· αἰνεῖτε τὸν Θεὸν, ὃς οὐκ
ἀπέστησε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔθραυσε
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διὰ χειρός
μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.
15 Καὶ προελοῦσα τὴν κε-
φαλὴν ἐκ τῆς πήρας, ἔδειξε, καὶ
εἶπεν αὐταῖς, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ὀ-
λοφέρνου ἀρχιστρατήγου δυνά-
μεως Ἀσσοὺρ, καὶ ἰδοὺ τὸ κωνω-
πεῖον ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς μέ-
θαις αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
ὁ Κύριος ἐν χειρὶ θηλείας.
16 Καὶ ζῇ Κύριος ὃς διεφύ-
λαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μου ᾗ ἐπορεύ-
θην, ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ
πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐ-
τοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησεν ἁμάρτημα
μετ' ἐμοῦ εἰς μίασμα καὶ αἰσ-
χύνην.
17 Καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς
σφόδρα, καὶ κύψαντες προσεκύ-
νησαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν ὁμο-
θυμαδὸν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ ἐξουδενώσας ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ σήμερον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ
λαοῦ σου.
18 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὀζίας,
Εὐλογητὴ σὺ θυγάτηρ τῷ Θεῷ
τῷ ὑψίστῳ παρὰ πάσας τὰς
γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς, ὃς
ἔκτισε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν
γῆν, ὃς κατεύθυνέ σε εἰς τραῦμα
κεφαλῆς ἄρχοντος ἐχθρῶν ἡμῶν,
19 Ὅτι οὐκ ἀποστήσεται ἡ
ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπων
μνημονευόντων ἰσχὺν Θεοῦ ἕως
αἰῶνος.
20 Καὶ ποιήσαι σοι αὐτὰ ὁ
Θεὸς εἰς ὕψος αἰώνιον, τοῦ ἐπι-
σκέψασθαί σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ'
ὧν οὐκ ἐφείσω τῆς ψυχῆς σου
διὰ τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπεξῆλθες πτώματι
ἡμῶν, ἐπ' εὐθεῖαν πορευθεῖσα ἐ-
νώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἶ-
παν πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο, γένοι-
το.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Ἰουδὶθ, Ἀκούσατε δή μου, ἀδελ-
φοὶ, καὶ λαβόντες τὴν κεφαλὴν
ταύτην, κρεμάσατε αὐτὴν ἐπὶ
τῆς ἐπάλξεως τοῦ τείχους ὑ-
μῶν.
2 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν δια-
φαύσῃ ὁ ὄρθρος, καὶ ἐξέλθῃ ὁ
ἥλιος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναλήψεσθε
ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ
ὑμῶν, καὶ ἐξελεύσεσθε πᾶς ἀνὴρ
ἰσχύων ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
δώσετε ἀρχηγὸν εἰς αὐτοὺς, ὡς
καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ πεδίον εἰς
τὴν προφυλακὴν υἱῶν Ἀσσοὺρ,
καὶ οὐ καταβήσεσθε.
3 Καὶ ἀναλαβόντες οὗτοι τὰς
πανοπλίας αὐτῶν, πορεύσονται
εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν, καὶ
ἐγεροῦσι τοὺς στρατηγοὺς τῆς
δυνάμεως Ἀσσοὺρ, καὶ συνδρα-
μοῦνται ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλο-
φέρνου, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐ-
τὸν, καὶ ἐπιπεσεῖται ἐπ' αὐτοὺς
φόβος, καὶ φεύξονται ἀπὸ προσ-
ώπου ὑμῶν.

4 Καὶ ἐπακολουθήσαντες ὑμεῖς, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καταστρώσατε αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

5 Πρὸ δὲ τοῦ ποιῆσαι ταῦτα, καλέσατέ μοι Ἀχιὼρ τὸν Ἀμμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐπιγνῷ τὸν ἐκφαυλίσαντα τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ αὐτὸν ὡς εἰς θάνατον ἀποστείλαντα εἰς ἡμᾶς.

6 Καὶ ἐκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ ἐκ τοῦ οἴκου Ὀζίαˑ ὡς δὲ ἦλθε, καὶ εἶδε τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνου ἐν χειρὶ ἀνδρὸς ἑνὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

7 Ὡς δὲ ἀνέλαβον αὐτὸν, προσέπεσε τοῖς ποσὶν Ἰουδὶθ, καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώματι Ἰούδα, καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται.

8 Καὶ νῦν ἀνάγγειλόν μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰουδὶθ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ πάντα ὅσα ἦν πεποιηκυῖα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως οὗ ἐλάλει αὐτοῖς.

9 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλοῦσα, ἠλάλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἔδωκε φωνὴν εὐφρόσυνον ἐν τῇ πόλει αὐτῶν.

10 Ἰδὼν δὲ Ἀχιὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπίστευσε τῷ Θεῷ σφόδρα, καὶ περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

11 Ἡνίκα δὲ ὁ ὄρθρος ἀνέβη, καὶ ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνου ἐκ τοῦ τείχους, καὶ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ τὰ ὅπλα αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθοσαν κατὰ σπείρας ἐπὶ τὰς ἀναβάσεις τοῦ ὄρους.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσσοὺρ, ὡς εἶδον αὐτοὺς, διέπεμψαν ἐπὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶνˑ οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ στρατηγοὺς καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἄρχοντα αὐτῶν.

13 Καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνου, καὶ εἶπαν τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ, Ἔγειρον δὴ τὸν κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦλοι καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τέλος.

14 Καὶ εἰσῆλθε Βαγώας, καὶ ἔκρουσε τὴν αὐλαίαν τῆς σκηνῆςˑ ὑπενοεῖτο γὰρ καθεύδειν αὐτὸν μετὰ Ἰουδίθ.

15 Ὡς δὲ οὐδεὶς ἐπήκουσε, διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ εὗρεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χελωνίδος ἐῤῥιμμένον νεκρὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀφῄρητο ἀπ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ στεναγμοῦ καὶ βοῆς ἰσχυρᾶς, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν οὗ ἦν Ἰουδὶθ καταλύουσα, καὶ οὐχ εὗρεν αὐτήνˑ καὶ ἐξεπήδησεν εἰς τὸν λαὸν, κράζων,

18 Ἠθέτησαν οἱ δοῦλοι, ἐποίησεν αἰσχύνην μία γυνὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασι-

λίως Ναβουχοδονόσορ, ὅτι ἰδοὺ Ὀλοφέρνης χαμαὶ, καὶ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἔστιν ἐπ᾽ αὐτῷ.

19 Ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Ἀσσοὺρ, τοὺς χιτῶνας αὐτῶν διέῤῥηξαν, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῶν κραυγὴ καὶ βοὴ μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

ΚΕΦ. ιε΄. 15.

1 ΚΑΙ᾽ ὡς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξέστησαν ἐπὶ τὸ γεγονός·

2 Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος μένων κατὰ πρόσωπον τοῦ πλησίον ἔτι, ἀλλ᾽ ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἔφευγον ἐπὶ πᾶσαν ὁδὸν τοῦ πεδίου καὶ τῆς ὀρεινῆς.

3 Καὶ οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὀρεινῇ κύκλῳ Βετυλούα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν· καὶ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐξ αὐτῶν ἐξεχύθησαν ἐπ᾽ αὐτούς.

4 Καὶ ἀπέστειλεν Ὀζίας εἰς Βαιτομασθαὶμ, καὶ Χωβαὶ, καὶ Χωλὰ, καὶ εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, τοὺς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τῶν συντετελεσμένων, καὶ ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν.

5 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἔκοπτον αὐτοὺς ἕως Χωβά· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλὴμ παρεγενήθησαν καὶ ἐκ πάσης τῆς ὀρεινῆς· ἀνήγγειλαν γὰρ αὐτοῖς τὰ γεγονότα τῇ παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐν Γαλαὰδ καὶ οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερεκέρασαν αὐτοὺς πληγῇ μεγάλῃ, ἕως οὗ παρῆλθον Δαμασκὸν, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ οἱ κατοικοῦντες Βετυλούα, ἐπέπεσαν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσοὺρ, καὶ ἐπρονόμευσαν αὐτοὺς, καὶ ἐπλούτησαν σφόδρα.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀναστρέψαντες ἀπὸ τῆς κοπῆς, ἐκυρίευσαν τῶν λοιπῶν, καὶ αἱ κῶμαι καὶ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων· ἦν γὰρ πλῆθος πολὺ σφόδρα.

8 Καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦλθον τοῦ θεάσασθαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε Κύριος τῷ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν Ἰουδὶθ, καὶ λαλῆσαι μετ᾽ αὐτῆς εἰρήνην.

9 Ὡς δὲ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὴν, εὐλόγησαν αὐτὴν πάντες ὁμοθυμαδὸν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν, Σὺ ὕψωμα Ἰσραὴλ, σὺ γαυρίαμα μέγα τοῦ Ἰσραὴλ, σὺ καύχημα μέγα τοῦ γένους ἡμῶν.

10 Ἐποίησας πάντα ταῦτα ἐν χειρί σου, ἐποίησας τὰ ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραήλ· καὶ εὐδοκήσαι ἐπ᾽ αὐτοῖς ὁ Θεός· εὐλογημένη γίνου παρὰ τῷ παντοκράτορι Κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

11 Καὶ ἐλαφύρευσε πᾶς ὁ λαὸς τὴν παρεμβολὴν ἐφ᾽ ἡμέρας τριάκοντα, καὶ ἔδωκαν τῇ Ἰου-

διθ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνου, καὶ
πάντα τὰ ἀργυρώματα, καὶ τὰς
κλίνας, καὶ τὰ ὅλκια, καὶ πάν-
τα τὰ σκευάσματα αὐτοῦ· καὶ
λαβοῦσα αὕτη ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν
ἡμίονον αὐτῆς, καὶ ἔζευξε τὰς
ἁμάξας αὐτῆς, καὶ ἐσώρευσεν αὐ-
τὰ ἐπ' αὐτῶν.
12 Καὶ συνέδραμε πᾶσα γυνὴ
Ἰσραὴλ τοῦ ἰδεῖν αὐτὴν, καὶ εὐ-
λόγησαν αὐτήν· καὶ ἐποίησαν
αὐτῇ χορὸν ἐξ αὐτῶν· καὶ ἔλαβε
θύρσους ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς,
καὶ ἔδωκε ταῖς γυναιξὶ ταῖς μετ'
αὐτῆς,
13 Καὶ ἐστεφανώσαντο τὴν
ἐλαίαν αὕτη καὶ αἱ μετ' αὐτῆς·
καὶ προῆλθε παντὸς τοῦ λαοῦ ἐν
χορείᾳ ἡγουμένη πασῶν τῶν
γυναικῶν, καὶ ἠκολούθει πᾶς
ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνωπλισμένοι μετὰ
στεφάνων καὶ ὕμνων ἐν τῷ στό-
ματι αὐτῶν.
1 Καὶ ἐξῆρχεν Ἰουδὶθ τὴν ἐξο-
μολόγησιν ταύτην ἐν παντὶ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ὑπεφώνει πᾶς ὁ λαὸς
τὴν αἴνεσιν ταύτην.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

2 ΚΑΙ' εἶπεν Ἰουδὶθ, Ἐξάρ-
χετε τῷ Θεῷ μου ἐν τυμπάνοις,
ᾄσατε τῷ Κυρίῳ μου ἐν κυμβά-
λοις, ἐναρμόσασθε αὐτῷ ψαλμὸν
καινὸν, ὑψοῦτε καὶ ἐπικαλέσασθε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
3 Ὅτι Θεὸς συντρίβων πολέ-
μους Κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς
αὐτοῦ ἐν μέσῳ λαοῦ ἐξείλατό με
ἐκ χειρὸς τῶν καταδιωκόντων
με.
4 Ἦλθεν Ἀσσοὺρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ
Βοῤῥᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι δυνάμεως
αὐτοῦ, ὧν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐνέ-
φραξε χειμάῤῥους, καὶ ἡ ἵππος
αὐτῶν ἐκάλυψε βουνούς.
5 Εἶπεν ἐμπρήσειν τὰ ὅριά
μου, καὶ τοὺς νεανίσκους μου
ἀνελεῖν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ θη-
λάζοντά μου θήσειν εἰς ἔδαφος,
καὶ τὰ νήπιά μου δώσειν εἰς
προνομὴν, καὶ τὰς παρθένους μου
σκυλεῦσαι.
6 Κύριος παντοκράτωρ ἠθέτη-
σεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ θηλείας.
7 Οὐ γὰρ ὑπέπεσεν ὁ δυνατὸς
αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων, οὐδὲ υἱοὶ
Τιτάνων ἐπάταξαν αὐτὸν, οὐδὲ
ὑψηλοὶ γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ,
ἀλλὰ Ἰουδὶθ θυγάτηρ Μεραρὶ ἐν
κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέ-
λυσεν αὐτόν.
8 Ἐξεδύσατο γὰρ στολὴν χη-
ρεύσεως αὐτῆς εἰς ὕψος τῶν πο-
νούντων ἐν Ἰσραὴλ, ἠλείψατο τὸ
πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρισμῷ, καὶ
ἐδήσατο τὰς τρίχας αὐτῆς ἐν μί-
τρᾳ, καὶ ἔλαβε στολὴν λινῆν εἰς
ἀπάτην αὐτοῦ.
9 Τὸ σανδάλιον αὐτῆς ἥρπα-
σεν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλ-
λος αὐτῆς ᾐχμαλώτισε ψυχὴν
αὐτοῦ· διῆλθεν ὁ ἀκινάκης τὸν
τράχηλον αὐτοῦ.
10 Ἔφριξαν Πέρσαι τὴν τόλ-
μαν αὐτῆς, καὶ Μῆδοι τὸ θράσος
αὐτῆς ἐῤῥάχθησαν.
11 Τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοί
μου, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀσθενοῦν-
τές μου, καὶ ἐπτοήθησαν· ὕψω-
σαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἀνε-
τράπησαν.
12 Υἱοὶ κορασίων κατεκέντη-
σαν αὐτοὺς, καὶ ὡς παῖδας αὐ-

τομολούντων ἐτίτρωσκον αὐτούς·
ἀπώλοντο ἐκ παρατάξεως Κυρίου
μου.
13 Ὑμνήσω τῷ Θεῷ μου ὕμ-
νον καινόν· Κύριε μέγας εἶ, καὶ
ἔνδοξος, θαυμαστὸς ἐν ἰσχύϊ, ἀν-
υπέρβλητος.
14 Σοὶ δουλευσάτω πᾶσα ἡ
κτίσις σου, ὅτι εἶπας, καὶ ἐγενή-
θησαν· ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά
σου, καὶ ᾠκοδόμησε· καὶ οὐκ ἔσ-
τιν ὃς ἀντιστήσεται τῇ φωνῇ σου.
15 Ὄρη γὰρ ἐκ θεμελίων σὺν
ὕδασι σαλευθήσεται, πέτραι δὲ
ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς τα-
κήσονται, ἐπὶ δὲ τοῖς φοβουμένοις
σε σὺ εὐιλατεύεις αὐτοῖς.
16 Ὅτι μικρὸν πᾶσα θυσία
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἐλάχιστον
πᾶν στέαρ εἰς ὁλοκαύτωμά σοι·
ὁ δὲ φοβούμενος τὸν Κύριον, μέ-
γας διαπαντός.
17 Οὐαὶ ἔθνεσιν ἐπανιστα μένοις
τῷ γένει μου· Κύριος παντοκρά-
τωρ ἐκδικήσει αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, δοῦναι πῦρ καὶ σκώλη-
κας εἰς σάρκας αὐτῶν, καὶ
κλαύσονται ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶ-
νος.
18 Ὡς δὲ ἦλθοσαν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, προσεκύνησαν τῷ Θεῷ·
καὶ ἡνίκα ἐκαθαρίσθη ὁ λαὸς,
ἀνήνεγκαν τὰ ὁλοκαυτώματα
αὐτῶν, καὶ τὰ ἑκούσια αὐτῶν,
καὶ τὰ δόματα.
19 Καὶ ἀνέθηκεν Ἰουδὶθ πάν-
τα τὰ σκεύη Ὀλοφέρνου, ὅσα
ἔδωκεν ὁ λαὸς αὐτῇ, καὶ τὸ κω-
νωπεῖον ὃ ἔλαβεν αὕτη ἐκ τοῦ
κοιτῶνος αὐτοῦ, εἰς ἀνάθημα τῷ
Θεῷ ἔδωκε.
20 Καὶ ἦν ὁ λαὸς εὐφραινόμε-
νος ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσω-
πον τῶν ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς,
καὶ Ἰουδὶθ μετ' αὐτῶν κατ-
έμεινε.
21 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύ-
τας ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ Ἰουδὶθ
ἀπῆλθεν εἰς Βετυλούα, καὶ κατ-
έμεινεν ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς·
καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν αὐ-
τῆς ἔνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
22 Καὶ πολλοὶ ἐπεθύμησαν
αὐτὴν, καὶ οὐκ ἔγνω ἀνὴρ αὐτὴν
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐ-
τῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέθανε Μα-
νασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ προσ-
ετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
23 Καὶ ἦν προβαίνουσα μεγά-
λη σφόδρα· καὶ ἐγήρασεν ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔτη ἑκα-
τὸν πέντε, καὶ ἀφῆκεν τὴν ἅβραν
αὐτῆς ἐλευθέραν, καὶ ἀπέθανεν
εἰς Βετυλούα, καὶ ἔθαψαν αὐτὴν
ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
Μανασσῆ,
24 Καὶ ἐπένθησεν αὐτὴν οἶκος
Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτά· καὶ διεῖλε
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ
ἀποθανεῖν αὐτὴν, πᾶσι τοῖς ἔγ-
γιστα Μανασσῆ τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
τῆς, καὶ τοῖς ἔγγιστα τοῦ γέ-
νους αὐτῆς.
25 Καὶ οὐκ ἦν ἔτι ὁ ἐκφοβῶν
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἰουδὶθ, καὶ μετὰ τὸ ἀπο-
θανεῖν αὐτὴν, ἡμέρας πολλάς.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΑΓΑΠΗ'ΣΑΤΕ δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι, καὶ ἐν ἁπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν.

2 Ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτὸν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ.

3 Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας.

4 Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι κατάχρεῳ ἁμαρτίας.

5 Ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον, καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων, καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας.

6 Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφία, καὶ οὐκ ἀθῳώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθὴς, καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής.

7 Ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς.

8 Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴν παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη.

9 Ἐν γὰρ διαβουλίοις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ.

10 Ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα, καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

11 Φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ἀνωφελῆ, καὶ ἀπὸ καταλαλιᾶς φείσασθε γλώσσης· ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενὸν οὐ πορεύσεται, στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχήν.

12 Μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν, μηδὲ ἐπισπᾶσθε ὄλεθρον ἔργοις χειρῶν ὑμῶν·

13 Ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων.

14 Ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα, καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου, οὔτε ᾅδου βασίλειον ἐπὶ γῆς·

15 Δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν·

16 Ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτὸν, φίλον ἡγησάμενοι αὐτὸν ἐτάκησαν, καὶ συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἄξιοί εἰσι τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΕΙ'ΠΟΝ γὰρ ἑαυτοῖς λο-

γισάμενοι οὐκ ὀρθῶς, Ὀλίγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τελευτῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου.

2 Ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς οὐχ ὑπάρξαντες, ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥισὶν ἡμῶν, καὶ ὁ λόγος σπινθὴρ ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν,

3 Οὗ σβεσθέντος τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα, καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦνος ἀήρ.

4 Καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλησθήσεται ἐν χρόνῳ, καὶ οὐθεὶς μνημονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν· καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἴχνη νεφέλης, καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδασθήσεται διωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου, καὶ ὑπὸ θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθεῖσα.

5 Σκιᾶς γὰρ πάροδος ὁ βίος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν, ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ οὐδεὶς ἀναστρέφει.

6 Δεῦτε οὖν καὶ ἀπολαύσωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν, καὶ χρησώμεθα τῇ κτίσει ὡς νεότητι σπουδαίως.

7 Οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πλησθῶμεν, καὶ μὴ παροδευσάτω ἡμᾶς ἄνθος ἀέρος.

8 Στεψώμεθα ῥόδων κάλυξι πρὶν μαρανθῆναι.

9 Μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας, πανταχῇ καταλίπωμεν σύμβολα τῆς εὐφροσύνης, ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλῆρος οὗτος.

10 Καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον, μὴ φεισώμεθα χήρας, μηδὲ πρεσβύτου ἐντραπῶμεν πολιὰς πολυχρονίους.

11 Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος τῆς δικαιοσύνης, τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται.

12 Ἐνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν.

13 Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει.

14 Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν.

15 Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ.

16 Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν· μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν.

17 Ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ.

18 Εἰ γάρ ἐστιν ὁ δίκαιος υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ, καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων.

19 Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ·

20 Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.

21 Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν.

22 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσιότητος, οὐδὲ ἔκριναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων.

23 Ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ, καὶ εἰκόνα τῆς ἰδίας ἰδιότητος ἐποίησεν αὐτόν.

24 Φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον· πειράζουσι δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΔΙ'ΚΑΙΩΝ δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

2 Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν,

3 Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

4 Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης.

5 Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ.

6 Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

7 Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.

8 Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

10 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο ἕξουσιν ἐπιτιμίαν, οἱ ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου καὶ τοῦ Κυρίου ἀποστάντες.

11 Σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος, καὶ κενὴ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι ἀνόνητοι, καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν.

12 Αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες, καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν.

13 Ἐπικατάρατος ἡ γένεσις αὐτῶν, ὅτι μακαρία στεῖρα ἡ ἀμίαντος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι, ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν.

14 Καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρά· δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτὴ, καὶ κλῆρος ἐν ναῷ Κυρίου θυμηρέστερος.

15 Ἀγαθῶν γὰρ πόνων καρπὸς εὐκλεὴς, καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως.

16 Τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσται, καὶ ἐκ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται.

17 Ἐάν τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐθὲν λογισθήσονται, καὶ ἄτιμον ἐπ' ἐσχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν.

18 Ἐάν τε ὀξέως τελευτήσωσιν, οὐχ ἕξουσιν ἐλπίδα, οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον.

19 Γενεᾶς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΡΕΙ'ΣΣΩΝ ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς, ἀθανασία γάρ ἐστιν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις·

2 Παροῦσάν τε μιμοῦνται αὐτὴν, καὶ ποθοῦσιν ἀπελθοῦσαν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα πομπεύει, τὸν τῶν ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα.

3 Πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πλῆθος οὐ χρησιμεύσει, καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος, οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει.

4 Κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλῃ, ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσεται, καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθήσεται.

5 Περικλασθήσονται κλῶνες ἀτέλεστοι, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρῶσιν, καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτήδειος.

6 Ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρές εἰσι πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν.

7 Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.

8 Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.

9 Πολιὰ δέ ἐστιν φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

10 Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη.

11 Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ.

12 Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

13 Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς.

14 Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.

15 Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

16 Κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, καὶ νεότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκου.

17 Ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ, καὶ οὐ νοήσουσι τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ Κύριος.

18 Ὄψονται καὶ ἐξουθενήσουσιν, αὐτοὺς δὲ ὁ Κύριος ἐκγελάσεται· καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτῶμα ἄτιμον, καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς δι' αἰῶνος.

19 Ὅτι ῥήξει αὐτοὺς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται, καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται.

20 Ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξεναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΤΟ'ΤΕ στήσεται ἐν παῤ-
ῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ
πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐ-
τὸν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πό-
νους αὐτοῦ.
2 Ἰδόντες ταραχθήσονται
φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται
ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρί-
ας.
3 Ἐροῦσιν ἑαυτοῖς μετανοοῦν-
τες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύ-
ματος στενάζοντες, Οὗτος ἦν ὃν
ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα καὶ
εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ.
4 Οἱ ἄφρονες τὸν βίον αὐτοῦ
ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν
τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον.
5 Πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς
Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐ-
τοῦ ἐστιν;
6 Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ
ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύ-
νης φῶς οὐκ ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ
ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν.
7 Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρί-
βοις καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδεύ-
σαμεν ἐρήμους ἀβάτους, τὴν δὲ
ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.
8 Τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερη-
φανία; καὶ τί πλοῦτος μετὰ
ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν;
9 Παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς
σκιὰ, καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέ-
χουσα.
10 Ὡς ναῦς διερχομένη κυ-
μαινόμενον ὕδωρ, ἧς διαβάσης
οὐκ ἔστιν ἴχνος εὑρεῖν, οὐδὲ ἀ-
τραπὸν τρόπιος αὐτῆς ἐν κύμα-
σιν.
11 Ἢ ὡς ὀρνέου διϊπτάντος
ἀέρα, οὐδὲν εὑρίσκεται τεκμήριον
πορείας, πληγῇ δὲ ταρσῶν μα-
στιζόμενον πνεῦμα κοῦφον καὶ
σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζου, κινουμέ-
νων πτερύγων διωδεύθη, καὶ με-
τὰ τοῦτο οὐχ εὑρέθη σημεῖον
ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ.
12 Ἢ ὡς βέλους βληθέντος
ἐπὶ σκοπὸν, τμηθεὶς ὁ ἀὴρ εὐθέ-
ως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη, ὡς ἀγνοῆ-
σαι τὴν δίοδον αὐτοῦ.
13 Οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννη-
θέντες ἐξελίπομεν· καὶ ἀρετῆς
μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔσχομεν δεῖξαι,
ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδα-
πανήθημεν.
14 Ὅτι ἐλπὶς ἀσεβοῦς ὡς φε-
ρόμενος χοῦς ὑπὸ ἀνέμου, καὶ
ὡς πάχνη ὑπὸ λαίλαπος διωχ-
θεῖσα λεπτὴ, καὶ ὡς καπνὸς
ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη, καὶ ὡς
μνεία καταλύτου μονοημέρου
παρώδευσε.
15 Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα
ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐ-
τῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ
ὑψίστῳ.
16 Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ
βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ
τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ
χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ
σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βρα-
χίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
17 Λήψεται πανοπλίαν τὸν
ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει
τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.
18 Ἐνδύσεται θώρακα δικαι-
οσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα
κρίσιν ἀνυπόκριτον.
19 Λήψεται ἀσπίδα ἀκατα-
μάχητον ὁσιότητα,
20 Ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν

εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας.

21 Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται.

22 Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

23 Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ἈΚΟΥ'ΣΑΤΕ οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.

2 Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν.

3 Ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου, ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει.

4 Ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε.

5 Φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν γίνεται.

6 Ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται.

7 Οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης, οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος· ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν, ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων.

8 Τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα.

9 Πρὸς ὑμᾶς οὖν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου, ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε.

10 Οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια ὁσιωθήσονται, καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ εὑρήσουσιν ἀπολογίαν.

11 Ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου, ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε.

12 Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν, καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν.

13 Φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι.

14 Ὁ ὀρθρίσας ἐπ' αὐτὴν οὐ κοπιάσει, πάρεδρον γὰρ εὑρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ.

15 Τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται.

16 Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς, καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς.

17 Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία, φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη,

18 Ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων

αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,

19 Ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ.

20 Ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.

21 Εἰ οὖν ἥδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν, τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.

22 Τί δέ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελῶ, καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω, καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν·

23 Οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω, ὅτι οὗτος οὐ κοινωνήσει σοφίᾳ.

24 Πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου.

25 Ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΕΙ'ΜΙ' μὲν κἀγὼ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος ἅπασι, καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου.

2 Καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ, παγεὶς ἐν αἵματι ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὕπνῳ συνελθούσης.

3 Καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν ἀέρα, καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων.

4 Ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην, καὶ ἐν φροντίσιν.

5 Οὐδεὶς γὰρ βασιλεὺς ἑτέραν ἔσχε γενέσεως ἀρχήν.

6 Μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδός τε ἴση.

7 Διὰ τοῦτο ηὐξάμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι, ἐπεκαλεσάμην, καὶ ἦλθέ μοι πνεῦμα σοφίας.

8 Προέκρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων, καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἡγησάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς.

9 Οὐδὲ ὡμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον, ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς.

10 Ὑπὲρ ὑγίειαν καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτὴν, καὶ προειλόμην αὐτὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν, ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος.

11 Ἦλθε δέ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς, καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς.

12 Εὐφράνθην δὲ ἐπὶ πάντων, ὅτι αὐτῶν ἡγεῖται σοφία, ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων.

13 Ἀδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι, τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτομαι.

14 Ἀνεκλιπὴς γὰρ θησαυρός ἐστιν ἀνθρώποις, ὃν οἱ χρησάμενοι πρὸς Θεὸν ἐστείλαντο φιλίαν, διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συσταθέντες.

15 Ἐμοὶ δὲ δῴη ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην, καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν διδομένων, ὅτι αὐτὸς

καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ
τῶν σοφῶν διορθωτής.
16 Ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν, πᾶσά
τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπι-
στήμη.
17 Αὐτὸς γάρ μοι ἔδωκε τῶν
ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ, εἰδέναι
σύστασιν κόσμου καὶ ἐνέργειαν
στοιχείων,
18 Ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ με-
σότητα χρόνων, τροπῶν ἀλλα-
γὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν,
19 Ἐνιαυτῶν κύκλους καὶ
ἀστέρων θέσεις,
20 Φύσεις ζώων καὶ θυμοὺς
θηρίων, πνευμάτων βίας καὶ δια-
λογισμοὺς ἀνθρώπων, διαφορὰς
φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν,
21 Ὅσα τέ ἐστι κρυπτὰ καὶ
ἐμφανῆ, ἔγνων.
22 Ἡ γὰρ πάντων τεχνῖτις
ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν
αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, μον-
ογενὲς, πολυμερὲς, λεπτὸν, εὐ-
κίνητον, τρανὸν, ἀμόλυντον, σα-
φὲς, ἀπήμαντον, φιλάγαθον, ὀξὺ,
ἀκώλυτον, εὐεργετικὸν,
23 Φιλάνθρωπον, βέβαιον, ἀ-
σφαλὲς, ἀμέριμνον, παντοδύνα-
μον, πανεπίσκοπον, καὶ διὰ πάν-
των χωροῦν πνευμάτων νοερῶν,
καθαρῶν, λεπτοτάτων.
24 Πάσης γὰρ κινήσεως κινη-
τικώτερον σοφία, διήκει δὲ καὶ
χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθα-
ρότητα.
25 Ἀτμὶς γάρ ἐστι τῆς τοῦ
Θεοῦ δυνάμεως, καὶ ἀπόῤῥοια
τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης εἰ-
λικρινής· διὰ τοῦτο οὐδὲν μεμιαμ-
μένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει.
26 Ἀπαύγασμα γάρ ἐστι
φωτὸς ἀϊδίου, καὶ ἔσοπτρον ἀ-
κηλίδωτον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργεί-
ας, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος
αὐτοῦ.
27 Μία δὲ οὖσα πάντα δύνα-
ται, καὶ μένουσα ἐν αὐτῇ τὰ
πάντα καινίζει, καὶ κατὰ γενεὰς
εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα,
φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κα-
τασκευάζει.
28 Οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς,
εἰ μὴ τὸν σοφίᾳ συνοικοῦντα.
29 Ἔστι γὰρ αὕτη εὐπρεπε-
στέρα ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν
ἄστρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη
εὑρίσκεται προτέρα.
30 Τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται
νὺξ, σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχύει κα-
κία.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΔΙΑΤΕΙ'ΝΕΙ δὲ ἀπὸ πέρα-
τος εἰς πέρας εὐρώστως, καὶ διοι-
κεῖ τὰ πάντα χρηστῶς.
2 Ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζή-
τησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζή-
τησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυ-
τῷ, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ
κάλλους αὐτῆς.
3 Εὐγένειαν δοξάζει συμβίω-
σιν Θεοῦ ἔχουσα, καὶ ὁ πάντων
δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.
4 Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ
Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν
ἔργων αὐτοῦ.
5 Εἰ δὲ πλοῦτός ἐστιν ἐπιθυ-
μητὸν κτῆμα ἐν βίῳ, τί σοφίας
πλουσιώτερον τῆς τὰ πάντα ἐρ-
γαζομένης;
6 Εἰ δὲ φρόνησις ἐργάζεται,

τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλόν ἐσ-
τι τεχνίτης;
7 Καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ
τις, οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρε-
ταί· σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνη-
σιν ἐκδιδάσκει, δικαιοσύνην καὶ
ἀνδρίαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν
ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.
8 Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ
τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ
μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται
στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγ-
μάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προ-
γινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν
καὶ χρόνων.
9 Ἔκρινα τοίνυν ταύτην ἀγα-
γέσθαι πρὸς συμβίωσιν, εἰδὼς ὅτι
ἔσται μοι σύμβουλος ἀγαθῶν,
καὶ παραίνεσις φροντίδων καὶ
λύπης.
10 Ἕξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν
ὄχλοις, καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυ-
τέροις ὁ νέος.
11 Ὀξὺς εὑρεθήσομαι ἐν κρί-
σει, καὶ ἐν ὄψει δυναστῶν θαυ-
μασθήσομαι.
12 Σιγῶντά με περιμενοῦσι,
καὶ φθεγγομένῳ προσέξουσι, καὶ
λαλοῦντος ἐπιπλεῖον, χεῖρα ἐπι-
θήσουσιν ἐπὶ στόμα αὐτῶν.
13 Ἕξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν,
καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ'
ἐμὲ ἀπολείψω.
14 Διοικήσω λαούς, καὶ ἔθνη
ὑποταγήσεταί μοι.
15 Φοβηθήσονταί με ἀκούσαν-
τες τύραννοι φρικτοί, ἐν πλήθει
φανοῦμαι ἀγαθός, καὶ ἐν πολέμῳ
ἀνδρεῖος.
16 Εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου
προσαναπαύσομαι αὐτῇ· οὐ γὰρ
ἔχει πικρίαν ἡ συναναστροφὴ
αὐτῆς, οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις
αὐτῆς, ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ
χαράν.
17 Ταῦτα λογισάμενος ἐν
ἐμαυτῷ, καὶ φροντίσας ἐν καρ-
δίᾳ μου, ὅτι ἐστὶν ἀθανασία ἐν
συγγενείᾳ σοφίας,
18 Καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρ-
ψις ἀγαθή, καὶ ἐν πόνοις χειρῶν
αὐτῆς πλοῦτος ἀνεκλιπής, καὶ
ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς
φρόνησις, καὶ εὔκλεια ἐν κοινω-
νίᾳ λόγων αὐτῆς, περιῄειν ζη-
τῶν ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυ-
τόν.
19 Παῖς δὲ ἤμην εὐφυής, ψυ-
χῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς,
20 Μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν ἦλ-
θον εἰς σῶμα ἀμίαντον.
21 Γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ ἄλλως
ἔσομαι ἐγκρατής, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς
δῷ, καὶ τοῦτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ
εἰδέναι τίνος ἡ χάρις, ἐνέτυχον
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ,
καὶ εἶπον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
μου·

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΘΕΕ' πατέρων καὶ Κύριε
τοῦ ἐλέους σου, ὁ ποιήσας τὰ
πάντα ἐν λόγῳ σου,
2 Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατα-
σκευάσας ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ
τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμά-
των,
3 Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν
ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν
εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ·
4 Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων
πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀ-
ποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου.

5 Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς
τῆς παιδίσκης σου, ἄνθρωπος
ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος, καὶ
ἐλάσσων ἐν συνέσει κρίσεως καὶ
νόμων.
6 Κἂν γάρ τις ᾖ τέλειος ἐν
υἱοῖς ἀνθρώπων, τῆς ἀπὸ σοῦ σο-
φίας ἀπούσης, εἰς οὐδὲν λογισθή-
σεται.
7 Σύ με προείλω βασιλέα
λαοῦ σου, καὶ δικαστὴν υἱῶν σου
καὶ θυγατέρων.
8 Εἶπας οἰκοδομῆσαι ναὸν ἐν
ὄρει ἁγίῳ σου, καὶ ἐν πόλει
κατασκηνώσεώς σου θυσιαστή-
ριον, μίμημα σκηνῆς ἁγίας ἣν
προητοίμασας ἀπ' ἀρχῆς.
9 Καὶ μετὰ σοῦ ἡ σοφία ἡ
εἰδυῖα τὰ ἔργα σου, καὶ παροῦ-
σα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον, καὶ
ἐπισταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς σου, καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς
σου.
10 Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ
ἁγίων οὐρανῶν, καὶ ἀπὸ θρόνου
δόξης σου πέμψον αὐτὴν, ἵνα
συμπαροῦσά μοι κοπιάσῃ, καὶ
γνῶ τι εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
11 Οἶδε γὰρ ἐκείνη πάντα καὶ
συνιεῖ, καὶ ὁδηγήσει με ἐν ταῖς
πράξεσί μου σωφρόνως, καὶ φυ-
λάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.
12 Καὶ ἔσται προσδεκτὰ τὰ
ἔργα μου, καὶ διακρινῶ τὸν λαόν
σου δικαίως, καὶ ἔσομαι ἄξιος
θρόνων πατρός μου·
13 Τίς γὰρ ἄνθρωπος γνώσε-
ται βουλὴν Θεοῦ; ἢ τίς ἐνθυμη-
θήσεται τί θέλει ὁ Κύριος;
14 Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δει-
λοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι
ἡμῶν.
15 Φθαρτὸν γὰρ σῶμα βα-
ρύνει ψυχὴν, καὶ βρίθει τὸ γεώ-
δες σκῆνος νοῦν πολυφροντίδα.
16 Καὶ μόλις εἰκάζομεν τὰ
ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν χερσὶν εὑρίσ-
κομεν μετὰ πόνου· τὰ δὲ ἐν οὐ-
ρανοῖς τίς ἐξιχνίασε;
17 Βουλὴν δέ σου τίς ἔγνω,
εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν, καὶ
ἔπεμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα
ἀπὸ ὑψίστων;
18 Καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ
τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἀρεσ-
τά σου ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι,
καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

ΚΕΦ. ι΄. 10.

1 ΑΥΤΗ πρωτόπλαστον πα-
τέρα κόσμου μόνον κτισθέντα δι-
εφύλαξε, καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ
παραπτώματος ἰδίου,
2 Ἔδωκέ τε αὐτῷ ἰσχὺν κρα-
τῆσαι ἁπάντων.
3 Ἀποστὰς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδι-
κος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, ἀδελφοκτό-
νοις συναπώλετο θυμοῖς,
4 Δι' ὃν κατακλυζομένην
γῆν πάλιν διέσωσε σοφία, δι' εὐ-
τελοῦς ξύλου τὸν δίκαιον κυβερ-
νήσασα.
5 Αὕτη καὶ ἐν ὁμονοίᾳ πονηρί-
ας ἐθνῶν συγχυθέντων εὗρε τὸν
δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμ-
εμπτον Θεῷ, καὶ ἐπὶ τέκ-
νου σπλάγχνοις ἰσχυρὸν ἐφύλα-
ξεν.
6 Αὕτη δίκαιον, ἐξαπολλυ-
μένων ἀσεβῶν, ἐῤῥύσατο φυγόν-
τα πῦρ καταβάσιον Πενταπό-
λεως·
7 Οἷς ἐπὶ μαρτύριον τῆς πο-

νηρίας καπνιζομένη καθέστηκε χέρσος, καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτά· ἀπιστούσης ψυχῆς μνημεῖον ἑστηκυῖα στήλη ἁλός.

8 Σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλὰ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον, ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν μηδὲ λαθεῖν δυνηθῶσι.

9 Σοφία δὲ τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο.

10 Αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις, ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν Θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων, εὐπόρησεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, καὶ ἐπλήθυνε τοὺς πόνους αὐτοῦ.

11 Ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη, καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν·

12 Διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ, ἵνα γνῷ, ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν εὐσέβεια.

13 Αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλιπεν, ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐῤῥύσατο αὐτόν· συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον,

14 Καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἕως ἤνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ· ψευδεῖς τε ἔδειξε τοὺς μωμησαμένους αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον.

15 Αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμεμπτον ἐῤῥύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων.

16 Εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος Κυρίου, καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις.

17 Ἀπέδωκεν ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν, ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας, καὶ εἰς φλόγα ἄστρων τὴν νύκτα.

18 Διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθρὰν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς δι' ὕδατος πολλοῦ.

19 Τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσε, καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς.

20 Διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς, καὶ ὕμνησαν Κύριε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου, τήν τε ὑπέρμαχόν σου χεῖρα ᾔνεσαν ὁμοθυμαδόν.

21 Ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξε στόμα κωφῶν, καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκε τρανάς.

ΚΕΦ. ιαʹ. 11.

1 ΕΥΩΔΩΣΕ τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφήτου ἁγίου.

2 Διώδευσαν ἔρημον ἀοίκητον, καὶ ἐν ἀβάτοις ἔπηξαν σκηνάς.

3 Ἀντέστησαν πολεμίοις, καὶ ἠμύναντο ἐχθρούς.

4 Ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ, καὶ ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ.

5 Δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, διὰ τούτων αὐτοὶ ἀποροῦντες εὐεργετήθησαν.

6 Ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀενάου ποταμοῦ αἵματι λυθρώδει ταραχθέντες

7 Εἰς ἔλεγχον νηπιοκτόνου

διατάγματος, ἔδωκας αὐτοῖς δαψιλὲς ὕδωρ ἀνελπίστως·

8 Δείξας διὰ τοῦ τότε δίψους πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐκόλασας.

9 Ὅτι γὰρ ἐπειράσθησαν, καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι, ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο.

10 Τούτους μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νουθετῶν ἐδοκίμασας, ἐκείνους δὲ ὡς ἀπότομος βασιλεὺς καταδικάζων ἐξήτασας.

11 Καὶ ἀπόντες δὲ καὶ παρόντες ὁμοίως ἐτρύχοντο.

12 Διπλῆ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβε λύπη, καὶ στεναγμὸς μνημῶν τῶν παρελθουσῶν.

13 Ὅτι γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων εὐεργετουμένους αὐτοὺς, ᾔσθοντο τοῦ Κυρίου.

14 Τὸν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα ἀπεῖπον χλευάζοντες, ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν, οὐχ ὅμοια δικαίοις διψήσαντες.

15 Ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων ἀδικίας αὐτῶν, ἐν οἷς πλανηθέντες ἐθρήσκευον ἄλογα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελῆ, ἐπαπέστειλας αὐτοῖς πλῆθος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν,

16 Ἵνα γνῶσιν ὅτι δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.

17 Οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός σου χεὶρ καὶ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης, ἐπιπέμψαι αὐτοῖς πλῆθος ἄρκων, ἢ θρασεῖς λέοντας,

18 Ἢ νεοκτίστους θυμοῦ πλήρεις θῆρας ἀγνώστους, ἤτοι πυρπνόον φυσῶντας ἄσθμα, ἢ βρόμους λικμωμένους καπνοῦ, ἢ δεινοὺς ἀπ' ὀμμάτων σπινθῆρας ἀστράπτοντας·

19 Ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο συνεκτρίψαι αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολέσαι.

20 Καὶ χωρὶς δὲ τούτων, ἑνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο ὑπὸ τῆς δίκης διωχθέντες, καὶ λικμηθέντες ὑπὸ πνεύματος δυνάμεώς σου· ἀλλὰ πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ διέταξας.

21 Τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν πάρεστί σοι πάντοτε, καὶ κράτει βραχίονός σου τίς ἀντιστήσεται;

22 Ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλαστίγγων ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον σου, καὶ ὡς ῥανὶς δρόσου ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν.

23 Ἐλεεῖς δὲ πάντας, ὅτι πάντα δύνασαι, καὶ παρορᾷς ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.

24 Ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ ὧν ἐποίησας, οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας.

25 Πῶς δὲ ἔμεινεν ἄν τι εἰ μὴ σὺ ἠθέλησας; ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη;

26 Φείδῃ δὲ πάντων, ὅτι σά ἐστι, Δέσποτα φιλόψυχε.

ΚΕΦ. ιβ΄. 12.

1 ΤΟ' γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσι.

2 Διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις, καὶ ἐν οἷς

ἁμαρτάνουσιν ὑπομιμνήσκων νουθετεῖς, ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σὲ Κύριε.

3 Καὶ γὰρ τοὺς παλαιοὺς οἰκήτορας τῆς ἁγίας σου γῆς μισήσας,

4 Ἐπὶ τῷ ἔχθιστα πράσσειν ἔργα φαρμακειῶν, καὶ τελετὰς ἀνοσίους,

5 Τέκνων τε φονέας ἀνελεήμονας, καὶ σπλαγχνοφάγον ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοίναν, καὶ αἵματος

6 Ἐκ μέσου μυσταθείας σου, καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων, ἐβουλήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν·

7 Ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεοῦ παίδων ἡ παρὰ σοὶ πασῶν τιμιωτάτη γῆ.

8 Ἀλλὰ καὶ τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω, ἀπέστειλάς τε προδρόμους τοῦ στρατοπέδου σου σφῆκας, ἵνα αὐτοὺς καταβραχὺ ἐξολοθρεύσωσιν.

9 Οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς δικαίοις ὑποχειρίους δοῦναι, ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι·

10 Κρίνων δὲ καταβραχὺ ἐδίδους τόπον μετανοίας, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν, καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

11 Σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς· οὐδὲ εὐλαβούμενός τινα, ἐφ' οἷς ἡμάρτανον ἄδειαν ἐδίδους.

12 Τίς γὰρ ἐρεῖ, Τί ἐποίησας; ἢ τίς ἀντιστήσεται τῷ κρίματί σου; τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλότων, ἃ σὺ ἐποίησας; ἢ τίς εἰς κατάστασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων;

13 Οὔτε γὰρ Θεός ἐστι πλὴν σοῦ, ᾧ μέλει περὶ πάντων, ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδίκως ἔκρινας.

14 Οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεταί σοι περὶ ὧν ἀπώλεσας.

15 Δίκαιος δὲ ὢν δικαίως τὰ πάντα διέπεις, αὐτὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολασθῆναι καταδικάσαι ἀλλότριον ἡγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.

16 Ἡ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχὴ, καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν, πάντων φείδεσθαι ποιεῖ.

17 Ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ἀπιστούμενος ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι, καὶ ἐν τοῖς εἰδόσι τὸ θράσος ἐξελέγχεις.

18 Σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν ἐπιεικείᾳ κρίνεις, καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς· πάρεστι γάρ σοι ὅταν θέλῃς τὸ δύνασθαι.

19 Ἐδίδαξας δέ σου τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων, ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον· καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.

20 Εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σου καὶ ὀφειλομένους θανάτῳ μετὰ τοσαύτης ἐτιμωρήσας προσοχῆς καὶ δεήσεως, δοὺς χρόνους καὶ τόπον δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας·

21 Μετὰ πόσης ἀκριβείας

ἔκρινας τοὺς υἱούς σου ὧν τοῖς πατράσιν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων;

22 Ἡμᾶς οὖν παιδεύων, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς, ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντες, κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος.

23 Ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκους, διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων.

24 Καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν, θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα, νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες.

25 Διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἔπεμψας.

26 Οἱ δὲ παιγνίοις ἐπιτιμήσεως μὴ νουθετηθέντες, ἀξίαν Θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν.

27 Ἐφ᾽ οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἠγανάκτουν, ἐπὶ τούτοις οὓς ἐδόκουν θεοὺς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι, ἰδόντες, ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, Θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ· διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐπῆλθε.

ΚΕΦ. ιγ΄. 13.

1 ΜΑΤΑΙΟΙ μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῆν Θεοῦ ἀγνωσία, καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα, οὔτε τοῖς ἔργοις προσχόντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην.

2 Ἀλλ᾽ ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχινὸν ἀέρα, ἢ κύκλον ἄστρων, ἢ βίαιον ὕδωρ, ἢ φωστῆρας οὐρανοῦ, πρυτάνεις κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν.

3 Ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, θεοὺς ὑπελάμβανον, γνώτωσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων· ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά.

4 Εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες, νοησάτωσαν ἀπ᾽ αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν.

5 Ἐκ γὰρ μεγέθους καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται.

6 Ἀλλ᾽ ὅμως ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμψις ὀλίγη, καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται Θεὸν ζητοῦντες, καὶ θέλοντες εὑρεῖν.

7 Ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσι, καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα.

8 Πάλιν δὲ οὐδ᾽ αὐτοὶ συγγνωστοί.

9 Εἰ γὰρ τοσοῦτον ἴσχυσαν εἰδέναι, ἵνα δύνωνται στοχάσασθαι τὸν αἰῶνα, τὸν τούτων δεσπότην πῶς τάχιον οὐχ εὗρον;

10 Ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν, οἵτινες ἐκάλεσαν θεοὺς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα, καὶ ἀπεικάσματα ζώων, ἢ λίθον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.

11 Εἰ δὲ καί τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας, περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς κατεσκεύασε χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς,

12 Τὰ δὲ ἀποβλήματα τῆς
ἐργασίας εἰς ἑτοιμασίαν τροφῆς
ἀναλώσας ἐνεπλήσθη,
13 Τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα
εἰς οὐθὲν εὔχρηστον, ξύλον σκο-
λιὸν, καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς, λα-
βὼν ἔγλυψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας
αὐτοῦ, καὶ ἐμπειρίᾳ συνέσεως
ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀπείκασεν αὐτὸ
εἰκόνι ἀνθρώπου,
14 Ἢ ζώῳ τινὶ εὐτελεῖ ὡμοί-
ωσεν αὐτὸ, καταχρίσας μίλτῳ,
καὶ φύκει ἐρυθήνας χρόαν αὐτοῦ,
καὶ πᾶσαν κηλῖδα τὴν ἐν αὐτῷ
καταχρίσας,
15 Καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτοῦ
ἄξιον οἴκημα, ἐν τοίχῳ ἔθηκεν
αὐτὸ ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ·
16 Ἵνα μὲν οὖν μὴ καταπέ-
σῃ, προενόησεν αὐτοῦ, εἰδὼς ὅτι
ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηθῆσαι, καὶ
γάρ ἐστιν εἰκὼν, καὶ χρείαν ἔχει
βοηθείας.
17 Περὶ δὲ κτημάτων καὶ
γάμων αὐτοῦ καὶ τέκνων προσευ-
χόμενος, οὐκ αἰσχύνεται τῷ ἀ-
ψύχῳ προσλαλῶν.
18 Καὶ περὶ μὲν ὑγιείας τὸ
ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται, περὶ δὲ ζωῆς
τὸν νεκρὸν ἀξιοῖ, περὶ δὲ ἐπικου-
ρίας τὸ ἀπειρότατον ἱκετεύει,
περὶ δὲ ὁδοιπορίας τὸ μηδὲ βάσει
χρῆσθαι δυνάμενον,
19 Περὶ δὲ πορισμοῦ καὶ ἐρ-
γασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας
τὸ ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν εὐ-
δράνειαν αἰτεῖται.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΠΛΟΥ͂Ν τις πάλιν στελ-
λόμενος, καὶ ἄγρια μέλλων διο-
δεύειν κύματα, τοῦ φέροντος αὐ-
τὸν πλοίου σαθρότερον ξύλον ἐπι-
βοᾶται.
2 Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις πο-
ρισμῶν ἐπενόησε, τεχνίτης δὲ σο-
φίᾳ κατεσκεύασεν,
3 Ἡ δὲ σὴ, Πάτερ, διακυβερνᾷ
πρόνοια, ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θα-
λάσσῃ ὁδὸν καὶ ἐν κύμασι τρίβον
ἀσφαλῆ,
4 Δεικνὺς ὅτι δύνασαι ἐκ παν-
τὸς σώζειν, ἵνα κἂν ἄνευ τέχνης
τις ἐπιβῇ.
5 Θέλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ
τῆς σοφίας σου ἔργα, διὰ τοῦτο
καὶ ἐλαχίστῳ ξύλῳ πιστεύουσιν
ἄνθρωποι ψυχὰς, καὶ διελθόντες
κλύδωνα σχεδίᾳ διεσώθησαν.
6 Καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμέ-
νων ὑπερηφάνων γιγάντων, ἡ ἐλ-
πὶς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας κα-
ταφυγοῦσα, ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρ-
μα γενέσεως τῇ σῇ κυβερνηθεῖσα
χειρί.
7 Εὐλόγηται γὰρ ξύλον δι' οὗ
γίνεται δικαιοσύνη.
8 Τὸ χειροποίητον δὲ ἐπικα-
τάρατον αὐτὸ, καὶ ὁ ποιήσας αὐ-
τὸ, ὅτι ὁ μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ
φθαρτὸν θεὸς ὠνομάσθη.
9 Ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ Θεῷ
καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐ-
τοῦ.
10 Καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν
τῷ δράσαντι κολασθήσεται.
11 Διὰ τοῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις
ἐθνῶν ἐπισκοπὴ ἔσται, ὅτι ἐν
κτίσματι Θεοῦ εἰς βδέλυγμα
ἐγενήθησαν, καὶ εἰς σκάνδαλα ψυ-
χαῖς ἀνθρώπων, καὶ εἰς παγίδα
ποσὶν ἀφρόνων.
12 Ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια

εἰδώλων, εὕρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.

13 Οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

14 Κενοδοξίᾳ γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τέλος ἐπενοήθη.

15 Ἀώρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατὴρ, τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου εἰκόνα ποιήσας, τὸν τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς θεὸν ἐτίμησε, καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυστήρια, καὶ τελετάς.

16 Εἶτα ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη, καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκεύετο τὰ γλυπτά.

17 Ους ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾷν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν, τὴν πόῤῥωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι, ἐμφανῆ εἰκόνα τοῦ τιμωμένου βασιλέως ἐποίησαν, ἵνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύωσι διὰ τῆς σπουδῆς.

18 Εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ἡ τοῦ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία.

19 Ὁ μὲν γὰρ τάχα τῷ κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι, ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον.

20 Τὸ δὲ πλῆθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὔχαρι τῆς ἐργασίας, τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον, νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο.

21 Καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἔνεδρον, ὅτι ἢ συμφορᾷ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι, τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν.

22 Εἶτ' οὐκ ἤρκεσε τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ, τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν.

23 Ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετὰς, ἢ κρύφια μυστήρια, ἢ ἐμμανεῖς ἐξ ἄλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες,

24 Οὔτε βίους οὔτε γάμους καθαροὺς ἔτι φυλάσσουσιν, ἕτερος δ' ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιρεῖ, ἢ νοθεύων ὀδυνᾷ.

25 Πάντας δ' ἐπιμὶξ ἔχει αἷμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος, φθορὰ, ἀπιστία, ταραχὴ, ἐπιορκία,

26 Θόρυβος ἀγαθῶν, χάριτος ἀμνησία, ψυχῶν μιασμὸς, γενέσεως ἐναλλαγὴ, γάμων ἀταξία, μοιχεία, καὶ ἀσέλγεια.

27 Ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία παντὸς ἀρχὴ κακοῦ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐστίν.

28 Ἢ γὰρ εὐφραινόμενοι μεμήνασιν, ἢ προφητεύουσι ψευδῆ, ἢ ζῶσιν ἀδίκως, ἢ ἐπιορκοῦσι ταχέως.

29 Ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις, κακῶς ὀμόσαντες, ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται.

30 Ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ Θεοῦ προσχόντες εἰδώλοις, καὶ ἀδίκως ὤμοσαν ἐν δόλῳ καταφρονήσαντες ὁσιότητος.

31 Οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυομένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παράβασιν.

ΚΕΦ. ιέ. 15.

1 ΣΥ δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν χρηστὸς καὶ ἀληθὴς, μακρόθυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα.

2 Καὶ γὰρ ἐὰν ἁμάρτωμεν, σοί ἐσμεν, εἰδότες σου τὸ κράτος· οὐχ ἁμαρτησόμεθα δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα.

3 Τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε ὁλόκληρος δικαιοσύνη, καὶ εἰδέναι τὸ κράτος σου ῥίζα ἀθανασίας.

4 Οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια, οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος, εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις·

5 Ὧν ὄψις ἄφροσιν εἰς ὄνειδος ἔρχεται, ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνος εἶδος ἄπνουν.

6 Κακῶν ἐρασταὶ ἄξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων, καὶ οἱ δρῶντες, καὶ οἱ ποθοῦντες, καὶ οἱ σεβόμενοι.

7 Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἁπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον, πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἕκαστον, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσατο τά τε τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη, τά τε ἐναντία, πάνθ' ὁμοίως· τούτων δὲ ἑκατέρου τίς ἑκάστου ἐστὶν ἡ χρῆσις, κριτὴς ὁ πηλουργός.

8 Καὶ κακόμοχθος Θεὸν μάταιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσσει πηλοῦ, ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς γεννηθεὶς μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐλήφθη, τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος.

9 Ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ φροντὶς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν, οὐδ' ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει, ἀλλ' ἀντερείδεται μὲν χρυσουργοῖς καὶ ἀργυροχόοις, χαλκοπλάστας τε μιμεῖται, καὶ δόξαν ἡγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει.

10 Σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ, πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ·

11 Ὅτι ἠγνόησε τὸν πλάσαντα αὐτὸν, καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζωτικόν.

12 Ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ· δεῖν γάρ φησιν ὅθεν δὴ κἂν ἐκ κακοῦ πορίζειν.

13 Οὗτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἁμαρτάνει, ὕλης γεώδους εὔθραυστα σκεύη καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν.

14 Πάντες δ' ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίου, οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου καταδυναστεύσαντες αὐτόν.

15 Ὅτι καὶ πάντα εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς, οἷς οὔτε ὀμμάτων χρῆσις εἰς ὅρασιν, οὔτε ῥῖνες εἰς συνολκὴν ἀέρος, οὔτε ὦτα ἀκούειν, οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν, καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν.

16 Ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐτοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἔπλασεν αὐτούς· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει πλάσαι θεόν·

17 Θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνόμοις· κρείττων γάρ ἐστι τῶν σεβασμάτων

αὐτοῦ, ὧν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκεῖνα δὲ οὐδέποτε.

18 Καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἔχθιστα σέβονται, ἄνοια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χείρονα.

19 Οὐδ᾽ ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὄψει καλὰ τυγχάνει, ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιϛʹ. 16.

1 ΔΙΑ᾽ τοῦτο δι᾽ ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως, καὶ διὰ πλήθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν.

2 Ἀνθ᾽ ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαόν σου, εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν, τροφὴν ἡτοίμασας ὀρτυγομήτραν,

3 Ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμοῦντες τροφὴν, διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν ἀποστρέφωνται, αὐτοὶ δὲ ἐπ᾽ ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως.

4 Ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαραίτητον ἔνδειαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσι, τούτοις δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.

5 Καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς, δήγμασί τε σκολιῶν διεφθείροντο ὄφεων, οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου.

6 Εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν, σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου σου.

7 Ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.

8 Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἔπεισας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ.

9 Οὓς μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινε δήγματα, καὶ οὐχ εὑρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κολασθῆναι.

10 Τοὺς δὲ υἱούς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες, τὸ ἔλεος γάρ σου ἀντιπαρῆλθε καὶ ἰάσατο αὐτούς.

11 Εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σου ἐνεκεντρίζοντο, καὶ ὀξέως διεσώζοντο, ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, ἀπερίσπαστοι γίνωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας.

12 Καὶ γὰρ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ ὁ σὸς Κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος.

13 Σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις, καὶ κατάγεις εἰς πύλας ᾅδου καὶ ἀνάγεις.

14 Ἄνθρωπος δὲ ἀποκτείνει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ, ἐξελθὸν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει, οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραληφθεῖσαν.

15 Τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστιν.

16 Ἀρνούμενοι γάρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς, ἐν ἰσχύϊ βραχίονός σου ἐμαστιγώθησαν, ξένοις ὑετοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις, καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι.

17 Τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ πάντα σβεννύντι ὕδατι πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ· ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων.

18 Ποτὲ μὲν γὰρ ἡμεροῦτο

φλὸξ, ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα ζῶα· ἀλλ' αὐτοὶ βλέποντες ἴδωσιν, ὅτι Θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται.

19 Ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει, ἵνα ἀδίκου γῆς γεννήματα διαφθείρῃ.

20 Ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφὴν ἐψώμισας τὸν λαόν σου, καὶ ἕτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ ἔπεμψας ἀκοπιάτως, πᾶσαν ἡδονὴν ἰσχύοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἁρμόνιον γεῦσιν.

21 Ἡ μὲν γὰρ ὑπόστασίς σου τὴν σὴν γλυκύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνισε, τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετῶν, πρὸς ὅ τις ἐβούλετο μετεκιρνᾶτο.

22 Χιὼν δὲ καὶ κρύσταλλος ὑπέμεινε πῦρ, καὶ οὐκ ἐτήκετο, ἵνα γνῶσιν ὅτι τοὺς τῶν ἐχθρῶν καρποὺς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον, ἐν τῇ χαλάζῃ καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαστράπτον.

23 Τοῦτο πάλιν δ' ἵνα τραφῶσι δίκαιοι, καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλελῆσθαι δυνάμεως.

24 Ἡ γὰρ κτίσις σοι τῷ ποιήσαντι ὑπηρετοῦσα, ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων, καὶ ἀνίεται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν εἰς σὲ πεποιθότων.

25 Διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη, τῇ παντοτρόφῳ σου δωρεᾷ ὑπηρέτει, πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν·

26 Ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοί σου, οὓς ἠγάπησας, Κύριε, ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σου τοὺς σοι πιστεύοντας διατηρεῖ.

27 Τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθειρόμενον, ἁπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτῖνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτήκετο·

28 Ὅπως γνωστὸν ᾖ, ὅτι δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ' εὐχαριστίαν σου, καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν σοι.

29 Ἀχαρίστου γὰρ ἐλπὶς ὡς χειμέριος πάχνη τακήσεται, καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΜΕΓΑ'ΛΑΙ γάρ σου αἱ κρίσεις καὶ δυσδιήγητοι· διὰ τοῦτο ἀπαίδευτοι ψυχαὶ ἐπλανήθησαν.

2 Ὑπειληφότες γὰρ καταδυναστεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι, δέσμιοι σκότους καὶ μακρᾶς πεδῆται νυκτὸς, κατακλεισθέντες ὀρόφοις, φυγάδες τῆς αἰωνίου προνοίας ἔκειντο.

3 Λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν, ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμματι ἐσκορπίσθησαν, θαμβούμενοι δεινῶς καὶ ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι.

4 Οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐτοὺς μυχὸς ἀφόβως διεφύλασσεν, ἦχοι δὲ καταράσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπουν, καὶ φάσματα ἀμειδήτοις κατηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο.

5 Καὶ πυρὸς μὲν οὐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν, οὔτε ἄστρων ἔκλαμπροι φλόγες καταυγάζειν ὑπέμενον τὴν στυγνὴν ἐκείνην νύκτα.

6 Διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον αὐτομάτη πυρὰ φόβου πλήρης, ἐκδειματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης ἐκείνης ὄψεως, ἡγοῦντο χείρω τὰ βλεπόμενα.

7 Μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειτο τέχνης, καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος.

8 Οἱ γὰρ ὑπισχνούμενοι δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσούσης, οὗτοι καταγέλαστον εὐλάβειαν ἐνόσουν.

9 Καὶ γὰρ εἰ μηδὲν αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφόβει, κνωδάλων παρόδοις καὶ ἑρπετῶν συριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι,

10 Διώλλυντο ἔντρομοι καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνούμενοι.

11 Δειλὸν γὰρ ἰδίως πονηρία μαρτυρεῖ καταδικαζομένη, ἀεὶ δὲ προσείληφε τὰ χαλεπὰ συνεχομένη τῇ συνειδήσει.

12 Οὐθὲν γάρ ἐστι φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων.

13 Ἔνδοθεν δὲ οὖσα ἥττων ἡ προσδοκία, πλείονα λογίζεται τὴν ἄγνοιαν τῆς παρεχούσης τὴν βάσανον αἰτίας.

14 Οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα καὶ ἐξ ἀδυνάτου ᾅδου μυχῶν ἐπελθοῦσαν, τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι,

15 Τὰ μὲν τέρασιν ἠλαύνοντο φαντασμάτων, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ· αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν.

16 Εἶθ' οὕτως, ὃς δήποτ' οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων, ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἱρκτὴν κατακλεισθείς.

17 Εἴτε γὰρ γεωργὸς ἦν τις, ἢ ποιμήν, ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην· μιᾷ γὰρ ἁλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν.

18 Εἴτε πνεῦμα συρίζον, ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδους ὀρνέων ἦχος εὐμελής, ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορευομένου βίᾳ,

19 Ἢ κτύπος ἀπηνὴς καταρριπτομένων πετρῶν, ἢ σκιρτώντων ζώων δρόμος ἀθεώρητος, ἢ ὠρυομένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνή, ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλοτάτων ὀρέων ἠχώ, παρέλυσεν αὐτοὺς ἐκφοβοῦντα.

20 Ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῷ κατελάμπετο φωτί, καὶ ἀνεμποδίστοις συνείχετο ἔργοις.

21 Μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα νύξ, εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους· ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΤΟΙΣ δὲ ὁσίοις σου μέγιστον ἦν φῶς, ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες, ὅτι μὲν οὖν κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον,

2 Ὅτι δὲ οὐ βλάπτουσι προηδικημένοι, εὐχαριστοῦσι, καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.

3 Ἀνθ' ὧν πυριφλεγῆ στύλον, ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας, ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες.

4 Ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκεῖνοι στερ-

ρηθῆναι φωτὸς, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει, οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου, δι' ὧν ἤμελλε τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι.

5 Βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτεῖναι νήπια, καὶ ἑνὸς ἐκτεθέντος τέκνου, καὶ σωθέντος, εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλω πλῆθος τέκνων, καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

6 Ἐκείνη ἡ νὺξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν, ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὅρκοις, ἐπευθυμήσωσι.

7 Προσεδέχθη δὲ ὑπὸ λαοῦ σου σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια.

8 Ὧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους, τούτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας.

9 Κρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσιοι παῖδες ἀγαθῶν, καὶ τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο, τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἁγίους, πατέρων ἤδη προαναμέλποντες αἴνους.

10 Ἀντήχει δ' ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοὴ, καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο θρηνουμένων παίδων.

11 Ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ δοῦλος ἅμα δεσπότῃ κολασθεὶς, καὶ δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων.

12 Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἑνὶ ὀνόματι θανάτου νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους, οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοί, ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν ἡ ἐντιμοτέρα γένεσις αὐτῶν διεφθάρη.

13 Πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακίας, ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ, ὡμολόγησαν Θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι.

14 Ἡσύχου γὰρ σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα, καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης,

15 Ὁ παντοδύναμός σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλειῶν, ἀπότομος πολεμιστὴς, εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἥλατο γῆς,

16 Ξίφος ὀξὺ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγήν σου φέρων, καὶ στὰς ἐπλήρωσε τὰ πάντα θανάτου· καὶ οὐρανοῦ μὲν ἥπτετο, βεβήκει δ' ἐπὶ γῆς.

17 Τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὀνείρων δεινῶς ἐξετάραξαν αὐτοὺς, φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι·

18 Καὶ ἄλλος ἀλλαχῇ ῥιφεὶς ἡμίθνητος, δι' ἣν ἔθνησκεν αἰτίαν ἐνεφάνιζεν.

19 Οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς, τοῦτο προεμήνυσαν, ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν, ἀπόλωνται.

20 Ἥψατο δὲ καὶ δικαίων πεῖρα θανάτου, καὶ θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀργή.

21 Σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἄμεμπτος προεμάχησε· τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας, ἀντέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ, δεικνὺς ὅτι σός ἐστι θεράπων.

22 Ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχύϊ τοῦ σώματος, οὐχ ὅπλων ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν, ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας.

23 Σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν, μεταξὺ στὰς, ἀνέκοψε τὴν ὀργὴν, καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν.

24 Ἐπὶ γὰρ ποδήρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ.

25 Τούτοις εἶξεν ὁ ὀλοθρεύων, ταῦτα δὲ ἐφοβήθησαν· ἦν γὰρ μόνη ἡ πεῖρα τῆς ὀργῆς ἱκανή.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΤΟΙ͂Σ δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεήμων θυμὸς ἐπέστη· προῄδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα,

2 Ὅτι αὐτοὶ ἐπιστρέψαντες τοῦ ἀπιέναι, καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς, διώξουσι μεταμεληθέντες.

3 Ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη, καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν, ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας, καὶ οὓς ἱκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον.

4 Εἷλκε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη, καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστίαν ἐνέβαλεν, ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν·

5 Καὶ ὁ μὲν λαός σου παράδοξον ὁδοιπορίαν πειράσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὕρωσι θάνατον.

6 Ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διετυποῦτο, ὑπηρετοῦσα ταῖς ἰδίαις ἐπιταγαῖς, ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς.

7 Ἡ τὴν παρεμβολὴν σκιάζουσα νεφέλη, ἐκ δὲ προϋφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη, ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος, καὶ χλοηφόρον πεδίον ἐκ κλύδωνος βιαίου,

8 Δι' οὗ πανεθνὶ διῆλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ, θεωρήσαντες θαυμαστὰ τέρατα.

9 Ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν, αἰνοῦντές σε, Κύριε, τὸν ῥυόμενον αὐτούς.

10 Ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν, πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζώων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνῖπα, ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλῆθος βατράχων.

11 Ἐφ' ὑστέρῳ δὲ εἶδον καὶ νέαν γένεσιν ὀρνέων, ὅτε ἐπιθυμίᾳ προαχθέντες ᾐτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς.

12 Εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὀρτυγομήτρα,

13 Καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον, οὐκ ἄνευ τῶν γεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν· δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις· καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν.

14 Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνοοῦντας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο.

15 Καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἥτις ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους·

16 Οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰσδεξάμενοι τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων, δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις.

17 Ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις, ὅτε ἀχανεῖ περιβληθέντες σκότει, ἕκαστος τῶν αὐτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον ἐζήτει.

18 Δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τοῦ ῥυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλλάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἤχῳ, ὅπερ ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὄψεως ἀκριβῶς.

19 Χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα μετεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέβαινεν ἐπὶ γῆς.

20 Πῦρ ἴσχυεν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνάμεως, καὶ ὕδωρ τῆς σβεστικῆς δυνάμεως ἐπελανθάνετο.

21 Φλόγες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζώων οὐκ ἐμάραναν σάρκας ἐμπεριπατούντων, οὐδὲ τηκτὸν εὔτηκτον κρυσταλλοειδὲς γένος ἀμβροσίας τροφῆς.

22 Κατὰ πάντα γὰρ, Κύριε, ἐμεγάλυνας τὸν λαόν σου, καὶ ἐδόξασας, καὶ οὐχ ὑπερεῖδες, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριστάμενος.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΠΟΛΛΩ͂Ν καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας· ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλεῖον ἑαυτὸν δοὺς εἴς τε τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἕξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ τούτων ἔνοχοι γενόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως. Παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν· οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς Ἑβραϊστὶ

λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα. Ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίσας, εὗρον οὐ μικρᾶς παιδείας ἀφόμοιον· ἀναγκαιότατον ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαί τινα σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεῦσαι τήνδε τὴν βίβλον· πολλὴν γὰρ ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου, πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἄγοντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι, καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευαζομένοις τὰ ἤθη ἐν νόμῳ βιοτεύειν.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑ͂ΣΑ σοφία παρὰ Κυρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;

3 Ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;

4 Προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.

6 Ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργεύματα αὐτῆς τίς ἔγνω;

8 Εἷς ἐστι σοφὸς φοβερὸς σφόδρα καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ· Κύριος.

9 Αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν, καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

11 Φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.

12 Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

13 Τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὑρήσει χάριν.

14 Ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς.

15 Καὶ μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.

16 Πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον, καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς.

17 Πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων, καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς.

18 Στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου, ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰάσεως· καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτήν·

19 Ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησε, καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσε.

20 Ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι

τὸν Κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.

21 Οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι· ἡ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτῶσις αὐτῷ.

22 Ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνη.

23 Ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χείλη πιστῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ.

24 Ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολὴ ἐπιστήμης, βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.

25 Ἐπιθυμήσας σοφίαν, διατήρησον ἐντολὰς, καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.

26 Σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος Κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης.

27 Μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ Κυρίου, καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ ἐν καρδίᾳ δισσῇ.

29 Μὴ ὑποκριθῇς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τοῖς χείλεσί σου πρόσεχε.

30 Μὴ ἐξύψου σεαυτὸν, ἵνα μὴ πέσῃς, καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν· καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σου, καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε· ὅτι οὐ προσῆλθες φόβῳ Κυρίου, καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΤΕ'ΚΝΟΝ, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν.

2 Εὔθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον, καὶ μὴ σπεύσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς.

3 Κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῇς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου.

4 Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι, καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον.

5 Ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς, καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.

6 Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταί σου, εὔθυνον τὰς ὁδούς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.

7 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνητε ἵνα μὴ πέσητε.

8 Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ πταίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν.

9 Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ, καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους.

10 Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε, τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατῃσχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτὸν, καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν;

11 Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας, καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

12 Οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς, καὶ χερσὶ παρειμέναις, καὶ ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους.

13 Οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πιστεύει, διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται.

14 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονὴν, καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτηται ὁ Κύριος;

15 Οἱ φοβούμενοι Κύριον οὐκ

ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

16 Οἱ φοβούμενοι Κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθήσονται τοῦ νόμου.

17 Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἑτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

18 Ἐμπεσούμεθα εἰς χεῖρας Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΕΜΟΥ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε.

2 Ὁ γὰρ Κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' υἱοῖς.

3 Ὁ τιμῶν πατέρα ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.

4 Καὶ ὡς ὁ ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.

5 Ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσακουσθήσεται.

6 Ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ,

7 Καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει ἐν τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.

8 Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ.

9 Εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους τέκνων, κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.

10 Μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου, οὐ γάρ ἐστί σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία.

11 Ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.

12 Τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρός σου, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

13 Κἂν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου.

14 Ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι.

15 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεταί σου· ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθήσονταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

16 Ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.

17 Τέκνον, ἐν πραΰτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ.

18 Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσούτῳ ταπείνου σεαυτόν, καὶ ἔναντι Κυρίου εὑρήσεις χάριν.

20 Ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.

21 Χαλεπώτερά σου μὴ ζήτει, καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ἐξέταζε.

22 Ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ· οὐ γάρ ἐστί σοι χρεία τῶν κρυπτῶν.

23 Ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργ-

γων σου μὴ περιεργάζου· πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι.

24 Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν, καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διανοίας αὐτῶν.

26 Καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται· καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων.

27 Καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.

28 Ἐπαγωγῇ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις, φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐῤῥίζωκεν ἐν αὐτῷ.

29 Καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολὴν, καὶ οὖς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.

30 Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.

31 Ὁ ἀνταποδιδοὺς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως εὑρήσει στήριγμα.

ΚΕΦ. Δ. 4.

1 ΤΕ'ΚΝΟΝ, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεῖς.

2 Ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς, καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ.

3 Καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεομένου.

4 Ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ.

5 Ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμὸν, καὶ μὴ δῷς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε.

6 Καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.

7 Προσφιλῆ συναγωγῇ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγιστᾶνι ταπείνου τὴν κεφαλήν σου.

8 Κλῖνον πτωχῷ τὸ οὖς σου, καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰτητι.

9 Ἐξελοῦ ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῷ κρίνειν σε.

10 Γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ, καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίστου, καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.

11 Ἡ σοφία υἱοὺς ἑαυτῇ ἀνύψωσε, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν·

12 Ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.

13 Ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὗ εἰσπορεύεται εὐλογήσει Κύριος.

14 Οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν Ἁγίῳ, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος.

15 Ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσελθὼν αὐτῇ κατασκηνώσει πεποιθώς.

16 Ἐὰν ἐμπιστεύσῃς, κατακληρονομήσεις αὐτὴν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ.

17 Ὅτι διεστραμμένως πορεύε-

ται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις· φόβον δὲ καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν, καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς, ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς.

18 Καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸν, καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν, καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς.

19 Ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν, καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.

20 Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ, καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῇς.

21 Ἔστι γὰρ αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

22 Μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου, καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου.

23 Μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας·

24 Ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία, καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

25 Μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ, καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι.

26 Μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου, καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ.

27 Καὶ μὴ ὑποστρώσῃς σεαυτὸν ἀνθρώπῳ μωρῷ, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.

28 Ἕως τοῦ θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

29 Μὴ γίνου τραχὺς ἐν γλώσσῃ σου, καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου.

30 Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου.

31 Μὴ ἔστω ἡ χείρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν, καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΜΗ' ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου, καὶ μὴ εἴπῃς, Αὐτάρκη μοι ἐστί.

2 Μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχύϊ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου.

3 Καὶ μὴ εἴπῃς, Τίς με δυναστεύσει; ὁ γὰρ Κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σε.

4 Μὴ εἴπῃς, Ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο; ὁ γὰρ Κύριός ἐστι μακρόθυμος.

5 Περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου προσθεῖναι ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.

6 Καὶ μὴ εἴπῃς, Ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

7 Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ Κυρίου, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ.

8 Μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις, οὐδὲν γὰρ ὠφελήσεις ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς.

9 Μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ,

καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.

10 Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου, καὶ εἷς ἔστω σου ὁ λόγος.

11 Γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου, καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀπόκρισιν.

12 Εἰ ἔστι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον, εἰ δὲ μή, ἡ χείρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου.

13 Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ, καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου πτῶσις αὐτῷ.

14 Μὴ κληθῇς ψίθυρος, καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε· ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνη, καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου.

15 Ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει.

ΚΕΦ. ς'. 6.

1 ΚΑΙ' ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός· ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνην καὶ ὄνειδος κληρονομήσει· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.

2 Μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχή σου.

3 Τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι, καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις, καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.

4 Ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτήν, καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν.

5 Λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ, καὶ γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα.

6 Οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἷς ἀπὸ χιλίων.

7 Εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτόν, καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ.

8 Ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.

9 Καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθραν, καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει.

10 Καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.

11 Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σύ, καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παῤῥησιάσεται.

12 Ἐὰν ταπεινωθῇς, ἔσται κατὰ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται.

13 Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι, καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.

14 Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά, ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν εὗρε θησαυρόν.

15 Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.

16 Φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσιν αὐτόν.

17 Ὁ φοβούμενος Κύριον εὐθύνει φιλίαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.

18 Τέκνον, ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν εὑρήσεις σοφίαν.

19 Ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς· ἐν

γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις, καὶ ταχὺ φάγεσαι γεννημάτων αὐτῆς.

20 Ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς ἀπαιδεύτοις, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος.

21 Ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονιεῖ ἀποῤῥίψαι αὐτήν.

22 Σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστι, καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά.

23 Ἄκουσον, τέκνον, καὶ δέξαι γνώμην μου, καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου.

24 Καὶ εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου.

25 Ὑπόθες τὸν ὦμόν σου, καὶ βάσταξον αὐτὴν, καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς.

26 Ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συντήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.

27 Ἐξίχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεταί σοι, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν.

28 Ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὑρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφήσεταί σοι εἰς εὐφροσύνην.

29 Καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος, καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης.

30 Κόσμος γὰρ χρύσεός ἐστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον.

31 Στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτὴν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ.

32 Ἐὰν θέλῃς, τέκνον, παιδευθήσῃ, καὶ ἐὰν δῷς τὴν ψυχήν σου, πανοῦργος ἔσῃ.

33 Ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν ἐκδέξῃ, καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ οὖς σου σοφὸς ἔσῃ.

34 Ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στῆθι, καὶ, τίς σοφός; αὐτῷ προσκολλήθητι.

35 Πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκούειν, καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφευγέτωσάν σε.

36 Ἐὰν ἴδῃς συνετὸν, ὄρθριζε πρὸς αὐτὸν, καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου.

37 Διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διαπαντός· αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας σου δοθήσεταί σοι.

ΚΕΦ. Ζ'. 7.

1 ΜΗ' ποίει κακὰ, καὶ οὐ μή σε καταλάβῃ κακόν.

2 Ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ.

3 Υἱὲ, μὴ σπεῖρε ἐπ' αὔλακας ἀδικίας καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰς ἑπταπλασίως.

4 Μὴ ζήτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν, μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.

5 Μὴ δικαιοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου·

6 Μὴ ζήτει γενέσθαι κριτὴς, μὴ οὐκ ἐξισχύσεις ἐξᾶραι ἀδικίας· μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου, καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.

7 Μὴ ἁμάρτανε εἰς πλῆθος

πόλεως, καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.

8 Μὴ καταδεσμεύσῃς δὶς ἁμαρτίαν, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ οὐκ ἀθῷος ἔσῃ.

9 Μὴ εἴπῃς, Τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται, καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με Θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται.

10 Μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς.

11 Μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.

12 Μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου, μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει.

13 Μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος, ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.

14 Μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων, καὶ μὴ δευτερώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σου.

15 Μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν, καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.

16 Μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν.

17 Ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου.

16 Μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ,

17 Ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.

18 Μὴ ἀλλάξῃς φίλον ἕνεκεν ἀδιαφόρου, μηδ' ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σουφείρ.

19 Μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς, καὶ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.

20 Μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ, μηδὲ μίσθιον διδόντα ψυχὴν αὐτοῦ.

21 Οἰκέτην συνετὸν ἀγαπάτω σου ἡ ψυχὴ, μὴ στερήσῃς αὐτὸν ἐλευθερίας.

22 Κτήνη σοί ἐστιν; ἐπισκέπτου αὐτά· καὶ εἰ ἔστι σοι χρήσιμα, ἐμμενέτω σοί.

23 Τέκνα σοί ἐστι; παίδευσον αὐτὰ, καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν.

24 Θυγατέρες σοί εἰσι; πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ μὴ ἱλαρώσῃς πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σου.

25 Ἔκδου θυγατέρα, καὶ ἔσῃ τετελεκὼς ἔργον μέγα, καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν.

26 Γυνή σοι ἐστὶ κατὰ ψυχήν; μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν.

27 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξασον τὸν πατέρα σου, καὶ μητρὸς ὠδῖνας μὴ ἐπιλάθῃ.

28 Μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης, καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί;

29 Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε.

30 Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς.

31 Φοβοῦ τὸν Κύριον, καὶ δόξασον ἱερέα, καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλταί σοι, ἀπαρχὴν, καὶ περὶ πλημμελείας, καὶ δόσιν βραχιόνων, καὶ θυσίαν ἁγιασμοῦ, καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων.

32 Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν

χεῖρά σου, ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σου.

33 Χάρις δόματος ἔναντι παντὸς ζῶντος, καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν.

34 Μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαιόντων, καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον.

35 Μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι ἄῤῥωστον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ.

36 Ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΜΗ' διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

2 Μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, μήποτε ἀντιστήσῃ σου τὴν ὁλκήν· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε τὸ χρυσίον, καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινε.

3 Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους, καὶ μὴ ἐπιστοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.

4 Μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύτῳ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.

5 Μὴ ὀνείδιζε ἄνθρωπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας, μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις.

6 Μὴ ἀτιμάσῃς ἄνθρωπον ἐν γήρει αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσι.

7 Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ, μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.

8 Μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν, καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου, ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν, καὶ λειτουργῆσαι μεγιστᾶσι.

9 Μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν, καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν.

10 Μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας ἁμαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

11 Μὴ ἐξαναστῇς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ, ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου.

12 Μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου, καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου.

13 Μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου, καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ, ὡς ἀποτίσων φρόντιζε.

14 Μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ, κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῷ.

15 Μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ, ἵνα μὴ βαρύνηται κατὰ σοῦ· αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει, καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ.

16 Μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσῃς μάχην, καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον, ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα, καὶ ὅπου οὐκ ἔστι βοήθεια, καταβαλεῖ σε.

17 Μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλεύου, οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξαι.

18 Ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσῃς κρυπτόν, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.

19 Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε σὴν καρδίαν, καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν.

ΚΕΦ. ί. 9.

1 ΜΗ' ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου, μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηράν.

2 Μὴ δῷς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου, ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.

3 Μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.

4 Μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε, μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς.

5 Παρθένον μὴ καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς.

6 Μὴ δῷς πόρναις τὴν ψυχήν σου, ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου.

7 Μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ πλανῶ.

8 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου, καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον· ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.

9 Μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον, καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ, μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχή σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλισθήσῃς εἰς ἀπώλειαν.

10 Μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον, ὁ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔφισος αὐτῷ· οἶνος νέος, φίλος νέος, ἐὰν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνης πίεσαι αὐτόν.

11 Μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἁμαρτωλοῦ, οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσται ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ.

12 Μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν, μνήσθητι ὅτι ἕως ᾅδου οὐ μὴ δικαιωθῶσι.

13 Μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεύειν, καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσῃς φόβον θανάτου· κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς, ἵνα μὴ ἀφέληται τὴν ζωήν σου· ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς.

14 Κατὰ τὴν ἰσχύν σου στόχασαι τοὺς πλησίον, καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλεύου.

15 Καὶ μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμός σου, καὶ πᾶσα διήγησίς σου ἐν νόμῳ ὑψίστου.

16 Ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειπνοί σου, καὶ ἐν φόβῳ Κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου.

17 Ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεσθήσεται, καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ.

18 Φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΚΡΙΤΗ'Σ σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσται.

2 Κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὕτως καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.

3 Βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν.

4 Ἐν χειρὶ Κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.

5 Ἐν χειρὶ Κυρίου εὐοδία ἀνδρὸς, καὶ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ.

6 Ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνιάσῃς τῷ πλησίον, καὶ μὴ πράσσε μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.

7 Μισητὴ ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα.

8 Βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετάγεται, διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα.

9 Τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; ὅτι ἐν ζωῇ ἔῤῥιψα τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ.

10 Μακρὸν ἀῤῥώστημα σκώπτει ἰατρὸς, καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον τελευτήσει.

11 Ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, κληρονομήσει ἑρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας.

12 Ἀρχὴ ὑπερηφανίας, ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ.

13 Ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία, καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα· διὰ τοῦτο παρεδόξασε Κύριος τὰς ἐπαγωγὰς, καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς.

14 Θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ Κύριος, καὶ ἐκάθισε πραεῖς ἀντ' αὐτῶν.

15 Ῥίζας ἐθνῶν ἐξέτιλεν ὁ Κύριος, καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν.

16 Χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ Κύριος, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς.

17 Ἐξήρανεν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς, καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Οὐκ ἔκτισται ἀνθρώποις ὑπερηφανία, οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν.

19 Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου· σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον· σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου· σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.

20 Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἔντιμος, καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

22 Πλούσιος καὶ ἔνδοξος καὶ πτωχὸς, τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.

23 Οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετὸν, καὶ οὐ καθήκει δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν.

24 Μεγιστὰν καὶ κριτὴς καὶ δυνάστης δοξασθήσεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τοῦ φοβουμένου τὸν Κύριον.

25 Οἰκέτῃ σοφῷ ἐλεύθεροι λειτουργήσουσι, καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει.

26 Μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου, καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου.

27 Κρείσσων ἐργαζόμενος ἐν πᾶσιν, ἢ περιπατῶν, ἢ δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἄρτων.

28 Τέκνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχήν σου, καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

29 Τὸν ἁμαρτάνοντα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ;

30 Πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπιστήμην αὐτοῦ, καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.

31 Ὁ δὲ δοξαζόμενος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς; καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΣΟΦΙΑ ταπεινοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν, καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει αὐτόν.

2 Μὴ αἰνέσῃς ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ, καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτοῦ.

3 Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.

4 Ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχήσῃ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρου, ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποις.

5 Πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους, ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσε διάδημα.

6 Πολλοὶ δυνάσται ἠτιμάσθησαν σφόδρα, καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων.

7 Πρὶν ἐξετάσῃς μὴ μέμψῃ· νόησον πρῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα.

8 Πρὶν ἢ ἀκοῦσαι μὴ ἀποκρίνου, καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλου.

9 Περὶ πράγματος οὗ οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἔριζε, καὶ ἐν κρίσει ἁμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.

10 Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου· ἐὰν πληθυνῇς, οὐκ ἀθωωθήσῃ· καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ καταλάβῃς, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαδράς.

11 Ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται.

12 Ἔστι νωθρὸς καὶ προσδεόμενος ἀντιλήψεως, ὑστερῶν ἰσχύϊ, καὶ πτωχείᾳ περισσεύει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.

14 Ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος, πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ Κυρίου ἐστί.

17 Δόσις Κυρίου παραμένει εὐσεβέσι, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθήσεται.

18 Ἔστι πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτὸν, Εὗρον ἀνάπαυσιν, καὶ νῦν φάγωμαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ οὐκ οἶδε τίς καιρὸς παρελεύσεται, καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέροις, καὶ ἀποθανεῖται.

20 Στῆθι ἐν διαθήκῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.

21 Μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἁμαρτωλοῦ, πίστευε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου· ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου διὰ τάχους ἐξάπινα πλουτίσαι πένητα.

22 Εὐλογία Κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς, καὶ ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ.

23 Μὴ εἴπῃς, Τίς ἐστί μου χρεία; καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μου τὰ ἀγαθά;

24 Μὴ εἴπῃς, Αὐτάρκη μοι ἐστὶ, καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακωθήσομαι;

25 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν.

26 Ὅτι κοῦφον ἔναντι Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

27 Κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς, καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.

28 Πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα, καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνήρ.

29 Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, πολλὰ γὰρ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου.

30 Πέρδιξ θηρευτὴς ἐν καρτάλλῳ, οὕτως καρδία ὑπερηφάνου, καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πτῶσιν.

31 Τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφων ἐνεδρεύει, καὶ ἐν τοῖς αἱρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον.

32 Ἀπὸ σπινθῆρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακιά, καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει.

33 Πρόσεχε ἀπὸ κακούργου, πονηρὰ γὰρ τεκταίνει, μήποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῷ σοι.

34 Ἐνοίκισον ἀλλότριον, καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς, καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ἘΑ'Ν εὖ ποιῇς, γνῶθι τίνι ποιεῖς, καὶ ἔσται χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου.

2 Εὐποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εὑρήσεις ἀνταπόδομα, καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ ὑψίστου.

3 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ τῷ ἐνδελεχίζοντι εἰς κακὰ, καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζομένῳ.

4 Δὸς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

5 Εὐποίησον τῷ ταπεινῷ, καὶ μὴ δῷς ἀσεβεῖ· ἐμπόδισον τοὺς ἄρτους αὐτοῦ, καὶ μὴ δῷς αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναστεύσῃ· διπλάσια γὰρ κακὰ εὑρήσεις ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς ἂν ποιήσῃς αὐτῷ.

6 Ὅτι καὶ ὁ ὕψιστος ἐμίσησεν ἁμαρτωλοὺς, καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν.

7 Δὸς τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

8 Οὐκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος, καὶ οὐ κρυβήσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.

9 Ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθήσεται.

10 Μὴ πιστεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὡς γὰρ ὁ

χαλκὸς ἰοῦται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκεκυφὼς, ἐπίστησον τὴν ψυχήν σου καὶ φύλαξαι ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχὼς ἔσοπτρον, καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωσε.

12 Μὴ στήσῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτὸν, μὴ ἀνατρέψας σε στῇ ἐπὶ τὸν τόπον σου· μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σου, μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν σου, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους μου, καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μου κατανυγήσῃ.

13 Τίς ἐλεήσει ἐπαοιδὸν ὀφιόδηκτον, καὶ πάντας τοὺς προσάγοντας θηρίοις;

14 Οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ.

15 Ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ.

16 Καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλεύσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον· ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ᾽ αἵματος.

17 Κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου.

18 Κινήσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπικροτήσει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει, καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ΄. 13.

1 Ὁ ἉΠΤΟΜΕΝΟΣ πίσσης μολυνθήσεται, καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.

2 Βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς, καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινώνει· τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.

3 Πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο· πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται.

4 Ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε.

5 Ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεταί σοι, καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει.

6 Χρείαν ἔσχηκέ σου, καὶ ἀποπλανήσει σε, καὶ προσγελάσεταί σοι, καὶ δώσει σοι ἐλπίδα· λαλήσει σοι καλὰ, καὶ ἐρεῖ, Τίς ἡ χρεία σου;

7 Καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀποκενώσῃ σε δὶς ἢ τρὶς, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ καταμωκήσεταί σου· μετὰ ταῦτα ὄψεταί σε, καὶ καταλείψει σε, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.

8 Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς, καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν εὐφροσύνῃ σου.

9 Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου, καὶ τόσῳ μᾶλλον προσκαλέσεταί σε.

10 Μὴ ἔμπιπτε ἵνα μὴ ἀπωσθῇς, καὶ μὴ μακρὰν ἀφίστω ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς.

11 Μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσι λόγοις αὐτοῦ· ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε, καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει.

12 Ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους, καὶ οὐ μὴ φείσηται περὶ κακώσεως καὶ δεσμῶν.

13 Συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆς πτώσεώς σου περιπατεῖς.

15 Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ.

16 Πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται, καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθήσεται ἀνήρ.

17 Τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ; οὕτως ἁμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.

18 Τίς εἰρήνη ὑαίνῃ πρὸς κύνα; καὶ τίς εἰρήνη πλουσίῳ πρὸς πένητα;

19 Κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ, οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί.

20 Βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης, οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.

21 Πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ φίλων, ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων.

22 Πλουσίου σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήπτορες, ἐλάλησεν ἀπόῤῥητα καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν· ταπεινὸς ἔσφαλε καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ, ἐφθέγξατο σύνεσιν καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος.

23 Πλούσιος ἐλάλησε καὶ πάντες ἐσίγησαν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν· πτωχὸς ἐλάλησε, καὶ εἶπαν, Τίς οὗτος; κἂν προσκόψῃ, προσανατρέψουσιν αὐτόν.

24 Ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος ᾧ μή ἐστιν ἁμαρτία, καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόμασιν ἀσεβοῦς.

25 Καρδία ἀνθρώπου ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ ἐάν τε εἰς κακά.

26 Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἱλαρὸν, καὶ εὕρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπων.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΜΑΚΑ'ΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐκ ὠλίσθησεν ἐν στόματι αὐτοῦ, καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας.

2 Μακάριος οὗ οὐ κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.

3 Ἀνδρὶ μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἱνατί χρήματα;

4 Ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν ἕτεροι.

5 Ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίνι ἀγαθὸς ἔσται; καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ.

6 Τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστι πονηρότερος, καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ.

7 Κἂν εὐποιῇ, ἐν λήθῃ ποιεῖ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ.

8 Πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχάς.

9 Πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλαται μερίδι, καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχήν.

10 Ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτῳ, καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.

11 Τέκνον, καθὼς ἐὰν ἔχῃς εὖ ποίει σεαυτὸν, καὶ προσφορὰς Κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε.

12 Μνήσθητι ὅτι θάνατος οὐ χρονιεῖ, καὶ διαθήκη ᾅδου οὐχ ὑπεδείχθη σοι·

13 Πρίν σε τελευτῆσαι εὐποίει φίλῳ· καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ.

14 Μὴ ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μή σε παρελθέτω.

15 Οὐχὶ ἑτέρῳ καταλείψεις τοὺς πόνους σου, καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαίρεσιν κλήρου;

16 Δὸς καὶ λάβε, καὶ ἀπάτησον τὴν ψυχήν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ζητῆσαι τρυφήν.

17 Πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται· ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος, θανάτῳ ἀποθανῇ.

18 Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει· οὕτως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται.

19 Πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.

20 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν σοφίᾳ τελευτήσει, καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται.

21 Ὁ διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς νοηθήσεται.

22 Ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχνευτὴς, καὶ ἐν ταῖς εἰσόδοις αὐτῆς ἐνέδρευε.

23 Ὁ παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται.

24 Ὁ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ πήξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς.

25 Στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς, καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν.

26 Θήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται.

27 Σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

ΚΕΦ. ιε´. 15.

1 Ὁ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ Κύριον ποιήσει αὐτὸ, καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλήψεται αὐτήν.

2 Καὶ ὑπαντήσεται αὐτῷ ὡς μήτηρ, καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν.

3 Ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως, καὶ ὕδωρ σοφίας ποτίσει αὐτόν.

4 Στηριχθήσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

5 Καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ.

6 Εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνομα αἰῶνος κατακληρονομήσει.

7 Οὐ μὴ καταλήψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι, καὶ ἄν-

δρες ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν.

8 Μακράν ἐστιν ὑπερηφανίας, καὶ ἄνδρες ψεῦσται οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.

9 Οὐχ ὡραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ Κυρίου ἀπεστάλη.

10 Ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἶνος, καὶ ὁ Κύριος εὐοδώσει αὐτόν.

11 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι διὰ Κύριον ἀπέστην· ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις.

12 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν· οὐ γὰρ χρείαν ἔχει ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ.

13 Πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησε Κύριος καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

14 Αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ.

15 Ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολάς, καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.

16 Παρέθηκέ σοι πῦρ καὶ ὕδωρ, οὗ ἐὰν θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου.

17 Ἔναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ δοθήσεται αὐτῷ.

18 Ὅτι πολλὴ σοφία τοῦ Κυρίου, ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ καὶ βλέπων τὰ πάντα.

19 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον ἀνθρώπου.

20 Καὶ οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

ΚΕΦ. ιϛʹ. 16.

1 ΜΗ ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων, μὴ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν.

2 Ἐὰν πληθύνωσι, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μή ἐστι φόβος Κυρίου μετ' αὐτῶν.

3 Μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸν τόπον αὐτῶν· κρείσσων γὰρ εἷς ἢ χίλιοι, καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ.

4 Ἀπὸ γὰρ ἑνὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις, φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται.

5 Πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοε τὸ οὖς μου.

6 Ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ, καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή.

7 Οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἳ ἀπέστησαν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

8 Οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λὼτ, οὓς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν.

9 Οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας, τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν.

10 Καὶ οὕτως ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.

11 Κἂν ᾖ εἷς σκληροτράχηλος, θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθωωθήσεται, ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ· δυνάστης ἐξιλασμῶν, καὶ ἐκχέων ὀργήν.

12 Κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος

αὐτοῦ· ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει.

13 Οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγμασιν ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐ μὴ καθυστερήσει ὑπομονὴν εὐσεβοῦς.

14 Πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὑρήσει.

17 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι ἀπὸ Κυρίου κρυβήσομαι, μὴ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ μνησθῶ, τίς γὰρ ἡ ψυχή μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;

18 Ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Θεοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ σαλευθήσονται ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ.

19 Ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ, τρόμῳ συσσείονται.

20 Καὶ ἐπ᾽ αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία· καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;

21 Καὶ καταιγὶς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλεῖονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις.

22 Ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ, ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη.

23 Ἐλαττούμενος καρδίᾳ διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά.

24 Ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου.

25 Ἐκφαίνω ἐν σταθμῷ παιδείαν, καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγέλλω ἐπιστήμην.

26 Ἐν κρίσει Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλε μερίδας αὐτῶν.

27 Ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν· οὔτε ἐπείνασαν, οὔτε ἐκοπίασαν, καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.

28 Ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἔθλιψε, καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσι τοῦ ῥήματος αὐτοῦ.

29 Καὶ μετὰ ταῦτα Κύριος εἰς τὴν γῆν ἐπέβλεψε, καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

30 Ψυχὴν παντὸς ζώου ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφὴ αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιζʹ. 17.

1 ΚΥΡΙΟΣ ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον, καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν.

2 Ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐταῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ᾽ αὐτῆς.

3 Καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν, καὶ κατ᾽ εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτούς.

4 Καὶ ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς, καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν.

6 Διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμοὺς, ὦτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς.

7 Ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς, καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.

8 Ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, δεῖξαι

αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ.

10 Καὶ ὄνομα ἁγιασμοῦ αἰνέσουσιν,

9 Ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ.

11 Προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην, καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς.

12 Διαθήκην αἰῶνος ἔστησε μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.

13 Μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσε τὸ οὖς αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάστῳ περὶ τοῦ πλησίον.

15 Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντὸς, οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

17 Ἑκάστῳ ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μερὶς Κυρίου Ἰσραήλ ἐστιν.

19 Ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

20 Οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

22 Ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει.

23 Μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς, καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει.

24 Πλὴν μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον, καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν.

25 Ἐπίστρεφε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεήθητι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα.

26 Ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον, καὶ ἀπόστρεφε ἀπὸ ἀδικίας, καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.

27 Ὑψίστῳ τίς αἰνέσει ἐν ᾅδου; ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομολόγησιν.

28 Ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις· ζῶν καὶ ὑγιὴς αἰνέσει τὸν Κύριον.

29 Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου, καὶ ἐξιλασμὸς τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν;

30 Οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπου.

31 Τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει, καὶ πονηρὸς ἐνθυμηθήσεται σάρκα καὶ αἷμα.

32 Δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται, καὶ οἱ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 Ὁ ΖΩ͂Ν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ.

2 Κύριος μόνος δικαιωθήσεται.

4 Οὐθενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ τίς ἐξιχνιάσει τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ;

5 Κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμήσεται; καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ;

6 Οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τοῦ Κυρίου.

7 Ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος

τότε ἄρχεται, καὶ ὅταν παύσηται τότε ἀπορηθήσεται.

8 Τί ἄνθρωπος, καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;

9 Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν.

10 Ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.

11 Διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Εἶδε καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρὰ, διὰ τοῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξιλασμὸν αὐτοῦ.

13 Ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.

14 Τοὺς ἐκδεχομένους παιδείαν ἐλεεῖ, καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

15 Τέκνον, ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῷς μῶμον, καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.

16 Οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις.

17 Οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; καὶ ἀμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.

18 Μωρὸς ἀχαρίστως ὀνειδιεῖ, καὶ δόσις βασκάνου ἐκτήκει ὀφθαλμούς.

19 Πριν ἢ λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀῤῥωστίας θεραπεύου.

20 Πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτὸν, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὑρήσεις ἐξιλασμόν.

21 Πρὶν ἀῤῥωστῆσαί σε ταπεινώθητι, καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν.

22 Μὴ ἐμποδισθῇς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως, καὶ μὴ μείνῃς ἕως θανάτου δικαιωθῆναι.

23 Πρὶν εὔξασθαι ἑτοίμασον σεαυτὸν, καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν Κύριον.

24 Μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς, καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου.

25 Μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς, πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλούτου.

26 Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρὸς, καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίου.

27 Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται, καὶ ἐν ἡμέραις ἁμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας·

28 Πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν, καὶ τῷ εὑρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.

29 Συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο, καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.

ἘΓΚΡΆΤΕΙΑ ΨΥΧΗ͂Σ.

30 Ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεών σου κωλύου.

31 Ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.

32 Μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ, μηδὲ προσδεθῇς συμβολῇ αὐτῆς.

33 Μὴ γίνου πτωχὸς συμβο-

λοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ, καὶ οὐδέν σοι ἐστὶν ἐν μαρσυππίῳ.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΕΡΓΑ'ΤΗΣ μέθυσος οὐ πλουτισθήσεται, ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα κατὰ μικρὸν πεσεῖται.

2 Οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι συνετοὺς, καὶ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται.

3 Σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτὸν, καὶ ἡ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται.

4 Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων, κοῦφος καρδίᾳ, καὶ ὁ ἁμαρτάνων, εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει.

5 Ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ καταγνωσθήσεται, καὶ ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονοῦται κακίᾳ.

7 Μηδέποτε δευτερώσῃς λόγον, καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονωθῇ.

8 Ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ, καὶ εἰ μή ἐστί σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε.

9 Ἀκήκοε γάρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε, καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε.

10 Ἀκήκοας λόγον; συναποθανέτω σοι, θάρσει, οὐ μή σε ῥήξει.

11 Ἀπὸ προσώπου λόγου ὠδινήσει μωρὸς, ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἡ τίκτουσα.

12 Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς, οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.

13 Ἔλεγξον φίλον, μήποτε οὐκ ἐποίησε, καὶ εἴ τι ἐποίησε, μήποτε προσθῇ.

14 Ἔλεγξον τὸν φίλον, μήποτε οὐκ εἶπε, καὶ εἰ εἴρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ.

15 Ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολὴ, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε.

16 Ἔστιν ὀλισθαίνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς· καὶ τίς οὐχ ἡμάρτησεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ;

17 Ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρὶν ἀπειλῆσαι, καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου.

20 Πᾶσα σοφία φόβος Κυρίου, καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμου.

22 Καὶ οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἔστιν, ὅπου βουλὴ ἁμαρτωλῶν, φρόνησις.

23 Ἔστι πονηρία καὶ αὕτη βδέλυγμα, καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφίᾳ.

24 Κρείττων ἡττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος, ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον.

25 Ἔστι πανουργία ἀκριβὴς καὶ αὕτη ἄδικος, καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφᾶναι κρίμα.

26 Ἔστι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανίᾳ, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου.

27 Συγκύφων πρόσωπον καὶ ἑτεροκωφῶν, ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε.

28 Καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῇ ἁμαρτεῖν, ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, κακοποιήσει.

29 Ἀπὸ ὁράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ, καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων.

30 Στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέ-

λως ὀδόντων καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ.

31 Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὡραῖος, καὶ ἔστι σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΩΣ καλὸν ἐλέγξαι ἢ θυμοῦσθαι, καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.

4 Ἐπιθυμία εὐνούχου ἀποπαρθενῶσαι νεάνιδα, οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.

5 Ἔστι σιωπῶν εὑρισκόμενος σοφὸς, καὶ ἔστι μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.

6 Ἔστι σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστι σιωπῶν εἰδὼς καιρόν.

7 Ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ, ὁ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν.

8 Ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, καὶ ὁ ἐνεξουσιαζόμενος μισηθήσεται.

9 Ἔστιν εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, καὶ ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.

10 Ἔστι δόσις ἣ οὐ λυσιτελήσει σοι, καὶ ἔστι δόσις ἧς τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν.

11 Ἔστιν ἐλάττωσις ἕνεκεν δόξης, καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρε κεφαλήν.

12 Ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου, καὶ ἀποτιννύων αὐτὰ ἑπταπλάσιον.

13 Ὁ σοφὸς ἐν λόγῳ ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει, χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.

14 Δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελήσει σοι, οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἑνὸς πολλοί.

15 Ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει, καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κήρυξ· σήμερον δανιεῖ καὶ αὔριον ἀπαιτήσει· μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος.

16 Μωρὸς ἐρεῖ, Οὐχ ὑπάρχει μοι φίλος, καὶ οὐκ ἔστι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου· οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον μου, φαῦλοι γλώσσῃ.

17 Ποσάκις, καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτοῦ;

18 Ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης, οὕτως πτῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἥξει.

19 Ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος, ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

20 Ἀπὸ στόματος μωροῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολὴ, οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.

21 Ἔστι κωλυόμενος ἁμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανυγήσεται.

22 Ἔστιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην, καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτήν.

23 Ἔστι χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλόμενος φίλῳ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.

24 Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος, ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

25 Αἱρετὸν κλέπτης, ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει, ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.

26 Ἦθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτιμία, καὶ ἡ αἰσχύνη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδελεχῶς.

ΛΟ'ΓΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΩ'Ν.

27 Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτὸν, καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιστᾶσιν.

28 Ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρέσκων μεγιστᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίαν.

29 Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.

30 Σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

31 Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κα. 21.

1 ΤΕ'ΚΝΟΝ, ἥμαρτες; μὴ προσθῇς μηκέτι, καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεήθητι.

2 Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως, φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας, ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δήξεταί σε· ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς, ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.

3 Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις.

4 Καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον, οὕτως οἶκος ὑπερηφάνου ἐρημωθήσεται.

5 Δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται.

6 Μισῶν ἐλεγμὸν, ἐν ἴχνει ἁμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος Κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ.

7 Γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν.

8 Ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις, ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους εἰς χειμῶνα.

9 Στυππεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλὸξ πυρός.

10 Ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὡμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῆς βόθρος ᾅδου.

11 Ὁ φυλάσσων νόμον κατακρατεῖ τοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια τοῦ φόβου Κυρίου σοφία.

12 Οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος· ἔστι πανουργία, πληθύνουσα πικρίαν.

13 Γνῶσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται, καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς.

14 Ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον, καὶ πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει.

15 Λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτὸν, καὶ ἐπ' αὐτὸν προσθήσει· ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν ὀπίσω τοῦ νώτου αὐτοῦ.

16 Ἐξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χείλους συνετοῦ εὑρεθήσεται χάρις.

17 Στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λό-

γους αὐτοῦ διανοηθήσεται ἐν καρδίᾳ.

18 Ὡς οἶκος ἠφανισμένος, οὕτως μωρῷ σοφία· καὶ γνῶσις ἀσυνέτου, ἀδιεξέταστοι λόγοι.

19 Πέδαι ἐν ποσὶν ἀνόητοις παιδεία, καὶ ὡς χειροπέδαι ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.

20 Μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυψοῖ φωνὴν αὐτοῦ, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἡσυχῇ μειδιάσει.

21 Ὡς κόσμος χρυσοῦ φρονίμῳ παιδεία, καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.

22 Ποὺς μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολύπειρος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου.

23 Ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.

24 Ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν, ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ.

25 Χείλη ἀλλοτρίων ἐν τούτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται.

26 Ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν.

27 Ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν Σατανᾶν, αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

28 Μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων, καὶ ἐν παροικήσει μισηθήσεται.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΛΙΘΩ' ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρὸς, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ.

2 Βολβίτῳ κοπρίων συνεβλήθη ὀκνηρὸς, πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.

3 Αἰσχύνη πατρὸς ἐν γεννήσει ἀπαιδεύτου, θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλαττώσει γίνεται.

4 Θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἡ καταισχύνουσα, εἰς λύπην γεννήσαντος.

5 Πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασεῖα, καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.

6 Μουσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος διήγησις, μάστιγες καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας.

7 Συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρὸν, ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθέως ὕπνου.

8 Διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ, Τί ἐστιν;

11 Ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ φῶς· καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ σύνεσις· ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο, τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωὴ πονηρά.

12 Πένθος νεκροῦ ἑπτὰ ἡμέραι, μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

13 Μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνῃς λόγον, καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου· φύλαξον ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς, καὶ οὐ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ· ἔκκλινον ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν, καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ.

14 Ὑπὲρ μόλυβδον τί βαρυνθήσεται; καὶ τί αὐτῷ ὄνομα, ἀλλ' ἢ μωρός;

15 Ἄμμον καὶ ἅλα καὶ βῶ-

λον σιδήρου εὔκοπον ὑπενεγκεῖν, ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.

16 Ἱμάντωσις ξυλίνη ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται, οὕτως καρδία ἐστηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βουλῆς ἐν καιρῷ οὐ δειλιάσει.

17 Καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως, ὡς κόσμος ψαμμωτὸς τοίχου ξυστοῦ.

18 Χάρακες ἐπὶ μετεώρου κείμενοι κατέναντι ἀνέμου οὐ μὴ ὑπομείνωσιν, οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωροῦ κατέναντι παντὸς φόβου οὐ μὴ ὑπομείνῃ.

19 Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν κατάξει δάκρυα, καὶ ὁ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει αἴσθησιν.

20 Βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ ἀποσοβεῖ αὐτά, καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.

21 Ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν, μὴ ἀπελπίσῃς· ἔστι γὰρ ἐπάνοδος.

22 Ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς στόμα, μὴ εὐλαβηθῇς, ἔστι γὰρ διαλλαγή· πλὴν ὀνειδισμοῦ, καὶ ὑπερηφανίας, καὶ μυστηρίου ἀποκαλύψεως, καὶ πληγῆς δολίας, ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος.

23 Πίστιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον, ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῇς· ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ, ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς.

24 Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός, οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι.

25 Φίλον σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ,

26 Καὶ εἰ κακά μοι συμβῇ δι' αὐτόν· πᾶς ὁ ἀκούων φυλάξεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Τίς δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου φυλακήν, καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγῖδα πανοῦργον, ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με;

ΚΕΦ. κγ'. 23.

1 ΚΥΡΙΕ πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλῇ αὐτῶν, μὴ ἀφῇς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς.

2 Τίς ἐπιστήσει ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου μάστιγας, καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδείαν σοφίας; ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου μὴ φείσωνται, καὶ οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν,

3 Ὅπως μὴ πληθύνωσιν αἱ ἄγνοιαί μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσωσι, καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μου.

4 Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι,

5 Καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ.

6 Κοιλίας ὄρεξις καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχῇ ἀναιδεῖ μὴ παραδῷς με.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ.

7 Παιδείαν στόματος ἀκούσατε τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἁλῷ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

8 Καταλειφθήσεται ἁμαρτωλὸς, καὶ λοίδορος καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐταῖς.

9 Ὅρκῳ μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου, καὶ ὀνομασίᾳ τοῦ ἁγίου μὴ συνεθισθῇς.

10 Ὥσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται, οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων διαπαντὸς ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῇ.

11 Ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας, καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ· ἐὰν πλημμελήσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, κἂν ὑπερίδῃ, ἥμαρτε δισσῶς· καὶ εἰ διακενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθήσεται, πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

12 Ἔστι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ, μὴ εὑρεθήτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ· ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστήσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται.

13 Ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσῃς τὸ στόμα σου, ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.

14 Μνήσθητι πατρὸς καὶ μητρός σου, ἀναμέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις· μήποτ' ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῇς, καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ.

15 Ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῇ.

16 Δύο εἴδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν· ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῇ ἕως ἂν καταποθῇ· ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσηται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ.

17 Ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδὺς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ.

18 Ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ, λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, Τίς με ὁρᾷ; σκότος κύκλῳ μου, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσι, καὶ οὐθείς με ὁρᾷ, τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ Ὕψιστος·

19 Καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι, ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη.

20 Πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα ἔγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι.

21 Οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται, καὶ οὗ οὐχ ὑπενόησε, πιασθήσεται.

22 Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα, καὶ παριστῶσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου.

23 Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίστου ἠπείθησε, καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα ἑαυτῆς ἐπλημμέλησε, καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη, ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα παρέστησεν.

24 Αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔσται.

25 Οὐ διαδώσουσι τὰ τέκνα

αὐτῆς εἰς ῥίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσουσι καρπόν.

26 Καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται.

27 Καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες, ὅτι οὐθὲν κρεῖττον φόβου Κυρίου, καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ΄. 24.

ΑἼΝΕΣΙΣ ΣΟΦΙ'ΑΣ.

1 Ἡ ΣΟΦΙ'Α αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχήσεται.

2 Ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει, καὶ ἔναντι δυνάμεως αὐτοῦ καυχήσεται.

3 Ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψίστου ἐξῆλθον, καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα γῆν.

4 Ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα, καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης.

5 Γῦρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα.

6 Ἐν κύμασι θαλάσσης καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην.

7 Μετὰ τούτων πάντων ἀνάπαυσιν ἐζήτησα, καὶ ἐν κληρονομίᾳ τίνος αὐλισθήσομαι.

8 Τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίστης ἁπάντων, καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνήν μου, καὶ εἶπεν, Ἐν Ἰακὼβ κατασκήνωσον, καὶ ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονομήθητι.

9 Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπ᾽ ἀρχῆς ἔκτισέ με, καὶ ἕως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω.

10 Ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα, καὶ οὕτως ἐν Σιὼν ἐστηρίχθην.

11 Ἐν πόλει ἠγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσε, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξουσία μου.

12 Καὶ ἐῤῥίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, ἐν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ.

13 Ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν Ἀερμών.

14 Ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν Ἱεριχῷ· ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ, καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος.

15 Ὡς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμὴν, καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν· ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτὴ, καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῇ.

16 Ἐγὼ ὡς τερέμινθος ἐξέτεινα κλάδους μου, καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.

17 Ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλαστήσασα χάριν, καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλούτου.

19 Προσέλθετε πρός με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γεννημάτων μου ἐμπλήσθητε.

20 Τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ μέλι γλυκὺ, καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηρίον.

21 Οἱ ἐσθίοντές με ἔτι πεινάσουσι, καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν.

22 Ὁ ὑπακούων μου οὐκ

αἰσχυνθήσεται, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτήσουσι.

23 Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεοῦ ὑψίστου, νόμον ὃν ἐνετείλατο Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

25 Ὁ πιμπλῶν ὡς Φισὼν σοφίαν, καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων.

26 Ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν, καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ.

27 Ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γηὼν ἐν ἡμέραις τρυγητοῦ.

28 Οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γνῶναι αὐτὴν, καὶ οὕτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν.

29 Ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανόημα αὐτῆς, καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης.

30 Κἀγὼ ὡς διῶρυξ ἀπὸ ποταμοῦ, καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξῆλθον εἰς παράδεισον.

31 Εἶπα, Ποτιῶ μου τὸν κῆπον, καὶ μεθύσω μου τὴν πρασιάν· καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μοι ἡ διῶρυξ εἰς ποταμὸν, καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν.

32 Ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φωτιῶ, καὶ ἐκφανῶ αὐτὰ ἕως εἰς μακράν.

33 Ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχεῶ, καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰώνων.

34 Ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

ΚΕΦ. κε΄. 25.

1 ἘΝ τρισὶν ὡραΐσθην, καὶ ἀνέστην ὡραία ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων· ὁμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν πλησίον, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι.

2 Τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ ψυχή μου, καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν· πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον ψεύστην, γέροντα μοιχὸν ἐλαττούμενον συνέσει.

3 Ἐν νεότητι οὐ συναγήοχας, καὶ πῶς ἂν εὕροις ἐν τῷ γήρᾳ σου;

4 Ὡς ὡραῖον πολιαῖς κρίσις, καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βουλήν;

5 Ὡς ὡραία γερόντων σοφία, καὶ δεδοξασμένοις διανόημα καὶ βουλή.

6 Στέφανος γερόντων πολυπειρία, καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.

7 Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν καρδίᾳ, καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης· ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν.

8 Μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ, καὶ ὃς ἐν γλώσσῃ οὐκ ὠλίσθησε, καὶ ὃς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ αὐτοῦ.

9 Μακάριος ὃς εὗρε φρόνησιν, καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὦτα ἀκουόντων.

10 Ὡς μέγας ὁ εὑρὼν σοφίαν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν Κύριον.

11 Φόβος Κυρίου ὑπὲρ πᾶν ὑπερέβαλεν, ὁ κρατῶν αὐτοῦ τίνι ὁμοιωθήσεται;

13 Πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν

πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός·

14 Πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.

15 Οὐκ ἔστι κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλὴν ὄφεως, καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ.

16 Συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκήσω, ἢ ἐνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς.

17 Πονηρία γυναικὸς ἀλλοιοῖ τὴν ὅρασιν αὐτῆς, καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς σάκκον.

18 Ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἀκούσας ἀνεστέναξε πικρά.

19 Μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός· κλῆρος ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσοι αὐτῇ.

20 Ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου· οὕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ.

21 Μὴ προσπέσῃς ἐπὶ κάλλος γυναικός, καὶ γυναῖκα μὴ ἐπιποθήσῃς.

22 Ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη, γυνὴ ἐὰν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

23 Καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρά· χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα, ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

24 Ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας, καὶ δι᾽ αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες.

25 Μὴ δῷς ὕδατι διέξοδον, μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν.

26 Εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν.

ΚΕΦ. κϛʹ. 26.

1 ΓΥΝΑΙΚΟ͂Σ ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνήρ, καὶ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος.

2 Γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.

3 Γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθή, ἐν μερίδι φοβουμένων Κύριον δοθήσεται.

4 Πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθή, ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρόν.

5 Ἀπὸ τριῶν εὐλαβήθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐδεήθην· διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου, καὶ καταψευσμὸν ὑπὲρ θάνατον, πάντα μοχθηρά.

6 Ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικί, καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.

7 Βοοζύγιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρά, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ δρασσόμενος σκορπίου.

8 Ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος, καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ συγκαλύψει.

9 Πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν, καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.

10 Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακήν, ἵνα μὴ εὑροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ χρήσηται.

11 Ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ

φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσῃ.

12 Ὡς διψῶν ὁδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίξει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται, καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.

13 Χάρις γυναικὸς τέρψει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς.

14 Δόσις Κυρίου γυνὴ σιγηρὰ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς.

15 Χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρὰ, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς

16 Ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις Κυρίου, καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτοῦ.

17 Λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας, καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ.

18 Στῦλοι χρύσεοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς, καὶ πόδες ὡραῖοι ἐπὶ στέρνοις εὐσταθοῦς.

28 Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν· ἀνὴρ πολεμιστὴς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν, καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν· ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν, ὁ Κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.

29 Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας, καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

ΚΕΦ. κζ'. 27.

1 ΧΑ'ΡΙΝ ἀδιαφόρου πολλοὶ ἥμαρτον, καὶ ὁ ζητῶν πληθῦναι, ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.

2 Ἀναμέσον ἁρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος, καὶ ἀναμέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία.

3 Ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ Κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδὴν, ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.

4 Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.

5 Σκεύη κεραμέως δοκιμάζει κάμινος, καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ.

6 Γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λόγος ἐνθυμήματος καρδίας ἀνθρώπου.

7 Πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαινέσῃς ἄνδρα, οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.

8 Ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ, καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς ποδήρη δόξης.

9 Πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει.

10 Λέων θήραν ἐνεδρεύει, οὕτως ἁμαρτίαι ἐργαζομένους ἄδικα.

11 Διήγησις εὐσεβοῦς διαπαντὸς σοφία, ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται.

12 Εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρὸν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.

13 Διήγησις μωρῶν προσόχθισμα, καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας.

14 Λαλιὰ πολυόρκου ὀρθώσει.

τρίχας, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.

15 Ἔκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.

16 Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν, καὶ οὐ μὴ εὕρη φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

17 Στέρξον φίλον, καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀποκαλύψης τὰ μυστήρια αὐτοῦ, οὐ μὴ καταδιώξης ὀπίσω αὐτοῦ.

18 Καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίου.

19 Καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρός σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν.

20 Μὴ αὐτὸν διώξης, ὅτι μακρὰν ἀπέστη, καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.

21 Ὅτι τραῦμά ἐστι καταδῆσαι, καὶ λοιδορίας ἐστὶ διαλλαγή· ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπήλπισε.

22 Διανεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακὰ, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ.

23 Ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ στόμα σου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει, ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον.

24 Πολλὰ ἐμίσησα καὶ οὐχ ὡμοίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ Κύριος μισήσει αὐτόν.

25 Ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.

26 Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ ὁ ἱστῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἁλώσεται.

27 Ὁ ποιῶν πονηρὰ εἰς αὐτὸν κυλισθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῷ πόθεν ἥκει αὐτῷ.

28 Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων, καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.

29 Παγίδι ἁλώσονται οἱ εὐφραινόμενοι πτώσει εὐσεβῶν, καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν.

30 Μῆνις καὶ ὀργὴ, καὶ ταῦτά ἐστι βδελύγματα, καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἔσται αὐτῶν.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 Ὁ ἘΚΔΙΚΩ͂Ν παρὰ Κυρίου εὑρήσει ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει.

2 Ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σου, καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου, λυθήσονται.

3 Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργὴν, καὶ παρὰ Κυρίου ζητεῖ ἴασιν.

4 Ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται.

5 Αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

6 Μνήσθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων· καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.

7 Μνήσθητι ἐντολῶν, καὶ μὴ

μηνίσῃς τῷ πλησίον· καὶ διαθήκην ὑψίστου, καὶ πάριδε ἄγνοιαν.

8 Ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας· ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην.

9 Καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλους, καὶ ἀναμέσον εἰρηνευόντων ἐμβαλλει διαβολήν.

10 Κατὰ τὴν ὕλην πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται, κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἔσται, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται.

11 Ἔρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἷμα.

12 Ἐὰν φυσήσῃς σπινθῆρα ἐκκαήσεται, καὶ ἐὰν πτύσῃς ἐπ' αὐτὸν σβεσθήσεται· καὶ ἀμφότερα ἐκ τοῦ στόματός σου ἐκπορεύεται.

13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταρᾶσθαι, πολλοὺς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσαν.

14 Γλῶσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλευσε, καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλε, καὶ οἰκίας μεγιστάνων κατέστρεψε.

15 Γλῶσσα τρίτη γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλε, καὶ ἐστέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν.

16 Ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὕρῃ ἀνάπαυσιν, οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.

17 Πληγὴ μάστιγος ποιεῖ μώλωπας, πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀστᾶ.

18 Πολλοὶ ἔπεσαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὡς οἱ πεπτωκότες διὰ γλῶσσαν.

19 Μακάριος ὁ σκεπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς, ὃς οὐ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ὃς οὐχ εἵλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη.

20 Ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηροῦς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκειοι.

21 Θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης αὐτῆς.

22 Οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν, καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καήσονται.

23 Οἱ καταλείποντες Κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτὴν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ οὐ μὴ σβεσθῇ· ἐξαποσταλήσεται ἐπ' αὐτοῖς ὡς λέων, καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτούς.

24 Ἴδε περίφραξον τὸ κτῆμά σου ἀκάνθαις, τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον.

25 Καὶ τοῖς λόγοις σου ποίησον ζυγὸν καὶ σταθμὸν, καὶ τῷ στόματί σου ποίησον θύραν καὶ μοχλόν.

26 Πρόσεχε μήπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτῇ, μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρεύοντος.

ΚΕΦ. κθ'. 29.

1 Ὁ ΠΟΙΩΝ ἔλεος δανειεῖ τῷ πλησίον, καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς.

2 Δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν

ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς τὸν και-
ρόν.
3 Στερέωσον λόγον, καὶ πι-
στώθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παν-
τὶ καιρῷ εὑρήσεις τὴν χρείαν
σου.
4 Πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν
δάνος, καὶ παρέσχον πόνον τοῖς
βοηθήσασιν αὐτοῖς.
5 Ἕως οὗ λάβῃ, καταφιλήσει
χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν χρη-
μάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει
φωνήν· καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως
παρελκύσει χρόνον, καὶ ἀποδώ-
σει λόγους ἀκηδίας, καὶ τὸν και-
ρὸν αἰτιάσεται.
6 Ἐὰν ἰσχύσῃ, μόλις κομί-
σεται τὸ ἥμισυ, καὶ λογιεῖται
αὐτὸ ὡς εὕρεμα· εἰ δὲ μὴ, ἀπε-
στέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων
αὐτοῦ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχ-
θρὸν δωρεάν· κατάρας καὶ λοι-
δορίας ἀποδώσει αὐτῷ, καὶ ἀντὶ
δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.
7 Πολλοὶ χάριν πονηρίας
ἀπέστρεψαν, ἀποστερηθῆναι δω-
ρεὰν εὐλαβήθησαν.
8 Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακρο-
θύμησον, καὶ ἐπ' ἐλεημοσύνῃ μὴ
παρελκύσῃς αὐτόν.
9 Χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ
πένητος, καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν
αὐτοῦ μὴ ἀποστρέψῃς αὐτὸν
κενόν.
10 Ἀπόλεσον ἀργύριον δι'
ἀδελφὸν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰω-
θήτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλει-
αν.
11 Θὲς τὸν θησαυρόν σου κατ'
ἐντολὰς ὑψίστου, καὶ λυσιτελή-
σει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.
12 Σύγκλεισον ἐλεημοσύνην
ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ αὕτη
ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσε-
ως.
13 Ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους, καὶ
ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς κατέναντι ἐχ-
θροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.
14 Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται
τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς
αἰσχύνην καταλείψει αὐτόν.
15 Χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπι-
λάθῃ, ἔδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.
16 Ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέ-
ψει ἁμαρτωλὸς,
17 Καὶ ἀχάριστος ἐν διανοίᾳ
ἐγκαταλείψει ῥυσάμενον.
18 Ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε
κατευθύνοντας, καὶ ἐσάλευσεν
αὐτοὺς ὡς κῦμα θαλάσσης· ἄν-
δρας δυνατοὺς ἀπῴκισε, καὶ ἐ-
πλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτρί-
οις.
19 Ἁμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς
ἐγγύην, καὶ διώκων ἐργολαβείας
ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.
20 Ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον
κατὰ δύναμίν σου, καὶ πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ ἐμπέσῃς.
21 Ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ, καὶ ἄρ-
τος, καὶ ἱμάτιον, καὶ οἶκος κα-
λύπτων ἀσχημοσύνην.
22 Κρείσσων βίος πτωχοῦ
ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα
λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρίοις.
23 Ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ
εὐδοκίαν ἔχε.
24 Ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς
οἰκίαν, καὶ οὗ παροικήσεις, οὐκ
ἀνοίξεις στόμα.
25 Ξενιεῖς καὶ ποτιεῖς εἰς
ἀχάριστα, καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις
πικρὰ ἀκούσῃ·

26 Πάρελθε πάροικε, κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρί σου ψώμισόν με·
27 Ἔξελθε πάροικε ἀπὸ προσώπου δόξης, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφὸς, χρεία τῆς οἰκίας.
28 Βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειστοῦ.

ΚΕΦ. λ'. 30.

ΠΕΡΙ' ΤΕ'ΚΝΩΝ.

1 Ὁ ἈΓΑΠΩ͂Ν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδελεχήσει μάστιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτοῦ.
2 Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀναμέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται.
3 Ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.
4 Ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλιπε μετ' αὐτόν.
5 Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε καὶ εὐφράνθη, καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ οὐκ ἐλυπήθη.
6 Ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλιπεν ἔκδικον, καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.
7 Περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτοῦ.
8 Ἵππος ἀδάμαστος ἀποβαίνει σκληρὸς, καὶ υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλής.
9 Τιθήνησον τέκνον καὶ ἐκθαμβήσει σε, σύμπαιξον αὐτῷ καὶ λυπήσει σε.
10 Μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσεις τοὺς ὀδόντας σου.
11 Μὴ δῷς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι.
12 Θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι.
13 Παίδευσον τὸν υἱόν σου, καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ σου προσκόψῃ.
11 Καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ.
12 Κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι.

ΠΕΡΙ' ὙΓΙΕΙ'ΑΣ.

14 Κρείσσων πτωχὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ ἕξει, ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ.
15 Ὑγίεια καὶ εὐεξία βέλτιον παντὸς χρυσίου, καὶ σῶμα εὔρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος·
16 Οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγιείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.
17 Κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν, ἢ ἀῤῥώστημα ἔμμονον.
18 Ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένῳ, θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ.
19 Τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ; οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ· οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ Κυρίου.
20 Βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ

στενάζων, ὥσπερ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων.

21 Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.

22 Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέρευσις.

23 Ἀγάπα τὴν ψυχήν σου, καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου, καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ· πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.

24 Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.

16 Ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν, ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα, καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.

17 Κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν.

18 Ἀκούσατέ μου μεγιστᾶνες λαοῦ, καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσασθε.

19 Υἱῷ καὶ γυναικὶ, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ μὴ δῷς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῇ σου, καὶ μὴ δῷς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν.

20 Ἕως ἔτι ζῇς καὶ πνοὴ ἐν σοὶ, μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν πάσῃ σαρκί.

21 Κρεῖσσον γάρ ἐστι τὰ τέκνα δεηθῆναί σου, ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.

22 Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων· μὴ δῷς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.

23 Ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΩΝ.

24 Χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ, ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ.

25 Ἔργασαι ἐν παιδὶ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν, ἄνες χεῖρας αὐτῷ καὶ ζητήσει ἐλευθερίαν.

26 Ζυγὸς καὶ ἱμὰς κάμψουσι τράχηλον, καὶ οἰκέτῃ κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι.

27 Ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, ἵνα μὴ ἀργῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία.

28 Εἰς ἔργα κατάστησον καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.

29 Καὶ μὴ περισσεύσῃς ἐν πάσῃ σαρκὶ, καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν.

30 Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἔστω ὡς σὺ, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν.

31 Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς σεαυτὸν, ὅτι ὡς ἡ ψυχή σου ἐπιδεήσεις αὐτοῦ· ἐὰν κακώσῃς αὐτὸν, καὶ ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτόν;

ΚΕΦ. λα'. 31.

1 ΚΕΝΑΙ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτῳ ἀνδρὶ, καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.

2 Ὡς δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώκων ἄνεμον, οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.

3 Τοῦτο κατὰ τούτου ὅρασις ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.

4 Ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;

5 Μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια, μάταιά ἐστι, καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία.

6 Ἐὰν μὴ παρὰ Ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ, μὴ δῷς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου.

7 Πολλοὺς ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.

8 Ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος, καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις.

9 Ἀνὴρ πεπαιδευμένος ἔγνω πολλὰ, καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν.

10 Ὃς οὐκ ἐπειράθη ὀλίγα οἶδεν, ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν.

11 Πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου, καὶ πλείονα τῶν λόγων μου, σύνεσίς μου.

12 Πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα, καὶ διεσώθην τούτων χάριν.

13 Πνεῦμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται, ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτούς.

14 Ὁ φοβούμενος Κύριον οὐ μὴ εὐλαβηθήσεται, καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ.

15 Φοβουμένου τὸν Κύριον μακαρία ἡ ψυχή· τίνι ἐπέχει, καὶ τίς ἀντιστήριγμα αὐτοῦ;

16 Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώματος,

17 Ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμοὺς, ἴασιν διδοὺς, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.

18 Θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφορὰ μεμωκημένη, καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν μωκήματα ἀνόμων.

19 Οὐκ εὐδοκεῖ ὁ Ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν, οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας.

20 Θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.

21 Ἄρτος ἐπιδεομένων, ζωὴ πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἱμάτων.

22 Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος συμβίωσιν, καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου.

23 Εἷς οἰκοδομῶν, καὶ εἷς καθαιρῶν, τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους;

24 Εἷς εὐχόμενος, καὶ εἷς καταρώμενος, τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;

25 Βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ, καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτοῦ, τί ὠφέλησε τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;

26 Οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, καὶ πάλιν πορευόμενος, καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν· τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

ΚΕΦ. λβ'. 32.

1 Ὁ ΣΥΝΤΗΡΩ͂Ν νόμον πλεονάζει προσφοράς· θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς.

2 Ἀνταποδιδοὺς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν, καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.

3 Εὐδοκία Κυρίου ἀποστῆναι ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξιλασμὸς ἀποστῆναι ἀπὸ ἀδικίας.

4 Μὴ ὀφθῇς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός,

5 Πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.

6 Προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι Ὑψίστου.

7 Θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτὴ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.

8 Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον, καὶ μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου.

9 Ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἁγίασον δεκάτην.

10 Δὸς Ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθεύρεμα χειρός.

11 Ὅτι Κύριος ἀνταποδιδοὺς ἐστι, καὶ ἑπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι.

12 Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται· καὶ μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ, ὅτι Κύριος κριτής ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου.

13 Οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται.

14 Οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἱκετείαν ὀρφανοῦ, καὶ χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν.

15 Οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει, καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;

16 Θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται, καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει.

17 Προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διῆλθε, καὶ ἕως συνεγγίσῃ οὐ μὴ παρακληθῇ, καὶ οὐ μὴ ἀποστῇ ἕως ἐπισκέψηται ὁ Ὕψιστος· καὶ κρινεῖ δικαίως, καὶ ποιήσει κρίσιν.

18 Καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ, οὐδὲ μὴ μακροθυμήσει ἐπ' αὐτοῖς ἕως ἂν συντρίψῃ ὀσφὺν ἀνελεημόνων· καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν, ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν, καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ,

19 Ἕως ἀνταποδῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.

20 Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ, ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

ΚΕΦ. λγ'. 33.

1 ἘΛΕΗ͂ΣΟΝ ἡμᾶς, δέσποτα ὁ Θεὸς πάντων, καὶ ἐπίβλεψον.

2 Καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ

ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου.

4 Ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθείης ἐν αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐπιγνώτωσάν σε καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς πλήν σου Κύριε.

6 Ἐγκαίνισον σημεῖα, καὶ ἀλλοίωσον θαυμάσια· δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν·

7 Ἔγειρον θυμὸν, καὶ ἔκχεον ὀργήν· ἔξαρον ἀντίδικον, καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν.

8 Σπεῦσον καιρὸν, καὶ μνήσθητι ὁρκισμοῦ, καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

9 Ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὕροισαν ἀπώλειαν.

10 Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων, Οὐκ ἔστι πλὴν ἡμῶν.

11 Σύναγε πάσας φυλὰς Ἰακώβ·

13 Λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασι τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.

ΚΕΦ. λδ'. 34.

1 ἈΓΡΥΠΝΙ'Α πλούτου ἐκτήκει σάρκας, καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὕπνον,

2 Μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει νυσταγμὸν, καὶ ἀῤῥώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνος.

3 Ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τρυφημάτων αὐτοῦ.

4 Ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται.

5 Ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται, καὶ ὁ διώκων διαφθορὰν, αὐτὸς πλησθήσεται.

6 Πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτῶμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

7 Ξύλον προσκόμματός ἐστι τοῖς ἐνθυσιάζουσιν αὐτῷ· καὶ πᾶς ἄφρων ἁλώσεται ἐν αὐτῷ.

8 Μακάριος πλούσιος ὃς εὑρέθη ἄμωμος, καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη.

9 Τίς ἐστι καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν; ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ.

10 Τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐτελειώθη, καὶ ἔσται εἰς καύχησιν; τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιῆσαι κακὰ, καὶ οὐκ ἐποίησε;

11 Στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία.

12 Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας; μὴ ἀνοίξῃς ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου· καὶ μὴ εἴπῃς, Πολλά γε τὰ ἐπ' αὐτῆς.

13 Μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρὸς, πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισται; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.

14 Οὗ ἐὰν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρα, καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.

15 Νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ, καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.

16 Φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ

παρακείμενά σοι, καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῇς.

17 Παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας, καὶ μὴ ἀπληστεύου, μήποτε προσκόψῃς.

18 Καὶ εἰ ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου.

19 Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει.

20 Ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ, ἀνέστη πρωῒ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου.

21 Καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα μεσοπορῶν καὶ ἀναπαύσῃ.

22 Ἄκουσόν μου τέκνον καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ εὑρήσεις τοὺς λόγους μου· ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχὴς, καὶ πᾶν ἀῤῥώστημα οὐ μή σοι ἀπαντήσῃ.

23 Λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογήσει χείλη, καὶ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή.

24 Πονηρῷ ἐπ' ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής.

25 Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος.

26 Κάμινος δοκιμάζει στόμωμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.

27 Ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώποις, ἐὰν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ· τίς ζωὴ ἐλασσουμένῳ οἴνῳ; καὶ αὐτὸς ἔκτισται εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.

28 Ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης.

29 Πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς, ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπτώματι.

30 Πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα, ἐλαττῶν ἰσχὺν καὶ προσποιῶν τραύματα.

31 Ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ· λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῷ, καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

ΚΕΦ. λβ΄. 35.

ΠΕΡῚ ἩΓΟΥΜΈΝΩΝ.

1 ἩΓΟΥΜΈΝΟΝ σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου, γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν· φρόντισον αὐτῶν, καὶ οὕτω κάθισον,

2 Καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσε, ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτοὺς, καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς στέφανον.

3 Λάλησον πρεσβύτερε, πρέπει γάρ σοι, ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά.

4 Ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέῃς λαλιὰν, καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.

5 Σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ, σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου.

6 Ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου, μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴνῳ.

7 Λάλησον νεανίσκε εἰ χρεία σου, μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτηθῇς.

8 Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλί-

γοις πολλά, γίνου ὡς γινώσκων καὶ ἅμα σιωπῶν.

9 Ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου, καὶ ἑτέρου λέγοντος μὴ πολλὰ ἀδολέσχει.

10 Πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπή, καὶ πρὸ αἰσχυντηροῦ προελεύσεται χάρις.

11 Ἐν ὥρᾳ ἐξεγείρου καὶ μὴ οὐράγει, ἀπότρεχε εἰς οἶκον καὶ μὴ ῥαθύμει.

12 Ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει τὰ ἐνθυμήματά σου, καὶ μὴ ἁμάρτῃς λόγῳ ὑπερηφάνῳ.

13 Καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

14 Ὁ φοβούμενος Κύριον ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὑρήσουσιν εὐδοκίαν.

15 Ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ.

16 Οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσι κρίμα, καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.

17 Ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγμόν, καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὑρήσει σύγκριμα.

18 Ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα, ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπτήξει φόβον, καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς.

19 Ἄνευ βουλῆς μηθὲν ποιήσῃς, καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.

20 Ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου, καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσι.

21 Μὴ πιστεύσῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ,

22 Καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.

23 Ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε τῇ ψυχῇ σου, καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τήρησις ἐντολῶν.

24 Ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς, καὶ ὁ πεποιθὼς Κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

ΚΕΦ. λϛ'. 36.

1 Τῷ φοβουμένῳ Κύριον οὐκ ἀπαντήσει κακόν, ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται.

2 Ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον.

3 Ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δικαίων.

4 Ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ, σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι.

5 Τροχὸς ἁμάξης σπλάγχνα μωροῦ, καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.

6 Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μῶκος, ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμετίζει.

7 Διατί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει, καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ' ἡλίου;

8 Ἐν γνώσει Κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἠλλοίωσε καιροὺς καὶ ἑορτάς.

9 Ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.

10 Καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ.

11 Ἐν πλήθει ἐπιστήμης Κύ-

ριος διεχώρισεν αὐτοὺς, καὶ ἠλλοίωσε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

12 Ἐξ αὐτῶν εὐλόγησε καὶ ἀνύψωσε, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν· ἀπ᾽ αὐτῶν κατηράσατο, καὶ ἐταπείνωσε, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.

13 Ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ· οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς, ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

14 Ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωὴ, οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἁμαρτωλός.

15 Καὶ οὕτως ἔμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου, δύο δύο ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός.

16 Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα, καὶ κατεκληρονόμησα αὐτοὺς καθὼς ἀπ᾽ ἀρχῆς.

12 Ἐλέησον λαὸν, Κύριε, κεκλημένον ἐπ᾽ ὀνόματί σου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὡμοίωσας.

13 Οἰκτείρησον πόλιν ἁγιάσματός σου Ἱερουσαλὴμ, πόλιν καταπαύματός σου.

14 Πλῆσον Σιὼν ἆραι τὰ λόγιά σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.

15 Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου, καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ᾽ ὀνόματί σου.

16 Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε, καὶ οἱ προφῆταί σου ἐμπιστευθήτωσαν.

17 Εἰσάκουσον, Κύριε, δεήσεως τῶν ἱκετῶν σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεὸς τῶν αἰώνων.

18 Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία, ἔστι δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον.

19 Φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας, οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.

20 Καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολύπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.

21 Πάντα ἄῤῥενα ἐπιδέξεται γυνὴ, ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.

22 Κάλλος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει.

23 Εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης, οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ᾽ υἱοὺς ἀνθρώπων.

24 Ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως, βοηθὸν κατ᾽ αὐτὸν καὶ στύλον ἀναπαύσεως.

25 Ου οὐκ ἔστι φραγμὸς διαρπαγήσεται κτῆμα, καὶ οὗ οὐκ ἔστι γυνὴ στενάξει πλανώμενος.

26 Τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ λῃστῇ ἀφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν; οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιὰν καὶ καταλύοντι οὗ ἐὰν ὀψίσῃ.

ΚΕΦ. λζ. 37.

1 ΠΑ͂Σ φίλος ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ· ἀλλ᾽ ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.

2 Οὐχὶ λύπη ἔνι ἕως θανάτου,

ἑταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν;

3 Ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;

4 Ἑταῖρος φίλου ἐν εὐφροσύνῃ ἥδεται, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσται ἀπέναντι.

5 Ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρὸς, ἔναντι πολέμου λήψεται ἀσπίδα.

6 Μὴ ἐπιλάθῃ φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ μὴ ἀμνημονήσῃς αὐτοῦ ἐν χρήμασί σου.

7 Πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλὴν, ἀλλ' ἔστι συμβουλεύων εἰς ἑαυτόν.

8 Ἀπὸ συμβούλου φύλαξον τὴν ψυχήν σου, καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία· καὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βουλεύσεται· μήποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ κλῆρον,

9 Καὶ εἴπῃ σοι, Καλὴ ἡ ὁδός σου· καὶ στήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.

10 Μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε, καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύψον βουλήν.

11 Μετὰ γυναικὸς περὶ ἀντιζήλου αὐτῆς, καὶ μετὰ δειλοῦ περὶ πολέμου· μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας, καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως· μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαριστίας, καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ χρηστοηθείας· μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντὸς ἔργου, καὶ μετὰ μισθίου ἐφεστίου περὶ συντελείας, οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας· μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας.

12 Ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε, ὃν ἂν ἐπιγνῷς συντηροῦντα ἐντολάς· ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχήν σου, καὶ ἐὰν πταίσῃς, συναλγήσει σοι.

13 Καὶ βουλὴν καρδίας στῆσον, οὐ γάρ ἐστί σοι πιστότερος αὐτῆς.

14 Ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴωθεν, ἢ ἑπτὰ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.

15 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δεήθητι ὑψίστου, ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου.

16 Ἀρχὴ παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή.

17 Ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας.

18 Τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει, ἀγαθὸν καὶ κακὸν, ζωὴ καὶ θάνατος, καὶ κυριεύουσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐστιν.

19 Ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ πολλῶν παιδευτὴς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἄχρηστός ἐστιν.

20 Ἔστι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητὸς, οὗτος πάσης τροφῆς καθυστερήσει.

21 Οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ Κυρίου χάρις, ὅτι πάσης σοφίας ἐστερήθη.

22 Ἔστι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ στόματος πιστοί.

23 Ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.

24 Ἀνὴρ σοφὸς πλησθήσεται εὐλογίας, καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶντες.

25 Ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀναρίθμηται.

26 Ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Τέκνον, ἐν τῇ ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχήν σου, καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῷς αὐτῇ.

28 Οὐ γὰρ πάντα πᾶσι συμφέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.

29 Μὴ ἀπληστεύου ἐν πάσῃ τρυφῇ, καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων.

30 Ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσται πόνος, καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας.

31 Δι' ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.

ΚΕΦ. λη'. 38.

1 ΤΙΜΑ' ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος.

2 Παρὰ γὰρ ὑψίστου ἐστὶν ἴασις, καὶ παρὰ βασιλέως λήψεται δόμα.

3 Ἐπιστήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται.

4 Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθιεῖ αὐτοῖς.

5 Οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ, εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ;

6 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

7 Ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε, καὶ ἦρε τὸν πόνον αὐτοῦ.

8 Μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα, καὶ οὐ μὴ συντελέσῃ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰρήνη παρ' αὐτοῦ ἐστιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

9 Τέκνον, ἐν ἀῤῥωστήματί σου μὴ παράβλεπε, ἀλλ' εὖξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε.

10 Ἀπόστησον πλημμέλειαν, καὶ εὔθυνον χεῖρας, καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν.

11 Δὸς εὐωδίαν, καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως, καὶ λίπανον προσφορὰν, ὡς μὴ ὑπάρχων.

12 Καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος· καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία.

13 Ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐωδία.

14 Καὶ γὰρ αὐτοὶ Κυρίου δεηθήσονται, ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.

15 Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἰατροῦ.

16 Τέκνον, ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα, καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξαι θρήνου· κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίστειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ.

17 Πίκρανον κλαυθμὸν, καὶ θέρμανον κοπετὸν, καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν

διαβολῆς, καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα.

18 Ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.

19 Ἐν ἀπαγωγῇ παραβαίνει καὶ λύπη, καὶ βίος πτωχοῦ κατὰ καρδίας.

20 Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα.

21 Μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γάρ ἐστιν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις.

22 Μνήσθητι τὸ κρίμα αὐτοῦ, ὅτι οὕτω ὡς καὶ τὸ σόν· ἐμοὶ χθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

23 Ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.

24 Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθήσεται.

25 Τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων;

26 Καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔλακας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.

27 Οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρᾳ διάγει· οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτοῦ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς τὸ ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ τελέσαι ἔργον.

28 Οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος, καὶ καταμανθάνων ἀργῷ σιδήρῳ· ἀτμὶς πυρὸς τήξει σάρκας αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχήσεται· φωνὴ σφύρης καινιεῖ τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμῆσαι ἐπὶ συντελείας.

29 Οὕτω κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ, καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτοῦ τροχὸν, ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ.

30 Ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλὸν, καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτοῦ· καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρίσμα, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθαρίσαι κάμινον.

31 Πάντες οὗτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίστευσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται.

32 Ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκισθήσεται πόλις, καὶ οὐ παροικήσουσιν, οὐδὲ περιπατήσουσι·

33 Καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλοῦνται· ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιοῦνται, καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐκφανῶσι δικαιοσύνην καὶ κρίμα· καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὑρεθήσονται.

34 Ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσι· καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης· πλὴν τοῦ ἐπι-

δόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διανοουμένου ἐν νόμῳ ὑψίστου.

ΚΕΦ. λθ. 39.

1 ΣΟ'ΦΙΑΝ πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει, καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται.

2 Διηγήσεις ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει, καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται.

3 'Απόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει, καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται.

4 'Αναμέσον μεγιστάνων ὑπηρετήσει, καὶ ἔναντι ἡγουμένου ὀφθήσεται· ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε.

5 Τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς Κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθήσεται· καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται.

6 'Εὰν Κύριος ὁ μέγας θελήσῃ, πνεύματι συνέσεως ἐμπλησθήσεται· αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ, καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται Κυρίῳ.

7 Αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμην, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται.

8 Αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ, καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης Κυρίου καυχήσεται.

9 Αἰνέσουσι τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοὶ, ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται· οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν.

10 Τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσονται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

11 'Εὰν ἐμμείνῃ ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι, καὶ ἐὰν ἀναπαύσηται ἐμποιεῖ αὐτῷ.

12 Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγήσομαι, καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώθην.

13 Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ ὅσιοι, καὶ βλαστήσατε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ἀγροῦ·

14 Καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμὴν, καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον· διάδοτε ὀσμὴν καὶ αἰνέσατε ᾆσμα· εὐλογήσατε Κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις.

15 Δότε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην, καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, ἐν ᾠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις, καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει,

16 Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται,

17 Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζητηθήσεται· ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστη ὡς θημωνία ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.

18 'Εν προστάγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

19 Ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

20 'Απὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψε, καὶ οὐθέν ἐστι θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ.

21 Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισται.

22 Ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψε, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν.

23 Οὕτως ὀργὴν αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην.

24 Αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα.

25 Ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισται ἀπ᾽ ἀρχῆς, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά.

26 Ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ, πῦρ, καὶ σίδηρος, καὶ ἅλα, καὶ σεμίδαλις πυροῦ, καὶ μέλι, καὶ γάλα, αἷμα σταφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱμάτιον.

27 Ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά.

28 Ἔστι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται, καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐστερέωσαν μάστιγας αὐτῶν· καὶ ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχὺν ἐκχέουσι, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς κοπάσουσι.

29 Πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται.

30 Θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις καὶ ῥομφαία ἐκδικοῦσα εἰς ὄλεθρον ἀσεβεῖς,

31 Ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ εὐφρανθήσονται, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμασθήσονται, καὶ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσονται λόγον.

32 Διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην, καὶ διενοήθην, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα.

33 Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ἀγαθὰ, καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει.

34 Καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Τοῦτο τούτου πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθήσεται.

35 Καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε, καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου.

ΚΕΦ. μ'. 40.

1 ΑΣΧΟΛΙΑ μεγάλη ἔκτισται παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς Ἀδὰμ, ἀφ᾽ ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπὶ ταφῇ εἰς μητέρα πάντων.

2 Τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς.

3 Ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ, καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ καὶ σποδῷ·

4 Ἀπὸ φοροῦντος ὑάκινθον καὶ στέφανον, καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον·

5 Θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις, καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτοῦ.

6 Ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ᾽ ἐκείνου ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς, τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ, ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπου πολέμου.

7 Ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ

ἐξηγέρθη, καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον.
8 Μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα.
9 Θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαὶ, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάστιξ.
10 Ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.
11 Πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.
12 Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται, καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.
13 Χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσεται, καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει.
14 Ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐτὸν χεῖρας, εὐφρανθήσεται, οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.
15 Ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθύνει κλάδους, καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμου πέτρας.
16 Ἄχει ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χείλους ποταμοῦ πρὸ παντὸς χόρτου ἐκτιλήσεται.
17 Χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις, καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.
18 Ζωὴ αὐτάρκους ἐργάτου γλυκανθήσεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὑρίσκων θησαυρόν.
19 Τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἄμωμος λογίζεται.
20 Οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.
21 Αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέλη, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.
22 Χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὁ ὀφθαλμός σου, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπόρου.
23 Φίλος καὶ ἑταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετὰ ἀνδρός.
24 Ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.
25 Χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βουλὴ εὐδοκιμεῖται.
26 Χρήματα καὶ ἰσχὺς ἀνυψώσουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος Κυρίου· οὐκ ἔστι φόβῳ Κυρίου ἐλάττωσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν.
27 Φόβος Κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψαν αὐτόν.
28 Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσῃς, κρεῖσσον ἀποθανεῖν ἢ ἐπαιτεῖν.
29 Ἀνὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγήσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις· ἀνὴρ δὲ ἐπιστήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.
30 Ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καήσεται.

ΚΕΦ. μα'. 41.

1 Ὦ ΘΑ'ΝΑΤΕ, ὡς πικρόν

σου τὸ μνημόσυνόν ἐστιν ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, ἀνδρὶ ἀπερισπάστῳ, καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσι, καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν;

2 Ὦ θάνατε, καλόν σου τὸ κρίμα ἐστὶν ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ ἰσχύϊ, ἐσχατογήρῳ, καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων, καὶ ἀπειθοῦντι, καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.

3 Μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου· μνήσθητι προτέρων σου καὶ ἐσχάτων, τοῦτο τὸ κρίμα παρὰ Κυρίου πάσῃ σαρκί.

4 Καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου; εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατὸν, εἴτε χίλια ἔτη· οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ἐλεγμὸς ζωῆς.

5 Τέκνα βδελυκτὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν, καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν.

6 Τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος.

7 Πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδισθήσονται.

8 Οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκατελίπετε νόμον Θεοῦ ὑψίστου.

9 Καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε· καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθήσεσθε.

10 Πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται· οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν.

11 Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται.

12 Φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐτὸ γάρ σοι διαμένει, ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίου.

13 Ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμένει.

14 Παιδείαν ἐν εἰρήνῃ συντηρήσατε τέκνα, σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

15 Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

16 Τοιγαροῦν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ ῥήματί μου· οὐ γάρ ἐστι πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλὸν, καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται.

17 Αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας, καὶ ἀπὸ ἡγουμένου καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους,

18 Ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας, ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνομίας, ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας,

19 Καὶ ἀπὸ τόπου οὗ παροικεῖς περὶ κλοπῆς, καὶ ἀπὸ ἀληθείας Θεοῦ καὶ διαθήκης, καὶ ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις, ἀπὸ σκορακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως,

20 Καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς, ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας,

21 Καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς, ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως, καὶ ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου,

22 Ἀπὸ περιεργίας παιδίσκης αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐπιστῇς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς, ἀπὸ φίλων περὶ λόγων ὀνειδισμοῦ, καὶ μετὰ τὸ δοῦναι, μὴ ὀνείδιζε.

ΚΕΦ. μβ'. 42.

1 ΑΠΟ' δευτερώσεως καὶ λόγου ἀκοῆς, καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεων λόγων κρυφίων· καὶ ἔσῃ αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς, καὶ εὑρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπου· μὴ περὶ τούτων αἰσχυνθῇς, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον τοῦ ἁμαρτάνειν·

2 Περὶ νόμου ὑψίστου καὶ διαθήκης, καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τὸν ἀσεβῆ,

3 Περὶ λόγου κοινωνοῦ καὶ ὁδοιπόρων, καὶ περὶ δόσεως κληρονομίας ἑταίρων,

4 Περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμίων, περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,

5 Περὶ ἀδιαφόρου πράσεως, καὶ ἐμπόρων, καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς, καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱμάξαι.

6 Ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς· καὶ ὅπου χεῖρες πολλαί, κλεῖσον.

7 Ὃ ἐὰν παραδίδῳς, ἐν ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ, καὶ δόσις καὶ λῆψις πάντα ἐν γραφῇ.

8 Περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ μωροῦ καὶ ἐσχατογήρου κρινομένου πρὸς νέους, καὶ ἔσῃ πεπαιδευμένος ἀληθινῶς, καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶντος.

9 Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾷ ὕπνον· ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ, καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε μισηθῇ.

10 Ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ, καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται, μετὰ ἀνδρὸς οὖσα μήποτε παραβῇ, καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε στειρώσῃ.

11 Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακήν, μήποτε ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λαλιὰν ἐν πόλει, καὶ ἔκκλητον λαοῦ, καὶ καταισχύνῃ σε ἐν πλήθει πολλῶν.

12 Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλλει, καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε.

13 Ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σής, καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία γυναικός.

14 Κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνή, καὶ γυνὴ καταισχύνουσα εἰς ὀνειδισμόν.

15 Μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ ἃ ἑώρακα, ἐκδιηγήσομαι· ἐν λόγοις Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ.

16 Ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψε, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ πλῆρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.

17 Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις Κύριος ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐστερέωσε Κύριος ὁ παντοκράτωρ, στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.

18 Ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσε, καὶ ἐν πανουργεύμασιν αὐτῶν διενοήθη· ἔγνω γὰρ ὁ Κύριος πᾶσαν εἴδησιν, καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος.

19 Ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ ἐπεσόμενα, καὶ

ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων.

20 Οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα, οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ εἷς λόγος.

21 Τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησε, καὶ ἕως ἐστὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλαττώθη, καὶ οὐδὲ προσεδεήθη οὐδενὸς συμβούλου.

22 Ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ, καὶ ὡς σπινθῆρός ἐστι θεωρῆσαι.

23 Πάντα ταῦτα ζῇ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.

24 Πάντα δισσὰ ἓν κατέναντι τοῦ ἑνὸς, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἐκλεῖπον.

25 Ἓν τοῦ ἑνὸς ἐστερέωσε τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

ΚΕΦ. μγ΄. 43.

1 ΓΑΥΡΙΑΜΑ ὕψους, στερέωμα καθαριότητος, εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης.

2 Ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ, σκεῦος θαυμαστὸν, ἔργον ὑψίστου.

3 Ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

4 Κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλασίως ἥλιος ἐκκαίων ὄρη· ἀτμίδας πυρώδεις ἐμφυσῶν, καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς.

5 Μέγας Κύριος ὁ ποιήσας αὐτὸν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν.

6 Καὶ ἡ σελήνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀνάδειξιν χρόνων, καὶ σημεῖον αἰῶνος.

7 Ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς, φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελείας.

8 Μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστιν, αὐξανομένη θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει· σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπων.

9 Κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρων, κόσμος φωτίζων, ἐν ὑψίστοις Κύριος.

10 Ἐν λόγοις ἁγίου στήσονται κατὰ κρίμα, καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.

11 Ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτὸ, σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτοῦ.

12 Ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης, χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό.

13 Προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνει ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ.

14 Διὰ τοῦτο ἠνεῴχθησαν θησαυροὶ, καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά.

15 Ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἴσχυσε νεφέλας, καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης.

16 Καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη, ἐν θελήματι πνεύσεται νότος.

17 Φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γῆν, καὶ καταιγὶς Βορέου καὶ συστροφὴ πνεύματος· ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει

χιόνα, καὶ ὡς ἀκρὶς καταλύουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς.

18 Κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται καρδία.

19 Καὶ πάχνην ὡς ἅλα ἐπὶ γῆς χέει, καὶ παγεῖσα γίνεται σκολόπων ἄκρα.

20 Ψυχρὸς ἄνεμος Βοῤῥᾶς πνεύσει, καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἀφ' ὕδατος ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.

21 Καταφάγεται ὄρη, καὶ ἔρημον ἐκκαύσει, καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.

22 Ἴασις πάντων κατὰ σπουδὴν ὁμίχλη, δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἱλαρώσει.

23 Λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον, καὶ ἐφύτευσεν αὐτὴν Ἰησοῦς.

24 Οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς, καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν.

25 Καὶ ἐκεῖ τὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια ἔργα, ποικιλία παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν.

26 Δι' αὐτὸν εὐοδία τέλος αὐτοῦ, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται πάντα.

27 Πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἐφικώμεθα, καὶ συντέλεια λόγων τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.

28 Δοξάζοντες ποῦ ἰσχύσωμεν; αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

29 Φοβερὸς Κύριος καὶ σφόδρα μέγας, καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτοῦ.

30 Δοξάζοντες Κύριον ὑψώσατε καθόσον ἂν δύνησθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι· καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύϊ, μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἐφίκησθε.

31 Τίς ἑώρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγήσεται; καὶ τίς μεγαλύνει αὐτὸν καθώς ἐστι;

32 Πολλὰ ἀπόκρυφά ἐστι μείζονα τούτων, ὀλίγα γὰρ ἑωράκαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ.

33 Πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ Κύριος, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.

ΚΕΦ. μδ΄. 44.

ΠΑΤΕ'ΡΩΝ 'ΥΜΝΟ'Σ.

1 ΑΙ'ΝΕ'ΣΩΜΕΝ δὴ ἄνδρας ἐνδόξους, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει.

2 Πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ Κύριος, τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος.

3 Κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει· βουλεύσονται ἐν συνέσει αὐτῶν, ἀπηγγελκότες ἐν προφητείαις·

4 Ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίοις, καὶ συνέσει γραμματείας λαοῦ· σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν·

5 Ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν, διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ·

6 Ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἰσχύϊ, εἰρηνεύοντες ἐν παροικίαις αὐτῶν·

7 Πάντες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδο-

ξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.

8 Εἰσὶν αὐτῶν οἳ κατέλιπον ὄνομα τοῦ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνους.

9 Καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον, καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες, καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς.

10 Ἀλλ' ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν.

11 Μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐτῶν ἐν ταῖς διαθήκαις.

12 Ἔστη σπέρμα αὐτῶν καὶ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτούς·

13 Ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται.

14 Τὸ σῶμα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς.

15 Σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοὶ, καὶ τὸν ἔπαινον ἐξαγγέλλει ἐκκλησία.

16 Ἐνὼχ εὐηρέστησε Κυρίῳ, καὶ μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.

17 Νῶε εὑρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα· διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ, διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός.

18 Διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σάρξ.

19 Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ,

20 Ὃς συνετήρησε νόμον ὑψίστου, καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην, καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός.

21 Διὰ τοῦτο ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ, ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ, πληθῦναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς, καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου γῆς.

22 Καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην.

23 Καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ· ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ· καὶ διέστειλε μερίδας αὐτοῦ, ἐν φυλαῖς ἐμέρισε δεκαδύο.

24 Καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους, εὑρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

ΚΕΦ. με'. 45.

1 ἨΓΑΠΗΜΕΝΟΝ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωυσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις.

2 Ὡμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν.

3 Ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων· ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ.

4 Ἐν πίστει καὶ πραΰτητι αὐτοῦ ἡγίασεν, ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός.

5 Ἠκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολὰς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης, διδάξαι τὸν Ἰακὼβ διαθήκην, καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ.

6 Ἀαρὼν ὕψωσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ, ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐκ φυλῆς Λευΐ.

7 Ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ· ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν στολὴν δόξης.

8 Ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος, περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα,

9 Καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοΐσκοις χρυσοῖς, κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν, ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ, ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῷ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ,

10 Στολῇ ἁγίᾳ, χρυσῷ, καὶ ὑακίνθῳ, καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτοῦ, λογίῳ κρίσεως, δήλοις ἀληθείας,

11 Κεκλωσμένῃ κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου, λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγῖδος, ἐν δέσει χρυσίου, ἔργῳ λιθουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένῃ κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ·

12 Στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιδάρεως, ἐκτύπωμα σφραγῖδος ἁγιάσματος, καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὡραῖα.

13 Πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα ἕως αἰῶνος, οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενὴς, πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός.

14 Θυσίαι αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται καθημέραν ἐνδελεχῶς δίς.

15 Ἐπλήρωσε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ· ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ, λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν, καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος, προσαγαγεῖν κάρπωσιν Κυρίῳ, θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ σου.

17 Ἔδωκεν αὐτὸν ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων, διδάξαι τὸν Ἰακὼβ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι Ἰσραήλ.

18 Ἐπισυνέστησαν αὐτῷ ἀλλότριοι, καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἄνδρες οἱ περὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, καὶ ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ.

19 Εἶδε Κύριος καὶ οὐκ εὐδόκησε, καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς· ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα, καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ προσέθηκεν Ἀαρὼν δόξαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν· ἀπαρχὰς πρωτογεννημά-

των ἐμέρισεν αὐτοῖς· ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν.

21 Καὶ γὰρ θυσίας Κυρίου φάγονται, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

22 Πλὴν ἐν γῇ λαοῦ οὐ κληρονομήσει, καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ, αὐτὸς γὰρ μερίς σου, κληρονομία.

23 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ τρίτος εἰς δόξαν, ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ στῆναι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαοῦ, ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ Ἰσραήλ.

24 Διὰ τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης, προστάτην ἁγίων καὶ λαῷ αὐτοῦ, ἵνα αὐτῷ ᾖ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας.

25 Καὶ διαθήκην τῷ Δαυὶδ υἱῷ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, κληρονομία βασιλέως υἱοῦ ἐξ υἱοῦ μόνου· κληρονομία Ἀαρὼν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

26 Δῴη ὑμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, κρίνειν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν.

ΚΕΦ. μςʹ. 46.

1 ΚΡΑΤΑΙΟ'Σ ἐν πολέμοις Ἰησοῦς Ναυῆ, καὶ διάδοχος Μωυσῆ ἐν προφητείαις· ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέγας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένους ἐχθρούς, ὅπως κληρονομήσῃ τὸν Ἰσραήλ.

2 Ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρας αὐτοῦ, καὶ τῷ ἐκκλῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις;

3 Τίς πρότερον αὐτοῦ οὕτως ἔστη; τοὺς γὰρ πολεμίους Κύριος αὐτὸς ἐπήγαγεν.

4 Οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;

5 Ἐπεκαλέσατο τὸν ὕψιστον δυνάστην, ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ μέγας Κύριος

6 Ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς· κατέῤῥαξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον, καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας· ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτῶν, ὅτι ἐναντίον Κυρίου ὁ πόλεμος αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου.

7 Καὶ ἐν ἡμέραις Μωυσέως ἐποίησεν ἔλεος, αὐτὸς καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, ἀντιστῆναι ἔναντι ἐχθροῦ, κωλῦσαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας.

8 Καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιάδων πεζῶν, εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ Χαλὲβ ἰσχύν, καὶ ἕως γήρους διέμεινεν αὐτῷ, ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατέσχε κληρονομίαν·

10 Ὅπως ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου.

11 Καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία, καὶ ὅσοι οὐκ

ἀπεστράφησαν ἀπὸ Κυρίου, εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις.

12 Τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσόμενον, ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν.

13 Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ προφήτης Κυρίου κατέστησε βασιλείαν, καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

14 Ἐν νόμῳ Κυρίου ἔκρινε συναγωγὴν, καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὸν Ἰακώβ.

15 Ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφήτης, καὶ ἐγνώσθη ἐν πίστει αὐτοῦ πιστὸς ὁράσεως.

16 Καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον δυνάστην, ἐν τῷ θλίψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν, ἐν προσφορᾷ ἀρνὸς γαλαθηνοῦ.

17 Καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τυρίων, καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιείμ.

19 Καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύρατο ἔναντι Κυρίου καὶ χριστοῦ, Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα· καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.

20 Καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν προεφήτευσε, καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ.

ΚΕΦ. μζ'. 47.

1 ΚΑΙ' μετὰ τοῦτο ἀνέστη Νάθαν προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυίδ.

2 Ὥσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

3 Ἐν λέουσιν ἔπαιξεν ὡς ἐν ἐρίφοις, καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἄρνασι προβάτων.

4 Ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα, καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ, ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιάθ;

5 Ἐπεκαλέσατο γὰρ Κύριον τὸν ὕψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ, ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

6 Οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν αὐτὸν, καὶ ᾔνεσεν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις Κυρίου, ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης.

7 Ἐξέτριψε γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν, καὶ ἐξουδένωσε Φυλιστιεὶμ τοὺς ὑπεναντίους· ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.

8 Ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν· ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε, καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.

9 Καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκαίνει μέλη.

10 Ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν, καὶ ἐκόσμησε καιροὺς μέχρι συντελείας· ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πρωῒ ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα.

11 Κύριος ἀφεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν εἰς

αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ, καὶ ἔδω-
κεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων καὶ
θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ.
12 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη υἱὸς
ἐπιστήμων, καὶ δι' αὐτὸν κατέ-
λυσεν ἐν πλατυσμῷ.
13 Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν
ἡμέραις εἰρήνης, ᾧ ὁ Θεὸς κατ-
έπαυσε κυκλόθεν, ἵνα στήσῃ οἶ-
κον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἑτοι-
μάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα.
14 Ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί
σου, καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς
συνέσεως.
15 Γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή
σου, καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβο-
λαῖς αἰνιγμάτων.
16 Εἰς νήσους πόῤῥω ἀφίκετο
τὸ ὄνομά σου, καὶ ἠγαπήθης ἐν
τῇ εἰρήνῃ σου.
17 Ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις
καὶ παραβολαῖς, καὶ ἐν ἑρμη-
νείαις ἀπεθαύμασάν σε χῶραι.
18 Ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου Θεοῦ
Ἰσραὴλ, συνήγαγες ὡς κασσίτε-
ρον τὸ χρυσίον, καὶ ὡς μόλιβδον
ἐπλήθυνας ἀργύριον.
19 Παρενέκλινας τὰς λαγόνας
σου γυναιξὶ, καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν
τῷ σώματί σου.
20 Ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ
σου, καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα
σου, ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ
τέκνα σου, καὶ κατενύγην ἐπὶ
τῇ ἀφροσύνῃ σου,
21 Γενέσθαι δίχα τυραννίδα,
καὶ ἐξ Ἐφραῒμ ἄρξαι βασιλείαν
ἀπειθῆ.
22 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ κατα-
λίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
διαφθαρῇ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ·
οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ ἔκ-
γονα, καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπή-
σαντος αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ· καὶ
τῷ Ἰακὼβ ἔδωκε κατάλειμμα,
καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτοῦ ῥίζαν.
23 Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλω-
μὼν μετὰ τῶν πατέρων, καὶ κατ-
έλιπε μετ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρ-
ματος αὐτοῦ, λαοῦ ἀφροσύνην
καὶ ἐλασσούμενον συνέσει, Ῥο-
βοὰμ, ὃς ἀπέστησε λαὸν ἐκ βου-
λῆς αὐτοῦ· καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸν
Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραῒμ ὁδὸν ἁμαρ-
τίας.
24 Καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁ-
μαρτίαι αὐτῶν σφόδρα, ἀποστῆ-
σαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν.
25 Καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξε-
ζήτησαν, ἕως ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ'
αὐτούς.

ΚΕΦ. μη'. 48.

1 ΚΑΙ' ἀνέστη Ἠλίας προφή-
της ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ
ὡς λαμπὰς ἐκαίετο.
2 Ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς
λιμὸν, καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλι-
γοποίησεν αὐτούς.
3 Ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν
οὐρανὸν, κατήγαγεν οὕτως τρὶς
πῦρ.
4 Ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν τοῖς
θαυμασίοις σου; καὶ τίς ὅμοιός
σοι καυχᾶσθαι;
5 Ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου
καὶ ἐξ ᾅδου ἐν λόγῳ ὑψίστου·
6 Ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς
ἀπώλειαν, καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ
κλίνης αὐτῶν·
7 Ὁ ἀκούων ἐν Σινᾶ ἐλεγμὸν,

καὶ ἐν Χωρὴβ κρίματα ἐκδική-
σεως·
8 Ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀντα-
πόδομα, καὶ προφήτας διαδόχους
μετ᾽ αὐτόν·
9 Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι
πυρὸς ἐν ἅρματι ἵππων πυρί-
νων·
10 Ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγ-
μοῖς εἰς καιροὺς, κοπάσαι ὀργὴν
πρὸ θυμοῦ, καὶ ἐπιστρέψαι καρ-
δίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ κα-
ταστῆσαι φυλὰς Ἰακώβ.
11 Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε, καὶ
οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι·
καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα.
12 Ἠλίας, ὃς ἐν λαίλαπι ἐσ-
κεπάσθη· καὶ Ἐλισαιὲ ἐνεπλήσ-
θη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέ-
ραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρ-
χοντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν
αὐτὸν οὐδείς.
13 Πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν
αὐτὸν, καὶ ἐν κοιμήσει ἐπροφή-
τευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε
τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμά-
σια τὰ ἔργα αὐτοῦ.
15 Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετε-
νόησεν ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἀπέστη-
σαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ἕως
ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐ-
τῶν, καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ· καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς
ὀλιγοστὸς, καὶ ἄρχων τῷ οἴκῳ
Δαυίδ.
16 Τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν
τὸ ἀρεστὸν, τινὲς δὲ ἐπλήθυναν
ἁμαρτίας.
17 Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν
πόλιν αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν εἰς
μέσον αὐτῶν τὸν Γώγ· ὤρυξε σι-
δήρῳ ἀκρότομον, καὶ ᾠκοδόμησε
κρήνας εἰς ὕδατα.
18 Ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη
Σενναχηρὶμ, καὶ ἀπέστειλε Ῥα-
ψάκην, καὶ ἀπῆρε· καὶ ἐπῆρεν
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν, καὶ
ἐμεγαλαύχησεν ὑπερηφανίᾳ αὐ-
τοῦ.
19 Τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι
καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνησαν
ὡς αἱ τίκτουσαι.
20 Καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν
Κύριον τὸν ἐλεήμονα, ἐκπετάσαν-
τες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐ-
τόν· καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ
ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐλυτρώ-
σατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου.
21 Ἐπάταξε τὴν παρεμβο-
λὴν τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξέτρι-
ψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.
22 Ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ
ἀρεστὸν Κυρίῳ, καὶ ἐνίσχυσεν ἐν
ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἃς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προφή-
της ὁ μέγας, καὶ πιστὸς ἐν ὁρά-
σει αὐτοῦ.
23 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ προσέ-
θηκε ζωὴν βασιλεῖ.
24 Πνεύματι μεγάλῳ εἶδε
τὰ ἔσχατα, καὶ παρεκάλεσε
τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών.
25 Ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε
τὰ ἐσόμενα, καὶ τὰ ἀπόκρυφα
πρὶν ἢ παραγενέσθαι αὐτά.

ΚΕΦ. μθ'. 49.

1 ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Ἰωσίου
εἰς σύνθεσιν θυμιάματος, ἐσκευασ-
μένον ἔργῳ μυρεψοῦ, ἐν παντὶ
στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται,

καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ
οἴνου.
2 Αὐτὸς κατευθύνθη ἐν ἐπι-
στροφῇ λαοῦ, καὶ ἐξῆρε βδελύγ-
ματα ἀνομίας.
3 Κατεύθυνε πρὸς Κύριον τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραις ἀνό-
μων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν.
4 Πάρεξ Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίου,
καὶ Ἰωσίου, πάντες πλημμέλει-
αν ἐπλημμέλησαν· κατέλιπον
γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου, οἱ
βασιλεῖς Ἰούδα ἐξέλιπον.
5 Ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐ-
τῶν ἑτέροις, καὶ τὴν δόξαν αὐ-
τῶν ἔθνει ἀλλοτρίῳ.
6 Ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πό-
λιν ἁγιάσματος, καὶ ἠρήμωσαν
τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν χειρὶ Ἱερε-
μίου.
7 Ἐκάκωσαν γὰρ αὐτὸν, καὶ
αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιάσθη προ-
φήτης ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ
ἀπολλύειν, ὡσαύτως οἰκοδομεῖν
καὶ καταφυτεύειν.
8 Ἰεζεκιὴλ ὃς εἶδεν ὅρασιν
δόξης, ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἅρ-
ματος χερουβίμ.
9 Καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχ-
θρῶν ἐν ὄμβρῳ, καὶ ἀγαθῶσαι
τοὺς εὐθύνοντας ὁδούς.
10 Καὶ τῶν δώδεκα προφη-
τῶν τὰ ὀστᾶ ἀναθάλοι ἐκ τοῦ
τόπου αὐτῶν· παρεκάλεσε δὲ τὸν
Ἰακὼβ, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς
ἐν πίστει ἐλπίδος.
11 Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν
Ζοροβάβελ; καὶ αὐτὸς ὡς σφρα-
γὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός.
12 Οὕτως Ἰησοῦς υἱὸς Ἰω-
σεδὲκ· οἳ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ᾠκο-
δόμησαν οἶκον, καὶ ἀνύψωσαν
λαὸν ἅγιον Κυρίῳ ἡτοιμασμένον
εἰς δόξαν αἰῶνος.
13 Καὶ Νεεμίου ἐπὶ πολὺ τὸ
μνημόσυνον, τοῦ ἐγείραντος ἡμῖν
τείχη πεπτωκότα, καὶ στή-
σαντος πύλας καὶ μοχλοὺς,
καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα
ἡμῶν.
14 Οὐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἷος Ἐ-
νὼχ τοιοῦτος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς
γῆς.
15 Οὐδὲ ὡς Ἰωσὴφ ἐγεννήθη
ἀνὴρ, ἡγούμενος ἀδελφῶν, στή-
ριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ
ἐπεσκέπησαν.
16 Σὴμ καὶ Σὴθ ἐν ἀνθρώ-
ποις ἐδοξάσθησαν, καὶ ὑπὲρ πᾶν
ζῶον ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

ΚΕΦ. ν'. 50.

1 ΣΙΜΩΝ Ὀνίου υἱὸς ἱερεὺς
ὁ μέγας, ὃς ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπέῤ-
ῥαψεν οἶκον, καὶ ἐν ἡμέραις αὐ-
τοῦ ἐστερέωσε τὸν ναόν·
2 Καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐθεμελιώθη
ὕψος διπλῆς ἀνάλημμα ὑψηλὸν
περιβόλου ἱεροῦ.
3 Ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἠλατ-
τώθη ἀποδοχεῖον ὑδάτων, χαλ-
κὸς ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμε-
τρον.
4 Ὁ φροντίζων τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ ἀπὸ πτώσεως, καὶ ἐνισχύ-
σας πόλιν ἐμπολιορκῆσαι,
5 Ὡς ἐδοξάσθη ἐν περιστροφῇ
λαοῦ, ἐν ἐξόδῳ οἴκου καταπετάσ-
ματος;
6 Ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ
νεφέλης, ὡς σελήνη πλήρης ἐν
ἡμέραις,

7 Ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου, καὶ ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης,

8 Ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων, ὡς κρίνα ἐπ' ἐξόδων ὕδατος, ὡς βλαστὸς Λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους,

9 Ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείου, ὡς σκεῦος χρυσίου ὁλοσφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ,

10 Ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρποὺς, καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις.

11 Ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης, καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος.

12 Ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων, καὶ αὐτὸς ἑστὼς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ, κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν, ὡς βλάστημα κέδρου ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων,

13 Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν· καὶ προσφορὰ Κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ.

14 Καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν, κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος,

15 Ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδείου χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς· ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίστῳ παμβασιλεῖ.

16 Τότε ἀνέκραγον υἱοὶ Ἀαρὼν, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν· ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου.

17 Τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, προσκυνῆσαι τῷ Κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι Θεῷ τῷ ὑψίστῳ.

18 Καὶ ᾔνεσαν οἱ ψαλμῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλείστῳ οἴκῳ ἐγλυκάνθη μέλος.

19 Καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς Κυρίου ὑψίστου ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος, ἕως συντελεσθῇ κόσμος Κυρίου, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.

20 Τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, δοῦναι εὐλογίαν Κυρίῳ ἐκ χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχᾶσθαι.

21 Καὶ ἐδευτέρωσεν ἐν προσκυνήσει ἐπιδείξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου.

22 Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάντες τῷ μεγαλοποιοῦντι πάντη, τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας, καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Δῴη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας, καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος,

24 Ἐμπιστεῦσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ λυτρωσάσθω ἡμᾶς.

25 Ἐν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυχή μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος.

26 Οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας, Φυλιστιεὶμ, καὶ ὁ λαὸς μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικίμοις.

27 Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, Ἰησοῦς υἱὸς Σειρὰχ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.

28 Μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ ὁ θεὶς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται.

29 Ἐὰν γὰρ αὐτὰ ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς Κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. να'. 51.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε Θεὸν τὸν σωτῆρά μου, ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου,

2 Ὅτι σκεπαστὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι, καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος, καὶ ἔναντι τῶν παρεστηκότων ἐγένου μοι βοηθὸς,

3 Καὶ ἐλυτρώσω με, κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου, ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμων εἰς βρῶμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου, ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον,

4 Ἀπὸ πνιγμοῦ πυρὸς κυκλόθεν, καὶ ἐκ μέσου πυρὸς οὗ οὐκ ἐξέκαυσα,

5 Ἐκ βάθους κοιλίας ᾅδου, καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου, καὶ λόγου ψευδοῦς,

6 Βασιλεῖ διαβολὴ γλώσσης ἀδίκου· ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἦν σύνεγγυς ᾅδου κάτω.

7 Περιέσχον με πάντοθεν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· ἐμβλέπων εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν.

8 Καὶ ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου Κύριε, καὶ τῆς ἐργασίας σου τῆς ἀπ' αἰῶνος· ὅτι ἐξελῇ τοὺς ὑπομένοντάς σε, καὶ σώζεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐθνῶν.

9 Καὶ ἀνύψωσα ἐπὶ γῆς ἱκετείαν μου, καὶ ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδεήθην.

10 Ἐπεκαλεσάμην Κύριον πατέρα Κυρίου μου, μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας.

11 Αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς, καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει· καὶ εἰσηκούσθη ἡ δέησίς μου.

12 Ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ· διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι καὶ αἰνέσω σοι, καὶ εὐλογήσω τῷ ὀνόματι Κυρίου,

13 Ἔτι ὢν νεώτερος, πρινὴ πλανηθῆναί με, ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου.

14 Ἔναντι ναοῦ ἠξίουν περὶ αὐτῆς, καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτὴν,

15 Ἐξ ἄνθους ὡς περκαζούσης σταφυλῆς· εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ, ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεότητός μου ἴχνευσα αὐτήν.

16 Ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὖς μου, καὶ ἐδεξάμην, καὶ πολλὴν εὗρον ἐμαυτῷ παιδείαν.

17 Προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ· τῷ διδόντι μοι σοφίαν, δώσω δόξαν.

18 Διενοήθην γὰρ τοῦ ποιῆσαι αὐτὴν, καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθὸν, καὶ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ.

19 Διαμεμάχηται ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν ποιήσει λιμοῦ διηκριβωσάμην· τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος, καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα,

20 Τὴν ψυχήν μου κατεύθυνα εἰς αὐτὴν, καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν καθαρισμῷ εὗρον αὐτήν· διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.

21 Καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη ἐκζητῆσαι αὐτήν· διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτῆμα.

22 Ἔδωκε Κύριος γλῶσσάν μοι μισθόν μου, καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.

23 Ἐγγίσατε πρός με ἀπαίδευτοι, καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.

24 Διότι ὑστερεῖτε ἐν τούτοις, καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;

25 Ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου.

26 Τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγὸν, καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν, ἐγγύς ἐστιν εὑρεῖν αὐτήν.

27 Ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα, καὶ εὗρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.

28 Μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου, καὶ πολὺν χρυσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ.

29 Εὐφρανθείη ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

30 Ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

ΒΑΡΟΥΧ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ' οὗτοι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου, οὓς ἔγραψε Βαροὺχ υἱὸς Νηρίου, υἱοῦ Μαασαίου, υἱοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ Ἀσαδίου, υἱοῦ Χελκίου, ἐν Βαβυλῶνι,

2 Ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, ἐν ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἔλαβον οἱ Χαλδαῖοι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρί.

3 Καὶ ἀνέγνω Βαροὺχ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ὠσὶν Ἰεχονίου υἱοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν βίβλον,

4 Καὶ ἐν ὠσὶ τῶν δυνατῶν, καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων, καὶ ἐν

ὠσὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πάντων τῶν κατοικούντων ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ποταμοῦ Σοὐδ.

5 Καὶ ἔκλαιον, καὶ ἐνήστευον, καὶ ηὔχοντο ἐναντίον Κυρίου.

6 Καὶ συνήγαγον ἀργύριον, καθὸ ἑκάστου ἠδύνατο ἡ χεὶρ,

7 Καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Ἰωακεὶμ υἱὸν Χελκίου, υἱοῦ Σαλὼμ, τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, τοὺς εὑρεθέντας μετ᾽ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

8 Ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, τὰ ἐξενεχθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ, ἀποστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, τῇ δεκάτῃ τοῦ Σιουὰλ, σκεύη ἀργυρᾶ, ἃ ἐποίησε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰούδα,

9 Μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν λαὸν τῆς γῆς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα·

10 Καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον, καὶ ἀγοράσατε τοῦ ἀργυρίου ὁλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ λίβανον, καὶ ποιήσατε μάννα, καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

11 Καὶ προσεύξασθε περὶ τῆς ζωῆς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ εἰς ζωὴν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὦσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

12 Καὶ δώσει Κύριος ἰσχὺν ἡμῖν, καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ζησόμεθα ὑπὸ τὴν σκιὰν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εὑρήσομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν.

13 Καὶ προσεύξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς Κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ᾽ ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

14 Καὶ ἀναγνώσεσθε τὸ βιβλίον τοῦτο ὃ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἐξαγορεῦσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, καὶ ἐν ἡμέραις καιροῦ,

15 Καὶ ἐρεῖτε, Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχύνη τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπῳ Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ,

16 Καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς προφήταις ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,

17 Ὧν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου,

18 Καὶ ἠπειθήσαμεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασι Κυρίου, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν,

19 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγε Κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἕως τῆς

ἡμέρας ταύτης ἤμεθα ἀπειθοῦν-
τες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν, καὶ
ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν
τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
20 Καὶ ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ
κακὰ, καὶ ἡ ἀρὰ ἣν συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ παιδὶ αὐτοῦ,
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήγαγε τοὺς πατέ-
ρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦ-
ναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
21 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
κατὰ πάντας τοὺς λόγους τῶν
προφητῶν, ὧν ἀπέστειλε πρὸς
ἡμᾶς.
22 Καὶ ᾠχόμεθα ἕκαστος ἐν
διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τῆς πονη-
ρᾶς, ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις,
ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ᾽ ὀφθαλ-
μοὺς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΚΑΙ᾽ ἔστησε Κύριος τὸν λό-
γον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ᾽ ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἡμῶν,
τοὺς δικάσαντας τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ
ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,
2 Τοῦ ἀγαγεῖν ἐφ᾽ ἡμᾶς κα-
κὰ μεγάλα, ἃ οὐκ ἐποιήθη ὑπο-
κάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, καθὰ
ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, κατὰ
τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
υσῆ,
3 Τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς, ἄνθρωπον
σάρκας υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρω-
πον σάρκας θυγατρὸς αὐτοῦ.
4 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχει-
ρίους πάσαις ταῖς βασιλείαις
ταῖς κύκλῳ ἡμῶν, εἰς ὀνειδισμὸν,
καὶ ἄβατον ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς
τοῖς κύκλῳ, οὗ διέσπειρεν αὐ-
τοὺς Κύριος ἐκεῖ.
5 Καὶ ἐγενήθησαν ὑποκάτω
καὶ οὐκ ἐπάνω, ὅτι ἡμάρτομεν
Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ
ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
6 Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δι-
καιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πα-
τράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνη τῶν προσ-
ώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
7 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ᾽ ἡ-
μᾶς, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα
ἃ ἦλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς.
8 Καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ
προσώπου Κυρίου, τοῦ ἀποστρέ-
ψαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν νοημάτων
τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονη-
ρᾶς.
9 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος ἐπὶ
τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγε Κύ-
ριος ἐφ᾽ ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος ὁ Κύ-
ριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν.
10 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ, πορεύεσθαι τοῖς
προστάγμασι Κυρίου, οἷς ἔδωκε
κατὰ πρόσωπον ἡμῶν.
11 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν χειρὶ κρα-
ταιᾷ, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέ-
ρασι, καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ,
καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ
ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη,
12 Ἡμάρτομεν, ἠσεβήσαμεν,
ἠδικήσαμεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαιώμασί σου.
13 Ἀποστραφήτω ὁ θυμός
σου ἀφ᾽ ἡμῶν, ὅτι κατελείφθη-

μεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ.

14 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς προσευχῆς ἡμῶν καὶ τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἕνεκέν σου, καὶ δὸς ἡμῖν χάριν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποικισάντων ἡμᾶς,

15 Ἵνα γνῷ πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ.

16 Κύριε κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ ἐννόησον εἰς ἡμᾶς, καὶ κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἄκουσον.

17 Ἄνοιξον ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες ἐν τῷ ᾅδῃ, ὧν ἐλήφθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν σπλάγχνων αὐτῶν, δώσουσι δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ Κυρίῳ·

18 Ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπουμένη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βαδίζει κύπτον καὶ ἀσθενοῦν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες, καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα, δώσουσί σοι δόξαν, καὶ δικαιοσύνην, Κύριε.

19 Ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸν ἔλεον κατὰ πρόσωπόν σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν·

20 Ὅτι ἐνῆκας τὸν θυμόν σου καὶ τὴν ὀργήν σου εἰς ἡμᾶς, καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν·

21 Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλίνατε τὸν ὦμον ὑμῶν, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καθίσατε ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν δέδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

22 Καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,

23 Ἐκλείψειν ποιήσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφροσύνης, καὶ φωνὴν χαρμοσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβατον ἀπὸ ἐνοικούντων.

24 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς σου, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος· καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, οὓς ἐλάλησας ἐν χερσὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν, τοῦ ἐξενεχθῆναι τὰ ὀστᾶ βασιλέων ἡμῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν.

25 Καὶ ἰδού ἐστιν ἐξεῤῥιμμένα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός· καὶ ἀπεθάνοσαν ἐν πόνοις πονηροῖς, ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ἀποστολῇ.

26 Καὶ ἔθηκας τὸν οἶκον, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, διὰ πονηρίαν οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα.

27 Καὶ ἐποίησας εἰς ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατὰ πᾶσαν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ πάντα οἰκτιρμόν σου τὸν μέγαν,

28 Καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδός σου Μωυσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλαμένου σου αὐτῷ γράψαι τὸν νόμον σου ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων,

29 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, ἦ μὴν ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη ἡ πολλὴ αὕτη ἀπο-

στρέψει εἰς μικρὰν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
οὗ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ·
30 Ὅτι ἔγνων ὅτι οὐ μὴ ἀ-
κούσωσί μου, ὅτι λαὸς σκληρο-
τράχηλός ἐστι· καὶ ἐπιστρέ-
ψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ
ἀποικισμοῦ αὐτῶν,
31 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ δώσω
αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὦτα ἀκούον-
τα,
32 Καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ
ἀποικισμοῦ αὐτῶν· καὶ μνησθή-
σονται τοῦ ὀνόματός μου,
33 Καὶ ἀποστρέψουσιν ἀπὸ
τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ,
καὶ ἀπὸ πονηρῶν πραγμάτων
αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁ-
δοῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἁμαρ-
τόντων ἔναντι Κυρίου.
34 Καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πα-
τράσιν αὐτῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ
τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, καὶ
κυριεύσουσιν αὐτῆς· καὶ πληθυνῶ
αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι.
35 Καὶ στήσω αὐτοῖς διαθή-
κην αἰώνιον, τοῦ εἶναί με αὐτοῖς
εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι
εἰς λαόν· καὶ οὐ κινήσω ἔτι τὸν
λαόν μου Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς,
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΚΥΡΙΕ παντοκράτωρ ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ ἐν στε-
νοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκρα-
γε πρὸς σέ.
2 Ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέη-
σον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου·
3 Ὅτι σὺ καθήμενος τὸν αἰῶ-
να, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν
αἰῶνα.
4 Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, ἄκουσον δὴ τῆς προσ-
ευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ,
καὶ υἱῶν τῶν ἁμαρτανόντων ἐν-
αντίον σου, οἳ οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐκολ-
λήθη ἡμῖν τὰ κακά.
5 Μὴ μνησθῇς ἀδικιῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνήσθητι χειρός
σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ.
6 Ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ αἰνέσομέν σε Κύριε·
7 Ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν
φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν, καὶ
ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· καὶ
αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν,
ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας
ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον
σου.
8 Ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ
ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὗ διέσπειρας ἡ-
μᾶς ἐκεῖ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς
ἀρὰν, καὶ εἰς ὄφλησιν κατὰ πά-
σας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν,
οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ
ἡμῶν.
9 Ἄκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς
ζωῆς, ἐνωτίσασθε γνῶναι φρόνη-
σιν.
10 Τί ἐστιν Ἰσραὴλ; τί ὅτι
ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἶ; ἐπαλαιώ-
θης ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, συνεμιάνθης
τοῖς νεκροῖς,
11 Προσελογίσθης μετὰ τῶν
εἰς ᾅδου,
12 Ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν
τῆς σοφίας.
13 Τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ εἰ ἐπο-

ρεύθης, κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα.

14 Μάθε ποῦ ἐστι φρόνησις, ποῦ ἐστιν ἰσχὺς, ποῦ ἐστιν σύνεσις, τοῦ γνῶναι ἅμα ποῦ ἐστι μακροβίωσις καὶ ζωὴ, ποῦ ἐστι φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη.

15 Τίς εὗρε τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς;

16 Ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,

17 Οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες, καὶ το ἀργύριον θησαυρίζοντες, καὶ τὸ χρυσίον ᾧ ἐπεποίθεισαν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἔστι τέλος τῆς κτήσεως αὐτῶν;

18 Ὅτι οἱ τὸ ἀργύριον τεκταίνοντες καὶ μεριμνῶντες, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν.

19 Ἠφανίσθησαν, καὶ εἰς ᾅδου κατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀνέστησαν ἀντ' αὐτῶν.

20 Νεώτεροι εἶδον φῶς, καὶ κατῴκησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ἐπιστήμης οὐκ ἔγνωσαν,

21 Οὐδὲ συνῆκαν τρίβους αὐτῆς, οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς· οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόῤῥω ἐγενήθησαν.

22 Οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χαναὰν, οὐδὲ ὤφθη ἐν Θαιμάν.

23 Οὔτε υἱοὶ Ἄγαρ οἱ ἐκζητοῦντες τὴν σύνεσιν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μεῤῥὰν, καὶ Θαιμὰν, καὶ οἱ μυθολόγοι, καὶ οἱ ἐκζητηταὶ τῆς συνέσεως, ὁδὸν δὲ σοφίας οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς.

24 Ὦ Ἰσραὴλ, ὡς μέγας ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐπιμήκης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ;

25 Μέγας, καὶ οὐκ ἔχει τελευτὴν, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος.

26 Ἐκεῖ ἐγεννήθησαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνομαστοὶ, ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι εὐμεγέθεις, ἐπιστάμενοι πόλεμον.

27 Οὐ τούτους ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστήμης ἔδωκεν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν.

29 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ κατεβίβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν;

30 Τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ εὗρεν αὐτὴν, καὶ οἴσει αὐτὴν χρυσίου ἐκλεκτοῦ;

31 Οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ ὁ ἐνθυμούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς.

32 Ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτὴν, ἐξεῦρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ· ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἐνέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων.

33 Ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτὸ, καὶ ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμῳ.

34 Οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν, καὶ εὐφράνθησαν· ἐκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ εἶπον, Πάρεσμεν· ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς.

35 Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν.

36 Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ᾽ αὐτοῦ.

37 Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.

ΚΕΦ. δ΄. 4.

1 ΑΥ῞ΤΗ ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται.

2 Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς, διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς.

3 Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ.

4 Μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν γνωστά ἐστι.

5 Θαρσεῖτε λαός μου, μνημόσυνον Ἰσραήλ.

6 Ἐπράθητε τοῖς ἔθνεσιν οὐκ εἰς ἀπώλειαν, διὰ τὸ παροργίσαι ὑμᾶς τὸν Θεόν· παρεδόθητε τοῖς ὑπεναντίοις.

7 Παρωξύνατε γὰρ τὸν ποιήσαντα ὑμᾶς, θύσαντες δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ.

8 Ἐπελάθεσθε τὸν τροφεύσαντα ὑμᾶς Θεὸν αἰώνιον, ἐλυπήσατε δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψασαν ὑμᾶς Ἱερουσαλήμ.

9 Εἶδε γὰρ τὴν ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε αἱ πάροικοι Σιὼν, ἐπήγαγέ μοι ὁ Θεὸς πένθος μέγα.

10 Εἶδον γὰρ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυγατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος.

11 Ἔθρεψα γὰρ αὐτοὺς μετ᾽ εὐφροσύνης, ἐξαπέστειλα δὲ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους.

12 Μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι τῇ χήρᾳ καὶ καταλειφθείσῃ ὑπὸ πολλῶν, ἠρημώθην διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τέκνων μου, διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ,

13 Καὶ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐντολῶν Θεοῦ, οὐδὲ τρίβους παιδείας ἐν δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἐπέβησαν.

14 Ἐλθέτωσαν αἱ πάροικοι Σιὼν, καὶ μνήσθητε τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ θυγατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος.

15 Ἐπήγαγε γὰρ ἐπ᾽ αὐτοὺς ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος ἀναιδὲς καὶ ἀλλόγλωσσον· ὅτι οὐκ ᾐσχύνθησαν πρεσβύτην, οὐδὲ παιδίον ἠλέησαν,

16 Καὶ ἀπήγαγον τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τὴν μόνην ἠρήμωσαν.

17 Ἐγὼ δὲ τί δυνατὴ βοηθῆσαι ὑμῖν;

18 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν τὰ κακὰ, ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.

19 Βαδίζετε τέκνα, βαδίζετε, ἐγὼ γὰρ κατελείφθην ἔρημος.

20 Ἐξεδυσάμην τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης, ἐνεδυσάμην δὲ σάκκον τῆς δεήσεώς μου· κεκράξομαι

πρὸς τὸν αἰώνιον ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

21 Θαῤῥεῖτε τέκνα, βοήσατε πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

22 Ἐγὼ γὰρ ἤλπισα ἐπὶ τῷ αἰωνίῳ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν· καὶ ἦλθέ μοι χαρὰ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ, ᾗ ἥξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου σωτῆρος ὑμῶν.

23 Ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους, ἀποδώσει δέ μοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρμοσύνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Ὥσπερ γὰρ νῦν ἑωράκασιν αἱ πάροικοι Σιὼν τὴν ὑμετέραν αἰχμαλωσίαν, οὕτως ὄψονται ἐν τάχει τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπελεύσεται ὑμῖν μετὰ δόξης μεγάλης καὶ λαμπρότητος τοῦ αἰωνίου.

25 Τέκνα μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν, κατεδίωξέ σε ὁ ἐχθρὸς, καὶ ὄψει αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν ἐν τάχει, καὶ ἐπὶ τραχήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

26 Οἱ τρυφεροί μου ἐπορεύθησαν ὁδοὺς τραχείας, ἤρθησαν ὡς ποίμνιον ἡρπασμένον ὑπὸ ἐχθρῶν.

27 Θαρσήσατε τέκνα καὶ βοήσατε πρὸς τὸν Θεὸν, ἔσται γὰρ ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάγοντος μνεία.

28 Ὥσπερ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς τὸ πλανηθῆναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δεκαπλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτόν.

29 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ, ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν.

30 Θάρσει Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσει σε ὁ ὀνομάσας σε.

31 Δείλαιοι οἱ σὲ κακώσαντες, καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ πτώσει·

32 Δείλαιαι αἱ πόλεις αἷς ἐδούλευσαν τὰ τέκνα σου, δειλαία ἡ δεξαμένη τοὺς υἱούς σου.

33 Ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει, καὶ εὐφράνθη ἐπὶ τῷ πτώματί σου, οὕτως λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς ἐρημίᾳ.

34 Καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πολυοχλίας, καὶ τὸ γαυρίαμα αὐτῆς εἰς πένθος.

35 Πῦρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτῇ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακρὰς, καὶ κατοικηθήσεται ὑπὸ δαιμονίων τὸν πλείονα χρόνον.

36 Περίβλεψον πρὸς ἀνατολὰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ σοι ἐρχομένην.

37 Ἰδοὺ ἔρχονται οἱ υἱοί σου οὓς ἐξαπέστειλας, ἔρχονται συνηγμένοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου, χαίροντες τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.

ΚΕΦ. ι'. 5.

1 ἘΚΔΥΣΑΙ Ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεώς σου, καὶ ἔνδυσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Περιβαλοῦ τὴν διπλοΐδα

τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνης,
ἐπίθου τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφα-
λήν σου τῆς δόξης τοῦ αἰωνίου.
3 Ὁ γὰρ Θεὸς δείξει τῇ ὑπ᾽
οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρό-
τητα.
4 Κληθήσεται γάρ σου τὸ ὄνο-
μα παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶ-
να, Εἰρήνη δικαιοσύνης, καὶ δόξα
θεοσεβείας.
5 Ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
στῆθι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ, καὶ περί-
βλεψαι πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἴδε
συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἡ-
λίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥή-
ματι τοῦ ἁγίου, χαίροντας τῇ
τοῦ Θεοῦ μνείᾳ.
6 Ἐξῆλθον γὰρ παρὰ σοῦ πε-
ζοὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσά-
γει δὲ αὐτοὺς ὁ Θεὸς πρὸς σὲ
αἰρομένους μετὰ δόξης ὡς θρόνον
βασιλείας.
7 Συνέταξε γὰρ ὁ Θεὸς τα-
πεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ
θῖνας ἀεννάους, καὶ φάραγγας
πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς
γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφα-
λῶς τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.
8 Ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ
καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσ-
ραὴλ προστάγματι τοῦ Θεοῦ.
9 Ἡγήσεται γὰρ ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ μετ᾽ εὐφροσύνης τῷ
φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, σὺν ἐλεη-
μοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ᾽
αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ἐπιστολῆς, ἧς
ἀπέστειλεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς
ἀχθησομένους αἰχμαλώτους εἰς
Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως
τῶν Βαβυλωνίων, ἀναγγεῖλαι
αὐτοῖς καθότι ἐπετάγη αὐτῷ
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
2 Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡ-
μαρτήκατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ,
ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχ-
μάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ
βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.
3 Εἰσελθόντες οὖν εἰς Βαβυλ-
ῶνα, ἔσεσθε ἐκεῖ ἔτη πλείονα
καὶ χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν
ἑπτά· μετὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς
ἐκεῖθεν μετ᾽ εἰρήνης.
4 Νυνὶ δὲ ὄψεσθε ἐν Βαβυλῶνι
θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ
ξυλίνους ἐπ᾽ ὤμοις αἰρομένους,
δεικνύντας φόβον τοῖς ἔθνεσιν.
5 Εὐλαβήθητε οὖν μὴ καὶ
ὑμεῖς ἀφομοιωθέντες τοῖς ἀλλο-
φύλοις ἀφομοιωθῆτε, καὶ φόβος
ὑμᾶς λάβῃ ἐπ᾽ αὐτοῖς, ἰδόντας
ὄχλον ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν
αὐτῶν προσκυνοῦντας αὐτά.
6 Εἴπατε δὲ τῇ διανοίᾳ, Σοὶ
δεῖ προσκυνεῖν, δέσποτα.
7 Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ᾽
ὑμῶν ἐστιν, αὐτός τε ἐκζητῶν
τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
8 Γλῶσσα γὰρ αὐτῶν ἐστι
κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, αὐ-

τά τε περίχρυσα καὶ περιάργυρα, ψευδῆ δ' ἐστὶ, καὶ οὐ δύνανται λαλεῖν.

9 Καὶ ὥσπερ παρθένῳ φιλοκόσμῳ λαμβάνοντες χρυσίον, κατασκευάζουσι στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν.

10 Ἔστι δὲ καὶ ὅτε ὑφαιρούμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰς ἑαυτοὺς καταναλοῦσι.

11 Δώσουσι δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ στέγους πόρναις· κοσμοῦσί τε αὐτοὺς, ὡς ἀνθρώπους, τοῖς ἐνδύμασι, θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς, καὶ ξυλίνους.

12 Οὗτοι δὲ οὐ διασώζονται ἀπὸ ἰοῦ καὶ βρωμάτων, περιβεβλημένων αὐτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν.

13 Ἐκμάσσονται τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ τὸν ἐκ τῆς οἰκίας κονιορτὸν, ὅς ἐστι πλείων ἐπ' αὐτοῖς.

14 Καὶ σκῆπτρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κριτὴς, χώρας ὃς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα οὐκ ἀνελεῖ.

15 Ἔχει δὲ ἐγχειρίδιον δεξιᾷ, καὶ πέλεκυν· ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέμου καὶ λῃστῶν οὐκ ἐξελεῖται.

16 Ὅθεν γνώριμοί εἰσιν οὐκ ὄντες θεοί· μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς.

17 Ὥσπερ γὰρ σκεῦος ἀνθρώπου συντριβὲν ἀχρεῖον γίνεται, τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, καθιδρυμένων αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις εἰσὶ κονιορτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσπορευομένων.

18 Καὶ ὥσπερ τινὶ ἠδικηκότι βασιλέα, περιπεφραγμέναι εἰσὶν αἱ αὐλαὶ, ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγμένῳ· τοὺς οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ κλείθροις καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν λῃστῶν μὴ συληθῶσι.

19 Λύχνους καίουσι, καὶ πλείους ἢ ἑαυτοῖς, ὧν οὐδένα δύνανται ἰδεῖν.

20 Ἔστι μὲν ὥσπερ δοκὸς τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐτῶν φασιν ἐκλείχεσθαι τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἑρπετῶν, κατεσθόντων αὐτούς τε καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν οὐκ αἰσθάνονται·

21 Μεμελανωμένοι τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐκ τῆς οἰκίας.

22 Ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες, καὶ τὰ ὄρνεα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ αἴλουροι.

23 Ὅθεν γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· μὴ οὖν φοβεῖσθε αὐτά.

24 Τὸ γὰρ χρυσίον ὃ περίκεινται εἰς κάλλος, ἐὰν μή τις ἐκμάξῃ τὸν ἰὸν, οὐ μὴ στίλψωσιν, οὐδὲ γὰρ ὅτε ἐχωνεύοντο, ᾐσθάνοντο.

25 Ἐκ πάσης τιμῆς ἠγορασμένα ἐστὶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πνεῦμα.

26 Ἄνευ ποδῶν ἐπ' ὤμοις φέρονται, ἐνδεικνύμενοι τὴν ἑαυτῶν ἀτιμίαν τοῖς ἀνθρώποις.

27 Αἰσχύνονταί τε καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτὰ, διὰ τὸ, εἴποτε ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, μὴ δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι, μήτε ἐάν τις αὐτὸ

τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνης,
ἐπίθου τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφα-
λήν σου τῆς δόξης τοῦ αἰωνίου.
3 Ὁ γὰρ Θεὸς δείξει τῇ ὑπ'
οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρό-
τητα.
4 Κληθήσεται γάρ σου τὸ ὄνο-
μα παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶ-
να, Εἰρήνη δικαιοσύνης, καὶ δόξα
θεοσεβείας.
5 Ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
στῆθι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ, καὶ περί-
βλεψαι πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἴδε
συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἡ-
λίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥή-
ματι τοῦ ἁγίου, χαίροντας τῇ
τοῦ Θεοῦ μνείᾳ.
6 Ἐξῆλθον γὰρ παρὰ σοῦ πε-
ζοὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσά-
γει δὲ αὐτοὺς ὁ Θεὸς πρὸς σὲ
αἰρομένους μετὰ δόξης ὡς θρόνον
βασιλείας.
7 Συνέταξε γὰρ ὁ Θεὸς τα-
πεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ
θῖνας ἀενάους, καὶ φάραγγας
πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς
γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφα-
λῶς τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.
8 Ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ
καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσ-
ραὴλ προστάγματι τοῦ Θεοῦ.
9 Ἡγήσεται γὰρ ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης τῷ
φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, σὺν ἐλεη-
μοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ'
αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ἐπιστολῆς, ἧς
ἀπέστειλεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς
ἀχθησομένους αἰχμαλώτους εἰς
Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως
τῶν Βαβυλωνίων, ἀναγγεῖλαι
αὐτοῖς καθότι ἐπετάγη αὐτῷ
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
2 Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡ-
μαρτήκατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ,
ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχ-
μάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ
βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.
3 Εἰσελθόντες οὖν εἰς Βαβυλ-
ῶνα, ἔσεσθε ἐκεῖ ἔτη πλείονα
καὶ χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν
ἑπτά· μετὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς
ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης.
4 Νυνὶ δὲ ὄψεσθε ἐν Βαβυλῶνι
θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ
ξυλίνους ἐπ' ὤμοις αἰρομένους,
δεικνύντας φόβον τοῖς ἔθνεσιν.
5 Εὐλαβήθητε οὖν μὴ καὶ
ὑμεῖς ἀφομοιωθέντες τοῖς ἀλλο-
φύλοις ἀφομοιωθῆτε, καὶ φόβος
ὑμᾶς λάβῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἰδόντας
ὄχλον ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν
αὐτῶν προσκυνοῦντας αὐτά.
6 Εἴπατε δὲ τῇ διανοίᾳ, Σοὶ
δεῖ προσκυνεῖν, δέσποτα.
7 Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ'
ὑμῶν ἐστιν, αὐτός τε ἐκζητῶν
τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
8 Γλῶσσα γὰρ αὐτῶν ἐστι
κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, αὐ-

τά τε περίχρυσα καὶ περιάργυρα, ψευδῆ δ' ἐστὶ, καὶ οὐ δύνανται λαλεῖν.

9 Καὶ ὥσπερ παρθένῳ φιλοκόσμῳ λαμβάνοντες χρυσίον, κατασκευάζουσι στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν.

10 Ἔστι δὲ καὶ ὅτε ὑφαιρούμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰς ἑαυτοὺς καταναλοῦσι.

11 Δώσουσι δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ στέγους πόρναις· κοσμοῦσί τε αὐτοὺς, ὡς ἀνθρώπους, τοῖς ἐνδύμασι, θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς, καὶ ξυλίνους.

12 Οὗτοι δὲ οὐ διασώζονται ἀπὸ ἰοῦ καὶ βρωμάτων, περιβεβλημένων αὐτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν.

13 Ἐκμάσσονται τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ τὸν ἐκ τῆς οἰκίας κονιορτὸν, ὅς ἐστι πλείων ἐπ' αὐτοῖς.

14 Καὶ σκῆπτρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κριτὴς, χώρας ὃς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα οὐκ ἀνελεῖ.

15 Ἔχει δὲ ἐγχειρίδιον δεξιᾷ, καὶ πέλεκυν· ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέμου καὶ λῃστῶν οὐκ ἐξελεῖται.

16 Ὅθεν γνώριμοί εἰσιν οὐκ ὄντες θεοί· μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς.

17 Ὥσπερ γὰρ σκεῦος ἀνθρώπου συντριβὲν ἀχρεῖον γίνεται, τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, καθιδρυμένων αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις εἰσὶ κονιορτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσπορευομένων.

18 Καὶ ὥσπερ τινὶ ἠδικηκότι βασιλέα, περιπεφραγμέναι εἰσὶν αἱ αὐλαὶ, ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγμένῳ· τοὺς οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ κλείθροις καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν λῃστῶν μὴ συληθῶσι.

19 Λύχνους καίουσι, καὶ πλείους ἢ ἑαυτοῖς, ὧν οὐδένα δύνανται ἰδεῖν.

20 Ἔστι μὲν ὥσπερ δοκὸς τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐτῶν φασιν ἐκλείχεσθαι τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἑρπετῶν, κατεσθόντων αὐτούς τε καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν οὐκ αἰσθάνονται·

21 Μεμελανωμένοι τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐκ τῆς οἰκίας.

22 Ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες, καὶ τὰ ὄρνεα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ αἴλουροι.

23 Ὅθεν γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· μὴ οὖν φοβεῖσθε αὐτά.

24 Τὸ γὰρ χρυσίον ὃ περίκεινται εἰς κάλλος, ἐὰν μή τις ἐκμάξῃ τὸν ἰὸν, οὐ μὴ στίλψωσιν, οὐδὲ γὰρ ὅτε ἐχωνεύοντο, ᾐσθάνοντο.

25 Ἐκ πάσης τιμῆς ἠγορασμένα ἐστὶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πνεῦμα.

26 Ἄνευ ποδῶν ἐπ' ὤμοις φέρονται, ἐνδεικνύμενοι τὴν ἑαυτῶν ἀτιμίαν τοῖς ἀνθρώποις.

27 Αἰσχύνονταί τε καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτὰ, διὰ τὸ, εἴποτε ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, μὴ δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι, μήτε ἐάν τις αὐτὸ

ὀρθὸν στήσῃ, δι' ἑαυτοῦ κινηθήσεται, μήτε ἐὰν κλιθῇ, οὐ μὴ ὀρθωθῇ, ἀλλ' ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα αὐτοῖς παρατίθεται.

28 Τὰς δὲ θυσίας αὐτῶν ἀποδόμενοι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καταχρῶνται· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀπ' αὐτῶν ταριχεύουσαι, οὔτε πτωχῷ οὔτε ἀδυνάτῳ μὴ μεταδῶσι.

29 Τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθημένη καὶ λεχὼ ἅπτονται· γνόντες οὖν ἀπὸ τούτων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

30 Πόθεν γὰρ κληθείησαν θεοί; ὅτι γυναῖκες παρατιθέασι θεοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις.

31 Καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διφρεύουσιν, ἔχοντες τοὺς χιτῶνας διεῤῥωγότας, καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πώγωνας ἐξυρημένους, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀκάλυπτοί εἰσιν.

32 Ὠρύονται δὲ βοῶντες ἐναντίον τῶν θεῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὲς ἐν περιδείπνῳ νεκροῦ.

33 Ἀπὸ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν ἀφελόμενοι οἱ ἱερεῖς, ἐνδύσουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ παιδία.

34 Οὔτε ἐὰν κακὸν πάθωσιν ὑπὸ τινος, οὔτε ἐὰν ἀγαθὸν, δυνήσονται ἀνταποδοῦναι· οὔτε καταστῆσαι βασιλέα δύνανται, οὔτε ἀφελέσθαι.

35 Ὡσαύτως οὔτε πλοῦτον, οὔτε χαλκὸν οὐ μὴ δύνωνται διδόναι· ἐάν τις εὐχὴν αὐτοῖς εὐξάμενος μὴ ἀποδῷ, οὐ μὴ ἐπιζητήσωσιν.

36 Ἐκ θανάτου ἄνθρωπον οὐ μὴ ῥύσωνται, οὔτε ἥττονα ἀπὸ ἰσχυροῦ μὴ ἐξέλωνται.

37 Ἄνθρωπον τυφλὸν εἰς ὅρασιν οὐ μὴ περιστήσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ ἄνθρωπον ὄντα οὐ μὴ ἐξέλωνται.

38 Χήραν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὔτε ὀρφανὸν εὖ ποιήσωσι.

39 Τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄρους λίθοις ὡμοιωμένοι εἰσὶ τὰ ξύλινα, καὶ τὰ περίχρυσα, καὶ τὰ περιάργυρα, οἱ δὲ θεραπεύοντες αὐτὰ καταισχυνθήσονται.

40 Πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, ἔτι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Χαλδαίων ἀτιμαζόντων αὐτά;

41 Οἳ ὅταν ἴδωσιν ἐνεὸν μὴ δυνάμενον λαλῆσαι, προσενεγκάμενοι τὸν Βῆλον, ἀξιοῦσι φωνῆσαι, ὡς δυνατοῦ ὄντος αὐτοῦ αἰσθέσθαι.

42 Καὶ οὐ δύνανται αὐτοὶ νοήσαντες καταλιπεῖν αὐτὰ, αἴσθησιν γὰρ οὐκ ἔχουσιν.

43 Αἱ δὲ γυναῖκες περιθέμεναι σχοινία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγκάθηνται, θυμιῶσαι τὰ πίτυρα· ὅταν δέ τις αὐτῶν ἐφελκυσθεῖσα ὑπό τινος τῶν παραπορευομένων κοιμηθῇ, τὴν πλησίον ὀνειδίζει, ὅτι οὐκ ἠξίωται ὥσπερ καὶ αὐτὴ, οὔτε τὸ σχοινίον αὐτῆς διεῤῥάγη.

44 Πάντα τὰ γινόμενα ἐν αὐτοῖς ἐστι ψευδῆ· πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὡς θεοὺς αὐτοὺς ὑπάρχειν;

45 Ὑπὸ τεκτόνων καὶ χρυσοχόων κατεσκευασμένα εἰσίν· οὐθὲν ἄλλο μὴ γένηται, ἢ ὃ βούλονται οἱ τεχνῖται αὐτὰ γενέσθαι.

46 Αὐτοί τε οἱ κατασκευά-
ζοντες αὐτὰ οὐ μὴ γίνωνται
πολυχρόνιοι· πῶς τε δὴ μέλλει
τὰ ὑπ᾽ αὐτῶν κατασκευασθέν-
τα ;
47 Κατέλιπον γὰρ ψευδῆ
καὶ ὄνειδος τοῖς ἐπιγινομένοις.
48 Ὅταν γὰρ ἐπέλθῃ ἐπ᾽ αὐ-
τὰ πόλεμος καὶ κακὰ, βουλεύον-
ται πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἱερεῖς, ποῦ
συναποκρυβῶσι μετ᾽ αὐτῶν.
49 Πῶς οὖν οὐκ ἔστιν αἰσθέσ-
θαι ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, οἳ οὔτε
σώζουσιν ἑαυτοὺς ἐκ πολέμου,
οὔτε ἐκ κακῶν ;
50 Ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα
καὶ περίχρυσα καὶ περιάργυρα,
γνωσθήσεται μετὰ ταῦτα ὅτι ἐσ-
τὶ ψευδῆ.
51 Τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῖς τε
βασιλεῦσι φανερὸν ἔσται ὅτι οὐκ
εἰσὶ θεοὶ, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀν-
θρώπων, καὶ οὐδὲν Θεοῦ ἔργον ἐν
αὐτοῖς ἐστι.
52 Τίνι οὖν γνωστέον ἐστὶν
ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί ;
53 Βασιλέα γὰρ χώρας οὐ
μὴ ἀναστήσωσιν, οὔτε ὑετὸν ἀν-
θρώποις οὐ μὴ δῶσι.
54 Κρίσιν τε οὐ μὴ διακρί-
νωσιν ἑαυτῶν, οὐδὲ μὴ ῥύσωνται
ἀδίκημα, ἀδύνατοι ὄντες· ὥσπερ
γὰρ κορῶναι ἀναμέσον τοῦ οὐρα-
νοῦ καὶ τῆς γῆς.
55 Καὶ γὰρ ὅταν ἐμπέσῃ εἰς
οἰκίαν θεῶν ξυλίνων ἢ περιχρύσων
ἢ περιαργύρων πῦρ, οἱ μὲν ἱερεῖς
αὐτῶν φεύξονται καὶ διασωθή-
σονται, αὐτοὶ δὲ ὥσπερ δοκοὶ
μέσοι κατακαυθήσονται.
56 Βασιλεῖ δὲ καὶ πολεμίοις
οὐ μὴ ἀντιστῶσι· πῶς οὖν ἐκ-
δεκτέον ἢ νομιστέον ὅτι εἰσὶ
θεοί ;
57 Οὔτε ἀπὸ κλεπτῶν, οὔτε
ἀπὸ λῃστῶν οὐ μὴ διασωθῶσι θε-
οὶ ξύλινοι, καὶ περιάργυροι, καὶ
περίχρυσοι·
58 Ὧν οἱ ἰσχύοντες περιε-
λοῦνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀρ-
γύριον, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν
περικείμενον αὐτοῖς ἀπελεύσονται
ἔχοντες, οὔτε ἑαυτοῖς οὐ μὴ βοη-
θήσωσιν.
29 Ὥστε κρεῖσσον εἶναι βα-
σιλέα ἐπιδεικνύμενον τὴν ἑαυτοῦ
ἀνδρείαν, ἢ σκεῦος ἐν οἰκίᾳ χρή-
σιμον ἐφ᾽ ᾧ κεχρήσεται ὁ κεκ-
τημένος, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· ἢ καὶ
θύρα ἐν οἰκίᾳ διασώζουσα τὰ ἐν
αὐτῇ ὄντα, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· καὶ
ξύλινος στύλος ἐν βασιλείοις, ἢ
οἱ ψευδεῖς θεοί.
60 Ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη
καὶ ἄστρα ὄντα λαμπρὰ, καὶ
ἀποστελλόμενα ἐπὶ χρείας, εὐή-
κοά εἰσιν.
61 Ὡσαύτως καὶ ἀστραπὴ
ὅταν ἐπιφανῇ, εὔοπτός ἐστι· τὸ
δ᾽ αὐτὸ καὶ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώ-
ρᾳ πνεῖ.
62 Καὶ νεφέλαις ὅταν ἐπι-
ταγῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιπορεύ-
εσθαι ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην,
συντελοῦσι τὸ ταχθέν.
63 Τό, τε πῦρ ἐξαποσταλὲν
ἄνωθεν ἐξαναλῶσαι ὄρη καὶ δρυ-
μοὺς, ποιεῖ τὸ συνταχθέν· ταῦ-
τα δὲ οὔτε ταῖς ἰδέαις οὔτε ταῖς
δυνάμεσιν αὐτῶν ἀφωμοιωμένα
ἐστίν.
64 Ὅθεν οὔτε νομιστέον, οὔτε
κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς,
οὐ δυνατῶν ὄντων αὐτῶν οὔτε

κρίσιν κρίναι, οὔτε εὖ ποιῆσαι ἀνθρώποις.

65 Γνόντες οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

66 Οὔτε γὰρ βασιλεῦσιν οὐ μὴ καταράσωνται, οὔτε μὴ εὐλογήσωσι.

67 Σημεῖά τε ἐν ἔθνεσιν ἐν οὐρανῷ οὐ μὴ δείξωσιν, οὐδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμψουσιν, οὔτε φωτιοῦσιν ὡς ἡ σελήνη.

68 Τὰ θηρία αὐτῶν ἐστι κρείττω, ἃ δύνανται ἐκφυγόντα εἰς σκέπην ἑαυτὰ ὠφελῆσαι.

69 Κατ' οὐδένα οὖν τρόπον ἡμῖν ἐστι φανερὸν ὅτι εἰσὶ θεοί· διὸ μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

70 Ὥσπερ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσον, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσι ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι.

71 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῇ ἐν κήπῳ ῥάμνῳ, ἐφ' ἧς πᾶν ὄρνεον ἐπικάθηται, ὡσαύτως δὲ καὶ νεκρῷ ἐῤῥιμμένῳ ἐν σκότει ἀφωμοίωνται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι.

72 Ἀπό τε τῆς πορφύρας καὶ τῆς μαρμάρου τῆς ἐπ' αὐτοὺς σηπομένης γνωσθήσονται ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· αὐτά τε ἐξ ὑστέρου βρωθήσονται, καὶ ἔσται ὄνειδος ἐν τῇ χώρᾳ.

73 Κρεῖσσον οὖν ἄνθρωπος δίκαιος οὐκ ἔχων εἴδωλα, ἔσται γὰρ μακρὰν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΙΝΕΣΙΣ.

ΚΑΙ συστὰς Ἀζαρίας προσηύξατο οὕτως· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶπεν,

2 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

3 Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια.

4 Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

5 Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ,

6 Καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

7 Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας.

8 Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

9 Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

10 Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου,

11 Καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,

12 Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

14 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐναντίον σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος.

15 Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν,

16 Ὡς ἐν ὁλοκαυτώσει κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.

17 Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου.

18 Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

19 Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ,

20 Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης τῆς δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη,

21 Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

22 Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στιππύον καὶ κληματίδα.

23 Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα.

24 Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

25 Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου,

26 Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, καὶ οὐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.

στρέψω εἰς μικρὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
οὗ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ·
30 Ὅτι ἔγνων ὅτι οὐ μὴ ἀ-
κούσωσί μου, ὅτι λαὸς σκληρο-
τράχηλός ἐστι· καὶ ἐπιστρέ-
ψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ
ἀποικισμοῦ αὐτῶν,
31 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ δώσω
αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὦτα ἀκούον-
τα,
32 Καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ
ἀποικισμοῦ αὐτῶν· καὶ μνησθή-
σονται τοῦ ὀνόματός μου,
33 Καὶ ἀποστρέψουσιν ἀπὸ
τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ,
καὶ ἀπὸ πονηρῶν προσταγμάτων
αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁ-
δοῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἁμαρ-
τόντων ἔναντι Κυρίου.
34 Καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πα-
τράσιν αὐτῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ
τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, καὶ
κυριεύσουσιν αὐτῆς· καὶ πληθυνῶ
αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι.
35 Καὶ στήσω αὐτοῖς διαθή-
κην αἰώνιον, τοῦ εἶναί με αὐτοῖς
εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι
εἰς λαόν· καὶ οὐ κινήσω ἔτι τὸν
λαόν μου Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς,
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΥΡΙΕ παντοκράτωρ ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ ἐν στε-
νοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκρα-
γε πρὸς σέ.
2 Ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέη-
σον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου·
3 Ὅτι σὺ καθήμενος τὸν αἰῶ-
να, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν
αἰῶνα.
4 Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, ἄκουσον δὴ τῆς προσ-
ευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ,
καὶ υἱῶν τῶν ἁμαρτανόντων ἐν-
αντίον σου, οἳ οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐκολ-
λήθη ἡμῖν τὰ κακά.
5 Μὴ μνησθῇς ἀδικιῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνήσθητι χειρός
σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ.
6 Ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ αἰνέσομέν σε Κύριε·
7 Ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν
φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν, καὶ
ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· καὶ
αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν,
ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας
ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον
σου.
8 Ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ
ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὗ διέσπειρας ἡ-
μᾶς ἐκεῖ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς
ἀρὰν, καὶ εἰς ὄφλησιν κατὰ πά-
σας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν,
οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ
ἡμῶν.
9 Ἄκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς
ζωῆς, ἐνωτίσασθε γνῶναι φρόνη-
σιν.
10 Τί ἐστιν Ἰσραὴλ; τί ὅτι
ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἶ; ἐπαλαιώ-
θης ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, συνεμιάνθης
τοῖς νεκροῖς,
11 Προσελογίσθης μετὰ τῶν
εἰς ᾅδου,
12 Ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν
τῆς σοφίας.
13 Τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ εἰ ἐπο-

ρεύθης, κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα.

14 Μάθε ποῦ ἐστι φρόνησις, ποῦ ἐστιν ἰσχὺς, ποῦ ἐστιν σύνεσις, τοῦ γνῶναι ἅμα ποῦ ἐστι μακροβίωσις καὶ ζωὴ, ποῦ ἐστι φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη.

15 Τίς εὗρε τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς;

16 Ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,

17 Οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες, καὶ το ἀργύριον θησαυρίζοντες, καὶ τὸ χρυσίον ᾧ ἐπεποίθεισαν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἔστι τέλος τῆς κτήσεως αὐτῶν;

18 Ὅτι οἱ τὸ ἀργύριον τεκταίνοντες καὶ μεριμνῶντες, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν.

19 Ἠφανίσθησαν, καὶ εἰς ᾅδου κατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀνέστησαν ἀντ' αὐτῶν.

20 Νεώτεροι εἶδον φῶς, καὶ κατῴκησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ἐπιστήμης οὐκ ἔγνωσαν,

21 Οὐδὲ συνῆκαν τρίβους αὐτῆς, οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς· οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόῤῥω ἐγενήθησαν.

22 Οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χαναὰν, οὐδὲ ὤφθη ἐν Θαιμάν.

23 Οἵτε υἱοὶ Ἄγαρ οἱ ἐκζητοῦντες τὴν σύνεσιν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μεῤῥὰν, καὶ Θαιμὰν, καὶ οἱ μυθολόγοι, καὶ οἱ ἐκζητηταὶ τῆς συνέσεως, ὁδὸν δὲ σοφίας οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς.

24 Ὦ Ἰσραὴλ, ὡς μέγας ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐπιμήκης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ;

25 Μέγας, καὶ οὐκ ἔχει τελευτὴν, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος.

26 Ἐκεῖ ἐγεννήθησαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνομαστοὶ, ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι εὐμεγέθεις, ἐπιστάμενοι πόλεμον.

27 Οὐ τούτους ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστήμης ἔδωκεν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν.

29 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ κατεβίβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν;

30 Τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ εὗρεν αὐτὴν, καὶ οἴσει αὐτὴν χρυσίου ἐκλεκτοῦ;

31 Οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ ὁ ἐνθυμούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς.

32 Ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτὴν, ἐξεῦρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ· ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἐνέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων.

33 Ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτὸ, καὶ ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμῳ.

34 Οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν, καὶ εὐφράνθησαν· ἐκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ εἶπον, Πάρεσμεν· ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς.

35 Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν.

36 Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ.

37 Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.

ΚΕΦ. Δ. 4.

1 ΑΥΤΗ ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται.

2 Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς, διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς.

3 Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ.

4 Μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν γνωστά ἐστι.

5 Θαρσεῖτε λαός μου, μνημόσυνον Ἰσραήλ.

6 Ἐπράθητε τοῖς ἔθνεσιν οὐκ εἰς ἀπώλειαν, διὰ τὸ παροργίσαι ὑμᾶς τὸν Θεόν· παρεδόθητε τοῖς ὑπεναντίοις.

7 Παρωξύνατε γὰρ τὸν ποιήσαντα ὑμᾶς, θύσαντες δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ.

8 Ἐπελάθεσθε τὸν τροφεύσαντα ὑμᾶς Θεὸν αἰώνιον, ἐλυπήσατε δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψασαν ὑμᾶς Ἱερουσαλήμ.

9 Εἶδε γὰρ τὴν ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε αἱ πάροικοι Σιὼν, ἐπήγαγέ μοι ὁ Θεὸς πένθος μέγα.

10 Εἶδον γὰρ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυγατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος.

11 Ἔθρεψα γὰρ αὐτοὺς μετ' εὐφροσύνης, ἐξαπέστειλα δὲ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους.

12 Μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι τῇ χήρᾳ καὶ καταλειφθείσῃ ὑπὸ πολλῶν, ἠρημώθην διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τέκνων μου, διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ,

13 Καὶ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐντολῶν Θεοῦ, οὐδὲ τρίβους παιδείας ἐν δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἐπέβησαν.

14 Ἐλθέτωσαν αἱ πάροικοι Σιὼν, καὶ μνήσθητε τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ θυγατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος.

15 Ἐπήγαγε γὰρ ἐπ' αὐτοὺς ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος ἀναιδὲς καὶ ἀλλόγλωσσον· ὅτι οὐκ ᾐσχύνθησαν πρεσβύτην, οὐδὲ παιδίον ἠλέησαν,

16 Καὶ ἀπήγαγον τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τὴν μόνην ἠρήμωσαν.

17 Ἐγὼ δὲ τί δυνατὴ βοηθῆσαι ὑμῖν;

18 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν τὰ κακὰ, ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.

19 Βαδίζετε τέκνα, βαδίζετε, ἐγὼ γὰρ κατελείφθην ἔρημος.

20 Ἐξεδυσάμην τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης, ἐνεδυσάμην δὲ σάκκον τῆς δεήσεώς μου· κεκράξομαι

πρὸς τὸν αἰώνιον ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

21 Θαῤῥεῖτε τέκνα, βοήσατε πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

22 Ἐγὼ γὰρ ἤλπισα ἐπὶ τῷ αἰωνίῳ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν· καὶ ἦλθέ μοι χαρὰ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ, ᾗ ἥξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου σωτῆρος ὑμῶν.

23 Ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους, ἀποδώσει δέ μοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρμοσύνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Ὥσπερ γὰρ νῦν ἑωράκασιν αἱ πάροικοι Σιὼν τὴν ὑμετέραν αἰχμαλωσίαν, οὕτως ὄψονται ἐν τάχει τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπελεύσεται ὑμῖν μετὰ δόξης μεγάλης καὶ λαμπρότητος τοῦ αἰωνίου.

25 Τέκνα μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν, κατεδίωξέ σε ὁ ἐχθρὸς, καὶ ὄψει αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν ἐν τάχει, καὶ ἐπὶ τραχήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

26 Οἱ τρυφεροί μου ἐπορεύθησαν ὁδοὺς τραχείας, ἤρθησαν ὡς ποίμνιον ἡρπασμένον ὑπὸ ἐχθρῶν.

27 Θαρσήσατε τέκνα καὶ βοήσατε πρὸς τὸν Θεὸν, ἔσται γὰρ ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάγοντος μνεία.

28 Ὥσπερ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς τὸ πλανηθῆναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δεκαπλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτόν.

29 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ, ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν.

30 Θάρσει Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσει σε ὁ ὀνομάσας σε.

31 Δείλαιοι οἱ σὲ κακώσαντες, καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ πτώσει·

32 Δείλαιαι αἱ πόλεις αἷς ἐδούλευσαν τὰ τέκνα σου, δειλαία ἡ δεξαμένη τοὺς υἱούς σου.

33 Ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει, καὶ εὐφράνθη ἐπὶ τῷ πτώματί σου, οὕτως λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς ἐρημίᾳ.

34 Καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πολυοχλίας, καὶ τὸ γαυρίαμα αὐτῆς εἰς πένθος.

35 Πῦρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτῇ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακρὰς, καὶ κατοικηθήσεται ὑπὸ δαιμονίων τὸν πλείονα χρόνον.

36 Περίβλεψον πρὸς ἀνατολὰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ σοι ἐρχομένην.

37 Ἰδοὺ ἔρχονται οἱ υἱοί σου οὓς ἐξαπέστειλας, ἔρχονται συνηγμένοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου, χαίροντες τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ἘΚΔΥΣΑΙ Ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεώς σου, καὶ ἔνδυσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Περιβαλοῦ τὴν διπλοΐδα

τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνης,
ἐπίθου τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφα-
λήν σου τῆς δόξης τοῦ αἰωνίου.
3 Ὁ γὰρ Θεὸς δείξει τῇ ὑπ'
οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρό-
τητα.
4 Κληθήσεται γάρ σου τὸ ὄνο-
μα παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶ-
να, Εἰρήνη δικαιοσύνης, καὶ δόξα
θεοσεβείας.
5 Ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
στῆθι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ, καὶ περί-
βλεψαι πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἴδε
συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἡ-
λίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥή-
ματι τοῦ ἁγίου, χαίροντας τῇ
τοῦ Θεοῦ μνείᾳ.
6 Ἐξῆλθον γὰρ παρὰ σοῦ πε-
ζοὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσά-
γει δὲ αὐτοὺς ὁ Θεὸς πρὸς σὲ
αἰρομένους μετὰ δόξης ὡς θρόνον
βασιλείας.
7 Συνέταξε γὰρ ὁ Θεὸς τα-
πεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ
θῖνας ἀενάους, καὶ φάραγγας
πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς
γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφα-
λῶς τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.
8 Ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ
καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσ-
ραὴλ προστάγματι τοῦ Θεοῦ.
9 Ἡγήσεται γὰρ ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης τῷ
φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, σὺν ἐλεη-
μοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ'
αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ἐπιστολῆς, ἧς
ἀπέστειλεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς
ἀχθησομένους αἰχμαλώτους εἰς
Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως
τῶν Βαβυλωνίων, ἀναγγεῖλαι
αὐτοῖς καθότι ἐπετάγη αὐτῷ
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
2 Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡ-
μαρτήκατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ,
ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχ-
μάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ
βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.
3 Εἰσελθόντες οὖν εἰς Βαβυλ-
ῶνα, ἔσεσθε ἐκεῖ ἔτη πλείονα
καὶ χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν
ἑπτά· μετὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς
ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης.
4 Νυνὶ δὲ ὄψεσθε ἐν Βαβυλῶνι
θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ
ξυλίνους ἐπ' ὤμοις αἰρομένους,
δεικνύντας φόβον τοῖς ἔθνεσιν.
5 Εὐλαβήθητε οὖν μὴ καὶ
ὑμεῖς ἀφομοιωθέντες τοῖς ἀλλο-
φύλοις ἀφομοιωθῆτε, καὶ φόβος
ὑμᾶς λάβῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἰδόντας
ὄχλον ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν
αὐτῶν προσκυνοῦντας αὐτά.
6 Εἴπατε δὲ τῇ διανοίᾳ, Σοὶ
δεῖ προσκυνεῖν, δέσποτα.
7 Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ'
ὑμῶν ἐστιν, αὐτός τε ἐκζητῶν
τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
8 Γλῶσσα γὰρ αὐτῶν ἐστι
κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, αὐ-

τά τε περίχρυσα καὶ περιάργυρα, ψευδῆ δ' ἐστὶ, καὶ οὐ δύνανται λαλεῖν.

9 Καὶ ὥσπερ παρθένῳ φιλοκόσμῳ λαμβάνοντες χρυσίον, κατασκευάζουσι στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν.

10 Ἔστι δὲ καὶ ὅτε ὑφαιρούμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰς ἑαυτοὺς καταναλοῦσι.

11 Δώσουσι δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ στέγους πόρναις· κοσμεῦσί τε αὐτοὺς, ὡς ἀνθρώπους, τοῖς ἐνδύμασι, θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς, καὶ ξυλίνους.

12 Οὗτοι δὲ οὐ διασώζονται ἀπὸ ἰοῦ καὶ βρωμάτων, περιβεβλημένων αὐτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν.

13 Ἐκμάσσονται τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ τὸν ἐκ τῆς οἰκίας κονιορτὸν, ὅς ἐστι πλείων ἐπ' αὐτοῖς.

14 Καὶ σκῆπτρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κριτὴς, χώρας ὃς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα οὐκ ἀνελεῖ.

15 Ἔχει δὲ ἐγχειρίδιον δεξιᾷ, καὶ πέλεκυν· ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέμου καὶ λῃστῶν οὐκ ἐξελεῖται.

16 Ὅθεν γνώριμοί εἰσιν οὐκ ὄντες θεοί· μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς.

17 Ὥσπερ γὰρ σκεῦος ἀνθρώπου συντριβὲν ἀχρεῖον γίνεται, τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, καθιδρυμένων αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις εἰσὶ κονιορτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσπορευομένων.

18 Καὶ ὥσπερ τινὶ ἠδικηκότι βασιλέα, περιπεφραγμέναι εἰσὶν αἱ αὐλαὶ, ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγμένῳ· τοὺς οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ κλείθροις καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν λῃστῶν μὴ συληθῶσι.

19 Λύχνους καίουσι, καὶ πλείους ἢ ἑαυτοῖς, ὧν οὐδένα δύνανται ἰδεῖν.

20 Ἔστι μὲν ὥσπερ δοκὸς τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐτῶν φασιν ἐκλείχεσθαι τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἑρπετῶν, κατεσθόντων αὐτούς τε καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν οὐκ αἰσθάνονται·

21 Μεμελανωμένοι τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐκ τῆς οἰκίας.

22 Ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες, καὶ τὰ ὄρνεα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ αἴλουροι.

23 Ὅθεν γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· μὴ οὖν φοβεῖσθε αὐτά.

24 Τὸ γὰρ χρυσίον ὃ περίκειται εἰς κάλλος, ἐὰν μή τις ἐκμάξῃ τὸν ἰὸν, οὐ μὴ στίλψωσιν, οὐδὲ γὰρ ὅτε ἐχωνεύοντο, ᾐσθάνοντο.

25 Ἐκ πάσης τιμῆς ἠγορασμένα ἐστὶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πνεῦμα.

26 Ἄνευ ποδῶν ἐπ' ὤμοις φέρονται, ἐνδεικνύμενοι τὴν ἑαυτῶν ἀτιμίαν τοῖς ἀνθρώποις.

27 Αἰσχύνονταί τε καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτὰ, διὰ τὸ, εἴποτε ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, μὴ δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι, μήτε ἐάν τις αὐτὸ

ὀρθὸν στήσῃ, δι' ἑαυτοῦ κινηθήσεται, μήτε ἐὰν κλιθῇ, οὐ μὴ ὀρθωθῇ, ἀλλ' ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα αὐτοῖς παρατίθεται.

28 Τὰς δὲ θυσίας αὐτῶν ἀποδόμενοι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καταχρῶνται· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀπ' αὐτῶν ταριχεύουσαι, οὔτε πτωχῷ οὔτε ἀδυνάτῳ μὴ μεταδῶσι.

29 Τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθημένη καὶ λεχὼ ἅπτονται· γνόντες οὖν ἀπὸ τούτων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

30 Πόθεν γὰρ κληθείησαν θεοί; ὅτι γυναῖκες παρατιθέασι θεοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις.

31 Καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διφρεύουσιν, ἔχοντες τοὺς χιτῶνας διεῤῥωγότας, καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πώγωνας ἐξυρημένους, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀκάλυπτοί εἰσιν.

32 Ὠρύονται δὲ βοῶντες ἐναντίον τῶν θεῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὲς ἐν περιδείπνῳ νεκροῦ.

33 Ἀπὸ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν ἀφελόμενοι οἱ ἱερεῖς, ἐνδύσουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ παιδία.

34 Οὔτε ἐὰν κακὸν πάθωσιν ὑπὸ τινος, οὔτε ἐὰν ἀγαθὸν, δυνήσονται ἀνταποδοῦναι· οὔτε καταστῆσαι βασιλέα δύνανται, οὔτε ἀφελέσθαι.

35 Ὡσαύτως οὔτε πλοῦτον, οὔτε χαλκὸν οὐ μὴ δύνωνται διδόναι· ἐάν τις εὐχὴν αὐτοῖς εὐξάμενος μὴ ἀποδῷ, οὐ μὴ ἐπιζητήσωσιν.

36 Ἐκ θανάτου ἄνθρωπον οὐ μὴ ῥύσωνται, οὔτε ἥττονα ἀπὸ ἰσχυροῦ μὴ ἐξέλωνται.

37 Ἄνθρωπον τυφλὸν εἰς ὅρασιν οὐ μὴ περιστήσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ ἄνθρωπον ὄντα οὐ μὴ ἐξέλωνται.

38 Χήραν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὔτε ὀρφανὸν εὖ ποιήσωσι.

39 Τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄρους λίθοις ὡμοιωμένοι εἰσὶ τὰ ξύλινα, καὶ τὰ περίχρυσα, καὶ τὰ περιάργυρα, οἱ δὲ θεραπεύοντες αὐτὰ καταισχυνθήσονται.

40 Πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, ἔτι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Χαλδαίων ἀτιμαζόντων αὐτά;

41 Οἳ ὅταν ἴδωσιν ἐνεὸν μὴ δυνάμενον λαλῆσαι, προσενεγκάμενοι τὸν Βῆλον, ἀξιοῦσι φωνῆσαι, ὡς δυνατοῦ ὄντος αὐτοῦ αἰσθέσθαι.

42 Καὶ οὐ δύνανται αὐτοὶ νοήσαντες καταλιπεῖν αὐτὰ, αἴσθησιν γὰρ οὐκ ἔχουσιν.

43 Αἱ δὲ γυναῖκες περιθέμεναι σχοινία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγκάθηνται, θυμιῶσαι τὰ πίτυρα· ὅταν δέ τις αὐτῶν ἐφελκυσθεῖσα ὑπό τινος τῶν παραπορευομένων κοιμηθῇ, τὴν πλησίον ὀνειδίζει, ὅτι οὐκ ἠξίωται ὥσπερ καὶ αὐτὴ, οὔτε τὸ σχοινίον αὐτῆς διεῤῥάγη.

44 Πάντα τὰ γινόμενα ἐν αὐτοῖς ἐστι ψευδῆ· πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὡς θεοὺς αὐτοὺς ὑπάρχειν;

45 Ὑπὸ τεκτόνων καὶ χρυσοχόων κατεσκευασμένα εἰσίν· οὐθὲν ἄλλο μὴ γένηται, ἢ ὃ βούλονται οἱ τεχνῖται αὐτὰ γενέσθαι.

46 Αὐτοί τε οἱ κατασκευάζοντες αὐτὰ οὐ μὴ γίνωνται πολυχρόνιοι· πῶς τε δὴ μέλλει τὰ ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντα ;

47 Κατέλιπον γὰρ ψευδῆ καὶ ὄνειδος τοῖς ἐπιγινομένοις.

48 Ὅταν γὰρ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὰ πόλεμος καὶ κακὰ, βουλεύονται πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἱερεῖς, ποῦ συναποκρυβῶσι μετ' αὐτῶν.

49 Πῶς οὖν οὐκ ἔστιν αἰσθέσθαι ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, οἳ οὔτε σώζουσιν ἑαυτοὺς ἐκ πολέμου, οὔτε ἐκ κακῶν ;

50 Ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα καὶ περίχρυσα καὶ περιάργυρα, γνωσθήσεται μετὰ ταῦτα ὅτι ἐστὶ ψευδῆ.

51 Τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῖς τε βασιλεῦσι φανερὸν ἔσται ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδὲν Θεοῦ ἔργον ἐν αὐτοῖς ἐστι.

52 Τίνι οὖν γνωστέον ἐστὶν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί ;

53 Βασιλέα γὰρ χώρας οὐ μὴ ἀναστήσωσιν, οὔτε ὑετὸν ἀνθρώποις οὐ μὴ δῶσι.

54 Κρίσιν τε οὐ μὴ διακρίνωσιν ἑαυτῶν, οὐδὲ μὴ ῥύσωνται ἀδίκημα, ἀδύνατοι ὄντες· ὥσπερ γὰρ κορῶναι ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

55 Καὶ γὰρ ὅταν ἐμπέσῃ εἰς οἰκίαν θεῶν ξυλίνων ἢ περιχρύσων ἢ περιαργύρων πῦρ, οἱ μὲν ἱερεῖς αὐτῶν φεύξονται καὶ διασωθήσονται, αὐτοὶ δὲ ὥσπερ δοκοὶ μέσοι κατακαυθήσονται.

56 Βασιλεῖ δὲ καὶ πολεμίοις οὐ μὴ ἀντιστῶσι· πῶς οὖν ἐκδεκτέον ἢ νομιστέον ὅτι εἰσὶ θεοί ;

57 Οὔτε ἀπὸ κλεπτῶν, οὔτε ἀπὸ λῃστῶν οὐ μὴ διασωθῶσι θεοὶ ξύλινοι, καὶ περιάργυροι, καὶ περίχρυσοι·

58 Ὧν οἱ ἰσχύοντες περιελοῦνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν περικείμενον αὐτοῖς ἀπελεύσονται ἔχοντες, οὔτε ἑαυτοῖς οὐ μὴ βοηθήσωσιν.

29 Ὥστε κρεῖσσον εἶναι βασιλέα ἐπιδεικνύμενον τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν, ἢ σκεῦος ἐν οἰκίᾳ χρήσιμον ἐφ' ᾧ κεχρήσεται ὁ κεκτημένος, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ διασώζουσα τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· καὶ ξύλινος στύλος ἐν βασιλείοις, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί.

60 Ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη καὶ ἄστρα ὄντα λαμπρὰ, καὶ ἀποστελλόμενα ἐπὶ χρείας, εὐήκοά εἰσιν.

61 Ὡσαύτως καὶ ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, εὔοπτός ἐστι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώρᾳ πνεῖ.

62 Καὶ νεφέλαις ὅταν ἐπιταγῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιπορεύεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, συντελοῦσι τὸ ταχθέν.

63 Τό, τε πῦρ ἐξαποσταλὲν ἄνωθεν ἐξαναλῶσαι ὄρη καὶ δρυμοὺς, ποιεῖ τὸ συνταχθέν· ταῦτα δὲ οὔτε ταῖς ἰδέαις οὔτε ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἀφωμοιωμένα ἐστίν.

64 Ὅθεν οὔτε νομιστέον, οὔτε κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, οὐ δυνατῶν ὄντων αὐτῶν οὔτε

κρίσιν κρῖναι, οὔτε εὖ ποιῆσαι ἀνθρώποις.

65 Γνόντες οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

66 Οὔτε γὰρ βασιλεῦσιν οὐ μὴ καταράσωνται, οὔτε μὴ εὐλογήσωσι.

67 Σημεῖά τε ἐν ἔθνεσιν ἐν οὐρανῷ οὐ μὴ δείξωσιν, οὐδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμψουσιν, οὔτε φωτιοῦσιν ὡς ἡ σελήνη.

68 Τὰ θηρία αὐτῶν ἐστι κρείττω, ἃ δύναται ἐκφυγόντα εἰς σκέπην ἑαυτὰ ὠφελῆσαι.

69 Κατ' οὐδένα οὖν τρόπον ἡμῖν ἐστι φανερὸν ὅτι εἰσὶ θεοί· διὸ μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

70 Ὥσπερ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσον, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσι ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι.

71 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῇ ἐν κήπῳ ῥάμνῳ, ἐφ' ἧς πᾶν ὄρνεον ἐπικάθηται, ὡσαύτως δὲ καὶ νεκρῷ ἐῤῥιμμένῳ ἐν σκότει ἀφωμοίωνται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι.

72 Ἀπό τε τῆς πορφύρας καὶ τῆς μαρμάρου τῆς ἐπ' αὐτοὺς σηπομένης γνωσθήσονται ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· αὐτά τε ἐξ ὑστέρου βρωθήσονται, καὶ ἔσται ὄνειδος ἐν τῇ χώρᾳ.

73 Κρεῖσσον οὖν ἄνθρωπος δίκαιος οὐκ ἔχων εἴδωλα, ἔσται γὰρ μακρὰν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΙΝΕΣΙΣ.

ΚΑΙ' συστὰς Ἀζαρίας προσηύξατο οὕτως· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶπεν,

2 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

3 Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια.

4 Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

5 Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ,

6 Καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

7 Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας.

8 Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

9 Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

10 Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου,

11 Καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,

12 Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

14 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐναντίον σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος.

15 Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν,

16 Ὡς ἐν ὁλοκαυτώσει κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.

17 Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου.

18 Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

19 Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ,

20 Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης τῆς δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη,

21 Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

22 Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στιππύον καὶ κληματίδα.

23 Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα.

24 Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

25 Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου,

26 Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, καὶ οὐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.

27 Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν, καὶ ἐδόξαζον, καὶ εὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες,

28 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

29 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

30 Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.

31 Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ χερουβὶμ, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

32 Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

33 Εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

34 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

35 Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

36 Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

37 Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

38 Εὐλογείτω πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

39 Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

40 Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

41 Εὐλογείτω πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

42 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

43 Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

46 Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

47 Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

44 Εὐλογεῖτε ψῦχος καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

49 Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

50 Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

51 Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

52 Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

53 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

55 Εὐλογεῖτε θάλασσα καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

54 Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

56 Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

57 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

58 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

59 Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

60 Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

61 Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

62 Εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

63 Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

64 Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

65 Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ᾅδου, καὶ ἐκ χειρὸς θανάτου ἔσωσεν ἡμᾶς· καὶ ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καμίνου καιομένης φλογὸς, καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐῤῥύσατο ἡμᾶς.

66 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

67 Εὐλογεῖτε πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΣΩΣΑΝΝΑ.

ΚΑΙ' ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωακείμ.

2 Καὶ ἔλαβε γυναῖκα ᾗ ὄνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χιλκίου, καλὴ σφόδρα, καὶ φοβουμένη τὸν Κύριον.

3 Καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι, καὶ ἐδίδαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ.

4 Καὶ ἦν Ἰωακεὶμ πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων.

5 Καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ δεσπότης, Ὅτι ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλῶνος ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἳ ἐδόκουν κυβερνᾷν τὸν λαόν.

6 Οὗτοι προσεκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακεὶμ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ κρινόμενοι.

7 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἀπέτρεχεν ὁ λαὸς μέσον ἡμέρας, εἰσεπορεύετο Σωσάννα, καὶ περιεπάτει ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

8 Καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθ' ἡμέραν εἰσπορευομένην, καὶ περιπατοῦσαν, καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς,

9 Καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν, καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, μηδὲ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων.

10 Καὶ ἦσαν ἀμφότεροι κατανενυγμένοι περὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἀνήγγειλαν ἀλλήλοις τὴν ὀδύνην ἑαυτῶν·

11 Ὅτι ᾐσχύνοντο ἀναγγεῖλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅτι ἤθελον συγγενέσθαι αὐτῇ.

12 Καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθ' ἡμέραν ὁρᾷν αὐτήν.

13 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, Πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστί.

14 Καὶ ἐξελθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπιτοαυτὸ, καὶ ἀνετάζοντες ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν· καὶ τότε κοινῇ συνετάξαντο καιρὸν, ὅτε αὐτὴν δυνήσονται εὑρεῖν μόνην.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν εὔθετον, εἰσῆλθέ ποτε καθὼς χθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορασίων, καὶ ἐπεθύμησε λούσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ, ὅτι καῦμα ἦν.

16 Καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ πλὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι, καὶ παρατηροῦντες αὐτήν.

17 Καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις, Ἐνέγκατε δή μοι ἔλαιον καὶ σμήγματα, καὶ τὰς θύρας τοῦ

παραδείσου κλείσατε, ὅπως λούσωμαι.

18 Καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε, καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἐξῆλθαν κατὰ τὰς πλαγίας θύρας, ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐταῖς, καὶ οὐκ εἴδοσαν τοὺς πρεσβυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβῦται, καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ, καὶ εἶπον,

20 Ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σου ἐσμέν· διὸ συγκατάθου ἡμῖν, καὶ γενοῦ μεθ' ἡμῶν.

21 Εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρήσομέν σου, ὅτι ἦν μετὰ σοῦ νεανίσκος, καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ.

22 Καὶ ἀνεστέναξε Σωσάννα, καὶ εἶπε, Στενά μοι πάντοθεν· ἐάν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἐστίν· ἐάν τε μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν.

23 Αἱρετώτερόν μοι ἐστὶ μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον Κυρίου.

24 Καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα· ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο πρεσβῦται κατέναντι αὐτῆς.

25 Καὶ δραμὼν ὁ εἷς, ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου.

26 Ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ.

27 Ἡνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβῦται τοὺς λόγους αὐτῶν, κατῃσχύνθησαν οἱ δοῦλοι σφόδρα, ὅτι πώποτε οὐκ ἐῤῥέθη λόγος τοιοῦτος περὶ Σωσάννης.

28 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, ὡς συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἰωακεὶμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβῦται πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννοίας κατὰ Σωσάννης, τοῦ θανατῶσαι αὐτὴν,

29 Καὶ εἶπαν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, Ἀποστείλατε ἐπὶ Σωσάνναν θυγατέρα Χελκίου, ἥ ἐστι γυνὴ Ἰωακείμ· οἱ δὲ ἀπέστειλαν.

30 Καὶ ἦλθεν αὐτὴ, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς.

31 Ἡ δὲ Σωσάννα ἦν τρυφερὰ σφόδρα, καὶ καλὴ τῷ εἴδει.

32 Οἱ δὲ παράνομοι ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτὴν, ἦν γὰρ κατακεκαλυμμένη, ὅπως ἐμπλησθῶσι τοῦ κάλλους αὐτῆς.

33 Ἔκλαιον δὲ οἱ παρ' αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτήν.

34 Ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβῦται ἐν μέσῳ τῷ λαῷ, ἔθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

35 Ἡ δὲ κλαίουσα ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ Κυρίῳ.

36 Εἶπον δὲ οἱ πρεσβῦται, Περιπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων, εἰσῆλθεν αὕτη μετὰ δύο παιδισκῶν, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἀπέλυσε τὰς παιδίσκας.

37 Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανίσκος ὃς ἦν κεκρυμμένος, καὶ ἀνέπεσε μετ' αὐτῆς.

38 Ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ παραδείσου, ἰδόντες τὴν ἀνομίαν, ἐδράμομεν ἐπ' αὐτούς.

39 Καὶ ἰδόντες συγγινομένους αὐτοὺς, ἐκείνου μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι, διὰ τὸ ἰσχύειν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ ἀνοίξαντα τὰς θύρας ἐκπεπηδηκέναι.

40 Ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι, ἐπηρωτῶμεν· τίς ἦν ὁ νεανίσκος· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀγγεῖλαι ἡμῖν· ταῦτα μαρτυροῦμεν.

41 Καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέροις τοῦ λαοῦ καὶ κριταῖς· καὶ κατέκριναν αὐτὴν ἀποθανεῖν.

42 Ἀνεβόησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν,

43 Σὺ ἐπίστασαι ὅτι ψευδῆ μου κατεμαρτύρησαν· καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ ποιήσασα μηδὲν ὧν οὗτοι ἐπονηρεύσαντο κατ' ἐμοῦ.

44 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῆς.

45 Καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς ἀπολέσθαι, ὁ Θεὸς ἐξήγειρε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου νεωτέρου, ᾧ ὄνομα Δανιήλ.

46 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, Ἀθῶος ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος ταύτης.

47 Ἐπέστρεψε δὲ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπαν, Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὃν σὺ λελάληκας;

48 Ὁ δὲ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν, Οὕτως μωροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ; οὐκ ἀνακρίναντες, οὐδὲ τὸ σαφὲς ἐπιγνόντες, κατεκρίνατε θυγατέρα Ἰσραήλ;

49 Ἀναστρέψατε εἰς τὸ κριτήριον, ψευδῆ γὰρ οὗτοι κατεμαρτύρησαν αὐτῆς.

50 Καὶ ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς· καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι, Δεῦρο κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἀνάγγειλον ἡμῖν, ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ Θεὸς τὸ πρεσβεῖον.

51 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δανιὴλ, Διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων μακρὰν, καὶ ἀνακρινῶ αὐτούς.

52 Ὡς δὲ διεχωρίσθησαν εἷς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, ἐκάλεσε τὸν ἕνα αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πεπαλαιωμένε ἡμερῶν κακῶν, νῦν ἥκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἃς ἐποίεις τὸ πρότερον,

53 Κρίνων κρίσεις ἀδίκους· καὶ τοὺς μὲν ἀθώους κατακρίνων, ἀπολύων δὲ τοὺς αἰτίους, λέγοντος τοῦ Θεοῦ, Ἀθῶον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς.

54 Νῦν οὖν ταύτην εἴπερ εἶδες, εἰπὸν, ὑπὸ τί δένδρον εἶδες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπὸ σχῖνον.

55 Εἶπε δὲ Δανιὴλ, Ὀρθῶς ἔψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλήν· ἤδη γὰρ ἄγγελος φάσιν Θεοῦ λαβὼν παρὰ τοῦ Θεοῦ, σχίσει σε μέσον.

56 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἐκέλευσε προσαγαγεῖν τὸν ἕτερον,

καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σπέρμα Χαναὰν, καὶ οὐκ Ἰούδα, τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ σε, καὶ ἐπιθυμία διέστρεψε τὴν καρδίαν σου.

57 Οὕτως ἐποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκεῖναι φοβούμεναι ὡμίλουν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ θυγάτηρ Ἰούδα ὑπέμεινε τὴν ἀνομίαν ὑμῶν.

58 Νῦν οὖν λέγε μοι, ὑπὸ τί δένδρον κατέλαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπὸ πρῖνον.

59 Εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιὴλ, Ὀρθῶς ἔψευσαι καὶ σὺ εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλήν· μένει γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τὴν ῥομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως ἐξολεθρεύσῃ ὑμᾶς.

60 Καὶ ἀνεβόησε πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εὐλόγησαν τῷ Θεῷ τῷ σώζοντι τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν.

61 Καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβύτας, ὅτι συνέστησεν αὐτοὺς Δανιὴλ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας.

62 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον· ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

63 Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ᾔνεσαν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν μετὰ Ἰωακεὶμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅτι οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα.

64 Καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπέκεινα.

ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ· καὶ παρέλαβε Κῦρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

2 Καὶ ἦν Δανιὴλ συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ.

3 Καὶ ἦν εἴδωλον τοῖς Βαβυλωνίοις ᾧ ὄνομα Βὴλ, καὶ ἐδαπανῶντο εἰς αὐτὸν ἑκάστης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δώδεκα, καὶ πρόβατα τεσσαράκοντα, καὶ οἴνου μετρηταὶ ἕξ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτὸν, καὶ ἐπορεύετο καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ. Δανιὴλ δὲ προσεκύνει τῷ Θεῷ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βήλ;

5 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι οὐ σέβομαι εἴδωλα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα Θεὸν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρείαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Οὐ δοκεῖ σοι Βὴλ εἶναι ζῶν Θεός; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν;

7 Καὶ εἶπε Δανιὴλ γελάσας, Μὴ πλανῶ, βασιλεῦ, οὗτος γὰρ ἔσωθεν μέν ἐστι πηλὸς, ἔξωθεν δὲ χαλκὸς, καὶ οὐ βέβρωκεν οὐδέποτε.

8 Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ εἴπητέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν δαπάνην ταύτην, ἀποθανεῖσθε.

9 Ἐὰν δὲ δείξητε ὅτι Βὴλ κατεσθίει αὐτὰ, ὁ Δανιὴλ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν Βήλ. καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, Γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

10 Καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βὴλ ἑβδομήκοντα ἐκτὸς γυναικῶν καὶ τέκνων· καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βήλ.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βὴλ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἔξω, σὺ δὲ, βασιλεῦ, παράθες τὰ βρώματα, καὶ τὸν οἶνον κεράσας θὲς, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν, καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου.

12 Καὶ ἐλθὼν πρωῒ, ἐὰν μὴ εὕρῃς πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βὴλ, ἀποθανούμεθα· ἢ Δανιὴλ ὁ ψευδόμενος καθ' ἡμῶν.

13 Αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιήκεισαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἴσοδον, καὶ δι' αὐτῆς εἰσεπορεύοντο διόλου, καὶ ἀνήλουν αὐτά.

14 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθοσαν ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βήλ· καὶ ἐπέταξε Δανιὴλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν τέφραν· καὶ κατέσεισαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου· καὶ ἐξελθόντες ἔκλεισαν τὴν θύραν, καὶ ἐσφραγίσαντο ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπῆλθον.

15 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ κατέφαγον πάντα, καὶ ἐξέπιον.

16 Καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῒ, καὶ Δανιὴλ μετ' αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπε, Σῶοι αἱ σφραγῖδες Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε, Σῶοι, βασιλεῦ.

18 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς, ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, Μέγας εἶ Βὴλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἷς.

19 Καὶ ἐγέλασε Δανιὴλ, καὶ ἐκράτησε τὸν βασιλέα, τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω· καὶ εἶπεν, Ἴδε δὴ τὸ ἔδαφος, καὶ γνῶθι τίνος τὰ ἴχνη ταῦτα.

20 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁρῶ τὰ ἴχνη ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ παιδίων· καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς

21 Τότε συνέλαβε τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι' ὧν εἰσεπορεύοντο, καὶ ἐδαπάνων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔδωκε τὸν Βὴλ ἔκδοτον τῷ Δανιήλ· καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἦν Δράκων μέγας, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκοῦς ἐστιν; ἰδοὺ ζῇ, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει· οὐ δύνασαι εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν· καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

25 Καὶ εἶπε Δανιὴλ, Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι Θεὸς ζῶν.

26 Σὺ δὲ, βασιλεῦ, δός μοι ἐξουσίαν, καὶ ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἄνευ μαχαίρας καὶ ῥάβδου· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Δίδωμί σοι.

27 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δανιὴλ πίσσαν καὶ στέαρ καὶ τρίχας, καὶ ἥψησεν ἐπιτοαυτό· καὶ ἐποίησε μάζας, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διεῤῥάγη ὁ δράκων· καὶ εἶπεν, Ἴδετε τὰ σεβάσματα ὑμῶν.

28 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν, καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν, Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν Βὴλ κατέσπασε, καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε.

29 Καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα, Παράδος ἡμῖν τὸν Δανιήλ· εἰ δὲ μὴ, ἀποκτενοῦμέν σε, καὶ τὸν οἶκόν σου.

30 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ.

31 Οἱ δὲ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ λέοντες, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο πρόβατα· τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγωσι τὸν Δανιήλ.

33 Καὶ ἦν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ αὐτὸς ἥψησεν ἕψεμα, καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς.

34 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τῷ Ἀμβακοὺμ, Ἀπένεγκε τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

35 Καὶ εἶπεν Ἀμβακοὺμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἑώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω.

36 Καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου, ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.

37 Καὶ ἐβόησεν Ἀμβακοὺμ, λέγων, Δανιὴλ, Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεός.

38 Καὶ εἶπε Δανιὴλ, Ἐμνήσθης γάρ μου ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε.

39 Καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ, ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακοὺμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

40 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιὴλ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ ἐνέβλεψε, καὶ ἰδοὺ, Δανιὴλ καθήμενος.

41 Καὶ ἀναβοήσας φωνῇ με-

γάλῃ, εἶπε, Μέγας εἶ, Κύριε ὁ
Θεὸς τοῦ Δανιὴλ, καὶ οὐκ ἔστιν
ἄλλος πλὴν σοῦ.
42 Καὶ ἀνέσπασεν αὐτόν· τοὺς
δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ
ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον· καὶ
κατεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώ-
πιον αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ πατά-
ξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου
τὸν Μακεδόνα, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς
γῆς Χεττιεὶμ, καὶ ἐπάταξε τὸν
Δαρεῖον βασιλέα Περσῶν καὶ
Μήδων, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ πρότερος ἐπὶ τὴν Ἑλλά-
δα.
2 Καὶ συνεστήσατο πολέμους
πολλοὺς, καὶ ἐκράτησεν ὀχυρω-
μάτων πολλῶν, καὶ ἔσφαξε βα-
σιλεῖς τῆς γῆς.
3 Καὶ διῆλθεν ἕως ἄκρων τῆς
γῆς, καὶ ἔλαβε σκῦλα πλήθους
ἐθνῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώ-
πιον αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη, καὶ ἐ-
πήρθη ἡ καρδία αὐτοῦ.
4 Καὶ συνήγαγε δύναμιν ἰσ-
χυρὰν σφόδρα, καὶ ἦρξε χωρῶν,
καὶ ἐθνῶν, καὶ τυράννων, καὶ
ἐγένοντο αὐτῷ εἰς φόρον.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν κοίτην, καὶ ἔγνω ὅτι ἀπο-
θνήσκει.
6 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας
αὐτοῦ τοὺς ἐνδόξους τοὺς συντρό-
φους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος, καὶ
διεῖλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐ-
τοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος
ἔτη δώδεκα, καὶ ἀπέθανε.
8 Καὶ ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐπέθεντο πάντες διαδή-
ματα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν,
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν
ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπλήθυναν κα-
κὰ ἐν τῇ γῇ.
10 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ῥίζα
ἁμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς,
υἱὸς Ἀντιόχου βασιλέως, ὃς ἦν
ὅμηρα ἐν τῇ Ῥώμῃ· καὶ ἐβασί-
λευσεν ἐν ἔτει ἑκατοστῷ καὶ τρια-
κοστῷ καὶ ἑβδόμῳ βασιλείας
Ἑλλήνων.
11 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνο-
μοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλοὺς, λέ-
γοντες, Πορευθῶμεν, καὶ διαθώ-
μεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν
τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ' ἧς
ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν, εὗρεν
ἡμᾶς κακὰ πολλά.
12 Καὶ ἠγαθύνθη ὁ λόγος ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.
13 Καὶ προεθυμήθησάν τινες
ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν
πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δι-
καιώματα τῶν ἐθνῶν.

14 Καὶ ᾠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν.

15 Καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ διαθήκης ἁγίας, καὶ ἐζεύχθησαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

16 Καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία ἐναντίον Ἀντιόχου· καὶ ὑπέλαβε βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου, ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, ἐν ἅρμασι, καὶ ἐν ἐλέφασι, καὶ ἐν ἱππεῦσι, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ.

18 Καὶ συνεστήσατο πόλεμον πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἐνετράπη Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοί.

19 Καὶ κατελάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα γῆς Αἰγύπτου.

20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι Αἴγυπτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει· καὶ ἀνέβη ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ.

21 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἁγίασμα ἐν ὑπερηφανείᾳ, καὶ ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,

22 Καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας τὰς χρυσᾶς, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐλέπισε πάντα.

23 Καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητά· καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους οὓς εὗρε.

24 Καὶ λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ ἐποίησε φονοκτονίαν, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν μεγάλην.

25 Καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν.

26 Καὶ ἐστέναξαν ἄρχοντες καὶ πρεσβύτεροι, παρθένοι καὶ νεανίσκοι ἠσθένησαν, καὶ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν ἠλλοιώθη.

27 Πᾶς νυμφίος ἀνέλαβε θρῆνον, καὶ καθημένη ἐν παστῷ ἐγένετο ἐν πένθει.

28 Καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν· καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰακὼβ ἐνεδύσατο αἰσχύνην.

29 Καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντα φορολογίας εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ.

30 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς λόγους εἰρηνικοὺς ἐν δόλῳ· καὶ ἐνεπίστευσαν αὐτῷ· καὶ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐξάπινα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν πληγὴν μεγάλην, καὶ ἀπώλεσε λαὸν πολὺν ἐξ Ἰσραήλ.

31 Καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα τῆς πόλεως, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν πυρὶ, καὶ καθεῖλε τοὺς οἴκους αὐτῆς καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κύκλῳ.

32 Καὶ ᾐχμαλώτισαν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ κτήνη ἐκληρονόμησαν.

33 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν Δαυὶδ τείχει μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ, πύργοις ὀχυροῖς, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄκραν.

34 Καὶ ἔθηκαν ἐκεῖ ἔθνος ἁμαρτωλὸν, ἄνδρας παρανόμους, καὶ ἐνίσχυσαν ἐν αὐτῇ.

35 Καὶ παρέθεντο ὅπλα καὶ τροφὰς, καὶ συναγαγόντες τὰ σκῦλα Ἱερουσαλὴμ, ἀπέθεντο ἐκεῖ· καὶ ἐγένοντο εἰς μεγάλην παγίδα.

36 Καὶ ἐγένετο εἰς ἔνεδρον τῷ ἁγιάσματι, καὶ εἰς διάβολον πονηρὸν τῷ Ἰσραὴλ διαπαντός.

37 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον κύκλῳ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ ἐμόλυναν τὸ ἁγίασμα.

38 Καὶ ἔφυγον οἱ κάτοικοι Ἱερουσαλὴμ δι' αὐτοὺς, καὶ ἐγένετο κατοικία ἀλλοτρίων· καὶ ἐγένετο ἀλλοτρία τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐγκατέλιπον αὐτήν.

39 Τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ἠρημώθη ὡς ἔρημος, αἱ ἑορταὶ αὐτῆς ἐστράφησαν εἰς πένθος, τὰ σάββατα αὐτῆς εἰς ὀνειδισμὸν, ἡ τιμὴ αὐτῆς εἰς ἐξουδένωσιν.

40 Κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς ἐπληθύνθη ἡ ἀτιμία αὐτῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἐστράφη εἰς πένθος.

41 Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας λαὸν ἕνα,

42 Καὶ ἐγκαταλιπεῖν ἕκαστον τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ ἐπεδέξατο πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

43 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ εὐδόκησαν τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ σάββατον.

44 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγγέλων εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, πορευθῆναι ὀπίσω νομίμων ἀλλοτρίων τῆς γῆς,

45 Καὶ κωλῦσαι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ βεβηλῶσαι σάββατα καὶ ἑορτὰς,

46 Καὶ μιᾶναι ἁγίασμα καὶ ἁγίους,

47 Οἰκοδομῆσαι βωμοὺς, καὶ τεμένη, καὶ εἰδωλεῖα, καὶ θύειν ὕεια, καὶ κτήνη κοινὰ,

48 Καὶ ἀφιέναι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀπεριτμήτους, βδελύξαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντὶ ἀκαθάρτῳ καὶ βεβηλώσει,

49 Ὥστε ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου, καὶ ἀλλάξαι πάντα τὰ δικαιώματα.

50 Καὶ ὃς ἂν μὴ ποιήσῃ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως, ἀποθανεῖται.

51 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἔγραψε πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐπισκόπους ἐπὶ πάντα τὸν λαόν· καὶ ἐνετείλατο ταῖς πόλεσιν Ἰούδα θυσιάζειν κατὰ πόλιν καὶ πόλιν.

52 Καὶ συνηθροίσθησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ, πᾶς ὁ ἐγκαταλιπὼν τὸν νόμον· καὶ ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ.

53 Καὶ ἔθεντο τὸν Ἰσραὴλ ἐν κρύφοις ἐν παντὶ φυγαδευτηρίῳ αὐτῶν.

54 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ Χασελεῦ, τῷ πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει ᾠκοδόμησαν βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα κύκλῳ ᾠκοδόμησαν βωμούς.

55 Καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἐθυμίων.

56 Καὶ τὰ βιβλία τοῦ νόμου ἃ εὗρον, ἐνεπύρισαν πυρὶ κατασχίσαντες.

57 Καὶ ὅπου εὑρίσκετο παρά τινι βιβλίον διαθήκης, καὶ εἴ τις συνευδόκει τῷ νόμῳ, τὸ σύγκριμα τοῦ βασιλέως ἐθανάτου αὐτόν.

58 Ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν ἐποίουν οὕτως τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὑρισκομένοις ἐν παντὶ μηνὶ καὶ μηνὶ ἐν ταῖς πόλεσι.

59 Καὶ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμὸν ὃς ἦν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

60 Καὶ τὰς γυναῖκας τὰς περιτετμηκυίας τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐθανάτωσαν κατὰ τὸ πρόσταγμα.

61 Καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν τραχήλων αὐτῶν, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν προνόμευσαν, καὶ τοὺς περιτετμηκότας αὐτοὺς ἐθανάτωσαν.

62 Καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν, καὶ ὠχυρώθησαν ἐν ἑαυτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοινά.

63 Καὶ ἐπελέξαντο ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ μιανθῶσι τοῖς βρώμασι, καὶ μὴ βεβηλώσωσι διαθήκην ἁγίαν· καὶ ἀπέθανον.

64 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἘΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνέστη Ματταθίας Ἰωάννου τοῦ Συμεὼν, ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰωαρὶβ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεΐν.

2 Καὶ αὐτῷ υἱοὶ πέντε, Ἰωαννὰν ὁ ἐπικαλούμενος Καδδὶς,

3 Σίμων ὁ καλούμενος Θασσὶ,

4 Ἰούδας ὁ ἐπικαλούμενος Μακκαβαῖος,

5 Ἐλεάζαρ ὁ ἐπικαλούμενος Αὐαρὰν, Ἰωνάθαν ὁ ἐπικαλούμενος Ἀπφοῦς.

6 Καὶ εἶδε τὰς βλασφημίας τὰς γινομένας ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

7 Καὶ εἶπεν, Οἴμοι, ἱνατί τοῦτο ἐγεννήθην ἰδεῖν τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύντριμμα τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ καθίσαι ἐκεῖ ἐν τῷ δοθῆναι αὐτὴν ἐν χειρὶ ἐχθρῶν, καὶ τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων;

8 Ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἄδοξος,

9 Τὰ σκεύη τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμάλωτα ἀπήχθη, ἀπεκτάνθη τὰ νήπια αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις, οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἐχθροῦ.

10 Ποῖον ἔθνος οὐκ ἐκληρονόμησε βασιλείαν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐκράτησε τῶν σκύλων αὐτῆς;

11 Πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῃρέθη, ἀντὶ ἐλευθέρας ἐγένετο εἰς δούλην.

12 Καὶ ἰδοὺ τὰ ἅγια ἡμῶν καὶ ἡ καλλονὴ ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἠρημώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη.

13 Ἱνατί ἡμῖν ἔτι ζῆν;

14 Καὶ διέῤῥηξε Ματταθίας καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιεβάλοντο σάκκους, καὶ ἐπένθησαν σφόδρα.

15 Καὶ ἦλθον οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποστασίαν, εἰς Μωδεῒν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσωσι.

16 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς προσῆλθον· καὶ Ματταθίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνήχθησαν.

17 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπον τῷ Ματταθίᾳ, λέγοντες, Ἄρχων καὶ ἔνδοξος καὶ μέγας εἶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐστηριγμένος ἐν υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς.

18 Νῦν οὖν πρόσελθε πρῶτος, καὶ ποίησον τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, ὡς ἐποίησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου τῶν φίλων τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου δοξασθήσεσθε ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀποστολαῖς πολλαῖς.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Ματταθίας, καὶ εἶπε φωνῇ μεγάλῃ, Εἰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν οἴκῳ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως ἀκούουσιν αὐτοῦ, ἀποστῆναι ἕκαστος ἀπὸ λατρείας πατέρων αὐτοῦ, καὶ ᾑρετίσαντο ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ,

20 Ἀλλ' ἐγὼ καὶ οἱ υἱοί μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου πορευσόμεθα ἐν διαθήκῃ πατέρων ἡμῶν.

21 Ἵλεως ἡμῖν καταλιπεῖν ον καὶ δικαιώματα.

22 Τῶν λόγων τοῦ βασιλέως οὐκ ἀκουσόμεθα, τοῦ παρελθεῖν τὴν λατρείαν ἡμῶν, δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

23 Καὶ ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, προσῆλθεν ἀνὴρ Ἰουδαῖος ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων, θυσιάσαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐν Μωδεῒν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ εἶδε Ματταθίας καὶ ἐζήλωσε, καὶ ἐτρόμησαν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκε θυμὸν κατὰ τὸ κρίμα, καὶ δραμὼν ἔσφαξεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

25 Καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ βασιλέως τὸν ἀναγκάζοντα θύειν, ἀπέκτεινεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὸν βωμὸν καθεῖλε.

26 Καὶ ἐζήλωσε τῷ νόμῳ καθὼς ἐποίησε Φινεὲς τῷ Ζαμβρὶ υἱῷ Σαλώμ.

27 Καὶ ἀνέκραξε Ματταθίας ἐν τῇ πόλει φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Πᾶς ὁ ζηλῶν τῷ νόμῳ καὶ ἱστῶν διαθήκην, ἐξελθέτω ὀπίσω μου.

28 Καὶ ἔφυγον αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐγκατέλιπον ὅσα εἶχον ἐν τῇ πόλει.

29 Τότε κατέβησαν πολλοὶ ζητοῦντες δικαιοσύνην καὶ κρίμα, εἰς τὴν ἔρημον, καθίσαι ἐκεῖ,

30 Αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ὅτι ἐπληθύνθη ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακά.

31 Καὶ ἀπηγγέλη τοῖς ἀνδράσι τοῦ βασιλέως καὶ ταῖς δυνάμεσιν αἳ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει Δαυΐδ, ὅτι κατέβησαν

ἄνδρες, οἵτινες διεσκέδασαν τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως, εἰς τοὺς κρύφους ἐν τῇ ἐρήμῳ.

32 Καὶ ἔδραμον ὀπίσω αὐτῶν πολλοί· καὶ καταλαβόντες αὐτοὺς παρενέβαλον ἐπ' αὐτοὺς, καὶ συνεστήσαντο πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων,

33 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Ἕως τοῦ νῦν ἱκανόν· ἐξέλθετε καὶ ποιήσατε κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ζήσεσθε.

34 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελευσόμεθα, οὐδὲ ποιήσομεν τὸν λόγον τοῦ βασιλέως, τοῦ βεβηλῶσαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων.

35 Καὶ ἐτάχυναν ἐπ' αὐτοὺς πόλεμον.

36 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς, οὐδὲ λίθον ἐνετίναξαν αὐτοῖς, οὐδὲ ἐνέφραξαν τοὺς κρύφους,

37 Λέγοντες, Ἀποθάνωμεν πάντες ἐν τῇ ἁπλότητι ἡμῶν· μαρτυρεῖ ἐφ' ἡμᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι ἀκρίτως ἀπόλλυτε ἡμᾶς.

38 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς σάββασι, καὶ ἀπέθανον αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ἕως χιλίων ψυχῶν ἀνθρώπων.

39 Καὶ ἔγνω Ματταθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν ἐπ' αὐτοὺς ἕως σφόδρα.

40 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ, Ἐὰν πάντες ποιήσωμεν ὡς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐποίησαν, καὶ μὴ πολεμήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, νῦν τάχιον ἡμᾶς ἐξολοθρεύσουσιν ἀπὸ τῆς γῆς.

41 Καὶ ἐβουλεύσαντο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες, Πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς πόλεμον τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, πολεμήσωμεν κατέναντι αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν πάντες καθὼς ἀπέθανον οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τοῖς κρύφοις.

42 Τότε συνήχθησαν πρὸς αὐτοὺς συναγωγὴ Ἰουδαίων, ἰσχυροὶ δυνάμει ἀπὸ Ἰσραὴλ, πᾶς ὁ ἑκουσιαζόμενος τῷ νόμῳ.

43 Καὶ πάντες οἱ φυγαδεύοντες ἀπὸ τῶν κακῶν προσετέθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς στήριγμα.

44 Καὶ συνεστήσαντο δύναμιν, καὶ ἐπάταξαν ἁμαρτωλοὺς ἐν ὀργῇ αὐτῶν, καὶ ἄνδρας ἀνόμους ἐν θυμῷ αὐτῶν· καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον εἰς τὰ ἔθνη σωθῆναι.

45 Καὶ ἐκύκλωσε Ματταθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ καθεῖλον τοὺς βωμούς.

46 Καὶ περιέτεμον τὰ παιδάρια τὰ ἀπερίτμητα ὅσα εὗρον ἐν ὁρίοις Ἰσραὴλ ἐν ἰσχύϊ.

47 Καὶ ἐδίωξαν τοὺς υἱοὺς τῆς ὑπερηφανίας, καὶ κατευωδώθη τὸ ἔργον ἐν χειρὶ αὐτῶν.

48 Καὶ ἀντελάβοντο τοῦ νόμου ἐκ χειρὸς τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ χειρὸς τῶν βασιλέων· καὶ οὐκ ἔδωκαν κέρας τῷ ἁμαρτωλῷ.

49 Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ματταθίου ἀποθανεῖν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Νῦν ἐστηρίχθη ὑπερηφανία καὶ ἐλεγμὸς

καὶ καιρὸς καταστροφῆς καὶ ὀργὴ θυμοῦ.

50 Καὶ νῦν, τέκνα, ζηλώσατε τῷ νόμῳ, καὶ δότε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ἡμῶν.

51 Μνήσθητε τῶν πατέρων ἡμῶν τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν ἐν ταῖς γενεαῖς αὐτῶν, καὶ δέξασθε δόξαν μεγάλην καὶ ὄνομα αἰώνιον.

52 Ἀβραὰμ οὐχὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστὸς, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην;

53 Ἰωσὴφ ἐν καιρῷ στενοχωρίας αὐτοῦ ἐφύλαξεν ἐντολὴν, καὶ ἐγένετο κύριος Αἰγύπτου.

54 Φινεὲς ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐν τῷ ζηλῶσαι ζῆλον, ἔλαβε διαθήκην ἱερωσύνης αἰωνίας.

55 Ἰησοῦς ἐν τῷ πληρῶσαι λόγον, ἐγένετο κριτὴς ἐν Ἰσραήλ.

56 Χαλὲβ ἐν τῷ ἐπιμαρτύρασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔλαβε γῆς κληρονομίαν.

57 Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, ἐκληρονόμησε θρόνον βασιλείας εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

58 Ἡλίας ἐν τῷ ζηλῶσαι ζῆλον νόμου, ἀνελήφθη ἕως εἰς τὸν οὐρανόν.

59 Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαὴλ, πιστεύσαντες ἐσώθησαν ἐκ φλογός.

60 Δανιὴλ ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτοῦ ἐῤῥύσθη ἐκ στόματος λεόντων.

61 Καὶ οὕτως ἐννοήθητε κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν, ὅτι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἀσθενήσουσι.

62 Καὶ ἀπὸ λόγων ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ μὴ φοβηθῆτε, ὅτι ἡ δόξα αὐτοῦ εἰς κοπρίαν καὶ εἰς σκώληκας.

63 Σήμερον ἐπαρθήσεται, καὶ αὔριον οὐ μὴ εὑρεθῇ, ὅτι ἐπέστρεψεν εἰς τὸν χοῦν αὐτοῦ, καὶ ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ ἀπώλετο.

64 Καὶ ὑμεῖς, τέκνα, ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ δοξασθήσεσθε.

65 Καὶ ἰδοὺ Συμεὼν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, οἶδα ὅτι ἀνὴρ βουλῆς ἐστιν, αὐτοῦ ἀκούετε πάσας τὰς ἡμέρας, αὐτὸς ὑμῖν ἔσται εἰς πατέρα.

66 Καὶ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἰσχυρὸς δυνάμει ἐκ νεότητος αὐτοῦ, οὗτος ὑμῖν ἔσται ἄρχων στρατιᾶς, καὶ πολεμήσει πόλεμον λαῶν.

67 Καὶ ὑμεῖς προσάξετε πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς ποιητὰς τοῦ νόμου, καὶ ἐκδικήσατε ἐκδίκησιν τοῦ λαοῦ ὑμῶν.

68 Ἀνταπόδοτε ἀνταπόδομα τοῖς ἔθνεσι, καὶ προσέχετε εἰς τὰ προστάγματα τοῦ νόμου.

69 Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ.

70 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τάφοις πατέρων αὐτῶν ἐν Μωδεΐν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΚΑΙ ἀνέστη Ἰούδας ὁ κα

λούμενος Μακκαβαῖος, υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐβοήθουν αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες ὅσοι ἐκολλήθησαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμουν τὸν πόλεμον Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης.

3 Καὶ ἐπλάτυνε δόξαν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο θώρακα ὡς γίγας, καὶ συνεζώσατο τὰ σκεύη αὐτοῦ τὰ πολεμικά· καὶ συνεστήσατο πολέμους σκεπάζων παρεμβολὴν ἐν ῥομφαίᾳ.

4 Καὶ ὡμοιώθη λέοντι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ὡς σκύμνος ἐρευγόμενος εἰς θήραν.

5 Καὶ ἐδίωξεν ἀνόμους ἐξερευνῶν, καὶ τοὺς ταράσσοντας τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐφλόγισε.

6 Καὶ συνεστάλησαν οἱ ἄνομοι ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας συνεταράχθησαν, καὶ εὐωδώθη σωτηρία ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐπίκρανε βασιλεῖς πολλοὺς, καὶ εὔφρανε τὸν Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν.

8 Καὶ διῆλθεν ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξωλόθρευσεν ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν ὀργὴν ἀπὸ Ἰσραήλ.

9 Καὶ ὠνομάσθη ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ συνήγαγεν ἀπολλυμένους.

10 Καὶ συνήγαγεν Ἀπολλώνιος ἔθνη, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας δύναμιν μεγάλην τοῦ πολεμῆσαι πρὸς Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἔγνω Ἰούδας, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον.

12 Καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ τὴν μάχαιραν Ἀπολλωνίου ἔλαβεν Ἰούδας, καὶ ἦν πολεμῶν ἐν αὐτῇ πάσας τὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἤκουσε Σήρων ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας, ὅτι ἤθροισεν Ἰούδας ἄθροισμα, καὶ ἐκκλησίαν πιστῶν μετ' αὐτοῦ ἐκπορευομένων εἰς πόλεμον,

14 Καὶ εἶπε, Ποιήσω ἐμαυτῷ ὄνομα καὶ δοξασθήσομαι ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ πολεμήσω τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, τοὺς ἐξουδενοῦντας τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

15 Καὶ προσέθετο τοῦ ἀναβῆναι· καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ παρεμβολὴ ἀσεβῶν ἰσχυρὰ βοηθῆσαι αὐτῷ, καὶ ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ.

16 Καὶ ἤγγισαν ἕως ἀναβάσεως Βαιθωρῶν καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν ὀλιγοστός.

17 Ὡς δὲ ἴδον τὴν παρεμβολὴν ἐρχομένην εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, εἶπον τῷ Ἰούδα, Πῶς δυνησόμεθα ὀλιγοστοὶ ὄντες πολεμῆσαι πρὸς πλῆθος τοσοῦτον ἰσχυρόν; καὶ ἡμεῖς ἐκλελύμεθα ἀσιτοῦντες σήμερον.

18 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Εὔκοπόν ἐστι συγκλεισθῆναι πολλοὺς ἐν χερσὶν ὀλίγων· καὶ οὐκ ἔστι διαφορὰ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.

19 Ὅτι οὐκ ἐν πλήθει δυνάμεως νίκη πολέμου ἐστὶν, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἰσχύς.

20 Αὐτοὶ ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς ἐν πλήθει ὕβρεως καὶ ἀνομίας, τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς καὶ τὰς γυναῖκας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, τοῦ σκυλεῦσαι ἡμᾶς.

21 Ἡμεῖς δὲ πολεμοῦμεν περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν νομίμων ἡμῶν.

22 Καὶ αὐτὸς συντρίψει αὐτοὺς πρὸ προσώπου ἡμῶν· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν.

23 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, ἐνήλατο εἰς αὐτοὺς ἄφνω, καὶ συνετρίβη Σήρων καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐδίωκον αὐτὸν ἐν τῇ καταβάσει Βαιθωρὼν ἕως τοῦ πεδίου· καὶ ἔπεσον ἀπ' αὐτῶν εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς γῆν Φυλιστιείμ.

25 Καὶ ἤρξατο ὁ φόβος Ἰούδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἡ πτόησις ἐπιπίπτειν ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν.

26 Καὶ ἤγγισεν ἕως τοῦ βασιλέως τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν παρατάξεων Ἰούδα ἐξηγεῖτο πᾶν ἔθνος.

27 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ὠργίσθη θυμῷ· καὶ ἀπέστειλε καὶ συνήγαγε τὰς δυνάμεις πάσας τῆς βασιλείας αὐτοῦ, παρεμβολὴν ἰσχυρὰν σφόδρα.

28 Καὶ ἤνοιξε τὸ γαζοφυλάκιον αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν ὀψώνια ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ εἰς ἐνιαυτόν· καὶ ἐνετείλατο εἶναι αὐτοὺς ἑτοίμους εἰς πᾶσαν χρείαν.

29 Καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῶν θησαυρῶν, καὶ οἱ φορολόγοι τῆς χώρας ὀλίγοι, χάριν τῆς διχοστασίας καὶ πληγῆς ἧς κατεσκεύασεν ἐν τῇ γῇ, τοῦ ἆραι τὰ νόμιμα ἃ ἦσαν ἀφ' ἡμερῶν τῶν πρώτων.

30 Καὶ εὐλαβήθη μὴ οὐκ ἔχῃ ὡς ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὰς δαπάνας καὶ τὰ δόματα ἃ ἐδίδου ἔμπροσθεν δαψιλεῖ χειρὶ, καὶ ἐπερίσσευσεν ὑπὲρ τοὺς βασιλεῖς τοὺς ἔμπροσθεν.

31 Καὶ ἠπορεῖτο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν Περσίδα, καὶ λαβεῖν τοὺς φόρους τῶν χωρῶν, καὶ συναγαγεῖν ἀργύριον πολύ.

32 Καὶ κατέλιπε Λυσίαν ἄνθρωπον ἔνδοξον καὶ ἀπὸ γένους τῆς βασιλείας, ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπτου,

33 Καὶ τρέφειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτόν.

34 Καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς ἡμίσεις τῶν δυνάμεων καὶ τοὺς ἐλέφαντας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ περὶ πάντων ὧν ἐβούλετο, καὶ περὶ τῶν κατοικούντων τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ,

35 Ἀποστεῖλαι ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν, τοῦ ἐκτρίψαι καὶ ἐξᾶραι τὴν ἰσχὺν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ κατάλειμμα Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἆραι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τόπου,

36 Καὶ κατοικῆσαι υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐ-

τῶν, καὶ κατακληροδοτῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν.

37 Καὶ ὁ βασιλεὺς παρέλαβε τὰς ἡμίσεις τῶν δυνάμεων τὰς καταλειφθείσας, καὶ ἀπῆρεν ἀπὸ Ἀντιοχείας ἀπὸ πόλεως βασιλείας αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ· καὶ διεπέρασε τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας.

38 Καὶ ἐπέλεξε Λυσίας Πτολεμαῖον τὸν Δορυμένους, καὶ Νικάνορα, καὶ Γοργίαν, ἄνδρας δυνατοὺς τῶν φίλων τοῦ βασιλέως.

39 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἑπτακισχιλίαν ἵππον, τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ καταφθεῖραι αὐτὴν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

40 Καὶ ἀπῆραν σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἦλθον, καὶ παρενέβαλον πλησίον Ἐμμαοὺμ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ.

41 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἔμποροι τῆς χώρας τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ σφόδρα καὶ παῖδας, καὶ ἦλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν τοῦ λαβεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς παῖδας· καὶ προσετέθησαν πρὸς αὐτοὺς δύναμις Συρίας καὶ γῆς ἀλλοφύλων.

42 Καὶ εἶδεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ, καὶ αἱ δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· καὶ ἐπέγνωσαν τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς ἐνετείλατο ποιῆσαι τῷ λαῷ εἰς ἀπώλειαν καὶ συντέλειαν·

43 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Ἀναστήσωμεν τὴν καθαίρεσιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων.

44 Καὶ συνηθροίσθη ἡ συναγωγὴ τοῦ εἶναι ἑτοίμους εἰς πόλεμον, καὶ τοῦ προσεύξασθαι, καὶ αἰτῆσαι ἔλεον καὶ οἰκτιρμούς.

45 Καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν ἀοίκητος ὡς ἔρημος, οὐκ ἦν ὁ εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐκ τῶν γεννημάτων αὐτῆς· καὶ τὸ ἁγίασμα καταπατούμενον, καὶ υἱοὶ ἀλλογενῶν ἐν τῇ ἄκρᾳ, κατάλυμα τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐξήρθη τέρψις ἐξ Ἰακὼβ, καὶ ἐξέλιπεν αὐλὸς καὶ κινύρα.

46 Καὶ συνήχθησαν, καὶ ἤλθοσαν εἰς Μασσηφὰ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τόπος προσευχῆς εἰς Μασσηφὰ τὸ πρότερον τῷ Ἰσραήλ.

47 Καὶ ἐνήστευσαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ περιεβάλοντο σάκκους καὶ σποδὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

48 Καὶ ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, περὶ ὧν ἐξηρεύνων τὰ ἔθνη τὰ ὁμοιώματα τῶν εἰδώλων αὐτῶν.

49 Καὶ ἤνεγκαν τὰ ἱμάτια τῆς ἱερωσύνης, καὶ τὰ πρωτογεννήματα, καὶ τὰς δεκάτας· καὶ ἤγειραν τοὺς Ναζιραίους, οἳ ἐπλήρωσαν τὰς ἡμέρας.

50 Καὶ ἐβόησαν φωνῇ εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγοντες, Τί ποιήσωμεν τούτοις, καὶ ποῦ αὐτοὺς ἀπαγάγωμεν;

51 Καὶ τὰ ἅγιά σου κατα-

πεπάτηται, καὶ βεβήλωται· καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐν πένθει καὶ ταπεινώσει.

52 Καὶ ἰδοὺ τὰ ἔθνη συνῆκται ἐφ' ἡμᾶς τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς· σὺ οἶδας ἃ λογίζονται ἐφ' ἡμᾶς.

53 Πῶς δυνησόμεθα ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, ἐὰν μὴ σὺ βοηθήσῃς ἡμῖν;

54 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ.

55 Καὶ μετὰ τοῦτο κατέστησεν Ἰούδας ἡγουμένους τοῦ λαοῦ, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους.

56 Καὶ εἶπεν τοῖς οἰκοδομοῦσιν οἰκίας, καὶ μνηστευομένοις γυναῖκας, καὶ φυτεύουσιν ἀμπελῶνας, καὶ δειλοῖς, ἀποστρέφειν ἕκαστον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον.

57 Καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ, καὶ παρενέβαλε κατὰ Νότον Ἐμμαούμ.

58 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Περιζώσασθε, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι εἰς τὸ πρωῒ τοῦ πολεμῆσαι ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις, τοῖς ἐπισυνηγμένοις ἐφ' ἡμᾶς ἐξᾶραι ἡμᾶς, καὶ τὰ ἅγια ἡμῶν.

59 Ὅτι κρεῖσσον ἡμᾶς ἀποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐπιδεῖν ἐπὶ τὰ κακὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων.

60 Ὡς δ' ἂν ᾖ θέλημα ἐν οὐρανῷ, οὕτω ποιήσει.

ΚΕΦ. δ. 4.

1 ΚΑῚ παρέλαβε Γοργίας πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ χιλίαν ἵππον ἐκλεκτὴν, καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ νυκτὸς,

2 Ὥστε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ πατάξαι αὐτοὺς ἄφνω· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἄκρας ἦσαν αὐτῷ ὁδηγοί.

3 Καὶ ἤκουσεν Ἰούδας, καὶ ἀπῆρεν αὐτὸς καὶ οἱ δυνατοὶ πατάξαι τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως τὴν ἐν Ἐμμαοὺμ,

4 Ἕως ἔτι αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμέναι ἦσαν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ ἦλθε Γοργίας εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰούδα νυκτὸς, καὶ οὐδένα εὗρε· καὶ ἐζήτει αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὅτι εἶπε, Φεύγουσιν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν.

6 Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ὤφθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι· πλὴν καλύμματα καὶ μαχαίρας οὐκ εἶχον καθὼς ἠβούλοντο.

7 Καὶ εἶδον παρεμβολὴν ἐθνῶν ἰσχυρὰν, τεθωρακισμένην, καὶ ἵππον κυκλοῦσαν αὐτὴν, καὶ οὗτοι διδακτοὶ πολέμου.

8 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, Μὴ φοβεῖσθε τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸ ὅρμημα αὐτῶν μὴ δειλωθῆτε.

9 Μνήσθητε πῶς ἐσώθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτε ἐδίωξεν αὐτοὺς Φαραὼ ἐν δυνάμει.

10 Καὶ νῦν βοήσωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴπως ἐλεήσει ἡμᾶς, καὶ μνησθήσεται διαθήκης πατέρων ἡμῶν, καὶ συντρίψει τὴν παρεμ-

βολὴν ταύτην κατὰ πρόσωπον ἡμῶν σήμερον.

11 Καὶ γνώσεται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἐστὶν ὁ λυτρούμενος καὶ σώζων τὸν Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἦραν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἴδον αὐτοὺς ἐρχομένους ἐξεναντίας,

13 Καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς πόλεμον· καὶ ἐσάλπισαν οἱ μετὰ Ἰούδα.

14 Καὶ συνῆψαν, καὶ συνετρίβησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ πεδίον.

15 Οἱ δὲ ἔσχατοι πάντες ἔπεσον ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γαζηρὼν καὶ ἕως τῶν πεδίων τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀζώτου καὶ Ἰαμνίας, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας τρισχιλίους.

16 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ δύναμις ἀπὸ τοῦ διώκειν ὄπισθεν αὐτῶν,

17 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν, Μὴ ἐπιθυμήσητε τῶν σκύλων, ὅτι πόλεμος ἐξεναντίας ἡμῶν,

18 Καὶ Γοργίας καὶ ἡ δύναμις ἐν τῷ ὄρει ἐγγὺς ἡμῶν· ἀλλὰ στῆτε νῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ πολεμήσατε αὐτοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψετε τὰ σκύλα μετὰ παῤῥησίας.

19 Ἔτι λαλοῦντος Ἰούδα ταῦτα, ὤφθη μέρος τι ἐκκύπτον ἐκ τοῦ ὄρους.

20 Καὶ εἶδεν ὅτι τετρόπωνται, καὶ ἐμπυρίζουσι τὴν παρεμβολὴν, ὁ γὰρ καπνὸς θεωρούμενος ἐνεφάνιζε τὸ γεγονός.

21 Οἱ δὲ ταῦτα συνιδόντες ἐδειλώθησαν σφόδρα· συνιδόντες δὲ καὶ τὴν Ἰούδα παρεμβολὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἑτοίμην εἰς παράταξιν,

22 Ἔφυγον πάντες εἰς γῆν ἀλλοφύλων.

23 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰούδας ἐπὶ τὴν σκυλείαν τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἔλαβον χρυσίον πολὺ καὶ ἀργύριον καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν θαλασσίαν καὶ πλοῦτον μέγαν.

24 Καὶ ἐπιστραφέντες ὕμνουν καὶ εὐλόγουν εἰς οὐρανὸν τὸν Κύριον, ὅτι καλὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Ὅσοι δὲ τῶν ἀλλοφύλων διεσώθησαν, παραγενηθέντες ἀπήγγειλαν τῷ Λυσίᾳ πάντα τὰ συμβεβηκότα.

27 Ὁ δὲ ἀκούσας συνεχύθη καὶ ἠθύμει, ὅτι οὐχ οἷα ἤθελε, τοιαῦτα γεγόνει τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ οἷα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοιαῦτα ἐξέβη.

28 Καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ ἐνιαυτῷ συνελόχησεν ὁ Λυσίας ἀνδρῶν ἐπιλέκτων ἑξήκοντα χιλιάδας καὶ πενταχισχιλίαν ἵππον, ὥστε ἐκπολεμῆσαι αὐτούς.

29 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ παρενέβαλον ἐν Βαιθσούροις, καὶ συνήντησεν αὐτοῖς Ἰούδας ἐν δέκα χιλιάσιν ἀνδρῶν.

30 Καὶ εἶδε τὴν παρεμβολὴν ἰσχυρὰν, καὶ προσηύξατο, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ, ὁ σωτὴρ τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ συντρίψας τὸ ὅρμημα τοῦ δυνατοῦ ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ, καὶ παρέδωκας τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων εἰς

χεῖρας Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ, καὶ
τοῦ αἴροντος τὰ σκεύη αὐτοῦ.
31 Σύγκλεισον τὴν παρεμβο-
λὴν ταύτην ἐν χειρὶ λαοῦ σου
Ἰσραὴλ, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἐπὶ
τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἵππῳ αὐτῶν.
32 Δὸς αὐτοῖς δειλίαν, καὶ
τῆξον θράσος ἰσχύος αὐτῶν, καὶ
σαλευθήτωσαν τῇ συντριβῇ αὐ-
τῶν.
33 Κατάβαλε αὐτοὺς ῥομ-
φαίᾳ ἀγαπώντων σε, καὶ αἰνε-
σάτωσάν σε πάντες οἱ εἰδότες
τὸ ὄνομά σου ἐν ὕμνοις.
34 Καὶ συνέβαλον ἀλλήλοις,
καὶ ἔπεσον ἐκ τῆς παρεμβολῆς
Λυσίου εἰς πεντακισχιλίους ἄν-
δρας, καὶ ἔπεσον ἐξ ἐναντίας αὐ-
τῶν.
35 Ἰδὼν δὲ Λυσίας τὴν γινο-
μένην τροπὴν τῆς αὐτοῦ συντά-
ξεως, τῆς δὲ Ἰούδα τὸ γεγενημέ-
νον θάρσος, καὶ ὡς ἕτοιμοί εἰσιν ἢ
ζῆν ἢ τεθνάναι γενναίως, ἀπῆρεν
εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐξενολόγει
καὶ πλεονάσας τὸν γενηθέντα
στρατὸν, ἐλογίζετο πάλιν παρα-
γενέσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
36 Εἶπε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ, Ἰδοὺ συνετρίβησαν
οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἀναβῶμεν καθα-
ρίσαι τὰ ἅγια καὶ ἐγκαινίσαι.
37 Καὶ συνήχθη ἡ παρεμβο-
λὴ πᾶσα, καὶ ἀνέβησαν εἰς ὄρος
Σιών.
38 Καὶ ἴδον τὸ ἁγίασμα ἠρη-
μωμένον, καὶ τὸ θυσιαστήριον βε-
βηλωμένον, καὶ τὰς πύλας κα-
τακεκαυμένας, καὶ ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς φυτὰ πεφυκότα ὡς ἐν δρυ-
μῷ ἢ ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ
παστοφόρια καθῃρημένα.
39 Καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια
αὐτῶν, καὶ ἐκόψαντο κοπετὸν
μέγαν, καὶ ἐπέθεντο σποδὸν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.
40 Καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς
σάλπιγξι τῶν σημασιῶν, καὶ
ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν.
41 Τότε ἐπέταξεν Ἰούδας ἄν-
δρας πολεμεῖν τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ,
ἕως ἂν καθαρίσῃ τὰ ἅγια.
42 Καὶ ἐπέλεξεν ἱερεῖς ἀμώ-
μους, θελητὰς νόμου.
43 Καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια,
καὶ ἦραν τοὺς λίθους τοῦ μιασ-
μοῦ εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
44 Καὶ ἐβουλεύσαντο περὶ
τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώ-
σεως τοῦ βεβηλωμένου, τί αὐτῷ
ποιήσωσι.
45 Καὶ ἐπέπεσεν αὐτοῖς βου-
λὴ ἀγαθὴ, καθελεῖν αὐτὸ, μή-
ποτε γένηται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος,
ὅτι ἐμίαναν τὰ ἔθνη αὐτό· καὶ
καθεῖλον τὸ θυσιαστήριον,
46 Καὶ ἀπέθεντο τοὺς λίθους
ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου, ἐν τόπῳ
ἐπιτηδείῳ, μέχρι τοῦ παραγενη-
θῆναι προφήτην τοῦ ἀποκριθῆναι
περὶ αὐτῶν.
47 Καὶ ἔλαβον λίθους ὁλοκλή-
ρους κατὰ τὸν νόμον, καὶ ᾠκοδό-
μησαν τὸ θυσιαστήριον καινὸν
κατὰ τὸ πρότερον.
48 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὰ ἅγια
καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ οἴκου, καὶ τὰς
αὐλὰς ἡγίασαν.
49 Καὶ ἐποίησαν σκεύη ἅγια
καινὰ, καὶ εἰσήνεγκαν τὴν λυχ-
νίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυ-
μιαμάτων καὶ τὴν τράπεζαν εἰς
τὸν ναόν.

50 Καὶ ἐθυμίασαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξῆψαν τοὺς λύχνους τοὺς ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ ἐφαίνοσαν ἐν τῷ ναῷ.

51 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους, καὶ ἐξεπέτασαν τὰ καταπετάσματα· καὶ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν.

52 Καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐννάτου· οὗτος ὁ μὴν Χασελεῦ τοῦ ὀγδόου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἔτους.

53 Καὶ ἀνήνεγκαν θυσίαν κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων τὸ καινὸν ὃ ἐποίησαν.

54 Κατὰ τὸν καιρὸν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ἐβεβήλωσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη, ἐν ἐκείνῃ ἐνεκαινίσθη ἐν ᾠδαῖς καὶ κιθάραις καὶ κινύραις, καὶ ἐν κυμβάλοις.

55 Καὶ ἔπεσον πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν, καὶ εὐλόγησαν εἰς οὐρανὸν τὸν εὐοδώσαντα αὐτοῖς.

56 Καὶ ἐποίησαν τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἡμέρας ὀκτὼ, καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως.

57 Καὶ κατεκόσμησαν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ στεφάνοις χρυσοῖς καὶ ἀσπιδίσκαις, καὶ ἐνεκαίνισαν τὰς πύλας καὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐθύρωσαν αὐτά.

58 Καὶ ἐγενήθη εὐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα, καὶ ἀπεστράφη ὄνειδος ἐθνῶν.

59 Καὶ ἔστησεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ, ἵνα ἄγωνται αἱ ἡμέραι ἐγκαινισμοῦ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέρας ὀκτὼ ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς Χασελεῦ, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς.

60 Καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ ὄρος Σιὼν, κυκλόθεν τείχη ὑψηλὰ καὶ πύργους ὀχυροὺς, μήποτε παραγενηθέντα τὰ ἔθνη καταπατήσωσιν αὐτὰ, ὡς ἐποίησαν τοπρότερον.

61 Καὶ ἐπέταξεν ἐκεῖ δύναμιν τηρεῖν αὐτὸ, καὶ ὠχύρωσαν αὐτὸ τηρεῖν τὴν Βαιθσούραν, τοῦ ἔχειν τὸν λαὸν ὀχύρωμα κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰδουμαίας.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη κυκλόθεν ὅτι ᾠκοδομήθη τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐνεκαινίσθη τὸ ἁγίασμα ὡς τοπρότερον, καὶ ὠργίσθησαν σφόδρα.

2 Καὶ ἐβουλεύσαντο τοῦ ἄραι τὸ γένος Ἰακὼβ τοὺς ὄντας ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἤρξαντο τοῦ θανατοῦν ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐξαίρειν.

3 Καὶ ἐπολέμει Ἰούδας πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἡσαῦ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ τὴν Ἀκραβαττίνην, ὅτι περιεκάθηντο τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ συνέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

4 Καὶ ἐμνήσθη τῆς κακίας υἱῶν Βαιὰν, οἳ ἦσαν τῷ λαῷ εἰς

παγίδα καὶ εἰς σκάνδαλον ἐν τῷ ἐνεδρεύειν αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

5 Καὶ συνεκλείσθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τοῖς πύργοις, καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτοὺς, καὶ ἐνεπύρισε τοὺς πύργους αὐτῆς ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐνοῦσι.

6 Καὶ διεπέρασεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ εὗρε χεῖρα κραταιὰν καὶ λαὸν πολὺν, καὶ Τιμόθεον ἡγούμενον αὐτῶν.

7 Καὶ συνῆψε πρὸς αὐτοὺς πολέμους πολλοὺς, καὶ συνετρίβησαν πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

8 Καὶ προκατελάβετο τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

9 Καὶ ἐπισυνήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῦ ἐξᾶραι αὐτούς· καὶ ἔφυγον εἰς Δάθεμα τὸ ὀχύρωμα·

10 Καὶ ἀπέστειλαν γράμματα πρὸς Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐπισυνηγμένα ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς,

11 Καὶ ἑτοιμάζονται ἐλθεῖν καὶ προκαταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα εἰς ὃ κατεφύγομεν, καὶ Τιμόθεος ἡγεῖται τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

12 Νῦν οὖν ἐλθὼν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι πέπτωκεν ἐξ ἡμῶν πλῆθος.

13 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν τοῖς Τωβίου τεθανάτωνται, καὶ ᾐχμαλωτίκασι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ ἀπώλεσαν ἐκεῖ ὡς μίαν χιλιαρχίαν ἀνδρῶν.

14 Ἔτι αἱ ἐπιστολαὶ ἀνεγινώσκοντο, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἕτεροι παρεγίνοντο ἐκ τῆς Γαλιλαίας διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια, ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα,

15 Λέγοντες ἐπισυνῆχθαι ἐπ' αὐτοὺς ἐκ Πτολεμαΐδος καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ πάσης Γαλιλαίας ἀλλοφύλων, τοῦ ἐξαναλῶσαι ἡμᾶς.

16 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰούδας καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, ἐπισυνήχθη ἐκκλησία μεγάλη, βουλεύσασθαι τί ποιήσωσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς οὖσιν ἐν θλίψει, καὶ πολεμουμένοις ὑπ' αὐτῶν.

17 Καὶ εἶπεν Ἰούδας Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ πορεύου καὶ ῥῦσαι τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ἐγὼ δὲ καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός μου πορευσόμεθα εἰς τὴν Γαλααδῖτιν.

18 Καὶ κατέλιπεν Ἰώσηπον τὸν τοῦ Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίαν, ἡγουμένους τοῦ λαοῦ, μετὰ τῶν ἐπιλοίπων τῆς δυνάμεως, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ εἰς τήρησιν.

19 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Πρόστητε τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ συνάψητε πόλεμον πρὸς τὰ ἔθνη ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι ἡμᾶς.

20 Καὶ ἐμερίσθησαν Σίμωνι ἄνδρες τρισχίλιοι τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν Γαλιλαίαν, Ἰούδᾳ δὲ ἄν-

δρες ὀκτακισχίλιοι εἰς τὴν Γαλααδῖτιν.

21 Καὶ ἐπορεύθη Σίμων εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ συνῆψε πολέμους πολλοὺς πρὸς τὰ ἔθνη, καὶ συνετρίβη τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

22 Καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως τῆς πύλης Πτολεμαΐδος· καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν ἐθνῶν εἰς τρισχιλίους ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

29 Καὶ παρέλαβε τοὺς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ ἐν Ἀρβάττοις σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτοῖς, καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετ᾽ εὐφροσύνης μεγάλης.

24 Καὶ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

25 Καὶ συνήντησαν τοῖς Ναβαταίοις, καὶ ἀπήντησαν αὐτοῖς εἰρηνικῶς, καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς ἅπαντα τὰ συμβάντα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι.

26 Καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνειλημμένοι εἰσὶν εἰς Βόσσορα, καὶ Βοσὸρ, ἐν Ἀλίμοις, Χασφὼρ, Μακὲδ, καὶ Καρναΐν· πᾶσαι αἱ πόλεις αὗται ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι·

27 Καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῆς Γαλααδίτιδός εἰσι συνειλημμένοι, καὶ εἰς αὔριον τάσσονται παρεμβάλλειν ἐπὶ τὰ ὀχυρώματα, καὶ καταλαβέσθαι, καὶ ἐξᾶραι πάντας τούτους ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

28 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὁδὸν εἰς τὴν ἔρημον εἰς Βοσὸρ ἄφνω· καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἔλαβε πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί.

29 Καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν νυκτὸς, καὶ ἐπορεύετο ἕως ἐπὶ τὸ ὀχύρωμα.

30 Καὶ ἐγένετο ἑωθινὴ, καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸς, αἴροντες κλίμακας καὶ μηχανὰς καταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα, καὶ ἐπολέμουν αὐτούς.

31 Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι ἦρκται ὁ πόλεμος, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν σάλπιγξι καὶ φωνῇ μεγάλῃ.

32 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι τῆς δυνάμεως, Πολεμήσατε σήμερον ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν.

33 Καὶ ἐξῆλθεν ἐν τρισὶν ἀρχαῖς ἐξ ὄπισθεν αὐτῶν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν ἐν προσευχῇ.

34 Καὶ ἐπέγνω ἡ παρεμβολὴ Τιμοθέου ὅτι Μακκαβαῖός ἐστι, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ὀκτακισχιλίους ἄνδρας.

35 Καὶ ἀπέκλινεν εἰς Μασφὰ, καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν, καὶ προκατελάβετο αὐτὴν, καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί.

36 Ἐκεῖθεν ἀπῆρε, καὶ προ-

κατελάβετο τὴν Χασφὼν, Μακὲδ, Βοσὸρ, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Γαλααδίτιδος.

37 Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα συνήγαγε Τιμόθεος παρεμβολὴν ἄλλην, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον Ῥαφὼν ἐκ πέραν τοῦ χειμάῤῥου.

38 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰούδας κατασκοπεῦσαι τὴν παρεμβολήν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἐπισυνηγμένα εἰσὶ πρὸς αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, δύναμις πολλὴ σφόδρα.

39 Καὶ Ἄραβας μεμίσθωνται εἰς βοήθειαν αὐτοῖς, καὶ παρενέβαλον πέραν τοῦ χειμάῤῥου ἕτοιμοι τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ εἰς πόλεμον· καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

40 Καὶ εἶπε Τιμόθεος τοῖς ἄρχουσι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, Ἐν τῷ ἐγγίζειν Ἰούδαν καὶ τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν χειμάῤῥουν τοῦ ὕδατος, ἐὰν διαβῇ πρὸς ἡμᾶς πρότερος, οὐ δυνησόμεθα ὑποστῆναι αὐτὸν, ὅτι δυνάμενος δυνήσεται πρὸς ἡμᾶς.

41 Ἐὰν δὲ δειλανθῇ, καὶ παρεμβάλῃ πέραν τοῦ ποταμοῦ, διαπεράσομεν πρὸς αὐτὸν, καὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτόν.

42 Ὡς δὲ ἤγγισεν Ἰούδας ἐπὶ τὸν χειμάῤῥουν τοῦ ὕδατος, ἔστησε τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ χειμάῤῥου, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Μὴ ἀφῆτε πάντα ἄνθρωπον παρεμβαλεῖν, ἀλλ' ἐρχέσθωσαν πάντες εἰς τὸν πόλεμον.

43 Καὶ διεπέρασεν ἐπ' αὐτοὺς πρότερος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὄπισθεν αὐτοῦ· καὶ συνετρίβησαν πρὸ προσώπου αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἔῤῥιψαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ τέμενος ἐν Καρναΐν.

44 Καὶ προκατελάβοντο τὴν πόλιν, καὶ τὸ τέμενος ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐτροπώθη ἡ Καρναΐν, καὶ οὐκ ἐδύναντο ἔτι ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον Ἰούδα.

45 Καὶ συνήγαγεν Ἰούδας πάντα Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῇ Γαλααδίτιδι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, παρεμβολὴν μεγάλην σφόδρα, ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα.

46 Καὶ ἦλθον ἕως Ἐφρών· καὶ αὕτη ἡ πόλις μεγάλη ἐπὶ τῆς εἰσόδου ὀχυρὰ σφόδρα· οὐκ ἦν ἐκκλῖναι ἀπ' αὐτῆς δεξιὰν ἢ ἀριστερὰν, ἀλλ' ἢ διὰ μέσου αὐτῆς πορεύεσθαι.

47 Καὶ ἀπέκλεισαν αὐτοὺς οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνέφραξαν τὰς πύλας λίθοις.

48 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰούδας λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων, Διελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς κακοποιήσει ὑμᾶς, πλὴν τοῖς ποσὶ παρελευσόμεθα· καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἀνοῖξαι αὐτῷ.

49 Καὶ ἐπέταξεν Ἰούδας κηρύξαι ἐν τῇ παρεμβολῇ, τοῦ παρεμβαλεῖν ἕκαστον ἐν ᾧ ἐστι τόπῳ.

50 Καὶ παρενέβαλον οἱ ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἐπολέμησαν τὴν πόλιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκεί-

νην καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ παρεδόθη ἡ πόλις ἐν χερσὶν αὐτοῦ.

51 Καὶ ἀπώλεσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἐξεῤῥίζωσεν αὐτὴν, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πόλεως ἐπάνω τῶν ἀπεκταμμένων.

52 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸ πεδίον τὸ μέγα κατὰ πρόσωπον Βαιθσάν.

53 Καὶ ἦν Ἰούδας ἐπισυνάγων τοὺς ἐσχατίζοντας, καὶ παρακαλῶν τὸν λαὸν κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἕως οὗ ἦλθον εἰς γῆν Ἰούδα.

54 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Σιὼν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ· καὶ προσήγαγον ὁλοκαυτώματα, ὅτι οὐκ ἔπεσεν ἐξ αὐτῶν οὐθεὶς ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι ἐν εἰρήνῃ.

55 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἦν Ἰούδας καὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ Γαλαὰδ, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ κατὰ πρόσωπον Πτολεμαΐδος,

56 Ἤκουσεν Ἰωσὴφ ὁ τοῦ Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίας, ἄρχοντες τῆς δυνάμεως, τῶν ἀνδραγαθιῶν καὶ τοῦ πολέμου οἷα ἐποίησαν,

57 Καὶ εἶπε, Ποιήσωμεν καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὄνομα, καὶ πορευθῶμεν πολεμῆσαι πρὸς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν.

58 Καὶ παρήγγειλαν τοῖς ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ Ἰάμνιαν.

59 Καὶ ἐξῆλθε Γοργίας ἐκ τῆς πόλεως, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον.

60 Καὶ ἐτροπώθη Ἰώσηφος καὶ Ἀζαρίας, καὶ ἐδιώχθησαν ἕως τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἔπεσον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς δισχιλίους ἄνδρας.

61 Καὶ ἐγενήθη τροπὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσαν Ἰούδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, οἰόμενοι ἀνδραγαθῆσαι.

62 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἷς ἐδόθη σωτηρία Ἰσραὴλ διὰ χειρὸς αὐτῶν.

63 Καὶ ὁ ἀνὴρ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐδοξάσθησαν σφόδρα ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἐθνῶν πάντων, οὗ ἠκούετο τὸ ὄνομα αὐτῶν.

64 Καὶ ἐπισυνήγοντο πρὸς αὐτοὺς εὐφημοῦντες.

65 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμουν τοὺς υἱοὺς Ἡσαῦ ἐν τῇ γῇ πρὸς Νότον, καὶ ἐπάταξε τὴν Χεβρὼν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα αὐτῆς, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνέπρησε κυκλόθεν.

66 Καὶ ἀπῆρε τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν ἀλλοφύλων, καὶ διεπορεύετο τὴν Σαμάρειαν.

67 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔπεσον ἱερεῖς ἐν πολέμῳ, βουλόμενοι ἀνδραγαθῆσαι, ἐν τῷ αὐτοὺς ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον ἀβουλεύτως.

68 Καὶ ἐξέκλινεν Ἰούδας εἰς Ἄζωτον γῆν ἀλλοφύλων, καὶ καθεῖλε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατέκαυσε πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσε

τὰ σκῦλα τῶν πόλεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΚΑΙ' ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας, καὶ ἤκουσεν ὅτι ἐστὶν Ἐλυμαΐς ἐν τῇ Περσίδι πόλις ἔνδοξος πλούτῳ, ἀργυρίῳ τε καὶ χρυσίῳ,

2 Καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν αὐτῇ πλούσιον σφόδρα, καὶ ἐκεῖ καλύμματα χρυσᾶ, καὶ θώρακες, καὶ ὅπλα ἃ κατέλιπεν ἐκεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, βασιλεὺς ὁ Μακεδὼν, ὃς ἐβασίλευσε πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησι.

3 Καὶ ἦλθε καὶ ἐζήτει καταλαβέσθαι τὴν πόλιν, καὶ προνομεῦσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη, ὅτι ἐγνώσθη ὁ λόγος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως.

4 Καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγε καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν μετὰ λύπης μεγάλης, ἀποστρέψαι εἰς Βαβυλῶνα.

5 Καὶ ἦλθεν ἀπαγγέλλων τις αὐτῷ εἰς τὴν Περσίδα, ὅτι τετρόπωνται αἱ παρεμβολαὶ αἱ πορευθεῖσαι εἰς γῆν Ἰούδα,

6 Καὶ ἐπορεύθη Λυσίας δυνάμει ἰσχυρᾷ ἐν πρώτοις, καὶ ἀνετράπη ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐπίσχυσαν ὅπλοις καὶ δυνάμει καὶ σκύλοις πολλοῖς οἷς ἔλαβον ἀπὸ τῶν παρεμβολῶν ὧν ἐξέκοψαν,

7 Καὶ καθεῖλον τὸ βδέλυγμα ὃ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ἁγίασμα καθὼς τὸ πρότερον ἐκύκλωσαν τείχεσιν ὑψηλοῖς, καὶ τὴν Βαιθσούραν πόλιν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ἐθαμβήθη καὶ ἐσαλεύθη σφόδρα· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἐνέπεσεν εἰς ἀῤῥωστίαν ἀπὸ τῆς λύπης, ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καθὼς ἐνεθυμεῖτο.

9 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας πλείους, ὅτι ἀνεκαινίσθη ἐπ' αὐτὸν λύπη μεγάλη, καὶ ἐλογίσατο ὅτι ἀποθνήσκει.

10 Καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀφίσταται ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ συμπέπτωκα τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τῆς μερίμνης.

11 Καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου, Ἕως τίνος θλίψεως ἦλθον καὶ κλύδωνος μεγάλου, ἐν ᾧ νῦν εἰμι; ὅτι χρηστὸς καὶ ἀγαπώμενος ἤμην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου.

12 Νῦν δὲ μιμνήσκομαι τῶν κακῶν ὧν ἐποίησα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξαπέστειλα ἐξᾶραι τοὺς κατοικοῦντας Ἰούδα διακενῆς.

13 Ἔγνων οὖν ὅτι χάριν τούτων εὗρόν με τὰ κακὰ ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἀπόλλυμαι λύπῃ μεγάλῃ ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

14 Καὶ ἐκάλεσε Φίλιππον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ διάδημα καὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ τὸν δακτύλιον, τοῦ ἀγαγεῖν

Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκθρέψαι αὐτὸν τοῦ βασιλεύειν.

16 Καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ἔτους ἐννάτου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ.

17 Καὶ ἐπέγνω Λυσίας ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατέστησε βασιλεύειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ, ὃν ἐξέθρεψε νεώτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐπάτορα.

18 Καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄκρας ἦσαν συγκλείοντες τὸν Ἰσραὴλ κύκλῳ τῶν ἁγίων, καὶ ζητοῦντες τὰ κακὰ δι᾽ ὅλου, καὶ στήριγμα τοῖς ἔθνεσι.

19 Καὶ ἐλογίσατο Ἰούδας ἐξᾶραι αὐτούς· καὶ ἐξεκκλησίασε πάντα τὸν λαὸν τοῦ περικαθίσαι ἐπ᾽ αὐτούς.

20 Καὶ συνήχθησαν ἅμα, καὶ περιεκάθισαν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἔτους πεντηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐπ᾽ αὐτοὺς βελοστάσεις καὶ μηχανάς.

21 Καὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν ἐκ τοῦ συγκλεισμοῦ, καὶ ἐκολλήθησαν αὐτοῖς τινὲς τῶν ἀσεβῶν ἐξ Ἰσραὴλ,

22 Καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπον, Ἕως πότε οὐ ποιήσῃ κρίσιν, καὶ ἐκδικήσεις τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν;

23 Ἡμεῖς εὐδοκοῦμεν δουλεύειν τῷ πατρί σου, καὶ πορεύεσθαι τοῖς ὑπ᾽ αὐτοῦ λεγομένοις, καὶ κατακολουθεῖν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ.

24 Καὶ περιεκάθηνται εἰς τὴν ἄκραν υἱοὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, χάριν τούτου καὶ ἀλλοτριοῦνται ἀφ᾽ ἡμῶν· πλὴν ὅσοι εὑρίσκοντο ἐξ ἡμῶν, ἐθανατοῦντο, καὶ αἱ κληρονομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο.

25 Καὶ οὐκ ἐφ᾽ ἡμᾶς μόνον ἐξέτειναν χεῖρα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν.

26 Καὶ ἰδοὺ παρεμβεβλήκασι σήμερον ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ καταλαβέσθαι αὐτήν, καὶ τὸ ἁγίασμα, καὶ τὴν Βαιθσούραν ὠχύρωσαν.

27 Καὶ ἐὰν μὴ προκαταλάβῃ αὐτοὺς διατάχους, μείζονα τούτων ποιήσουσι, καὶ οὐ δυνήσῃ τοῦ κατασχεῖν αὐτῶν.

28 Καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὅτι ἤκουσε, καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἡνιῶν.

29 Καὶ ἀπὸ βασιλειῶν ἑτέρων καὶ ἀπὸ νήσων θαλασσῶν ἦλθον πρὸς αὐτὸν δυνάμεις μισθωταί.

30 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἑκατὸν χιλιάδες πεζῶν, καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἵππων, καὶ ἐλέφαντες δύο καὶ τριάκοντα εἰδότες πόλεμον.

31 Καὶ ἦλθοσαν διὰ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ παρενεβάλοσαν ἐπὶ Βαιθσούραν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησαν μηχανάς· καὶ ἐξῆλθον, καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὰς ἐν πυρὶ, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρωδῶς.

32 Καὶ ἀπῆρεν Ἰούδας ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ παρενέβαλεν εἰς Βαιθζαχαρία ἀπέναντι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τοπρωῒ, καὶ ἀπῆρε τὴν παρεμ-

βολὴν ἐν ὁρμήματι αὐτῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Βαιθζαχαρία, καὶ διεσκευάσθησαν αἱ δυνάμεις εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι.

34 Καὶ τοῖς ἐλέφασιν ἔδειξαν αἷμα σταφυλῆς καὶ μόρων, τοῦ παραστῆσαι αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον.

35 Καὶ διεῖλον τὰ θηρία εἰς τὰς φάλαγγας, καὶ παρέστησαν ἑκάστῳ ἐλέφαντι χιλίους ἄνδρας τεθωρακισμένους ἐν ἁλυσιδωτοῖς, καὶ περικεφαλαῖαι χαλκαῖ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ πεντακόσιοι ἵπποι διατεταγμένοι ἑκάστῳ θηρίῳ ἐκλελεγμένοι.

36 Οὗτοι πρὸ καιροῦ, οὗ ἐὰν ᾖν τὸ θηρίον, ἦσαν, καὶ οὗ ἐὰν ἐπορεύετο, ἐπορεύοντο ἅμα, οὐκ ἀφίσταντο ἀπ᾽ αὐτοῦ.

37 Καὶ πύργοι ξύλινοι ἐπ᾽ αὐτοὺς ὀχυροὶ σκεπαζόμενοι ἐφ᾽ ἑκάστου θηρίου, ἐζωσμένοι ἐπ᾽ αὐτοῦ μηχαναῖς· καὶ ἐφ᾽ ἑκάστου ἄνδρες δυνάμεως δύο καὶ τριάκοντα οἱ πολεμοῦντες ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ ὁ Ἰνδὸς αὐτοῦ.

38 Καὶ τὴν ἐπίλοιπον ἵππον ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔστησαν ἐπὶ τὰ δύο μέρη τῆς παρεμβολῆς, κατασείοντες καὶ καταφρασσόμενοι ἐν ταῖς φάραγξιν.

39 Ὡς δὲ ἔστιλβεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰς χρυσᾶς καὶ χαλκᾶς ἀσπίδας, ἔστιλβε τὰ ὄρη ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ κατηύγαζεν ὡς λαμπάδες πυρός.

40 Καὶ ἐξετάθη μέρος τι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καί τινες ἐπὶ τὰ ταπεινά· καὶ ἤρχοντο ἀσφαλῶς καὶ τεταγμένως.

41 Καὶ ἐσαλεύοντο πάντες οἱ ἀκούοντες φωνῆς πλήθους αὐτῶν, καὶ ὁδοιπορίας τοῦ πλήθους, καὶ συγκρουσμοῦ τῶν ὅπλων· ἦν γὰρ ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἰσχυρά.

42 Καὶ ἤγγισεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς παράταξιν· καὶ ἔπεσον ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἑξακόσιοι ἄνδρες.

43 Καὶ εἶδεν Ἐλεάζαρ ὁ Σαυαρὰν ἓν τῶν θηρίων τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικῷ, καὶ ἦν ὑπεράγον πάντα τὰ θηρία, καὶ ὤφθη ὅτι ἐν αὐτῷ ἐστιν ὁ βασιλεύς.

44 Καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ περιποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον.

45 Καὶ ἐπέδραμεν αὐτῷ θράσει εἰς μέσον τῆς φάλαγγος, καὶ ἐθανάτου δεξιὰ καὶ εὐώνυμα, καὶ ἐσχίζοντο ἀπ᾽ αὐτοῦ ἔνθα καὶ ἔνθα.

46 Καὶ εἰσέδυ ὑπὸ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ὑπέθηκεν αὐτῷ, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

47 Καὶ ἴδον τὴν ἰσχὺν τῆς βασιλείας καὶ τὸ ὅρμημα τῶν δυνάμεων, καὶ ἐξέκλιναν ἀπ᾽ αὐτῶν.

48 Οἱ δὲ ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἀνέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ παρενέβαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὸ ὄρος Σιὼν,

49 Καὶ ἐποίησεν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐκ Βαιθσούρων· καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς ἐκεῖ διατροφὴ τοῦ συγκεκλεῖσθαι ἐν αὐτῇ, ὅτι σάββατον ἦν τῇ γῇ.

50 Καὶ κατελάβετο βασιλεὺς τὴν Βαιθσούραν, καὶ ἀπέταξεν ἐκεῖ φρουρὰν τηρεῖν αὐτήν,

51 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὸ ἁγίασμα ἡμέρας πολλάς, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ βελοστάσεις καὶ μηχανὰς καὶ πυρόβολα καὶ λιθόβολα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλλεσθαι βέλη, καὶ σφενδόνας.

52 Καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ μηχανὰς πρὸς τὰς μηχανὰς αὐτῶν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλάς.

53 Βρώματα δὲ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀγγείοις, διὰ τὸ ἕβδομον ἔτος εἶναι, καὶ οἱ ἀνασωζόμενοι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν κατέφαγον τὸ ὑπόλειμμα τῆς παραθέσεως.

54 Καὶ ὑπελείφθησαν ἐν τοῖς ἁγίοις ἄνδρες ὀλίγοι, ὅτι κατεκράτησεν αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐσκορπίσθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

55 Καὶ ἤκουσε Λυσίας, ὅτι Φίλιππος, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἔτι ζῶν, ἐκθρέψαι Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν,

56 Ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆς Περσίδος καὶ Μηδίας, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ πορευθεῖσαι τοῦ βασιλέως μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι ζητεῖ παραλαβεῖν τὰ πράγματα.

57 Καὶ κατέσπευσε τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ τοὺς ἄνδρας, Ἐκλείπομεν καθ' ἡμέραν, καὶ ἡ τροφὴ ἡμῖν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος οὗ παρεμβάλλομέν ἐστιν ὀχυρὸς, καὶ ἐπίκειται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας.

58 Νῦν οὖν δῶμεν δεξιὰν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, καὶ ποιήσωμεν μετ' αὐτῶν εἰρήνην καὶ μετὰ παντὸς ἔθνους αὐτῶν,

59 Καὶ στήσωμεν αὐτοῖς τοῦ πορεύεσθαι τοῖς νομίμοις αὐτῶν, ὡς τοπρότερον· χάριν γὰρ τῶν νομίμων αὐτῶν ὧν διεσκεδάσαμεν, ὠργίσθησαν, καὶ ἐποίησαν ταῦτα πάντα.

60 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς εἰρηνεῦσαι, καὶ ἐπεδέξαντο.

61 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες· ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ὀχυρώματος.

62 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ εἶδε τὸ ὀχύρωμα τοῦ τόπου· καὶ ἠθέτησε τὸν ὁρκισμὸν ὃν ὤμοσε, καὶ ἐνετείλατο καθελεῖν τὸ τεῖχος κυκλόθεν.

63 Καὶ ἀπῆρε κατὰ σπουδὴν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εὗρε Φίλιππον κυριεύοντα τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμησε πρὸς αὐτὸν, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν βίᾳ.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΕΤΟΥΣ ἑνὸς καὶ πεντηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθε Δη-

μήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου ἐκ Ῥώ-
μης, καὶ ἀνέβη σὺν ἀνδράσιν ὀλί-
γοις εἰς πόλιν παραθαλασσίαν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.
2 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσεπορεύετο
εἰς οἶκον βασιλείας πατέρων αὐ-
τοῦ, συνέλαβον αἱ δυνάμεις τὸν
Ἀντίοχον καὶ τὸν Λυσίαν ἄγειν
αὐτοὺς αὐτῷ.
3 Καὶ ἐγνώσθη αὐτῷ τὸ πρᾶγ-
μα, καὶ εἶπε, Μή μοι δείξητε τὰ
πρόσωπα αὐτῶν.
4 Καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς αἱ
δυνάμεις, καὶ ἐκάθισε Δημή-
τριος ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐ-
τοῦ.
5 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάν-
τες ἄνδρες ἄνομοι καὶ ἀσεβεῖς ἐξ
Ἰσραὴλ, καὶ Ἄλκιμος ἡγεῖ-
το αὐτῶν, βουλόμενος ἱερατεύ-
ειν.
6 Καὶ κατηγόρησαν τοῦ λα-
οῦ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες,
Ἀπώλεσεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ τοὺς φίλους σου, καὶ
ἡμᾶς ἐσκόρπισαν ἀπὸ τῆς γῆς ἡ-
μῶν.
7 Νῦν οὖν ἀπόστειλον ἄνδρα
ᾧ πιστεύεις, καὶ πορευθεὶς ἰδέτω
τὴν ἐξολόθρευσιν πᾶσαν ἣν ἐποίη-
σεν ἡμῖν καὶ τῇ χώρᾳ τοῦ βασι-
λέως, καὶ κολασάτω αὐτοὺς καὶ
πάντας τοὺς ἐπιβοηθοῦντας αὐ-
τοῖς.
8 Καὶ ἐπέλεξεν ὁ βασιλεὺς
τὸν Βακχίδην τῶν φίλων τοῦ βα-
σιλέως, κυριεύοντα ἐν τῷ πέραν
τοῦ ποταμοῦ, καὶ μέγαν ἐν τῇ
βασιλείᾳ, καὶ πιστὸν τῷ βασι-
λεῖ.
9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν, καὶ
Ἄλκιμον τὸν ἀσεβῆ, καὶ ἔστη-
σεν αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην, καὶ ἐνε-
τείλατο αὐτῷ ποιῆσαι τὴν ἐκδί-
κησιν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
10 Καὶ ἀπῆραν, καὶ ἦλθον
μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰς γῆν
Ἰούδα· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, λόγοις εἰρηνικοῖς μετὰ
δόλου.
11 Καὶ οὐ προσέσχον τοῖς λό-
γοις αὐτῶν, ἴδον γὰρ ὅτι ἦλθον
μετὰ δυνάμεως πολλῆς.
12 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς
Ἄλκιμον καὶ Βακχίδην συναγω-
γὴ γραμματέων ἐκζητῆσαι δί-
καια.
13 Καὶ πρῶτοι οἱ Ἀσιδαῖοι
ἦσαν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπεζήτουν παρὰ αὐτῶν εἰρή-
νην·
14 Εἶπαν γὰρ, Ἄνθρωπος ἱε-
ρεὺς ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν
ἦλθεν ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ οὐκ
ἀδικήσει ἡμᾶς.
15 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν
λόγους εἰρηνικοὺς, καὶ ὤμοσεν αὐ-
τοῖς, λέγων, Οὐκ ἐκζητήσομεν
ὑμῖν κακὸν, καὶ τοῖς φίλοις ὑ-
μῶν.
16 Καὶ ἐνεπίστευσαν αὐτῷ·
καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτῶν ἑξήκοντα
ἄνδρας, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, κατὰ τὸν λόγον
ὃν ἔγραψε,
17 Σάρκας ὁσίων σου καὶ αἵ-
ματα αὐτῶν ἐξέχεαν κύκλῳ Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς ὁ
θάπτων.
18 Καὶ ἐπέπεσεν αὐτῶν ὁ φό-
βος καὶ ὁ τρόμος ἐπὶ πάντα τὸν
λαὸν, ὅτι εἶπαν, Οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ κρίσις· πα-

ρίβησαν γὰρ τὴν στάσιν καὶ τὸν
ὅρκον ὃν ὤμοσαν.
19 Καὶ ἀπῆρε Βακχίδης ἀ-
πὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβα-
λεν ἐν Βηζὲθ, καὶ ἀπέστειλε καὶ
συνέλαβε πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἀπ᾽
αὐτοῦ αὐτομολησάντων ἀνδρῶν,
καί τινας τοῦ λαοῦ, καὶ ἔθυσεν
αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ τὸ μέ-
γα.
20 Καὶ κατέστησε τὴν χώραν
τῷ Ἀλκίμῳ, καὶ ἀφῆκε μετ᾽
αὐτοῦ δύναμιν τοῦ βοηθεῖν αὐτῷ·
καὶ ἀπῆλθε Βακχίδης πρὸς τὸν
βασιλέα.
21 Καὶ ἠγωνίσατο Ἄλκιμος
περὶ τῆς ἀρχιερωσύνης.
22 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐ-
τὸν πάντες οἱ ταράσσοντες τὸν
λαὸν αὐτῶν, καὶ κατεκράτησαν
γῆν Ἰούδα, καὶ ἐποίησαν πλη-
γὴν μεγάλην ἐν Ἰσραήλ.
23 Καὶ εἶδεν Ἰούδας πᾶσαν
τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν Ἄλκιμος
καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ἐν υἱοῖς Ἰσρα-
ὴλ, ὑπὲρ τὰ ἔθνη·
24 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς πάντα τὰ
ὅρια τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ
ἐποίησεν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἀνδρά-
σι τοῖς αὐτομολήσασι, καὶ ἀνε-
στάλησαν τοῦ πορεύεσθαι εἰς τὴν
χώραν.
25 Ὡς δὲ εἶδεν Ἄλκιμος ὅτι
ἐνίσχυσεν Ἰούδας καὶ οἱ μετ᾽
αὐτοῦ, καὶ ἔγνω ὅτι οὐ δύ-
ναται ὑποστῆναι αὐτοὺς, καὶ
ἐπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα,
καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν πονη-
ρά.
26 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς Νικάνορα, ἕνα τῶν ἀρχόν-
των αὐτοῦ τῶν ἐνδόξων, καὶ μι-
σοῦντα καὶ ἐχθραίνοντα τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ
ἐξᾶραι τὸν λαόν.
27 Καὶ ἦλθε Νικάνωρ εἰς
Ἱερουσαλὴμ δυνάμει πολλῇ,
καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰούδαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ με-
τὰ δόλου λόγοις εἰρηνικοῖς, λέ-
γων,
28 Μὴ ἔστω μάχη ἀναμέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν· ἥξω ἐν ἀνδρά-
σιν ὀλίγοις, ἵνα ὑμῶν ἴδω τὰ
πρόσωπα μετ᾽ εἰρήνης.
29 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἰούδαν, καὶ
ἠσπάσαντο ἀλλήλους εἰρηνικῶς·
καὶ οἱ πολέμιοι ἦσαν ἕτοιμοι ἐξ-
αρπάσαι τὸν Ἰούδαν.
30 Καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος τῷ
Ἰούδᾳ, ὅτι μετὰ δόλου ἦλθεν ἐπ᾽
αὐτόν· καὶ ἐπτοήθη ἀπ᾽ αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔτι ἰδεῖν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ.
31 Καὶ ἔγνω Νικάνωρ ὅτι
ἀπεκαλύφθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ
ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰούδᾳ
ἐν πολέμῳ κατὰ Χαφαρσαλα-
μά.
32 Καὶ ἔπεσον τῶν παρὰ Νι-
κάνορος ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄν-
δρες, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν
Δαυίδ.
33 Καὶ μετὰ τοὺς λόγους
τούτους ἀνέβη Νικάνωρ εἰς τὸ
ὄρος Σιών· καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν
ἱερέων ἐκ τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ ἀσ-
πάσασθαι αὐτὸν εἰρηνικῶς, καὶ
δεῖξαι αὐτῷ τὴν ὁλοκαύτωσιν τὴν
προσφερομένην ὑπὲρ τοῦ βασιλέ-
ως.
34 Καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς,
καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν, καὶ

ἐμίανεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν ὑ-
περηφάνως.
35 Καὶ ὤμοσε μετὰ θυμοῦ,
λέγων, Ἐὰν μὴ παραδοθῇ Ἰού-
δας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς
χεῖράς μου τὸ νῦν, καὶ ἔσται ἐὰν
ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, ἐμπυριῶ
τὸν οἶκον τοῦτον· καὶ ἐξῆλθε με-
τὰ θυμοῦ μεγάλου.
36 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς, καὶ
ἔστησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυ-
σιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ ἔκ-
λαυσαν, καὶ εἶπον,
37 Σὺ, Κύριε, ἐξελέξω τὸν
οἶκον τοῦτον ἐπικληθῆναι τὸ ὄνο-
μά σου ἐπ' αὐτῷ, εἶναι οἶκον
προσευχῆς καὶ δεήσεως τῷ λαῷ
σου.
38 Ποίησον ἐκδίκησιν ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ παρεμβο-
λῇ αὐτοῦ, καὶ πεσέτωσαν ἐν ῥομ-
φαίᾳ· μνήσθητι τῶν δυσφημιῶν
αὐτῶν, καὶ μὴ δῷς αὐτοῖς μο-
νήν.
39 Καὶ ἐξῆλθε Νικάνωρ ἐξ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν ἐν
Βαιθωρὼν, καὶ συνήντησεν αὐτῷ
δύναμις Συρίας.
40 Καὶ Ἰούδας παρενέβαλεν
ἐν Ἀδασὰ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι·
καὶ προσηύξατο Ἰούδας, καὶ εἶ-
πεν,
41 Οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως
Ἀσσυρίων ὅτι ἐδυσφήμησαν, ἐξ-
ῆλθεν ἄγγελός σου, Κύριε, καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑκατὸν ὀγδοη-
κονταπέντε χιλιάδας.
42 Οὕτω σύντριψον τὴν παρ-
εμβολὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν
σήμερον, καὶ γνώτωσαν οἱ ἐπί-
λοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησεν
ἐπὶ τὰ ἅγιά σου, καὶ κρῖνον
αὐτὸν κατὰ τὴν κακίαν αὐ-
τοῦ.
43 Καὶ συνῆψαν αἱ παρεμβο-
λαὶ εἰς πόλεμον τῇ τρισκαιδεκά-
τῃ τοῦ μηνὸς Ἀδαρ, καὶ συνε-
τρίβη ἡ παρεμβολὴ Νικάνορος,
καὶ ἔπεσεν αὐτὸς πρῶτος ἐν τῷ
πολέμῳ.
44 Ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρεμβολὴ
αὐτοῦ ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ, ῥίψαν-
τες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον.
45 Καὶ κατεδίωκον αὐτοὺς
ὁδὸν ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Ἀδασὰ
ἕως τοῦ ἐλθεῖν εἰς Γάζηρα, καὶ
ἐσάλπισαν ὀπίσω αὐτῶν ταῖς
σάλπιγξι τῶν σημασιῶν.
46 Καὶ ἐξῆλθον ἐκ πασῶν τῶν
κωμῶν τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν,
καὶ ὑπερεκέρων αὐτοὺς, καὶ ἀν-
έστρεφον οὗτοι πρὸς τούτους· καὶ
ἔπεσον πάντες ῥομφαίᾳ, καὶ οὐ
κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.
47 Καὶ ἔλαβον τὰ σκῦλα
καὶ τὴν προνομὴν, καὶ τὴν κεφ-
αλὴν Νικάνορος ἀφεῖλον, καὶ τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ ἣν ἐξέτεινεν ὑπερη-
φάνως, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐξέτει-
ναν παρὰ τὴν Ἱερουσαλήμ.
48 Καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς σφό-
δρα, καὶ ἤγαγον τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης.
49 Καὶ ἔστησαν τοῦ ἄγειν
κατὰ ἐνιαυτὸν τὴν ἡμέραν ταύ-
την τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ Ἀ-
δαρ.
50 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰού-
δα ἡμέρας ὀλίγας.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰούδας τὸ
ὄνομα τῶν Ῥωμαίων, ὅτι εἰσὶ δυ-

νατοὶ ἰσχύϊ, καὶ αὐτοὶ εὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς προστιθεμένοις αὐτοῖς, καὶ ὅσοι ἂν προσέλθωσιν αὐτοῖς, ἱστῶσιν αὐτοῖς φιλίαν,

2 Καὶ ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχύϊ· καὶ διηγήσαντο αὐτῷ τοὺς πολέμους αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας ἃς ποιοῦσιν ἐν τοῖς Γαλάταις, καὶ ὅτι κατεκράτησαν αὐτῶν καὶ ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ φόρον,

3 Καὶ ὅσα ἐποίησαν ἐν χώρᾳ Ἱσπανίας, τοῦ κατακρατῆσαι τῶν μετάλλων τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου τοῦ ἐκεῖ·

4 Καὶ κατεκράτησαν τοῦ τόπου παντὸς τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ τῇ μακροθυμίᾳ, καὶ ὁ τόπος ἦν μακρὰν ἀπέχων ἀπ' αὐτῶν σφόδρα· καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπελθόντων ἐπ' αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως συνέτριψαν αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ οἱ ἐπίλοιποι διδόασιν αὐτοῖς φόρον κατ' ἐνιαυτόν·

5 Καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Περσέα Κιτιέων βασιλέα, καὶ τοὺς ἐπηρμένους ἐπ' αὐτοὺς, συνέτριψαν αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, καὶ κατεκράτησαν αὐτῶν·

6 Καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν βασιλέα τῆς Ἀσίας, τὸν πορευθέντα ἐπ' αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἔχοντα ἑκατὸν εἴκοσι ἐλέφαντας καὶ ἵππον καὶ ἅρματα καὶ δύναμιν πολλὴν σφόδρα, καὶ συνετρίβη ἀπ' αὐτῶν·

7 Καὶ ἔλαβον αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἔστησαν αὐτοῖς διδόναι αὐτόν τε καὶ τοὺς βασιλεύοντας μετ' αὐτὸν φόρον μέγαν, διδόναι ὅμηρα καὶ διαστολὴν,

8 Καὶ χώραν τὴν Ἰνδικὴν, καὶ Μηδίαν, καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπὸ τῶν καλλίστων χωρῶν αὐτῶν, καὶ λαβόντες αὐτὰς παρ' αὐτοῦ ἔδωκαν αὐτὰς Εὐμένει τῷ βασιλεῖ·

9 Καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβουλεύσαντο ἐλθεῖν καὶ ἐξᾶραι αὐτοὺς,

10 Καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ἀπέστειλαν ἐπ' αὐτοὺς στρατηγὸν ἕνα, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοὶ, καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προενόμευσαν αὐτοὺς, καὶ κατεκράτησαν τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ καθεῖλον τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν, καὶ κατεδουλώσαντο αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

11 Καὶ τὰς ἐπιλοίπους βασιλείας, καὶ τὰς νήσους, ὅσαι ποτὲ ἀντέστησαν αὐτοῖς, κατέφθειραν, καὶ ἐδούλωσαν αὐτούς·

12 Μετὰ δὲ τῶν φίλων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπαναπαυομένων αὐτοῖς συνετήρησαν φιλίαν, καὶ κατεκράτησαν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐγγὺς καὶ τῶν μακρὰν, καὶ ὅσοι ἤκουον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐφοβοῦντο ἀπ' αὐτῶν·

13 Ὅσοις δ' ἂν βούλωνται βοηθεῖν καὶ βασιλεύειν, βασιλεύουσιν· οὓς δ' ἂν βούλωνται, μεθιστῶσι, καὶ ὑψώθησαν σφόδρα·

14 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπέθετο οὐδεὶς αὐτῶν διάδημα, καὶ οὐ περιεβάλλοντο πορφύραν, ὥστε ἁδρυνθῆναι ἐν αὐτῇ·

15 Καὶ βουλευτήριον ἐποίησαν ἑαυτοῖς, καὶ καθ' ἡμέραν ἐβουλεύοντο τριακόσιοι καὶ εἴκοσι βουλευόμενοι διαπαντὸς περὶ τοῦ πλήθους, τοῦ εὐκοσμεῖν αὐτούς·

16 Καὶ πιστεύουσιν ἑνὶ ἀνθρώπῳ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ κυριεύειν πάσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ πάντες ἀκούουσι τοῦ ἑνὸς, καὶ οὐκ ἔστι φθόνος οὐδὲ ζῆλος ἐν αὐτοῖς·

17 Καὶ ἐπέλεξεν Ἰούδας τὸν Εὐπόλεμον υἱὸν Ἰωάννου τοῦ Ἀκκὼς, καὶ Ἰάσονα υἱὸν Ἐλεαζάρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ῥώμην, στῆσαι αὐτοῖς φιλίαν καὶ συμμαχίαν,

18 Καὶ τοῦ ἆραι τὸν ζυγὸν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι ἴδον τὴν βασιλείαν τῶν Ἑλλήνων καταδουλουμένους τὸν Ἰσραὴλ δουλείαν.

19 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ ἡ ὁδὸς πολλὴ σφόδρα, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον,

20 Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς, στῆσαι μεθ' ὑμῶν συμμαχίαν καὶ εἰρήνην, καὶ γραφῆναι ἡμᾶς συμμάχους καὶ φίλους ὑμῶν.

21 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν.

22 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀντέγραψεν ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐκεῖ μνημόσυνον εἰρήνης καὶ συμμαχίας·

23 Καλῶς γένοιτο Ῥωμαίοις καὶ τῷ ἔθνει Ἰουδαίων ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ῥομφαία καὶ ἐχθρὸς μακρυνθείη ἀπ' αὐτῶν.

24 Ἐὰν δὲ ἐνστῇ πόλεμος ἐν Ῥώμῃ προτέρᾳ ἢ πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἐν πάσῃ κυρείᾳ αὐτῶν,

25 Συμμαχήσει τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ὡς ἂν ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ αὐτοῖς, καρδίᾳ πλήρει.

26 Καὶ τοῖς πολεμοῦσιν οὐ δώσουσιν οὐδὲ ἐπαρκέσουσι σῖτον, ὅπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥωμαίοις· καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν οὐθὲν λαβόντες.

27 Κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐὰν ἔθνει Ἰουδαίων συμβῇ προτέροις πόλεμος, συμμαχήσουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ ψυχῆς, ὡς ἂν αὐτοῖς ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ.

28 Καὶ τοῖς συμμαχοῦσιν οὐ δοθήσεται σῖτος, ὅπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥώμῃ· καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν, καὶ οὐ μετὰ δόλου.

29 Κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔστησαν Ῥωμαῖοι τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων.

30 Ἐὰν δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους βουλεύσωνται οὗτοι καὶ οὗτοι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν, ποιήσονται ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν, καὶ ὃ ἐὰν προσθῶσιν ἢ ἀφέλωσιν, ἔσται κύρια.

31 Καὶ περὶ τῶν κακῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Δημήτριος συντελεῖται εἰς αὐτοὺς, ἐγράψαμεν αὐτῷ, λέγοντες, Διατί ἐβάρυνας τὸν

ζυγόν σου ἐπὶ τοὺς φίλους ἡμῶν τοὺς συμμάχους Ἰουδαίους;

32 Ἐὰν οὖν ἔτι ἐντύχωσι κατὰ σοῦ, ποιήσομεν αὐτοῖς τὴν κρίσιν, καὶ πολεμήσομέν σε διὰ τῆς θαλάσσης καὶ διὰ τῆς ξηρᾶς.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΚΑΙ ἤκουσε Δημήτριος ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐν πολέμῳ, καὶ προσέθετο τὸν Βακχίδην καὶ τὸν Ἄλκιμον ἐκ δευτέρου ἀποστεῖλαι εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ τὸ δεξιὸν κέρας μετ' αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Γάλγαλα, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Μαισαλὼθ τὴν ἐν Ἀρβήλοις, καὶ προκατελάβοντο αὐτὴν, καὶ ἀπώλεσαν ψυχὰς ἀνθρώπων πολλάς.

3 Καὶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ δευτέρου καὶ πεντηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἀπῆραν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Βερέαν ἐν εἴκοσι χιλιάσιν ἀνδρῶν καὶ δισχιλίᾳ ἵππῳ.

5 Καὶ Ἰούδας ἦν παρεμβεβληκὼς ἐν Ἐλεασὰ, καὶ τρισχίλιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἴδον τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων ὅτι πολλοί εἰσι, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ ἐξεῤῥύησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, οὐ κατελείφθησαν ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ἢ ὀκτακόσιοι ἄνδρες.

7 Καὶ εἶδεν Ἰούδας, ὅτι ἀπεῤῥύη ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ πόλεμος ἔθλιβεν αὐτόν· καὶ συνετρίβη τῇ καρδίᾳ, ὅτι οὐκ εἶχε καιρὸν συναγαγεῖν αὐτούς.

8 Καὶ ἐξελύθη, καὶ εἶπε τοῖς καταλειφθεῖσιν, Ἀναστῶμεν καὶ ἀναβῶμεν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους ἡμῶν, ἐὰν ἄρα δυνώμεθα πολεμῆσαι αὐτούς.

9 Καὶ ἀπέστρεψαν αὐτὸν, λέγοντες, Οὐ μὴ δυνώμεθα, ἀλλ' ἢ σώζωμεν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τὸ νῦν, καὶ ἐπιστρέψωμεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν πρὸς αὐτοὺς, ἡμεῖς δὲ ὀλίγοι.

10 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, φυγεῖν ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἰ ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, καὶ ἀποθάνωμεν ἐν ἀνδρείᾳ χάριν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ μὴ καταλίπωμεν αἰτίαν τῇ δόξῃ ἡμῶν.

11 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δύναμις ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔστησαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ ἐμερίσθη ἡ ἵππος εἰς δύο μέρη, καὶ οἱ σφενδονηταὶ καὶ οἱ τοξόται προεπορεύοντο τῆς δυνάμεως, καὶ οἱ πρωταγωνισταὶ πάντες οἱ δυνατοί.

12 Βακχίδης δὲ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, καὶ ἤγγισεν ἡ φάλαγξ ἐκ τῶν δύο μερῶν, καὶ ἐφώνουν ταῖς σάλπιγξι.

13 Καὶ ἐσάλπισαν οἱ παρὰ Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν παρεμβολῶν· καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος συνημμένος ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας.

14 Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι Βακχίδης καὶ τὸ στερέωμα τῆς παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιοῖς· καὶ

συνῆλθεν αὐτῷ πάντες οἱ εὔψυ-
χοι τῇ καρδίᾳ.
15 Καὶ συνετρίβη τὸ δεξιὸν
κέρας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐδίωκον
ὀπίσω αὐτῶν ἕως Ἀζώτου ὄρους.
16 Καὶ οἱ εἰς τὸ ἀριστερὸν
κέρας ἴδον ὅτι συνετρίβη τὸ δε-
ξιὸν κέρας, καὶ ἐπέστρεψαν κα-
τὰ πόδας Ἰούδα καὶ τῶν μετ'
αὐτοῦ ἐκ τῶν ὄπισθεν.
17 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος,
καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ
ἐκ τούτων καὶ ἐκ τούτων.
18 Καὶ Ἰούδας ἔπεσε, καὶ οἱ
λοιποὶ ἔφυγον.
19 Καὶ ἦραν Ἰωνάθαν καὶ
Σίμων Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν,
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Μωδεΐμ.
20 Καὶ ἔκλαυσαν αὐτὸν,
καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσρα-
ὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθουν
ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπον,
21 Πῶς ἔπεσε δυνατὸς, σώ-
ζων τὸν Ἰσραήλ;
22 Καὶ τὰ περισσὰ τῶν λό-
γων Ἰούδα, καὶ τῶν πολέμων,
καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν ὧν ἐποίησε,
καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῶν, οὐ
κατεγράφη, πολλὰ γὰρ ἦν σφό-
δρα.
23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
τελευτὴν Ἰούδα, ἐξέκυψαν οἱ
ἄνομοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἀνέτειλαν πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀδικίαν.
24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐγεννήθη λιμὸς μέγας σφόδρα,
καὶ ηὐτομόλησεν ἡ χώρα μετ'
αὐτῶν.
25 Καὶ ἐξέλεξε Βακχίδης
τοὺς ἀσεβεῖς ἄνδρας, καὶ κατέ-
στησεν αὐτοὺς κυρίους τῆς χώ-
ρας,
26 Καὶ ἐξεζήτουν καὶ ἐξηρεύ-
νων τοὺς φίλους Ἰούδα, καὶ
ἦγον αὐτοὺς πρὸς Βακχίδην· καὶ
ἐξεδίκει ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνέπαιζεν
αὐτοῖς.
27 Καὶ ἐγένετο θλίψις μεγά-
λη ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἥτις οὐκ ἐγέ-
νετο ἀφ' ἧς ἡμέρας οὐκ ὤφθη
προφήτης ἐν αὐτοῖς.
28 Καὶ ἠθροίσθησαν πάντες
οἱ φίλοι Ἰούδα, καὶ εἶπον τῷ
Ἰωνάθαν,
29 Ἀφ' οὗ ὁ ἀδελφός σου
Ἰούδας τετελεύτηκε, καὶ ἀνὴρ
ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐξελθεῖν
πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ Βακχί-
δην, καὶ ἐν τοῖς ἐχθραίνουσι τοῦ
ἔθνους ἡμῶν.
30 Νῦν οὖν σε ᾑρετισάμεθα
σήμερον, τοῦ εἶναι ἀντ' αὐτοῦ
ἡμῖν εἰς ἄρχοντα, καὶ ἡγούμε-
νον, τοῦ πολεμῆσαι τὸν πόλεμον
ἡμῶν.
31 Καὶ ἐπεδέξατο Ἰωνάθαν
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν ἥγησιν,
καὶ ἀνέστη ἀντὶ Ἰούδα τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ.
32 Καὶ ἔγνω Βακχίδης, καὶ
ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
33 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ
Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυ-
γον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωὲ, καὶ
παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λάκ-
κου Ἀσφάρ.
34 Καὶ ἔγνω Βακχίδης τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἦλθεν
αὐτὸς, καὶ πᾶν τὸ στράτευμα
αὐτοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
35 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡγούμενον τοῦ ὄχλου, καὶ παρεκάλεσε τοὺς Ναβαταίους φίλους αὐτοῦ παραθέσθαι αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν τὴν πολλήν.

36 Καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ Ἰαμβρὶ ἐκ Μηδαβὰ, καὶ συνέλαβον Ἰωάννην, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀπῆλθον ἔχοντες.

37 Μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους ἀπήγγειλαν τῷ Ἰωνάθαν καὶ Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰαμβρὶ ποιοῦσι γάμον μέγαν, καὶ ἄγουσι τὴν νύμφην ἀπὸ Ναδαβὰθ, θυγατέρα ἑνὸς τῶν μεγιστάνων μεγάλων τῶν Χαναὰν, μετὰ παραπομπῆς μεγάλης.

38 Καὶ ἐμνήσθησαν Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν, καὶ ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὄρους.

39 Καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ θροῦς, καὶ ἀποσκευὴ πολλὴ, καὶ ὁ νυμφίος ἐξῆλθε, καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς συνάντησιν αὐτῶν μετὰ τυμπάνων, καὶ μουσικῶν, καὶ ὅπλων πολλῶν.

40 Καὶ ἐξανέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν.

41 Καὶ μετεστράφη ὁ γάμος εἰς πένθος, καὶ ἡ φωνὴ μουσικῶν αὐτῶν εἰς θρῆνον.

42 Καὶ ἐξεδίκησαν τὴν ἐκδίκησιν αἵματος ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ ἕλος τοῦ Ἰορδάνου.

43 Καὶ ἤκουσε Βακχίδης, καὶ ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕως τῶν κρηπίδων τοῦ Ἰορδάνου ἐν δυνάμει πολλῇ.

44 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ, Ἀναστῶμεν νῦν καὶ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οὐ γάρ ἐστι σήμερον ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.

45 Ἰδοὺ γὰρ ὁ πόλεμος ἐξεναντίας ἡμῶν καὶ ἐξόπισθεν ἡμῶν· τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἕλος καὶ δρυμὸς, οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ἐκκλῖναι.

46 Νῦν οὖν κεκράξατε εἰς οὐρανὸν, ὅπως διασωθῆτε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.

47 Καὶ συνῆψεν ὁ πόλεμος· καὶ ἐξέτεινεν Ἰωνάθαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ πατάξαι τὸν Βακχίδην, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω.

48 Καὶ ἐνεπήδησεν Ἰωνάθαν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ διεκολύμβησαν εἰς τὸ πέραν· καὶ οὐ διέβησαν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην.

49 Καὶ ἔπεσον παρὰ Βακχίδου τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς χιλίους ἄνδρας.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ὀχυρὰς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τὸ ὀχύρωμα τὸ ἐν Ἱεριχῷ, καὶ τὴν Ἐμμαοὺμ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν, καὶ τὴν Βαιθὴλ, καὶ τὴν Θαμναθὰ Φαραθωνὶ, καὶ τὴν Τιφὼν ἐν τείχεσιν ὑψηλοῖς καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς.

51 Καὶ ἔθετο φρουρὰν ἐν αὐτοῖς τοῦ ἐχθραίνειν τῷ Ἰσραήλ.

52 Καὶ ὠχύρωσε τὴν πόλιν τὴν ἐν Βαιθσούρᾳ, καὶ τὴν Γάζαρα, καὶ τὴν ἄκραν, καὶ ἔθετο ἐν αὐταῖς δυνάμεις καὶ παραθέσεις βρωμάτων.

53 Καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς τῶν ἡγουμένων τῆς χώρας ὅμηρα, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν φυλακῇ.

54 Καὶ ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ πεντηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ, μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐπέταξεν Ἄλκιμος καθαιρεῖν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων τῆς ἐσωτέρας, καὶ καθεῖλε τὰ ἔργα τῶν προφητῶν, καὶ ἐνήρξατο τοῦ καθαιρεῖν.

55 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήγη Ἄλκιμος, καὶ ἐνεποδίσθη τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἀπεφράγη τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ παρελύθη, καὶ οὐκ ἐδύνατο ἔτι λαλῆσαι λόγον καὶ ἐντείλασθαι περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

56 Καὶ ἀπέθανεν Ἄλκιμος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μετὰ βασάνου μεγάλης.

57 Καὶ εἶδε Βακχίδης ὅτι ἀπέθανεν Ἄλκιμος, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα ἔτη δύο.

58 Καὶ ἐβουλεύσαντο πάντες οἱ ἄνομοι, λέγοντες, Ἰδοὺ Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐν ἡσυχίᾳ κατοικοῦσι πεποιθότες· νῦν οὖν ἄξομεν τὸν Βακχίδην, καὶ συλλήψεται αὐτοὺς πάντας ἐν νυκτὶ μιᾷ.

59 Καὶ πορευθέντες συνεβουλεύσαντο αὐτῷ.

60 Καὶ ἀπῆρε τοῦ ἐλθεῖν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς λάθρα πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως συλλάβωσι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐτῶν.

61 Καὶ συνελάβοντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας τῶν ἀρχηγῶν τῆς κακίας, εἰς πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς.

62 Καὶ ἐξεχώρησεν Ἰωνάθαν, καὶ Σίμων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Βαιθβασὶ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ᾠκοδόμησε τὰ καθῃρημένα αὐτῆς, καὶ ἐστερέωσαν αὐτήν.

63 Καὶ ἔγνω Βακχίδης, καὶ συνήγαγε πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Ἰουδαίας παρήγγειλε.

64 Καὶ ἐλθὼν παρενέβαλεν ἐπὶ Βαιθβασὶ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησε μηχανάς.

65 Καὶ ἀπέλιπεν Ἰωνάθαν Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐξῆλθεν ἐν ἀριθμῷ.

66 Καὶ ἐπάταξεν Ὀδοαῤῥὴν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς Φασιρὼν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν.

67 Καὶ ἐξήρξατο τύπτειν, καὶ ἀναβαίνειν ἐν δυνάμεσι· καὶ Σίμων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνεπύρισαν τὰς μηχανάς.

68 Καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Βακχίδην, καὶ συνετρίβη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἔθλιβον αὐτὸν σφό-

δρα, ὅτι ἦν ἡ βουλὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτοῦ κενή.

69 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀνόμοις τοῖς συμβουλεύσασιν αὐτῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀπέκτεινεν ἐξ αὐτῶν πολλοὺς, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

70 Καὶ ἐπέγνω Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, τοῦ συνθέσθαι πρὸς αὐτὸν εἰρήνην, καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὴν αἰχμαλωσίαν.

71 Καὶ ἀπεδέξατο, καὶ ἐποίησε κατὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ὤμοσεν αὐτῷ μὴ ἐκζητῆσαι αὐτῷ κακὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

72 Καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλώτευσε τοπρότερον ἐκ γῆς Ἰούδα· καὶ ἀποστρέψας ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν.

73 Καὶ κατέπαυσε ῥομφαία ἐξ Ἰσραήλ· καὶ ᾤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Μαχμάς· καὶ ἤρξατο Ἰωνάθαν κρίνειν τὸν λαὸν, καὶ ἠφάνισε τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΚΑΙ᾽ ἐν ἔτει ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Ἀντιόχου ὁ Ἐπιφανὴς, καὶ κατελάβετο Πτολεμαΐδα, καὶ ἐπεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἤκουσε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε δυνάμεις πολλὰς σφόδρα, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλεμον.

3 Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς λόγοις εἰρηνικοῖς ὥστε μεγαλῦναι αὐτόν.

4 Εἶπε γὰρ, Προφθάσωμεν τοῦ εἰρήνην θεῖναι μετ᾽ αὐτοῦ, πρὶν ἢ θεῖναι αὐτὸν μετὰ Ἀλεξάνδρου καθ᾽ ἡμῶν.

5 Μνησθήσεται γὰρ πάντων τῶν κακῶν ὧν συνετελέσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις, καὶ κατασκευάζειν ὅπλα, καὶ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὅμηρα τὰ ἐν τῇ ἄκρᾳ εἶπε παραδοῦναι αὐτῷ.

7 Καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀνέγνω τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄκρας.

8 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν ὅτι ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις.

9 Καὶ παρέδωκαν οἱ ἐκ τῆς ἄκρας Ἰωνάθαν τὰ ὅμηρα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν.

10 Καὶ ᾤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ καινίζειν τὴν πόλιν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα, οἰκοδομεῖν τὰ τείχη, καὶ τὸ ὄρος Σιὼν κυκλόθεν ἐκ λίθων τετραγώνων εἰς ὀχύρωσιν· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

12 Καὶ ἔφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν οἷς ᾠκοδόμησε Βακχίδης.

13 Καὶ κατέλιπεν ἕκαστος τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

14 Πλὴν ἐν Βαιθσούρᾳ ὑπελείφθησάν τινες τῶν καταλιπόντων τὸν νόμον, καὶ τὰ προστάγματα, ἦν γὰρ αὐτοῖς φυγαδευτήριον.

15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐπαγγελίας ὅσας ἀπέστειλε Δημήτριος τῷ Ἰωνάθαν, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ τοὺς πολέμους, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας ἃς ἐποίησεν αὐτὸς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ τοὺς κόπους οὓς ἔσχον,

16 Καὶ εἶπε, Μὴ εὑρήσομεν ἄνδρα τοιοῦτον ἕνα; καὶ νῦν ποιήσομεν αὐτὸν φίλον, καὶ σύμμαχον ἡμῶν.

17 Καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὰς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

18 Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τῷ ἀδελφῷ Ἰωνάθαν χαίρειν.

19 Ἀκηκόαμεν περὶ σοῦ, ὅτι ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ ἐπιτήδειος εἶ τοῦ εἶναι ἡμῖν φίλος.

20 Καὶ νῦν καθεστάκαμέν σε σήμερον ἀρχιερέα τοῦ ἔθνους σου, καὶ φίλον βασιλέως καλεῖσθαι· καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πορφύραν καὶ στέφανον χρυσοῦν· καὶ φρονεῖν τὰ ἡμῶν, καὶ συντηρεῖν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς.

21 Καὶ ἐνεδύσατο Ἰωνάθαν τὴν ἁγίαν στολὴν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἔτους ἑξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας, καὶ συνήγαγε δυνάμεις, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά.

22 Καὶ ἤκουσε Δημήτριος τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐλυπήθη, καὶ εἶπε,

23 Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν, ὅτι προέφθακεν ἡμᾶς ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ φιλίαν καταλαβέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις εἰς στήριγμα;

24 Γράψω αὐτοῖς κἀγὼ λόγους παρακλήσεως, καὶ ὕψους, καὶ δομάτων, ὅπως ὦσι σὺν ἐμοὶ εἰς βοήθειαν.

25 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· Βασιλεὺς Δημήτριος τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

26 Ἐπεὶ συνετηρήσατε τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας, καὶ ἐνεμείνατε τῇ φιλίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐ προσεχωρήσατε τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἠκούσαμεν, καὶ ἐχάρημεν.

27 Καὶ νῦν ἐμμείνατε ἔτι τοῦ συντηρῆσαι πρὸς ἡμᾶς πίστιν, καὶ ἀνταποδώσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ, ἀνθ᾽ ὧν ποιεῖτε μεθ᾽ ἡμῶν.

28 Καὶ ἀφήσομεν ὑμῖν ἀφέματα πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δόματα.

29 Καὶ νῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφίημι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῶν φόρων, καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἁλὸς, καὶ ἀπὸ τῶν στεφάνων,

30 Καὶ ἀντὶ τοῦ τρίτου τῆς σπορᾶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἡμίσους τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τοῦ ἐπιβάλλοντός μοι λαβεῖν, ἀφίημι ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἐπέκεινα τοῦ λαβεῖν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν νομῶν τῶν προστιθεμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς

Σαμαρείτιδος καὶ Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

31 Καὶ Ἱερουσαλὴμ ἤτω ἁγία καὶ ἀφειμένη, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, αἱ δεκάται καὶ τὰ τέλη.

32 Ἀφίημι καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ δίδωμι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἂν καταστήσῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρας οὓς ἂν ἐκλέξηται αὐτὸς τοῦ φυλάσσειν αὐτήν.

33 Καὶ πᾶσαν ψυχὴν Ἰουδαίων τὴν αἰχμαλωτισθεῖσαν ἀπὸ γῆς Ἰούδα εἰς πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφίημι ἐλευθέραν δωρεάν· καὶ πάντες ἀφιέτωσαν τοὺς φόρους καὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν.

34 Καὶ πᾶσαι αἱ ἑορταὶ καὶ τὰ σάββατα καὶ νουμηνίαι, καὶ ἡμέραι ἀποδεδειγμέναι, καὶ τρεῖς ἡμέραι πρὸ ἑορτῆς καὶ τρεῖς ἡμέραι μετὰ ἑορτήν, ἔστωσαν πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἀτελείας καὶ ἀφέσεως πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

35 Καὶ οὐχ ἕξει ἐξουσίαν οὐδεὶς πράσσειν καὶ παρενοχλεῖν τινα αὐτῶν περὶ παντὸς πράγματος.

36 Καὶ προγραφήτωσαν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ βασιλέως εἰς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ δοθήσεται αὐτοῖς ξένια ὡς καθήκει πάσαις ταῖς δυνάμεσι τοῦ βασιλέως.

37 Καὶ κατασταθήσεται ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι τοῦ βασιλέως τοῖς μεγάλοις, καὶ ἐκ τούτων κατασταθήσεται ἐπὶ χρειῶν τῆς βασιλείας τῶν οὐσῶν εἰς πίστιν· καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἔστωσαν ἐξ αὐτῶν· καὶ πορευέσθωσαν τοῖς νόμοις αὐτῶν, καθὰ καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐν γῇ Ἰούδα.

38 Καὶ τοὺς τρεῖς νομοὺς τοὺς προστεθέντας τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς χώρας Σαμαρείας, προστεθήτω τῇ Ἰουδαίᾳ πρὸς τὸ λογισθῆναι τοῦ γενέσθαι ὑφ' ἕνα, τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι ἄλλης ἐξουσίας ἀλλ' ἢ τοῦ ἀρχιερέως.

39 Πτολεμαΐδα καὶ τὴν προσκυροῦσαν αὐτῇ δέδωκα δόμα τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν προσήκουσαν δαπάνην τοῖς ἁγίοις.

40 Κἀγὼ δίδωμι κατ' ἐνιαυτὸν δεκαπέντε χιλιάδας σίκλων ἀργυρίου ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βασιλέως, ἀπὸ τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων.

41 Καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον ὃ οὐκ ἀπεδίδοσαν οἱ ἀπὸ τῶν χρειῶν, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις ἔτεσιν, ἀπὸ τοῦ νῦν δώσουσιν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου.

42 Καὶ ἐπὶ τούτοις πεντακισχιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὓς ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν χρειῶν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τοῦ λόγου κατ' ἐνιαυτόν, καὶ ταῦτα ἀφίεται διὰ τὸ ἀνήκειν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσι.

43 Καὶ ὅσοι ἐὰν φύγωσιν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ, ὀφείλοντες βασιλικὰ καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἀπολελύσθωσαν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

44 Καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι καὶ τοῦ ἐπικαινισθῆναι τὰ ἔργα τῶν

ἁγίων, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως.

45 Καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ καὶ ὀχυρῶσαι κυκλόθεν, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη τὰ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

46 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, οὐκ ἐπίστευσαν αὐτοῖς οὐδὲ ἐπεδέξαντο, ὅτι ἐπεμνήσθησαν τῆς κακίας τῆς μεγάλης ἧς ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα.

47 Καὶ εὐδόκησαν ἐν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι αὐτὸς ἐγένετο αὐτοῖς ἀρχηγὸς λόγων εἰρηνικῶν, καὶ συνεμάχουν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.

48 Καὶ συνήγαγεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς δυνάμεις μεγάλας, καὶ παρενέβαλεν ἐξεναντίας Δημητρίου.

49 Καὶ συνῆψαν πόλεμον οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ Δημητρίου, καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος, καὶ ἴσχυσεν ἐπ' αὐτούς.

50 Καὶ ἐστερέωσε τὸν πόλεμον σφόδρα ἕως ἔδυ ὁ ἥλιος, καὶ ἔπεσεν ὁ Δημήτριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

51 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀλέξανδρος πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου πρέσβεις κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

52 Ἐπεὶ ἀνέστρεψα εἰς γῆν βασιλείας μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ θρόνου πατέρων μου, καὶ ἐκράτησα τῆς ἀρχῆς, καὶ συνέτριψα τὸν Δημήτριον, καὶ ἐπεκράτησα τῆς χώρας ἡμῶν·

53 Καὶ συνῆψα πρὸς αὐτὸν μάχην, καὶ συνετρίβη αὐτὸς, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσαμεν ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ·

54 Καὶ νῦν στήσωμεν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, καὶ νῦν δός μοι τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι, καὶ δώσω σοι δόματα, καὶ αὐτῇ ἄξια σου.

55 Καὶ ἀπεκρίθη Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἀγαθὴ ἡμέρα ἐν ᾗ ἀνέστρεψας εἰς γῆν πατέρων σου, καὶ ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτῶν.

56 Καὶ νῦν ποιήσω σοι ἃ ἔγραψας, ἀλλ' ἀπάντησον εἰς Πτολεμαΐδα, ὅπως ἴδωμεν ἀλλήλους, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι καθὼς εἴρηκας.

57 Καὶ ἐξῆλθε Πτολεμαῖος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ Κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Πτολεμαΐδα ἔτους δευτέρου καὶ ἑξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ.

58 Καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ Κλεοπάτραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸν γάμον αὐτῆς ἐν Πτολεμαΐδι, καθὼς οἱ βασιλεῖς ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

59 Καὶ ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωνάθαν ἐλθεῖν εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

60 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ δόξης εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀπήντησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ

τοῖς φίλοις αὐτῶν, καὶ δόματα πολλὰ, καὶ εὗρε χάριν ἐναντίον αὐτῶν.

61 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ἄνδρες παράνομοι ἐντυχεῖν κατ' αὐτοῦ, καὶ οὐ προσέσχεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς.

62 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδυσαν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἐποίησαν οὕτως.

63 Καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, Ἐξέλθετε μετ' αὐτοῦ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ κηρύξατε τοῦ μηδένα ἐντυγχάνειν κατ' αὐτοῦ περὶ μηδενὸς πράγματος, καὶ μηδεὶς αὐτῷ παρενοχλείτω περὶ παντὸς λόγου.

64 Καὶ ἐγένετο ὡς ἴδον οἱ ἐντυγχάνοντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καθὼς ἐκήρυξαν, καὶ περιβεβλημένον αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἔφυγον πάντες.

65 Καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων, καὶ ἔθετο αὐτὸν στρατηγὸν καὶ μεριδάρχην.

66 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης καὶ εὐφροσύνης.

67 Καὶ ἐν ἔτει πέμπτῳ καὶ ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ· ἦλθε Δημήτριος υἱὸς Δημητρίου ἐκ Κρήτης εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

68 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν.

69 Καὶ κατέστησε Δημήτριος Ἀπολλώνιον τὸν ὄντα ἐπὶ κοίλης Συρίας, καὶ συνήγαγε δύναμιν μεγάλην, καὶ παρενέβαλεν ἐν Ἰαμνείᾳ· καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωνάθαν τὸν ἀρχιερέα, λέγων,

70 Σὺ μονώτατος ἐπαίρῃ ἐφ' ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς καταγέλωτα καὶ εἰς ὀνειδισμὸν διὰ σέ· καὶ διατί σὺ ἐξουσιάζῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐν τοῖς ὄρεσι;

71 Νῦν οὖν εἰ πέποιθας ἐπὶ ταῖς δυνάμεσί σου, κατάβηθι πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον, καὶ συγκριθῶμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐστι δύναμις τῶν πόλεων.

72 Ἐρώτησον καὶ μάθε τίς εἰμι καὶ οἱ λοιποὶ οἱ βοηθοῦντες ἡμῖν, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ὑμῖν στάσις ποδὸς κατὰ πρόσωπον ἡμῶν; ὅτι δὶς ἐτροπώθησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

73 Καὶ νῦν οὐ δυνήσῃ ὑποστῆναι τὴν ἵππον καὶ δύναμιν τοιαύτην ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου οὐκ ἔστι λίθος οὐδὲ κόχλαξ οὐδὲ τόπος τοῦ φυγεῖν.

74 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν τῶν λόγων Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τῇ διανοίᾳ, καὶ ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνήντησεν αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ.

75 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην, καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι φρουρὰ Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν.

76 Καὶ φοβηθέντες ἤνοιξαν οἱ

ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν Ἰόππης.

77 Καὶ ἤκουσεν Ἀπολλώνιος, καὶ παρενέβαλε τρισχιλίαν ἵππον, καὶ δύναμιν πολλήν· καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἄζωτον ὡς διοδεύων, καὶ ἅμα προῆγεν εἰς τὸ πεδίον, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν πλῆθος ἵππου καὶ πεποιθέναι ἐπ' αὐτῇ.

78 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Ἄζωτον, καὶ συνῆψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον.

79 Καὶ ἀπέλιπεν Ἀπολλώνιος χιλίαν ἵππον ἐν κρυπτῷ κατόπισθεν αὐτῶν.

80 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι ἐστὶν ἔνεδρον κατόπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτοῦ τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξετίναξαν τὰς σχίζας εἰς τὸν λαὸν ἐκ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας.

81 Ὁ δὲ λαὸς εἱστήκει, καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν.

82 Καὶ εἵλκυσε Σίμων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ συνῆψε πρὸς τὴν φάλαγγα· ἡ γὰρ ἵππος ἐξελύθη· καὶ συνετρίβησαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον.

83 Καὶ ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφυγον εἰς Ἄζωτον, καὶ εἰσῆλθον εἰς Βηθδαγὼν τὸ εἰδωλεῖον αὐτῶν, τοῦ σωθῆναι.

84 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν τὴν Ἄζωτον καὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ τὸ ἱερὸν Δαγὼν, καὶ τοὺς συμφυγόντας εἰς αὐτὸ ἐνεπύρισε πυρί.

85 Καὶ ἐγένοντο οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ σὺν τοῖς ἐμπυρισθεῖσιν εἰς ἄνδρας ὀκτακισχιλίους.

86 Καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν Ἰωνάθαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἀσκάλωνα, καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

87 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ σὺν τοῖς παρ' αὐτοῦ, ἔχοντες σκῦλα πολλά.

88 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ προσέθετο δοξάσαι τὸν Ἰωνάθαν.

89 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πόρπην χρυσῆν, ὡς ἔθος ἐστὶ δίδοσθαι τοῖς συγγενέσι τῶν βασιλέων· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀκκαρὼν καὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῆς εἰς κληροδοσίαν.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἤθροισε δυνάμεις πολλὰς, ὡς τὴν ἄμμον τὴν περὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ πλοῖα πολλά· καὶ ἐζήτησε κατακρατῆσαι τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου δόλῳ, καὶ προσθεῖναι αὐτὴν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς Συρίαν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ ἤνοιγον αὐτῷ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ συνήντων αὐτῷ, ὅτι ἐντολὴ ἦν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συναντᾷν αὐτῷ, διὰ τὸ πενθερὸν αὐτοῦ εἶναι.

3 Ὡς δὲ εἰσεπορεύετο εἰς τὰς

πόλεις ὁ Πτολεμαῖος, ἀπέτασσε τὰς δυνάμεις φρουρὰν ἐν ἑκάστῃ πόλει.

4 Ὡς δὲ ἤγγισεν Ἀζώτου, ἔδειξαν αὐτῷ τὸ ἱερὸν Δαγὼν ἐμπεπυρισμένον, καὶ Ἄζωτον, καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς καθῃρημένα, καὶ τὰ σώματα ἐῤῥιμμένα, καὶ τοὺς ἐμπεπυρισμένους οὓς ἐνεπύρισεν ἐν τῷ πολέμῳ· ἐποίησαν γὰρ θημωνίας αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

5 Καὶ διηγήσαντο τῷ βασιλεῖ ἃ ἐποίησεν Ἰωνάθαν, εἰς τὸ ψογῆσαι αὐτόν· καὶ ἐσίγησεν ὁ βασιλεύς.

6 Καὶ συνήντησεν Ἰωνάθαν τῷ βασιλεῖ εἰς Ἰόππην μετὰ δόξης, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθη Ἰωνάθαν μετὰ τοῦ βασιλέως ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ καλουμένου Ἐλευθέρου, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

8 Ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐκυρίευσε τῶν πόλεων τῆς παραλίας ἕως Σελευκείας τῆς παραθαλασσίας, καὶ διελογίζετο περὶ Ἀλεξάνδρου λογισμοὺς πονηρούς.

9 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, λέγων, Δεῦρο συνθώμεθα πρὸς ἑαυτοὺς διαθήκην, καὶ δώσω σοι τὴν θυγατέρα μου ἣν ἔχει Ἀλέξανδρος, καὶ βασιλεύσεις τῆς βασιλείας τοῦ πατρός σου.

10 Μεταμεμέλημαι γὰρ δοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐζήτησε γὰρ ἀποκτεῖναί με.

11 Καὶ ἐψόγησεν αὐτὸν χάριν τοῦ ἐπιθυμῆσαι αὐτὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Δημητρίῳ, καὶ ἠλλοιώθη τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐφάνη ἡ ἔχθρα αὐτῶν.

13 Καὶ εἰσῆλθε Πτολεμαῖος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ περιέθετο δύο διαδήματα περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου.

14 Ἀλέξανδρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν Κιλικίᾳ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους, ὅτι ἀπεστάτουν οἱ ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων.

15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτὸν πολέμῳ· καὶ ἐξήγαγε Πτολεμαῖος τὴν δύναμιν, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτόν.

16 Καὶ ἔφυγεν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀραβίαν, τοῦ σκεπασθῆναι αὐτὸν ἐκεῖ· ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὑψώθη.

17 Καὶ ἀφεῖλε Ζαβδιὴλ ὁ Ἄραψ τὴν κεφαλὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπέστειλε τῷ Πτολεμαίῳ.

18 Καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

19 Καὶ ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτους ἑβδόμου καὶ ἑξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνήγαγεν Ἰωνάθαν τοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας, τοῦ ἐκπολεμῆσαι τὴν ἄκραν τὴν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐποίησεν ἐπ᾽ αὐτὴν μηχανὰς πολλάς.

21 Καὶ ἐπορεύθησάν τινες μι-

σοῦντες τὸ ἔθνος αὐτῶν, ἄνδρες παράνομοι, πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ ὅτι Ἰωνάθαν περικάθηται τὴν ἄκραν.

22 Καὶ ἀκούσας ὠργίσθη· ὡς δὲ ἤκουσεν, εὐθέως ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἔγραψεν Ἰωνάθαν, τοῦ μὴ περικαθῆσθαι τῇ ἄκρᾳ, καὶ τοῦ ἀπαντῆσαι αὐτὸν αὐτῷ συμμίσγειν εἰς Πτολεμαΐδα τὴν ταχίστην.

23 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν, ἐκέλευσε περικαθῆσθαι, καὶ ἐπέλεξε τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τῷ κινδύνῳ.

24 Καὶ λαβὼν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἕτερα ξένια πλείονα, ἐπορεύθη πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐνετύγχανον κατ' αὐτοῦ τινες ἄνομοι τῆς ἐκ τοῦ ἔθνους.

26 Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθὼς ἐποίησαν αὐτῷ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

27 Καὶ ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε τίμια τὸ πρότερον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων ἡγεῖσθαι.

28 Καὶ ἠξίωσεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα ποιῆσαι τὴν Ἰουδαίαν ἀφορολόγητον, καὶ τὰς τρεῖς τοπαρχίας, καὶ τὴν Σαμαρεῖτιν, καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ τάλαντα τριακόσια.

29 Καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψε τῷ Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς περὶ πάντων τούτων ἐχούσας τὸν τρόπον τοῦτον·

30 Βασιλεὺς Δημήτριος Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων.

31 Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἐγράψαμεν Λασθένει τῷ συγγενεῖ ἡμῶν περὶ ὑμῶν, γεγράφαμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς, ὅπως εἰδῆτε.

32 Βασιλεὺς Δημήτριος Λασθένει τῷ πατρὶ χαίρειν.

33 Τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων φίλοις ἡμῶν, καὶ συντηροῦσι τὰ πρὸς ἡμᾶς δίκαια ἐκρίναμεν ἀγαθοποιῆσαι, χάριν τῆς ἐξ αὐτῶν εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς.

34 Ἑστάκαμεν οὖν αὐτοῖς τά τε ὅρια τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς τρεῖς νομοὺς, Ἀφαίρεμα, καὶ Λύδδαν, καὶ Ῥαμαθὶμ, αἵτινες προσετέθησαν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ πάντα τὰ συγκυροῦντα αὐτοῖς πᾶσι τοῖς θυσιάζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀντὶ τῶν βασιλικῶν ὧν ἐλάμβανεν ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν τὸ πρότερον κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροδρύων.

35 Καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ νῦν τῶν δεκατῶν, καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀνηκόντων ἡμῖν, καὶ τὰς τοῦ ἁλὸς λίμνας, καὶ τοὺς ἀνήκοντας ἡμῖν στεφάνους, πάντα ἐπαρκῶς παρίεμεν αὐτοῖς.

36 Καὶ οὐκ ἀθετηθήσεται οὐδὲ ἓν τούτων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

37 Νῦν οὖν ἐπιμέλεσθε τοῦ ποιῆσαι τούτων ἀντίγραφον· καὶ

δοθήτω Ἰωνάθαν, καὶ τεθήτω ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ.

38 Καὶ εἶδε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ὅτι ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἀνθειστήκει, καὶ ἀπέλυσε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον τόπον, πλὴν τῶν ξένων δυνάμεων ὧν ἐξενολόγησεν ἀπὸ τῶν νήσων τῶν ἐθνῶν· καὶ ἤχθραναν αὐτῷ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν πατέρων αὐτοῦ.

39 Τρύφων δὲ ἦν τῶν παρὰ Ἀλεξάνδρου τοπρότερον, καὶ εἶδεν ὅτι πᾶσαι αἱ δυνάμεις καταγογγύζουσι τοῦ Δημητρίου, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Εἰμαλκουαὶ τὸν Ἄραβα, ὃς ἔτρεφε τὸν Ἀντίοχον τὸ παιδάριον τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου·

40 Καὶ προσήδρευεν αὐτῷ, ὅπως παραδοῖ αὐτὸν αὐτῷ, ὅπως βασιλεύσῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὅσα συνετέλεσε Δημήτριος, καὶ τὴν ἔχθραν ἣν ἐχθραίνουσιν αὐτῷ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

41 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, ἵνα ἐκβάλῃ τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν, ἦσαν γὰρ πολεμοῦντες τὸν Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν, λέγων, Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσω σοι καὶ τῷ ἔθνει σου, ἀλλὰ δόξῃ δοξάσω σε καὶ τὸ ἔθνος σου, ἐὰν εὐκαιρίας τύχω.

43 Νῦν οὖν ὀρθῶς ποιήσεις ἀποστείλας μοι ἄνδρας οἳ συμμαχήσουσιν, ὅτι ἀπέστησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου.

44 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν ἄνδρας τρισχιλίους δυνατοὺς ἰσχύϊ αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εὐφράνθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν.

45 Καὶ ἐπισυνήχθησαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς μέσον τῆς πόλεως εἰς ἀνδρῶν δώδεκα μυριάδας, καὶ ἠβούλοντο ἀνελεῖν τὸν βασιλέα.

46 Καὶ ἔφυγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ κατελάβοντο οἱ ἐκ τῆς πόλεως τὰς διόδους τῆς πόλεως, καὶ ἤρξαντο πολεμεῖν.

47 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ βοήθειαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες ἅμα· καὶ διεσπάρησαν ἐν τῇ πόλει πάντες ἅμα· καὶ ἀπέκτειναν ἐν τῇ πόλει τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς μυριάδας δέκα.

48 Καὶ ἐνεπύρισαν τὴν πόλιν, καὶ ἐλάβοσαν σκῦλα πολλὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἔσωσαν τὸν βασιλέα.

49 Καὶ ἴδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ὅτι κατεκράτησαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως, ὡς ἠβούλοντο, καὶ ἠσθένησαν ταῖς διανοίαις αὐτῶν, καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ δεήσεως, λέγοντες,

50 Δὸς ἡμῖν δεξιὰς, καὶ παυσάσθωσαν οἱ Ἰουδαῖοι πολεμοῦντες ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν.

51 Καὶ ἔῤῥιψαν τὰ ὅπλα, καὶ ἐποίησαν εἰρήνην· καὶ ἐδοξάσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἔχοντες σκῦλα πολλά.

52 Καὶ ἐκάθισε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ.

53 Καὶ ἐψεύσατο πάντα ὅσα εἶπε, καὶ ἠλλοτριώθη τῷ Ἰωνάθαν, καὶ οὐκ ἀνταπέδωκε κατὰ τὰς εὐνοίας ἃς ἀνταπέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἔθλιβεν αὐτὸν σφόδρα.

54 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψε Τρύφων καὶ Ἀντίοχος μετ' αὐτοῦ παιδάριον νεώτερον· καὶ ἐβασίλευσε καὶ ἐπέθετο διάδημα.

55 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἃς ἀπεσκόρπισε Δημήτριος, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔφυγε καὶ ἐτροπώθη.

56 Καὶ ἔλαβε Τρύφων τὰ θηρία, καὶ κατεκράτησεν Ἀντιοχείας.

57 Καὶ ἔγραψεν Ἀντίοχος ὁ νεώτερος τῷ Ἰωνάθαν, λέγων, Ἵστημί σοι τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ καθίστημί σε ἐπὶ τῶν τεσσάρων νομῶν, καὶ εἶναί σε τῶν φίλων τοῦ βασιλέως.

58 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ χρυσώματα καὶ διακονίαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν πίνειν ἐν χρυσώμασι, καὶ εἶναι ἐν πορφύρᾳ, καὶ ἔχειν πόρπην χρυσῆν.

59 Καὶ Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησε στρατηγὸν ἀπὸ τῆς κλίμακος Τύρου ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπτου.

60 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν, καὶ διεπορεύετο πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ἠθροίσθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις Συρίας εἰς συμμαχίαν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἀπήντησαν αὐτῷ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐνδόξως.

61 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Γάζαν, καὶ ἀπέκλεισαν οἱ ἀπὸ Γάζης, καὶ περιεκάθισε περὶ αὐτὴν, καὶ ἐνεπύρισε τὰ περιπόλια αὐτῆς πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσεν αὐτά.

62 Καὶ ἠξίωσαν οἱ ἀπὸ Γάζης τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιὰς, καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς ἀρχόντων αὐτῶν εἰς ὅμηρα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ διῆλθε τὴν χώραν ἕως Δαμασκοῦ.

63 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι παρῆσαν οἱ ἄρχοντες Δημητρίου εἰς Κάδης τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, μετὰ δυνάμεως πολλῆς, βουλόμενοι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς χρείας.

64 Καὶ συνήντησεν αὐτοῖς, τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σίμωνα κατέλιπεν ἐν τῇ χώρᾳ.

65 Καὶ παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Βαιθσούρα, καὶ ἐπολέμει αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, καὶ συνέκλεισεν αὐτήν.

66 Καὶ ἠξίωσαν αὐτὸν τοῦ δεξιὰς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ ἔθετο ἐπ' αὐτῃ φρουράν.

67 Καὶ Ἰωνάθαν, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ Γεννησὰρ, καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ εἰς τὸ πεδίον Νασώρ.

68 Καὶ ἰδοὺ παρεμβολὴ ἀλλοφύλων ἀπήντα αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐξέβαλον ἔνεδρον ἐπ' αὐτὸν ἐν τοῖς ὄρεσιν, αὐτοὶ δὲ ἀπήντησαν ἐξεναντίας.

69 Τὰ δὲ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν, καὶ συνῆψαν πόλεμον· καὶ ἔφυγον οἱ παρὰ Ἰωνάθαν πάντες,

70 Οὐδὲ εἷς κατελείφθη ἀπ' αὐτῶν, πλὴν Ματταθίας ὁ τοῦ Ἀβεσσαλώμου, καὶ Ἰούδας ὁ τοῦ Χαλφὶ, ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς τῶν δυνάμεων.

71 Καὶ διέῤῥηξεν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ προσηύξατο.

72 Καὶ ὑπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς πολέμῳ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον.

73 Καὶ ἴδον οἱ φεύγοντες οἱ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίωκον μετ' αὐτοῦ ἕως Κάδης ἕως τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ.

74 Καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς ἄνδρας τρισχιλίους· καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑῚ εἶδεν Ἰωνάθαν ὅτι ὁ καιρὸς αὐτῷ συνεργεῖ, καὶ ἐπέλεξεν ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην, στῆσαι καὶ ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν.

2 Καὶ πρὸς Σπαρτιάτας, καὶ τόπους ἑτέρους ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς κατὰ τὰ αὐτά.

3 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ εἶπον, Ἰωνάθαν ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἀπέστειλεν ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν αὐτοῖς, καὶ τὴν συμμαχίαν κατὰ τὸ πρότερον.

4 Καὶ ἔδωκαν ἐπιστολὰς αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς κατὰ τόπον, ὅπως προπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης.

5 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔγραψεν Ἰωνάθαν τοῖς Σπαρτιάταις·

6 Ἰωνάθαν ἀρχιερεὺς, καὶ ἡ γερουσία τοῦ ἔθνους, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λοιπὸς δῆμος τῶν Ἰουδαίων, Σπαρτιάταις τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν.

7 Ἔτι πρότερον ἀπεστάλησαν ἐπιστολαὶ πρὸς Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλεύοντος ἐν ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὡς τὸ ἀντίγραφον ὑπόκειται.

8 Καὶ ἐπεδέξατο Ὀνίας τὸν ἄνδρα τὸν ἀπεσταλμένον ἐνδόξως, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς ἐν αἷς διεσαφεῖτο περὶ συμμαχίας, καὶ φιλίας.

9 Καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπροσδεεῖς τούτων ὄντες, παράκλησιν ἔχοντες τὰ βιβλία τὰ ἅγια τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν,

10 Ἐπειράθημεν ἀποστεῖλαι τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφότητα καὶ φιλίαν ἀνανεώσασθαι, πρὸς τὸ μὴ ἐξαλλοτριωθῆναι ὑμῶν· πολλοὶ γὰρ καιροὶ διῆλθον ἀφ' οὗ ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς.

11 Ἡμεῖς οὖν ἐν παντὶ καιρῷ ἀδιαλείπτως ἔν τε ταῖς ἑορταῖς, καὶ ταῖς λοιπαῖς καθηκούσαις ἡμέραις μιμνησκόμεθα ὑμῶν, ἐφ' ὧν προσφέρομεν θυσιῶν, καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς, ὡς δέον ἐσ-

τε καὶ πρέπον μνημονεύειν ἀδελφῶν.

12 Εὐφραινόμεθα δὲ ἐπὶ τῇ δόξῃ ὑμῶν.

13 Ἡμᾶς δὲ ἐκύκλωσαν πολλαὶ θλίψεις, καὶ πόλεμοι πολλοὶ, καὶ ἐπολέμησαν ἡμᾶς οἱ βασιλεῖς οἱ κύκλῳ ἡμῶν.

14 Καὶ οὐκ ἠβουλόμεθα οὖν παρενοχλεῖν ὑμῖν, καὶ τοῖς λοιποῖς συμμάχοις, καὶ φίλοις ἡμῶν, ἐν τοῖς πολέμοις τούτοις.

15 Ἔχομεν γὰρ τὴν ἐξ οὐρανοῦ βοήθειαν βοηθοῦσαν ἡμῖν, καὶ ἐῤῥύσθημεν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

16 Ἐπελέξαμεν οὖν Νουμήνιον Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρον Ἰάσονος, καὶ ἀπεστάλκαμεν πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν τὴν προτέραν.

17 Ἐνετειλάμεθα οὖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς πορευθῆναι, καὶ ἀσπάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἀποδοῦναι ὑμῖν τὰς παρ' ἡμῶν ἐπιστολὰς περὶ τῆς ἀνανεώσεως καὶ τῆς ἀδελφότητος ἡμῶν.

18 Καὶ νῦν καλῶς ποιήσετε ἀντιφωνήσαντες ἡμῖν πρὸς ταῦτα.

19 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλεν.

20 Ὀνιάρης βασιλεὺς Σπαρτιατῶν Ὀνίᾳ ἱερεῖ μεγάλῳ χαίρειν.

21 Εὑρέθη ἐν γραφῇ περί τε τῶν Σπαρτιατῶν καὶ Ἰουδαίων, ὅτι εἰσὶν ἀδελφοὶ, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐκ γένους Ἀβραάμ.

22 Καὶ νῦν ἀφ' οὗ ἔγνωμεν ταῦτα, καλῶς ποιήσετε γράφοντες ἡμῖν περὶ τῆς εἰρήνης ὑμῶν.

23 Καὶ ἡμεῖς δὲ ἀντιγράφομεν ὑμῖν, Τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ἡ ὕπαρξις ὑμῶν ἡμῖν ἐστι, καὶ τὰ ἡμῶν ὑμῖν ἐστιν· ἐντελλόμεθα οὖν ὅπως ἀπαγγείλωσιν ὑμῖν κατὰ ταῦτα.

24 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι ἐπέστρεψαν οἱ ἄρχοντες Δημητρίου μετὰ δυνάμεως πολλῆς ὑπὲρ τὸ πρότερον τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτόν.

25 Καὶ ἀπῆρεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς εἰς τὴν Ἀμαθῖτιν χώραν· οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνοχὴν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

26 Καὶ ἀπέστειλε κατασκόπους εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι οὕτω τάσσονται ἐπιπεσεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα.

27 Ὡς δὲ ἔδυ ὁ ἥλιος, ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ γρηγορεῖν, καὶ εἶναι ἐπὶ τοῖς ὅπλοις, καὶ ἑτοιμάζεσθαι εἰς πόλεμον δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, καὶ ἐξέβαλε προφύλακας κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

28 Καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπεναντίοι ὅτι ἡτοίμασται Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἔπτηξαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἀνέκαυσαν πυρὰς ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν.

29 Ἰωνάθαν δὲ καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ἕως πρωΐ, ἔβλεπον γὰρ τὰ φῶτα καιόμενα.

30 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ οὐ κατέλαβεν αὐτούς, διέβησαν γὰρ τὸν Ἐλεύθερον ποταμόν.

31 Καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνάθαν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς καλουμένους Ζαβεδαίους, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

32 Καὶ ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Δαμασκόν, καὶ διώδευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ.

33 Καὶ Σίμων ἐξῆλθε, καὶ διώδευσεν ἕως Ἀσκάλωνος, καὶ τῶν πλησίον ὀχυρωμάτων, καὶ ἐξέκλινεν εἰς Ἰόππην, καὶ προκατελάβετο αὐτήν.

34 Ἤκουσε γὰρ ὅτι βούλονται τὸ ὀχύρωμα παραδοῦναι τοῖς παρὰ Δημητρίου, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ὅπως φυλάσσωσιν αὐτήν.

35 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐξεκκλησίασε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐβουλεύσατο μετ' αὐτῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι ὀχυρώματα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,

36 Καὶ προσυψῶσαι τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ, καὶ ὑψῶσαι ὕψος μέγα ἀναμέσον τῆς ἄκρας καὶ τῆς πόλεως, εἰς τὸ διαχωρίζειν αὐτὴν τῆς πόλεως, ἵνα ᾖ αὕτη κατὰ μόνας, ὅπως μήτε ἀγοράζωσι μήτε πωλῶσι.

37 Καὶ συνήχθησαν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἤγγισε τοῦ τείχους τοῦ χειμάῤῥου τοῦ ἐξ ἀπηλιώτου, καὶ ἐπεσκεύασαν τὸ καλούμενον Χαφεναθά.

38 Καὶ Σίμων ᾠκοδόμησε τὴν Ἀδιδὰ ἐν τῇ Σεφήλᾳ, καὶ ὠχύρωσε θύρας, καὶ μοχλούς.

39 Καὶ ἐζήτησε Τρύφων βασιλεῦσαι τῆς Ἀσίας, καὶ περιθέσθαι τὸ διάδημα, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρα ἐπὶ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα.

40 Καὶ ἐφοβήθη μήποτε οὐκ ἐάσῃ αὐτὸν Ἰωνάθαν, καὶ μήποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐζήτει πόρον τοῦ συλλαβεῖν τὸν Ἰωνάθαν τοῦ ἀπολέσαι αὐτόν, καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.

41 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐπιλελεγμέναις εἰς παράταξιν, καὶ ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.

42 Καὶ εἶδε Τρύφων ὅτι πάρεστιν Ἰωνάθαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπ' αὐτὸν εὐλαβήθη.

43 Καὶ ἐπεδέξατο αὐτὸν ἐνδόξως, καὶ συνέστησεν αὐτὸν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα, καὶ ἐπέταξε ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ὑπακούειν αὐτῷ ὡς ἑαυτῷ.

44 Καὶ εἶπε τῷ Ἰωνάθαν, Ἱνατί ἔκοψας πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, πολέμου μὴ ἐνεστηκότος ἡμῖν;

45 Καὶ νῦν ἀπόστειλον αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ἐπίλεξαι δὲ σεαυτῷ ἄνδρας ὀλίγους οἵτινες ἔσονται μετὰ σοῦ, καὶ δεῦρο μετ' ἐμοῦ εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ παραδώσω σοι αὐτὴν καὶ τὰ λοιπὰ ὀχυρώματα καὶ τὰς δυνάμεις τὰς λοιπὰς καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν χρειῶν, καὶ ἐπιστρέψας ἀπελεύσομαι, τούτου γὰρ χάριν πάρειμι.

46 Καὶ ἐμπιστεύσας αὐτῷ ἐποίησε καθὼς εἶπε, καὶ ἐξαπέσ-

τειλε τὰς δυνάμεις, καὶ ἀπῆλ-
θον εἰς γῆν Ἰούδα.
47 Κατέλιπε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ
ἄνδρας τρισχιλίους, ὧν δισχι-
λίους ἀφῆκεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
χίλιοι δὲ συνῆλθον αὐτῷ.
48 Ὡς δὲ εἰσῆλθεν Ἰωνάθαν
εἰς Πτολεμαΐδα, ἀπέκλεισαν οἱ
Πτολεμαεῖς τὰς πύλας, καὶ
συνέλαβον αὐτὸν, καὶ πάντας
τοὺς εἰσελθόντας μετ' αὐτοῦ ἀπ-
έκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ.
49 Καὶ ἀπέστειλε Τρύφων
δυνάμεις, καὶ ἵππον εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν, καὶ τὸ πεδίον τὸ μέγα,
τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς παρὰ
Ιωνάθαν.
50 Καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι συν-
ελήφθη Ἰωνάθαν καὶ ἀπόλωλε,
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ παρεκά-
λεσαν ἑαυτοὺς, καὶ ἐπορεύοντο
συνεστραμμένοι ἕτοιμοι εἰς πόλε-
μον.
51 Καὶ ἴδον οἱ διώκοντες ὅτι
περὶ ψυχῆς αὐτοῖς ἐστι, καὶ
ἐπέστρεψαν.
52 Καὶ ἦλθον πάντες μετ' εἰ-
ρήνης εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐπένθη-
σαν τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τοὺς μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα,
καὶ ἐπένθησε πᾶς Ἰσραὴλ πένθος
μέγα.
53 Καὶ ἐζήτησαν πάντα τὰ
ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν ἐκτρίψαι
αὐτούς· εἶπαν γὰρ, Οὐκ ἔχουσιν
ἄρχοντα καὶ βοηθοῦντα· νῦν οὖν
πολεμήσωμεν αὐτοὺς, καὶ ἐξάρω-
μεν ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ' ἤκουσε Σίμων ὅτι συν-
ήγαγε Τρύφων δύναμιν πολλὴν
τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκ-
τρίψαι αὐτήν.
2 Καὶ εἶδε τὸν λαὸν ὅτι ἐστὶν
ἔντρομος, καὶ ἔμφοβος, καὶ ἀνέ-
βη εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤθροισε
τὸν λαόν.
3 Καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Αὐτοὶ οἴδατε
ὅσα ἐγὼ, καὶ οἱ ἀδελφοί μου,
καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου,
ἐποιήσαμεν περὶ τῶν νόμων, καὶ
τῶν ἁγίων, καὶ τοὺς πολέμους,
καὶ τὰς στενοχωρίας ἃς εἴδο-
μεν.
4 Τούτου χάριν ἀπώλοντο οἱ
ἀδελφοί μου πάντες χάριν τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ κατελείφθην ἐγὼ
μόνος.
5 Καὶ νῦν μή μοι γένοιτο φεί-
σασθαί μου τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ
καιρῷ θλίψεως, οὐ γάρ εἰμι
κρείσσων τῶν ἀδελφῶν μου.
6 Πλὴν ἐκδικήσω περὶ τοῦ
ἔθνους μου, καὶ περὶ τῶν ἁγίων,
καὶ περὶ τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν
τέκνων ἡμῶν, ὅτι συνήχθησαν
πάντα τὰ ἔθνη ἐκτρίψαι ἡμᾶς
ἔχθρας χάριν.
7 Καὶ ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ λαοῦ ἅμα τῷ ἀκοῦσαι
τῶν λόγων τούτων,
8 Καὶ ἀπεκρίθησαν φωνῇ με-
γάλῃ, λέγοντες, Σὺ εἶ ἡμῶν ἡ-
γούμενος ἀντὶ Ἰούδα, καὶ Ἰωνά-
θαν τοῦ ἀδελφοῦ σου.
9 Πολέμησον τὸν πόλεμον
ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς
ἡμῖν, ποιήσομεν.
10 Καὶ συνήγαγε πάντας
τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς,
καὶ ἐτάχυνε τοῦ τελέσαι τὰ

τείχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν.

11 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὸν τοῦ Ἀβισσαλώμου, καὶ μετ' αὐτοῦ δύναμιν ἱκανὴν εἰς Ἰόππην, καὶ ἐξέβαλε τοὺς ὄντας ἐν αὐτῇ, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ ἀπῆρε Τρύφων ἀπὸ Πτολεμαΐδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰσελθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ Ἰωνάθαν μετ' αὐτοῦ ἐν φυλακῇ.

13 Σίμων δὲ παρενέβαλεν ἐν Ἀδιδὰ κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου.

14 Καὶ ἐπέγνω Τρύφων ὅτι ἀνέστη Σίμων ἀντὶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ὅτι συνάπτειν αὐτῷ μέλλει πόλεμον, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, λέγων,

15 Περὶ ἀργυρίου οὗ ὤφειλεν Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικὸν δι' ἃς εἶχε χρείας συνέχομεν αὐτόν.

16 Καὶ νῦν ἀπόστειλον ἀργυρίου τάλαντα ἑκατὸν, καὶ δύο τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὅμηρα, ὅπως μὴ ἀφεθεὶς ἀποστατήσῃ ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἀφήσομεν αὐτόν.

17 Καὶ ἔγνω Σίμων ὅτι δόλῳ λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν, καὶ πέμπει τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ παιδάρια, μήποτε ἔχθραν ἄρῃ μεγάλην πρὸς τὸν λαὸν,

18 Λέγων, Ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτῷ τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ παιδάρια, καὶ ἀπώλετο.

19 Καὶ ἀπέστειλε τὰ παιδάρια, καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα· καὶ διεψεύσατο, καὶ οὐκ ἀφῆκε τὸν Ἰωνάθαν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθε Τρύφων τοῦ ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐκτρίψαι αὐτὴν, καὶ ἐκύκλωσεν ὁδὸν τὴν εἰς Ἄδωρα· καὶ Σίμων, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἐπορεύετο.

21 Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἀπέστελλον πρὸς Τρύφωνα πρεσβευτὰς κατασπεύδοντας αὐτὸν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀποστεῖλαι αὐτοῖς τροφάς.

22 Καὶ ἡτοίμασε Τρύφων πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ ἐλθεῖν ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἦν χιὼν πολλὴ σφόδρα, καὶ οὐκ ἦλθε διὰ τὴν χιόνα καὶ ἀπῆρε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλααδῖτιν.

23 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ Βασκαμᾷ, ἀπέκτεινε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

24 Καὶ ἐπέστρεψε Τρύφων, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

25 Καὶ ἀπέστειλε Σίμων, καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔθαψεν αὐτὰ ἐν Μωδεῒν πόλει τῶν πατέρων αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ᾠκοδόμησε Σίμων ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν τῇ ὁράσει λίθῳ ξεστῷ ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν.

28 Καὶ ἔστησεν ἐπ' αὐτὰ ἑπτὰ πυραμίδας, μίαν κατέναντι τῆς μιᾶς, τῷ πατρὶ καὶ

τῇ μητρὶ καὶ τοῖς τέσσαρσιν ἀδελφοῖς.

29 Καὶ ταύταις ἐποίησε μηχανήματα, περιθεὶς στύλους μεγάλους, καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς στύλοις πανοπλίαν εἰς ὄνομα αἰώνιον, καὶ παρὰ ταῖς πανοπλίαις πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα, εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν.

30 Οὗτος ὁ τάφος ὃν ἐποίησεν ἐν Μωδεΐν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

31 Ὁ δὲ Τρύφων ἐπορεύετο δόλῳ μετὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως τοῦ νεωτέρου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν,

32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ περιέθετο διάδημα τῆς Ἀσίας, καὶ ἐποίησε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς.

33 Καὶ ᾠκοδόμησε Σίμων τὰ ὀχυρώματα τῆς Ἰουδαίας, καὶ περιετείχισε πύργοις ὑψηλοῖς, καὶ τείχεσι μεγάλοις, καὶ πύλαις, καὶ μοχλοῖς, καὶ ἔθετο βρώματα ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

34 Καὶ ἐπέλεξε Σίμων ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα τοῦ ποιῆσαι ἄφεσιν τῇ χώρᾳ, ὅτι πᾶσαι αἱ πράξεις Τρύφωνος ἦσαν ἁρπαγαί.

35 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τοιαύτην·

36 Βασιλεὺς Δημήτριος Σίμωνι ἀρχιερεῖ καὶ φίλῳ βασιλέων, καὶ πρεσβυτέροις, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν.

37 Τὸν στέφανον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὴν βαΐνην ἣν ἀπεστείλατε, κεκομίσμεθα, καὶ ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ποιεῖν ὑμῖν εἰρήνην μεγάλην, καὶ γράφειν τοῖς ἐπὶ τῶν χρειῶν τοῦ ἀφιέναι ὑμῖν ἀφέματα.

38 Καὶ ὅσα ἐστήσαμεν πρὸς ὑμᾶς ἕστηκε, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ᾠκοδομήκατε ὑπαρχέτω ὑμῖν.

37 Ἀφίεμεν δὲ ἀγνοήματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ τὸν στέφανον ὃν ὠφείλετε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐτελωνεῖτο ἐν Ἱερουσαλήμ, μηκέτι τελωνείσθω.

40 Καὶ εἴ τινες ἐπιτήδειοι ὑμῶν γραφῆναι εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς, ἐγγραφέσθωσαν, καὶ γινέσθω ἀναμέσον ἡμῶν εἰρήνη.

41 Ἔτους ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἤρθη ὁ ζυγὸς τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἤρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν ἐν ταῖς συγγραφαῖς καὶ συναλλάγμασιν, Ἔτους πρώτου ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως μεγάλου καὶ στρατηγοῦ καὶ ἡγουμένου Ἰουδαίων.

43 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Γάζαν, καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὴν παρεμβολαῖς, καὶ ἐποίησεν ἑλεπόλεις καὶ προσήγαγε τῇ πόλει, καὶ ἐπάταξε πύργον ἕνα καὶ κατελάβετο.

44 Καὶ ἐξήλλοντο οἱ ἐν τῇ ἑλεπόλει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐγένετο κίνημα μέγα ἐν τῇ πόλει.

45 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἐν τῇ πόλει σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις ἐπὶ τὸ τεῖχος διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν

φωνῇ μεγάλῃ ἀξιοῦντες Σίμωνα δεξιὰς αὐτοῖς δοῦναι,

46 Καὶ εἶπον, Μὴ ἡμῖν χρήσῃ κατὰ τὰς πονηρίας ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός σου.

47 Καὶ συνελύθη Σίμων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐπολέμησεν αὐτούς· καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκαθάρισε τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἦν τὰ εἴδωλα, καὶ οὕτως εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν.

48 Καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ ἄνδρας οἵτινες τὸν νόμον ποιοῦσι, καὶ προσωχύρωσεν αὐτὴν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν αὐτῇ οἴκησιν.

49 Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκωλύοντο ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν, καὶ ἐπείνασαν σφόδρα, καὶ ἀπώλοντο ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ τῇ λιμῷ.

50 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Σίμωνα δεξιὰς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν, καὶ ἐκαθάρισε τὴν ἄκραν ἀπὸ τῶν μιασμάτων.

51 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ δευτέρου μηνὸς ἔτους ἑνὸς καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ μετὰ αἰνέσεως καὶ βαΐων, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν ὕμνοις, καὶ ἐν ᾠδαῖς, ὅτι συνετρίβη ἐχθρὸς μέγας ἐξ Ἰσραήλ.

52 Καὶ ἔστησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ ἄγειν τὴν ἡμέραν ταύτην μετ' εὐφροσύνης· καὶ προσωχύρωσε τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ τὸ παρὰ τὴν ἄκραν, καὶ ᾤκει ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ.

53 Καὶ εἶδε Σίμων τὸν Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι ἀνήρ ἐστι, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἡγούμενον τῶν δυνάμεων πασῶν, καὶ ᾤκει ἐν Γαζάροις.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' ἐν ἔτει δευτέρῳ καὶ ἑβδομηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ, συνήγαγε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη εἰς Μηδίαν τοῦ ἐπισπάσασθαι βοήθειαν αὐτῷ, ὅπως πολεμήσῃ τὸν Τρύφωνα.

2 Καὶ ἤκουσεν Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίδος καὶ Μηδίας, ὅτι ἦλθε Δημήτριος εἰς τὰ ὅρια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτὸν ζῶντα.

3 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν Δημητρίου, καὶ συνέλαβεν αὐτὸν, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς Ἀρσάκην, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν φυλακῇ.

4 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα πάσας τὰς ἡμέρας Σίμωνος· καὶ ἐζήτησεν ἀγαθὰ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς ἡ ἐξουσία αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

5 Καὶ μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ ἔλαβε τὴν Ἰόππην εἰς λιμένα, καὶ ἐποίησεν εἴσοδον ταῖς νήσοις τῆς θαλάσσης.

6 Καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὅρια τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησε τῆς χώρας.

7 Καὶ συνήγαγεν αἰχμαλωσίαν πολλὴν, καὶ ἐκυρίευσε Γαζαρῶν καὶ Βαιθσούρων καὶ τῆς ἄκρας· καὶ ἐξῆρε τὰς ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ·

8 Καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν γῆν αὐτῶν μετ' εἰρήνης, καὶ ἡ γῆ ἐδίδου τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων τὸν καρπὸν αὐτῶν.

9 Πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλατείαις ἐκάθηντο, πάντες περὶ ἀγαθῶν ἐκοινολογοῦντο, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐνεδύσαντο δόξας καὶ στολὰς πολέμου.

10 Ταῖς πόλεσιν ἐχορήγησε βρώματα, καὶ ἔταξεν αὐτὰς ἐν σκεύεσιν ὀχυρώσεως, ἕως ὅτου ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.

11 Ἐποίησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐφράνθη Ἰσραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην.

12 Καὶ ἐκάθισεν ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὴν συκῆν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

13 Καὶ ἐξέλιπεν ὁ πολεμῶν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς συνετρίβησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

14 Καὶ ἐστήριξε πάντας τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τὸν νόμον ἐξεζήτησε, καὶ ἐξῆρε πάντα ἄνομον καὶ πονηρόν.

15 Τὰ ἅγια ἐδόξασε, καὶ ἐπλήθυνε τὰ σκεύη τῶν ἁγίων.

16 Καὶ ἠκούσθη ἐν Ῥώμῃ ὅτι ἀπέθανεν Ἰωνάθαν, καὶ ἕως Σπάρτης, καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα,

17 Ὡς δὲ ἤκουσαν ὅτι Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπικρατεῖ τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐν αὐτῇ,

18 Ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν δέλτοις χαλκαῖς, τοῦ ἀνανεώσασθαι πρὸς αὐτὸν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν ἣν ἔστησαν πρὸς Ἰούδαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλαν οἱ Σπαρτιᾶται. Σπαρτιατῶν ἄρχοντες καὶ ἡ πόλις Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων ἀδελφοῖς χαίρειν.

21 Οἱ πρεσβευταὶ οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν δῆμον ἡμῶν ἀπήγγειλαν ἡμῖν περὶ τῆς δόξης ὑμῶν καὶ τιμῆς, καὶ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν.

22 Καὶ ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰρημένα ἐν ταῖς βουλαῖς τοῦ δήμου οὕτως, Νουμήνιος Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρος Ἰάσωνος πρεσβευταὶ Ἰουδαίων ἦλθοσαν πρὸς ἡμᾶς ἀνανεούμενοι τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν.

23 Καὶ ἤρεσε τῷ δήμῳ ἐπιδέξασθαι τοὺς ἄνδρας ἐνδόξως, καὶ τοῦ θέσθαι τὸ ἀντίγραφον τῶν λόγων αὐτῶν ἐν τοῖς ἀποδεδειγμένοις τοῦ δήμου βιβλίοις, τοῦ ἔχειν μνημόσυνον τὸν δῆμον τῶν Σπαρτιατῶν· τὸ δὲ ἀντίγραφον τούτων ἐγράψαμεν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

24 Μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σίμων τὸν Νουμήνιον εἰς Ῥώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσῆν μεγάλην ὁλκῆς μνῶν χιλίων εἰς τὸ στῆσαι πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν.

25 Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ δῆμος τῶν λόγων τούτων, εἶπον, Τίνα χάριν ἀποδώσομεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ;

26 Ἐστήρισε γὰρ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς Ἰσραὴλ ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἔστησαν αὐτῷ ἐλευθερίαν.

27 Καὶ κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἔθεντο ἐν στήλαις ἐν ὄρει Σιών· καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς· Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἐλοὺλ, ἔτους δευτέρου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ· καὶ τοῦτο τρίτον ἔτος ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως·

28 Ἐν Σαραμὲλ, ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλης ἱερέων, καὶ λαοῦ, καὶ ἀρχόντων ἔθνους, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς χώρας ἐγνώρισεν ἡμῖν,

29 Ἐπεὶ πολλάκις ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ· Σίμων δὲ ὁ υἱὸς Ματταθίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰαρὶβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἑαυτοὺς τῷ κινδύνῳ, καὶ ἀντέστησαν τοῖς ὑπεναντίοις τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξῃ μεγάλῃ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν.

30 Καὶ ἤθροισεν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, τοῦ ἐκτρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν.

32 Τότε ἀνέστη Σίμων, καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ὡπλοδότησε τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια,

33 Καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν Βαιθσοῦραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας, οὗ ἦν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων τὸ πρότερον, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ἄνδρας Ἰουδαίους.

34 Καὶ Ἰόππην ὠχύρωσε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζαρα τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζώτου, ἐν ᾗ ᾤκουν οἱ πολέμιοι τὸ πρότερον ἐκεῖ, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθετο ἐν αὐτοῖς.

35 Καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πρᾶξιν τοῦ Σίμωνος, καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν καὶ ἀρχιερέα, διὰ τὸ αὐτὸν πεποιηκέναι πάντα ταῦτα, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ εὐωδώθη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τοῦ ἐξαρθῆναι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ,

οἳ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκραν, ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο καὶ ἐμίαινον κύκλῳ τῶν ἁγίων, καὶ ἐποίουν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἁγνείᾳ.

37 Καὶ κατῴκισεν ἐν αὐτῇ ἄνδρας Ἰουδαίους, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὕψωσε τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

38 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα,

39 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν δόξῃ μεγάλῃ.

40 Ἤκουσε γὰρ ὅτι προσηγόρευνται οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ῥωμαίων φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ ἀδελφοὶ, καὶ ὅτι ἀπήντησαν τοῖς πρεσβευταῖς Σίμωνος ἐνδόξως·

41 Καὶ ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἱερεῖς, τοῦ εἶναι Σίμωνα ἡγούμενον, καὶ ἀρχιερέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἕως τοῦ ἀναστῆναι προφήτην πιστόν·

42 Καὶ τοῦ εἶναι ἐπ' αὐτῶν στρατηγὸν, καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων καθιστάναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων·

43 Καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ ὅπως ἀκούηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὅπως γράφωνται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πᾶσαι συγγραφαὶ ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως περιβάληται πορφύραν, καὶ χρυσοφορῇ.

44 Καὶ οὐκ ἐξέσται οὐδενὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων ἀθετῆσαί τι τούτων, καὶ ἀντειπεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ῥηθησομένοις, καὶ ἐπισυστρέψαι συστροφὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ περιβάλλεσθαι πορφύραν, καὶ ἐμπορποῦσθαι πόρπην χρυσῆν.

45 Ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσῃ ἢ ἀθετήσῃ τι τούτων, ἔνοχος ἔσται.

46 Καὶ εὐδόκησε πᾶς ὁ λαὸς θέσθαι Σίμωνι, καὶ ποιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τούτους.

47 Καὶ ἐπεδέξατο Σίμων, καὶ εὐδόκησεν ἀρχιερατεύειν, καὶ εἶναι στρατηγὸς, καὶ ἐθνάρχης τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἱερέων, καὶ τοῦ προστατῆσαι πάντων.

48 Καὶ τὴν γραφὴν ταύτην εἶπον θέσθαι ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ στῆσαι αὐτὰς ἐν περιβόλῳ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ,

49 Τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν θέσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, ὅπως ἔχῃ Σίμων, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' ἀπέστειλεν ὁ Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης Σίμωνι ἱερεῖ καὶ ἐθνάρχῃ τῶν Ἰουδαίων, καὶ παντὶ τῷ ἔθνει.

2 Καὶ ἦσαν περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· Βασιλεὺς Ἀντίοχος Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, καὶ ἐθνάρχῃ, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν.

3 Ἐπειδὴ ἄνδρες λοιμοὶ κατεκράτησαν τῆς βασιλείας τῶν πατέρων ἡμῶν, βούλομαι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως ἀποκαταστήσω αὐτὴν ὡς

ἢν πρότερον, ἐξενολόγησα δὲ πλῆ-
θος δυνάμεων, καὶ κατεσκεύασα
πλοῖα πολεμικὰ,
4 Βούλομαι δὲ ἐκβῆναι κατὰ
τὴν χώραν, ὅπως μετέλθω τοὺς
κατεφθαρκότας τὴν χώραν ἡμῶν,
καὶ τοὺς ἠρημωκότας πόλεις
πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ·
5 Νῦν οὖν ἵστημί σοι πάντα
τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἀφῆκάν σοι οἱ
πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλ-
λα δόματα ἀφῆκάν σοι.
6 Καὶ ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι
κόμμα ἴδιον νόμισμα τῇ χώρᾳ
σου,
7 Ἱερουσαλὴμ δὲ καὶ τὰ ἅ-
για εἶναι ἐλεύθερα· καὶ πάντα
τὰ ὅπλα ὅσα κατεσκεύασας, καὶ
τὰ ὀχυρώματα ἃ ᾠκοδόμησας,
ὧν κρατεῖς, μενέτω σοι.
8 Καὶ πᾶν ὀφείλημα βασιλι-
κὸν, καὶ τὰ ἐσόμενα βασιλικὰ,
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα
χρόνον ἀφιέσθω σοι·
9 Ὡς δ᾽ ἂν κρατήσωμεν τῆς
βασιλείας ἡμῶν, δοξάσομέν σε,
καὶ τὸ ἔθνος σου, καὶ τὸ ἱερὸν
δόξῃ μεγάλῃ, ὥστε φανερὰν γεν-
έσθαι τὴν δόξαν ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ
γῇ.
10 Ἔτους τετάρτου καὶ ἑβ-
δομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξ-
ῆλθεν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν πα-
τέρων αὐτοῦ, καὶ συνῆλθον πρὸς
αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὥστε
ὀλίγους εἶναι τοὺς καταλειφθέν-
τας σὺν Τρύφωνι.
11 Καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀντίο-
χος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθε φεύ-
γων εἰς Δωρᾶ τὴν ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης.
12 Εἶδε γὰρ ὅτι συνῆκται
ἐπ᾽ αὐτὸν τὰ κακὰ, καὶ ἀφῆ-
κεν αὐτὸν αἱ δυνάμεις.
13 Καὶ παρενέβαλεν Ἀντίο-
χος ἐπὶ Δωρᾶ, καὶ σὺν αὐτῷ
δώδεκα μυριάδες ἀνδρῶν πολε-
μιστῶν, καὶ ὀκτακισχιλία ἵπ-
πος.
14 Καὶ ἐκύκλωσε τὴν πόλιν,
καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ θαλάσσης συν-
ῆψαν, καὶ ἔθλιβε τὴν πόλιν ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ
οὐκ εἴασεν οὐδένα ἐκπορεύεσθαι,
καὶ εἰσπορεύεσθαι.
15 Καὶ ἦλθε Νουμήνιος, καὶ
οἱ παρ᾽ αὐτοῦ, ἐκ Ῥώμης, ἔχον-
τες ἐπιστολὰς τοῖς βασιλεῦσι,
καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγέγραπ-
το τάδε·
16 Λεύκιος ὕπατος Ῥωμαίων
Πτολεμαίῳ βασιλεῖ χαίρειν.
17 Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Ἰουδαί-
ων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν,
καὶ σύμμαχοι, ἀνανεούμενοι τὴν
ἐξ ἀρχῆς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν,
ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Σίμωνος τοῦ
ἀρχιερέως, καὶ τοῦ δήμου τῶν
Ἰουδαίων.
18 Ἤνεγκαν δὲ ἀσπίδα χρυ-
σῆν ἀπὸ μνῶν χιλίων.
19 Ἤρεσεν οὖν ἡμῖν γράψαι
τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ταῖς χώραις,
ὅπως μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτοῖς
κακὰ, καὶ μὴ πολεμήσωσιν αὐ-
τοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, καὶ
τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ
συμμαχήσωσι τοῖς πολεμοῦσιν
αὐτούς.
20 Ἔδοξε δὲ ἡμῖν δέξασθαι τὴν
ἀσπίδα παρ᾽ αὐτῶν.
21 Εἴ τινες οὖν λοιμοὶ διαπε-
φεύγασιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν
πρὸς ὑμᾶς, παράδοτε αὐτοὺς

Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν.

22 Καὶ τὰ αὐτὰ ἔγραψε Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀττάλῳ, Ἀριαράθῃ, καὶ Ἀρσάκῃ,

23 Καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ Σαμψάμῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Δῆλον, καὶ εἰς Μύνδον, καὶ εἰς Σικυῶνα, καὶ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἀλικαρνασσὸν, καὶ εἰς Ῥόδον, καὶ εἰς Φασηλίδα, καὶ εἰς Κῶ, καὶ εἰς Σίδην, καὶ εἰς Ἄραδον, καὶ εἰς Γόρτυναν, καὶ Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ Κυρήνην.

24 Τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψαν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

25 Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ Δωρᾶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, προσάγων διαπαντὸς αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ μηχανὰς ποιούμενος, καὶ συνέκλεισε τὸν Τρύφωνα τοῦ μὴ εἰσπορεύεσθαι, καὶ ἐκπορεύεσθαι.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων δισχιλίους ἄνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχῆσαι αὐτῷ, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ σκεύη ἱκανά.

27 Καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὰ δέξασθαι, ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα συνέθετο αὐτῷ τὸ πρότερον, καὶ ἠλλοτριοῦτο αὐτῷ.

28 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Ἀθηνόβιον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησάμενον αὐτῷ, λέγων, Ὑμεῖς κατακρατεῖτε τῆς Ἰόππης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, πόλεις τῆς βασιλείας μου.

29 Τὰ ὅρια αὐτῶν ἠρημώσατε, καὶ ἐποιήσατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκυριεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

30 Νῦν οὖν παράδοτε τὰς πόλεις ἃς κατελάβεσθε, καὶ τοὺς φόρους τῶν τόπων ὧν κατεκυριεύσατε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας.

31 Εἰ δὲ μὴ, δότε ἀντ' αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τῆς καταφθορᾶς ἧς κατεφθάρκατε, καὶ τῶν φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακόσια· εἰ δὲ μὴ, παραγενόμενοι ἐκπολεμήσομεν ὑμᾶς.

32 Καὶ ἦλθεν Ἀθηνόβιος φίλος τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ κυλικεῖον μετὰ χρυσωμάτων, καὶ ἀργυρωμάτων, καὶ παράστασιν ἱκανὴν, καὶ ἐξίστατο, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Οὔτε γῆν ἀλλοτρίαν εἰλήφαμεν, οὔτε ἀλλοτρίων κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἔν τινι καιρῷ ἀκρίτως κατεκρατήθη.

34 Ἡμεῖς δὲ καιρὸν ἔχοντες ἀντεχόμεθα τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν.

35 Περὶ δὲ Ἰόππης καὶ Γαζάρων ὧν αἰτεῖς, αὗται ἐποίουν ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην κατὰ τὴν χώραν ἡμῶν, τούτων δώσομεν τάλαντα ἑκατόν· καὶ οὐκ

ἀπεκρίθη αὐτῷ 'Αθηνόβιος λόγον.

36 'Απέστρεψε δὲ μετὰ θυμοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τούτους, καὶ τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ πάντα ὅσα εἶδε· καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴν μεγάλην.

37 Τρύφων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφυγεν εἰς 'Ορθωσιάδα.

38 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κενδεβαῖον στρατηγὸν τῆς παραλίας, καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἱππικὰς ἔδωκεν αὐτῷ.

39 Καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβαλεῖν κατὰ πρόσωπον τῆς 'Ιουδαίας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν Κεδρὼν, καὶ ὀχυρῶσαι τὰς πύλας, καὶ ὅπως πολεμήσῃ τὸν λαόν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τὸν Τρύφωνα.

40 Καὶ παρεγενήθη Κενδεβαῖος εἰς 'Ιάμνειαν, καὶ ἤρξατο τοῦ ἐρεθίζειν τὸν λαὸν, καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν 'Ιουδαίαν, καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαὸν καὶ φονεύειν.

41 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Κεδρών· καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἱππεῖς καὶ δυνάμεις, ὅπως ἐκπορευόμενοι ἐξοδεύωσι τὰς ὁδοὺς τῆς 'Ιουδαίας, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΚΑΙ' ἀνέβη 'Ιωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἃ συνετέλει Κενδεβαῖος.

2 Καὶ ἐκάλεσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους 'Ιούδαν καὶ 'Ιωάννην, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, 'Εγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἐπολεμήσαμεν τοὺς πολεμίους 'Ισραὴλ ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εὐωδώθη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν 'Ισραὴλ πλεονάκις.

3 Νῦν δὲ γεγήρακα, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῷ ἐλέει ἱκανοί ἐστε ἐν τοῖς ἔτεσι· γίνεσθε ἀντ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ ἐξελθόντες ὑπερμαχεῖτε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἡ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ βοήθεια ἔστω μεθ' ὑμῶν.

4 Καὶ ἐπέλεξεν ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν Κενδεβαῖον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μωδεΐν.

5 Καὶ ἀναστάντες τοπρωΐ ἐπορεύοντο εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ δύναμις πολλὴ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς πεζικὴ, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἦν χειμάῤῥους ἀναμέσον αὐτῶν.

6 Καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν αὐτὸς, καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ εἶδε τὸν λαὸν δειλούμενον διαπερᾶσαι τὸν χειμάῤῥουν, καὶ διεπέρασε πρῶτος, καὶ ἴδον αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ διεπέρασαν κατόπισθεν αὐτοῦ.

7 Καὶ διεῖλε τὸν λαὸν, καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν· ἡ δὲ ἵππος τῶν ὑπεναντίων πολλὴ σφόδρα.

8 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἱεραῖς σάλπιγξι, καὶ ἐτροπώθη Κενδεβαῖος καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὀχύρωμα.

9 Τότε ἐτραυματίσθη Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννου· Ἰωάννης δὲ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως ἦλθεν εἰς Κεδρὼν ἣν ᾠκοδόμησε.

10 Καὶ ἔφυγον ἕως εἰς τοὺς πύργους τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς Ἀζώτου, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας δισχιλίους· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης.

11 Καὶ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀβούβου ἦν καθεσταμένος στρατηγὸς εἰς τὸ πεδίον Ἱεριχὼ, καὶ ἔσχεν ἀργύριον, καὶ χρυσίον πολύ·

12 Ἦν γὰρ γαμβρὸς τοῦ ἀρχιερέως.

13 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἠβουλήθη κατακρατῆσαι τῆς χώρας, καὶ ἐβουλεύετο δόλῳ κατὰ Σίμωνος, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἆραι αὐτούς.

14 Σίμων δὲ ἦν ἐφοδεύων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ φροντίζων τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν, καὶ κατέβη εἰς Ἱεριχὼ αὐτὸς, καὶ Ματταθίας καὶ Ἰούδας οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, ἐν μηνὶ ἑνδεκάτῳ, οὗτος ὁ μὴν Σαβάτ.

15 Καὶ ὑπεδέξατο αὐτοὺς ὁ τοῦ Ἀβούβου εἰς τὸ ὀχυρωμάτιον τὸ καλούμενον Δὼκ, μετὰ δόλου, ὃ ᾠκοδόμησε, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον μέγαν, καὶ ἐνέκρυψεν ἐκεῖ ἄνδρας.

16 Καὶ ὅτε ἐμεθύσθη Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐξανέστη Πτολεμαῖος καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐλάβοσαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἐπεισήλθοσαν τῷ Σίμωνι εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, καί τινας τῶν παιδαρίων αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐποίησεν ἀθεσίαν μεγάλην, καὶ ἀπέδωκε κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

18 Καὶ ἔγραψε ταῦτα Πτολεμαῖος, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὅπως ἀποστείλῃ αὐτῷ δυνάμεις εἰς βοήθειαν, καὶ παραδῷ αὐτῷ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰς πόλεις.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρους εἰς Γάζαρα ἆραι τὸν Ἰωάννην, καὶ τοῖς χιλιάρχοις ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν, ὅπως δῷ αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ δόματα.

20 Καὶ ἑτέρους ἀπέστειλε καταλαβέσθαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ.

21 Καὶ προδραμών τις ἀπήγγειλεν Ἰωάννῃ εἰς Γάζαρα, ὅτι ἀπώλετο ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἀπέσταλκε καὶ σὲ ἀποκτεῖναι.

22 Καὶ ἀκούσας ἐξέστη σφόδρα· καὶ συνέλαβε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐλθόντας ἀπολέσαι αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐπέγνω γὰρ ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάννου, καὶ τῶν πολέμων αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν αὐτοῦ ὧν ἠνδραγάθησε, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχέων ὧν ᾠκοδόμησε, καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ,

24 Ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΤΟΙ͂Σ ἀδελφοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον Ἰουδαίοις χαίρειν· οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας, εἰρήνην ἀγαθήν.

2 Καὶ ἀγαθοποιήσαι ὑμῖν ὁ Θεὸς, καὶ μνησθείη τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν.

3 Καὶ δῴη ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν, καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ, καὶ ψυχῇ βουλομένῃ.

4 Καὶ διανοίξαι τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασι, καὶ εἰρήνην ποιήσαι,

5 Καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων, καὶ καταλλαγείη ὑμῖν, καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ.

6 Καὶ νῦν ὧδέ ἐσμεν προσευχόμενοι περὶ ὑμῶν.

7 Βασιλεύοντος Δημητρίου ἔτους ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἐννάτου, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγραφήκαμεν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει, καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀφ' οὗ ἀπέστη Ἰάσων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας γῆς, καὶ τῆς βασιλείας·

8 Καὶ ἐνεπύρισαν τὸν πυλῶνα, καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον· καὶ ἐδεήθημεν τοῦ Κυρίου, καὶ εἰσηκούσθημεν, καὶ προσηνέγκαμεν θυσίαν, καὶ σεμίδαλιν, καὶ ἐξήψαμεν τοὺς λύχνους, καὶ προεθήκαμεν τοὺς ἄρτους.

9 Καὶ νῦν ἵνα ἄγητε τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τοῦ Χασελεῦ μηνός.

10 Ἔτους ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ καὶ ὀγδόου οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἡ γερουσία, καὶ Ἰούδας Ἀριστοβούλῳ διδασκάλῳ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ὄντι δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν χριστῶν ἱερέων γένους, καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Ἰουδαίοις, χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν.

11 Ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σεσωσμένοι, μεγάλως εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, ὡς ἂν πρὸς βασιλέα παρατασσόμενοι.

12 Αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τοὺς παραταξαμένους ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει.

13 Εἰς γὰρ τὴν Περσίδα γενόμενος ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἀνυπόστατος δοκοῦσα εἶναι δύναμις, κατεκόπησαν ἐν τῷ τῆς Ναναίας ἱερῷ, παραλογισμῷ χρησαμένων τῶν περὶ τὴν Ναναίαν ἱερέων.

14 Ὡς γὰρ συνοικήσων αὐτῇ παρεγένετο εἰς τὸν τόπον ὅ, τε Ἀντίοχος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι, χάριν τοῦ λαβεῖν τὰ χρήματα εἰς φερνῆς λόγον.

15 Καὶ προθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Ναναίας, κἀκείνου προσελθόντος μετ' ὀλίγων εἰς τὸν περίβολον τοῦ τεμένους, συγκλείσαντες τὸ ἱερὸν, ὡς εἰσῆλθεν Ἀντίοχος,

16 Ἀνοίξαντες τὴν τοῦ φατνώματος κρυπτὴν θύραν, βάλλοντες πέτρους συνεκεραύνωσαν τὸν ἡγεμόνα, καὶ μέλη ποιήσαντες, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφελόντες, τοῖς ἔξω παρέῤῥιψαν.

17 Κατὰ πάντα εὐλογητὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὃς παρέδωκε τοὺς ἀσεβήσαντας.

18 Μέλλοντες οὖν ἄγειν ἐν τῷ Χασελεῦ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἱεροῦ, δέον ἡγησάμεθα διασαφῆσαι ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἄγητε τῆς σκηνοπηγίας καὶ τοῦ πυρὸς, ὅτε Νεεμίας οἰκοδομήσας τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον, ἀνήνεγκε θυσίαν.

19 Καὶ γὰρ ὅτε εἰς τὴν Περσικὴν ἤγοντο οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τότε εὐσεβεῖς ἱερεῖς λαβόντες ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρυψαν ἐν κοιλώματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀνύδρου, ἐν ᾧ κατησφαλίσαντο, ὥστε πᾶσιν ἄγνωστον εἶναι τὸν τόπον.

20 Διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν, ὅτε ἔδοξε τῷ Θεῷ, ἀποσταλεὶς Νεεμίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίδος, τοὺς ἐκγόνους τῶν ἱερέων τῶν ἀποκρυψάντων ἔπεμψεν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὡς δὲ διεσάφησαν ἡμῖν μὴ εὑρηκέναι πῦρ, ἀλλὰ ὕδωρ παχὺ,

21 Ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβάψαντας φέρειν· ὡς δὲ ἀνηνέχθη τὰ τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς Νεεμίας ἐπιῤῥᾶναι τῷ ὕδατι τά τε ξύλα, καὶ τὰ ἐπικείμενα.

22 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦτο, καὶ χρόνος διῆλθεν ὅτε ἥλιος ἀνέλαμψε πρότερον ἐπινεφὴς ὢν, ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη, ὥστε θαυμάσαι πάντας.

23 Προσευχὴν δὲ ἐποιήσαντο οἱ ἱερεῖς δαπανωμένης τῆς θυσίας, οἵ τε ἱερεῖς, καὶ πάντες, καταρχομένου Ἰωνάθου, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιφωνούντων, ὡς Νεεμίου.

24 Ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρόπον ἔχουσα τοῦτον· Κύριε Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πάντων κτίστης, ὁ φοβερὸς, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δίκαιος, καὶ ἐλεήμων, ὁ μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστὸς,

25 Ὁ μόνος χορηγὸς, ὁ μόνος δίκαιος, καὶ παντοκράτωρ, καὶ αἰώνιος, ὁ διασώζων τὸν Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ ποιήσας τοὺς πατέρας ἐκλεκτοὺς, καὶ ἁγιάσας αὐτοὺς,

26 Πρόσδεξαι τὴν θυσίαν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ διαφύλαξον τὴν μερίδα σου καὶ καθαγίασον.

27 Ἐπισυνάγαγε τὴν διασπορὰν ἡμῶν, ἐλευθέρωσον τοὺς δουλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοὺς ἐξουθενημένους, καὶ βδελυκτοὺς ἔπιδε, καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

28 Βασάνισον τοὺς καταδυναστεύοντας, καὶ ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ.

29 Καταφύτευσον τὸν λαόν σου εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιόν σου, καθὼς εἶπε Μωυσῆς.

30 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τοὺς ὕμνους.

31 Καθὼς δὲ ἀνηλώθη τὰ τῆς θυσίας, καὶ τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ, ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε λίθους μείζονας κατασχεῖν.

32 Ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, φλὸξ ἀνήφθη· τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀντιλάμψαντος φωτὸς ἐδαπανήθη.

33 Ὡς δὲ φανερὸν ἐγενήθη τὸ πρᾶγμα, καὶ διηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέκρυψαν οἱ μεταχθέντες ἱερεῖς, τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ' οὗ καὶ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν ἥγνισαν τὰ τῆς θυσίας.

34 Περιφράξας δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ πρᾶγμα.

35 Καὶ οἷς ἐχαρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε καὶ μετεδίδου.

36 Προσηγόρευσαν δὲ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν τοῦτο Νέφθαρ, ὃ διερμηνεύεται Καθαρισμός· καλεῖται δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νεφθαεί.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ δὲ ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς Ἱερεμίας ὁ προφήτης, ὅτι ἐκέλευσε τοῦ πυρὸς λαβεῖν τοὺς μεταγινομένους, ὡς σεσήμανται,

2 Καὶ ὡς ἐνετείλατο τοῖς μεταγινομένοις ὁ προφήτης, δοὺς αὐτοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν προσταγμάτων τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις, βλέποντες ἀγάλματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον.

3 Καὶ ἕτερα τοιαῦτα λέγων, παρεκάλει μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν.

4 Ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ, ὡς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκέλευσεν ὁ προφήτης, χρηματισμοῦ γενηθέντος, αὐτῷ συνακολουθεῖν, ὡς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οὗ ὁ Μωυσῆς ἀναβὰς ἐθεάσατο τὴν τοῦ Θεοῦ κληρονομίαν.

5 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἱερεμίας εὗρεν οἶκον ἀντρώδη, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰσήνεγκεν ἐκεῖ, καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε.

6 Καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων ὥστε ἐπισημήνασθαι τὴν ὁδὸν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν εὑρεῖν.

7 Ὡς δὲ ὁ Ἱερεμίας ἔγνω, μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν, Ὅτι καὶ ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ Θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ, καὶ ἵλεως γένηται.

8 Καὶ τότε ὁ Κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, ὡς καὶ ἐπὶ Μωυσῆ ἐδηλοῦτο, ὡς καὶ ὁ Σαλωμὼν ἠξίωσεν ἵνα ὁ τόπος καθαγιασθῇ μεγάλως.

9 Διεσαφεῖτο δὲ καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνήνεγκε θυσίαν ἐγκαινισμοῦ, καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ἱεροῦ.

10 Καθὼς καὶ Μωυσῆς προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ τῆς θυσίας ἐδαπάνησεν· οὕτως καὶ Σαλωμὼν προσηύξατο, καὶ κα-

7 Καὶ συνήγαγεν αἰχμαλωσίαν πολλὴν, καὶ ἐκυρίευσε Γαζαρῶν καὶ Βαιθσούρων καὶ τῆς ἄκρας· καὶ ἐξῆρε τὰς ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ.

8 Καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν γῆν αὐτῶν μετ' εἰρήνης, καὶ ἡ γῆ ἐδίδου τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων τὸν καρπὸν αὐτῶν.

9 Πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλατείαις ἐκάθηντο, πάντες περὶ ἀγαθῶν ἐκοινολογοῦντο, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐνεδύσαντο δόξας καὶ στολὰς πολέμου.

10 Ταῖς πόλεσιν ἐχορήγησε βρώματα, καὶ ἔταξεν αὐτὰς ἐν σκεύεσιν ὀχυρώσεως, ἕως ὅτου ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.

11 Ἐποίησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐφράνθη Ἰσραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην.

12 Καὶ ἐκάθισεν ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὴν συκῆν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

13 Καὶ ἐξέλιπεν ὁ πολεμῶν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς συνετρίβησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

14 Καὶ ἐστήριξε πάντας τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τὸν νόμον ἐξεζήτησε, καὶ ἐξῆρε πάντα ἄνομον καὶ πονηρόν.

15 Τὰ ἅγια ἐδόξασε, καὶ ἐπλήθυνε τὰ σκεύη τῶν ἁγίων.

16 Καὶ ἠκούσθη ἐν Ῥώμῃ ὅτι ἀπέθανεν Ἰωνάθαν, καὶ ἕως Σπάρτης, καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα,

17 Ὡς δὲ ἤκουσαν ὅτι Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπικρατεῖ τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐν αὐτῇ,

18 Ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν δέλτοις χαλκαῖς, τοῦ ἀνανεώσασθαι πρὸς αὐτὸν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν ἣν ἔστησαν πρὸς Ἰούδαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλαν οἱ Σπαρτιᾶται. Σπαρτιατῶν ἄρχοντες καὶ ἡ πόλις Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων ἀδελφοῖς χαίρειν.

21 Οἱ πρεσβευταὶ οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν δῆμον ἡμῶν ἀπήγγειλαν ἡμῖν περὶ τῆς δόξης ὑμῶν καὶ τιμῆς, καὶ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν.

22 Καὶ ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰρημένα ἐν ταῖς βουλαῖς τοῦ δήμου οὕτως, Νουμήνιος Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρος Ἰάσονος πρεσβευταὶ Ἰουδαίων ἦλθοσαν πρὸς ἡμᾶς ἀνανεούμενοι τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν.

23 Καὶ ἤρεσε τῷ δήμῳ ἐπιδέξασθαι τοὺς ἄνδρας ἐνδόξως, καὶ τοῦ θέσθαι τὸ ἀντίγραφον τῶν λόγων αὐτῶν ἐν τοῖς ἀποδεδειγμένοις τοῦ δήμου βιβλίοις, τοῦ ἔχειν μνημόσυνον τὸν δῆμον τῶν Σπαρτιατῶν· τὸ δὲ ἀντίγραφον τούτων ἐγράψαμεν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

24 Μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σίμων τὸν Νουμήνιον εἰς Ῥώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσῆν μεγάλην ὁλκῆς μνῶν χιλίων εἰς τὸ στῆσαι πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν.

25 Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ δῆμος τῶν λόγων τούτων, εἶπον, Τίνα χάριν ἀποδώσομεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ;

26 Ἐστήρισε γὰρ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς Ἰσραὴλ ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἔστησαν αὐτῷ ἐλευθερίαν.

27 Καὶ κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἔθεντο ἐν στήλαις ἐν ὄρει Σιών· καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς· Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἐλοὺλ, ἔτους δευτέρου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ· καὶ τοῦτο τρίτον ἔτος ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως·

28 Ἐν Σαραμὲλ, ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλης ἱερέων, καὶ λαοῦ, καὶ ἀρχόντων ἔθνους, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς χώρας ἐγνώρισεν ἡμῖν,

29 Ἐπεὶ πολλάκις ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ· Σίμων δὲ ὁ υἱὸς Ματταθίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰαρὶβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἑαυτοὺς τῷ κινδύνῳ, καὶ ἀντέστησαν τοῖς ὑπεναντίοις τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξῃ μεγάλῃ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν.

30 Καὶ ἤθροισεν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, τοῦ ἐκτρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν.

32 Τότε ἀνέστη Σίμων, καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ὡπλοδότησε τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια,

33 Καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν Βαιθσοῦραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας, οὗ ἦν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων τὸ πρότερον, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ἄνδρας Ἰουδαίους.

34 Καὶ Ἰόππην ὠχύρωσε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζαρα τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζώτου, ἐν ᾗ ᾤκουν οἱ πολέμιοι τὸ πρότερον ἐκεῖ, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθετο ἐν αὐτοῖς.

35 Καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πρᾶξιν τοῦ Σίμωνος, καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν καὶ ἀρχιερέα, διὰ τὸ αὐτὸν πεποιηκέναι πάντα ταῦτα, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ εὐωδώθη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τοῦ ἐξαρθῆναι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ,

οἳ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκραν, ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο καὶ ἐμίαινον κύκλῳ τῶν ἁγίων, καὶ ἐποίουν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἁγνείᾳ.

37 Καὶ κατῴκισεν ἐν αὐτῇ ἄνδρας Ἰουδαίους, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὕψωσε τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

38 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα,

39 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν δόξῃ μεγάλῃ.

40 Ἤκουσε γὰρ ὅτι προσηγόρευνται οἱ Ἰουδαῖοι ὑπὸ Ῥωμαίων φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ ἀδελφοὶ, καὶ ὅτι ἀπήντησαν τοῖς πρεσβευταῖς Σίμωνος ἐνδόξως·

41 Καὶ ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἱερεῖς, τοῦ εἶναι Σίμωνα ἡγούμενον, καὶ ἀρχιερέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἕως τοῦ ἀναστῆναι προφήτην πιστόν·

42 Καὶ τοῦ εἶναι ἐπ᾽ αὐτῶν στρατηγὸν, καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων καθιστάναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων·

43 Καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ ὅπως ἀκούηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὅπως γράφωνται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πᾶσαι συγγραφαὶ ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως περιβάλληται πορφύραν, καὶ χρυσοφορῇ.

44 Καὶ οὐκ ἐξέσται οὐδενὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων ἀθετῆσαί τι τούτων, καὶ ἀντειπεῖν τοῖς ὑπ᾽ αὐτοῦ ῥηθησομένοις, καὶ ἐπισυστρέψαι συστροφὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ περιβάλλεσθαι πορφύραν, καὶ ἐμπορπᾶσθαι πόρπην χρυσῆν.

45 Ὃς δ᾽ ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσῃ ἢ ἀθετήσῃ τι τούτων, ἔνοχος ἔσται.

46 Καὶ εὐδόκησε πᾶς ὁ λαὸς θέσθαι Σίμωνι, καὶ ποιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τούτους.

47 Καὶ ἐπεδέξατο Σίμων, καὶ εὐδόκησεν ἀρχιερατεύειν, καὶ εἶναι στρατηγὸς, καὶ ἐθνάρχης τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἱερέων, καὶ τοῦ προστατῆσαι πάντων.

48 Καὶ τὴν γραφὴν ταύτην εἶπον θέσθαι ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ στῆσαι αὐτὰς ἐν περιβόλῳ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ,

49 Τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν θέσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, ὅπως ἔχῃ Σίμων, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε΄. 15.

1 ΚΑΙ᾽ ἀπέστειλεν ὁ Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης Σίμωνι ἱερεῖ καὶ ἐθνάρχῃ τῶν Ἰουδαίων, καὶ παντὶ τῷ ἔθνει.

2 Καὶ ἦσαν περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· Βασιλεὺς Ἀντίοχος Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, καὶ ἐθνάρχῃ, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν.

3 Ἐπειδὴ ἄνδρες λοιμοὶ κατεκράτησαν τῆς βασιλείας τῶν πατέρων ἡμῶν, βούλομαι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως ἀποκαταστήσω αὐτὴν ὡς

ἦν πρότερον, ἐξενολόγησα δὲ πλῆθος δυνάμεων, καὶ κατεσκεύασα πλοῖα πολεμικά,
4 Βούλομαι δὲ ἐκβῆναι κατὰ τὴν χώραν, ὅπως μετέλθω τοὺς κατεφθαρκότας τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τοὺς ἠρημωκότας πόλεις πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ·
5 Νῦν οὖν ἵστημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἀφῆκάν σοι οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλλα δόματα ἀφῆκάν σοι.
6 Καὶ ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἴδιον νόμισμα τῇ χώρᾳ σου,
7 Ἱερουσαλὴμ δὲ καὶ τὰ ἅγια εἶναι ἐλεύθερα· καὶ πάντα τὰ ὅπλα ὅσα κατεσκεύασας, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ᾠκοδόμησας, ὧν κρατεῖς, μενέτω σοι.
8 Καὶ πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν, καὶ τὰ ἐσόμενα βασιλικὰ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀφιέσθω σοι·
9 Ὡς δ' ἂν κρατήσωμεν τῆς βασιλείας ἡμῶν, δοξάσομέν σε, καὶ τὸ ἔθνος σου, καὶ τὸ ἱερὸν δόξῃ μεγάλῃ, ὥστε φανερὰν γενέσθαι τὴν δόξαν ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
10 Ἔτους τετάρτου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθεν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν πατέρων αὐτοῦ, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὥστε ὀλίγους εἶναι τοὺς καταλειφθέντας σὺν Τρύφωνι.
11 Καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθε φεύγων εἰς Δωρᾶ τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
12 Εἶδε γὰρ ὅτι συνῆκται ἐπ' αὐτὸν τὰ κακὰ, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν αἱ δυνάμεις.
13 Καὶ παρενέβαλεν Ἀντίοχος ἐπὶ Δωρᾶ, καὶ σὺν αὐτῷ δώδεκα μυριάδες ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ ὀκτακισχιλία ἵππος.
14 Καὶ ἐκύκλωσε τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ θαλάσσης συνῆψαν, καὶ ἔθλιβε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ οὐκ εἴασεν οὐδένα ἐκπορεύεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι.
15 Καὶ ἦλθε Νουμήνιος, καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐκ Ῥώμης, ἔχοντες ἐπιστολὰς τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγέγραπτο τάδε·
16 Λεύκιος ὕπατος Ῥωμαίων Πτολεμαίῳ βασιλεῖ χαίρειν.
17 Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Ἰουδαίων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν, καὶ σύμμαχοι, ἀνανεούμενοι τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Σίμωνος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἰουδαίων.
18 Ἤνεγκαν δὲ ἀσπίδα χρυσῆν ἀπὸ μνῶν χιλίων.
19 Ἤρεσεν οὖν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ταῖς χώραις, ὅπως μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτοῖς κακὰ, καὶ μὴ πολεμήσωσιν αὐτοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ συμμαχήσωσι τοῖς πολεμοῦσιν αὐτούς.
20 Ἔδοξε δὲ ἡμῖν δέξασθαι τὴν ἀσπίδα παρ' αὐτῶν.
21 Εἴ τινες οὖν λοιμοὶ διαπεφεύγασιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς, παράδοτε αὐτοὺς

Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν.

22 Καὶ τὰ αὐτὰ ἔγραψε Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀττάλῳ, Ἀριαράθῃ, καὶ Ἀρσάκῃ,

23 Καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ Σαμψάμῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Δῆλον, καὶ εἰς Μύνδον, καὶ εἰς Σικυῶνα, καὶ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἁλικαρνασσὸν, καὶ εἰς Ῥόδον, καὶ εἰς Φασηλίδα, καὶ εἰς Κῶ, καὶ εἰς Σίδην, καὶ εἰς Ἄραδον, καὶ εἰς Γόρτυναν, καὶ Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ Κυρήνην.

24 Τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψαν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

25 Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ Δωρᾶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, προσάγων διαπαντὸς αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ μηχανὰς ποιούμενος, καὶ συνέκλεισε τὸν Τρύφωνα τοῦ μὴ εἰσπορεύεσθαι, καὶ ἐκπορεύεσθαι.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων δισχιλίους ἄνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχῆσαι αὐτῷ, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ σκεύη ἱκανά.

27 Καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὰ δέξασθαι, ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα συνέθετο αὐτῷ τὸ πρότερον, καὶ ἠλλοτριοῦτο αὐτῷ.

28 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Ἀθηνόβιον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησάμενον αὐτῷ, λέγων, Ὑμεῖς κατακρατεῖτε τῆς Ἰόππης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, πόλεις τῆς βασιλείας μου.

29 Τὰ ὅρια αὐτῶν ἠρημώσατε, καὶ ἐποιήσατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκυριεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

30 Νῦν οὖν παράδοτε τὰς πόλεις ἃς κατελάβεσθε, καὶ τοὺς φόρους τῶν τόπων ὧν κατεκυριεύσατε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας.

31 Εἰ δὲ μὴ, δότε ἀντ' αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τῆς καταφθορᾶς ἧς κατεφθάρκατε, καὶ τῶν φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακόσια· εἰ δὲ μὴ, παραγενόμενοι ἐκπολεμήσομεν ὑμᾶς.

32 Καὶ ἦλθεν Ἀθηνόβιος φίλος τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ κυλικεῖον μετὰ χρυσωμάτων, καὶ ἀργυρωμάτων, καὶ παράστασιν ἱκανὴν, καὶ ἐξίστατο, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Οὔτε γῆν ἀλλοτρίαν εἰλήφαμεν, οὔτε ἀλλοτρίων κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἔν τινι καιρῷ ἀκρίτως κατεκρατήθη.

34 Ἡμεῖς δὲ καιρὸν ἔχοντες ἀντεχόμεθα τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν.

35 Περὶ δὲ Ἰόππης καὶ Γαζάρων ὧν αἰτεῖς, αὗται ἐποίουν ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην κατὰ τὴν χώραν ἡμῶν, τούτων δώσομεν τάλαντα ἑκατόν· καὶ οὐκ

ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἀθηνόβιος λόγον.

36 Ἀπέστρεψε δὲ μετὰ θυμοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τούτους, καὶ τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ πάντα ὅσα εἶδε· καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴν μεγάλην.

37 Τρύφων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφυγεν εἰς Ὀρθωσιάδα.

38 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κενδεβαῖον στρατηγὸν τῆς παραλίας, καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἱππικὰς ἔδωκεν αὐτῷ.

39 Καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβαλεῖν κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν Κεδρὼν, καὶ ὀχυρῶσαι τὰς πύλας, καὶ ὅπως πολεμήσῃ τὸν λαόν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τὸν Τρύφωνα.

40 Καὶ παρεγενήθη Κενδεβαῖος εἰς Ἰάμνειαν, καὶ ἤρξατο τοῦ ἐρεθίζειν τὸν λαὸν, καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαὸν καὶ φονεύειν.

41 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Κεδρὼν· καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἱππεῖς καὶ δυνάμεις, ὅπως ἐκπορευόμενοι ἐξοδεύωσι τὰς ὁδοὺς τῆς Ἰουδαίας, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΚΑΙ' ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἃ συνετέλει Κενδεβαῖος.

2 Καὶ ἐκάλεσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδαν καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἐπολεμήσαμεν τοὺς πολεμίους Ἰσραὴλ ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εὐωδώθη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ πλεονάκις.

3 Νῦν δὲ γεγήρακα, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῷ ἐλέει ἱκανοί ἐστε ἐν τοῖς ἔτεσι· γίνεσθε ἀντ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ ἐξελθόντες ὑπερμαχεῖτε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἡ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ βοήθεια ἔστω μεθ' ὑμῶν.

4 Καὶ ἐπέλεξεν ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν Κενδεβαῖον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μωδεΐν.

5 Καὶ ἀναστάντες τοπρωῒ ἐπορεύοντο εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ δύναμις πολλὴ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς πεζικὴ, καὶ ἱππεῖς, καὶ χειμάῤῥους ἀναμέσον αὐτῶν.

6 Καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν αὐτὸς, καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ εἶδε τὸν λαὸν δειλούμενον διαπεράσαι τὸν χειμάῤῥουν, καὶ διεπέρασε πρῶτος, καὶ ἶδον αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ διεπέρασαν κατόπισθεν αὐτοῦ.

7 Καὶ διεῖλε τὸν λαὸν, καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν· ἡ δὲ ἵππος τῶν ὑπεναντίων πολλὴ σφόδρα.

8 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἱεραῖς σάλπιγξι, καὶ ἐτροπώθη Κενδεβαῖος καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὀχύρωμα.

9 Τότε ἐτραυματίσθη Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννου· Ἰωάννης δὲ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως ἦλθεν εἰς Κεδρὼν ἣν ᾠκοδόμησε.

10 Καὶ ἔφυγον ἕως εἰς τοὺς πύργους τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς Ἀζώτου, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας δισχιλίους· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς γῆν Ἰούδα μετ᾽ εἰρήνης.

11 Καὶ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀβούβου ἦν καθεσταμένος στρατηγὸς εἰς τὸ πεδίον Ἱεριχὼ, καὶ ἔσχεν ἀργύριον, καὶ χρυσίον πολύ·

12 Ἦν γὰρ γαμβρὸς τοῦ ἀρχιερέως.

13 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἠβουλήθη κατακρατῆσαι τῆς χώρας, καὶ ἐβουλεύετο δόλῳ κατὰ Σίμωνος, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἆραι αὐτούς.

14 Σίμων δὲ ἦν ἐφοδεύων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ φροντίζων τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν, καὶ κατέβη εἰς Ἱεριχὼ αὐτὸς, καὶ Ματταθίας καὶ Ἰούδας οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, ἐν μηνὶ ἑνδεκάτῳ, οὗτος ὁ μὴν Σαβάτ.

15 Καὶ ὑπεδέξατο αὐτοὺς ὁ τοῦ Ἀβούβου εἰς τὸ ὀχυρωμάτιον τὸ καλούμενον Δὼκ, μετὰ δόλου, ὃ ᾠκοδόμησε, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον μέγαν, καὶ ἐνέκρυψεν ἐκεῖ ἄνδρας.

16 Καὶ ὅτε ἐμεθύσθη Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐξανέστη Πτολεμαῖος καὶ οἱ παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔλαβοσαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἐπεισήλθοσαν τῷ Σίμωνι εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, καί τινας τῶν παιδαρίων αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐποίησεν ἀθεσίαν μεγάλην, καὶ ἀπέδωκε κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

18 Καὶ ἔγραψε ταῦτα Πτολεμαῖος, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὅπως ἀποστείλῃ αὐτῷ δυνάμεις εἰς βοήθειαν, καὶ παραδῷ αὐτῷ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰς πόλεις.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρους εἰς Γάζαρα ἆραι τὸν Ἰωάννην, καὶ τοῖς χιλιάρχοις ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν, ὅπως δῷ αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ δόματα.

20 Καὶ ἑτέρους ἀπέστειλε καταλαβέσθαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ.

21 Καὶ προδραμών τις ἀπήγγειλεν Ἰωάννῃ εἰς Γάζαρα, ὅτι ἀπώλετο ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἀπέσταλκε καὶ σὲ ἀποκτεῖναι.

22 Καὶ ἀκούσας ἐξέστη σφόδρα· καὶ συνέλαβε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐλθόντας ἀπολέσαι αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐπέγνω γὰρ ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάννου, καὶ τῶν πολέμων αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν αὐτοῦ ὧν ἠνδραγάθησε, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχέων ὧν ᾠκοδόμησε, καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ,

24 Ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἀφ᾽ οὗ ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β'.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΤΟΙ͂Σ ἀδελφοῖς τοῖς κατ᾽ Αἴγυπτον Ἰουδαίοις χαίρειν· οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας, εἰρήνην ἀγαθήν.

2 Καὶ ἀγαθοποιήσαι ὑμῖν ὁ Θεὸς, καὶ μνησθείη τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν.

3 Καὶ δῴη ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν, καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ, καὶ ψυχῇ βουλομένῃ.

4 Καὶ διανοίξαι τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασι, καὶ εἰρήνην ποιήσαι,

5 Καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων, καὶ καταλλαγείη ὑμῖν, καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ.

6 Καὶ νῦν ὧδέ ἐσμεν προσευχόμενοι περὶ ὑμῶν.

7 Βασιλεύοντος Δημητρίου ἔτους ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἐννάτου, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγραφήκαμεν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει, καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀφ᾽ οὗ ἀπέστη Ἰάσων καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας γῆς, καὶ τῆς βασιλείας·

8 Καὶ ἐνεπύρισαν τὸν πυλῶνα, καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· καὶ ἐδεήθημεν τοῦ Κυρίου, καὶ εἰσηκούσθημεν, καὶ προσηνέγκαμεν θυσίαν, καὶ σεμίδαλιν, καὶ ἐξήψαμεν τοὺς λύχνους, καὶ προεθήκαμεν τοὺς ἄρτους.

9 Καὶ νῦν ἵνα ἄγητε τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τοῦ Χασελεῦ μηνός.

10 Ἔτους ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ καὶ ὀγδόου οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἡ γερουσία, καὶ Ἰούδας Ἀριστοβούλῳ διδασκάλῳ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ὄντι δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν χριστῶν ἱερέων γένους, καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Ἰουδαίοις, χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν.

11 Ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σεσωσμένοι, μεγάλως εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, ὡς ἂν πρὸς βασιλέα παρατασσόμενοι.

12 Αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τοὺς παραταξαμένους ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει.

13 Εἰς γὰρ τὴν Περσίδα γενόμενος ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἀνυπόστατος δοκοῦσα εἶναι δύναμις, κατεκόπησαν ἐν τῷ τῆς Ναναίας ἱερῷ, παραλογισμῷ χρησαμένων τῶν περὶ τὴν Ναναίαν ἱερέων.

14 Ὡς γὰρ συνοικήσων αὐτῇ παρεγίνετο εἰς τὸν τόπον ὅ, τε Ἀντίοχος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι, χάριν τοῦ λαβεῖν τὰ χρήματα εἰς φερνῆς λόγον.

15 Καὶ προθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Ναναίας, κἀκείνου προσελθόντος μετ' ὀλίγων εἰς τὸν περίβολον τοῦ τεμένους, συγκλείσαντες τὸ ἱερὸν, ὡς εἰσῆλθεν Ἀντίοχος,

16 Ἀνοίξαντες τὴν τοῦ φατνώματος κρυπτὴν θύραν, βάλλοντες πέτρους συνεκεραύνωσαν τὸν ἡγεμόνα, καὶ μέλη ποιήσαντες, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφελόντες, τοῖς ἔξω παρέῤῥιψαν.

17 Κατὰ πάντα εὐλογητὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὃς παρέδωκε τοὺς ἀσεβήσαντας.

18 Μέλλοντες οὖν ἄγειν ἐν τῷ Χασελεῦ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἱεροῦ, δέον ἡγησάμεθα διασαφῆσαι ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἄγητε τῆς σκηνοπηγίας καὶ τοῦ πυρὸς, ὅτε Νεεμίας οἰκοδομήσας τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον, ἀνήνεγκε θυσίαν.

19 Καὶ γὰρ ὅτε εἰς τὴν Περσικὴν ἤγοντο οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τότε εὐσεβεῖς ἱερεῖς λαβόντες ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρυψαν ἐν κοιλώματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀνύδρου, ἐν ᾧ κατησφαλίσαντο, ὥστε πᾶσιν ἄγνωστον εἶναι τὸν τόπον.

20 Διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν, ὅτε ἔδοξε τῷ Θεῷ, ἀποσταλεὶς Νεεμίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίδος, τοὺς ἐκγόνους τῶν ἱερέων τῶν ἀποκρυψάντων ἔπεμψεν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὡς δὲ διεσάφησαν ἡμῖν μὴ εὑρηκέναι πῦρ, ἀλλὰ ὕδωρ παχὺ,

21 Ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβάψαντας φέρειν· ὡς δὲ ἀνηνέχθη τὰ τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς Νεεμίας ἐπιῤῥᾶναι τῷ ὕδατι τά τε ξύλα, καὶ τὰ ἐπικείμενα.

22 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦτο, καὶ χρόνος διῆλθεν ὅτε ἥλιος ἀνέλαμψε πρότερον ἐπινεφὴς ὢν, ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη, ὥστε θαυμάσαι πάντας.

23 Προσευχὴν δὲ ἐποιήσαντο οἱ ἱερεῖς δαπανωμένης τῆς θυσίας, οἵ τε ἱερεῖς, καὶ πάντες, καταρχομένου Ἰωνάθου, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιφωνούντων, ὡς Νεεμίου.

24 Ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρόπον ἔχουσα τοῦτον· Κύριε Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πάντων κτίστης, ὁ φοβερὸς, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δίκαιος, καὶ ἐλεήμων, ὁ μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστὸς,

25 Ὁ μόνος χορηγὸς, ὁ μόνος δίκαιος, καὶ παντοκράτωρ, καὶ αἰώνιος, ὁ διασώζων τὸν Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ ποιήσας τοὺς πατέρας ἐκλεκτοὺς, καὶ ἁγιάσας αὐτοὺς,

26 Πρόσδεξαι τὴν θυσίαν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ διαφύλαξον τὴν μερίδα σου καὶ καθαγίασον.

27 Ἐπισυνάγαγε τὴν διασπορὰν ἡμῶν, ἐλευθέρωσον τοὺς δουλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοὺς ἐξουθενημένους, καὶ βδελυκτοὺς ἔπιδε, καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

28 Βασάνισον τοὺς καταδυναστεύοντας, καὶ ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ.

29 Καταφύτευσον τὸν λαόν σου εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιόν σου, καθὼς εἶπε Μωυσῆς.

30 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τοὺς ὕμνους.

31 Καθὼς δὲ ἀνηλώθη τὰ τῆς θυσίας, καὶ τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ, ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε λίθους μείζονας κατασχεῖν.

32 Ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, φλὸξ ἀνήφθη· τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀντιλάμψαντος φωτὸς ἐδαπανήθη.

33 Ὡς δὲ φανερὸν ἐγενήθη τὸ πρᾶγμα, καὶ διηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέκρυψαν οἱ μεταχθέντες ἱερεῖς, τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ' οὗ καὶ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν ἥγνισαν τὰ τῆς θυσίας.

34 Περιφράξας δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ πρᾶγμα.

35 Καὶ οἷς ἐχαρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε καὶ μετεδίδου.

36 Προσηγόρευσαν δὲ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν τοῦτο Νέφθαρ, ὃ διερμηνεύεται Καθαρισμός· καλεῖται δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νεφθαεί.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ δὲ ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς Ἱερεμίας ὁ προφήτης, ὅτι ἐκέλευσε τοῦ πυρὸς λαβεῖν τοὺς μεταγινομένους, ὡς σεσήμανται,

2 Καὶ ὡς ἐνετείλατο τοῖς μεταγινομένοις ὁ προφήτης, δοὺς αὐτοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν προσταγμάτων τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις, βλέποντες ἀγάλματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον.

3 Καὶ ἕτερα τοιαῦτα λέγων, παρεκάλει μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν.

4 Ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ, ὡς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκέλευσεν ὁ προφήτης, χρηματισμοῦ γενηθέντος, αὐτῷ συνακολουθεῖν, ὡς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οὗ ὁ Μωυσῆς ἀναβὰς ἐθεάσατο τὴν τοῦ Θεοῦ κληρονομίαν.

5 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἱερεμίας εὗρεν οἶκον ἀντρώδη, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰσήνεγκεν ἐκεῖ, καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε.

6 Καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων ὥστε ἐπισημήνασθαι τὴν ὁδὸν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν εὑρεῖν.

7 Ὡς δὲ ὁ Ἱερεμίας ἔγνω, μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν, Ὅτι καὶ ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ Θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ, καὶ ἵλεως γένηται.

8 Καὶ τότε ὁ Κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, ὡς καὶ ἐπὶ Μωυσῇ ἐδηλοῦτο, ὡς καὶ ὁ Σαλωμὼν ἠξίωσεν ἵνα ὁ τόπος καθαγιασθῇ μεγάλως.

9 Διεσαφεῖτο δὲ καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνήνεγκε θυσίαν ἐγκαινισμοῦ, καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ἱεροῦ.

10 Καθὼς καὶ Μωυσῆς προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ τῆς θυσίας ἐδαπάνησεν· οὕτως καὶ Σαλωμὼν προσηύξατο, καὶ κα-

ταβὰν τὸ πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὁλοκαυτώματα.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Διὰ τὸ μὴ βεβρῶσθαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀνηλώθη.

12 Ὡσαύτως καὶ ὁ Σαλωμὼν τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν.

13 Ἐξηγοῦντο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, καὶ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεεμίαν τὰ αὐτὰ, καὶ ὡς καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην, ἐπισυνήγαγε τὰ περὶ τῶν βασιλέων καὶ προφητῶν, καὶ τὰ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἐπιστολὰς βασιλέων περὶ ἀναθημάτων.

14 Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰούδας, τὰ διαπεπτωκότα διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγονότα ἡμῖν ἐπισυνήγαγε πάντα, καὶ ἔστι παρ' ἡμῖν.

15 Ὧν οὖν ἐὰν χρείαν ἔχητε, τοὺς ἀποκομιοῦντας ὑμῖν ἀποστέλλετε.

16 Μέλλοντες οὖν ἄγειν τὸν καθαρισμὸν, ἐγράψαμεν ὑμῖν· καλῶς οὖν ποιήσετε ἄγοντες τὰς ἡμέρας.

17 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ σώσας τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀποδοὺς τὴν κληρονομίαν πᾶσι, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ τὸ ἱεράτευμα, καὶ τὸν ἁγιασμὸν,

18 Καθὼς ἐπηγγείλατο διὰ τοῦ νόμου· ἐλπίζομεν γὰρ ἐπὶ τῷ Θεῷ ὅτι ταχέως ἡμᾶς ἐλεήσει, καὶ ἐπισυνάξει ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἅγιον τόπον· ἐξείλετο γὰρ ἡμᾶς ἐκ μεγάλων κακῶν, καὶ τὸν τόπον ἐκαθάρισε.

19 Τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον, καὶ τοὺς τούτου ἀδελφοὺς, καὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρισμὸν, καὶ τὸν τοῦ βωμοῦ ἐγκαινισμὸν,

20 Ἔτι τε τοὺς πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ τὸν τούτου υἱὸν Εὐπάτορα πολέμους,

21 Καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν, ὥστε τὴν ὅλην χώραν ὀλίγους ὄντας λεηλατεῖν, καὶ τὰ βάρβαρα πλήθη διώκειν,

22 Καὶ τὸ περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι, καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, τοῦ Κυρίου μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἵλεω γενομένου αὐτοῖς,

23 Τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου δεδηλωμένα διὰ πέντε βιβλίων, πειρασόμεθα δι' ἑνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν.

24 Συνορῶντες γὰρ τὸ χῦμα τῶν ἀριθμῶν, καὶ τὴν οὖσαν δυσχέρειαν τοῖς θέλουσιν εἰσκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕλης,

25 Ἐφροντίσαμεν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώσκειν ψυχαγωγίαν, τοῖς δὲ φιλοφρονοῦσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέλειαν.

26 Καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὴν κακοπάθειαν ἐπιδεδεγμένοις τῆς ἐπιτομῆς οὐ ῥᾴδιον, ἱδρῶτος δὲ καὶ ἀγρυπνίας τὸ πρᾶγμα·

27 Καθάπερ τῷ παρασκευάζοντι συμπόσιον, καὶ ζητοῦντι τὴν ἑτέρων λυσιτέλειαν οὐκ εὐχε-

ρὶς μὲν, ὅμως διὰ τὴν τῶν πολ-
λῶν εὐχαριστίαν, ἡδέως τὴν κα-
κοπάθειαν ὑποίσομεν,

28 Τὸ μὲν διακριβοῦν περὶ
ἑκάστων τῷ συγγραφεῖ παρα-
χωρήσαντες, τὸ δὲ ἐπιπορεύεσθαι
τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς
διαπονοῦντες.

29 Καθάπερ γὰρ τῆς καινῆς
οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης
καταβολῆς φροντιστέον, τῷ δὲ
ἐγκαίειν καὶ ζωγραφεῖν ἐπιχει-
ροῦντι, τὰ ἐπιτήδεια πρὸς δια-
κόσμησιν ἐξεταστέον· οὕτω δοκῶ
καὶ ἐπὶ ἡμῖν.

30 Τὸ μὲν ἐμβατεύειν, καὶ
περὶ πάντων ποιεῖσθαι λόγον,
καὶ πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς κα-
τὰ μέρος, τῷ τῆς ἱστορίας ἀρχη-
γέτῃ καθήκει.

31 Τὸ δὲ σύντομον τῆς λέξεως
μεταδιώκειν, καὶ τὸ ἐξεργαστι-
κὸν τῆς πραγματείας παραιτεῖσ-
θαι, τῷ τὴν μετάφρασιν ποιου-
μένῳ συγχωρητέον.

32 Ἐντεῦθεν οὖν ἀρξώμεθα
τῆς διηγήσεως, τοῖς προειρημένοις
τοσοῦτον ἐπιζεύξαντες· εὔηθες
γὰρ τὸ μὲν πρὸ τῆς ἱστορίας
πλεονάζειν, τὴν δὲ ἱστορίαν ἐπι-
τεμεῖν.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΤΗΣ ἁγίας τοίνυν πόλεως
κατοικουμένης μετὰ πάσης εἰ-
ρήνης, καὶ τῶν νόμων ἔτι κάλ-
λιστα συντηρουμένων διὰ τὴν
Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως εὐσέβειάν
τε καὶ μισοπονηρίαν,

2 Συνέβαινε καὶ αὐτοὺς τοὺς
βασιλεῖς τιμᾷν τὸν τόπον, καὶ
τὸ ἱερὸν ἀποστολαῖς ταῖς κρα-
τίσταις δοξάζειν,

3 Ὥστε καὶ Σέλευκον τὸν
τῆς Ἀσίας βασιλέα χορηγεῖν ἐκ
τῶν ἰδίων προσόδων πάντα τὰ
πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν θυ-
σιῶν ἐπιβάλλοντα δαπανήμα-
τα.

4 Σίμων δέ τις ἐκ τῆς Βενια-
μὶν φυλῆς προστάτης τοῦ ἱεροῦ
καθεσταμένος, διηνέχθη τῷ ἀρ-
χιερεῖ περὶ τῆς κατὰ τὴν πόλιν
παρανομίας.

5 Καὶ νικῆσαι τὸν Ὀνίαν μὴ
δυνάμενος, ἦλθε πρὸς Ἀπολ-
λώνιον Θρασαίου, τὸν κατ᾽ ἐκεῖ-
νον τὸν καιρὸν κοιλῆς Συρίας καὶ
Φοινίκης στρατηγόν·

6 Καὶ προσήγγειλε περὶ τοῦ
χρημάτων ἀμυθήτων γέμειν τὸ
ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκιον,
ὥστε τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων
ἀναρίθμητον εἶναι, καὶ μὴ προσ-
ήκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυσιῶν
λόγον, εἶναι δὲ δυνατὸν ὑπὸ τὴν
τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν πεσεῖν
ἅπαντα ταῦτα.

7 Συμμίξας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος
τῷ βασιλεῖ, περὶ τῶν μηνυθέντων
αὐτῷ χρημάτων ἐνεφάνισεν· ὁ
δὲ προχειρισάμενος Ἡλιόδωρον
τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀπέσ-
τειλε δοὺς ἐντολὰς, τὴν τῶν
προειρημένων χρημάτων ἐκκομι-
δὴν ποιήσασθαι.

8 Εὐθέως δὲ ὁ Ἡλιόδωρος ἐ-
ποιεῖτο τὴν πορείαν, τῇ μὲν ἐμ-
φάσει ὡς τὰς κατὰ κοίλην Συ-
ρίαν καὶ Φοινίκην πόλεις ἐφο-
δεύσων, τῷ πράγματι δὲ τὴν
τοῦ βασιλέως πρόθεσιν ἐπιτελέ-
σων.

9 Παραγενηθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ φιλοφρόνως ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς πόλεως ἀποδεχθεὶς, ἀνέθετο περὶ τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ, καὶ τίνος ἕνεκεν πάρεστι διεσάφησεν· ἐπυνθάνετο δὲ εἰ ταῖς ἀληθείαις ταῦτα οὕτως ἔχοντα τυγχάνει.

10 Τοῦ δὲ ἀρχιερέως ὑποδείξαντος παραθήκας εἶναι χηρῶν τε καὶ ὀρφανῶν,

11 Τινὰ δὲ καὶ Ὑρκανοῦ τοῦ Τωβίου σφόδρα ἀνδρὸς ἐν ὑπεροχῇ κειμένου, οὐχ ὥσπερ ἦν διαβάλλων ὁ δυσσεβὴς Σίμων, τὰ δὲ πάντα ἀργυρίου τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου δὲ διακόσια,

12 Ἀδικηθῆναι δὲ τοὺς πεπιστευκότας τῇ τοῦ τόπου ἁγιωσύνῃ, καὶ τῇ τοῦ τετιμημένου κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον ἱεροῦ σεμνότητι καὶ ἀσυλίᾳ, παντελῶς ἀμήχανον εἶναι.

13 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος δι' ἃς εἶχε βασιλικὰς ἐντολὰς, πάντως ἔλεγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληπτέα ταῦτα εἶναι.

14 Ταξάμενος δὲ ἡμέραν εἰσῄει τὴν περὶ τούτων ἐπίσκεψιν οἰκονομήσων· ἦν δὲ οὐ μικρὰ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία.

15 Οἱ δὲ ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ῥίψαντες ἑαυτοὺς, ἐπεκαλοῦντο εἰς οὐρανὸν τὸν περὶ παραθήκης νομοθετήσαντα τοῖς παρακαταθεμένοις ταῦτα σῶα διαφυλάξαι.

16 Ἦν δὲ ὁρῶντα τὴν τοῦ ἀρχιερέως ἰδέαν, τιτρώσκεσθαι τὴν διάνοιαν· ἡ γὰρ ὄψις καὶ τὸ τῆς χρόας παρηλλαγμένον ἐνέφαινε τὴν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν.

17 Περιεκέχυτο γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα δέος τι καὶ φρικασμὸς σώματος, δι' ὧν πρόδηλον ἐγίνετο τοῖς θεωροῦσι τὸ κατὰ καρδίαν ἐνεστὸς ἄλγος.

18 Οἱ δὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγεληδὸν ἐξεπήδων ἐπὶ πάνδημον ἱκετείαν, διὰ τὸ μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἔρχεσθαι τὸν τόπον.

19 Ὑπεζωσμέναι δὲ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς αἱ γυναῖκες σάκκους κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπλήθυνον· αἱ δὲ κατάκλειστοι τῶν παρθένων, αἱ μὲν συνέτρεχον ἐπὶ τοὺς πυλῶνας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τείχη, τινὲς δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον.

20 Πᾶσαι δὲ προτείνουσαι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐποιοῦντο τὴν λιτανείαν.

21 Ἐλεεῖν δ' ἦν τὴν τοῦ πλήθους παμμιγῆ πρόπτωσιν, τήν τε τοῦ μεγάλως ἀγωνιῶντος ἀρχιερέως προσδοκίαν.

22 Οἱ μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παντοκράτορα Θεὸν τὰ πεπιστευμένα τοῖς πεπιστευκόσι σῶα διαφυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας.

23 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ διεγνωσμένον ἐπετέλει.

24 Αὐτόθι δὲ αὐτοῦ σὺν τοῖς δορυφόροις κατὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἤδη παρόντος, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ πάσης ἐξουσίας δυνάστης ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησεν, ὥστε πάντας τοὺς κατατολμήσαντας συνελθεῖν, καταπλαγέντας τὴν τοῦ Θεοῦ δύ-

ναμιν, εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπῆναι.

25 Ὤφθη γάρ τις ἵππος αὐτοῖς φοβερὸν ἔχων τὸν ἐπιβάτην, καὶ καλλίστῃ σαγῇ διακεκοσμημένος, φερόμενος δὲ ῥύδην ἐνέσεισε τῷ Ἡλιοδώρῳ τὰς ἐμπροσθίους ὁπλάς· ὁ δὲ ἐπικαθήμενος ἐφαίνετο χρυσῆν πανοπλίαν ἔχων.

26 Ἕτεροι δὲ δύο προεφάνησαν αὐτῷ νεανίαι, τῇ ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, κάλλιστοι δὲ τῇ δόξῃ, διαπρεπεῖς δὲ τὴν περιβολήν· οἳ καὶ παραστάντες ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐμαστίγουν αὐτὸν ἀδιαλείπτως, πολλὰς ἐπιῤῥιπτοῦντες αὐτῷ πληγάς.

27 Ἄφνω δὲ πεσόντα πρὸς τὴν γῆν, καὶ πολλῷ σκότει περιχυθέντα, συναρπάσαντες, καὶ εἰς φορεῖον ἐνθέντες,

28 Τὸν ἄρτι μετὰ πολλῆς παραδρομῆς καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ προειρημένον εἰσελθόντα γαζοφυλάκιον, ἔφερον ἀβοήθητον ἑαυτῷ καθεστῶτα, φανερῶς τὴν τοῦ Θεοῦ δυναστείαν ἐπεγνωκότες.

29 Καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν θείαν ἐνέργειαν ἄφωνος καὶ πάσης ἐστερημένος ἐλπίδος καὶ σωτηρίας ἔῤῥιπτο.

30 Οἱ δὲ τὸν Κύριον εὐλόγουν τὸν παραδοξάζοντα τὸν ἑαυτοῦ τόπον· καὶ τὸ μικρῷ πρότερον δέους καὶ ταραχῆς γέμον ἱερὸν, τοῦ παντοκράτορος ἐπιφανέντος Κυρίου, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπεπλήρωτο.

31 Ταχὺ δέ τινες τῶν τοῦ Ἡλιοδώρου συνήθων ἠξίουν τὸν Ὀνίαν ἐπικαλέσασθαι τὸν Ὕψιστον, καὶ τὸ ζῆν χαρίσασθαι τῷ παντελῶς ἐν ἐσχάτῃ πνοῇ κειμένῳ.

32 Ὕποπτος δὲ γενόμενος ὁ ἀρχιερεὺς, μήποτε διάληψιν ὁ βασιλεὺς σχῇ, κακουργίαν τινὰ περὶ τὸν Ἡλιόδωρον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συντετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀνδρὸς σωτηρίας.

33 Ποιουμένου δὲ τοῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμὸν, οἱ αὐτοὶ νεανίαι πάλιν ἐφάνησαν τῷ Ἡλιοδώρῳ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐσθήσεσιν ἐστολισμένοι, καὶ στάντες εἶπον, Πολλὰς τῷ Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερεῖ χάριτας ἔχε, διὰ γὰρ αὐτόν σοι κεχάρισται τὸ ζῆν ὁ Κύριος.

34 Σὺ δὲ ὑπ' αὐτοῦ μεμαστιγωμένος διάγγελλε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ κράτος· ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο.

35 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θυσίαν ἀνενέγκας τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐχὰς μεγίστας εὐξάμενος τῷ τὸ ζῆν περιποιήσαντι, καὶ τὸν Ὀνίαν ἀποδεξάμενος ἀνεστρατοπέδευσε πρὸς τὸν βασιλέα.

36 Ἐξεμαρτύρει δὲ πᾶσιν ἅπερ ἦν ὑπ' ὄψιν τεθεαμένος ἔργα τοῦ μεγίστου Θεοῦ.

37 Τοῦ δὲ βασιλέως ἐπερωτήσαντος τὸν Ἡλιόδωρον, ποῖός τις εἴη ἐπιτήδειος ἔτι ἅπαξ διαπεμφθῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔφησεν,

38 Εἴ τινα ἔχεις πολέμιον ἢ πραγμάτων ἐπίβουλον, πέμψον αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μεμαστιγωμένον αὐτὸν προσδέξῃ, ἐάνπερ καὶ διασωθείη, διὰ τὸ περὶ τὸν τόπον

ἀληθῶς εἶναί τινα Θεοῦ δύναμιν.

39 Αὐτὸς γὰρ ὁ τὴν κατοικίαν ἐπουράνιον ἔχων, ἐπόπτης ἐστὶ καὶ βοηθὸς ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ τοὺς παραγινομένους ἐπὶ κακώσει, τύπτων ἀπόλλυσι.

40 Καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἡλιόδωρον, καὶ τὴν τοῦ γαζοφυλακίου τήρησιν οὕτως ἐχώρησεν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 Ὁ ΔΕ' προειρημένος Σίμων ὁ τῶν χρημάτων καὶ τῆς πατρίδος ἐνδείκτης γεγονὼς, ἐκακολόγει τὸν Ὀνίαν, ὡς αὐτός τε εἴη τὸν Ἡλιόδωρον ἐπισεσεικὼς, καὶ τῶν κακῶν δημιουργὸς καθεστηκώς.

2 Καὶ τὸν εὐεργέτην τῆς πόλεως, καὶ τὸν κηδεμόνα τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ ζηλωτὴν τῶν νόμων, ἐπίβουλον τῶν πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν.

3 Τῆς δὲ ἔχθρας ἐπὶ τοσοῦτον προβαινούσης, ὥστε καὶ διά τινος τῶν ὑπὸ τοῦ Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόνους συντελεῖσθαι,

4 Συνορῶν ὁ Ὀνίας τὸ χαλεπὸν τῆς φιλονεικίας, καὶ Ἀπολλώνιον μαίνεσθαι, ὡς τὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν, συναύξοντα τὴν κακίαν τοῦ Σίμωνος,

5 Ὡς τὸν βασιλέα διεκομίσθη, οὐ γινόμενος τῶν πολιτῶν κατήγορος, τὸ δὲ συμφέρον κοινῇ κατ' ἰδίαν παντὶ τῷ πλήθει σκοπῶν.

6 Ἑώρα γὰρ ἄνευ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης ἔτι τὰ πράγματα, καὶ τὸν Σίμωνα παῦλαν οὐ ληψόμενον τῆς ἀνοίας.

7 Μεταλλάξαντος δὲ τὸν βίον Σελεύκου, καὶ παραλαβόντος τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς, ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τὴν ἀρχιερωσύνην,

8 Ἐπαγγειλάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐντεύξεως ἀργυρίου τάλαντα ἑξήκοντα πρὸς τοῖς τριακοσίοις, καὶ προσόδου τινὸς ἄλλης τάλαντα ὀγδοήκοντα.

9 Πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχνεῖτο καὶ ἕτερα διαγράψαι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν συγχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, γυμνάσιον καὶ ἐφηβίαν αὐτῷ συστήσασθαι, καὶ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀντιοχεῖς ἀναγράψαι.

10 Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τοὺς ὁμοφύλους μετῆγε.

11 Καὶ τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλάνθρωπα βασιλικὰ διὰ Ἰωάννου τοῦ πατρὸς Εὐπολέμου, τοῦ ποιησαμένου τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, παρώσατο· καὶ τὰς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς ἐκαίνιζεν.

12 Ἀσμένως γὰρ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσε, καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑποτάσσων, ὑπὸ πέτασον ἦγεν.

13 Ἦν δ' οὕτως ἀκμή τις Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρόσβασις ἀλλοφυλισμοῦ διὰ τὴν τοῦ ἀσεβοῦς

καὶ οὐκ ἀρχιερέως Ἰάσωνος ὑπερβάλλουσαν ἀναγνείαν,

14 Ὥστε μηκέτι περὶ τὰς τοῦ θυσιαστηρίου λειτουργίας προθύμους εἶναι τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ τοῦ μὲν ναοῦ καταφρονοῦντες, καὶ τῶν θυσιῶν ἀμελοῦντες, ἔσπευδον μετέχειν τῆς ἐν παλαίστρᾳ παρανόμου χορηγίας, μετὰ τὴν τοῦ δίσκου πρόκλησιν.

15 Καὶ τὰς μὲν πατρῴους τιμὰς ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι, τὰς δὲ Ἑλληνικὰς δόξας καλλίστας ἡγούμενοι.

16 Ὧν χάριν περιέσχεν αὐτοὺς χαλεπὴ περίστασις, καὶ ὧν ἐζήλουν τὰς ἀγωγὰς, καὶ καθάπαν ἤθελον ἐξομοιοῦσθαι, τούτους πολεμίους καὶ τιμωρητὰς ἔσχον.

17 Ἀσεβεῖν γὰρ εἰς τοὺς θείους νόμους οὐ ῥᾴδιον, ἀλλὰ ταῦτα ὁ ἀκόλουθος καιρὸς δηλώσει.

18 Ἀγομένου δὲ πενταετηρικοῦ ἀγῶνος ἐν Τύρῳ, καὶ τοῦ βασιλέως παρόντος,

19 Ἀπέστειλεν Ἰάσων ὁ μιαρὸς θεωροὺς ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἀντιοχεῖς ὄντας, παρακομίζοντας ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν· ἃς καὶ ἠξίωσαν οἱ παρακομίσαντες μὴ χρῆσθαι πρὸς θυσίαν διὰ τὸ μὴ καθήκειν, εἰς ἑτέραν δὲ καταθέσθαι δαπάνην.

20 Ἔπεμψεν οὖν ταῦτα, διὰ μὲν τὸν ἀποστείλαντα εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ἕνεκεν δὲ τῶν παρακομιζόντων, εἰς τὰς τῶν τριήρων κατασκευάς.

21 Ἀποσταλέντος δὲ εἰς Αἴγυπτον Ἀπολλωνίου τοῦ Μενεσθέως διὰ τὰ πρωτοκλίσια Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος βασιλέως, μεταλαβὼν Ἀντίοχος ἀλλότριον αὐτὸν τῶν αὐτῶν γεγονέναι πραγμάτων, τῆς κατ' αὐτὸν ἀσφαλείας ἐφρόντιζεν· ὅθεν εἰς Ἰόππην παραγενόμενος, κατήντησεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

22 Μεγαλοπρεπῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος καὶ τῆς πόλεως παραδεχθεὶς, μετὰ δᾳδουχίας καὶ βοῶν εἰσεπορεύεται, εἶθ' οὕτως εἰς τὴν Φοινίκην κατεστρατοπέδευσε.

23 Μετὰ δὲ τριετῆ χρόνον ἀπέστειλεν Ἰάσων Μενέλαον τὸν τοῦ προσημαινομένου Σίμωνος ἀδελφὸν, παρακομίζοντα τὰ χρήματα τῷ βασιλεῖ, καὶ περὶ πραγμάτων ἀναγκαίων ὑπομνηματισμοὺς τελέσοντα.

24 Ὁ δὲ συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ, καὶ δοξάσας αὐτὸν τῷ προσώπῳ τῆς ἐξουσίας, εἰς ἑαυτὸν κατήντησε τὴν ἀρχιερωσύνην, ὑπερβαλὼν τὸν Ἰάσωνα τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

25 Λαβὼν δὲ τὰς βασιλικὰς ἐντολὰς παρεγένετο, τῆς μὲν ἀρχιερωσύνης οὐδὲν ἄξιον φέρων, θυμοὺς δὲ ὠμοῦ τυράννου, καὶ θηρὸς βαρβάρου ὀργὰς ἔχων.

26 Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου φυγὰς εἰς τὴν Ἀμμανῖτιν χώραν συνήλαστο.

27 Ὁ δὲ Μενέλαος τῆς μὲν ἀρχῆς ἐκράτει, τῶν δὲ ἐπηγγελμένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων οὐδὲν εὐτάκτει, ποιουμένου δὲ τὴν ἀπαίτησιν Σωστράτου τοῦ τῆς ἀκροπόλεως ἐπάρχου·

28 Πρὸς τοῦτον γὰρ ἦν ἡ τῶν φόρων πρᾶξις· δι' ἣν αἰτίαν οἱ δύο ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσεκλήθησαν.

29 Καὶ ὁ μὲν Μενέλαος ἀπέλιπε τῆς ἀρχιερωσύνης διάδοχον Λυσίμαχον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν, Σώστρατος δὲ, Κράτητα τὸν ἐπὶ τῶν Κυπρίων.

30 Τοιούτων δὲ συνεστηκότων, συνέβη Ταρσεῖς καὶ Μαλλώτας στασιάζειν, διὰ τὸ Ἀντιοχίδι τῇ παλλακῇ τοῦ βασιλέως ἐν δωρεᾷ δεδόσθαι.

31 Θᾶττον οὖν ὁ βασιλεὺς ἧκε καταστεῖλαι τὰ πράγματα, καταλιπὼν τὸν διαδεχόμενον Ἀνδρόνικον, τῶν ἐν ἀξιώματι κειμένων.

32 Νομίσας δὲ ὁ Μενέλαος εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, χρυσώματά τινα τῶν τοῦ ἱεροῦ νοσφισάμενος ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρονίκῳ, καὶ ἕτερα ἐτύγχανε πεπρακὼς εἴς τε Τύρον, καὶ τὰς κύκλῳ πόλεις.

33 Ἃ καὶ σαφῶς ἐπεγνωκὼς ὁ Ὀνίας, παρήλεγχεν ἀποκεχωρηκὼς εἰς ἄσυλον τόπον, ἐπὶ Δάφνης τῆς πρὸς Ἀντιόχειαν κειμένης·

34 Ὅθεν ὁ Μενέλαος λαβὼν ἰδίᾳ τὸν Ἀνδρόνικον, παρεκάλει χειρώσασθαι τὸν Ὀνίαν· ὁ δὲ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν Ὀνίαν, καὶ πεισθεὶς ἐπὶ δόλῳ, καὶ δεξιὰς μεθ' ὅρκων δοὺς, καίπερ ἐν ὑποψίᾳ κείμενος ἔπεισεν ἐκ τοῦ ἀσύλου προελθεῖν, ὃν καὶ παραχρῆμα παρέκλεισεν, οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον.

35 Δι' ἣν αἰτίαν οὐ μόνον Ἰουδαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐδείναζον, καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ.

36 Τοῦ δὲ βασιλέως ἐπανελθόντος ἀπὸ τῶν κατὰ Κιλικίαν τόπων, ἐνετύγχανον οἱ κατὰ πόλιν Ἰουδαῖοι συμμισοπονηρούντων καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὑπὲρ τοῦ παρὰ λόγον τὸν Ὀνίαν ἀπεκτάνθαι.

37 Ψυχικῶς οὖν ὁ Ἀντίοχος ἐπιλυπηθεὶς, καὶ τραπεὶς εἰς ἔλεον, καὶ δακρύσας διὰ τὴν τοῦ μετηλλαχότος σωφροσύνην, καὶ πολλὴν εὐταξίαν,

38 Καὶ πυρωθεὶς τοῖς θυμοῖς, παραχρῆμα τὴν τοῦ Ἀνδρονίκου πορφύραν περιελόμενος, καὶ τοὺς χιτῶνας περιῤῥήξας, περιαγαγὼν καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον οὗπερ εἰς τὸν Ὀνίαν ἠσέβησεν, ἐκεῖ τὸν μιαιφόνον ἀπεκόσμησε, τοῦ Κυρίου τὴν ἀξίαν αὐτῷ κόλασιν ἀποδόντος.

39 Γενομένων δὲ πολλῶν ἱεροσυλημάτων κατὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου μετὰ τῆς Μενελάου γνώμης, καὶ διαδοθείσης ἔξω τῆς φήμης, ἐπισυνήχθη τὸ πλῆθος ἐπὶ τὸν Λυσίμαχον, χρυσωμάτων ἤδη πολλῶν διενηνεγμένων.

40 Ἐπεγειρομένων δὲ τῶν ὄχλων, καὶ ταῖς ὀργαῖς διεμπιμπλαμένων, καθοπλίσας ὁ Λυσίμαχος πρὸς τρισχιλίους, κατήρξατο χειρῶν ἀδίκων, προηγησαμένου τινὸς Τυράννου προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν, οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ τὴν ἄνοιαν.

41 Συνιδόντες δὲ καὶ τὴν ἐπί-

θεσιν τοῦ Λυσιμάχου, συναρπάσαντες οἱ μὲν πέτρους, οἱ δὲ ξύλων πάχη, τινὲς δὲ ἐκ τῆς παρακειμένης σποδοῦ δρασσόμενοι, φύρδην ἐνετίνασσον εἰς τοὺς περὶ τὸν Λυσίμαχον.

42 Δι' ἣν αἰτίαν πολλοὺς μὲν αὐτῶν τραυματίας ἐποίησαν, τινὰς δὲ καὶ κατέβαλον, πάντας δὲ εἰς φυγὴν συνήλασαν, αὐτὸν δὲ τὸν ἱερόσυλον παρὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἐχειρώσαντο.

43 Περὶ δὲ τούτων ἐνίστη κρίσις πρὸς τὸν Μενέλαον.

44 Καταντήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς Τύρον, ἐπ' αὐτοῦ τὴν δικαιολογίαν ἐποιήσαντο οἱ πεμφθέντες ἄνδρες τρεῖς ὑπὸ τῆς γερουσίας.

45 Ἤδη δὲ λελειμμένος ὁ Μενέλαος ἐπηγγείλατο χρήματα ἱκανὰ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Δορυμένους πρὸς τὸ πεῖσαι τὸν βασιλέα.

46 Ὅθεν ἀπολαβὼν ὁ Πτολεμαῖος εἴς τι περίστυλον ὡς ἀναψύξοντα τὸν βασιλέα, μετέθηκε.

47 Καὶ τὸν μὲν τῆς ὅλης κακίας αἴτιον Μενέλαον ἀπέλυσε τῶν κατηγορημάτων, τοῖς δὲ ταλαιπώροις, οἵτινες εἰ καὶ ἐπὶ Σκυθῶν ἔλεγον, ἀπελύθησαν ἂν ἀκατάγνωστοι, τούτοις θάνατον ἐπέκρινε.

48 Ταχέως οὖν τὴν ἄδικον ζημίαν ὑπέσχον οἱ ὑπὲρ πόλεως καὶ δήμων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν προαγορεύσαντες.

49 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ Τύριοι μισοπονηρήσαντες τὰ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορήγησαν.

50 Ὁ δὲ Μενέλαος διὰ τὰς τῶν κρατούντων πλεονεξίας, ἔμενεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, μέγας τῶν πολιτῶν ἐπίβουλος καθεστώς.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΠΕΡΙ' δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον τὴν δευτέραν ἔφοδον ὁ Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐστείλατο.

2 Συνέβη δὲ καθ' ὅλην τὴν πόλιν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι διὰ τοῦ ἀέρος τρέχοντας ἱππεῖς διαχρύσους στολὰς ἔχοντας, καὶ λόγχας σπειρηδὸν ἐξωπλισμένους,

3 Καὶ ἴλας ἵππων διατεταγμένας, καὶ προσβολὰς γινομένας, καὶ καταδρομὰς ἑκατέρων, καὶ ἀσπίδων κινήσεις, καὶ καμάκων πλήθη, καὶ μαχαιρῶν σπασμούς, καὶ βελῶν βολάς, καὶ χρυσῶν κόσμων ἐκλάμψεις, καὶ παντοίους θωρακισμούς.

4 Διὰ πάντες ἠξίουν ἐπ' ἀγαθῷ τὴν ἐπιφάνειαν γενέσθαι.

5 Γενομένης δὲ λαλιᾶς ψευδοῦς, ὡς μετηλλαχότος τὸν βίον Ἀντιόχου, παραλαβὼν ὁ Ἰάσων οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων, αἰφνιδίως ἐπὶ τὴν πόλιν συνετελέσατο ἐπίθεσιν· τῶν δὲ ἐπὶ τῷ τείχει συνελασθέντων, καὶ τέλος ἤδη καταλαμβανομένης τῆς πόλεως, ὁ Μενέλαος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδευσεν.

6 Ὁ δὲ Ἰάσων ἐποιεῖτο σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων ἀφειδῶς, οὐ συννοῶν τὴν εἰς τοὺς συγγενεῖς εὐημερίαν, δυσημερίαν εἶναι τὴν μεγίστην· δοκῶν δὲ πολε-

μίαν καὶ οὐχ ὁμοεθνῶν τρόπαια καταβάλλεσθαι,

7 Τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐκράτησε, τὸ δὲ τέλος τῆς ἐπιβουλῆς αἰσχύνην λαβὼν, φυγὰς πάλιν εἰς τὴν Ἀμμανῖτιν ἀπῆλθε.

8 Πέρας οὖν κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυχεν ἐγκλεισθεὶς πρὸς Ἀρέταν τὸν τῶν Ἀράβων τύραννον, πόλιν ἐκ πόλεως φεύγων, διωκόμενος ὑπὸ πάντων, καὶ στυγούμενος ὡς τῶν νόμων ἀποστάτης, καὶ βδελυσσόμενος ὡς πατρίδος καὶ πολιτῶν δήμιος, εἰς Αἴγυπτον συνεβράσθη.

9 Καὶ ὁ συχνοὺς τῆς πατρίδος ἀποξενώσας, ἐπὶ ξένης ἀπώλετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἀναχθεὶς, ὡς διὰ τὴν συγγένειαν τευξόμενος σκέπης.

10 Καὶ ὁ πλῆθος ἀτάφων ἐκρίψας ἀπένθητος ἐγενήθη, καὶ κηδείας οὐδ᾽ ἡστινοσοῦν οὔτε πατρῴου τάφου μετέσχε.

11 Προσπεσόντων δὲ τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν γεγονότων, διέλαβεν ἀποστατεῖν τὴν Ἰουδαίαν· ὅθεν ἀναζεύξας ἐξ Αἰγύπτου τεθηριωμένος τῇ ψυχῇ, ἔλαβε τὴν μὲν πόλιν δορυάλωτον.

12 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις κόπτειν ἀφειδῶς τοὺς ἐμπίπτοντας, καὶ τοὺς εἰς τὰς οἰκίας ἀναβαίνοντας κατασφάζειν.

13 Ἐγίνοντο δὲ νέων καὶ πρεσβυτέρων ἀναιρέσεις, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἀφανισμὸς, παρθένων τε καὶ νηπίων σφαγαί.

14 Ὀκτὼ δὲ μυριάδες ἐν ταῖς πάσαις ἡμέραις τρισὶ κατεφθάρησαν, τέσσαρες μὲν ἐν χειρῶν νομαῖς, οὐχ ἧττον δὲ τῶν ἐσφαγμένων ἐπράθησαν.

15 Καὶ οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτοις, κατετόλμησεν εἰς τὸ πάσης τῆς γῆς ἁγιώτατον ἱερὸν εἰσελθεῖν, ὁδηγὸν ἔχων τὸν Μενέλαον, τὸν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος προδότην γεγονότα.

16 Καὶ ταῖς μιαραῖς χερσὶ τὰ ἱερὰ σκεύη λαμβάνων, καὶ τὰ ὑπ᾽ ἄλλων βασιλέων ἀνατεθέντα πρὸς αὔξησιν καὶ δόξαν τοῦ τόπου καὶ τιμὴν, ταῖς βεβήλοις χερσὶ συσσύρων ἐπεδίδου.

17 Καὶ ἐμετεωρίζετο τὴν διάνοιαν ὁ Ἀντίοχος, οὐ συνορῶν ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἀπώργισται βραχέως ὁ Δεσπότης, διὸ γέγονε περὶ τὸν τόπον παρόρασις.

18 Εἰ δὲ μὴ συνέβαινε προσενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καθάπερ ὁ Ἡλιόδωρος ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαζοφυλακίου, οὗτος προαχθεὶς παραχρῆμα μαστιγωθεὶς ἀνετράπη τοῦ θράσους.

19 Ἀλλ᾽ οὐ διὰ τὸν τόπον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὁ Κύριος ἐξελέξατο.

20 Διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμμετασχὼν τῶν τοῦ ἔθνους δυσπετημάτων γενομένων, ὕστερον εὐεργετημάτων ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκοινώνησε· καὶ ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ τοῦ παντοκράτορος ὀργῇ, πάλιν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου Δεσπότου καταλλαγῇ μετὰ πάσης δόξης ἐπανωρθώθη.

21 Ὁ γοῦν Ἀντίοχος ἑκα-

κόσια πρὸς τοῖς χιλίοις ἀπενηνεγμένος ἐκ τοῦ ἱεροῦ τάλαντα, θᾶττον εἰς Ἀντιόχειαν ἐχωρίσθη, οἰόμενος ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας τὴν μὲν γῆν πλωτὴν, καὶ τὸ πέλαγος πορευτὸν θέσθαι διὰ τὸν μετεωρισμὸν τῆς καρδίας.

22 Κατέλιπε δὲ καὶ ἐπιστάτας τοῦ κακοῦν τὸ γένος, ἐν μὲν Ἱεροσολύμοις Φίλιππον, τὸ μὲν γένος Φρύγα, τὸν δὲ τρόπον βαρβαρώτερον ἔχοντα τοῦ καταστήσαντος·

23 Ἐν δὲ Γαριζὶν Ἀνδρόνικον, πρὸς δὲ τούτοις Μενέλαον, ὃς χείριστα τῶν ἄλλων ὑπερήρετο τοῖς πολίταις, ἀπεχθῆ δὲ πρὸς τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διάθεσιν.

24 Ἔπεμψε δὲ τὸν μυσάρχην Ἀπολλώνιον μετὰ στρατεύματος δισμυρίων πρὸς τοῖς δισχιλίοις, προστάξας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κατασφάξαι, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ νεωτέρους πωλεῖν.

25 Οὗτος δὲ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν εἰρηνικὸν ὑποκριθεὶς, ἐπέσχεν ἕως τῆς ἁγίας ἡμέρας τοῦ σαββάτου· καὶ λαβὼν ἀργοῦντας τοὺς Ἰουδαίους, τοῖς ὑφ᾽ ἑαυτὸν ἐξοπλησίαν παρήγγειλε.

26 Καὶ τοὺς ἐξελθόντας πάντας ἐπὶ τὴν θεωρίαν συνεξεκέντησε, καὶ εἰς τὴν πόλιν σὺν τοῖς ὅπλοις εἰσδραμὼν ἱκανὰ κατέστρωσε πλήθη.

27 Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος δέκατός που γενηθεὶς, καὶ ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον, θηρίων τρόπον ἐν τοῖς ὄρεσι διέζη σὺν τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ τὴν χορτώδη τροφὴν σιτούμενοι διετέλουν, πρὸς τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ μολυσμοῦ.

ΚΕΦ. ϛ΄. 6.

1 ΜΕΤ᾽ οὐ πολὺν δὲ χρόνον ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς γέροντα Ἀθηναῖον, ἀναγκάζειν τοὺς Ἰουδαίους μεταβαίνειν ἐκ τῶν πατρῴων νόμων, καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι,

2 Μολῦναι δὲ καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼν, καὶ προσονομάσαι Διὸς Ὀλυμπίου, καὶ τὸν ἐν Γαριζὶν, καθὼς ἐτύγχανον οἱ τὸν τόπον οἰκοῦντες, Διὸς Ξενίου.

3 Χαλεπὴ δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις ἦν καὶ δυσχερὴς ἡ ἐπίστασις τῆς κακίας.

4 Τὸ μὲν γὰρ ἱερὸν ἀσωτίας καὶ κώμων ἐπεπλήρωτο ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ῥαθυμούντων μεθ᾽ ἑταιρῶν, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς περιβόλοις γυναιξὶ πλησιαζόντων, ἔτι δὲ τὰ μὴ καθήκοντα ἔνδον φερόντων.

5 Τὸ δὲ θυσιαστήριον τοῖς ἀποδιεσταλμένοις ἀπὸ τῶν νόμων ἀθεμίτοις ἐπεπλήρωτο.

6 Ἦν δ᾽ οὔτε σαββατίζειν, οὔτε πατρῴους ἑορτὰς διαφυλάττειν, οὔτε ἁπλῶς Ἰουδαῖον ὁμολογεῖν εἶναι.

7 Ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης εἰς τὴν κατὰ μῆνα τοῦ βασιλέως γενέθλιον ἡμέραν ἐπὶ σπλαγχνισμόν· γενομένης δὲ Διονυσίων ἑορτῆς, ἠναγκάζοντο οἱ Ἰουδαῖοι κισσοὺς ἔχοντες πομπεύειν τῷ Διονύσῳ.

8 Ψήφισμα δὲ ἐξέπεσεν εἰς τὰς ἀστυγείτονας πόλεις Ἑλλη-

νίδας, Πτολεμαίων ὑποτιθεμένων τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ἄγειν καὶ σπλαγχνίζειν·

9 Τοὺς δὲ μὴ προαιρουμένους μεταβαίνειν ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ, κατασφάζειν· παρῆν οὖν ὁρᾷν τὴν ἐνεστῶσαν ταλαιπωρίαν.

10 Δύο γὰρ γυναῖκες ἀνηνέχθησαν περιτετμηκυῖαι τὰ τέκνα αὐτῶν· τούτων δὲ ἐκ τῶν μαστῶν κρεμάσαντες τὰ βρέφη, καὶ δημοσίᾳ περιαγαγόντες αὐτὰς τὴν πόλιν, κατὰ τοῦ τείχους ἐκρήμνισαν.

11 Ἕτεροι δὲ πλησίον συνδραμόντες εἰς τὰ σπήλαια, λεληθότως ἄγειν τὴν ἑβδομάδα, μηνυθέντες τῷ Φιλίππῳ συνεφλογίσθησαν, διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν βοηθῆσαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν δόξαν τῆς σεμνοτάτης ἡμέρας.

12 Παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, μὴ συστέλλεσθαι διὰ τὰς συμφορὰς, λογίζεσθαι δὲ τὰς τιμωρίας μὴ πρὸς ὄλεθρον, ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τοῦ γένους ἡμῶν εἶναι.

13 Καὶ τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἐᾶσθαι τοὺς δυσσεβοῦντας, ἀλλ' εὐθέως περιπίπτειν ἐπιτιμίοις, μεγάλης εὐεργεσίας σημεῖόν ἐστιν.

14 Οὐ γὰρ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀναμένει μακροθυμῶν ὁ Δεσπότης, μέχρι τοῦ καταντήσαντας αὐτοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν, κολάσαι, οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔκρινεν εἶναι,

15 Ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφικομένων ἡμῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὕστερον ἡμᾶς ἐκδικᾷ.

16 Διόπερ οὐδέ ποτε μὲν τὸν ἔλεον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀφίστησι· παιδεύων δὲ μετὰ συμφορᾶς, οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαόν.

17 Πλὴν ἕως ὑπομνήσεως ταῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω· δι' ὀλίγων δ' ἐλευστέον ἐπὶ τὴν διήγησιν.

18 Ἐλεάζαρός τις τῶν πρωτευόντων γραμματέων, ἀνὴρ ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν πρόσοψιν τοῦ προσώπου κάλλιστος τυγχάνων, ἀναχανὼν ἠναγκάζετο φαγεῖν ὕειον κρέας.

19 Ὁ δὲ τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν μετὰ μύσους βίον ἀναδεξάμενος, αὐθαιρέτως ἐπὶ τὸ τύμπανον προσῆγε, προπτύσας δὲ,

20 Καθ' ὃν ἔδει τρόπον προσέρχεσθαι τοὺς ὑπομένοντας ἀμύνεσθαι, ὧν οὐ θέμις γεύσασθαι διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν φιλοστοργίαν.

21 Οἱ δὲ πρὸς τῷ παρανόμῳ σπλαγχνισμῷ τεταγμένοι, διὰ τὴν ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς τὸν ἄνδρα γνῶσιν, ἀπολαβόντες αὐτὸν κατιδίαν παρεκάλουν, ἐνέγκαντα κρέα οἷς καθῆκον αὐτῷ χρήσασθαι δι' αὐτοῦ παρασκευασθέντα, ὑποκριθῆναι δὲ ὡς ἐσθίοντα τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προστεταγμένα τῶν ἀπὸ τῆς θυσίας κρεῶν,

22 Ἵνα τοῦτο πράξας ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν τύχῃ φιλανθρωπίας.

23 Ὁ δὲ λογισμὸν ἀστεῖον ἀναλαβὼν καὶ ἄξιον τῆς ἡλικίας, καὶ τῆς τοῦ γήρως ὑπεροχῆς, καὶ τῆς ἐπικτήτου καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς, καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλ-

λίστης ἀναστροφῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἁγίας καὶ θεοκτίστου νομοθεσίας, ἀκολούθως ἀπεφήνατο, ταχέως λέγων προπέμπειν εἰς τὸν ᾅδην.

24 Οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, ἵνα πολλοὶ τῶν νέων ὑπολαβόντες Ἐλεάζαρον τὸν ἐννενηκονταετῆ μεταβεβηκέναι εἰς ἀλλοφυλισμὸν,

25 Καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐμὴν ὑπόκρισιν, καὶ διὰ τὸ μικρὸν καὶ ἀκαριαῖον ζῆν πλανηθῶσι δι' ἐμὲ, καὶ μύσος καὶ κηλῖδα τοῦ γήρως κατακτήσομαι.

26 Εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξελοῦμαι τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν, ἀλλὰ τὰς τοῦ παντοκράτορος χεῖρας οὔτε ζῶν οὔτε ἀποθανὼν ἐκφεύξομαι.

27 Διόπερ ἀνδρείως μὲν νῦν διαλλάξας τὸν βίον, τοῦ μὲν γήρως ἄξιος φανήσομαι,

28 Τοῖς δὲ νέοις ὑπόδειγμα γενναῖον καταλελοιπὼς, εἰς τὸ προθύμως καὶ γενναίως ὑπὲρ τῶν σεμνῶν καὶ ἁγίων νόμων ἀπευθανατίζειν· τοσαῦτα δὲ εἰπὼν, ἐπὶ τὸ τύμπανον εὐθέως ἦλθε.

29 Τῶν δὲ ἀγόντων τὴν μικρῷ πρότερον εὐμένειαν πρὸς αὐτὸν εἰς δυσμένειαν μεταβαλόντων διὰ τὸ τοὺς προειρημένους λόγους, ὡς αὐτοὶ διελάμβανον, ἀπόνοιαν εἶναι· *

30 Μέλλων δὲ ταῖς πληγαῖς τελευτᾷν, ἀναστενάξας εἶπε, Τῷ Κυρίῳ τῷ τὴν ἁγίαν γνῶσιν ἔχοντι φανερόν ἐστιν, ὅτι δυνάμενος ἀπολυθῆναι τοῦ θανάτου, σκληρὰς ὑποφέρω κατὰ τὸ σῶμα ἀλγηδόνας μαστιγούμενος, κατὰ ψυχὴν δὲ ἡδέως διὰ τὸν αὐτοῦ φόβον ταῦτα πάσχω.

31 Καὶ οὗτος οὖν τοῦτον τὸν τρόπον μετήλλαξεν, οὐ μόνον τοῖς νέοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλείστοις τοῦ ἔθνους τὸν ἑαυτοῦ θάνατον ὑπόδειγμα γενναιότητος καὶ μνημόσυνον ἀρετῆς καταλιπών.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΣΥΝΕΒΗ δὲ καὶ ἑπτὰ ἀδελφοὺς μετὰ τῆς μητρὸς συλληφθέντας ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ὑείων κρεῶν ἐφάπτεσθαι, μάστιξι καὶ νευραῖς αἰκιζομένους.

2 Εἷς δὲ αὐτῶν γενόμενος προήγορος, οὕτως ἔφη, Τί μέλλεις ἐρωτᾷν, καὶ μανθάνειν παρ' ἡμῶν; ἕτοιμοι γὰρ ἀποθνήσκειν ἐσμὲν ἢ παραβαίνειν τοὺς πατρίους νόμους.

3 Ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς, προσέταξε τήγανα, καὶ λέβητας ἐκπυροῦν.

4 Τῶν δὲ ἐκπυρωθέντων, παραχρῆμα τὸν γενόμενον αὐτῶν προήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ περισκυθίσαντας ἀκρωτηριάζειν, τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς μητρὸς, συνορώντων.

5 Ἄχρηστον δὲ αὐτὸν τοῖς ὅλοις γενόμενον, ἐκέλευσε τῇ πυρᾷ προσάγειν ἔμπνουν, καὶ τηγανίζειν· τῆς δὲ ἀτμίδος ἐφ' ἱκανὸν διαδιδούσης τοῦ τηγάνου, ἀλλήλους παρεκάλουν σὺν τῇ μητρὶ γενναίως τελευτᾷν, λέγοντες οὕτως,

6 Ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἐφορᾷ, καὶ

ταῖς ἀληθείαις ἐφ' ἡμῖν παρακαλεῖται, καθάπερ διὰ τῆς κατὰ πρόσωπον ἀντιμαρτυρούσης ᾠδῆς διεσάφησε Μωυσῆς, λέγων, Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

7 Μεταλλάξαντος δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὸν ἐμπαιγμόν· καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξὶ περισύραντες, ἐπηρώτων, Εἰ φάγεσαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆναι τὸ σῶμα κατὰ μέλος;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τῇ πατρίῳ φωνῇ εἶπεν, Οὐχί· διόπερ καὶ οὗτος τὴν ἑξῆς ἔλαβε βάσανον, ὡς ὁ πρῶτος.

9 Ἐν ἐσχάτῃ δὲ πνοῇ γενόμενος, εἶπε, Σὺ μὲν ἀλάστωρ ἐκ τοῦ παρόντος ἡμᾶς ζῆν ἀπολύεις, ὁ δὲ τοῦ κόσμου βασιλεὺς ἀποθανόντας ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ νόμων εἰς αἰώνιον ἀναβίωσιν ζωῆς ἡμᾶς ἀναστήσει.

10 Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ τρίτος ἐνεπαίζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν αἰτηθεὶς ταχέως προέβαλε, καὶ τὰς χεῖρας εὐθαρσῶς προέτεινε,

11 Καὶ γενναίως εἶπεν, Ἐξ οὐρανοῦ ταῦτα κέκτημαι, καὶ διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους ὑπερορῶ ταῦτα, καὶ παρ' αὐτοῦ ταῦτα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι.

12 Ὥστε αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἐκπλήσσεσθαι τὴν τοῦ νεανίσκου ψυχὴν, ὡς ἐν οὐδενὶ τὰς ἀλγηδόνας ἐτίθετο.

13 Καὶ τούτου δὲ μεταλλάξαντος, τὸν τέταρτον ὡσαύτως ἐβασάνιζον αἰκιζόμενοι.

14 Καὶ γενόμενος πρὸς τὸ τελευτᾷν, οὕτως ἔφη, Αἱρετὸν μεταλλάσσοντας ὑπ' ἀνθρώπων τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προσδοκᾷν ἐλπίδας, πάλιν ἀναστήσεσθαι ὑπ' αὐτοῦ· σοὶ μὲν γὰρ ἀνάστασις εἰς ζωὴν οὐκ ἔσται.

15 Ἐχομένως δὲ τὸν πέμπτον προσάγοντες ᾐκίζοντο.

16 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἰδὼν, εἶπεν, Ἐξουσίαν ἐν ἀνθρώποις ἔχων φθαρτὸς ὢν, ὃ θέλεις ποιεῖς· μὴ δόκει δὲ τὸ γένος ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταλελεῖφθαι.

17 Σὺ δὲ καρτέρει, καὶ θεώρει τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ κράτος, ὡς σὲ καὶ τὸ σπέρμα σου βασανίσει.

18 Μετὰ δὲ τοῦτον ἦγον τὸν ἕκτον, καὶ μέλλων ἀποθνήσκειν, ἔφη, Μὴ πλανῶ μάτην, ἡμεῖς γὰρ δι' ἑαυτοὺς ταῦτα πάσχομεν ἁμαρτάνοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν Θεὸν, διὸ ἄξια θαυμασμοῦ γέγονε.

19 Σὺ δὲ μὴ νομίσῃς ἀθῶος ἔσεσθαι, θεομαχεῖν ἐπιχειρήσας.

20 Ὑπεραγόντως δὲ ἡ μήτηρ θαυμαστὴ καὶ μνήμης ἀγαθῆς ἀξία, ἥτις ἀπολλυμένους υἱοὺς ἑπτὰ συνορῶσα μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας, εὐψύχως ἔφερε διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας.

21 Ἕκαστον δὲ αὐτῶν παρεκάλει τῇ πατρίῳ φωνῇ, γενναίῳ πεπληρωμένη φρονήματι, καὶ τὸν θῆλυν λογισμὸν ἄρσενι θυμῷ διεγείρασα, λέγουσα πρὸς αὐτούς,

22 Οὐδ' οἶδ' ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε κοιλίαν, οὐδὲ ἐγὼ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν ἐχαρισάμην, καὶ τὴν ἑκάστου στοιχείωσιν οὐκ ἐγὼ διερύθμισα.

23 Τοιγαροῦν ὁ τοῦ κόσμου

κτίστης ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν, καὶ πάντων ἐξευρὼν γένεσιν, καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν πάλιν ἀποδώσει μετ᾽ ἐλέους, ὡς νῦν ὑπερορᾶτε ἑαυτοὺς διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους.

24 Ὁ δὲ Ἀντίοχος οἰόμενος καταφρονεῖσθαι, καὶ τὴν ὀνειδίζουσαν ὑφορώμενος φωνὴν, ἔτι τοῦ νεωτέρου περιόντος, οὐ μόνον διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν παράκλησιν, ἀλλὰ καὶ δι᾽ ὅρκων ἐπίστου, ἅμα πλουτιεῖν καὶ μακαριστὸν ποιήσειν μεταθέμενον ἀπὸ τῶν πατρίων νόμων, καὶ φίλον ἕξειν, καὶ χρείας ἐμπιστεύσειν.

25 Τοῦ δὲ νεανίου μηδαμῶς προσέχοντος, προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὴν μητέρα, παρῄνει τοῦ μειρακίου γενέσθαι σύμβουλον ἐπὶ σωτηρίᾳ.

26 Πολλὰ δὲ αὐτοῦ παραινέσαντος, ἐπεδέξατο πείσειν τὸν υἱόν.

27 Προσκύψασα δὲ αὐτῷ, χλευάσασα τὸν ὠμὸν τύραννον, οὕτως ἔφησε τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, Υἱὲ, ἐλέησόν με τὴν ἐν γαστρὶ περιενέγκασάν σε μῆνας ἐννέα, καὶ θηλάσασάν σε ἔτη τρία, καὶ ἐκθρέψασάν σε καὶ ἀγαγοῦσαν εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην, καὶ τροφοφορήσασαν.

28 Ἀξιῶ σε, τέκνον, ἀναβλέψαντα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἰδόντα, γνῶναι ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος οὕτως γεγένηται.

29 Μὴ φοβηθῇς τὸν δήμιον τοῦτον, ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν ἄξιος γενόμενος, ἐπίδεξαι τὸν θάνατον, ἵνα ἐν τῷ ἐλέει σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σου κομίσωμαί σε.

30 Ἔτι δὲ ταύτης καταληγούσης ὁ νεανίας εἶπε, Τίνα μένετε; οὐχ ὑπακούω τοῦ προστάγματος τοῦ βασιλέως· τοῦ δὲ προστάγματος ἀκούω τοῦ νόμου τοῦ δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ Μωυσέως.

31 Σὺ δὲ πάσης κακίας εὑρετὴς γενόμενος εἰς τοὺς Ἑβραίους, οὐ μὴ διαφύγῃς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ.

32 Ἡμεῖς γὰρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας πάσχομεν.

33 Εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας ὁ ζῶν Κύριος ἡμῶν βραχέως ἐπώργισται, καὶ πάλιν καταλλαγήσεται τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

34 Σὺ δὲ ὦ ἀνόσιε, καὶ πάντων ἀνθρώπων μιαρώτατε, μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, ἐπὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐπαιρόμενος χεῖρα.

35 Οὔπω γὰρ τὴν τοῦ παντοκράτορος ἐπόπτου Θεοῦ κρίσιν ἐκπέφευγας.

36 Οἱ μὲν γὰρ νῦν ἡμέτεροι ἀδελφοὶ βραχὺν ὑπενέγκαντες πόνον, ἀεννάου ζωῆς ὑπὸ διαθήκην Θεοῦ πεπτώκασι· σὺ δὲ τῇ τοῦ Θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόστιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίσῃ.

37 Ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ σῶμα, καὶ ψυχὴν προδίδωμι περὶ τῶν πατρίων νόμων, ἐπικαλούμενος τὸν Θεὸν ἵλεων ταχὺ τῷ ἔθνει γενέσθαι, καὶ σὲ μετὰ ἐτασμῶν καὶ μασ-

τίγων ἐξομολογήσασθαι, διότι μόνος αὐτὸς Θεός ἐστιν,

38 Ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου στῆναι τὴν τοῦ παντοκράτορος ὀργὴν τὴν ἐπὶ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος δικαίως ἐπηγμένην.

39 Ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς, τούτῳ παρὰ τοὺς ἄλλους χειρίστως ἀπήντησε, πικρῶς φέρων ἐπὶ τῷ μυκτηρισμῷ.

40 Καὶ οὗτος οὖν καθαρὸς τὸν βίον μετήλλαξε, παντελῶς ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πεποιθώς.

41 Ἐσχάτη δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε.

42 Τὰ μὲν οὖν περὶ σπλαγχνισμοὺς, καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας ἐπὶ τοσοῦτον δεδηλώσθω.

ΚΕΦ. η΄. 8.

1 ἸΟΥ'ΔΑΣ δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, παρεισπορευόμενοι λεληθότως εἰς τὰς κώμας προσεκαλοῦντο τοὺς συγγενεῖς, καὶ τοὺς μεμενηκότας ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι, συνήγαγον εἰς ἑξακισχιλίους.

2 Καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον ἐπιδεῖν ἐπὶ τὸν ὑπὸ πάντων καταπατούμενον λαὸν, οἰκτεῖραι δὲ καὶ τὸν ναὸν, τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα,

3 Ἐλεῆσαι δὲ καὶ τὴν καταφθειρομένην πόλιν καὶ μέλλουσαν ἰσόπεδον γίνεσθαι, καὶ τῶν καταβοώντων πρὸς αὐτὸν αἱμάτων εἰσακοῦσαι,

4 Μνησθῆναι δὲ καὶ τῆς τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων παρανόμου ἀπωλείας, καὶ περὶ τῶν γινομένων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν, καὶ μισοπονηρῆσαι.

5 Γενόμενος δὲ ἐν συστήματι ὁ Μακκαβαῖος, ἀνυπόστατος ἤδη τοῖς ἔθνεσιν ἐγίνετο, τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου εἰς ἔλεον τραπείσης.

6 Πόλεις δὲ καὶ κώμας ἀπροσδοκήτως ἐρχόμενος ἐνεπίμπρα, καὶ τοὺς ἐπικαίρους τόπους ἀπολαμβάνων, οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐνίκα τροπούμενος.

7 Μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιβουλὰς συνεργοὺς ἐλάμβανε· καὶ λαλιά τις τῆς εὐανδρίας αὐτοῦ διεχεῖτο πανταχῆ.

8 Συνορῶν δὲ ὁ Φίλιππος κατὰ μικρὸν εἰς προκοπὴν ἐρχόμενον τὸν ἄνδρα, πυκνότερον δὲ ἐν ταῖς εὐημερίαις προβαίνοντα, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν ἔγραψεν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν.

9 Ὁ δὲ ταχέως προχειρισάμενος, Νικάνορα τὸν τοῦ Πατρόκλου, τῶν πρώτων φίλων, ἀπέστειλεν, ὑποτάξας παμφύλων ἔθνη οὐκ ἐλάττους τῶν δισμυρίων, τὸ σύμπαν τῶν Ἰουδαίων ἐξᾶραι γένος· συνέστησε δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίαν ἄνδρα στρατηγὸν, καὶ ἐν πολεμικαῖς χρείαις πεῖραν ἔχοντα.

10 Διεστήσατο δὲ ὁ Νικάνωρ τὸν φόρον τῷ βασιλεῖ τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ταλάντων δισχιλίων ἐκ τῆς τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἐκπληρώσειν.

11 Εὐθέως δὲ εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις ἀπέστειλε προσκαλούμενος ἐπ' ἀγορασμὸν

'Ιουδαϊκῶν σωμάτων, ὑπισχνούμενον ἐννενήκοντα σώματα ταλάντου παραχωρήσειν· οὐ προσδεχόμενος τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος μέλλουσαν παρακολουθήσειν ἐπ' αὐτῷ δίκην.

12 Τῷ δὲ 'Ιούδᾳ προσέπεσε περὶ τῆς τοῦ Νικάνορος ἐφόδου· καὶ μεταδόντος αὐτοῦ τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν παρουσίαν τοῦ στρατοπέδου,

13 Οἱ δειλανδροῦντες καὶ ἀπιστοῦντες τὴν τοῦ Θεοῦ δίκην, διεδίδρασκον, καὶ ἐξετόπιζον ἑαυτούς.

14 Οἱ δὲ τὰ περιλελειμμένα πάντα ἐπώλουν, ὁμοῦ δὲ τὸν Κύριον ἠξίουν ῥύσασθαι τοὺς ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Νικάνορος πρὶν συντυχεῖν πεπραμένους·

15 Καὶ εἰ μὴ δι' αὐτούς, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν διαθήκας, καὶ ἕνεκεν τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπικλήσεως τοῦ σεμνοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὀνόματος αὐτοῦ.

16 Συναγαγὼν δὲ ὁ Μακκαβαῖος τοὺς περὶ αὐτὸν ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑξακισχιλίους, παρεκάλει μὴ καταπλαγῆναι τοὺς πολεμίους, μηδὲ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἀδίκως παραγινομένων ἐπ' αὐτοὺς ἐθνῶν πολυπληθίαν, ἀγωνίσασθαι δὲ γενναίως,

17 Πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντας τὴν ἀνόμως εἰς τὸν ἅγιον τόπον συντετελεσμένην ὑπ' αὐτῶν ὕβριν, καὶ τὸν τῆς ἐμπεπαιγμένης πόλεως αἰκισμόν, ἔτι δὲ τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν.

18 Οἱ μὲν γὰρ ὅπλοις πεποίθασιν ἅμα καὶ τόλμαις, ἔφησεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ παντοκράτορι Θεῷ δυναμένῳ καὶ τοὺς ἐρχομένους ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸν ὅλον κόσμον ἐν ἑνὶ νεύματι καταβαλεῖν, πεποίθαμεν.

19 Προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων γενομένας ἀντιλήψεις, καὶ τὴν ἐπὶ Σενναχηρεὶμ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων ὡς ἀπώλοντο.

20 Καὶ τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τὴν πρὸς αὐτοὺς Γαλάτας παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρείαν ἦλθον ὀκτακισχίλιοι σὺν Μακεδόσι τετρακισχιλίοις· τῶν Μακεδόνων ἀπορουμένων, οἱ ὀκτακισχίλιοι τὰς δώδεκα μυριάδας ἀπώλεσαν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοήθειαν, καὶ ὠφέλειαν πολλὴν ἔλαβον.

21 'Εφ' οἷς εὐθαρσεῖς αὐτοὺς παραστήσας, καὶ ἑτοίμους ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν, τετραμερές τι τὸ στράτευμα ἐποίησε·

22 Τάξας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ προηγουμένους ἑκατέρας τάξεως, Σίμωνα καὶ 'Ιώσηφον καὶ 'Ιωνάθαν, ὑποτάξας ἑκάστῳ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις,

23 Ἔτι δὲ καὶ 'Ελεάζαρον, παραγνοὺς τὴν ἱερὰν βίβλον, καὶ δοὺς σύνθημα Θεοῦ βοηθείας, τῆς πρώτης σπείρας αὐτὸς προηγούμενος, συνέβαλε τῷ Νικάνορι.

24 Γενομένου δὲ αὐτοῖς τοῦ παντοκράτορος συμμάχου, κατέσφαξαν τῶν πολεμίων ὑπὲρ τοὺς ἐννακισχιλίους, τραυματίας

δὲ καὶ τοῖς μέλεσιν ἀναπήρους τὸ πλεῖστον μέρος τῆς τοῦ Νικάνορος στρατιᾶς ἐποίησαν, πάντας δὲ φυγεῖν ἠνάγκασαν.

25 Τὰ δὲ χρήματα τῶν παραγεγονότων ἐπὶ τὸν ἀγορασμὸν αὐτῶν ἔλαβον· συνδιώξαντες δὲ αὐτοὺς ἐφ' ἱκανὸν, ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι.

26 Ἦν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αὐτούς.

27 Ὁπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς, καὶ τὰ σκῦλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων, περὶ τὸ σάββατον ἐγίνοντο, περισσῶς εὐλογοῦντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Κυρίῳ τῷ διασώσαντι αὐτοὺς εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀρχὴν ἐλέους τάξαντος αὐτοῖς.

28 Μετὰ δὲ τὸ σάββατον τοῖς ᾐκισμένοις, καὶ ταῖς χήραις, καὶ ὀρφανοῖς, μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδία ἐμερίσαντο.

29 Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, καὶ κοινὴν ἱκετείαν ποιησάμενοι, τὸν ἐλεήμονα Κύριον ἠξίουν εἰς τέλος, καταλλαγῆναι τοῖς αὐτοῦ δούλοις.

30 Καὶ τῶν περὶ Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συνερειζόντων, ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους αὐτῶν ἀνεῖλον, καὶ ὀχυρωμάτων ὑψηλῶν εὖ μάλα ἐγκρατεῖς ἐγίνοντο καὶ λάφυρα πλεῖστα ἐμερίσαντο, ἰσομοίρους ἑαυτοὺς καὶ τοῖς ᾐκισμένοις, καὶ ὀρφανοῖς, καὶ χήραις, ἔτι δὲ καὶ πρεσβυτέροις, ποιήσαντες.

31 Ὁπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς, ἐπιμελῶς πάντα συνέθηκαν εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκύλων ἤνεγκαν εἰς Ἱεροσόλυμα.

32 Τὸν δὲ Φυλάρχην τῶν περὶ Τιμόθεον ἀνεῖλον, ἀνοσιώτατον ἄνδρα καὶ πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐπιλελυπηκότα.

33 Ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι, τοὺς ἐμπρήσαντας τοὺς ἱεροὺς πυλῶνας, Καλλισθένην, καί τινας ἄλλους ὑφῆψαν εἰς ἓν οἰκίδιον πεφευγότας, οἵ τινες ἄξιον τῆς δυσσεβείας ἐκομίσαντο μισθόν.

34 Ὁ δὲ τρισαλιτήριος Νικάνωρ, ὁ τοὺς χιλίους ἐμπόρους ἐπὶ τὴν πρᾶσιν τῶν Ἰουδαίων ἀγαγὼν,

35 Ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίστων εἶναι, τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ, τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα, διὰ τῆς μεσογείου, δραπέτου τρόπον ἔρημον ἑαυτὸν ποιήσας, ἧκεν εἰς Ἀντιόχειαν, ὑπεράγαν δυσημερήσας ἐπὶ τῇ τοῦ στρατοῦ διαφθορᾷ.

36 Καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδεξάμενος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν ὑπέρμαχον ἔχειν τὸν Θεὸν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἀτρώτους εἶναι τοὺς Ἰουδαίους, διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προτεταγμένοις νόμοις.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΠΕΡΙ' δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐτύγχανεν Ἀντίοχος ἀναλελυ-

κὼς ἀκόσμως ἐκ τῶν κατὰ τὴν Περσίδα τόπων.

2 Εἰσεληλύθει γὰρ εἰς τὴν λεγομένην Περσέπολιν, καὶ ἐπεχείρησεν ἱεροσυλεῖν, καὶ τὴν πόλιν συνέχειν· διὸ δὴ τῶν πληθῶν ὁρμησάντων, ἐπὶ τὴν τῶν ὅπλων βοήθειαν ἐτράπησαν· καὶ συνέβη τροπωθέντα τὸν Ἀντίοχον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ἀσχήμονα τὴν ἀναζυγὴν ποιήσασθαι.

3 Ὄντι δὲ αὐτῷ κατ᾽ Ἐκβάτανα, προσέπεσε τὰ κατὰ Νικάνορα, καὶ τοὺς περὶ Τιμόθεον γεγονότα.

4 Ἐπαρθεὶς δὲ τῷ θυμῷ ᾤετο καὶ τὴν τῶν πεφυγαδευκότων αὐτὸν κακίαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐναπερείσασθαι· διὸ συνέταξε τὸν ἁρματηλάτην ἀδιαλείπτως ἐλαύνοντα κατανύειν τὴν πορείαν, τῆς ἐξ οὐρανοῦ δὴ κρίσεως συνούσης αὐτῷ· οὕτω γὰρ ὑπερηφάνως εἶπε, Πολυάνδριον Ἰουδαίων Ἱεροσόλυμα ποιήσω παραγενόμενος ἐκεῖ.

5 Ὁ δὲ παντεπόπτης Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάταξεν αὐτὸν ἀνιάτῳ καὶ ἀοράτῳ πληγῇ· ἄρτι δὲ αὐτοῦ καταλήξαντος τὸν λόγον, ἔλαβεν αὐτὸν ἀνήκεστος τῶν σπλάγχνων ἀλγηδὼν, καὶ πικραὶ τῶν ἔνδον βάσανοι,

6 Πάνυ δικαίως, τὸν πολλαῖς καὶ ξενιζούσαις συμφοραῖς ἑτέρων σπλάγχνα βασανίσαντα.

7 Ὁ δ᾽ οὐδαμῶς τῆς ἀγερωχίας ἔληγεν· ἔτι δὲ καὶ τῆς ὑπερηφανίας ἐπεπλήρωτο, πῦρ πνέων τοῖς θυμοῖς ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ κελεύων ἐποξύνειν τὴν πορείαν· συνέβη δὲ καὶ πεσεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἅρματος φερομένου ῥοίζῳ, καὶ δυσχερεῖ πτώματι περιπεσόντα, πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀποστρεβλοῦσθαι.

8 Ὁ δ᾽ ἄρτι δοκῶν τοῖς τῆς θαλάσσης κύμασιν ἐπιτάσσειν, διὰ τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀλαζονείαν, καὶ πλάστιγγι τὰ τῶν ὀρέων οἰόμενος ὕψη στήσειν, κατὰ γῆν γενόμενος, ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, φανερὰν τοῦ Θεοῦ πᾶσι τὴν δύναμιν ἐνδεικνύμενος·

9 Ὥστε καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δυσσεβοῦς σκώληκας ἀναζεῖν, καὶ ζῶντος ἐν ὀδύναις καὶ ἀλγηδόσι τὰς σάρκας αὐτοῦ διαπίπτειν, ὑπὸ δὲ τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ πᾶν τὸ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῇ σαπρίᾳ.

10 Καὶ τὸν μικρῷ πρότερον τῶν οὐρανίων ἄστρων ἅπτεσθαι δοκοῦντα, παρακομίζειν οὐδεὶς ἐδύνατο, διὰ τὸ τῆς ὀσμῆς ἀφόρητον βάρος.

11 Ἐνταῦθα οὖν ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς ὑπερηφανίας λήγειν ὑποτεθραυσμένος, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχεσθαι θείᾳ μάστιγι κατὰ στιγμὴν ἐπιτεινόμενος ταῖς ἀλγηδόσι.

12 Καὶ μηδὲ τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ δυνάμενος ἀνέχεσθαι, ταῦτ᾽ ἔφη, Δίκαιον ὑποτάσσεσθαι τῷ Θεῷ, καὶ μὴ θνητὸν ὄντα ἰσόθεα φρονεῖν ὑπερηφάνως.

13 Ηὔχετο δὲ ὁ μιαρὸς πρὸς τὸν οὐκέτι αὐτὸν ἐλεήσοντα δεσπότην, οὕτω λέγων,

14 Τὴν μὲν ἁγίαν πόλιν ἣν σπεύδων παρεγίνετο ἰσόπεδον ποιῆσαι, καὶ πολυάνδριον οἰκοδομῆσαι, ἐλευθέραν ἀναδεῖξαι·

15 Τοὺς δὲ Ἰουδαίους οὓς διεγνώκει μηδὲ ταφῆς ἀξιῶσαι, οἰωνοβρώτους δὲ σὺν τοῖς νηπίοις ἐκρίψειν θηρίοις, πάντας αὐτοὺς ἴσους Ἀθηναίοις ποιήσειν·

16 Ὃν δὲ πρότερον ἐσκύλευσεν ἅγιον νεὼν, καλλίστοις ἀναθήμασι κοσμήσειν, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πολυπλάσια πάντα ἀποδώσειν, τὰς δὲ ἐπιβαλλούσας πρὸς τὰς θυσίας συντάξεις ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων χορηγήσειν·

17 Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ Ἰουδαῖον ἔσεσθαι, καὶ πάντα τόπον οἰκητὸν ἐπελεύσεσθαι καταγγέλλοντα τὸ τοῦ Θεοῦ κράτος.

18 Οὐδαμῶς δὲ ληγόντων τῶν πόνων, ἐπεληλύθει γὰρ ἐπ᾽ αὐτὸν δικαία ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις, τὰ κατ᾽ αὐτὸν ἀπελπίσας, ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν, ἱκετηρίας τάξιν ἔχουσαν, περιέχουσαν δὲ οὕτως·

19 Τοῖς χρηστοῖς Ἰουδαίοις τοῖς πολίταις πολλὰ χαίρειν, καὶ ὑγιαίνειν, καὶ εὖ πράττειν, βασιλεὺς, καὶ στρατηγὸς Ἀντίοχος.

20 Εἰ ἔῤῥωσθε, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἴδια κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν, εὔχομαι μὲν τῷ Θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, εἰς οὐρανὸν τὴν ἐλπίδα ἔχων.

21 Κἀγὼ δὲ ἀσθενῶς διεκείμην, ὑμῶν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὔνοιαν ἂν ἐμνημόνευον φιλοστόργως· ἐπανάγων ἐκ τῶν περὶ τὴν Περσίδα τόπων, καὶ περιπεσὼν ἀσθενείᾳ δυσχέρειαν ἐχούσῃ, ἀναγκαῖον ἡγησάμην φροντίσαι τῆς κοινῆς πάντων ἀσφαλείας.

22 Οὐκ ἀπογινώσκων τὰ κατ᾽ ἐμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλὴν ἐλπίδα ἐκφεύξεσθαι τὴν ἀσθένειαν,

23 Θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ καθ᾽ οὓς καιροὺς εἰς τοὺς ἄνω τόπους ἐστρατοπέδευσεν, ἀνέδειξε τὸν διαδεξόμενον,

24 Ὅπως ἐάν τι παράδοξον ἀποβαίνῃ, ἢ καὶ προσαγγελθῇ τι δυσχερὲς, εἰδότες οἱ κατὰ τὴν χώραν ᾧ καταλέλειπται τὰ πράγματα, μὴ ἐπιταράσσωνται·

25 Πρὸς δὲ τούτοις κατανοῶν τοὺς παρακειμένους δυνάστας, καὶ γειτνιῶντας τῇ βασιλείᾳ τοῖς καιροῖς ἐπέχοντας, προσδεχομένους τὸ ἀποβησόμενον, ἀναδέδειχα τὸν υἱόν μου Ἀντίοχον βασιλέα, ὃν πολλάκις ἀνατρέχων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας τοῖς πλείστοις ὑμῶν παρακατετιθέμην καὶ συνίστων· γέγραφα δὲ πρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα·

26 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς καὶ ἀξιῶ, μεμνημένους τῶν εὐεργεσιῶν κοινῇ καὶ κατιδίαν, ἕκαστον συντηρεῖν τὴν οὖσαν εὔνοιαν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου.

27 Πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιεικῶς καὶ φιλανθρώπως παρακολουθοῦντα τῇ ἐμῇ προαιρέσει, συμπεριενεχθήσεσθαι ὑμῖν.

28 Ὁ μὲν οὖν ἀνδροφόνος καὶ βλάσφημος τὰ χείριστα παθὼν, ὡς ἑτέρους διέθηκεν, ἐπὶ ξένης ἐν τοῖς ὄρεσιν οἰκτίστῳ μόρῳ κατέστρεψε τὸν βίον.

29 Παρεκομίζετο δὲ τὸ σῶμα Φίλιππος ὁ σύντροφος αὐτοῦ· ὃς

καὶ διευλαβηθεὶς τὸν υἱὸν Ἀντιόχου, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλομήτορα εἰς Αἴγυπτον διεκομίσθη.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΜΑΚΚΑΒΑΙ̃ΟΣ δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου προάγοντος αὐτοὺς, τὸ μὲν ἱερὸν ἐκομίσαντο καὶ τὴν πόλιν,

2 Τοὺς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βωμοὺς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων δεδημιουργημένους, ἔτι δὲ τεμένη καθεῖλον.

3 Καὶ τὸν νεὼν καθαρίσαντες, ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν, καὶ πυρώσαντες λίθους, καὶ πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίαν μετὰ διετῆ χρόνον, καὶ θυμίαμα καὶ λύχνους, καὶ τῶν ἄρτων τὴν πρόθεσιν ἐποιήσαντο.

4 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἠξίωσαν τὸν Κύριον πεσόντες ἐπὶ κοιλίαν, μηκέτι περιπεσεῖν τοιούτοις κακοῖς, ἀλλ' ἐάν ποτε καὶ ἁμάρτωσιν, ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἐπιεικείας παιδεύεσθαι, καὶ μὴ βλασφήμοις καὶ βαρβάροις ἔθνεσι παραδίδοσθαι.

5 Ἐν ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ὁ νεὼς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβεβηλώθη, συνέβη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν καθαρισμὸν γενέσθαι τοῦ ναοῦ, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὅς ἐστι Χασελεῦ.

6 Καὶ μετ' εὐφροσύνης ἦγον ἡμέρας ὀκτὼ σκηνωμάτων τρόπον, μνημονεύοντες ὡς πρὸ μικροῦ χρόνου τὴν τῶν σκηνῶν ἑορτὴν ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θηρίων τρόπον ἦσαν νεμόμενοι.

7 Διὸ θύρσους καὶ κλάδους ὡραίους, ἔτι δὲ φοίνικας ἔχοντες, ὕμνους ἀνέφερον τῷ εὐοδώσαντι καθαρισθῆναι τὸν ἑαυτοῦ τόπον.

8 Ἐδογμάτισαν δὲ μετὰ κοινοῦ προστάγματος καὶ ψηφίσματος παντὶ τῷ τῶν Ἰουδαίων ἔθνει κατ' ἐνιαυτὸν ἄγειν τάσδε τὰς ἡμέρας.

9 Καὶ τὰ μὲν τῆς Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς τελευτῆς οὕτως εἶχε.

10 Νυνὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν Εὐπάτορα Ἀντίοχον, υἱὸν δὲ τοῦ ἀσεβοῦς γενόμενον, δηλώσομεν, αὐτὰ συντέμνοντες τὰ τῶν πολέμων κακά.

11 Αὐτὸς γὰρ παραλαβὼν βασιλείαν, ἀνέδειξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Λυσίαν τινὰ, κοίλης δὲ Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν πρώταρχον.

12 Πτολεμαῖος γὰρ ὁ καλούμενος Μάκρων τὸ δίκαιον συντηρεῖν προηγούμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὴν γεγονυῖαν εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν, καὶ ἐπειρᾶτο τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρηνικῶς διεξάγειν.

13 Ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν Εὐπάτορα, καὶ προδότης παρέκαστα ἀκούων, διὰ τὸ τὴν Κύπρον ἐμπιστευθέντα ὑπὸ τοῦ Φιλομήτορος ἐκλιπεῖν, καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ ἀναχωρῆσαι, μήτ' εὐγενῆ τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὑπ' ἀθυμίας φαρμακεύσας ἑαυτὸν ἐξέλιπε τὸν βίον.

14 Γοργίας δὲ γενόμενος στρα-

τηγὸς τῶν τόπων, ἐξενοτρόφει, καὶ παρέκαστα πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφει.

15 Ὁμοῦ δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἰδουμαῖοι ἐγκρατεῖς ἐπικαίρων ὀχυρωμάτων ὄντες, ἐγύμναζον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς φυγαδευθέντας ἀπὸ Ἱεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφεῖν ἐπεχείρουν.

16 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ποιησάμενοι λιτανείαν, καὶ ἀξιώσαντες τὸν Θεὸν σύμμαχον αὐτοῖς γενέσθαι, ἐπὶ τὰ τῶν Ἰδουμαίων ὀχυρώματα ὥρμησαν,

17 Οἷς καὶ προσβαλόντες εὐρώστως, ἐγκρατεῖς ἐγίνοντο τῶν τόπων, πάντας τε τοὺς ἐπὶ τῷ τείχει μαχομένους ἠμύναντο· κατέσφαζον δὲ τοὺς ἐμπίπτοντας, ἀνεῖλον δὲ οὐχ ἧττον τῶν δισμυρίων.

18 Συμφυγόντων δὲ οὐκ ἔλαττον τῶν ἐνακισχιλίων εἰς δύο πύργους ὀχυροὺς εὖ μάλα, καὶ πάντα τὰ πρὸς πολιορκίαν ἔχοντας,

19 Ὁ Μακκαβαῖος εἰς ἐπείγοντας τόπους, ἀπολιπὼν Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον, ἔτι δὲ καὶ Ζακχαῖον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἱκανοὺς πρὸς τὴν τούτων πολιορκίαν, αὐτὸς ἐχωρίσθη.

20 Οἱ δὲ περὶ τὸν Σίμωνα φιλαργυρήσαντες ὑπό τινων τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἐπείσθησαν ἀργυρίῳ· ἑπτάκις δὲ μυριάδας δραχμὰς λαβόντες, εἴασάν τινας διαῤῥυῆναι.

21 Προσαγγελθέντος δὲ τῷ Μακκαβαίῳ περὶ τοῦ γεγονότος, συναγαγὼν τοὺς ἡγουμένους τοῦ λαοῦ, κατηγόρησεν ὡς ἀργυρίου πεπράκασι τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς πολεμίους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες.

22 Τούτους μὲν οὖν προδότας γενομένους ἀπέκτεινε, καὶ παραχρῆμα τοὺς δύο πύργους κατελάβετο.

23 Τοῖς δὲ ὅπλοις τὰ πάντα ἐν ταῖς χερσὶν εὐοδούμενος, ἀπώλεσεν ἐν τοῖς δυσὶν ὀχυρώμασι πλείους τῶν δισμυρίων.

24 Τιμόθεος δὲ ὁ πρότερον ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, συναγαγὼν ξένας δυνάμεις παμπληθεῖς, καὶ τοὺς τῆς Ἀσίας γενομένους ἵππους συναθροίσας οὐκ ὀλίγους, παρῆν ὡς δοριάλωτον ληψόμενος τὴν Ἰουδαίαν.

25 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον, συνεγγίζοντος αὐτοῦ, πρὸς ἱκετείαν τοῦ Θεοῦ ἐτράπησαν, γῇ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες, καὶ τὰς ὀσφύας σάκκοις ζώσαντες,

26 Ἐπὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κρηπῖδα προσπεσόντες, ἠξίουν ἵλεων αὐτοῖς γενόμενον ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἀντικεῖσθαι τοῖς ἀντικειμένοις, καθὼς ὁ νόμος διασαφεῖ.

27 Γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς δεήσεως, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, προῆγον ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ πλεῖον· συνεγγίσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐφ' ἑαυτῶν ἦσαν.

28 Ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαδεχομένης, προσέβαλον ἑκάτεροι· οἱ μὲν ἔγγυον ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης μετ' ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον καταφυγὴν,

οἱ δὲ καθηγεμόνα τῶν ἀγώνων ταττόμενοι τὸν θυμόν.

29 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, ἐφάνησαν τοῖς ὑπεναντίοις ἐξ οὐρανοῦ ἐφ' ἵππων χρυσοχαλίνων ἄνδρες πέντε διαπρεπεῖς, καὶ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων οἱ δύο,

30 Καὶ τὸν Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες, καὶ σκεπάζοντες ταῖς ἑαυτῶν πανοπλίαις ἄτρωτον διεφύλαττον· εἰς δὲ τοὺς ὑπεναντίους τοξεύματα καὶ κεραυνοὺς ἐξεῤῥίπτουν· διὸ συγχυθέντες ἀορασίᾳ κατεκόπτοντο ταραχῆς πεπληρωμένοι.

31 Κατεσφάγησαν δὲ δισμύριοι πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακόσιοι.

32 Αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος συνέφυγεν εἰς Γάζαρα λεγόμενον ὀχύρωμα, εὖ μάλα φρούριον, στρατηγοῦντος ἐκεῖ Χαιρέου.

33 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἄσμενοι περιεκάθισαν τὸ φρούριον ἡμέρας τέσσαρας.

34 Οἱ δὲ ἔνδον τῇ ἐρυμνότητι τοῦ τόπου πεποιθότες, ὑπεράγαν ἐβλασφήμουν καὶ λόγους ἀθεμίτους προΐεντο.

35 Ὑποφαινούσης δὲ τῆς πέμπτης ἡμέρας, εἴκοσι νεανίαι τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖον πυρωθέντες τοῖς θυμοῖς διὰ τὰς βλασφημίας, προσβαλόντες τῷ τείχει, ἀῤῥενωδῶς καὶ θηριώδει θυμῷ τὸν ἐμπίπτοντα ἔκοπτον.

36 Ἕτεροι δὲ ὁμοίως προσαναβάντες ἐν τῷ περισπασμῷ πρὸς τοὺς ἔνδον, ἐνεπίμπρων τοὺς πύργους, καὶ πυρὰς ἀνάψαντες ζῶντας τοὺς βλασφήμους κατέκαιον· οἱ δὲ τὰς πύλας διέκοπτον, εἰσδεξάμενοι δὲ τὴν λοιπὴν τάξιν, προκατελάβοντο τὴν πόλιν,

37 Καὶ τὸν Τιμόθεον ἀποκεκρυμμένον ἔν τινι λάκκῳ κατέσφαξαν, καὶ τὸν τούτου ἀδελφὸν Χαιρέαν, καὶ τὸν Ἀπολλοφάνη.

38 Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, μεθ' ὕμνων καὶ ἐξομολογήσεων εὐλόγουν τῷ Κυρίῳ τῷ μεγάλως εὐεργετοῦντι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ νῖκος αὐτοῖς διδόντι.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΜΕΤ' ὀλίγον δὲ παντελῶς χρόνον Λυσίας ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως καὶ συγγενὴς, καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, λίαν βαρέως φέρων ἐπὶ τοῖς γεγονόσι,

2 Συναθροίσας περὶ τὰς ὀκτὼ μυριάδας καὶ τὴν ἵππον πᾶσαν, παρεγίνετο ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, λογιζόμενος τὴν μὲν πόλιν Ἕλλησιν οἰκητήριον ποιήσειν,

3 Τὸ δὲ ἱερὸν ἀργυρολόγητον καθὼς τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν τεμένη, πρατὴν δὲ τὴν ἀρχιερωσύνην κατ' ἔτος ποιήσειν,

4 Οὐδαμῶς ἐπιλογιζόμενος τὸ τοῦ Θεοῦ κράτος, πεφρενωμένος δὲ ταῖς μυριάσι τῶν πεζῶν καὶ ταῖς χιλιάσι τῶν ἱππέων καὶ τοῖς ἐλέφασι τοῖς ὀγδοήκοντα.

5 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συνεγγίσας τῷ Βαιθσούρᾳ, ὄντι μὲν ἐρυμνῷ χωρίῳ, ἀπὸ δὲ Ἱεροσολύμων ἀπέχοντι ὡσεὶ σταδίους πέντε, τοῦτο ἔθλιβεν.

6 Ὡς δὲ μετέλαβον οἱ περὶ τὸν Μακκαβαῖον πολιορκοῦντα αὐτὸν τὰ ὀχυρώματα, μετ' ὀδυρμῶν καὶ δακρύων ἱκέτευον σὺν τοῖς ὄχλοις τὸν Κύριον, ἀγαθὸν ἄγγελον ἀποστεῖλαι πρὸς σωτηρίαν τῷ Ἰσραήλ.

7 Αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ Μακκαβαῖος ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα προετρέψατο τοὺς ἄλλους, ἅμα αὐτῷ διακινδυνεύοντας, ἐπιβοηθεῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· ὁμοῦ δὲ καὶ προθύμως ἐξώρμησαν.

8 Αὐτόθι δὲ καὶ πρὸς τοῖς Ἱεροσολύμοις ὄντων, ἐφάνη προηγούμενος αὐτῶν ἔφιππος ἐν λευκῇ ἐσθῆτι, πανοπλίαν χρυσῆν κραδαίνων.

9 Ὁμοῦ δὲ πάντες εὐλόγησαν τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, καὶ ἐπεῤῥώσθησαν ταῖς ψυχαῖς, οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ θῆρας τοὺς ἀγριωτάτους, καὶ σιδηρᾶ τείχη τιτρώσκειν ὄντες ἕτοιμοι.

10 Προσῆγον ἐν διασκευῇ τὸν ἀπ' οὐρανοῦ σύμμαχον ἔχοντες, ἐλεήσαντος αὐτοὺς τοῦ Κυρίου.

11 Λεοντηδὸν δὲ ἐντινάξαντες εἰς τοὺς πολεμίους, κατέστρωσαν αὐτῶν χιλίους πρὸς τοῖς μυρίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακοσίους πρὸς τοῖς χιλίοις· τοὺς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν.

12 Οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυματίαι γυμνοὶ διεσώθησαν· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυσίας αἰσχρῶς φεύγων διεσώθη.

13 Οὐκ ἄνους δὲ ὑπάρχων, πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ γεγονὸς περὶ ἑαυτὸν ἐλάσσωμα, καὶ συννοήσας ἀνικήτους εἶναι τοὺς Ἑβραίους, τοῦ πάντα δυναμένου Θεοῦ συμμαχοῦντος αὐτοῖς, προσαποστείλας

14 Ἔπεισε συλλύεσθαι ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις· καὶ διότι καὶ τὸν βασιλέα πείσειν φίλον αὐτοῖς ἀναγκάζειν γενέσθαι.

15 Ἐπένευσε δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐπὶ πᾶσιν οἷς ὁ Λυσίας παρεκάλει τοῦ συμφέροντος φροντίζων. ὅσα γὰρ ὁ Μακκαβαῖος ἐπέδωκε τῷ Λυσίᾳ διὰ γραπτῶν περὶ τῶν Ἰουδαίων, συνεχώρησεν ὁ βασιλεύς.

16 Ἦσαν γὰρ αἱ γεγραμμέναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Λυσίου περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· Λυσίας τῷ πλήθει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

17 Ἰωάννης καὶ Ἀβεσσαλὼμ οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν, ἐπιδόντες τὸν ὑπογεγραμμένον χρηματισμὸν, ἠξίουν περὶ τῶν δι' αὐτοῦ σημαινομένων.

18 Ὅσα μὲν οὖν ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσενεχθῆναι, διεσάφησα, ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνεχώρησεν.

19 Ἐὰν μὲν οὖν συντηρήσητε τὴν εἰς τὰ πράγματα εὔνοιαν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πειράσομαι παραίτιος ὑμῖν ἀγαθῶν γενέσθαι.

20 Ὑπὲρ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τούτοις τε καὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν.

21 Ἔῤῥωσθε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Διοσκορινθίου εἰκοστῇ τετάρτῃ.

22 Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ περιεῖχεν οὕτως· Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Λυσίᾳ χαίρειν.

23 Τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοὺς

μεταστάντος, βουλόμενοι τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας ἀταράχους ὄντας γινέσθαι πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν,

24 Ἀκηκοότες τοὺς Ἰουδαίους μὴ συνευδοκοῦντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν ἀγωγὴν αἱρετίζοντας, καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοῦντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα αὐτῶν·

25 Αἱρούμενοι οὖν καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, κρίνομεν τό, τε ἱερὸν αὐτοῖς ἀποκατασταθῆναι, καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθη.

26 Εὖ οὖν ποιήσεις διαπεμψάμενος πρὸς αὐτοὺς καὶ δοὺς δεξιὰς, ὅπως εἰδότες τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν, εὔθυμοί τε ὦσι, καὶ ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἀντίληψιν.

27 Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν· Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις χαίρειν.

28 Εἰ ἔῤῥωσθε, εἴη ἂν ὡς βουλόμεθα· καὶ αὐτοὶ δὲ ὑγιαίνομεν.

29 Ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλεσθαι κατελθόντας ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς τοῖς ἰδίοις.

30 Τοῖς οὖν καταπορευομένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπάρξει δεξιὰ μετὰ τῆς ἀδείας,

31 Χρῆσθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δαπανήμασι καὶ νόμοις καθὰ καὶ τὸ πρότερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον παρενοχληθήσεται περὶ τῶν ἠγνοημένων.

32 Πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μενέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς.

33 Ἔῤῥωσθε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ.

34 Ἔπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως· Κόϊντος Μέμμιος, Τίτος Μάνλιος, πρεσβῦται Ῥωμαίων, τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

35 Ὑπὲρ ὧν Λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως συνεχώρησεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς συνευδοκοῦμεν.

36 Ἃ δὲ ἔκρινε προσανενεχθῆναι τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρῆμα ἐπισκεψάμενοι περὶ τούτων, ἵνα ἐκθῶμεν ὡς καθήκει ὑμῖν· ἡμεῖς γὰρ προσάγομεν πρὸς Ἀντιόχειαν.

37 Διὸ σπεύσατε, καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐπιγνῶμεν ὁποίας ἐστὲ γνώμης.

38 Ὑγιαίνετε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΓΕΝΟΜΕ'ΝΩΝ τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ μὲν Λυσίας ἀπῄει πρὸς τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γεωργίαν ἐγίνοντο.

2 Τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατηγῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Γενναίου, ἔτι δὲ Ἱερώνυμος καὶ Δημοφῶν, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ Κυπριάρχης, οὐκ εἴων αὐτοὺς εὐσταθεῖν, καὶ τὰ τῆς ἡσυχίας ἄγειν.

3 Ἰοππῖται δὲ τηλικοῦτο συν-

ἐτέλεσαν τὸ δυσσέβημα· παρακαλέσαντες τοὺς σὺν αὐτοῖς οἰκοῦντας Ἰουδαίους ἐμβῆναι εἰς τὰ παρασταθέντα ὑπ᾽ αὐτῶν σκάφη σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ὡς μηδεμιᾶς ἐνεστώσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενείας,

4 Κατὰ δὲ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ψήφισμα, καὶ τούτων ἐπιδεξαμένων ὡς ἂν εἰρηνεύειν θελόντων, καὶ μηδὲν ὕποπτον ἐχόντων, ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν, ὄντας οὐκ ἔλαττον τῶν διακοσίων.

5 Μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας τὴν γεγονυῖαν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς ὠμότητα, παραγγείλας τοῖς περὶ αὐτὸν ἀνδράσι,

6 Καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δίκαιον κριτὴν Θεὸν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς μιαιφόνους τῶν ἀδελφῶν· καὶ τὸν μὲν λιμένα νύκτωρ ἐνέπρησε, καὶ τὰ σκάφη κατέφλεξε, τοὺς δὲ ἐκεῖ συμφυγόντας ἐξεκέντησε.

7 Τοῦ δὲ χωρίου συγκλεισθέντος, ἀνέλυσεν, ὡς πάλιν ἥξων καὶ τὸ σύμπαν τῶν Ἰοππιτῶν ἐκριζῶσαι πολίτευμα.

8 Μεταλαβὼν δὲ καὶ τοὺς ἐν Ἰαμνείᾳ τὸν αὐτὸν ἐπιτελεῖν βουλομένους τρόπον τοῖς παροικοῦσιν Ἰουδαίοις,

9 Καὶ τοῖς Ἰαμνίταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν, ὑφῆψε τὸν λιμένα σὺν τῷ στόλῳ, ὥστε φαίνεσθαι τὰς αὐγὰς τοῦ φέγγους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, σταδίων ὄντων διακοσίων τεσσαράκοντα.

10 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθέντων σταδίους ἐννέα, ποιουμένων τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Τιμόθεον, προσέβαλον Ἄραβες αὐτῷ οὐκ ἐλάττους τῶν πεντακισχιλίων, ἱππεῖς δὲ πεντακόσιοι.

11 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν εὐημερησάντων, ἐλαττωθέντες οἱ Νομάδες Ἄραβες ἠξίουν δοῦναι τὸν Ἰούδαν δεξιὰν αὐτοῖς, ὑπισχνούμενοι καὶ βοσκήματα δώσειν, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὠφελήσειν αὐτούς.

12 Ἰούδας δὲ ὑπολαβὼν ὡς ἀληθῶς ἐν πολλοῖς αὐτοὺς χρησίμους, ἐπεχώρησεν εἰρήνην ἄξειν πρὸς αὐτούς· καὶ λαβόντες δεξιὰς, εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν ἐχωρίσθησαν.

13 Ἐπέβαλε δὲ καὶ ἐπί τινα πόλιν γεφυροῦν ὀχυρὰν καὶ τείχεσι περιπεφραγμένην, καὶ παμμιγέσιν ἔθνεσι κατοικουμένην, ὄνομα δὲ Κάσπιν.

14 Οἱ δ᾽ ἔνδον πεποιθότες τῇ τῶν τειχέων ἐρυμνότητι, τῇ τε τῶν βρωμάτων παραθέσει, ἀναγωγότεροι ἐχρῶντο, τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν λοιδοροῦντες, καὶ προσέτι βλασφημοῦντες, καὶ λαλοῦντες ἃ μὴ θέμις.

15 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν ἐπικαλεσάμενοι τὸν μέγαν τοῦ κόσμου δυνάστην, τὴν ἄτερ κριῶν καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατακρημνίσαντα τὴν Ἱεριχὼ κατὰ τοὺς Ἰησοῦ χρόνους, ἐνέσεισαν θηριωδῶς τῷ τείχει.

16 Καταλαβόμενοί τε τὴν πόλιν τῇ τοῦ Θεοῦ θελήσει, ἀμυθήτους ἐποιήσαντο σφαγὰς, ὥστε τὴν παρακειμένην λίμνην τὸ πλάτος ἔχουσαν σταδίων δύο,

κατάῤῥυτον αἵματι πεπληρωμένην φαίνεσθαι.

17 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπάσαντες σταδίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα διήνυσαν εἰς τὸν Χάρακα, πρὸς τοὺς λεγομένους Τουβιήνους Ἰουδαίους.

18 Καὶ Τιμόθεον μὲν ἐπὶ τῶν τόπων οὐ κατέλαβον, ἄπρακτόν τι ἀπὸ τῶν τόπων ἐκλελυκότα, καταλελοιπότα δὲ φρουρὰν ἔν τινι τόπῳ, καὶ μάλα ὀχυράν.

19 Δωσίθεος δὲ καὶ Σωσίπατρος τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἡγεμόνων, ἐξοδεύσαντες ἀπώλεσαν τοὺς ὑπὸ Τιμοθέου καταλειφθέντας ἐν τῷ ὀχυρώματι πλείους τῶν μυρίων ἀνδρῶν.

20 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος διατάξας τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν σπειρηδὸν, κατέστησεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν σπειρῶν, καὶ ἐπὶ τὸν Τιμόθεον ὥρμησεν ἔχοντα περὶ αὐτὸν μυριάδας δώδεκα πεζῶν, ἱππεῖς δὲ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις.

21 Τὴν δὲ ἔφοδον μεταλαβὼν Ἰούδα, ὁ Τιμόθεος προεξαπέστειλε τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν εἰς τὸ λεγόμενον Καρνίον· ἦν γὰρ δυσπολιόρκητον καὶ δυσπρόσιτον τὸ χωρίον διὰ τὴν τῶν πάντων τῶν τόπων στενότητα.

22 Ἐπιφανείσης δὲ τῆς Ἰούδα σπείρας πρώτης, καὶ γενομένου δέους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, φόβου τε ἐκ τῆς τοῦ πάντα ἐφορῶντος ἐπιφανείας γενομένου ἐπ' αὐτοὺς, εἰς φυγὴν ὥρμησαν ἄλλος ἀλλαχῆ φερόμενος, ὥστε πολλάκις ὑπὸ τῶν ἰδίων βλάπτεσθαι, καὶ ταῖς τῶν ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπείρεσθαι.

23 Ἐποιεῖτο δὲ τὸν διωγμὸν εὐτονώτερον Ἰούδας, συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους, διέφθειρέ τε εἰς μυριάδας τρεῖς ἀνδρῶν.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος ἐμπεσὼν τοῖς περὶ τὸν Δωσίθεον καὶ Σωσίπατρον, ἠξίου μετὰ πολλῆς γοητείας ἐξαφεῖναι σῶον αὐτόν· διὰ τὸ πλειόνων μὲν γονεῖς, ὧν δὲ ἀδελφοὺς ἔχειν, καὶ τούτους ἀλογηθῆναι συμβήσεται, εἰ ἀποθάνοι.

25 Πιστώσαντος δὲ αὐτοῦ διὰ πλειόνων τὸν ὁρισμὸν ἀποκαταστήσειν τούτους ἀπημάντους, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἕνεκα τῆς τῶν ἀδελφῶν σωτηρίας.

26 Ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Καρνίον καὶ τὸ Ἀταργατεῖον, κατέσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο καὶ πεντακισχιλίους.

27 Καὶ μετὰ τὴν τούτων τροπὴν καὶ ἀπώλειαν ἐπεστράτευσεν Ἰούδας καὶ ἐπὶ Ἐφρὼν, πόλιν ὀχυρὰν, ἐν ᾗ κατῴκει Λυσίας, καὶ πάμφυλα πλήθη· νεανίαι δὲ πρὸ τῶν τειχῶν καθεστῶτες ῥωμαλέοι ἀπεμάχοντο εὐρώστως, ἐνθάδε ὀργάνων καὶ βελῶν πολλαὶ παραθέσεις ὑπῆρχον.

28 Ἐπικαλεσάμενοι δὲ τὸν Δυνάστην τὸν μετὰ κράτους συντρίβοντα τὰς τῶν πολεμίων ἀλκὰς, ἔλαβον τὴν πόλιν ὑποχείριον, καὶ κατέστρωσαν τῶν ἔνδον εἰς μυριάδας δύο καὶ πεντακισχιλίους.

29 Ἀναζεύξαντες δὲ ἐκεῖθεν, ὥρμησαν ἐπὶ Σκυθῶν πόλιν, ἀπ-

ἔχουσαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων σταδίους ἑξακοσίους.

30 Ἀπομαρτυρησάντων δὲ τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων, ἣν οἱ Σκυθοπολῖται ἔσχον πρὸς αὐτοὺς εὔνοιαν, καὶ ἐν τοῖς τῆς ἀτυχίας καιροῖς ἥμερον ἀπάντησιν ἐποιοῦντο,

31 Εὐχαριστήσαντες αὐτοῖς, καὶ προσπαρακαλέσαντες καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ γένος εὐμενεῖς εἶναι, παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, τῆς τῶν ἑβδομάδων ἑορτῆς οὔσης ὑπογύου.

32 Μετὰ δὲ τὴν λεγομένην Πεντηκοστὴν, ὥρμησαν ἐπὶ Γοργίαν τὸν τῆς Ἰδουμαίας στρατηγόν.

33 Ἐξῆλθε δὲ μετὰ πεζῶν τρισχιλίων, ἱππέων δὲ τετρακοσίων.

34 Καὶ παραταξαμένων συνέβη πεσεῖν ὀλίγους τῶν Ἰουδαίων.

35 Δωσίθεος δέ τις τῶν τοῦ Βακήνορος, ἔφιππος ἀνὴρ καὶ καρτερὸς, εἴχετο τοῦ Γοργίου, καὶ λαβόμενος τῆς χλαμύδος, ἦγεν αὐτὸν εὐρώστως, καὶ βουλόμενος τὸν κατάρατον λαβεῖν ζωγρίαν, τῶν ἱππέων Θρακῶν τινος ἐπενεχθέντος αὐτῷ καὶ τὸν ὦμον καθελόντος, διέφυγεν ὁ Γοργίας εἰς Μαρισά.

36 Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἔσδριν ἐπιπλεῖον μαχομένων, καὶ κατακόπων ὄντων, ἐπικαλεσάμενος ὁ Ἰούδας τὸν Κύριον σύμμαχον φανῆναι καὶ προοδηγὸν τοῦ πολέμου,

37 Καταρξάμενος τῇ πατρίῳ φωνῇ τὴν μεθ' ὕμνων κραυγὴν, ἀναβοήσας, καὶ ἐνσείσας ἀπροσδοκήτως τοῖς περὶ τὸν Γοργίαν, τροπὴν αὐτῶν ἐποιήσατο.

38 Ἰούδας δὲ ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα, ἦγεν εἰς Ὀδολλὰμ πόλιν· τῆς δὲ ἑβδομάδος ἐπιβαλλούσης, κατὰ τὸν ἐθισμὸν ἁγνισθέντες αὐτόθι τὸ σάββατον διήγαγον.

39 Τῇ δὲ ἐχομένῃ ἦλθον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν καθ' ὃν τρόπον τὸ τῆς χρείας ἐγεγόνει, τὰ τῶν προπεπτωκότων σώματα ἀνακομίσασθαι, καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν ἀποκαταστῆσαι εἰς τοὺς πατρῴους τάφους.

40 Εὗρον δὲ ἑκάστου τῶν τεθνηκότων ὑπὸ τοὺς χιτῶνας ἱερώματα τῶν ἀπὸ Ἰαμνείας εἰδώλων, ἀφ' ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοὺς Ἰουδαίους· τοῖς δὲ πᾶσι σαφὲς ἐγένετο διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν τούσδε πεπτωκέναι.

41 Πάντες οὖν εὐλογήσαντες τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου τοῦ τὰ κεκρυμμένα φανερὰ ποιοῦντος,

42 Εἰς ἱκετείαν ἐτράπησαν, ἀξιώσαντες τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα τελείως ἐξαλειφθῆναι· ὁ δὲ γενναῖος Ἰούδας παρεκάλεσε τὸ πλῆθος συντηρεῖν ἑαυτοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι, ὑπ' ὄψιν ἑωρακότας τὰ γεγονότα, διὰ τὴν τῶν προπεπτωκότων ἁμαρτίαν.

43 Ποιησάμενός τε κατ' ἀνδρολογίαν κατασκευάσματα εἰς ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας, ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα προσαγαγεῖν περὶ ἁμαρτίας θυσίαν, πάνυ καλῶς καὶ ἀστείως πράττων, ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμενος·

44 Εἰ γὰρ μὴ τοὺς προπεπτωκότας ἀναστῆναι προσεδόκα, περισσὸν ἂν ἦν καὶ ληρῶδες ὑπὲρ νεκρῶν προσεύχεσθαι·

45 Εἶτ' ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαριστήριον· ὁσία καὶ εὐσεβὴς ἡ ἐπίνοια· ὅθεν περὶ τῶν τεθνηκότων τὸν ἐξιλασμὸν ἐποιήσατο, τῆς ἁμαρτίας ἀπολυθῆναι.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 Τῷ δὲ ἐννάτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα παραγενέσθαι σὺν πλήθεσιν ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν,

2 Καὶ σὺν αὐτῷ Λυσίαν τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἕκαστον ἔχοντα δύναμιν Ἑλληνικὴν πεζῶν μυριάδας ἕνδεκα, καὶ ἱππεῖς πεντακισχιλίους τριακοσίους, καὶ ἐλέφαντας εἰκοσιδύο, ἅρματα δὲ δρεπανηφόρα τριακόσια.

3 Καὶ Μενέλαος δὲ συνέμιξεν αὐτοῖς, καὶ παρεκάλει μετὰ πολλῆς εἰρωνείας τὸν Ἀντίοχον, οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πατρίδος, οἰόμενος δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατασταθήσεσθαι.

4 Ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν βασιλέων ἐξήγειρε τὸν θυμὸν τοῦ Ἀντιόχου ἐπὶ τὸν ἀλιτήριον, καὶ Λυσίου ὑποδείξαντος τοῦτον αἴτιον εἶναι πάντων τῶν κακῶν, προσέταξεν, ὡς ἔθος ἐστὶν ἐν τῷ τόπῳ, προσαπολέσαι, ἀγαγόντας αὐτὸν εἰς Βέροιαν.

5 Ἔστι δὲ ἐν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πηχῶν πλήρης σποδοῦ, οὗτος δὲ ὄργανον εἶχε περιφερὲς πάντοθεν ἀπόκρημνον εἰς τὴν σποδόν.

6 Ἐνταῦθα τὸν ἱεροσυλίας ἔνοχον ὄντα, ἢ καί τινων ἄλλων κακῶν ὑπεροχὴν πεποιημένον, ἅπαντες προσωθοῦσιν εἰς ὄλεθρον.

7 Τοιούτῳ μόρῳ τὸν παράνομον συνέβη θανεῖν, μηδὲ τῆς γῆς τυχόντα Μενέλαον· πάνυ δικαίως.

8 Ἐπεὶ γὰρ συνετελέσατο πολλὰ περὶ τὸν βωμὸν ἁμαρτήματα, οὗ τὸ πῦρ ἁγνὸν ἦν καὶ ἡ σποδὸς, ἐν σποδῷ τὸν θάνατον ἐκομίσατο.

9 Τοῖς δὲ φρονήμασιν ὁ βασιλεὺς βεβαρβαρωμένος ἤρχετο, τὰ χείριστα τῶν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγονότων ἐνδειξόμενος τοῖς Ἰουδαίοις.

10 Μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας ταῦτα, παρήγγειλε τῷ πλήθει δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπικαλεῖσθαι τὸν Κύριον, εἴποτε ἄλλοτε, καὶ νῦν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ νόμου καὶ πατρίδος καὶ ἱεροῦ ἁγίου στερεῖσθαι μέλλουσι,

11 Καὶ τὸν ἄρτι βραχέως ἀνεψυχότα λαὸν μὴ ἐᾶσαι τοῖς δυσφήμοις ἔθνεσιν ὑποχειρίους γενέσθαι.

12 Πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποιησάντων ὁμοῦ καὶ καταξιωσάντων τὸν ἐλεήμονα Κύριον μετὰ κλαυθμοῦ καὶ νηστειῶν καὶ προπτώσεως ἐφ' ἡμέρας τρεῖς ἀδιαλείπτως, παρακαλέσας αὐτοὺς ὁ Ἰούδας ἐκέλευσε παραγίνεσθαι.

13 Καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς πρεσβυτέροις γενόμενος, ἐβουλεύσατο πρὶν εἰσβαλεῖν τοῦ βασιλέως τὸ στράτευμα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ γενέσθαι τῆς πόλεως ἐγκρατεῖς, ἐξελθόντας κρῖναι τὰ πράγματα τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ.

14 Δοὺς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ κτίστῃ τοῦ κόσμου, παρακαλέσας τοὺς σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου περὶ νόμων, περὶ ἱεροῦ, πόλεως, πατρίδος, πολιτείας, ἐποιήσατο περὶ Μωδεΐν τὴν στρατοπεδείαν.

15 Δοὺς δὲ τοῖς περὶ αὐτὸν σύνθημα Θεοῦ νίκης, μετὰ νεανίσκων ἀρίστων κεκριμένων ἐπιβαλὼν νύκτωρ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀνεῖλεν εἰς ἄνδρας τετρακισχιλίους, καὶ τὸν πρωτεύοντα τῶν ἐλεφάντων σὺν τῷ κατ' οἰκίαν ὄχλῳ συνέθηκε,

16 Καὶ τὸ τέλος τὴν παρεμβολὴν δέους καὶ ταραχῆς ἐπλήρωσαν, καὶ ἐξέλυσαν εὐημεροῦντες.

17 Ὑποφαινούσης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας τοῦτ' ἐγεγόνει, διὰ τὴν ἐπαρήγουσαν αὐτῷ τοῦ Κυρίου σκέπην.

18 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰληφὼς γεῦσιν τῆς τῶν Ἰουδαίων εὐτολμίας, κατεπείραζε διὰ μεθόδων τοὺς τόπους.

19 Καὶ ἐπὶ Βαιθσούρα φρούριον ὀχυρὸν τῶν Ἰουδαίων προσῆγεν· καὶ ἐτροποῦτο, προσέκρουεν, ἠλαττονοῦτο.

20 Τοῖς δὲ ἔνδον Ἰούδας τὰ δέοντα εἰσέπεμψε.

21 Προσήγγειλε δὲ τὰ μυστήρια τοῖς πολεμίοις Ῥόδοκος ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς τάξεως· ἀνεζητήθη δὲ, καὶ κατελήφθη, καὶ κατεκλείσθη.

22 Ἐδευτερολόγησεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν Βαιθσούρα, δεξιὰν ἔδωκεν, ἔλαβεν, ἀπῄει, προσέβαλε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, ἥττων ἐγένετο,

23 Μετέλαβεν ἀπονενοῆσθαι τὸν Φίλιππον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸν ἀπολελειμμένον ἐπὶ τῶν πραγμάτων, συνεχύθη, τοὺς Ἰουδαίους παρεκάλεσεν, ὑπετάγη, καὶ ὤμοσεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, συνελύθη, καὶ θυσίαν προσήγαγεν, ἐτίμησε τὸν νεὼν, καὶ τὸν τόπον ἐφιλανθρώπησε,

24 Καὶ τὸν Μακκαβαῖον ἀπεδέξατο, κατέλιπε στρατηγὸν ἀπὸ Πτολεμαΐδος ἕως τῶν Γεῤῥηνῶν ἡγεμονίδην,

25 Ἦλθεν εἰς Πτολεμαΐδα· ἐδυσφόρουν περὶ τῶν συνθηκῶν οἱ Πτολεμαεῖς, ἐδείναζον γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠθέλησαν ἀθετεῖν τὰς διαστάλσεις.

26 Προσῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα Λυσίας, ἀπελογήσατο ἐνδεχομένως, συνέπεισε, κατεπράϋνεν, εὐμενεῖς ἐποίησεν, ἀνέζευξεν εἰς Ἀντιόχειαν· οὕτω τὰ τοῦ βασιλέως τῆς ἐφόδου καὶ τῆς ἀναζυγῆς ἐχώρησε.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΜΕΤΑ' δὲ τριετῆ χρόνον προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, Δημήτριον τὸν τοῦ Σελεύκου διὰ τοῦ κατὰ Τρίπολιν λιμένος εἰσ-

πλεύσαντα μετὰ πλήθους ἰσχυροῦ καὶ στόλου,

2 Κεκρατηκέναι τῆς χώρας, ἐπανελόμενον Ἀντίοχον καὶ τὸν τούτου ἐπίτροπον Λυσίαν.

3 Ἄλκιμος δέ τις προγενόμενος ἀρχιερεὺς, ἑκουσίως δὲ μεμολυμμένος ἐν τοῖς τῆς ἐπιμιξίας χρόνοις, συννοήσας ὅτι καθ' ὁντιναοῦν τρόπον οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία, οὐδὲ πρὸς ἅγιον θυσιαστήριον ἔτι πρόσοδος,

4 Ἧκε πρὸς τὸν βασιλέα Δημήτριον πρώτῳ καὶ πεντηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει, προσάγων αὐτῷ στέφανον χρυσοῦν καὶ φοίνικα, πρὸς δὲ τούτοις τῶν νομιζομένων θαλλῶν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡσυχίαν ἔσχε.

5 Καιρὸν δὲ λαβὼν τῆς ἰδίας ἀνοίας συνεργὸν, προσκληθεὶς εἰς συνέδριον ὑπὸ τοῦ Δημητρίου, καὶ ἐπερωτηθεὶς, ἐν τίνι διαθέσει καὶ βουλῇ καθεστήκασιν οἱ Ἰουδαῖοι, πρὸς ταῦτα ἔφη,

6 Οἱ λεγόμενοι τῶν Ἰουδαίων Ἀσιδαῖοι, ὧν ἀφηγεῖται Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, πολεμοτροφοῦσι καὶ στασιάζουσιν, οὐκ ἐῶντες τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυχεῖν.

7 Ὅθεν ἀφελόμενος τὴν προγονικὴν δόξαν, λέγω δὴ τὴν ἀρχιερωσύνην, δεῦρο νῦν ἐλήλυθα,

8 Πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων τῷ βασιλεῖ γνησίως φρονῶν, δεύτερον δὲ καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος· τῇ μὲν γὰρ τῶν προειρημένων ἀλογιστίᾳ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος οὐ μικρῶς ἀκληρεῖ.

9 Ἕκαστα δὲ τούτων ἐπεγνωκὼς σὺ βασιλεῦ, καὶ τῆς χώρας καὶ τοῦ περιϊσταμένου γένους ἡμῶν προνοήθητι, καθ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλανθρωπίαν.

10 Ἄχρι γὰρ Ἰούδας περίεστιν, ἀδύνατον εἰρήνης τυχεῖν τὰ πράγματα.

11 Τοιούτων δὲ ῥηθέντων ὑπὸ τούτου, θᾶττον οἱ λοιποὶ φίλοι δυσμενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδαν προσεπύρωσαν τὸν Δημήτριον.

12 Προσκαλεσάμενος δὲ εὐθέως Νικάνορα τὸν γενόμενον ἐλεφαντάρχην, καὶ στρατηγὸν ἀναδείξας τῆς Ἰουδαίας, ἐξαπέστειλε,

13 Δοὺς ἐντολὰς, αὐτὸν μὲν τὸν Ἰούδαν ἐπανελέσθαι, τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ σκορπίσαι, καταστῆσαι δὲ Ἄλκιμον ἀρχιερέα τοῦ μεγίστου ἱεροῦ.

14 Τὰ δὲ ἐκ τῆς Ἰουδαίας πεφυγαδευκότα τὸν Ἰούδαν ἔθνη συνέμισγον ἀγεληδὸν τῷ Νικάνορι, τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀτυχίας καὶ συμφορὰς, ἰδίας εὐημερίας δοκοῦντες ἔσεσθαι.

15 Ἀκούσαντες δὲ τὴν τοῦ Νικάνορος ἔφοδον καὶ τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐθνῶν, καταπασάμενοι γῆν ἐλιτάνευον τὸν ἄχρι αἰῶνος συστήσαντα τὸν ἑαυτοῦ λαὸν, ἀεὶ δὲ μετ' ἐπιφανείας ἀντιλαμβανόμενον τῆς ἑαυτοῦ μερίδος.

16 Προστάξαντος δὲ τοῦ ἡγουμένου, ἐκεῖθεν εὐθέως ἀνέζευξαν, καὶ συμμίσγουσιν αὐτοῖς ἐπὶ κώμην Δεσσαού.

17 Σίμων δὲ ὁ ἀδελφὸς Ἰούδα συμβεβληκὼς ἦν τῷ Νικάνορι,

βραχέως δὲ διὰ τὴν αἰφνίδιον τῶν ἀντιπάλων ἀφασίαν ἐπταικώς.

18 Ὅμως δὲ ἀκούων ὁ Νικάνωρ ἣν εἶχον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν ἀνδραγαθίαν, καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶσιν εὐψυχίαν, ἐπευλαβεῖτο τὴν κρίσιν δι' αἱμάτων ποιήσασθαι.

19 Διόπερ ἔπεμψε Ποσιδώνιον καὶ Θεόδοτον καὶ Ματταθίαν, δοῦναι καὶ λαβεῖν δεξιάς.

20 Πλείονος δὲ γενομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως, καὶ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς πλήθεσιν ἀνακοινωσαμένου, καὶ φανείσης ὁμοψήφου γνώμης, ἐπένευσαν ταῖς συνθήκαις.

21 Ἐτάξαντο δὲ ἡμέραν ἐν ᾗ κατ' ἰδίαν ἥξουσιν εἰς τὸ αὐτό· καὶ προῆλθε, καὶ παρ' ἑκάστου διαφόρους ἔθεσαν δίφρους.

22 Διέταξεν Ἰούδας ἐνόπλους ἑτοίμους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τόποις, μήποτε ἐκ τῶν πολεμίων αἰφνιδίως κακουργία γένηται· τὴν ἁρμόζουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν.

23 Διέτριβεν δὲ ὁ Νικάνωρ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἔπραττεν οὐθὲν ἄτοπον· τοὺς δὲ συναχθέντας ἀγελαίους ὄχλους ἀπέλυσε.

24 Καὶ εἶχε τὸν Ἰούδαν διαπαντὸς ἐν προσώπῳ, ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσεκέκλιτο.

25 Παρεκάλεσεν αὐτὸν γῆμαι καὶ παιδοποιήσασθαι· ἐγάμησεν, εὐστάθησεν, ἐκοινώνησε βίου.

26 Ὁ δὲ Ἄλκιμος συνιδὼν τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν καὶ τὰς γενομένας συνθήκας, ἀναλαβὼν, ἧκε πρὸς τὸν Δημήτριον, καὶ ἔλεγε τὸν Νικάνορα ἀλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων· τὸν γὰρ ἐπίβουλον τῆς βασιλείας Ἰούδαν διάδοχον ἀναδεδειχεν ἑαυτοῦ.

27 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔκθυμος γενόμενος, καὶ ταῖς τοῦ παμπονήρου ἐρεθισθεὶς διαβολαῖς, ἔγραψε Νικάνορι φάσκων, ὑπὲρ μὲν τῶν συνθηκῶν βαρέως φέρειν, κελεύων δὲ τὸν Μακκαβαῖον δέσμιον ἐξαποστέλλειν ταχέως εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Προσπεσόντων δὲ τούτων τῷ Νικάνορι, συνεκέχυτο καὶ δυσφόρως ἔφερεν, εἰ τὰ διεσταλμένα ἀθετήσει μηδὲν τ' ἀνδρὸς ἠδικηκότος.

29 Ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεῖ ἀντιπράττειν οὐκ ἦν, εὔκαιρον ἐτήρει στρατηγήματι τοῦτ' ἐπιτελέσαι.

30 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος αὐστηρότερον διεξάγοντα συνιδὼν τὸν Νικάνορα πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν εἰθισμένην ἀπάντησιν ἀγριωτέραν ἐσχηκότα, νοήσας οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου τὴν αὐστηρίαν εἶναι, συστρέψας οὐκ ὀλίγους τῶν περὶ ἑαυτὸν, συνεκρύπτετο τὸν Νικάνορα.

31 Συγγνοὺς δὲ ὁ ἕτερος ὅτι γενναίως ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐστρατήγηται, παραγενόμενος ἐπὶ τὸ μέγιστον καὶ ἅγιον ἱερὸν, τῶν ἱερέων τὰς καθηκούσας θυσίας προσαγόντων, ἐκέλευσε παραδιδόναι τὸν ἄνδρα.

32 Τῶν δὲ μεθ' ὅρκων φασκόντων μὴ γινώσκειν ποῦ ποτ' ἐστὶν ὁ ζητούμενος,

33 Προτείνας τὴν δεξιὰν εἰς τὸν νεὼν, ταῦτα ὤμοσεν, Ἐὰν μὴ δέσμιόν μοι τὸν Ἰούδαν παραδῶτε, τόνδε τοῦ Θεοῦ σηκὸν

εἰς πεδίον ποιήσω, καὶ τὸ θυσιαστήριον κατασκάψω, καὶ ἱερὸν ἐνταῦθα τῷ Διονύσῳ ἐπιφανὲς ἀναστήσω.

34 Τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἀπῆλθεν· οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπεκαλοῦντο τὸν διαπαντὸς ὑπέρμαχον τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ταῦτα λέγοντες,

35 Σὺ, Κύριε, τῶν ὅλων ἀπροσδεὴς ὑπάρχων, εὐδόκησας ναὸν τῆς σῆς κατασκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι.

36 Καὶ νῦν, ἅγιε παντὸς ἁγιασμοῦ Κύριε, διατήρησον εἰς αἰῶνα ἀμίαντον τόνδε τὸν προσφάτως κεκαθαρισμένον οἶκον.

37 Ῥαζὶς δέ τις τῶν ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρεσβυτέρων, ἐμηνύθη τῷ Νικάνορι, ἀνὴρ φιλοπολίτης καὶ σφόδρα καλῶς ἀκούων, καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν Πατὴρ τῶν Ἰουδαίων προσαγορευόμενος.

38 Ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῆς ἀμιξίας κρίσιν εἰσενηνεγμένος Ἰουδαϊσμοῦ, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παραβεβλημένος μετὰ πάσης ἐκτενίας.

39 Βουλόμενος δὲ Νικάνωρ πρόδηλον ποιῆσαι ἣν εἶχε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δυσμένειαν, ἀπέστειλε στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους συλλαβεῖν αὐτόν.

40 Ἔδοξε γὰρ, ἐκεῖνον συλλαβὼν, τούτοις ἐργάσασθαι συμφοράν.

41 Τῶν δὲ πληθῶν μελλόντων τὸν πύργον καταλαβέσθαι, καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν βιαζομένων, καὶ κελευόντων πῦρ προσάγειν καὶ τὰς θύρας ὑφάπτειν, περικατάληπτος γενόμενος ὑπέθηκεν ἑαυτῷ ξίφος,

42 Εὐγενῶς θέλων ἀποθανεῖν, ἤπερ τοῖς ἀλιτηρίοις ὑποχείριος γενέσθαι, καὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ὑβρισθῆναι.

43 Τῇ δὲ πληγῇ μὴ κατευθικτήσας διὰ τὴν τοῦ ἀγῶνος σπουδὴν, καὶ τῶν ὄχλων εἴσω τῶν θυρωμάτων εἰσβαλόντων, ἀναδραμὼν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος, κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν ἀνδρείως εἰς τοὺς ὄχλους.

44 Τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων, γενομένου διαστήματος ἦλθε κατὰ μέσον τὸν κενεῶνα.

45 Ἔτι δὲ ἔμπνους ὑπάρχων καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς, ἐξαναστὰς φερομένων κρουνηδὸν τῶν αἱμάτων, καὶ δυσχερῶν ὄντων τῶν τραυμάτων, δρόμῳ τοὺς ὄχλους διελθὼν, καὶ στὰς ἐπί τινος πέτρας ἀποῤῥωγάδος,

46 Παντελῶς ἔξαιμος ἤδη γενόμενος, προβαλὼν τὰ ἔντερα, καὶ λαβὼν ἑκατέραις ταῖς χερσὶν, ἐνέσεισε τοῖς ὄχλοις· καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δεσπόζοντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ταῦτα αὐτῷ πάλιν ἀποδοῦναι, τόνδε τὸν τρόπον μετήλλαξεν.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 Ὁ ΔΕ Νικάνωρ μεταλαβὼν τοὺς περὶ τὸν Ἰούδαν ὄντας ἐν τοῖς κατὰ Σαμάρειαν τόποις, ἐβουλεύσατο τῇ τῆς καταπαύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν.

2 Τῶν δὲ κατ' ἀνάγκην συνε-

πομένων αὐτῷ Ἰουδαίων, λεγόντων, Μηδαμῶς οὕτως ἀγρίως καὶ βαρβάρως ἀπολέσῃς, δόξαν δὲ ἀπομέρισον τῇ προτετιμημένῃ ὑπὸ τοῦ πάντα ἐφορῶντος μεθ' ἁγιότητος ἡμέρᾳ·

3 Ὁ δὲ τρισαλιτήριος ἐπηρώτησεν, Εἰ ἔστιν ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ προστεταχὼς ἄγειν τὴν τῶν σαββάτων ἡμέραν;

4 Τῶν δὲ ἀποφηναμένων, Ἔστιν ὁ Κύριος ζῶν αὐτὸς ἐν οὐρανῷ δυνάστης, ὁ κελεύσας ἀσκεῖν τὴν ἑβδομάδα·

5 Ὁ δὲ ἕτερος, Κἀγώ φησι, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς ὁ προστάσσων αἴρειν ὅπλα, καὶ τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτελεῖν· ὅμως οὐ κατέσχεν ἐπιτελέσαι τὸ σχέτλιον αὐτοῦ βούλημα.

6 Καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ μετὰ πάσης ἀλαζονείας ὑψαυχενῶν, διεγνώκει κοινὸν τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν συστήσασθαι τρόπαιον.

7 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος ἦν ἀδιαλείπτως πεποιθὼς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀντιλήψεως τεύξασθαι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Καὶ παρεκάλει τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δειλιᾷν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον, ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοηθήματα, καὶ τανῦν προσδοκᾷν τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς νίκην καὶ βοήθειαν.

9 Καὶ παραμυθούμενος αὐτοὺς ἐκ τοῦ νόμου, καὶ τῶν προφητῶν, προσυπομνήσας δὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀγῶνας οὓς ἦσαν ἐκτετελεκότες, προθυμοτέρους αὐτοὺς κατέστησε.

10 Καὶ τοῖς θυμοῖς διεγείρας αὐτοὺς, παρήγγειλεν, ἅμα παρεπιδεικνὺς τὴν τῶν ἐθνῶν ἀθεσίαν καὶ τὴν τῶν ὅρκων παράβασιν.

11 Ἕκαστον δὲ αὐτῶν καθοπλίσας, οὐ τὴν ἀσπίδων καὶ λογχῶν ἀσφάλειαν, ὡς τὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις παράκλησιν, καὶ προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιόπιστον ὕπαρ τι πάντας εὔφρανεν.

12 Ἦν δὲ ἡ τούτου θεωρία τοιάδε· Ὀνίαν τὸν γενόμενον ἀρχιερέα, ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν, αἰδήμονα μὲν τὴν ἀπάντησιν, πρᾶον δὲ τὸν τρόπον, καὶ λαλιὰν προϊέμενον πρεπόντως, καὶ ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετηκότα πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς οἰκεῖα, τοῦτον τὰς χεῖρας προτείναντα κατεύχεσθαι τῷ παντὶ τῶν Ἰουδαίων συστήματι.

13 Εἶθ' οὕτως ἐπιφανῆναι ἄνδρα πολιᾷ καὶ δόξῃ διαφέροντα, θαυμαστὴν δέ τινα καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἶναι τὴν περὶ αὐτὸν ὑπεροχήν.

14 Ἀποκριθέντα δὲ τὸν Ὀνίαν εἰπεῖν, Ὁ φιλάδελφος οὗτός ἐστιν ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερεμίας ὁ τοῦ Θεοῦ προφήτης.

15 Προτείναντα δὲ τὸν Ἱερεμίαν τὴν δεξιὰν παραδοῦναι τῷ Ἰούδᾳ ῥομφαίαν χρυσῆν, διδόντα δὲ προσφωνῆσαι τάδε,

16 Λάβε τὴν ἁγίαν ῥομφαίαν δῶρον παρὰ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς θραύσεις τοὺς ὑπεναντίους.

17 Παρακληθέντες δὲ τοῖς Ἰούδα λόγοις πάνυ καλοῖς καὶ δυναμένοις ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆ

σαι, καὶ ψυχὰς νέων ἐπανορθῶσαι, διέγνωσαν μὴ στρατοπεδεύεσθαι, γενναίως δὲ ἐμφέρεσθαι, καὶ μετὰ πάσης εὐανδρίας ἐμπλακέντες κρῖναι τὰ πράγματα, διὰ τὸ καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἅγια, καὶ τὸ ἱερὸν κινδυνεύειν.

18 Ἦν γὰρ ὁ περὶ γυναικῶν καὶ τέκνων, ἔτι δὲ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐν ἥττονι μέρει κείμενος αὐτοῖς ἀγὼν, μέγιστος δὲ καὶ πρῶτος ὁ περὶ τοῦ καθηγιασμένου ναοῦ φόβος.

19 Ἦν δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει κατειλημμένοις οὐ πάρεργος ἀγωνία ταρασσομένοις τῆς ἐν ὑπαίθρῳ προσβολῆς.

20 Καὶ πάντων ἤδη προσδοκώντων τὴν ἐσομένην κρίσιν, καὶ ἤδη συμμιξάντων τῶν πολεμίων, καὶ τῆς στρατιᾶς ἐκταγείσης, καὶ τῶν θηρίων ἐπὶ μέρος εὔκαιρον ἀποκατασταθέντων, τῆς τε ἵππου κατὰ κέρας τεταγμένης,

21 Συνιδὼν ὁ Μακκαβαῖος τὴν τῶν πληθῶν παρουσίαν, καὶ τῶν ὅπλων τὴν ποικίλην παρασκευὴν, τήν τε τῶν θηρίων ἀγριότητα, προτείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπεκαλέσατο τὸν τερατοποιὸν Κύριον τὸν κατόπτην, γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστι δι' ὅπλων ἡ νίκη, καθὼς δὲ ἂν αὐτῷ κριθείη, τοῖς ἀξίοις περιποιεῖται τὴν νίκην.

22 Ἔλεγε δὲ ἐπικαλούμενος τόνδε τὸν τρόπον, Σὺ, Δέσποτα, ἀπέστειλας τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνεῖλες ἐκ τῆς παρεμβολῆς Σενναχηρεὶμ εἰς ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας.

23 Καὶ νῦν, Δυνάστα τῶν οὐρανῶν, ἀπόστειλον ἄγγελον ἀγαθὸν ἔμπροσθεν ἡμῶν εἰς δέος καὶ τρόμον.

24 Μεγέθει βραχίονός σου καταπλαγείησαν οἱ μετὰ βλασφημίας παραγινόμενοι ἐπὶ τὸν ἅγιόν σου λαόν· καὶ οὗτος μὲν ἐν τούτοις ἔληξεν.

25 Οἱ δὲ περὶ τὸν Νικάνορα μετὰ σαλπίγγων καὶ παιάνων προσῆγον.

26 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν μετ' ἐπικλήσεως καὶ εὐχῶν συνέμιξαν τοῖς πολεμίοις.

27 Καὶ ταῖς μὲν χερσὶν ἀγωνιζόμενοι, ταῖς δὲ καρδίαις πρὸς τὸν Θεὸν εὐχόμενοι, κατέστρωσαν οὐδὲν ἧττον μυριάδων τριῶν καὶ πεντακισχιλίων, τῇ τοῦ Θεοῦ μεγάλως εὐφρανθέντες ἐπιφανείᾳ.

28 Γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς χρείας, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀναλύοντες, ἐπέγνωσαν προπεπτωκότα Νικάνορα σὺν τῇ πανοπλίᾳ.

29 Γενομένης δὲ κραυγῆς καὶ ταραχῆς, εὐλόγουν τὸν Δυνάστην τῇ πατρίῳ φωνῇ.

30 Καὶ προσέταξεν ὁ καθ' ἅπαν σώματι καὶ ψυχῇ πρωταγωνιστὴς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, ὁ τὴν τῆς ἡλικίας εὔνοιαν εἰς ὁμοεθνεῖς διαφυλάξας, τὴν τοῦ Νικάνορος κεφαλὴν ἀποτεμόντας, καὶ τὴν χεῖρα σὺν τῷ ὤμῳ φέρειν εἰς Ἱεροσόλυμα.

31 Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖ, καὶ συγκαλέσας τοὺς ὁμοεθνεῖς, καὶ τοὺς ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου στήσας, μετεπέμψατο τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας.

32 Καὶ ἐπιδειξάμενος τὴν τοῦ μιαροῦ Νικάνορος κεφαλὴν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ δυσφήμου, ἣν ἐκτείνας ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ παντοκράτορος οἶκον ἐμεγαλαύχησε,

33 Καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ δυσσεβοῦς Νικάνορος ἐκτεμὼν, ἔφη κατὰ μέρος δώσειν τοῖς ὀρνέοις, τὰ δὲ ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμάσαι.

34 Οἱ δὲ πάντες εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησαν τὸν ἐπιφανῆ Κύριον, λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ διατηρήσας τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἀμίαντον.

35 Ἐξέδησε δὲ τὴν τοῦ Νικάνορος κεφαλὴν ἐκ τῆς ἄκρας, ἐπίδηλον πᾶσι καὶ φανερὸν τῆς τοῦ Κυρίου βοηθείας σημεῖον.

36 Καὶ ἐδογμάτισαν πάντες μετὰ κοινοῦ ψηφίσματος μηδαμῶς ἐᾶσαι ἀπαρασήμαντον τήνδε τὴν ἡμέραν· ἔχειν δὲ ἐπίσημον τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνὸς, Ἄδαρ λέγεται τῇ Συριακῇ φωνῇ, πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς Μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας.

37 Τῶν οὖν κατὰ Νικάνορα χωρησάντων οὕτω, καὶ ἀπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν κρατηθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ αὐτὸς αὐτόθι καταπαύσω τὸν λόγον.

38 Καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ εὐθίκτως τῇ συντάξει, τοῦτο καὶ αὐτὸς ἤθελον· εἰ δὲ εὐτελῶς καὶ μετρίως, τοῦτο ἐφικτὸν ἦν μοι.

39 Καθάπερ γὰρ οἶνον κατὰ μόνας πίνειν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὕδωρ πάλιν, πολέμιον· ὃν δὲ τρόπον οἶνος ὕδατι συγκερασθεὶς ἡδὺς, καὶ ἐπιτερπῆ τὴν χάριν ἀποτελεῖ· οὕτω καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ λόγου τέρπει τὰς ἀκοὰς τῶν ἐντυγχανόντων τῇ συντάξει· ἐνταῦθα δὲ ἔσται ἡ τελευτή.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Γ΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

Ὁ ΔῈ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου, παραγγείλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζικαῖς τε καὶ ἱππικαῖς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων, ὅπου παρεμβεβλήκεισαν οἱ περὶ Ἀντίοχον.

2 Θεόδοτος δέ τις ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλὴν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ ἐπὶ τὴν τοῦ Πτολεμαίου σκηνὴν, ὡς μόνος κτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἐν τούτῳ διαλῦσαι τὸν πόλεμον.

3 Τοῦτον δὲ διαγαγὼν Δοσί-

θεος ὁ Δριμύλου λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα, καὶ τῶν πατρίων δογμάτων ἀπηλλοτριωμένος, ἄσημόν τινα κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν.

4 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐῤῥωμένων τῷ Ἀντιόχῳ, ἱκανῶς ἡ Ἀρσινόη ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων, τοὺς πλοκάμους λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναιξὶ θαῤῥαλέως, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν ἑκάστῳ δύο μνᾶς χρυσίου.

5 Καὶ οὕτω συνέβη τοὺς ἀντιπάλους ἐν χειρονομίαις διαφθαρῆναι, πολλοὺς δὲ καὶ δορυαλώτους συλληφθῆναι.

6 Κατακρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἔκρινε τὰς πλησίον πόλεις ἐπελθὼν παρακαλέσαι.

7 Ποιήσας δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐθαρσεῖς τοὺς ὑποτεταγμένους κατέστησε.

8 Τῶν δὲ Ἰουδαίων διαπεμψαμένων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς γερουσίας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ἀσπασομένους αὐτὸν, καὶ ξένια κομιοῦντας, καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συγχαρησομένους, συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς τάχιστα πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι.

9 Διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θύσας τῷ μεγίστῳ Θεῷ, καὶ χάριτας ἀποδιδοὺς, καὶ τῶν ἑξῆς τι τῷ τόπῳ ποιήσας, καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τὸν τόπον, καὶ τῇ σπουδαιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ καταπλαγεὶς,

10 Θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν, ἐνεθυμήθη βουλεύσασθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν.

11 Τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι τοῦτο, διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους ἐξεῖναι εἰσιέναι, μηδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀλλ᾽ ἢ μόνῳ τῷ προηγουμένῳ πάντων ἀρχιερεῖ, καὶ τούτῳ ἅπαξ κατ᾽ ἐνιαυτὸν, οὐδαμῶς ἠβούλετο πείθεσθαι.

12 Τοῦ τε νόμου παραναγνωσθέντος, οὐδαμῶς ἀπέλιπε προφερόμενος ἑαυτὸν, Δεῖν εἰσελθεῖν, λέγων, καὶ εἰ ἐκεῖνοι ἐστέρηνται ταύτης τῆς τιμῆς, ἐμὲ οὐ δεῖ.

13 Καὶ ἐπυνθάνετο, διὰ τίνα αἰτίαν εἰσερχόμενον αὐτὸν εἰς πᾶν τέμενος, οὐθεὶς ἐκώλυσε τῶν παρόντων.

14 Καί τις ἀπρονοήτως ἔφη κακῶς αὐτὸ τοῦτο τερατεύεσθαι.

15 Γενομένου δέ φησι τούτου διά τινα αἰτίαν, οὐχὶ πάντως εἰσελεύσεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μή;

16 Τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἁγίαις ἐσθήσεσι προσπεσόντων, καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου Θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου μεταθεῖναι, κραυγῆς τε μετὰ δακρύων τὸ ἱερὸν ἐμπλησάντων,

17 Οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀπολειπόμενοι, ταραχθέντες ἐξεπήδησαν, ἄδηλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον.

18 Αἵ τε κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις σὺν ταῖς τεκούσαις ἐξώρμησαν καὶ σποδῷ καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γόων τε καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνεπίμπλων.

19 Αἱ δὲ καὶ προσαρτίως ἐσταλμέναι, τοὺς πρὸς ἀπάντησιν διατεταγμένους παστοὺς, καὶ τὴν ἁρμόζουσαν αἰδῶ παραλείπουσαι, δρόμον ἄτακτον ἐν τῇ πόλει συνίσταντο.

20 Τὰ δὲ νεογνὰ τῶν τέκνων, αἵ τε πρὸς τούτοις μητέρες καὶ τιθηνοὶ παραλιποῦσαι ἄλλως καὶ ἄλλως, αἱ μὲν κατ᾽ οἴκους, αἱ δὲ κατὰ τὰς ἀγυιὰς ἀνεπιστρέπτως εἰς τὸ πανυπέρτατον ἱερὸν ἠθροίζοντο.

21 Ποικίλη δὲ ἦν τῶν εἰς τοῦτο συλλεγομένων ἡ δέησις ἐπὶ τοῖς ἀνοσίως ὑπ᾽ ἐκείνου κατεγχειρουμένοις.

22 Σύν τε τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν θρασυνθέντες οὐκ ἠνείχοντο τέλεον αὐτοῦ ἐπικειμένου, καὶ τὸ τῆς προθέσεως αὐτοῦ ἐκπληροῦν διανοουμένου.

23 Φωνήσαντες δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὰ ὅπλα ποιήσασθαι, καὶ θαῤῥαλέως ὑπὲρ τοῦ πατρῴου νόμου τελευτᾷν, ἱκανὴν ἐποίησαν ἐν τῷ τόπῳ τραχύτητα, μόλις τε ὑπό τε τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποτραπέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν τῆς δεήσεως ἔστησαν στάσιν.

24 Καὶ τὸ μὲν πλῆθος, ὡς ἔμπροσθεν, ἐν τούτοις ἀνεστρέφετο δεόμενον.

25 Οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχῶς ἐπειρῶντο τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ νοῦν ἐξιστάνειν τῆς ἐντεθυμημένης βουλῆς.

26 Θρασυνθεὶς δὲ καὶ πάντα παραπέμψας, ἤδη καὶ πρόσβασιν ἐποιεῖτο, τέλος ἐπιθήσειν δοκῶν τῷ προειρημένῳ.

27 Ταῦτ᾽ οὖν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὄντες θεωροῦντες, ἐτράπησαν εἰς τὸ σὺν τοῖς ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι τὸν πᾶν κράτος ἔχοντα, τοῖς παροῦσιν ἐπαμῦναι, μὴ παριδόντα τὴν ἄνομον καὶ ὑπερήφανον πρᾶξιν.

28 Ἐκ δὲ τῆς πυκνοτάτης τε καὶ ἐμπόνου τῶν ὄχλων συναγομένης κραυγῆς, ἀνείκαστός τις ἦν βοή.

29 Δοκεῖν γὰρ ἦν μὴ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ τείχη καὶ τὸ πᾶν ἔδαφος ἠχεῖν, ἅτε δὴ τῶν πάντων τότε θάνατον ἀλλασσομένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου βεβηλώσεως.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 Ὁ ΜΕ'Ν οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων ἐξεναντίας τοῦ ναοῦ κάμψας τὰ γόνατα, καὶ τὰς χεῖρας προτείνας εὐτάκτως, ἐποιήσατο τὴν δέησιν τοιαύτην·

2 Κύριε Κύριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ Δέσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν ἁγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ἡμῖν καταπονουμένοις ὑπὸ ἀνοσίου καὶ βεβήλου θράσει καὶ σθένει πεφρυαγμένου.

3 Σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ πάντα καὶ τῶν ὅλων ἐπικρατῶν δυνάστης δίκαιος εἶ, καὶ τοὺς ὕβρει

καὶ ἀγερωχίᾳ πράσσοντάς τι
κρίνεις.
4 Σὺ τοὺς ἔμπροσθεν ἀδικίαν
ποιήσαντας, ἐν οἷς καὶ γίγαντες
ἦσαν ῥώμῃ καὶ θράσει πεποιθότες,
διέφθειρας, ἐπαγαγὼν αὐτοῖς ἀ-
μέτρητον ὕδωρ.
5 Σὺ τοὺς ὑπερηφανίαν ἐργα-
ζομένους Σοδομίτας, διαδήλους
ταῖς κακίαις γινομένους, πυρὶ
καὶ θείῳ κατέφλεξας, παράδειγ-
μα τοῖς ἐπιγινομένοις καταστή-
σας.
6 Σὺ τὸν θρασὺν Φαραὼ κα-
ταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν
ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ
πολλαῖς δοκιμάσας τιμωρίαις,
ἐγνώρισας τὴν σὴν δυναστείαν·
ἐφ' αἷς ἐγνώρισας τὸ μέγα σου
κράτος.
7 Καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν
ἅρμασι καὶ ὄχλων πλήθει, ἐπ-
έκλυσας βάθει θαλάσσης, τοὺς
δὲ ἐμπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ
τῆς ἁπάσης κτίσεως δυναστεύ-
οντι, σώους διεκόμισας.
8 Οἳ καὶ συνειδότες ἔργα σῆς
χειρὸς, ᾔνεσάν σε τὸν παντοκρά-
τορα.
9 Σὺ, βασιλεῦ, κτίσας τὴν
ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον γῆν,
ἐξελέξω τὴν πόλιν ταύτην, καὶ
ἁγιάσας τὸν τόπον τοῦτον εἰς
ὄνομά σοι τῷ τῶν ἁπάντων ἀ-
προσδεεῖ, καὶ παραδοξάσας ἐν
ἐπιφανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ, σύστα-
σιν ποιησάμενος αὐτοῦ πρὸς δό-
ξαν τοῦ μεγάλου καὶ ἐντίμου
ὀνόματός σου.
10 Καὶ ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, ἐπηγγείλω δὴ ὅτι ἐὰν
γίνηται ἡμῶν ἀποστροφὴ, καὶ
καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχωρία,
καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦ-
τον δεηθῶμεν, εἰσακούσῃ τῆς δεή-
σεως ἡμῶν.
11 Καὶ δὴ πιστὸς εἶ καὶ ἀλη-
θινός.
12 Ἐπεὶ δὲ πλεονάκις θλιβέν-
των τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβοήθη-
σας αὐτοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει καὶ
ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐκ μεγάλων κιν-
δύνων,
13 Ἰδοὺ δὴ νῦν, ἅγιε βασιλεῦ,
διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας
ἡμῶν ἁμαρτίας καταπονούμεθα,
καὶ ὑπετάγημεν τοῖς ἐχθροῖς
ἡμῶν, καὶ παρείμεθα ἐν ἀδυνα-
μίαις.
14 Ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ κα-
ταπτώσει ὁ θρασὺς καὶ βέβηλος
οὗτος ἐπιτηδεύει καθυβρίσαι τὸν
ἐπὶ τῆς γῆς ἀναδειγμένον τῷ ὀνό-
ματι τῆς δόξης σου ἅγιον τόπον.
15 Τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σου
οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀνέφικτος
ἀνθρώποις ἐστίν.
16 Ἀλλ' ἐπεὶ εὐδόκησας τὴν
δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσρα-
ὴλ, ἡγίασας τὸν τόπον τοῦτον.
17 Μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ
τούτων ἀκαθαρσίᾳ, μηδὲ εὐθύνῃς
ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει· ἵνα μὴ καυ-
χήσωνται οἱ παράνομοι ἐν θυμῷ
αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσωνται ἐν
ὑπερηφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν, λέ-
γοντες,
18 Ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὸν
οἶκον τοῦ ἁγιασμοῦ, ὡς καταπα-
τοῦνται οἱ οἶκοι τῶν προσοχθισ-
μάτων.
19 Ἀπάλειψον τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν, καὶ διασκέδασον τὰς
ἀμπλακίας ἡμῶν, καὶ ἐπίφανον

τὸ ἔλεός σου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην.

20 Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν στόματι τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς, ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην.

21 Ἐνταῦθα ὁ πάντων ἐπόπτης Θεὸς, καὶ πρὸ πάντων ἅγιος ἐν ἁγίοις εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας, τὸν ὕβρει καὶ θράσει μεγάλως ἐπηρμένον ἐμάστιξεν αὐτὸν,

22 Ἔνθεν καὶ ἔνθεν κραδάνας αὐτὸν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥστε κατ' ἐδάφους ἄπρακτον ἔτι, καὶ τοῖς μέλεσι παραλελυμένον, μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ περιπεπλεγμένον κρίσει.

23 Ὅθεν οἵ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχεῖαν καὶ ὀξεῖαν ἰδόντες τὴν καταλαβοῦσαν αὐτὸν εὐθύναν, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτὸν ἐξείλκυσαν ὑπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβῳ.

24 Ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος ἑαυτὸν, οὐδαμῶς εἰς μετάμελον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετ' ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε.

25 Διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαύξων, διὰ δὲ τῶν προαποδεδειγμένων συμποτῶν καὶ ἑταίρων τοῦ παντὸς δικαίου κεχωρισμένων,

26 Οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θράσους προῆλθεν, ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἕπεσθαι τῇ ἐκείνου θελήσει.

27 Προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον· καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας, ἐξεκόλαψε γραφὴν,

28 Μηδένα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν εἰσιέναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ φερομένους τοῦ ζῆν μεταστῆσαι,

29 Τούτους τε ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι καὶ διὰ πυρὸς εἰς τὸ σῶμα παρασήμῳ Διονύσου κισσοφύλλῳ, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν.

30 Ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνηται, ὑπέγραψεν, Ἐὰν δέ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμυημένοις ἀναστρέφεσθαι, τούτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι.

31 Ἔνιοι μὲν ουν ἐπὶ πόλεως τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας στυγοῦντες, εὐχερῶς ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν, ὡς μεγάλης τινὲς κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς.

32 Οἱ δὲ πλεῖστοι γενναίᾳ ψυχῇ ἐνίσχυσαν, καὶ οὐ διέστησαν τῆς εὐσεβείας· τά τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλλασσόμενοι, ἀδεῶς ἐπειρῶντο ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν.

33 Εὐέλπιδες δὲ καθειστήκεισαν ἀντιλήψεως τεύξεσθαι καὶ

τοὺς ἀποχωροῦντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο, καὶ ὡς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἔκρινον, καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρηστίας ἐστέρουν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 Ἃ ΚΑΙ' μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβὴς, ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ' Ἀλεξάνδρειαν διοργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέρως ἐναντιωθῆναι, καὶ προστάξαι σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπιτοαυτὸ, καὶ χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι.

2 Τούτων δὲ οἰκονομουμένων, φήμη δυσμενὴς ἐξηχεῖτο κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώποις συμφρονοῦσιν εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς κωλυόντων.

3 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς εὔνοιαν καὶ πίστιν ἀδιάστροφον ἦσαν διαφυλάσσοντες·

4 Σεβόμενοι δὲ τὸν Θεὸν καὶ τῷ τούτου νόμῳ πολιτευόμενοι, χωρισμὸν ἐποίουν ἐπί τινων καὶ καταστροφάς· δι' ἣν αἰτίαν ἐνίοις ἀπεχθεῖς ἐφαίνοντο.

5 Τῇ δὲ τῶν δικαίων εὐπραξίᾳ κοσμοῦντες τὴν συναναστροφὴν, ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμοι καθειστήκεισαν.

6 Τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦ γένους ἐν πᾶσι θρυλλουμένην εὐπραξίαν οἱ ἀλλόφυλοι οὐδαμῶς διηριθμήσαντο.

7 Τὴν δὲ περὶ τῶν προσκυνήσεων καὶ τροφῶν διάστασιν ἐθρύλλουν, φάσκοντες μήτε τῷ βασιλεῖ μήτε ταῖς δυνάμεσιν ὁμοσπόνδους τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι, δυσμενεῖς δὲ εἶναι καὶ μέγα τι τοῖς πράγμασιν ἐναντιουμένους· καὶ οὐ τῷ τυχόντι περιῆψαν ψόγῳ.

8 Οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν Ἕλληνες οὐδὲν ἠδικημένοι, ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς ἀνθρώπους θεωροῦντες, καὶ συνδρομὰς ἀπροσκόπους γινομένας, βοηθεῖν μὲν οὐκ ἴσθενον· τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ διάθεσις· παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφόρως εἶχον, καὶ μεταπεσεῖσθαι ταῦτα ὑπελάμβανον.

9 Μὴ γὰρ οὕτως παροραθήσεται τηλικοῦτο σύστημα μηδὲν ἠγνοηκός.

10 Ἤδη δὲ καί τινες γείτονές τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευόμενοι, μυστικῶς τινας ἐπισπώμενοι, πίστεις ἐδίδουν συνασπιεῖν, καὶ πᾶν ἐκτενὲς προσοίσεσθαι πρὸς ἀντίληψιν.

11 Ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ κατὰ τὸ παρὸν εὐημερίᾳ γεγαυρωμένος, καὶ οὐ καθορῶν τὸ τοῦ μεγίστου Θεοῦ κράτος, ὑπολαμβάνων δὲ διηνεκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλῇ, ἔγραψε κατ' αὐτῶν ἐπιστολὴν τήνδε.

12 Βασιλεὺς Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον, καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις, χαίρειν καὶ ἐῤῥῶσθαι.

13 Ἔῤῥωμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτὸς καὶ τὰ πράγματα ἡμῶν.

14 Ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γινομένης ἡμῖν ἐπιστρατείας, ἧς ἴστε καὶ αὐτοὶ, τῇ τῶν θεῶν

πρὸς ἡμᾶς ἀπροπτώτῳ συμμαχίᾳ, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπ' ἄριστον τέλος ἀχθείσης,

15 Ἡγησάμεθα μὴ βίᾳ δόρατος, ἐπιεικείᾳ δὲ καὶ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ τιθηνήσασθαι τὰ κατοικοῦντα Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην ἔθνη, εὐποιῆσαί τε ἀσμένως.

16 Καὶ τοῖς κατὰ πόλεις ἱεροῖς ἀπονείμαντες προσόδους πλείστας, προήχθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀναβάντες τιμῆσαι τὸ ἱερὸν τῶν ἀλιτηρίων καὶ μηδέποτε ληγόντων τῆς ἀνοίας.

17 Οἱ δὲ λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀποδεξάμενοι παρουσίαν, τῷ δὲ πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐκπρεπέσι καὶ καλλίστοις ἀναθήμασι τιμῆσαι,

18 Τύφοις φερόμενοι παλαιοτέροις, εἶρξαν ἡμᾶς τῆς εἰσόδου, ἀπολειπόμενοι τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς, δι' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν.

19 Τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δυσμένειαν ἔκδηλον καθιστάντες, ὡς μονώτατοι τῶν ἐθνῶν βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ὑψαυχενοῦντες, οὐδὲν γνήσιον βούλονται φέρειν.

20 Ἡμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ συμπεριενεχθέντες, καὶ μετὰ νίκης διακομισθέντες, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι φιλανθρώπως ἀπαντήσαντες, καθὼς ἔπρεπεν ἐποιήσαμεν.

21 Ἐν δὲ τούτοις πρὸς τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν ἀμνησικακίαν ἅπασι γνωρίζοντες, διά τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπιστευμένα μετὰ ἁπλότητος αὐτοῖς ἀρχῆθεν μύρια πράγματα τολμήσαντες ἐξαλλοιῶσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πολιτείας αὐτοὺς Ἀλεξανδρέων καταξιῶσαι, καὶ μετόχους τῶν ἀεὶ ἱερέων καταστῆσαι.

22 Οἱ δὲ τοὐναντίον ἐκδεχόμενοι, καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ καλὸν ἀπωσάμενοι, διηνεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες,

23 Οὐ μόνον ἀπεστρέψαντο τὴν ἀτίμητον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ σιγῇ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀλίγους πρὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα ὑφορώμενοι διὰ τῆς δυσκλειστάτης ἐμβιώσεως διὰ τάχους ἡμᾶς καταστρέψαι τὰ κατορθώματα.

24 Διὸ καὶ τεκμηρίοις καλῶς πεπεισμένοι τούτους κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρόπον, καὶ προνοούμενοι μήποτε αἰφνιδίου μετέπειτα ταραχῆς ἐνστάσης ἡμῖν, τοὺς δυσσεβεῖς τούτους κατὰ νώτου προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πολεμίους,

25 Προστετάχαμεν ἅμα τῷ προσπεσεῖν τὴν ἐπιστολὴν τήνδε, αὐθωρὶ τοὺς ἐννεμομένους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μετὰ ὕβρεων καὶ σκυλμῶν ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐνδεσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εἰς ἀνήκεστον καὶ δυσκλεῆ πρέποντα δυσμενέσι φόνον.

26 Τούτων γὰρ ὁμοῦ κολασθέντων, διειλήφαμεν εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τελείως ἡμῖν τὰ

πράγματα ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθέσει κατασταθήσεσθαι.

27 Ὃς δ' ἂν σκεπάσῃ τινὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ γεραιοῦ μέχρι νηπίου μέχρι τῶν ὑπομασθίων, αἰσχίσταις βασάνοις ἀποτυμπανισθήσεται πανοικί.

28 Μηνύειν δὲ τὸν βουλόμενον, ἐφ' ᾧ τὴν οὐσίαν τοῦ ἐμπίπτοντος ὑπὸ τὴν εὐθύναν λήψεται, καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας, καὶ τῆς ἐλευθερίας τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται.

29 Πᾶς δὲ τόπος οὗ ἐὰν φωραθῇ τὸ σύνολον σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἄβατος καὶ πυριφλεγὴς γινέσθω, καὶ πάσῃ θνητῇ φύσει κατὰ πάντα ἄχρηστος φανήσεται εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.

30 Καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπιστολῆς τύπος οὕτως ἐγέγραπτο.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΠΑ'ΝΤΗ δὲ ὅπου προσέπιπτε τοῦτο τὸ πρόσταγμα, δημοτελὴς συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὡς ἂν τῆς προκατεσκιρρωμένης αὐτοῖς πάλαι κατὰ διάνοιαν, μετὰ παρρησίας συνεκφαινομένης ἀπεχθείας.

2 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνήκεστον πένθος ἦν καὶ πανόδυρτος μετὰ δακρύων βοὴ, στεναγμοῖς πεπυρωμένης τῆς αὐτῶν πάντοθεν καρδίας, ὀλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης ἐπικριθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν.

3 Τίς νομὸς ἢ πόλις, ἢ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τόπος, ἢ τίνες ἀγυιαὶ κοπετοῦ καὶ γόων ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ἐμπεπλῶντο;

4 Οὕτω γὰρ μετὰ πικρᾶς καὶ ἀνοίκτου ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμαδὸν ἐξαπεστέλλοντο, ὥστε ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις καί τινας τῶν ἐχθρῶν, λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κοινὸν ἔλεον, καὶ λογιζομένους τὴν ἄδηλον τοῦ βίου καταστροφὴν, δακρύειν αὐτῶν τρισάθλιον ἐξαποστολήν.

5 Ἤγετο γὰρ γεραιῶν πλῆθος πολιᾷ πεπυκασμένων, τὴν ἐκ τοῦ γήρως νωθρότητα ποδῶν ἐπικύφων, ἀνατροπῆς ὁρμῇ βιαίας, ἀπάσης αἰδοῦς ἄνευ πρὸς ὀξεῖαν καταχρωμένων πορείαν.

6 Αἱ δὲ ἄρτι πρὸς βίου κοινωνίαν γαμικὸν ὑπεληλυθυῖαι παστὸν νεάνιδες, ἀντὶ τέρψεως μεταλαβοῦσαι γόους, καὶ κόνει τὴν μυροβραχῆ πεφυρμέναι κόμην, ἀκαλύπτως δὲ ἀγόμεναι, θρῆνον ἀνθ' Ὑμεναίων ὁμοθυμαδὸν ἐξῆρχον, ὡς ἐσπαραγμέναι σκυλμοῖς ἀλλοεθνέσι.

7 Δέσμιαι δὲ δημοσίᾳ μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς εἵλκοντο μετὰ βίας.

8 Οἵ τε τούτων συζυγεῖς βρόχοις ἀντὶ στεφέων τοὺς αὐχένας περιπεπλεγμένοι μετὰ ἀκμαίας καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας καὶ νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς ἐπιλοίπους τῶν γάμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διῆγον, παρὰ πόδας ἤδη τὸν ᾅδην ὁρῶντες κείμενον.

9 Κατήχθησαν δὲ θηρίων τρόπον ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις ἀνάγκαις· οἱ μὲν τοῖς ζυγοῖς τῶν

πλοίων προσηλωμένοι τοὺς τραχήλους, οἱ δὲ τοὺς πόδας ἀῤῥήκτοις κατησφαλισμένοι πέδαις,

10 Ἔτι καὶ τῷ καθύπερθε πυκνῷ σανιδώματι διακειμένῳ τὸ φέγγος ἀποκλειόμενοι, ὅπως πάντοθεν ἐσκοτισμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀγωγὴν ἐπιβούλων ἐν παντὶ τῷ κατάπλῳ λαμβάνωσι.

11 Τούτων δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην σχεδίαν ἀχθέντων, καὶ τοῦ παράπλου περανθέντος, καθὼς ἦν δεδογματισμένον τῷ Βασιλεῖ, προσέταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως ἱπποδρόμῳ παρεμβαλεῖν ἀπλέτῳ καθεστῶτι περιμέτρῳ, καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἄγαν εὐκαιροτάτῳ καθεστῶτι πᾶσι τοῖς καταπορευομένοις εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἐκ τούτων εἰς τὴν χώραν στελλομένοις πρὸς ἐκδημίαν· πρὸς τὸ μηδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ κοινωνεῖν, μηδὲ τὸ σύνολον καταξιῶσαι περιβόλων.

12 Ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, ἀκούσας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυβῇ ἐκπορευομένους πυκνότερον ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλεᾶ τῶν ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν,

13 Διοργισθεὶς προσέταξε καὶ τούτοις ὁμοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμελῶς ὡς ἐκείνοις ποιῆσαι, μὴ λειπομένοις κατὰ μηδένα τρόπον τῆς ἐκείνων τιμωρίας,

14 Ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν τὸ φῦλον ἐξ ὀνόματος, οὐ γὰρ τὴν ἔμπροσθε βραχεῖ προδεδηλωμένην τῶν ἔργων κατάπονον λατρείαν, στρεβλωθέντας δὲ ταῖς παρηγγελμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀφανίσαι μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας.

15 Ἐγίνετο μὲν οὖν ἡ τούτων ἀπογραφὴ μετὰ πικρᾶς σπουδῆς καὶ φιλοτίμου προσεδρείας ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἀνήνυτον λαμβάνουσα τὸ τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα.

16 Μεγάλως δὲ καὶ διηνεκῶς ὁ βασιλεὺς χαρᾷ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ πάντων τῶν εἰδώλων συνιστάμενος, πεπλανημένῃ πόῤῥω τῆς ἀληθείας φρενὶ καὶ βεβήλῳ στόματι, τὰ μὲν κωφὰ καὶ μὴ δυνάμενα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρήγειν, ἐπαινῶν, εἰς δὲ τὸν μέγιστον Θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν.

17 Μετὰ δὲ τὸ προειρημένον τοῦ χρόνου διάστημα προσηνέγκαντο οἱ γραμματεῖς τῷ Βασιλεῖ, μηκέτι ἰσχύειν τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι διὰ τὴν ἀμέτρητον αὐτῶν πληθύν,

18 Καί περ ὄντων κατὰ τὴν χώραν ἔτι τῶν πλείστων, τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἔτι συνεστηκότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ τόπον, ὡς ἀδυνάτου καθεστῶτος πᾶσι τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς.

19 Ἀπειλήσαντος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς δεδωροκοπημένοις εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, συνέβη σαφῶς αὐτὸν περὶ τούτου πεισθῆναι,

20 Λεγόντων μετὰ ἀποδείξεως, καὶ τὴν χαρτηρίαν ἤδη καὶ τοὺς γραφικοὺς καλάμους ἐν οἷς ἐχρῶντο ἐκλελοιπέναι.

21 Τοῦτο δὲ ἦν ἐνέργεια τῆς τοῦ βοηθοῦντος τοῖς Ἰουδαίοις ἐξ οὐρανοῦ προνοίας ἀνικήτου.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΤΟΤΕ προσκαλεσάμενος Ἕρμωνα τὸν πρὸς τῇ τῶν ἐλεφάντων ἐπιμελείᾳ, βαρείᾳ μεμεστωμένος ὀργῇ καὶ χόλῳ, κατὰ πᾶν ἀμετάθετος,

2 Ἐκέλευσεν ὑπὸ τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν δαψιλέσι δράκεσι λιβανωτοῦ καὶ οἴνῳ πλείονι ἀκράτῳ ἅπαντας τοὺς ἐλέφαντας ποτίσαι, ὄντας τὸν ἀριθμὸν πεντακοσίους, καὶ ἀγριωθέντας τῇ τοῦ πόματος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ, εἰσαγαγεῖν πρὸς συνάντησιν τοῦ μόρου τῶν Ἰουδαίων.

3 Ὁ μὲν τάδε προστάσσων, ἐτρέπετο πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγαγὼν τοὺς μάλιστα τῶν φίλων καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους.

4 Ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ προσταγὲν ἀραρότως Ἕρμων συνετέλει.

5 Οἵ τε πρὸς τούτοις λειτουργοὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐξιόντες τὰς τῶν ταλαιπώρων ἐδέσμευον χεῖρας, τήν τε λοιπὴν ἐμηχανῶντο περὶ αὐτοὺς ἀσφάλειαν, ἔννυχον δόξαντες ὁμοῦ λήψεσθαι τὸ φῦλον πέρας τῆς ὀλεθρίας.

6 Οἱ δὲ πάσης σκέπης ἔρημοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, διὰ τὴν πάντοθεν περιέχουσαν αὐτοὺς μετὰ δεσμῶν ἀνάγκην,

7 Τὸν παντοκράτορα Κύριον καὶ πάσης δυνάμεως δυναστεύοντα, ἐλεήμονα Θεὸν αὐτῶν καὶ πατέρα, δυσκαταπαύστῳ βοῇ πάντες μετὰ δακρύων ἐπεκαλέσαντο δεόμενοι,

8 Τὴν κατ᾽ αὐτῶν μεταστρέψαι βουλὴν ἀνοσίαν, καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς μετὰ μεγαλομεροῦς ἐπιφανείας ἐκ τοῦ παρὰ πόδας ἐν ἑτοίμῳ μόρου.

9 Τούτων μὲν οὖν ἐκτενῶς ἡ λιτανεία ἀνέβαινεν εἰς οὐρανόν.

10 Ὁ δὲ Ἕρμων τοὺς ἀνηλεεῖς ἐλέφαντας ποτίσας πεπληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς χορηγίας, καὶ τοῦ λιβάνου μεμεστωμένους, ὄρθριος ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν περὶ τούτων προσαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ.

11 Τοῦτο δ᾽ ἀπ᾽ αἰῶνος χρόνου κτίσμα καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ χαριζομένου πᾶσιν οἷς ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὕπνου μέρος ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα.

12 Καὶ ἡδίστῳ καὶ βαθεῖ κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Δεσπότου τῆς ἀθέσμου μὲν προθέσεως πολὺ διεσφαλμένος, τοῦ δὲ ἀμεταθέτου λογισμοῦ μεγάλως διεψευσμένος.

13 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν προσημανθεῖσαν ὥραν διαφυγόντες, τὸν ἅγιον ᾔνουν Θεὸν αὐτῶν· καὶ πάλιν ἠξίουν τὸν εὐκατάλλακτον, δεῖξαι τῆς μεγαλοσθενοῦς αὐτοῦ χειρὸς κράτος ἔθνεσιν ὑπερηφάνοις.

14 Μεσούσης δὲ ἤδη τῆς δεκάτης ὥρας σχεδὸν, ὁ πρὸς ταῖς κλήσεσι τεταγμένος, ἀθρόους τοὺς κλητοὺς ἰδὼν, ἔνυξε προσελθὼν τὸν βασιλέα.

15 Καὶ μόλις διεγείρας, ὑπέδειξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ἤδη παρατρέχοντα, τὸν περὶ τούτων λόγον ποιούμενος.

16 Ὃν ὁ βασιλεὺς λογισάμενος, καὶ τραπεὶς εἰς τὸν πότον, ἐκέλευσε τοὺς παραγεγονότας εἰς τὴν συμποσίαν ἄντικρυς ἀνακλιθῆναι αὐτοῦ.

17 Οὗ καὶ γενομένου, παρῄνει εἰς εὐωχίαν δόντας ἑαυτοὺς, τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιρομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος.

18 Ἐπιπλεῖον δὲ προβαινούσης τῆς ὁμιλίας, τὸν Ἕρμωνα μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνος ἕνεκεν αἰτίας εἰάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν περιοῦσαν ἡμέραν περιβεβιωκότες.

19 Τοῦ δὲ ὑποδείξαντος νυκτὸς τὸ προσταγὲν ἐπὶ τέλος ἀγηοχέναι, καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων,

20 Τὴν ὠμότητα χείρονα Φαλάριδος ἰσχηκὼς ἔφη, Τῷ τῆς σήμερον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτούς· ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτέλλουσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἑτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀθεμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

21 Εἰπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε.

22 Καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτὸς, ὡς εἰς τὸ παντοίους μηχανᾶσθαι τοῖς ταλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς.

23 Ἄρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκεκράγει ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθωπλικὼς ὁ Ἕρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνει.

24 Τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πλήθη συνήθροιστο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρωΐαν μετὰ σπουδῆς.

25 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἀμερῆ ψυχουλκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἱκετείαν ἐν μέλεσι γοεροῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐδέοντο τοῦ μεγίστου Θεοῦ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως.

26 Οὔπω δὲ ἡλίου βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου, ὁ Ἕρμων παραστὰς, ἐκάλει πρὸς τὴν ἔξοδον, ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἑτοίμῳ κεῖσθαι.

27 Τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλαγέντος ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἐξόδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσίᾳ κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα ἐφ' οὗ τοῦτο αὐτῷ μετὰ σπουδῆς τετέλεσται.

28 Τοῦτο δὲ ἦν ἡ ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσποτεύοντος Θεοῦ, τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ διάνοιαν ἐντεθεικότος.

29 Ὁ μὲν Ἕρμων ὑπεδείκνυε καὶ πάντες οἱ φίλοι, τὰ θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι, βασιλεῦ, κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ πρόθεσιν.

30 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι πληρωθεὶς βαρεῖ χόλῳ, διὰ τὸ περὶ τούτων προνοίᾳ Θεοῦ διεσκεδάσθαι πᾶν αὐτοῦ τὸ νόημα, ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν,

31 Εἴ σοι γονεῖς παρῆσαν ἢ παίδων γοναὶ, τήνδε θηρσὶν ἀγρίοις ἐσκεύασαν ἂν δαψιλῆ θοίναν, ἀντὶ τῶν ἀνεγκλήτων ἐμοὶ

καὶ προγόνοις ἐμοῖς ἀποδεδειγμένων ὁλοσχερῆ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως, Ἰουδαίων.

32 Καί περ εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συντροφίας στοργὴν καὶ τῆς χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τούτων ἐστερήθης.

33 Οὕτως ὁ Ἕρμων ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπήνεγκεν ἀπειλὴν, καὶ τῇ ὁράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεστάλη.

34 Ὁ καθεὶς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων, τοὺς συνηθροισμένους ἀπέλυσαν ἕκαστον ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀσχολίαν.

35 Οἵ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκούσαντες, τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν καὶ βασιλέα τῶν βασιλέων ᾔνουν, καὶ τῆσδε τῆς βοηθείας αὐτοῦ τετευχότες.

36 Κατὰ δὲ τούτους τοὺς νόμους ὁ βασιλεὺς συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον, εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει.

37 Τὸν δὲ Ἕρμωνα προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς εἶπε, Ποσάκις σοι δεῖ περὶ τούτων αὐτῶν προστάττειν, ἀθλιώτατε;

38 Τοὺς ἐλέφαντας ἔτι καὶ νῦν καθόπλισον εἰς τὴν αὔριον ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

39 Οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς τὴν ἄστατον διάνοιαν αὐτοῦ θαυμάζοντες, προεφέροντο τάδε,

40 Βασιλεῦ, μέχρι τίνος ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράζεις, προστάσσων ἤδη τρίτον αὐτοὺς ἀφανίσαι, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων τὰ σοὶ δεδογμένα;

41 Ὧν χάριν ἡ πόλις διὰ τὴν προσδοκίαν ὀχλεῖ· καὶ πληθύουσα συστροφαῖς, ἤδη καὶ κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθῆναι.

42 Ὅθεν ὁ κατὰ πάντα Φάλαρις βασιλεὺς ἐμπληθυνθεὶς ἀλογιστίας, καὶ τὰς γινομένας πρὸς ἐπισκοπὴν τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, ἀτελέστατον ἐβεβαίωσεν ὅρκον, ὁρισάμενος τούτους μὲν ἀνυπερθέτως πέμψειν εἰς ᾅδην, ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ᾐκισμένους,

43 Ἐπιστρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, ἰσόπεδον πυρὶ καὶ δόρατι θήσεσθαι διατάχους, καὶ τὸν ἄβατον αὐτῶν ἡμῖν ναὸν πυρὶ πρηνέα ἐν τάχει, καὶ τῶν συντελούντων ἐκεῖ θυσίας ἔρημον τὸν ἅπαντα χρόνον καταστήσειν.

44 Τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς, μετὰ πίστεως διέτασσον τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοὺς εὐκαιροτάτους τόπους τῆς πόλεως πρὸς τήρησιν.

45 Ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης, τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγηοχὼς, εὐωδεστάτοις πόμασιν οἴνου λελιβανωμένου φοβεραῖς κατεσκευασμένα σκευαῖς,

46 Περὶ τὴν ἕω, τῆς πόλεως ἤδη πλήθεσιν ἀναριθμήτοις κατὰ τοῦ ἱπποδρόμου καταμεμιστωμένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν, ἐπὶ τὸ προκείμενον ὤτρυνε τὸν βασιλέα.

47 Ὁ δὲ ὀργῇ βαρείᾳ γεμίσας δυσσεβῆ φρένα, παντὶ τῷ βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βουλόμενος ἀτρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν

ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον τῶν προσεσημμαμμένων καταστροφήν.
48 Ὡς δὲ τῶν ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλην, καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως, τῆς τε τοῦ πλήθους πορείας κόνιορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυηχῆ θόρυβον ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι,
49 Ὑστάτην βίου ῥοπὴν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέντες, κατεφίλουν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τοὺς τραχήλους ἐπιπίπτοντες, γονεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἕτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστοὺς ἔχουσαι βρέφη τελευταῖον ἕλκοντα γάλα.
50 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς μπροσθεν αὐτῶν γεγενημένας ἀντιλήψεις ἐξ οὐρανοῦ συνιδόντες, πρηνεῖς ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντες ἑαυτοὺς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῶν μαστῶν,
51 Ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλῃ σφόδρα, τὸν τῆς ἁπάσης δυνάμεως δυνάστην ἱκετεύοντες, οἰκτεῖραι μετὰ ἐπιφανείας αὐτοὺς ἤδη πρὸς πύλαις ᾅδου καθεστῶτας.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ἘΛΕΑΖΑΡΟΣ δέ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων, ἐν πρεσβείῳ τὴν ἡλικίαν ἤδη λελογχὼς, καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὸν βίον ἀρετῇ κεκοσμημένος, τοὺς περὶ αὐτὸν καταστείλας πρεσβυτέρους ἐπικαλεῖσθαι τὸν ἅγιον Θεὸν προσηύξατο τάδε·
2 Βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψιστε, παντοκράτωρ Θεὲ, τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν,
3 Ἔπιδε ἐπὶ Ἀβραὰμ σπέρμα, ἐπὶ ἡγιασμένου τέκνα Ἰακὼβ, μερίδος ἡγιασμένης σου λαὸν ἐν ξένῃ γῇ ξένον ἀδίκως ἀπολλύμενον, Πάτερ.
4 Σὺ Φαραὼ πληθύνοντα ἅρμασι, τὸν πρὶν Αἰγύπτου ταύτης δυνάστην, ἐπαρθέντα ἀνόμῳ θράσει καὶ γλώσσῃ μεγαλοῤῥήμονι, σὺν τῇ ὑπερηφάνῳ στρατιᾷ ποντοβρόχους ἀπώλεσας, φέγγος ἐπιφάνας ἐλέους Ἰσραὴλ γένει.
5 Σὺ τὸν ἀναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα Σενναχηρεὶμ βαρὺν Ἀσσυρίων βασιλέα, δόρατι τὴν πᾶσαν ὑποχείριον ἤδη λαβόντα γῆν, καὶ μετεωρισθέντα ἐπὶ τὴν ἁγίαν σου πόλιν, βαρέα λαλοῦντα κόμπῳ καὶ θράσει, Δέσποτα, ἔθραυσας, ἔκδηλον ἀναδεικνὺς ἔθνεσι πολλοῖς τὸ σὸν κράτος.
6 Σὺ τοὺς κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρους πυρὶ τὴν ψυχὴν αὐθαιρέτως δεδωκότας εἰς τὸ μὴ λατρεῦσαι τοῖς κενοῖς, διάπυρον δροσίσας κάμινον, ἐῤῥύσω μέχρι τριχὸς ἀπημάντους, φλόγα πᾶσιν ἐπιπέμψας τοῖς ὑπεναντίοις.
7 Σὺ τὸν διαβολαῖς φθόνου λέουσι κατὰ γῆς ῥιφέντα θηρσὶ βορὰν Δανιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῆ.
8 Τόν τε βυθοτρεφοῦς ἐν γαστρὶ κήτους Ἰωνᾶν τηκόμενον ἀφειδῶς, ἀπήμαντον πᾶσιν οἰκείοις ἀνέδειξας, Πάτερ.
9 Καὶ νῦν μισύβρι, πολυέλεε, τῶν ὅλων σκεπαστὰ, τὸ τάχος

ἐπιφάνηθι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γέ-
νους, ὑπὸ δὲ ἐβδελυγμένων ἀνό-
μων ἐθνῶν ὑβριζομένοις.
10 Εἰ δὲ ἀσεβείαις κατὰ τὴν
ἀποικίαν ὁ βίος ἡμῶν ἐνέσχηται,
ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χει-
ρὸς, ὡς προαιρῇ, Δέσποτα, ἀπό-
λεσον ἡμᾶς μόρῳ.
11 Μὴ τοῖς ματαίοις οἱ μα-
ταιόφρονες εὐλογησάτωσαν ἐπὶ
τῇ τῶν ἠγαπημένων σου ἀπω-
λείᾳ, λέγοντες, Οὐδὲ ὁ Θεὸς αὐ-
τῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.
12 Σὺ δὲ ὁ πᾶσαν ἀλκὴν καὶ
δυναστείαν ἔχων ἅπασαν, αἰώνιε,
νῦν ἔπιδε· ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς
καθ' ὕβριν ἀνόμων ἀλόγιστον ἐκ
τοῦ ζῇν μεθισταμένους ἐν ἐπι-
βούλων τρόπῳ.
13 Πτηξάτω δὲ ἔθνη σὴν δύνα-
μιν ἀνίκητον σήμερον, ἔντιμε,
δύναμιν ἔχων, ἐπὶ σωτηρίᾳ Ἰα-
κὼβ γένους.
14 Ἱκετεύει σε τὸ πᾶν πλῆ-
θος τῶν νηπίων καὶ οἱ τούτων
γονεῖς μετὰ δακρύων.
15 Δειχθήτω πᾶσιν ἔθνεσιν
ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ Κύριε, καὶ οὐκ
ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου
ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ καθὼς εἶπας,
ὅτι οὐδ' ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐ-
τῶν ὄντων ὑπερεῖδες αὐτοὺς, οὕ-
τως ἐπιτέλεσον, Κύριε.
16 Τοῦ δὲ Ἐλεαζάρου λήγον-
τος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ὁ βασι-
λεὺς σὺν τοῖς θηρίοις καὶ παντὶ
τῷ τῆς δυνάμεως φρυάγματι
κατὰ τὸν ἱππόδρομον παρῆγε.
17 Καὶ θεωρήσαντες οἱ Ἰου-
δαῖοι, μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνέκρα-
ξαν, ὥστε καὶ τοὺς παρακειμέ-
νους αὐλῶνας συνηχήσαντας, ἀ-
κατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι
παντὶ τῷ στρατοπέδῳ.
18 Τότε ὁ μεγαλόδοξος παν-
τοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς Θεὸς,
ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσω-
πον, ἠνέῳξε τὰς οὐρανίους πύλας,
ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροει-
δεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ
πᾶσι πλὴν τοῖς Ἰουδαίοις,
19 Καὶ ἀντέστησαν, καὶ τὴν
δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρω-
σαν ταραχῆς καὶ δειλίας, καὶ
ἀκινήτοις ἔδησαν πέδαις.
20 Καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ
βασιλέως σῶμα ἐγενήθη, καὶ λή-
θη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρύθυμον
ἔλαβε.
21 Καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία
ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλους
δυνάμεις, καὶ κατεπάτουν αὐτὰς
καὶ ὠλόθρευον,
22 Καὶ μετεστράφη τοῦ βα-
σιλέως ἡ ὀργὴ εἰς οἶκτον καὶ δά-
κρυα ὑπὲρ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῷ
μεμηχανημένων.
23 Ἀκούσας γὰρ τῆς κραυ-
γῆς, καὶ συνιδὼν πρηνεῖς ἅπαν-
τας εἰς τὴν ἀπώλειαν, δακρύσας
μετὰ ὀργῆς τοῖς φίλοις διηπει-
λεῖτο, λέγων,
24 Παραβασιλεύετε, καὶ τυ-
ράννους ὑπερβεβήκατε ὠμότητι·
καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέ-
την ἐπιχειρεῖτε τῆς ἀρχῆς ἤδη
καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστᾷν,
λάθρα μηχανώμενοι τὰ μὴ συμ-
φέροντα τῇ βασιλείᾳ.
25 Τίς τοὺς κρατήσαντας ἡ-
μῶν ἐν πίστει τὰ τῆς χώρας
ὀχυρώματα, τῆς οἰκίας ἀπο-
στήσας ἕκαστον ἀλόγως ἤθροισεν
ἐνθάδε;

26 Τίς τοὺς ἐξαρχῆς εὐνοίᾳ πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν, καὶ τοὺς χειρίστους πλεονάκις ἀνθρώπων ἐπιδεδειγμένους κινδύνους, οὕτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίαις;

27 Λύσατε, ἐκλύσατε ἄδικα δεσμά· εἰς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτησάμενοι.

28 Ἀπολύσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος ἐπουρανίου Θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀφ' ἡμετέρων μέχρι τοῦ νῦν προγόνων ἀπαραπόδιστον μετὰ δόξης εὐστάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν.

29 Ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἔλεξεν· οἱ δὲ ἐν ἀμερεῖ χρόνῳ λυθέντες, τὸν ἅγιον σωτῆρα Θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τὸν θάνατον ἐκπεφευγότες.

30 Εἶτα ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν ἀπαλλαγεὶς, τὸν ἐπὶ τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν οἴνους τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτήδεια τοῖς Ἰουδαίοις χορηγεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, κρίνας αὐτοὺς ἐν ᾧ τόπῳ ἔδοξαν τὸν ὄλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτήρια ἄγειν.

31 Τότε οἱ πρὶν ἐπονείδιστοι καὶ πλησίον τοῦ ᾅδου, μᾶλλον δ' ἐπ' αὐτῷ βεβηκότες, ἀντὶ πικροῦ καὶ δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτήριον συστησάμενοι, τὸν εἰς πτῶσιν αὐτοῖς καὶ τάφον ἡτοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονῆς.

32 Καταλήξαντες δὲ θρήνου πανόδυρτον μέλος, ἀνέλαβον ᾠδὴν πάτριον, τὸν σωτῆρα καὶ τεραtοποιὸν αἰνοῦντες Θεόν· οἰμωγήν τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπωσάμενοι, χοροὺς συνίσταντο εὐφροσύνης εἰρηνικῆς σημεῖον.

33 Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγὼν, ἀδιαλείπτως εἰς οὐρανὸν ἀνθωμολογεῖτο μεγαλομερῶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ γενηθείσῃ αὐτῷ σωτηρίᾳ.

34 Οἵ τε πρὶν εἰς ὄλεθρον καὶ οἰωνοβρώτους αὐτοὺς ἔσεσθαι τιθέμενοι, μετὰ χαρᾶς ἀπογραψάμενοι, κατεστέναξαν, αἰσχύνην ἐφ' ἑαυτοῖς περιβαλλόμενοι, καὶ τὴν πυρίπνουν τόλμαν ἀκλεῶς ἐσβεσμένοι.

35 Οἵ τε Ἰουδαῖοι, καθὼς προειρήκαμεν, συστησάμενοι τὸν προειρημένον χορὸν, μετ' εὐωχίας ἐν ἐξομολογήσεσιν ἱλαραῖς καὶ ψαλμοῖς διῆγον,

36 Καὶ κοινὸν ὁρισάμενοι περὶ τούτων θεσμὸν ἐπὶ πᾶσαν τὴν παροικίαν αὐτῶν εἰς γενεὰς, τὰς προειρημένας ἡμέρας ἄγειν ἔστησαν εὐφροσύνους, οὐ πότου χάριν καὶ λιχνείας, σωτηρίας δὲ τῆς διὰ Θεὸν γενομένης αὐτοῖς.

37 Ἐνέτυχον δὲ τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια αἰτούμενοι.

38 Ἀπογράφονται δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ Παχὼν ἕως τῆς τετάρτης τοῦ Ἐπιφὶ, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα· συνίστανται δὲ αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν ἀπὸ πέμπτης τοῦ Ἐπιφὶ ἕως ἑβδόμης, ἡμέραις τρισίν.

39 Ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὁ τῶν

ὅλων δυνάστης, ἀπταίστους αὐτοὺς ἐῤῥύσατο ὁμοθυμαδόν.

40 Εὐωχοῦντο δὲ πάνθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποιήσαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν.

41 Συναινέσας τε αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατηγοὺς μεγαλοψύχως τὴν ἐκτενίαν ἔχουσαν.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΒΑΣΙΛΕΥΣ Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων, χαίρειν καὶ ἐῤῥῶσθαι.

2 Ἐῤῥώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου Θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα.

3 Τῶν φίλων τινὲς κακοηθείᾳ πυκνότερον ἡμῖν παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίους, συναθροίσαντας σύστημα, κολάσασθαι ξενιζούσαις ἀποστατῶν τιμωρίαις,

4 Προσφερόμενοι μήποτε εὐσταθήσειν τὰ πράγματα ἡμῶν, δι' ἣν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν, μέχρις ἂν συντελεσθῇ τοῦτο.

5 Οἳ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλμῶν ὡς ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπιβούλους, ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμου Σκυθῶν ἀγριωτέραν ἐμπεπορπημένοι ὠμότητα.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπιείκειαν, μόγις τὸ ζῆν αὐτοῖς χαρισάμενοι, καὶ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερησπικότα τῶν Ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς ὑπερμαχοῦντα,

7 Τήν τε τοῦ φίλου ἣν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν εὔνοιαν ἀναλογισάμενοι, δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ' ὁντινοῦν αἰτίας τρόπον·

8 Καὶ προστετάχαμεν ἑκάστῳ πάντας εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν, ἐν παντὶ τόπῳ μηθενὸς αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ λόγον.

9 Γινώσκετε γὰρ ὅτι κατὰ τούτων ἐάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρὸν, ἢ ἐπιλυπήσωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεὸν ὕψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσει τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφεύκτως διαπαντὸς ἕξομεν· ἔῤῥωσθε.

10 Λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, οὐκ ἐσπούδασαν εὐθέως γενέσθαι περὶ τὴν ἄφοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον Θεὸν αὐθαιρέτως παραβεβηκότας καὶ τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον, τυχεῖν δι' αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως,

11 Προφερόμενοι τοὺς γαστρὸς

ἕνεκεν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προστάγματα, μηδέποτε εὐνοήσειν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν.

12 Ὁ δὲ τ' ἀληθὲς αὐτοὺς λέγειν παραδεξάμενος καὶ συναινέσας, ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσωσι κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παῤῥησίας ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας ἢ ἐπισκέψεως.

13 Τότε κατευφημήσαντες αὐτὸν, ὡς πρέπον ἦν, οἱ τούτων ἱερεῖς, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλούϊα, μετὰ χαρᾶς ἀνέλυσαν.

14 Τότε τὸν ἐμπεσόντα τῶν μεμιασμένων ὁμοεθνῆ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο, καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνῄρουν.

15 Ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνεῖλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι.

16 Αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου τὸν Θεὸν ἐσχηκότες, παντελῆ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες, ἀνέζευξαν ἐκ τῆς πόλεως παντοίοις εὐωδεστάτοις ἄνθεσι κατεστεμμένοι μετ' εὐφροσύνης καὶ βοῆς, ἐν αἴνοις καὶ παμμελέσιν ὕμνοις εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτῆρι τοῦ Ἰσραήλ.

17 Παραγενηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαΐδα τὴν ὀνομαζομένην διὰ τὴν τοῦ τόπου ἰδιότητα ῥοδοφόρον, ἐν ᾗ προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ στόλος κατὰ κοινὴν αὐτῶν βουλὴν ἡμέρας ἑπτά,

18 Ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, τοῦ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν πάντα ἑκάστῳ ἕως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.

19 Καταχθέντες δὲ μετ' εἰρήνης ἐν ταῖς πρεπούσαις ἐξομολογήσεσιν, ὡσαύτως κἀκεῖ ἔστησαν καὶ ταύτας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παροικίας αὐτῶν χρόνον εὐφροσύνους.

20 Ἃς καὶ ἀνιερώσαντες ἐν στήλῃ κατὰ τὸν τῆς συμποσίας τόπον προσευχῆς καθιδρύσαντες, ἀνέλυσαν ἀσινεῖς, ἐλεύθεροι, ὑπερχαρεῖς, διά τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασωζόμενοι τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν,

21 Καὶ πλείστην ἢ ἔμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων.

22 Καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν πάντες ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τοὺς ἔχοντάς τι, μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς, τὰ μεγαλεῖα τοῦ μεγίστου Θεοῦ ποιήσαντος τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν.

23 Εὐλογητὸς ὁ ῥύστης Ἰσραὴλ εἰς τοὺς ἀεὶ χρόνους· ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Andreas et Joannes M. Duncan,
Academiæ Glasguensis Typographi.

